

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FORBIDDEN READS
∞

Stepbrothers'
DARLING

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
K. A. KNIGHT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

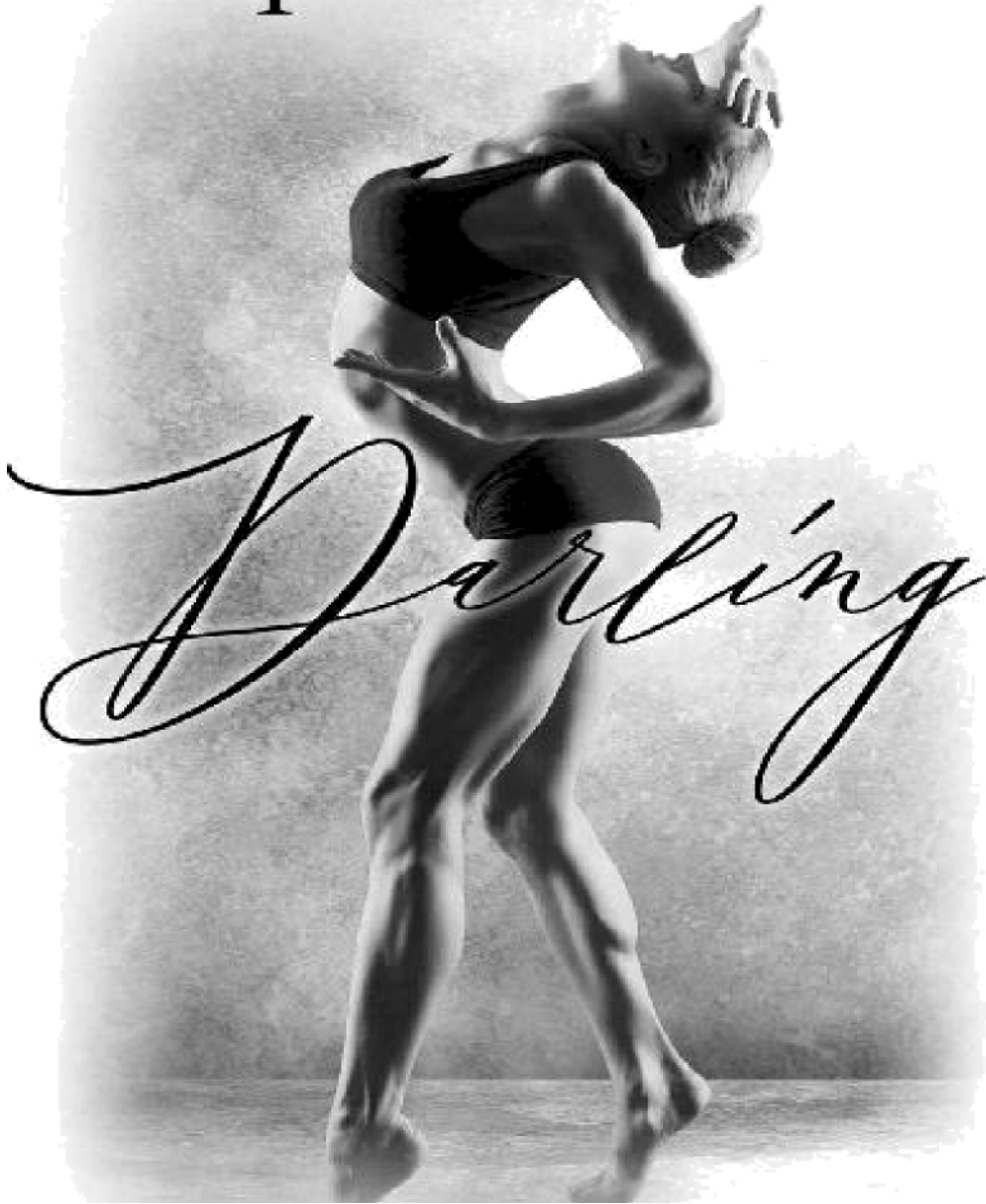
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Stepbrothers

L.A. ENIGHT

Üvey Kardeşlerin Sevgilisi (Yasak Okumalar İkinci Kitap).

Bu bir kurgu eseridir. Yerler, olaylar veya gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif hakkı© 2021 K.A. Knight, tüm hakları saklıdır.

K.A. Knight tarafından yazıldı; Elemental Editing and Proofreading'den Jess tarafından düzenlendi Norma's Nook Proofreading LLC tarafından düzeltildi

Kaila Duff tarafından biçimlendirildi

Temptations Creations tarafından kapak

İÇİNDEKİLER

Calma

Listesi

Uyarısı

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz Tetikleyici](#)

[Yazar](#)

[HakkındaListesi](#)

[K.A Knight tarafından da yazılmıştır](#)

DEDICATION

T dışarıda ailenin her zaman kan bağı anlamına gelmediğini keşfetmiş olan herkese.

Ve dışarıda hala arayan herkese... Hepiniz hoş geldiniz: Tüm aile.

Sen Mürettebatsın.

PLAYLIST

O - Winona Meşe
Smile - Maisie Peters
Mountain - Faouzia
Praying - Kesha Freak
- Doja Cat
Kötü Adam - K/DA, Madison Beer
Daha Çılgın Şeyler - Chelsea Cutler
Sahtekar - Henri Werner
Acı - Fletcher
Karma's a B!tch - Sophia Rayne I'm
Not Mad - Halsey
Kötüler Nasıl Yaratılır - Madelen Duke Senin
için orada olacağım - Sessiz Çocuk
Siren - Kailee Morgue
Cus Seni Seviyorum -
Lizzo Wonder - Shawn
Mendes

WARNING

Lütfen not: bu kitap potansiyel tetikleyiciler içeren karanlık bir kitaptır. Emin değilseniz, ayrıntılı bir liste için lütfen kitabın en arkasına bakın
(Spoiler içerecektir)

Önsöz

Müzik içime işliyor, kalbimin gümbürtüsüyle senkronize oluyor. Başım geriye düşüyor, sarı saçlarım omuzlarıma dökülürken ritimle birlikte sallanıyorum. Siyah çizgili gözlerimi kapatıyorum, kırmızı dudaklarımı bir nefesle ayırıyorum. Biri benimle birlikte sallanmaya başladığında ellerim kalçalarımı buluyor ve beni sıcak bir vücuda doğru geri çekiyor, biz hareket ederken sert aleti kıcıma sürtünüyor. Kalın, erkek parmakları yanlarımda ve dantelli sütyenimde iz bırakıyor ve başımı omzuna yaslıyorum. Stroboskop ışıkları göz kapaklarımdan arasından bile parlıyor ve alkol kanımı ısıtıyor.

Çekingenliğimi kaybetmek için yardıma ihtiyacım yok ama votkanın yakıcılığı yalnızken, özellikle de karanlıkta yatakta uzanırken beni istila eden anıları kovmama yardımcı oluyor. Tek başıma uyumayı bıraktım. Aslında, annemi kızdıracak şekilde çok uyumayı bıraktım. Bana hayal kırıklığı, kirli bir mola ve en son olarak da fahişe dedi. Onun gibi bir hanımefendinin kullanmaması gereken bir dil olduğundan eminim ama siktir et onu.

Beklentilerini de kararlarını da sikeyim.

Bu benim hayatta olduğum, iyi olduğum zaman.

Yüzüne bile bakmadan adama doğru ilerliyorum ama önümde bir kadının bağırdığını duyunca gözlerimi açıyorum. Karşımda mükemmel bir şekilde kıvrılmış koyu kahverengi saçları ve çizgili, dumanlı, iri kahverengi gözleri olan bir kadın duruyor. Pembe dudakları var ve daracık, soluk pembe bir elbise kıvrımlarını sarıyor. Yüz hatlarına kazınmış ihanet ve acıyla benden arkamdaki adama bakıyor.

Kahretsin, birlikteler.

Ancak gözleri tekrar bana dikildiğinde bir şeylerin titreştiğini görüyorum... açıklık. Dudakları birbirine yapıştı ve adam arkamda durdu.

"Bebeğim, sadece dans ediyordum," diye bağıyor, müzikten duyulmaya çalışıyor, ama gözleri benimkilerden ayrılmıyor ve ben sırtarak bakışlarımı vücudundan aşağı kaydırıldığında dudakları ayrılıyor ve kalçaları birbirine kenetleniyor.

Tam da ihtiyacım olan şey, unutmama yardım edecek küçük tatlı bir amcık ve sikecek bir yarak.

Bir çift daha az drama, daha az karışıklık demek ve ayrıca geri aranma olasılığım da daha düşük. Gözleri kıskançlık ve kızgınlıkla doluyor ve bağırma başlamak üzere olduğunu görebiliyorum, bu yüzden yapabileceğim tek şeyi yapıyorum - onu öpüyorum. Yanaklarını kavrayıp onu kendime çekerken dudaklarındaki ilginin tadını alıyorum. Ağzı bir nefesle açılıyor ve ben dilimi içeri sokup vücudu benimkine bastırırken dilimi onunkine doluyorum. Ellerimin altında yumuşak kıvrımları ve ipeksi bir teni var. Omuzlarını ve sırtını okşuyorum, sallanırken kışını kavrayıyorum ve onu benimle birlikte hareket etmeye zorluyorum.

Öpüşmemize ara verdiğimde, gözlerinin kapalı olduğunu ve pembe dudaklarının hala ayırık olduğunu görüyorum. Kahverengi saçlarını kenara itip boynunu öpüyorum. "İlişkiniz umurumda değil. İkinizi de becereceğim ve bir daha benden haber alamayacaksınız. Ben sadece iyi vakit geçirmek istiyorum. Sen istemiyor musun?"

Elimi kalçasına doğru kaydırıldığında titriyor. İpeksi kalçalarını birbirinden ayırıyorum ve dantel külotunun üzerinden amını avuçluyorum, bir kulübün ortasında olduğumuzu ve herkesin görebileceğini umursamadan. Herkesin burada olmasının bir sebebi var; sevişmek, unutmak.

"Yargılamak yok, kimsenin bilmesine gerek yok. Sen, o, ben ve birlikte yaşayabileceğimiz tüm zevkler," diye mırıldanıyorum. Gözlerini açarken elimi sıkıyor, alkolün verdiği vızıltı ona başını sallaması için gereken güveni veriyor.

Sırtarak onu tekrar öpüyorum, sırtıma bastırıldığını hissediyorum ve üçümüz birlikte dans ediyoruz. Hiçbirimiz daha fazla bekleyemeyene kadar içiyor, dans ediyor, flört ediyor ve dokunuyoruz.

Onlarla gidiyorum.

Taksiyle evine giderken onu öpüyorum, elim elbisesinin altından amına doğru kayarken dilimi onunkiyle karıştırıyorum. Onu külotunun üzerinden ovuyorum ve inliyorum, onun horozunu tutup okşarken dokunuşuma sürtünüyor.

Şoförün ya da bir başkasının şaşkın bakışları umurumda değil. Dudaklarında ve ellerinde unutulmuşluğu buluyorum. Taksiden tökezleyerek iniyoruz ve beni içeri sürüklerken konağa zar zor bakıyorum, elleri saçlarımda, ağzı benimkini buluyor. Adam arkamızdan geliyor, giderken soyunuyor.

Yatak odasını bulduğumuzda elbisesini aşağı çekiyorum, yüksek, dik göğüslerini ortaya çıkarıyorum. Elbiseyi tekmeleyip kıyafetlerime uzanıyor ama ellerini tutup onu çeviriyorum ve yatağın kenarında oturmuş bizi izleyen erkek arkadaşına doğru itiyorum.

"Öp onu," diye emrediyorum.

Tökezleyerek onu yatağa atıyor ve öpüşürken sikine sürtünüyor. Kıyafetlerimi çıkarırken, parmaklarımı külotuma sokarken ellerim kalçamdaki yara izine takılınca kısa bir süre tereddüt ediyorum. Görmezden geliyorum, yaklaşımdan ve elimi saçlarına dolamadan önce ince kumaş tabakasını çıkarıyorum. Saçlarını çekiştiriyorum, başını çevirip onu öpüyorum, o da bu manzara karşısında homurdanarak beni izliyor. Dudaklarını bırakıyorum ve eğilip onu da öpüyorum, sonra onu kendime çekip ikisini de öpüyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyor, göğüslerimi avuçluyor ve meme uçlarını büküyor. İnliyorum ve geri çekiliyorum, hareketlerini durdurmak için saçlarını sıkıca tutuyorum. Dudakları kırmızı ve çiğ, gözleri geniş ve muhtaç. Erkek arkadaşının bakışlarıyla buluşmak için başımı çeviriyorum. Ona ilk kez gerçekten bakıyorum. Unutulabilir olmasa da yakışıklı biri. Koyu renk gözleri, koyu renk saçları, güzel elmacık kemikleri ve harika bir vücudu var. Çalışacak.

"Sırt üstü yat," diyorum kadına ve sonra ona göz kırpıyorum. "Kız arkadaşın çılgın atana kadar amını yalayacağım ve sen de beni becereceksin." Gözleri irileşiyor ve sadece inleyen kız arkadaşına endişeyle bakıyor.

"Evet, Tanrım, evet, lütfen," diye yalvarıyor, kızışmış bir kedi gibi bana sürtünüyor. Yumuşak, mükemmel kıvrımları onun sertliğinden çok farklı. Sık severim ama am da severim. Seçici değilim. Zevk zevktir. Eskiden insanların kişilikleri ilgimi çekmişti, ama artık onları tanımak istemiyorum. Sadece vücutlarını ve onlardan aldığım hazzı istiyorum.

Onu itiyorum ve sırt üstü düşüyor. Yatakta sürünüyorum ve çekiştiriyorum, o inlerken onu daha yakına sürüklüyorum. Tutmak için uzanıyor

üstündeki yatağın üzerinde, vücudunun tüm hatlarını ortaya çıkarıyor. Kalın kalçaları, yüksek göğüsleri ve parıldayan seksi. Karnını içine çekiyor ve ben dizlerimin üzerine çökerken kaşlarını kaldırıyorum, kalçalarını ayırıp kırmızı, çiğ amına bakarken onu teşvik etmek için kıcımı havada oynatıyorum. Klitoris tıkanmış ve neredeyse damlıyor.

Dudaklarını aralıyorum ve titrerken göbeğine doğru üflüyorum, dilimi amından aşağı kaydırırken bakışlarıyla buluşuyorum. Daha önce bir kızla birlikte olduğunu sanmıyorum; çok gergin ve kendinden emin değil. Kendilerini yaramaz hissettikleri bir akşam ikisine de unutamayacakları bir gece yaşatacağım.

Tatlı kremi yalayarak, dilimi klitorisine doğru kaydırmadan önce amının içine daldırıyorum. Kalçalarını kavrayıp beni geri çekerken, sert aletini amıma bastırırken dilimi yumruğunun üzerinde gezdiriyorum. Konuşmak istemiyorum; sadece seks istiyorum. Beni tatmin eden ve pis hissettiren hızlı, kirli bir sikiş istiyorum.

Zorlukla nefes alabilene kadar inliyor ve yüzüme sürtünüyor, ama kimin umurunda? Parmakları amımdan aşağı iniyor ve içime kayıyor, beni amına doğru inletiyor. Başparmağı klitorisimi ovarken parmaklarını hareket ettiriyor ve beni geriyor. Zevk içimde spiraller çiziyor, ama daha fazlasına ihtiyacım var, bu yüzden geri itiyorum ve başımı kaldırıyorum.

Dudaklarımda kız arkadaşının kremiyle ona bakarak, "Onun yapmasını tercih etmezsen beni becer," diye alay ediyorum.

Homurdanıyor, parmaklarını çekip kurtarıyor ve yerine sert sikini koyuyor.

"Prezervatif," diye bağıyorum.

Küfrediyor ve ortadan kayboluyor. Ona geri dönüyorum, vücudunu dudaklarına kadar öpüyorum, aşağı kaymadan ve meme uçlarını emmeden önce onu kendi tadına bakmaya zorluyorum. Kıvırıp yaladıktan sonra erken boşalmasını istemediğim için karnını öpüyorum. Bir hışırtı duyduğumda ve kıcımada eller hissettiğimde, klitorisini emmeden önce amını yalıyorum. Haykırırken kalçaları yataktan uzaklaşıyor, boşalırken amcığı titriyor, göbeğinden taze ıslaklık fışkırıyor.

Sırıtarak ona bakıyorum. "Onu zaten bir kez boşalttım, yetişsem iyi olur."

Vücudunun neredeyse gevşemiş olduğunu görmek için öne dönüyorum, ama onunla işim henüz bitmedi. Parmaklarını göbeğinden aşağıya doğru izliyorum ve onları çırpınan kanalının içine itiyorum, onu onlarla beceriyorum.

"Tekrar dilimin üzerine boşalmanı istiyorum, ama sadece o ve ben serbest kaldığımızda. Hep birlikte," diye mırıldanıyorum amına karşı.

"Yapamam," diye inliyor hırıltılı bir şekilde.

"Yapabilirsin ve yapacaksın," diye ısrar ediyorum, cezalandırmak için bir parmak daha ekliyorum. Haykırıyor ve kalçalarını kaldırarak itişlerimi karşılıyor.

Prezervatifle kaplı siki amıma bastırıyor. Beklemekten yoruldum, kendimi onun uzunluğuna bırakarak geri itiyorum. Sevdiğimden daha uzun ve ince ama işimi görecektir. Parmakları kalçalarımın giriyor, beni geri çekiyor, sonra çekip tekrar sokuyor. Gözlerimi deviriyorum.

"Nazik olmana gerek yok. Ben senin kız arkadaşın değilim. Sadece sik beni," diye hırslıyorum ona, sonra amını yemeye devam ediyorum, altımda kıvranıp inerken kremi yalıyorum.

Anladı. Kavrayışı acının sınırına kadar sıkılaşıyor ve sonra geri çekilmeden önce beni sertçe beceriyor. Birini tanıdığınızda her zamanki gibi kibarlık yok. Hayır, beni bir yabancı gibi beceriyor - sert, hızlı ve kirli. Parmakları kaygan seksimden klitorisime doğru inip sürtünmeye başlarken beni tekrar tekrar sikine gömüyor.

Zevk içimde patlıyor ve onu daha yükseğe zorlarken bir parmak daha eklemeyi önce samimi etine karşı haykırıyorum. Ben onu gerdikçe çığlık atıyor. Artık çok yakınım, o da öyle. Bana çarparken kalçaları sabit ritmini kaybediyor, serbest kalmasının peşinden koşuyor. Başımın arkasını avuçluyor, beni sikerken kız arkadaşının amına doğru itiyor.

Başparmağı klitorisimi daha hızlı ve daha hızlı ovalarken başımdaki tutuşu acı noktasına kadar sıkılaşıyor. Onu yalamaya çalışırken çaresizce nefesler alıyorum, ama kendi kurtuluşum tam orada. Parmaklarımla onu daha hızlı beceriyorum, sonra klitorisini ısıtıyorum ve çığlık atıyor, boşalırken amı parmaklarımla etrafında kenetleniyor. İçime girerken başımı pelvisine yaslıyorum.

"Siktir, siktir, siktir, onu yalamayı izlemek çok ateşli. Hoşuna gidiyor, değil mi bebeğim? Tanrım, onun amını hissetmelisin, çok sıkı. Kahretsin, ben-" Sesi hıçkırıyor ve klitorisime şaplak atarak inliyor. Onun hareketsiz kaldığını ve boşaldığını hissettiğimden kendi salıverilişimi inliyorum. Kıvranırken ve inerken amım onun etrafında kenetleniyor, gözlerim kapanırken ve kalbim bir ritmi atarken bunun gücü beni şaşırtıyor.

Sikeyim.

Bittiğinde yere yığılıyorum ve o da prezervatifi atarak bedenimden ayrılıyor. Am dudaklarımı aralıyorum, parmaklarımla içimden damlayan kremanın üzerinde gezdiriyorum ve sonra uzanıp beni izleyen kız arkadaşının dudaklarına bulaştırıyorum. Dudaklarını yalıyor, göğsü hala kabarıyor.

"İçimde böyle bir tadı var." Sürünerek yanına gidip onu öptükten sonra sırtarak yanına uzanıyorum. O da diğer tarafına uzanıp öpüyor.

çekip kollarının arasına almadan önce onu nazikçe kucakladı.

Bu benim gitme işaretimdi. İstedığımı aldım. Benim ve onların orgazmları.

Yataktan kayarak külotumu buluyorum ve üzerime geçiriyorum. Terlediğim için deri pantolonumu yukarı kaldırmak daha zor, ama dolgun kıcıımı içine sokana kadar zıplayıp kıpırdıyorum ve sonra sütyenimi çekiştiriyorum, düz karnım ve sıkışmış belim sergilenirken çift D'lerimi yukarı itiyorum.

Bir ses duyuyorum ve beni izleyen kadını görmek için dönüyorum. Bakışlarımla buluşup bana dostça bir gülümseme sunmadan önce gözleri aç bir şekilde vücudumda geziniyor - birisine ancak onu yakından tanıdığınızda verebileceğiniz türden bir gülümseme.

"Adın ne?" diye sesleniyor, doğruluyor. Vücudu hâlâ çıplak ve gözleri zevkten ve alkolden bulanık. Erkek arkadaşı ona sarılmış ama çoktan uyumuş.

Erkekler.

"Fark etmez, beni bir daha asla görmeyeceksin," diye sırtarak cevap veriyorum ve topuklarımı kapıp odadan çıkıyorum. Evden çıkıyorum ve sabahın serin havasında titreyerek ön kapıyı arkamdan kapatıyorum. Birazdan güneş doğacak ve dünya uyanacak, ama şimdilik gökyüzü neredeyse gri her şey sessiz, bu yüzden evime doğru bir süre yürüyorum.

Her zamanki gibi, düşüncelerim dönüyor ve çığlıklar kafamı dolduruyor - onun kahkahası

çok.

"Kırmızı. Mavi. Yeşil," diye fısıldıyorum sokağın ortasında dururken, anıları uzaklaştırıyor. "Kırmızı. Mavi. Yeşil," diye sayıklıyorum korku ve endişe bedenimde gezinirken. Her zaman olduğu gibi zevk geçip gidiyor ve yalnız kaldığım için kötü anılar tekrar içeri giriyor.

Kusmak ya da çığlık atmak istemeden görebildiğimde bir taksi çevirip adresimi veriyorum. Sessiz şehrin içinden geçerek diğer tarafa gidiyoruz, bu da uzun sürmüyor. Onu, annemin son kocasının altın arayıcısı kışından boşandığında bize bıraktığı malikanenin kapısında durduruyorum ve dışarı çıkarken parayı uzatıyorum. Geri çekiliyor ve ben altın işlemeli harflerle süslü büyük kapıya bakarken içimi tiksinti kaplıyor.

Bana dediği gibi bir fahişe olabilirim, ama en azından zevk için sevişiyorum, hayatta ilerlemek değil.

Yan kapıdan geçerek, asfalt araba yolundan aceleyle geçip çift kapının önüne geliyorum. Kapı kilitli değil.

Ön kapıdan geçerken topuklarımı parmağımdan sarkıtıp, sabahın ilk ışıkları devasa pencerelerden süzülürken sessiz kalmaya çalışıyorum ama donup kalıyorum. Merdivenlerde kızgın ve onaylamayan bir bakışla oturan şeytanın ta kendisi.

"Blair," diye .

"Anne," diye cevap veriyorum, geçerken topuklarımı indiriyorum.

"Yatağa gitme," diye uyarıyor ve ayağa kalkıp bana tiksintiyle bakıyor. "Nasıl böyle bir fahişe kızım oldu?" diye hırlıyor ve iç çekip mükemmel kıvrılmış saçlarını geriye doğru tararken gözlerimi kısıyorum. Beyaz ipek bornozu ince belinden kıvrılıyor ve sahte göğüsleri kumaşa baskı yapıyor - ilk kocasından bir hediye. Uzun, mükemmel bronzlaşmış bacakları sergileniyor ve kabarık topuklu terlikleri içimdeki iğrenme duygusuyla homurdanmama neden oluyor. Onun sarı saçları bana miras kalmış olabilir ama karşılaştırma burada bitiyor. Babamın öfkesini, kararlılığını ve yeteneğini almışım. Kısa boylu ve iri yapılı olmaya gelince, bunu nereden aldığımı ben de bilmiyorum ama herkes kalçaları ve memeleri sever. Ne de olsa ele geçirilecek daha çok şey var.

"Dediğim gibi, yatağa gitmeyin. Toplanman gerek." Alaycı bir tavırla burnunu çekiyor ve beni kovacakmış gibi dönüyor. Aylar önce olanlardan *bu* yana en fazla konuştuğumuz andı.

"Toplanmak mı?" Elimi ferforje trabzanın üzerine koyarak yankılıyorum.

"Toplan," diye bağıyor, sahte dudaklarında bir gülümseme belirirken zalim, soğuk gözleri benimkilere kilitleniyor. Bu, kanımı donduran ve kalbimi aşırı hızda çarptıran kötü niyetli bir gülümseme. "Gidiyoruz."

Taşınmak mı?

"Ne oluyor lan?" Bağıyorum.

Birinci Bölüm

Blair

Bir hafta sonra.

"Hepsi senin suçun. Arkadaşlarımı, evimi, hayatımı terk etmek zorundayım. Senin yüzünden artık yüzümü gösteremiyorum. Seni aptal, işe yaramaz fahişe. Keşke bir oğlum olsaydı..."

Nakliyeciler bizim için kamyoneti doldururken bu böyle devam ediyor.

Son bir haftadır onunla birlikte burada kapana kısıldığım için çıldırmak üzereydim. Ayrılamıyordum, okula ya da işe bile gidemiyordum. Bizi yeterince rezil ettiğimi söyleyerek buna izin vermedi. Hayır, bunun yerine bize ait olmayan bu çok büyük evin her santimini temizlemek ve toplamak zorundaydım. Eski kocası evi satıyor ama taşınma sebebimizin bu olmadığını iddia etmeye çalışıyor.

Hayır, görünüşe göre sebebi benim.

Sonunda ondan kaçmayı başardım, en azından bir süreliğine. Uçuyor, o kadar uzun bir yolculuk için arabada oturamayacağını iddia ediyor, kendime aldığım 'crotch roket arabasına' binmeyi bırak. Şükürler olsun. O değil

Nereye gittiğimizi bile söylemedi. Elimde sadece ulaşması sekiz saat sürecektir bir adres var ve başka hiçbir bilgi yok. Kimin evi bu? Neden orası?

Sorduğumda bana ters ters baktı ve bunun beni ilgilendirmedğini söyledi. Beni yanında götürdüğü için kendimi şanslı hissetmem gerektiğini söyledi. Ağzımı kapattım ve dilimi ısırdım.

Taşınmak istemiyorum ama dürüst olmak gerekirse, buradan ve bu şehrin barındırdığı anılardan uzaklaşmak iyi bir fikir olabilir. Kimsenin beni ya da neler olduğunu bilmediği yeni bir başlangıç yapabilirim...

Gerçi bu yeni bir iş ve yeni arkadaşlar bulmam gerektiği anlamına geliyor ama bu çok da zor olmasa gerek. Yapacak başka bir şeyim olmadığından, siyah Toyota Supra'ya atlayıp müziğin sesini açıyorum, AC/DC'yi bangır bangır açarak garaj yolundan ve eve dönüp bakmadan geleceğime doğru ilerliyorum.

Yolun yarısına geldiğimde gece için mola veriyorum ve otoyoldaki bir otelde birkaç saat dinleniyorum. Annemi orada dövmek istemiyorum, bu yüzden daha önce bir yarışta hızlıca biraz para kazanmak için küçük bir sapma yaptım ve gece için odamı karşıladım. Oda servisi sipariş ediyorum ve televizyonda baktığım film izlerken eski grup tişörtümle dinleniyorum. Zamanı gideceğimiz şehirde neler olduğuna bakmak, hatta bir iki iş aramak için kullanıyorum. Bu sefer yarı zamanlı bir üniversite kursuna başvurdum, ancak hiçbir zaman akademisyenleri çok fazla önemseyen biri olmadım. Zekiyim ve geçerim ama yaratıcılığı ve annemden daha çabuk kaçmamı sağlayacak para kazanmayı tercih ederim. Yeterli parayı kazanır kazanmaz - ki bunun altı ay içinde olacağını tahmin ediyorum - dışarıdayım. Ne de olsa on dokuz yaşındayım ve arkama bile bakmadan yollara düşmemi engelleyen hiçbir şey yok. Dünyayı keşfetmek ve istediğim her şeyi yapmak, istediğim kişi olmak istiyorum.

Artık üzerimde hiçbir gücü olmayacak.

Harita ve yerel bilgiler arasında gezinirken şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırıyorum. Büyük bir şehrin yanında bir banliyö bölgesi, bu yüzden çok kötü olmamalı. İşe gidip gelmek muhtemelen her yere arabayla gitmekten daha kolay olacak, ancak yakınlarda bir plaj ve yarışmak için çok sayıda yol var. Okullar da iyi görünüyor. Gideceğim okul, diğer okullardan ayrı bir üniversiteye sahip.

daha düşük yıllar, ki bu iyi. Birine yanlış baktığım için bıçaklanma ihtimalimin olduğu eski halka açık olandan bile daha iyi görünüyor... şey, ben değil, çünkü çoğu insan benden korkuyordu, ama yine de.

Tarayıcıyı kapatıyorum, bir iş uygulaması açıyorum ve o bölgedeki iş ilanlarını arıyorum. Bir an önce . Şu anda yaz mevsimindeyiz, bu yüzden okula dönene kadar tam zamanlı çalışabilirim ve sonra gece geç saatlere kadar çalışabilirim. Zaten hiç uyumuyorum, bari para kazanayım. Beğendiğim birkaç işe başvuruyorum -gece stokçuluğu ve benzin istasyonu işçiliği- sonra garip bir iş gözüme çarpıyor. Tıklıyorum ve kalbim çarpıyor. Oturduğum yerden, damarlarımda dolaşan heyecanla ilanı aşağı doğru kaydırıyorum. Sanki onu bulmam, oraya taşınmam... işi almam gerekiyordu.

Şarkıcı ve dansçı aranıyor.

İnci tutucuların başvurmasına gerek yok. Burada hepimiz özgürüz, canlarım. Sahneyi seviyor musun? Seksi olmak ve gücü elinde tutmak hoşunuza mı gidiyor? Deri ve dantele ne dersiniz?

Daha fazlasını öğrenmek için buradan başvurun.

Uyarayım, bu normal bir iş değil. Bu burlesk, canlarım.

Hiç bu kadar hızlı 'başvur' butonuna basmamıştım. Başvuru sahiplerinden dans edip şarkı söyledikleri bir video istiyorlar, ben de en son çektiklerimden birini yüklüyorum ve bekliyorum. Oldukça iyi şarkı söyleyebiliyorum ve bundan keyif alıyorum ama dans etmeyi seviyorum. Kendimi ritme kaptırmayı ve bedenimi ustalıkla kontrol ederken sahip olduğum gücü hissetmeyi seviyorum. İnsanlar sizi gördüğünde acıya ve tere değiyor.

Dans etmeyi her zaman sevdim. Küçükken bale ile başladım ve daha sonra kulüp dansçısı oldum, genellikle para için yarışmalara katıldım. Yeteneklerimi geliştirdim ve vücudumu nasıl hareket ettireceğimi biliyorum. Başkalarını nasıl büyüleyeceğimi ve onların en çılgın fantezilerini gözlerinin önünde nasıl gerçeğe dönüştüreceğimi biliyorum. Peki bunun için para ödeyecek bir iş bulmak? Kesinlikle evet.

Geç olmasına ve muhtemelen günler sürecektir olmasına rağmen sabırsızlıkla cevap bekliyorum ama yine de birkaç dakikada bir e-postamı yeniliyorum. İç çekerek telefonumu masanın üzerine koyuyorum ve ışıkları kapatıyorum, kendimi beklemeye bırakıyorum. Muhtemelen daha yaşlı ve deneyimli birini istiyorlardır. Her zamanki gibi dönüp duruyorum, anılar zihnimi dolduruyor ve sonunda, sabah 4 sularında uyumaya çalışmaktan vazgeçip kalkıyorum. Odadaki masaya doğru ilerleyerek, bildirimlerim arasında gezinirken su ısıtıcısını açıyorum ve beni bekleyen e-posta donup kalıyor.

Merhaba tatlım. Ne kadar yetenekli bir güzelsin, değil mi? İşi istiyor musun, kedicik? Bunun için çalışacaksın. Seçmeler yarın akşam 9'da. Kendi kıyafetini getir. Annenin sana verdiklerini salla ve bizi etkile.

-Kızlar

Vay anasını! Olabildiğince hızlı giyiniyorum ve rekor sürede yola çıkıyorum, sadece kahvaltı almak için duruyorum, böylece araba sürerken yiyebiliyorum. Oraya varmam, bir kıyafet bulmak için bavulumu boşaltmam ve bir rutin belirlemem gerekiyor. Bu iş benim olacak.

Benimle karşılaştıklarında neye uğradıklarını şaşıracaklar. Genç olabilirim ama herkesten daha iyi hareket edebilirim. Peki ya burlesk? Evet, ustalaşmam gereken bir yetenek daha. Sahne ışıkları altında parlarken, beni rahatsız eden her şeyi müziğin ritminde ve müşterilerin hayran bakışlarında kaybederken yaşadığımı hissettirecek.

Onların sevgilisi olacağım, tamam mı? Şimdiye kadar sahip oldukları en iyisi.

İkinci Bölüm

Blair

Haritaların varacağını söylediği saatten bir saat önce yeni eve yanaştım ve önümdeki malikâneye bakarken donup kaldım. Önceki evden bile daha büyük. Kapıların açılmasını beklerken motor mırıldanırken, *acaba bunu elde etmek için kimi sikmek zorunda kaldı* diye düşünüyorum. Banliyöden geçerken evler gittikçe büyüyordu... ta ki bu eve kadar.

Tüm bu site ünlülerin yaşayacağı bir gibi görünüyor. Ve işte buradayım, deri şortum ve bando tişörtümle, gözlerim çizgili ve saçlarım düz, üç kulağımdaki piercinglerde halkalar, diğerinden sarkan bir haç ve manşetim içeride. Kalçalarımıdaki dövmele de küçücük şortumun içinde sergileniyor. Bir başparmak gibi göze batıyorum. Yolda geçtiğim tren raylarının diğer tarafında kalsam daha iyi olurdu. Şehrin o kısmı haraptı, grafitiler ve terk edilmiş evlerle doluydu... ama dürüst olmak gerekirse, orada kendimi burada olduğumdan daha çok evimde hissettim. Önümdeki evin altın süslemelerle dolu olduğuna şüphe yok.

Sırf yapabildikleri için pahalı dekorlar. Kapı nihayet açılıyor ve ben de içeri girip çoğunlukla boş olan nakliye kamyonetinin arkasında duruyorum. Arkası hâlâ açık, yani içeriye son yolculuklarını yapıyor olmalılar. Telefonumu ve çantamı kaptığım gibi dışarı çıkıyorum ve eve doğru yürüyorum, giderken ısıklık çalıyorum. Kahretsin, yakından daha da büyük.

Sanki birisi görkemli bir malikaneyi alıp modernize etmiş gibi görünüyor. Her yer bembeyaz - cidden, nasıl bu kadar temiz tutabiliyorlar? Sayamayacağım kadar çok penceresi var ve ön tarafta iki büyük beyaz kapı var. İki katlı, ama en üstte bir kış bahçesi var, tamamen camdan yapılmış gökyüzüne doğru uzanan büyük yuvarlak bir baloncuk ve onu keşfetmek için garip bir dürtü duyuyorum. Araba yolu mükemmel bakımlı çimler ve çiçek tarhlarıyla çevrili ve bir yerlerden su damladığını duyabiliyorum - bir fiskeye mi yoksa bir havuz mu? Ya da ikisi birden mi? Muhtemelen bu ev için ikincisi.

Ev kıvrılıyor ve sağa doğru gidiyor, üç boş yeri olan temiz bir garajda son buluyor, diğer taraf ise spor arabalar ve bisikletlerle dolu. Kalbim yerinden fırlıyor ve onlara dokunmak, binmek için can atıyorum. Dokunma isteğimi dizginleyerek yaklaşıyorum. Tertemizler ve arkamda kirli parmak izleri bırakmak istemiyorum. Aslında, bu evdeki hiçbir şeye dokunmamam gerektiğini hissediyorum.

Kapılar aniden açılarak beni incelememden alıkoydu. Arabalara ağzımın suyu aktığı için suçlulukla başımı çeviriyorum ve annemin orada durup takım elbiseli bir adamla konuştuğunu, ona tatlı tatlı gülümseyip öptüğünü görüyorum. Saçlarının ağardığını buradan fark ediyorum ama hâlâ uzun boylu ve kaslı, üç parçalı takım elbisesi mükemmel dikilmiş. Kolunda bir Rolex saat ve kol düğmelerinde elmaslar var. Paralı adam. Dönüyor ve beni görünce genişçe gülümsüyor, mavi gözleri parlıyor. Yakışıklı, gerçekten yakışıklı, eğer babalık olayını seviyorsanız. Bahse girerim oğulları da seksi olmalı, Meredith oğulları olduğundan bahsetmişti.

"Merhaba, kimler varmış burada?" diye soruyor, sesi karanlık ve alçak. Gülümsemesi beni rahatlatıyor ama anneme baktığımda kaşlarını çatmış, neredeyse bana ters ters baktığını görüyorum.

Harika.

Ancak adam ona döndüğünde, kadın her zamanki gibi güler yüzlü ve tatlıdır.

"Meredith, bu inanılmaz yaratık senin kızın mı?" diye nazıkçe soruyor ve sonra bana dönüp bakıyor. "Bana senin hakkında çok şey anlattı," diyor. *Yalancı*. Yine de gülümsüyorum çünkü belli ki iyi niyetli.

"Senin hakkında hiçbir şey duymadım. Dur tahmin edeyim, evleniyor musun?" Yorgunca sordum.

Annem hırlıyor ama sonra ifadesini düzeltiyor ve kendini beğenmiş bir bakışla elini bana uzatıyor. "İyi tahmin kızım," diye cıvıltıyor, onun yanına eğilerek. Bu taş öncekinden daha büyük. Tebrikler ona. Gözlerinde gerçek bir mutlulukla ona doğru eğiliyor. Zavallı adam, kız onu kahvaltı niyetine yiyecek.

"Güzel. Dört numaralı koca, senin adın-" Sonra annem tersledi. "Blair, ağzından çıkana dikkat et."

Gülüyor. "Sorun yok, Meredith. Blair, değil mi? Ben Gareth Crew ve evet, dediğiniz gibi yakında dört numaralı koca olacağım." Göz kırıyor. "Endişelenmeyin, geçmişini biliyorum ama annenizi gerçekten seviyorum ve ikinizin de burada mutlu olmanızı istiyorum. Sizin için koridorda çocuklarımla birlikte bir oda hazırladım."

"Çocuklar mı?" Tekrar ediyorum.

"Gareth'ın üç oğlu var," diyor saçlarını omzunun üzerinden savurarak. "Yeni üvey kardeşlerin." *Oğulları* kelimesinden rahatsız olduğunu anlıyorum. Ah, bahse girerim sevgili annemin onlardan haberi yoktu ve bundan hiç hoşlanmadı. Para ve ilgi paylaşımı mı? Hiç sanmıyorum.

"Evet, şu anda tatildeler ve okul başlayana kadar dönmeyecekler, ama eminim seninle tanışmak için sabırsızlanıyorlar, Blair. O zamana kadar evim senindir. Korkarım işe dönmem gerekiyor, o yüzden sonra görüşürüz." Dönüp Meredith'i öpüyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara," diyor ve sonra bana gülümseyerek bekleyen limuzine yöneliyor, biniyor ve gidiyor.

Islık çalıyorum ve ona dönüyorum. "İyi seçim. İyi birine benziyor, çok parası var ama üç çocuğu var." Başımı salladım. "Baştan savma iş yapıyorsun, para onlara gidecek."

Çenesini kibirle kaldırıyor. "Onunla evli kalırsam olmaz." Soğuk ve hesapçı bir yılan gibi gülümsüyor. Lanet olsun, dişlerini gösterse de olur. "Onun kartıyla alışverişe çıkıyorum, ne halt istersen yap. Sadece gözümün önünden uzak dur."

O uzaklaşırken onu selamlıyorum ve başka bir araba yanaşiyor, beni taşıyan adamlarla ve keşfedilecek bir malikâneyle baş başa bırakıyor. Eşyalarımı yerleştirmem gerekiyor, bu da önce odamı bulmam gerektiği anlamına geliyor. Çok zor olmamalı, değil mi?

Yanılmışım.

Evin on sekiz yatak odası var. On sekiz. Cidden, bu kadar çok odaya ne gerek var? Ayrıca bodrumda tüm katı kullanan bir oyun odası ve sinema buluyorum, bilardo masası, dart tahtası, bar ve temelde hayal edebileceğiniz her şey var. Kesinlikle oğullarına ait, kafatasları ve LED 'Crew' ışıklı tabelası bunu ele veriyor. Biraz hap, ot, bir sürü içki ve atılmış kadın iç çamaşırları buldum. Güzel. Bir açık ve kapalı havuz, bir spa ve üç oturma odası buldum - ve bu birinci kattaki odaların yarısını keşfetmeden bile.

Burası delilik. Diğer odalara göz atıyorum, her biri beni geri çekip başımı sallamama neden oluyor. Sadece yatak odama ihtiyacım var!

Bir saat sonra, hala şaşırmış durumdayım. Keşfetmediğim tek kat dışarıdan gördüğüm cam kubbe. İkinci kattan yukarı çıkan daha fazla merdiven keşfediyorum, ancak çoğunlukla arka kapıdan erişilebilir. Bu evi oğulları mı yönetiyor? Merdivenleri çıkıyorum ve en tepeye ulaştığımda çenem düşüyor.

Benimle dalga geçiyor olmalısın.

Aslında bir apartman dairesi. Tüm tavan açık ve kubbeli ve bahse girerim geceleri yıldızları görebilirsiniz. Alçak deri koltuklar, beyaz bir halı ve siyah bir sehpa, duvarda da sinema büyüklüğünde bir televizyon var. Sağ tarafta kocaman bir mutfak ve üzerinde avize olan yuvarlak bir yemek masası var. Bir köşede, üzerinde *Crew* kelimesi de dahil olmak üzere kurukafalar, güller ve alevler bulunan karmaşık bir sanat eseri olan lanet olası bir motosiklet döner bir kaide üzerine yerleştirilmiş. Çok etkileyici ve bu katın diğer bölümlerine bakmak için bakışlarımı başka yöne çekmek zorunda kalıyorum. Bir köşede üzerinde fırlatma bıçakları olan bir tahta, çıktığım merdivenlerin arkasında açık bir spor salonu ve çok daha fazlası var.

Bu delilik.

Buranın onların özel alanı olduğu açık - ne uyuşturucu ne de iç çamaşırı var - bu yüzden bodrumu partiler ve misafirler için kullandıklarını ve sonra burada yaşadıklarını varsayıyorum. Evi de onlar yönetiyor olabilir.

Sağda bir koridor var, onu takip ediyorum ve sadece dört kapı buluyorum. İlkinin açtığımda siyahlar içinde, alçak deri bir yatak ve sağda bir en-suite banyosu olan büyük bir yatak odası görüyorum. Halı bile siyah.

Duvarların her yerinde kasklar ve resimler vardı. Kapıyı kapatıyorum, burnumu sokmak istemiyorum... henüz. Bir sonraki odada sıra sıra giysilerle dolu gömme bir gardirop var, anneminkinden bile fazla. Yatak, saten çarşafı ve üzerinde *Crew* yazan yüksek arkalı bir yatak. Burada da bir ebeveyn banyosu ve tavandan tabana pencereler var. Açtığım üçüncü kapı, son oğula ait olduğu belli olan başka bir yatak odası. Bir köşede şövaleler, spreycututuları ve sanat için ihtiyacınız olan her şey var ve evin etrafına saçılmış olanlardan benzer tarzda bazı bitmemiş parçalar var. Bahse girerim buradaki tüm eserlerin sanatçısı o.

Üzerine deri bir ceket atılmış kral boy deri bir yatak ve başka bir en-suite banyo daha var, ama bu evde henüz görmediğim ilk resim var. Yatağın başucundaki komodinin üzerinde, endüstriyel tarzdaki lambanın arkasında saklanmış gibi duruyor. Dikkatlice çekip çıkarıyorum ve gülümseyen bir kadının kollarında, arkalarında okyanus olan bir bebek görüyorum. Kadın sevimli, uzun sarı saçları var ve bebeğe sevgiyle gülümsüyor. Biraz yırtık pırtık ve belli ki önemli, bu yüzden kapıyı kapatıp dördüncüyü denemeden önce yerine koyuyorum ve benim olması için dua ediyorum.

Bu üç deli zengin çocukla burada yaşamaktan biraz korkuyorum. Yani, bıçakları ve dönen bisikletleri var, Tanrı aşkına... Tamam, bu yüzden burayı seviyorum ve buradaki her şeyle oynamak istiyorum. Bu benim tarzım, tamamen siyah ve graffiti ile sinirli. Beklediğim zenginliğe hiç benzemiyor. Eski püskü bir bekar evi gibi.

Odanın kapısını iterek açtım. Haklıydım, burası benim. Alanıma adım atarken içimden hem korku hem de heyecan akıyor. Eskiden depo olarak kullanıldığı belli, çünkü hala hafif bir küf kokusu var, ama pencereleri açık tutmanın düzeltemeyeceği bir şey değil. Kapının yanındaki duğmenin üzerinde bir not var ve kaşlarımı kaldırarak onu alıyorum.

Nasıl istersen öyle dekore et-Gareth.

Buruşturup çöpe atıyorum. Umarım burada dekorasyon yapacak kadar uzun kalmam ama neden teklif ettiğini anlayabiliyorum. Burası boş bir sayfa. Lüks ve para çığlıkları atsa da sadece temel ihtiyaçlara sahip.

Büyük, kral boy -belki daha da büyük-, koyu gri, neredeyse siyah bir yatak başlığı ve düğmelerle çukurlaştırılmış kıvrımlı bir süpürgelik bulunan bir çekyat var. Yatak takımı koyu lacivert ve beni homurdanmaya iten süslenmiş. Gerçekten, minder mi? Yatağın alt kısmında altın ayaklı bir sedir ile uyumlu koyu gri bir kürk halı bulunmaktadır. Yatağın kendisi sağ tarafta yer alıyor ve iki kapısı olan bir duvara yaslanmış durumda.

iki yanında. Krem rengi halının üzerinde gezinirken, iki yanında iki uzun boş raf ve bir aynanın karşısında gömme, tavandan tabana raflar bulunan gömme bir gardırop görmek için birine bakıyorum. Işıkları açıyorum ve parlak mavi LED'ler yanıp sönüyor. Güzelmiş.

Yandaki odayı denedim ve banyolu bir oda buldum. Şükürler olsun. Hiç erkeklerle aynı banyoyu paylaşmayı denedin mi? Hiç hoş değil. Birden fazla kişinin sığabileceği büyüklükte, üçgen şeklinde bir köşe banyosu, siyah ve altın rengi mermer duvarları ve iki büyük şelale duş başlığı olan gömme bir duşakabin var. Ayrıca oturmak için bir bank ve ürünleri koymak için gömme raflar var. Ben onunla oynarken cam kapı kayarak kapanıyor. Sağ tarafımda, üzerlerinde iki LED ayna bulunan çift lavabo var.

Başımı sallayarak odaya dönüyorum ve ellerimi kalçalarımın koyuyorum. Kapının solundaki duvara, yatağın karşısına monte edilmiş bir televizyon ve kapının arkasındaki köşeye sıkıştırılmış koyu gri bir şifonyer var. Diğer duvarda tavandan tabana pencereler var; arka bahçeye bakan bu pencereler bir dergiden fırlamış gibi tül beyaz perdelerle çerçevelenmiş. Bunların karartma perdeleriyle değiştirilmesi gerekecek.

Beni heyecanlandıran tek şey ne? Dev bir siyah avize var. Eşyalarım bu odayı zor doldurur ama sorun değil, burası sadece birkaç saatliğine başımı koyacağım bir yer. Ne de olsa burada fazla zaman geçirmeye niyetim yok. Kutularım, iki bavul kıyafetle birlikte odanın ortasına yığılmış durumda. Arabamda bulunan ve nakliyecilere bırakılamayacak kadar önemli olan birkaç çanta dışında hepsi bu.

Telefonumu kontrol ediyorum ve seçmelere sadece birkaç saat kaldığını görüyorum, bu yüzden dizlerimin üzerine çöküyorum ve giyecek bir şeyler bulmak için kılıfları açıyorum. Dar ve seksi olmalı ama çok da açık olmamalı ve içinde hareket etmesi kolay olmalı. Yüksek belli deri bir şort ve sırtı çapraz, kupları parıltılarla kaplı siyah bir sütyende karar kılmadan önce birkaç seçeneği elimde tutuyorum. İstediklerinin bu olduğundan emin olmak için birkaç burlesk videosu yüklüyorum. Normalden biraz daha kaba ama ben de öyleyim. Kıyafetlere dönmeden önce videolarda geziniyor, bazı hareketleri kolayca tanıyor ve diğerlerini ezberliyorum.

Kulaklığımı takıp müziğin sesini açmadan önce hızlıca üstümü değiştiriyorum ve uzuvlarımı test ederek esnetiyorum. Hareketli bir şarkı seçiyorum, hareket etmek için çok hızlı değil ama kendimi müziğin içinde kaybedebileceğim kadar ritmi var. Dansı muhtemelen oradayken yapacağım ama eğer isterlerse bir yedeğim olması güzel.

Odanın içinde hareket ediyorum, bale ve R&B serbest stilini karıştırıyorum, sallanıyorum, yuvarlanıyorum ve yere düşüp gıcırđıyorum. Yumruğumu yere vururken kıcıımı kaldırđıyorum, dizlerimin üzerine kayıp sallanırken saçlarımı savuruyorum. Göz kırparak ellerimi yere bastırđıyorum ve ellerimi vücudumda yukarı doğru sürüklemeyden önce kıcıımı havaya kaldırıp sallıyorum. Doğru hissettirdiği için hareket etmeye devam ediyorum. Müziğin sesiyle kalbim gümbür gümbür atarken sıçııyorum, dönüyorum ve patlıyorum. Zihnim hareketlere, bir sonraki adıma, bir sonraki ritme odaklanırken içimi huzur kaplıyor; ne geçmişı, ne bugüne, sadece geleceğe.

Nefes nefese, şarkı değişirken yüzümde bir gülümsemeyle duruyorum. Oh evet, bu gece iyi geçecek. Öyle olmak zorunda. Bu işe ihtiyacım var; paraya ihtiyacım var. Buradan mümkün olduğuunca uzaklaşmak istiyorum. Bu yeni aileye karşı bir şeyim yok ama burada yaşayan kadına katlanamıyorum. Telefonumu kontrol ederken seçmelere kadar fazla zamanım olmadığını fark ediyorum. Hâlâ kulübü bulmam ve park etmem gerekiyor, bu yüzden botlarımı alıp ceketimle birlikte giydikten sonra alıp yatak odasının kapısını arkamdan kapatıyorum. Ev ürkütücü bir şekilde boştu, ama bunu üzerimden attım.

Rutin halloldu, gözlüklerimi aldım ve sırtarak burlesk dansçıısı olmak için yola çıktım.

Üçüncü Bölüm

Blair

Vites değiştirip trafikte ilerlerken motorum mırıldanıyor, hızlandıkça sırtışıım genişliyor. Hareket halinde kalmakla ilgili bir takıntım olduğunu biliyorum, sadece yaşadığımı hissetmek için kendimi zorluyorum... unutmak için, ama umurumda değil.

Kulübün yerini kolayca buluyorum, hemen dışarıda kaşlarımı kaldırmama neden olan bir yer buluyorum. Burası nasıl bir şehir böyle? Cadde öğleden sonra ışığında sessiz, barlar ve hatta bir striptiz kulübü ile kaplı, ancak köşede, neredeyse dolu bir park yeri ile açık gibi görünen bir kafe var. Oh neyse. Aynanın karşısına geçip rujumu kontrol ediyorum ve çıkmadan önce kendime bir öpücük konduruyorum.

Dışarıdaki tabela loş ve siyah ön kapılar uğursuz görünüyor. Yan tarafta bir bilet gişesi ve dış cephede mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş, şehvetli bir görünüme sahip elbiseli, mücevherli ve sütyenli kızların posterleri var. Kapının yanında gözüme çarpan bir tane var. Bu bir

Sarışın bir kız, gözleri kısık ve kırmızı dudakları büzüşmüş. Üzerinde ipeksi bir elbise var, göğüslerini yukarı kaldırmış, kumaş bir kalçasında kıvrımlarını gösteriyor. Bir pin-up kızına benziyor ve ben ısıklık çalıyorum.

Arkamı dönüp kapıyı çalıyorum ve ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak bekliyorum. Tam tekrar çalmak üzereyken kapı açılıyor ve posterdeki kadın yüzünde dostça bir gülümsemeyle orada duruyor. "Merhaba, seçmeler için mi geldiniz?" Başımı salladım, anında ondan hoşlandım. Nazik bir yüzü var.

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor, ve beni içeri buyur etti, bana baktı. Savunmaya geçiyorum ama bana göz kırpmıyor. "Vay be, tarzına bayıldım, tam uyum sağlayacaksın. Benim adım Lexi, seninki ne?" diye soruyor, elini uzatıyor ve gözlerinde gerçeği görüyorum. Yüzünde hiç kurnazlık yok, ki bu garip. Sanırım herkese yalan söylemeye ve kartlarımı göğsüme yakın tutmaya alışkınım.

"Blair, benim adım Blair," diye cevap veriyorum elini sıkarak. Onun mükemmel pembe tırnaklarının yanında benim yontulmuş siyah ojelerim belli oluyor.

"Güzel isim, birbirimizden hoşlanacağımızı hissediyorum," diyor başka bir ses duyulurken.

"Bu sonuncusu mu? Acele et Lex!" diye bağıyor huysuz bir ses.

Gözlerini deviriyor ve kolunu benim koluma dolayarak beni kulübün içine doğru çekiyor. "Boş ver onu. Bu Allegra, her zaman şakacıdır. Burlesque'e hoş geldin bebeğim," diye cıvıldıyor iki açık kapıdan geçip kulübe girerken.

Neredeyse ağzım açık kalacak. Pek çok kulüpte bulundum - gölgeli olanlar, sokakta olanlar ve en yüksek kalitede olanlar - ama bu... bu başka bir şey. Sanki başka bir dünyaya adım atmış gibiyim. Rahat ama büyük. Arka duvarın çoğunu kaplayan devasa bir sahne ve yan tarafta grup için bir alan var. Bar sağında, arkası sahneyi yansıtmak için camla kaplı ve masalar her tarafa dağılmış durumda. Yemyeşil kadife halı mekânı kaplıyor, alçak ve seksi bir parlaklık sağlayan avizelerden bahsetmiyorum bile. Rüküş olmadan şehvetli bir çılgılık atıyor. Anında kendimi burada hoş karşılanmış ve evimde hissediyorum ve o siyah lake sahnede dans etmem gerektiğini biliyorum.

"Sen ne düşünüyorsun?" Lexi bana bakarak soruyor.

"Bu inanılmaz," diye nefes alıyorum ve sonra boğazımı temizliyorum. "Yani, evet, çok iyi."

Gülüyor ve beni sahnenin yanında toplanmış bir grup kızın yanına çekiyor. Platformda iki kadın var, biri Allegra olduğunu tahmin ettiğim asık suratlı biri. Diğeri sırtıyor. Uzun, gür, siyah kıvrırcık saçlarını bir omzunun üzerinden atmış, bronz tenli, uzun siyah deri çizmeli

küçük deri pantolon ve büstiyer. Islak bir rüya gibi görünüyor ve yaydığı güven beni sırtıyor.

Lexi onların arasından sahneye atlıyor ve beni seçmeler için burada olan diğer kızlarla baş başa bırakıyor. Gergin bir şekilde yer değiştiriyorlar ve kendi aralarında sohbet ediyorlar, kıkırdıyorlar ve birbirlerini tanımaya çalışıyorlar. Gözlerimi deviriyorum, kendimi en yakın masaya dayıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. Burada çalışan kadınlar gözlerini üzerimizde gezdirirken Allegra düşünceli bir ifadeyle benim üzerimde duruyor.

"Seçmeler için buradasınız. Kurallarımız var. Öncelikle, burası bir seks kulübü ya da striptiz kulübü değil, eğer öyle olduğunu düşünüyorsanız, şimdi gidin. Burası burlesk. Bu bir sanat, bu bir fantezi yaratmakla ilgili. Kendine güvenmek ve vücuduna sahip çıkmakla ilgili. Yeteneği öğretemem, o yüzden ya gerekenlere sahipsinizdir ya da değilsinizdir. Her birinizi tek tek seçeceğiz ve şarkıyı biz seçeceğiz. Hareket etmenizi istiyorum. Ondan sonra sizden şarkı söylemenizi isteyeceğiz. Sadece bir yeni kız alıyoruz... o yüzden iyi şanslar." Lexi öne çıkarken Allegra sırtıyor.

"Etrafınızdaki diğer kızlara bakın. Her biri bunu senin kadar çok istiyor ama onların başarısı senin başarını düşürmez. Tek istediğimiz bize neye sahip olduğunuzu göstermeniz."

"Söyledikleri şey. Ben buranın müdürüyüm ve bu kızlar benim ailem. Kimse onlara ya da personelime saygısızlık edemez. Eğer işi alırsanız, ömür boyu bizden biri olursunuz." Bize baktı ve sahneye yakın konuşkan bir sarışının üzerinde durdu. "Önce sen." Islık çalıyor ve biz sol taraftaki masaya geçip arkamıza yaslanıp izlerken sahnenin ışıkları yanıyor. Kız gergin bir şekilde sahneye tırmanıyor ve salonun ışıkları kararıyor, ardından endişeyle yutkunurken bir spot ışığı sarışının üzerinde parlıyor. Boyalı olduğu belli olan saçlarının dipleri koyu renktir ve kalın kahverengi kaşları etkileyicidir. Zayıf ama iyi görümlü, ancak sinirler onu öldürecek.

Müzik alçak, sabit bir vuruşla başlıyor. Birinci ve ikinci işareti kaçırıyor ve gözlerini kapatıp nefesini içine çekmeden ve hareket etmeye başlamadan önce bize kararsızca bakıyor. Önce yavaşça sallanıyor, sonra kendini müziğin içinde kaybediyor. Sahne boyunca dans ediyor, şehvetli ve kaygan. Çok iyi, gerçekten çok iyi.

Ondan sonra iki kız daha seçmelere katıldı. Biri panikledi ve ağlayarak kaçtı, diğeri ise hiç dans edemedi. Lexi, Allegra ve menajer kendi aralarında fısıldaşırken Lexi başını kaldırıp bana baktı. "Blair, sıra sende."

Diğer kızların bana ters ters baktığını görüyorum - benden zaten nefret ediyorlar, bunu biliyorum. Onlarla oturmaya ya da onları tanımaya zahmet etmedim. Ayağa kalkarken onlara göz kırpıyorum. Kendimden eminim, ukalalığın sınırındayım ama bu onları da sinirlendirecek, buna ihtiyacım var.

Çünkü bu işe *ihtiyacım* var, sadece istemiyorum. Bunun bir parçası olmak zorundayım.

"Nasıl yapıldığını izleyin," diye mırıldanırken ceketimi çıkarıp masanın üzerine atıyorum ve sahneye çıkıyorum.

Işığın altında duruyorum, başımı eğiyorum ve müzik başlayana kadar gözlerimi kapatıyorum. Yavaş, şehvetli. Anında kendimi müziğe . Kalçama vurmaya önce önce bir elimi tıkladıyorum ve ritim başladığında ellerimi uyluklarımdan aşağı sürüklüyorum ve sallanmaya başlıyorum, başımı kaldırıp göz teması kurarken kalçalarımı bir yandan diğer yana sallıyorum. Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyerek, yere ve sırtıma doğru akmadan önce dönüp eğiliyorum. Ritim arttıkça kalçalarımı kaldırıyorum.

Ayaklarımdan üzerinde sallanmadan önce yerde takla atıyor, dans ediyor ve dönüyorum. Ellerimi vücudumda gezdiriyorum, dudaklarımı bir nefesle ayırıyorum ve başımı geriye doğru eğiyorum. Dönerek, bir bacağımı kaldırmadan önce kıcımlı sallıyorum ve başımı yana eğmeden önce dans ederken daire çiziyorum. Sırtımda saçlarımı savuruyorum ve dizlerimin üzerine eğilip kalçamı sallıyorum. *Pistte* dönerek, havaya sıçrayıp dizlerimin üzerine çökmeden ve göğsümü ve sırtımı pompalayıp kenara doğru sürünmeden önce müzikle birlikte yumruklarımı sahneye vurmadan önce *en pointe* yapıyorum.

Kaymadan önce bacaklarımı V şeklinde kaldırarak, bana sırttan jüri üyelerine doğru sallanıyorum. Lexi'nin gülümsemesi o kadar geniş ki bunun iyiye işaret olduğunu biliyorum. Ellerimi masalarına bastırıyorum, aşağı yukarı sallanmaya başlarken saçlarımı savuruyorum ve sonra sandalyelerinin etrafında dönüyorum, ellerimi tahtanın üzerinde sürüklüyorum, neredeyse onlara dokunuyorum, neredeyse, bir kahkaha ile dönmeden ve büyük bitiş için sahneye sıçramadan önce.

Ritim yükseliyor, bunu hissediyorum. Dönerek sahnenin arkasındaki ipi görüyorum ve üzerine atlayıp tırmanıyorum. Ritim doruk noktasına ulaşmaya başladığında ayağımı ipe doluyor ve düşüyorum. Müzik kesildiğinde, bacağım ipten ve yüzümde bir sırıtişla baş aşağı duruyorum.

İçimdeki adrenalin pompalanırken ağır ağır nefes alıyorum, kendimi çözüyorum ve ipten takla atıyorum. Işıklar ve alkışlar başlarken ukala bir selam vermeden önce elimi saçlarımda arasında gezdiriyorum. Sahneden iniyorum ve ceketimi kapıp tekrar içine giriyorum. Lexi bana göz kırıyor ve alkışlıyor, Allegra beni takdirle izliyor ve menajer etkilenmiş bir şekilde sırtıyor.

Tam isabet. Bu iş benim.

Diğer kızları izlemek zorundayım. Bazıları gerçekten iyi, bazıları idare eder ve biri de berbat. Ben sandalyemde arkama yaslanıp bacaklarımı masanın üzerinde çaprazlarken bir saat daha sürüyor. Herkesin işi bittikten sonra jüri ayağa kalkıyor. "Tamam, işte bir sonraki tur için liste. Eğer isminiz söylenmezse gidebilirsiniz ve bir dahaki sefere iyi şanslar. Rosie, Emilida, Selina, Regan ve... Blair," diye anons eder ve insanlar homurdanarak kalkıp giderler.

Beşimiz dışında herkes.

Diğerleri ayrıldığında bize bakıyor. "Şimdi şarkı söylemeye geçelim, sadece fena olmamanız gerekiyor. Başka bir assoliste ihtiyacımız yok, zaten iki tane var." Lexi ve Allegra'ya bakıyor. "Güçlü bir dansçıya ve geri vokal yapabilecek birine ihtiyacımız var. Bir şarkı seçin" -başını köşedeki müzik masasına doğru sallıyor- "ve sonra bizim için çalın. Müşterilere şarkı söyler gibi bize şarkı söyle, her şeyini ortaya koy. İşiniz buna bağlı."

Tekrar oturdu ve ilk kızı seçti. Liste nedeniyle sonuncu oluyorum. Benden daha iyi şarkıcı olan en az iki kız var ve onlar da iyi dansçılardı, bu yüzden parkın dışına çıkmam gerektiğini biliyorum. Lüks bir pop şarkısı söyleyebilirim, seksi bir şey ama jüriyi yakından izliyorum ve insanlar bunu yaptığında hayal kırıklığına uğramış görünüyorlar. Gerçek, çığ bir şeyler istiyorlar.

Siktir.

Sıra bana geldiğinde, masanın önünde dururken bakışlarını hissediyorum. Gözlerimi kapatmadan önce bir rock şarkısının üzerinde geziniyorum ve bir kez olsun kendimi savunmasız hissetmeme izin veriyorum. Bu bayanlar beni izleyecek ve hakkımda bir şeyler öğrenecekler, ama bu bana işi getirecekse... onlara açıkça istedikleri kalbi gösterecekse, o zaman siktir et.

Play tuşuna bastım ve Kesha'nın "Praying" şarkısının yavaş ritmi başladı, ben de dönüp mikrofonu tutarak sahneye çıktım. Diğerleri gösteriş yaptı, dans etti ya da sallandı ama ben yapmadım. Kıpırdamadan duruyorum ve gözlerimi kalabalıktan ayırmıyorum. Tanrı'ya şükür ışıkların arkasını göremiyorum ve şarkı söylemeye başlıyorum. Sesim çığ ve savunmasız. Kendi kafamda binlerce kez söylediğim şarkı sözlerinin üzerinden süzülüyorum. Müzik benim kaçışımdı ve hiçbir şarkı beni bu kadar etkilememişti. Sözler ruhumdan koparılmış, onu çıplak bırakıyor. Sırlarımı sesimde duyabilirsiniz, nefesimin kalitesi onları ele veriyor.

Bu kelimelerdeki acıyı, dehşeti biliyorum.

En yüksek notaya ulaştığımda gözlerimi kapatıyorum ve şarkı bittiğinde göğsüm kabarmış ve kapalı gözlerimde yaşlarla sahnede duruyorum. Gözlerimi açmadan önce gözlerimdeki ıslaklığı ve sonra diğer ışıklar yanıyor ve beni izleyen her bir kişiyi görmeme izin veriyor. Bazı yüzler şok olmuş, bazıları harap olmuş ve diğerleri de şaşkın... jüri üyeleri hariç hepsi.

Allegra'nın gözlerinde anlayışlı bir parıltı, bir hüznün var. Lexi üzgün ama gururlu görünüyor.

Bunun ne anlama geldiğini biliyorlar. En derin, en karanlık sırrımı biliyorlar.

Müdür bana başıyla selam veriyor ve ayağa kalkıp alkışlamaya başlıyor. Sinirli bir şekilde yutkunuyorum, dudaklarımı yalıyorum ve bakışlarında gördüğüm sempatiyi dağıtmak için titreyen ellerimi ceplerime sokarak aşağı iniyorum.

Müdür gözlerini benden kaçırmadan gülümsüyor. "Blair, ailemize hoş geldin."

Kalbim yerinden fırladı. İş benim!

Ondan sonrası bulanık. Diğer kızlar gidiyor, hatta bazıları beni tebrik ediyor. Allegra yanımdan geçerken omzuma vuruyor. "Takıma hoş geldin evlat. Bu hafta bitmeden senin hakkında her şeyi öğreneceğimize bahse girerim."

Neredeyse . Buna güvenme.

Lexi bana sarıldı. "İnanılmazdın. O şarkı... Onu ruhumda hissettim. İnancını ve dansını hissettim. Gördüklerimin en iyisiydi, bizimle olduğun için çok mutluyum."

Müdür benim de elimi sıkıyor. "Ben Serina. Ekibe hoş geldin. Sana çalışan el kitabını getireceğim, burada temel olarak sarhoş ya da kafası güzel gelmemen, vardiyana her zaman zamanında gelmen ve çalışmaya hazır olman gerektiği yazıyor. -Başka bir şey umurumuzda değil. Herhangi bir sorunun varsa, bize gel. Artık bizden birisin."

Başımı salladım ve evrakları imzalayıp anahtar kartımı, dolabımı ve turumu aldıktan sonra yüzümde kocaman bir gülümsemeyle oradan ayrıldım.

Ben bir burlesk

dansçısıyım. Sahne adım.

Sevgilim.

Eve gitmek yerine, kutlama için yemek yemeye karar verdim.

adrenalin ve heyecanla doluyken köşedeki kafeye doğru yürüyorum. Hafif kirli camdaki neon tabela açık olduğunu söylüyor.

Pencerelerin tabanında eski tarz perdeler var ve kapı üçgen şeklindeki kafenin köşesinde. İçeri giriyorum ve tepemde bir çan çalıyor. Etrafıma bakarken gözlerim açılıyor. İsmi iki kez kontrol ediyorum ve sırtıyorum, mantıklı.

Amerika'nın Tadı.

Eski moda filmlerde gördüğünüz lokantalara benziyor; kırmızı ve kareli koltuklar, beyaz kareli bir zemin ve gümüş servis penceresinden görünen mutfaktan önce arka duvar boyunca uzanan gümüş bir tezgah. Tezgâhın önünde kiraz kırmızısı deri tabureler, üstünde ise peçetelikler ve plastik menüler müşterileri bekliyor. Duvarların her yerinde yol işaretleri ve eski pin-up resimleri var. Neredeyse çok kalabalık ama bir şekilde başarmışlar.

Bu saatlerde, akşam yemeği ve çay arasında oldukça sessizdir ve pencere kenarındaki kabinlerden sadece doludur. Sol taraftaki tezgâha dağılmış bazı masalar var ve tuvaletlerin kapıları da onların arkasında.

"Herhangi bir yere oturun," diye nefes nefese bir bağırış geliyor. Etrafıma bakıyorum ama kimseyi göremiyorum. Kaşlarım havaya kalkıyor ama ceketimi çıkarıp bir taburenin üzerine koyduktan sonra başka bir tabureye zıplıyorum, yere değemeyecek kadar küçük olduğum için ayaklarımı basamaklara vuruyorum.

Arka planda hafif bir müzik çalıyor ve ben servis edilmeyi beklerken mırıldanarak tezgâha vuruyorum. Yaklaşık iki dakika sonra tezgahın arkasından bir kız fırlıyor ve ne yaptığını görmek için ona doğru bakarken beni zıplatıyor. Görünüşe göre bardakları istifliyordu, ama Tanrım, küçük bir ninja gibiydi.

"Merhaba!" Pastel pembe saçlarının gevşek tellerini gözlerinden uzaklaştırmak için hava üflemeden önce sırtıyor. Size lazer gibi bakan parlak mavi gözleriyle sevimli bir yüzü var. Dudakları da saçlarıyla aynı tonda pembeye boyanmış, devasa kanatlı göz kalemi ve pembe yanakları bakışlarımı üzerinde gezdirmeme neden oluyor. Retro diye bağırıyor ve ben buna bayılıyorum, ne harika bir stil. Üniforması basit bir siyah etek ve içine sokulmuş beyaz bir bluz. Gömleğinin üstteki birkaç düğmesi açık ve inci kolyesi görünüyor.

Kocaman göğüsleri ve kalçaları ile ince bir beli var. Çok çekici. Dediğim gibi, erkekleri tercih ederim ama kadınlardaki güzelliği takdir edebilirim ve bu kız? Son derece güzel. "Yardım etmekten mutluluk duyarım" isim etiketinde Faye yazıyor.

"Selam," diye sırtarak selam veriyorum, gülümsemesine karşılık vermemek için kendimi zor tutuyorum. Gerçekten mutluyum ve nedense onun yanında kendimi çok rahatlamış hissediyorum. Önüme bir bardak koyuyor ve buz gibi bir su doldurduktan sonra sormadan bir pipet ekliyor.

Bardağı yaklaştırıp elimi soğuk bardağın etrafına sarıyorum ve bir yudum alıyorum. Ne kadar susadığımı fark ettiğimde inliyorum. "Memnun oldum, ben Faye. Sizin için ne yapabilirim?"

Başlangıçta benden büyük olabileceğini düşünmüştüm, belki yirmi iki ya da yirmi üç, ama sanırım daha çok benim yaşımda, on dokuz ya da yirmi. Sesi tatlı ve şurup gibi, ben ise onun yanında kendimi kirli bir rockçı gibi hissediyorum. tamamen zıttıyız ama o beni yargılamıyor. Hatta gözleri kıyafetimin üzerinde geziniyor, ağzı açık kalıyor ve o mavi gözlerde mutluluk parlıyor. Bu kız açık bir kitap gibi, her duyguyu yüzüne yansıtıyor. Eminim yalan söylemeyi bile beceremiyordur.

"Kızım, küpelerine ve tarzına bayıldım."

"Teşekkürler, bu retro şeyini çok beğendim," diyorum ona.

Bunun üzerine neşelenir. "Gerçekten mi? Teşekkür ederim. Adın ne senin? Seni daha önce burada gördüğümü sanmıyorum."

"Burası büyük bir şehir," diye yorum yapıyorum ve o da gülererek tezgâha yaslanıyor. "Doğru, ama burası sadece çalışıyorsan gelebileceğin bir yer, hun."

Kamışımı ona doğrultuyorum. "İyi bir noktaya değindin. Sokağın aşağısındaki burlesk kulübünde yeni bir iş buldum. Aslında buraya bugün taşındım."

"Olmaz, gerçekten mi? İstedğin zaman buraya gel. Bu kızlara bayılıyorum. Hepiniz çok yeteneklisiniz, keşke ben de sizin yaptığınızı yapabilsem." Tezgâhı siliyor ve birinin kahvesini doldurmak için aceleyle çıkıp geri dönüyor. "Demek burada yenisin, ha?" diye soruyor, gözünü bile kırpmadan devam ediyor. "Leggott'a mı gidiyorsun?"

Sessizce başımı sallıyorum ve o da genişçe sırıtıyor. "Eğer sana etrafı gösterecek birine ihtiyacın olursa benim de var." Daha yakına eğilip göz kırpmıyor. "İyi partilerin ve mekanların nerede olduğunu bilmek istersen, ben senin kızınım."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim ve bunda ciddiydim. Birkaç arkadaşla ihtiyacım var ve bu kız bana Energizer Bunny'yi hatırlatsa da, iyi anlaşacağımıza dair bir his var içimde. "Numaran kaç?"

Aklına gelenleri sıralıyor, ben de telefonuma takıp tezgâhın üzerine koyuyorum. "Ee, adın ne senin rock piliç?" diye soruyor.

"Ben Blair," diye teklif ediyorum ve ona ukalaca gülümsüyorum. "Memnun oldum, Faye. Şimdi bana kahve ve tatlı bir şeyler getirsen de şu partiler hakkında biraz daha konuşsak nasıl olur?"

Bir kahkaha atarak, bunu yapmak için arkasını döner.

Tamam, bu taşınma iyi bir şey olabilir. Bir işim ve belli ki yeni bir arkadaşım var. Tek ihtiyacım olan dans edecek, içki içecek ve belki yarışacak yerler bulmak. Oh, ve tabii ki horoz, ve sonra her şey hallolacak.

Meredith bu şehrin benim davranışlarımı ve hayatımı değiştireceğini düşünüyorsa başka bir şey daha var demektir. Aksine, daha da kötüye gideceğini söyleyebilirim.

Dördüncü Bölüm

Blair

İki Ay Sonra

Yaşlı kadının hemen önündeki boşluğa çığlık atarak girdim ve onu tersledim, o da bağırmaya başladı. Sırf yaşlılar diye bu onlara orospu muamelesi yapma hakkı vermez, ama anlaşılan o bunu anlamamış. Arabamdan kayarak iniyorum, ceketimin içine giriyorum ve bir sigara çıkarıp rüzgârı kesmek için elime alıyorum, sonra da yakıyorum.

Arabamın kapısını kapatmak için kışımı kullanırken bir nefes çekiyor ve üflüyorum. Kapıyı kilitleyip çantamı omzuma atıyorum ve telefonumu kontrol ediyorum. Setim için hazırlanmam gerekmeden önce hâlâ otuz dakikam var, bu yüzden sondaki kafeye doğru yürürken sigara içiyorum. Oraya vardığımda Faye'in içeride koşuşturduğunu, çay saati vardiyasıyla meşgul olduğunu görüyorum. Pembe saçları bir pin-up kızı gibi arkaya yatırılmış ve bu kadar meşgulken bile her zamanki gibi gülümsüyor. Beklettiği için genç ve şirret bir çiftten özür dilerken başımı sallıyorum ve son sigaramı yere atıp botumun altında ezmeden önce bir nefes çekiyorum.

Energizer Bunny ile kanka olacağımızı kim bilebilirdi? Ben değil, orası kesin. Hâlâ yaz mevsimindeyiz, bu yüzden üniversitede iş yok ama işten önce ve sonra buraya gelmeye başladım, bazen diğer kızlarla, özellikle de yakınlaştığım Lexi ve Allegra ile birlikte. Bu Faye ile daha fazla konuşmam anlamına geliyordu ve takılmaya, kulüplere ve partilere gitmeye başladık. Kız bana ayak uydurabiliyor, ki bunu beklemiyordum, ayrıca yaşam tarzımdan dolayı beni yargılamıyor. Hatta bu konuda çok başarılı. Bir gün ben farkına bile varmadan kankam olarak yanımdaydı ve şimdi onunla ilişkimi kesemeyecek kadar ileri gittim.

Kapıyı açıp tezgâha yöneliyorum, o da oflayıp puflayarak ve gülümseyerek tezgâhın arkasında duruyor.

"Her zamankinden mi bebeğim?" diye sesleniyor ve cevabımı bile beklemeden kahveyi uzatıyor. Genelde geç kaldığımı bildiği için ben içeri girdiğimde hazırlamaya başlamıştı.

"Sen Tanrı'nın bir lütfusun," diyorum ona, eğilip onu öpüyorum ve o da beni bir çay havlusuyla savuşturuyor.

"Bu gece seni beklememi ister misin?" diye soruyor.

Sert kahveyi yudumlarırken başımı sallıyorum. Tam sevdiğim gibi - ruhum gibi siyah. "Hayır, bu gece son set var. O zamana kadar bitirmiş olursun. Yine de dışarı çıkmak istiyorum," diye cevap veriyorum, bana verdiği turtadan bir ısırık alırken kahveden biraz daha içiyorum.

"Evet? Gece 2 gibi Spectrum'da buluşalım mı?" diye soruyor ve onu işaret eden bir çifte başıyla selam veriyor. "Üzgünüm, bu gece çok kalabalık, sana mesaj atarım. Gece yarısı çıkıyorum, o yüzden eve gidip hazırlanacağım."

"Onlara siktirip gitmelerini söyle," diye mırıldanıyorum, onun deyimiyle 'kaba kış ağzıma' alışımlı bir şekilde sırıtıyor. "Kulağa hoş geliyor, işten doğruca geleceğim. Bu gece sevişmem lazım; çok uzun zaman oldu."

Köşede koşuşturuyor, geçerken bana şaplak atıyor. "On iki saat oldu," diye dalga geçiyor.

"Kesinlikle, çok uzun!" Ben aradım. "Annenin sikine ihtiyacı var!"

Müşteriler soluk soluğa dönüyor ve Faye'in yanakları kızarıırken kıkırdıyorum.

Kahvenin geri kalanını mideye indirdikten sonra tezgâha yüklü bir bahşiş bırakıyorum ve kapıya doğru yürürken tabureden kayıyorum. "Sonra görüşürüz, ateşli şey."

"İş yerinde iyi eğlenceler! Ağızlarının suyunu akıt" diye sesleniyor, ben de gülümseyip ceketimi daha sıkı çekerek rüzgâra doğru yola çıkıyorum. Başımı eğerek caddeyi geçip kulübün arka tarafına doğru koşuyorum, henüz ana kapıdan geçip müşterilerle uğraşmak istemiyorum. Arka yangın kapısı kapalıydı, bu yüzden

kodu yazıp kapıyı çekerek açtım ve içeri daldım, iç çekerken kapının arkamdan kapanmasına izin verdim.

Aydınlatılmış koridorda dolaşırken, kısmen açık olan giyinme odası kapısından geçip içerideki kahkaha ve sohbetin içine dalıyorum. Ceketimi ve çantamı asarken parfüm kokusu ve LED ışıkların sıcaklığı sırtımda ve rahatlamamı sağlıyor.

"Hey, kızım!" Dansçılardan bir diğeri olan Sam sesleniyor. File çoraplarını sıyırırken uzun karamel bacaklarını sergiliyor.

"Selam bebeğim," diye cevap veriyorum koşuşturmacanın içinden geçip Lexi ve Allegra'nın yanındaki köşede duran aynanın yanına giderken. Allegra burada değil ama Lexi parlak kırmızı bir ruj sürüyor. Aynasına doğru eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum.

"Selam tatlım," diye selamlıyor ben sandalyeme kayarken. "Bu gece ev dolu."

"mi?" Makyaj çantamı açıp ışığımı yakarak soruyorum. Bu geceki son şarkılardan bazılarında ben de . Birkaçında dansçı ve vokalist olarak sahne alıyorum ama son şarkıyı sadece benim için yapmışlar. Başka bir assolist aramadıklarını söylediler ama yine de bana bir tane yaptılar. Önceden kaydedilmiş sözleri olan bir dans parçası. Seksi, şehvetli ve şovu bitirdiğimizde daha fazlası için yalvarmanızı sağlıyor. Bayıldım, favorim. Kendi koreografimi bile yaptım ve vizyona tamamen güvendiler.

"Evet, şimdiden bir şarkı için dışarıdayım ve cehennem gibi yoğun. Sanırım herkes yazın son günlerini en iyi şekilde değerlendirmeye çalışıyor," diyor yüzünü kontrol ederken. Telefonu titriyor ve ona bakarken iç geçiriyor.

"Yine o pislik erkek arkadaşın mı?" Astarımı kanatlandırırken duraksadım.

"Evet." Dudakları endişeli ve kadife taburesinde dönerken bana bakıyor. "İşe yarayacak mı bilmiyorum, açıkçası hiç yaramıyor" diye mırıldanıyor hüzünle.

"Kızım," diye homurdanıyorum, başımı çevirip gözleriyle buluşuyorum. "O ahmağı burada ilk gördüğümde sana söylemiştim. Garsona bahşiş vermedi, gürültücü ve iğrençti ve bir kadını sadece görünüşü için istiyor. Sen bundan daha fazlasını hak ediyorsun. Sen inanılmaz bir kadınsın. Sana tapan birini hak ediyorsun ve bunun farkına varmanın zamanı geldi."

Başını sallıyor ve bir an için gözlerini kaçırıyor. "Haklı olduğunu biliyorum. Blair..." İç geçiriyor ve ben de ona bakıp gözlerinden bir şeylerin geçtiğini izliyorum.

"Yok bir şey, merak etme. Benim boktan aşk hayatımdan bahsettiğimiz yeter, peki ya seninki? İki aydır mı buradasın? Seni hiç kimseyle görmedim."

Sırıtarak eğildim ve göz kapağımın kenarındaki koyu, dumanlı gölgeyi karıştırırken göz kapağıma biraz parıltı sürdüm. "Bebeğim, biliyorsun ben ilişki yaşamıyorum. Bunun için zamanım yok, ayrıca bağlanmak da istemiyorum. Hayır," diyorum koyu mor bir ruj alıp dudaklarımda gezdirirken. "Yabancılardan orgazm olmaktan mutluyum."

Ritmin azaldığını duyduğumuzda gülüyor. Ayağa kalkıp üzerime eğiliyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. "Bir gün, Blair Bear, bu kararını tekrar düşünmeni sağlayacak birini bulacaksın. Bunun için orada olmak için sabırsızlanıyorum." Sırıttırıyor ve saçını savurarak dönüyor ve odanın arka tarafında sahneye çıkan merdivene yöneliyor.

"Hiç sanmıyorum, bebeğim." Yüzümün altını çizerken ofluyorum. "Beni sakinleştirmek ve meşgul etmek için çok büyük bir erkek gerekir... Hatta belki birden fazla erkek." Yüzümü bitirip saçıma başlarken mırıldanıyorum.

Jöle ve tarakla ıslak bir görünüm elde edene kadar geriye doğru kaydırıyorum, koyu renkli, çekik kaşlarımı ve koyu renkli, dumanlı gözlerimi odak noktası haline getiriyorum. Rockçı kötü kız gibi görünüyorum, ki istedikleri de bu. Ayağa kalkıp gecenin ilk kıyafetini almak için rafıma gitmeden önce imzam olan kolyemi, üzerinde 'Darling' yazan uzun altın zincirimi takıyorum.

Dans etme zamanı.

İlk iki saat o kadar hızlı geçiyor ki bulanıklaşıyor. Mola vermeden önce polis kadın şarkımı ve iyi kız rutinimi yapıyorum. Biraz rom içtikten sonra bir sonraki kıyafetim olan ışıltılı flapper elbisemi giyiyorum. Bu dansı seviyorum ve Allegra ile yapmak daha da güzelleştiriyor. Ben sahnede ilerlerken, gülümserken, tekmeler atarken, dönerken ve yavaşça soyunurken Lexi şarkı söylüyor. Kaybettiğimiz her kıyafet bir alay, başka bir şey değil. Her şey algı, ayartma ve güzellikle ilgili. tüyler, onun dışında çıplak bir şekilde sona eriyoruz ve perde kapandığında, son numaram için hızlıca üstümü değiştirmek üzere aşağıya koşuyorum.

Işığın altında parıldayan yüksek belli seksi pantolonu ve koyu renk dantelli askılı sütyeni giyiyorum. Lexi askıları boğazıma, sırtıma ve karnıma tam geçirmeme yardım ediyor ve sonra yüksek topuklu botlarımı giyip kendime bir öpücük konduruyorum.

"Gecenin son dansı için, kendi Darling'imiz var. Sizi ıslatacak, sertleştirecek ve emin olun ki

Bundan sonra fantezilerim var," diyen Serina mikrofona konuştu ve kalabalığı coşturdu.

Bu gece, tatilden dönen üniversite öğrencileri, yarın işe gitmeden önce kutlama yapmaya çalışan erkekler ve karanlığın onlara sunduğu unutulmuşluğun tadını çıkaran çiftlerle dolu. Merdivenlerin dibinde duruyorum, kalbim hızla atmaya başlarken ayak parmaklarımın üzerinde zıplıyorum. Kanım pompalanıyor ve bu dansın bana getireceği ritmi, mutluluğu ve huzuru şimdiden hissedebiliyorum -Güç ve güven duygusundan bahsetmiyorum bile.

Gösteri zamanı, bebeğim.

Normal girişin geri kalanını duymuyorum ama ritmin devreye girmeye başladığını hissediyorum. Bu diğer gösterilerden biraz farklı, perdeler çoktan kalkmış olacak. Yavaş ritim devam ederken kalabalığın mırıltısını ve kafa karışıklığını duyuyorum ve sonra bam, ışık merdivenlere vuruyor. Yüzümde bir sırtışıla bir süre daha beklemlerine izin veriyorum ve sonunda benim sıram geliyor. Merdivenleri yavaşça çıkıyorum, her bacağımı kaldırıp kenara koyuyorum. Beni görebileceklerini anladığımda eğiliyor ve bir sonraki basamağa doğru sallanmadan önce parmaklarımı her iki bacağımın üzerinde gezdiriyorum. Işıkların altındaki yerime tam zamanında varıyorum, bana tam olarak bakmalarına izin verirken başımı ukala bir sırtışıla eğiyorum. Alkışlar yükseliyor ve kalabalığın arasında bazı müdavimleri ve yenileri görüyorum.

Sonra baslar devreye giriyor ve ben hareket etmeye başlıyorum.

Sahnede dans ediyorum, küçük hareketlerle başlıyorum, bükülüyorum ve dönüyorum, şehvetli ama aynı zamanda uzak duruyorum, sonra aniden ritimle birlikte sahne zeminine düşüyorum. Kalabalığa sırtarak kıçım havada öne doğru kayıyorum ve sonra yan dönüp önüme yuvarlanmadan önce sallanıyorum. Kollarım yerde, kıçım yukarıda, sahnenin kenarına doğru ilerlerken yumruklarımı sıkıyor ve göğsümü aşağı yukarı sallıyorum.

Ayaklarımın üzerinde kayarak, ellerim vücudumu sürükleyerek müziğe eşlik ediyorum. İnsanlar ıslık çalıp adımı çağırıyor ve kenara bu kadar yakinken onları kırmızıya dönüp odayı süpüren ışıkların arkasında görebiliyorum.

Harekete geçmem için işaret.

Sahneden sıçrayarak ilk masaya iniyorum ve anında dizlerimin üzerine çöküyorum, kenara doğru sürünüyorum ve oradaki kadına sırtıyıyorum. Kıçımı sallıyorum ve parmağımı bardağının kenarında gezdirdikten sonra sırtüstü dönüp leğen kemiğimi kaldırıyorum. Müşteriler bana dokunmak istercesine uzanıyor ama ben dudaklarımı büzerek parmağımı sallıyorum ve kalabalığı güldürüyorum. Adama göz kırparak bacaklarımı makaslıyorum ve masadan yuvarlanıyorum. Kalçalarımı sallayarak masaların etrafında dans ediyorum, ben sıçrayıp dönerken ışık da beni takip ediyor. Kabindekileri kızdırıyorum ve grubun davullarının üzerine uzanarak onları güldürüyorum.

onlara göz kırpıyorum. Şarkı sözleri büyük bir direktan bahsediyor ve ben masum görünerek ellerimle amımı kapatıyorum ve onlar daha çok gülüyorlar.

Her zaman sahneden hemen önceki köşedeki masada biterim, böylece büyük bitiş için platforma geri dönebilirim, bu yüzden oraya doğru yol alırım. Yol boyunca flört eder, dans eder ve şarkı söylerim, onları kızdırırım ama asla çok fazla şey vermem. Onların istemesini sağlarım ve hayal güçlerini kullanırım. Vücudum benim silahım ve ben onların her fantezisiyim.

Masada üç adam oturuyor. Genelde insanları dansımdaki konumlarının ötesinde fark etmem, ama bir an için kalbim çarpıyor ve fazladan bir dönüşle toparlanmadan önce bir ritmi kaçırıyorum. Çok güzeller. Loş ışıktaki görebildiğim kadarıyla genç, belki benden bir yaş büyük ve her türlü karanlık ve seksi. Gözleri bana ve her hareketime kilitlenmiş durumda.

Birinin karanlık bakışları, hatasız bir şekilde içimde gezinirken bir vaatle dolu.

Bir diğerinin işveli gözleri baktığı her yere dokunuyor.

Açık renk irisli üçüncü adam bana sırtıyor.

Yutkunuyorum ve dansa odaklanıyorum, onlara bakmaktan amımdaki zonklamayı görmezden gelmeye çalışıyorum. Kesinlikle sevişmeye ihtiyacım var; çok uzun zaman oldu. Zihnim onlara kayarken bile bedenim hareket ediyor. Şimdiye kadar buna alışmıştım, her gün pratik yaptığım için her ritmi ve hareketi ezber biliyordum. Dans öğrendiğiniz bir şey değil ve bum, hiçbir şey yapmak zorunda değilsiniz. Pratik yapmalı ve kendinizi geliştirmelisiniz.

Her zaman daha iyi olabilir, daha fazlasını yapabilir, daha fazlasını bilebilirsiniz.

Masalarının etrafında kayıyorum, flörtöz bir 'O' ağzıyla geri dönmeden önce kışımı sallamak için duruyorum ve sonra sahneye yuvarlanıyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum, parmağımı sütyenin ön fermuarından aşağı kaydırıyorum. " çağrılarını duyuyorum, ama ritim durana kadar alay ediyorum ve sonra fermuarı açıyorum. Kalabalığın tezahüratları arasında sütyenin sahneye düşmesini bekliyorum, askılar göğüslerimi kesiyor ve siyah ışıltılı pastiller meme uçlarımı örtüyor. Parmaklarımı yaramaz bir hareketle sallıyorum ve ayağa kalkıyorum. Yavaşça geri adım atarak ayağımı sahne boyunca sürüklüyorum, ritim yeniden yükseliyor. Bir adım geri, bir adım daha, bir adım daha, ta ki sahnenin arkasına ulaşana kadar ve sonra ritim düşüyor.

Bacağımı tekmeliyorum ve koşarak sıçıyorum, ayak parmaklarımın sivri olduğundan emin oluyorum, başım arkaya doğru eğiliyor ve sahneye inmeden önce neredeyse ayak buluşuyor ve sırtım kalabalığa dönük olacak şekilde yuvarlanıyorum, bacaklarımı havaya atarken ayırıyorum. Geriye dönüp omzumun üzerinden onların göremeyeceği bir yere bakıyorum,

Sütyenimin mandalını çeviriyorum, böylece askılar düşüyor. Göğsüm çıplak ama göremiyorlar. Sonra ritim yavaşlamaya başladığında göz kırparak yavaşça sahneden iniyorum.

Beni bekleyen havluyu alıp göğsüme sararken daha fazlası için tezahüratlar duyuyorum, sonra merdivenlerden aşağı iniyorum. Lexi orada, şortumu çıkarmama yardım ediyor ve makyajımı tazeliyor. Deri bir etek, kırmızı bir külot ve ona uygun kırmızı bir bralet giyiyorum - bu bir tekrar kıyafeti. Bazı geceler bunu yapmıyoruz ama bu gece yapacağız çünkü kalabalık çok büyük ve bulaşıcı. Diğerleri bekliyor ve ben üstümü değiştirir değiştirmez sahneye geri dönüyoruz. Müşterilerin hepsi bekliyor, geri dönüp dönmeyeceğimizi merak ediyorlar, biz bir elmas gibi yayılırken ışıklar kararıyor.

Işıklar önce Lexi'yi gösterecek şekilde yanar. Film müziği her bir kız hakkında şarkı söylüyor, onları tanıtıyor ve fantezilere dönüştürüyor. Melek. Şeytan. İkizler... ve sonra ben-Darling. Işık bana vurduğunda kalçamı eğiyorum ve taş işareti yapmadan önce sırtıyım.

O son numarada kendimi kaybediyorum. Allegra ve ben Lexi'nin etrafında dans ediyoruz. O bana şaplak atarken eğiliyorum ve sonra bacaklarının arasından kayıyorum, hepimiz sırt üstü yatıp Lexi şarkı söyleyerek aramızda yürürken bacaklarımızı tekmelemeden önce yerde sürünüyorum. Bize dokunduğunda, dizlerimizin üzerine dönüyoruz, başlarımızı bir kükremlerle sallıyoruz ve sonra ayağa kalkıyoruz.

Hepimiz onun etrafında bitiyoruz. Son notayı söylerken Allegra ve ben Lexi'ye sarılıyoruz. Işık üzerimizde kalıyor, hepimiz nefes nefese ve ter içindeyiz ama gülümsüyoruz. Bunun için yaşıyoruz. Sonra alkışlar başlıyor - o kadar gürültülü ki bir motorun kükremesi gibi - ve ayaklarını yere vuruyorlar. Bardan satın alabileceğiniz çiçekler sahneye fırlatılıyor ve hepimiz eğilip öpücükler gönderiyor ve gülümsüyoruz.

Çiçeklerden bazılarını toplamaya başlıyoruz - onları soyunma odasında büyük vazolarda tutuyoruz. Tam o seksi adamların olduğu sahnenin kenarına doğru eğilmişim ki, açık renk gözlü olan öne doğru eğildi. Sarışın, neredeyse traşlı kafasını ve parlak mavi gözlerini görüyorum ve elinde bir gül tutuyor. Yarı aydınlıkta, yarı karanlıkta ama keskin, güzel yüzünü ve gözlerindeki şehveti görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Açlığı doğrudan amıma vuruyor ve klitorisimi zonklatıyor. Gülümseyerek gülü bana uzatıyor ve diğerlerinin sahneyi terk etmeye başladığını duyuyorum, bu yüzden göz kırparak kabul ediyorum. Gülü alırken parmakları benimkilerin üzerinde sert ve amaçlı bir şekilde geziniyor. Bu masum dokunuş tüylerimi diken diken ediyor dönüp diğer kızları takip etmeden önce duraksıyorum.

Kimdi o adamlar?

Neden umurumda olsun ki?

Kalçalarımı müzikle birlikte döndürürken o seksi kızları aklımın bir köşesine itiyorum. Bütün gece dans ettikten sonra şimdi dans etmek istemeyeceğimi düşünebilirsiniz ama burası benim mutlu yerim. Hafif sarhoşum, alkol damarlarımda vızıldıyor. İçinde bulunduğumuz pop-up depo rave, flaş ışıkları ve hızlı müzik dışında karanlık. Üzerimizde neon boyalar var ve ben içeri ilk girdiğimde sevişmek için seçtiğim adamla dans ediyorum. Arkadaşıyla dans eden Faye'e göz kırpyorum.

Parmaklarımı omuz hizasındaki sarı saçlarına doluyor ve başını aşağıya doğru çekiyorum. Neredeyse yarıya kadar eğilmek zorunda kalıyor ama ben onu öperken kendi isteğiyle eğiliyor. Özensiz ve alkolün etkisiyle daha da güzelleşiyor. Bu geceki dokunuşta hissettiğim havai fişekler gibi değil ama idare eder.

Kıçımı kavıyor ve beni sert, kot pantolonlu sikine sürüyor. Bir ara tişörtünü çıkarmış ve inanılmaz karın kasları var. Kesinlikle bir sörfçü ya da dağcı. Çok zeki biri değil - bunu daha önce yaptığımız bir dakikalık konuşmadan anlayabiliyorum - ama kimin umurunda? Ağzı amımla ya da meme uçlarımla doluyken konuşmasına gerek yok.

Ondan hoşlanmama gerek yok, sadece onu istiyorum.

Elini kaydırmadan önce şortumun arkasına sokuyor. Dudağını ısııyorum ve parmakları külotuma girmeye çalışırken ağızma doğru iniyor. Gülerek geri çekiliyorum ve elini tutuyorum. Onu serbest bırakıyorum ve parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum, o ise şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor, likör ve şehvet onu kör ediyor. O izlerken cebimden hapi çıkarıp ağızma atıyorum ve hap çözülmeye başlarken sırtarak onu tekrar öpüyorum. Öpüşüp dans ediyoruz ve ilaç etkisini gösteriyor. Etrafımızdaki dünya bulanıklaşıyor ve her şey yavaşlıyor.

Sonunda onu sürükleyerek tuvalete götürdüm ve tuvaleti kullanmak isteyen adamı kızdıracak şekilde çalışan tek kabine soktum. İçime karışan kokteyl yüzünden kalbim hızla çarparken onu grafiti kaplı kapıdan içeri itiyorum. Pantolonunu yırtıp çözdükten sonra onu çevirip tuvalete doğru itiyorum. Konuşmak istiyor ama ben şortumu indirip kucağına tırmanıyorum. Parmakları beceriksizce amımı okşarken dönüp avuçlarımı kabinin kenarlarına bastırmadan önce onu tekrar öpüyorum.

Hızlı, pis bir sikiş olacak ve prezervatifle kaplı sikinin amıma bastırıldığını hissettiğimde, kaldırıp üzerine çöküyorum, tam, uzun boyunu vücuduma alıyorum. O inliyor ve ben haykırıyorum. Müzik burada nabız gibi atıyor, kapı açılıp kapanıncaya ve insanlar gelip gidinceye kadar çok uzakta gibi görünüyor. Bırak dinlesinler, umurumda değil. Elimi kirli duvarda sürükleyerek yükselip alçalmaya başlıyorum, o kalçalarını kaldırıp beni hızla sikerken ben de onun sikine biniyorum.

Uzun siki içimde beni inleten o derin noktaya çarpıyor. Gömleğimi yukarı çekerek, bir elimle sütyensiz göğüslerimi kavıyorum ve hareketlerimizden dolayı sallanırken sıkıp büküyorum. Hızlandıkça homurdanıyor ve inliyor, aslında şimdi beni zıplatıyor. Kendi salıverilmemden sorumlu olacağımı biliyorum, bu yüzden hızla aşağı uzanıyorum ve öfkeyle ovmadan önce klitorisime fiske vuruyorum. Dibe vurup bir iniltiyle boşalırken, dudakları omzuma geliyor, ben de kendim geliyorum ve onun nabız gibi atan sikine sürtünüyorum. İç çekerek, o pantolonunu indirirken bir an için arkama yaslanıyorum.

Ayağa kalkıyorum, ıslak külotumu çıkarıyorum, tuvalet rulosunu kullanarak kendimi temizliyorum ve o arkasına yaslanıp beni izlerken -yumuşayan siki hala prezervatifin içinde- etrafına uzanıyorum ve şortumu yukarı çekmeden önce onu tuvalete koyuyorum.

"Teşekkürler," diyorum kapıyı açıp çıkmadan önce.

"Hey, bekle, senin adın ne?" diye sesleniyor arkamdan. Ayağa kalkmaya çalışırken düştüğünü duyuyorum.

Aptal.

İstedikimi aldım, bu yüzden onu kalabalığın içinde kaybediyorum ve sonra dönüp dans ederken daha fazla içki içiyorum, kafam hap ve içkiden büyük bir bulanıklık. Burada zamanın bir anlamı yok ve polisler geldiğinde Faye beni yakalayıp depodan çıkarıyor. Tarlada koşarken ve çitin üzerinden tırmanırken gülüyoruz, soğuktan titriyoruz. Neredeyse sabah oldu.

Aşağı iniyorum ve şehrin dışındaki dolambaçlı köy yolunda yürürken ona yaslanırken inliyorum. Şehrin kenarına varmamız yaklaşık kırk dakika sürüyor ve orada bir taksi çeviriyoruz. Taksi önce Faye'i indiriyor ve ben taksi şoförünün durmasını sağladığımız kahvaltılık sandviçi yerken o da yanağımdan öpüyor. Ön koltukta kendi sandviçi var - rüşvetin en iyisi.

"Yarın görüşürüz, bebeğim. O zamana kadar başını fazla belaya sokmamaya çalış." Dışarı çıkarken gülüyor ve amcasıyla birlikte yaşadığı iki katlı evin kaldırımından el sallıyor. "Eve döndüğünde bana mesaj at!" diye ,

Sandviçimi bitirdim ve gözlerimi kapatıp arkama yaslandım.

Bir süre sonra taksici "Hey, geldik," diye anons edince irkilerek uyanıyorum. Yarı akşamdan kalma ve uykulu bir halde parasını ödeyip iniyorum. Geçen ay bulduğum yan kapıdan geçip çimlerin üzerinden yürüyerek evin önüne geliyorum.

Güneş doğmaya başlıyor ve Meredith'in yeni nişanlısıyla bir kez daha garip bir şekilde karşılaşmak istemiyorum, çantamda külotum ve acıyan, tatmin olmuş bir amım varken olmaz. İşte o zaman üç yeni modelin bulunduğu açık garajı görüyorum. Özel kafatası boyalı bir Harley, mat siyaha boyanmış bir Mustang ve holografik mor ve yeşil boyalı gibi görünen bir Subaru.

Oğulları tatilden dönmüş olmalı.

Beşinci Bölüm

Blair

Dün gece çok fena bay.

Ağzım kuru ve başım ağrılarak uyandım, buruşuk yatağımın üzerinde çırılçıplak yatıyordum. İnleyerek sırt üstü dönüyorum. Neyse ki yeni taktırdığım karartma perdeleri kapalı ve güneş ışığını dışarıda tutuyor. Komodinden biraz su içmeyi başarıyorum ve uykuya dalmadan önce biraz ağrı kesici alıyorum. Daha sonra sesler duyuyorum ama yarı uykuluyum ve sesler kesilince onları duymazdan geliyorum.

Sonunda tekrar uyandığımda uzanıp telefonumu kontrol ediyorum ve öğleden sonra olduğunu görüyorum. Baş ağrım geçmişti ama kendimi yapış yapış ve kirli hissediyordum, kuru ter ve kabuklu neon boyayla kaplıydım. Kalkmadan önce Faye'in kızgın mesajına cevap verip eve geldiğimde ona mesaj atmadığım için özür diliyorum.

Yatağı topluyorum ve perdeleri irkilerek açıyorum, parlak güneş ışığı ağrıyan başımı deliyor. Sonra banyoya gidip banyo yapıyorum, boyayı çıkarmak için saçlarımı yıkıyorum ve son kez kukumu keseliyorum.

Gece. Dışarı çıktıktan sonra yüzümü yıkarken ve dişlerimi fırçalarken aynaya takılı Money Bags'ten müziğimi dinliyorum. Makyajımı ve saçımı daha sonra yapacağım, çünkü bu gece çalışıyorum. Bunun yerine, müziği kapatıp yatak odamın kapısını açmadan önce üzerime ipeksi bir bikini ve şort giyiyorum.

Dün gece arabaları gördüğümü hatırlıyorum ama yatak odasının kapıları kapalı ve yaşadığımız kat sessiz. Uyuyorlar mı? Yoksa çoktan gittiler mi?

Kimin umurunda?

Yazın çoğunda burada olmamalarının iyi yanı, düzeni tanımam oldu. Yiyecekler her hafta teslim ediliyor, hiç görmüyorum ama buzdolabı ve dolaplar her zaman dolu ve daha sert kahve ve enerji içeceğine ihtiyacım olduğunu söylediğimde ertesi gün ortaya çıktılar.

Oturma/mutfak bölümüne giriyorum ama orası da boş. Lavaboda tencereler var ve bazı anahtarlar yan taraftan gitmiş, bu yüzden dışarı çıktıklarını varsayıyorum. Bana uyar, garip bir tanışma olmaz. *Oh evet, ben babanla yatan ve parasını almaya çalışan kadının kızıyım, tanıştığımıza memnun oldum.*

Kahve makinesinin düğmesine basıyorum ve beni daha az zombi yapacak o altın renkli iyiliği dağıtmasını bekliyorum. Ağzımı haşlayacağını bilsem de kahveyi yudumluyorum ve kahvaltılık bisküvilerini alıp odama dönmeden önce bir tane daha dolduruyorum. Kahveyi komodinin üzerine koyup yatağıma oturuyorum ve bildirimlerim arasında gezinirken yulafli bisküvilerimi atıştırıyorum. Grup sohbetinde Lexi ve Allegra'ya cevap yazıyorum ve Faye ile biraz mesajlaşıyorum. Bu gece dışarı çıkmıyoruz ama o çalışırken ben de erkenden lokantaya gelip çay içeceğime söz veriyorum.

Eski ilişkilerden gelen mesajları ve beni performansımı gördükten sonra bulan erkeklerden gelen mesaj isteklerini görmezden geliyorum. Sapıklar ve pislikler, hepsi. Hiçbiri sevişmeye değmez. Genellikle bana ulaşmaya cüret eden yaşlı erkekler oluyor, hatta bazıları başka hiçbir şey olmadan sadece sık resimleri gönderiyor - kızgın görünümlü sert bir sık ve genellikle çok etkileyici de değil. Ne karşılama ama.

Bir oyun başlattım. Sinirlenmek yerine sık resimlerini değerlendirip geri gönderiyorum. Şimdi bir tanesini açıyorum ve gülüyorum, mesaja geri dönüp adama bir yanıt yazmadan önce onu grup sohbetine gönderiyorum. Profil resmini görebiliyorum; orada çocuğu ve karısı var.

Güzel. Gerçek bir klas hareket.

3/10.

Tuhaf bir kıvrım ve renk. Ne çevresi ne de uzunluğu iyi, iyi noktalara bile denk gelmiyor. Çok kılı, emmek için iyi değil. Karını nasıl elde ettin bilmiyorum ama ben olsam şansımı zorlamazdım dostum. Muhtemelen numara yapmak zorunda kalıyordur.

Tavsiye etmem.

Okuyor ve anında beni engelliyor. Başka bir tane açıyorum ve güzel tapınma türü mesajlarla başlıyor, ancak yanıt vermediğim için şiddete dönüşüyor. Beni öldüreceğini ve cesedimi düzeceğini söylüyor. Vay canına, tamam. Cevabımı göndermeden önce biraz araştırma yaptım. İnsanlar ekranların arkasında çok sertler, ancak işi daha ileri götürdüğünüzde panikliyorlar ve bunu görmek eğlenceli. Bunu birkaç kez yapmak zorunda kaldım.

Tam adı: Mitchy Smith.

E-posta: badboyforeves@gmail.com (gerçekten mi kardeşim?) Yaş: 18

Okul: Tüm Erkek Katolik. Yıl:

Altıncı sınıf.

Adres: 4 Crescent Yolu.

Mesajlarınızı annenize, okulunuza ve polise ilettim. İyi bir hayat dilerim :)

Hemen paniklemeye başladı, özür dilemek için geri adım attı ama ben onu görmezden geldim ve ekran görüntülerini gönderdikten sonra onu engelledim. Asla çok dikkatli olamazsınız, özellikle de olanlardan sonra... evet, bazı önlemler alıyorum. Kahvemi yudumlayıp haberleri izledikten sonra spor salonuna gitmeye karar veriyorum. Dansçılar olarak formda kalmak zorundayız ve egzersiz yapmaktan hoşlanıyorum. Neyse ki Money Bags'in burada bir spor salonu var, bu yüzden birkaç saatliğine kendimi yanıkların içinde kaybetmeden önce esnek bir şort ve bol bir üst giydim.

Daha sonra duş alıp tekrar tıraş olduktan sonra cildime ıslıtlı bir losyon sürüyorum. Işıklar vurduğunda vücudumu parlatıyor. Yüzüme başlamadan önce saçımı kremleyip kıvrıyorum. Akşam yemeği için biraz kanat kalemi, konturlama ve vurgulayıcı ile tonlanmış bir görünüm yapıyorum, ancak sadece çıplak bir dudak. Hatta önü kocaman yırtık, gri tonlarında siyah bir kot bile giydim. Sütyenle uğraşmıyorum, üzerinde 'ısır beni' yazan beyaz bir bluz giyiyorum.

üzerinde yazıyor. Bu gece için çantamı hazırlamadan önce motorcu botlarımı ve her zaman giydiğim deri ceketimi giydim.

Odamı topluyorum, anahtarlarımı ve telefonumu alıyorum ve aceleyle arabama gidiyorum, geç kalmak istemiyorum çünkü Faye beni öldürecek. Yol uzun sürmüyor ve park ettikten sonra kendimi lokantaya bırakıyorum. İçerisi kalabalık, birkaç masa dolu ama tezgah boş, çantamı ve paltomu yere bırakıp sırtarak zile vuruyorum. Elimi tekrar tekrar vuruyorum.

Rey mutfak deliğinden kafasını uzatıyor ve mükemmel düzlükteki beyaz dişleriyle bana sırtıyor, tek altın dişi ışıpta parlıyor. Kafası tıraşlı ve etrafında bir örümcek dövmesi var. Rey iri yarı bir piç, eski bir mahkûm ama bana iyi davranıyor ve şehirdeki en iyi kanlı omleti pişiriyor. "Hey, dansçı, ne istersin?"

"Etli ve yağlı bir şeyler," diyorum ona.

"Benim spesiyalitem, sende var. Faye sadece daha fazla sos alıyor," diyor kafasını mutfığa geri çekerken. Tezgâhın üzerinden atlıyorum ve kendime bir kola doldurmadan önce müziğin sesini açıyorum. Döndüğümde elinde kupasıyla bekleyen yaşlı bir adam görüyorum.

"Kafeinsiz olduğunu düşünüyorum, tatlım?" Ben soruyorum, o da sırtarak uzatıyor.

Bardağını yeniden doldurup ona uzatıyorum ve yan kapı açılıp Faye dışarı çıktığında geri sıçradığımda uzaklaşıyor. Gözlerini deviriyor ve elindeki sos kutusunu tezgâhın arkasına bırakırken sırtıyor. "Buraya tekrar gelme konusunda ne demiştin?"

"mı?" Kolamı yudumlarken tatlı tatlı cevap veriyorum. Faye'e göz kırpmadan önce dönüp yaşlı adamı alkışlıyorum. "Sanırım onunla bir şansım var. Sence taşakları dizlerine kadar inmiş midir?" Fısıldıyorum.

"İğrenç, ne oluyor Blair?" diye fısıldıyor ve ben ona doğru dönerken beni güldürüyor. "Eğer bakacak güzel bir şey arıyorsan, köşedeki kabinde üç tane fıstık var. Yemin ederim bizim yaşımızda böyle görünen erkekler olduğunu bilmiyordum - şimdi bakma!" diye tıslıyor ve beni sırtmaya itiyor.

Yavaşça dönüp lokantaya bakıyorum ve köşede üç adam görüyorum. Haklı, cehennem kadar seksiler. Onlar aynı zamanda dün geceki gösterideki üç adam. Sırtarak ona dönüyorum. "Dün gece beni dans ederken izliyorlardı."

"Tabii ki öyleydiler," diyor iç çekerek. "Sen her zaman en iyilerini alırsın," diye homurdanıyor.

"Üzgünüm evlat, sanırım Iram'ı almana izin verebilirim..." Soru sormak için kaşını kaldırıyor, ben de sırtıyorum. "Büyük, buruşuk taşaklı yaşlı adam mı? Onun tek olabileceğini düşünmüştüm... ama sanırım paylaşabilirim," diye takılıyor, tam o sırada tezgâha başka bir genç adam geliyor.

Kolamı yudumluyorum ve o servis yaparken taburemde hafifçe dönüyorum. Bugün yorgun görünüyor. Gözlerinin altında torbalar var, muhtemelen işe yaramaz amcasının arkasını toplamakla meşgul olduğu için uyumadı. Ona yanımıza taşınabileceğini ve kimsenin bunu fark etmeyeceğini söyledim ama yapmadı. Adam içkiyi almaya gitti ve o da aynı anda içkiyi uzattı. Elleri birbirine çarpıyor ve içki Faye'in ve tezgahın üzerine dökülüyor. Adam hırlayarak geri sığıyor.

"Ne oluyor lan?" diye bağıyor. "Kahretsin, çok sakarsın. Temizle ve masaya bir tane daha getir," der ve hışımla uzaklaşır.

Yanakları utançtan kızarıırken gözleri düşüyor. Ayağa kalkmaya gidiyorum ve gözlerini bana diyor. "Yapma," diye yalvarıyor, olay çıkaracağımı biliyor. Dişlerimi gıcırdatıyorum ama onun için ona saldırmaktan kaçınıyorum. Bunun yerine peçete alıp paspaslamasına yardım ediyorum. Islak gömleğinin kollarını geriye sarmadan önce bir tane daha alıyor, gözleri üzgün ve yüzü solgun.

Hayır, buna izin vermeyeceğiz.

Aklıma bir fikir geliyor ve güzel bir şarkı çaldığında eğilip hızla radyonun sesini açıyorum. Faye uzanıp radyoyu kısma çalışıyor ama ben elini savurup onu tezgâhın etrafında sürüklemeye başlıyorum ama o tezgâhın arkasına saklanıyor. Ayağa fırlıyorum ve şarkıya eşlik etmeye başlıyorum, onun arkasına geçene kadar işaret edip dans ediyorum. Sırtımı ona dayıyorum ve kıkırdayana kadar dönüp onu bir çemberin içinde döndürmeden önce aşağıya doğru kayıyorum. Geniş bir gülümseme dudaklarını kıvrıyor, bu daha çok hoşuna gidiyor.

Kimin izlediğini umursamadan lokantada dans etmeye devam ediyorum. Yeni eski arkadaşına ulaştığımda bazı müşteriler beni alkışlıyor ve Faye gülerken yanağına bir öpücük bırakıyorum. Sırtımı boş bir masaya dayayarak, bir ayağımı bir tabureye basmadan ve tezgâhın üzerine zıplamadan önce masanın üzerinde takla atıyorum.

Rey kafasını uzatıyor, sırtıyor ve ben dizlerimin üzerine çöküp Faye'e doğru sürünerek şarkı söylerken tezgâhın üzerinde zıplayıp dans ederken ona eşlik ediyor. "Blair," diye itiraz ediyor, gülerken bile yüzü kıpkırmızı ve gülümsemesi o kadar geniş ki canı yanıyor olmalı. Zıplıyorum ve devam ederken ona sürtünüyorum. Beni döndürüyor ve kalçalarımı sallayarak lokantada tekrar dans ediyorum. Üç seksi adam beni izliyor, ben de sarı saçlı olana göz kırptıyorum ve yanlarındaki masadan kolayı . I

Ben ona bakarken bir yudum alıyorum, o arkasına yaslanıp gözlerini üzerimde gezdirirken bırakıyorum.

Dönerek koşmaya başlıyorum ve pistte kayarak son notada Faye'in ayaklarının dibinde duruyorum. İnsanlar alkışladıkça alkışlar yükseliyor ve ben de ayağa kalkıp başımı eğerek dönüyorum. "Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim," diye sesleniyorum.

"Sen delisin," diye haykırıyor Faye ve beni kucaklıyor. "Ve harika bir arkadaşsın." Sonra beni tokatladı. "Şimdi otur ve yaşlı adamın kalp krizi geçirmesine neden olmadan önce yemeğini ye."

Sırıtarak sandalyeme kayıyorum ve o da işine dönmeden önce bana yemeğimi uzatıyor, insanlara servis yapıyor ve yiyecekleri dışarı çıkarıyor. İşim bittiğinde arkama yaslanıp bana getirdiği kahveyi yudumluyorum ve bu akşamki vardiyamdan önce rahatlıyorum. İki gün izin yapmadan önceki son vardiyam bu.

Faye masaya biraz yemek götürüyor, az önceki göt herifle birlikte.

"Teşekkürler, seni şişko kaltak. En azından düşürmedin," diye tersliyor ve bir arkadaşlarından biri miyavlıyor. Yavaşça dönüyorum, Faye'in gözyaşlarını yutarak hızla bana doğru yürüdüğünü gördüğümde damarlarımda öfke alevleniyor.

"Blair, yapma," diye fısıldar. "Unut gitsin."

O yanımdan geçerken dişlerimi yalayarak başımı sallıyorum ama sonra yine inek sesi çıkarıyor ve ben de kendimi kaybediyorum. Annem öfke sorunları olduğunu söylüyor ama ben aptallara karşı toleransımın düşük olduğunu söylüyorum. Kupayı yere bıraktım ve oraya doğru fırladım.

"Ne dedin lan sen?" Masalarının üzerinde durarak talep ediyorum. Adam arkasına yaslanıp bana sırtıyor.

"O beceriksiz bir inek. Sen, diğer taraftan-"

"Kahretsin," diye küfrettiğini duyuyorum Faye'in, kafasının arkasından tutup yüzünü masaya çarpıyorum - onu bırakmadan önce iyi bir önlem için iki kez.

Gözlerinden yaşlar akarak bir çığlıkla geri çekilir. Burnu kırılmış ve her yeri kanıyor.

Arkadaşı ayağa kalkar. "Ne oluyor lan-"

Yumruğunu yakaladım ve masaya fırlatmadan önce onu büktüm. Dönüp bana doğru savuruyor. Gülerek eğilip dizimi sikine ve taşaklarına vuruyorum ve homurdanarak dizlerinin üzerine düşüyor. Yumruğumu suratına indiriyorum ve onu yere yuvarlıyorum.

Nefes nefese, eklemlerim yara bere içinde ve kan içinde, masadaki son adama bakıyorum. "Kıpırdama," diye bağırdıktan sonra sızlanan arkadaşının üzerinden geçip kırık burunlu adamın kafasını tutuyor ve yüzüne doğru yaklaşıyorum. "Eğer bir daha buraya gelmeyi aklından bile geçirirsen seni öldürürüm, anladın mı?"

Homurdanıyor, elimde debelenmeye çalışıyor, ben de yüzünü tekrar masaya çarpıyorum.

"Anladın mı?" Bağırıyorum.

"Evet! Evet!" diye haykırıyor ve yüzünü kırık tabağının içine bırakıyorum, orada yemeğine gömülüyor.

"Şimdi inek kim, kaltak?" Alay ediyorum. Döndüğümde Rey'i elinde sopasıyla Faye'in yanında görüyorum ama ona sırtıyım. "Merak etme, seni onları dışarı atma zevkinden kurtardım."

"Blair," diye mırıldanıyor Faye, gülümserken gözyaşlarını siliyor. "Seni çılgın sürtüğ."

Tam o sırada kapı açıldı ve ben inledim. Gerçekten mi? Bugün daha iyi olabilir mi? Memur Küçük Dick etrafındaki kaosa bakıyor ve bakışları benim üzerimde duruyor. "Bilmeliydim," diye mırıldandı. İri yarı, et kafalı bir adam ve son birkaç aydır yarışlarda ve partilerde onunla birkaç kez karşılaştım. Her zaman beni hisseder ve küçük yorumlar yapar.

O bir pislik.

Ona dostça bir gülümsemeyle "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, bunu kendi kendilerine yaptılar" diyorum. Gerçekten tekrar tutuklanamam.

Elleri kemerinde, bir adım daha yaklaşıyor. "Elbette yaptılar. Bir kez beyaz çöp, her zaman beyaz çöp," diye alay ediyor, konuşurken gözlerini açıklıkla vücudumda gezdiriyor.

Pislik.

"Öyle mi?" Ona doğru adım atarak alay ediyorum. "O zaman neden sürekli beni becermeye çalışıyorsun, Memur Küçük Çük? Biraz beyaz pisliği seviyorsun, değil mi?" Tükürdüm.

Gözleri kısıldı ve bir hırıltıyla beni yakaladı. Ellerimi sırtımın altından tutarak beni en yakındaki masaya çarpıyor ve çarpmanın etkisiyle nefesim kesiliyor. Faye ve Rey'in itirazlarını duyuyorum, Memur Küçük Penis ellerimi kabaca kelepçelerken söz konusu küçük penisi kıcıma bastırıyor.

"Tuhaf," diye mırıldanıyorum başımı kaldırıp gösterideki üç adamın gözleriyle karşılaştığımda. Bu onların masası ve hepsi beni izliyor. Sarı saçlı, mavi gözlü olan endişeli görünüyor, açık kahverengi gözlü, tatlı kahverengi saçlı olan sırtıyor ve esmer olan, silah araması için olduğunu söylerken elleriyle beni yokladığı belli olan memura ters ters bakıyor. Ellerini gömleğimin altına bile soktu. Pislik herif.

Beni kaldırıp sürüklemeye başlarken haklarımı okuyor. "Blair," diye sesleniyor Faye.

"Merak etme, sonra görüşürüz." Kapıdan dışarı sürüklenirken göz kırpyorum ve kapıyı açıp beni orada bırakırken polis aracının kaputuna çarpıyorum.

Neyse ki Allegra az önce yanıma geldi ve gözleriyle karşılaştığımda gözleri kısıldı. Polis memurunu biliyor; ona daha önce de söylemiştim. Bir hışımla yanına gitti ve yüzüne vurdu. "Neden şimdi arkadaşımı taciz ediyorsun?" diye soruyor.

"Saldırdı-"

"Gördün mü?" diye araya giriyor.

"Şey, hayır," diye başlıyor. Karşı karşıya durduklarını görmek için boynumu eğiyorum. Ona karşı gelemezdim.

"Suç duyurusunda bulunuyorlar mı?" diye sorar. O sırada Faye dışarı çıkar ve Allegra'nın yanında durur.

"Hayır, değil, biz de onu aramadık. Her zamanki gibi, Blair'in burada olacağı bir zamanda ortaya çıktı ve onu elledi. Aslında, bir tanık onun uygunsuz dokunuşlarını kameraya aldı." Huffs.

"Evet, pislik, beni bırakma ve bu viral olsun. İşini ve kadınlara karşı kullanmak için can attığın tüm o gücü kaybedeceksin" diye bağıryorum.

İri, kaba elleri kelepçeleri açmadan ve beni arabadan uzaklaştırmadan önce kararsızlığını hissediyorum. Gerginliği azaltmak için kollarımı kıvırıyorum ve ona sırtıyıyorum. "Bu eğlenceliydi, teşekkürler." Kolumu Faye'e doluyorum ve onu içeri götürüyorum. "İşine dön bebeğim, sorun yok."

"Ondan şikayetçi olmalısın, Blair. Durmayacak."

Bunu çok iyi biliyorum. Anılar su yüzüne çıkmaya başladı. Çılgınlık.
Kan. Acı. Çok fazla acı.

"Sorun değil," diye mırıldanıyorum, kendimi şimdiki zamana geri çekerek. "Benim sunmam gereken bir gösteri var, senin de servis etmen gereken yemekler. Yarın görüşürüz."

Ben yere yığılırken o başını sallayıp geri çekiliyor.

"Hadi evlat." Allegra iç geçiriyor ve kulübe doğru ilerlerken kolunu omuzlarıma doluyor. "Bize her şeyi anlatabilirsin. Bu sefer sevişiyor muydunuz, kavga mı ediyordunuz, yoksa yarışıyor muydunuz?" diye takılıyor.

Sahte bir şokla nefesim kesildi. "Ben mi? Ben bu olayda masum bir kıyım," diye haykırıyorum. "Masummuş, kırımın kenarı." Gülüyor. "Bir gün o polis hak ettiğini bulacak.

Senden istediği bu, Blair. Onunla şimdi anlaşmalısın. O zamana kadar gidip kızlarımızı sallayalım ve onlara istedikleri ama sahip olamadıkları şeyi gösterelim."

Hadi.

Altıncı Bölüm

Blair

Bu gece erken bitiriyorum ve eve gidip dışarı çıkmak için hazırlanmaya karar veriyorum. Bugün olanları unutmak için kıcımlı yırtarak dans ederken Faye'i zil zurna sarhoş olmaya ikna ettikten sonra onunla bir ev partisinde buluşacağım. Hızla eve gidiyorum ve arabayı durdurduğumda Harley ve arabaların geri döndüğünü görüyorum. Sanırım üvey kardeşlerim burada.

Oh iyi.

Annem çirkin dediği için arabamı yan tarafa bırakıyorum. Neredeyse homurdanacaktım. Sanırım bu onun lüks havasını bozuyor. Şu anda açık garajda park halinde duran kafataslı Harley'i görse ne düşünürdü merak ediyorum. Sessiz eve doğru ilerliyorum, Meredith ve Money Bags yine dışarıda olmalılar, muhtemelen başka bir galaya ya da alışveriş gezisine gitmişlerdir, geçen hafta Meredith'i Paris'e götürmüştü. Her neyse, onları benden uzak tuttuğu sürece sorun yok.

Şimdi katlanmam gereken sadece oğullarım var ve onlarla henüz tanışmadım. Umalım da iyi olsunlar. Sadece onları üst kattaki mutfakta gördüğümde etkileşime girmemiz gerekecek, ama kimse tam bir serseriyle yaşamak istemez.

Karanlık eve doğru ilerlerken bodrumdan gelen müzik sesini duyuyorum. Muhtemelen onlardır ama duş alıp giyinmek için yukarı çıkıyorum. O zamana kadar onları göremezsem, kendimi tanıtmaya hazır olduktan sonra onları bulmaya giderim. Gördün mü? Gerektiğinde kibar olabiliyorum.

Üst kattaki oturma odası her zamanki gibi bar, kanepelerden birinin arkasına atılmış deri bir palto ve birkaç boş bira kutusu. Buzdolabından bir tane alıyorum, kapağını açıyorum ve odama doğru yürürken ağzımı elimin tersiyle silerek biraz içiyorum. Işıkları açmaya zahmet etmiyorum, son birkaç aydır odama giden yolu ezbere biliyorum.

Ama bir ses beni durduruyor ve sonra sağdaki kapının açık olduğunu görüyorum - sanatsal olanın odası. Hafif aralık ve içeride bir ışık yanıyor. Yerimde kıpırdanıyorum, önünden bir gölgenin izliyorum. Merakım beni yeniyor ve yaklaşıyorum. Elimdeki soğuk biranın buğusu yumruğuma damlıyor, açıklıktan bakıp bir şeyler görmeye çalışıyorum.

Sikin üstündeki memeler.

Gözlerim açılıyor ve önümde devam eden gösteriyi izlerken dudaklarımı yalıyorum. Bir de benim alaycı ve çapkın olduğumu söylerler... Bu adam beni utandırıyor. Onu izlediğim için kendimi kirli hissetmeliyim ama hissetmiyorum. Özellikle pantolonunu indirdiğinde, kolları ve sırtı esniyor. Sırtı yapılı, yapılı dediysem her gün spor yapıyor olmalı. Bronzlaşmış omurgasının dibinde o iki sevimli gamzesi var. Yine de dikkatimi çeken omuzları ve kolları. Etkileyici, bronzlaşmış, esnek derisi sert kasların üzerine gerilmiş.

Yeni bir kot pantolonu çekip dar, şeftali gibi kıkına ve kalın kalçalarına geçirmeye çalışırken kollarındaki damarlar patlıyor. Sonunda yerine oturtuyor, yırtık ve asitle yıkanmış dar siyah dar kot pantolon. Aynaya doğru kısmen dönmüş durumda ve karanlık olduğu için yüzünü tam olarak göremiyorum ama gözlerim vücuduna, düğmeleri açık kot pantolonuna ve açık kumaşa doğru inen saç ve V bölgesine takılıyor. Dudaklarımı yalayarak daha yakına eğiliyorum, spor yaptığı sekiz paketi görüyorum, kıvrılıp hareket ederken, giyinirken girintiler görünüyor. Vücudunda rastgele çizilmiş dövmeler var ama odasının loş ışığında onları tam olarak göremiyorum. Saçları sarı, neredeyse beyaz ve aşırı derecede kesilmiş.

Kısa, küt kesim gibi. Bir kulağından sarkan çapraz bir küpe ve teninin mükemmel bronzunu bozan birkaç yara izi görüyorum.

Instagram'daki susuzluk tuzağına benziyor. Hani şu gerçek olamayacak kadar yakışıklı olan erkekler var ya? Üzerinde delikler olan bol gri bir gömlek giydiğinde kolları şişiyor, göğüs ucundaki çubuk ve dövmelelerinden bazıları görünüyor. Bakışlarımı hissediyormuş gibi hareketsiz duruyor, ben de onu süzerken yeni üvey kardeşimle karşılaşmak istemediğim için karanlıkta geri çekiliyorum.

Kapıdan dışarı bakmak için başını çeviriyor ama beni görmüyor gibi. Yüzünün büyük kısmı gölgede, ama o arkasını dönmeden önce kalın dudaklarını ve yüksek elmacık kemiklerini yakalıyorum. Lanet olsun, üvey kardeşim çok seksi. Hem de öyle *vay be* tarzında değil, *iç çamaşırım tuttu ve vajinamın ağzının suyu aktı* tarzında.

Kahretsin. Biraz daha bira içip arkamı dönüyorum. En azından burada yaşadığımız sürece bakacak güzel bir şeyim olacak... ta ki annem kaçınılmaz olarak kocayı kızdırıp bizi kovdurana kadar. Bakabilirim ama dokunamam. Bu garip olurdu... değil mi?

Siktir, evet, bu gece sevişmem lazım. Tercihen böyle karın kasları olan biri tarafından, böylece yalayabilir, kaşıyabilir ve sürebilirim. Yatak odamın kapısını arkamdan kapattım ve yaklaşık bir dakika sonra ayak seslerinin uzaklaştığını duydum. Gidiyor, sanırım artık onunla buluşamayacağım.

İçlerinden biri podyum mankeni gibi görünüyorsa, diğerleri neye benziyor? Ne gibi?

Neden onlarla tanışma düşüncesi beni heyecanlandırıyor ve Şehvet mi? Sanki yasak olduklarını bilmek bana tüm bu kirli düşünceleri düşündürüyor. Ben "yapma" diyebileceğin bir kız değilim. Bu bende bir şeyi daha çok yapma isteği uyandırıyor, *onu* daha çok yapma isteği. Ama ben bile zevkle işi birbirine karıştırmamak gerektiğini, daha doğrusu yemek yediğin yerde sevişmemek biliyorum. Ateşli olabilirler ama bu ev benim bulaşamayacağım kadar çok yalan ve çarpık ilişkiyle dolu. Yine de buradayken güzelliği takdir edebilirim.

Kararımı verdim, birayı bıraktım ve duş almak için soyundum. Faye ile daha sonra buluşacağım, bu yüzden hazırlanıp rahatlamak için bolca zamanım var.

Tıraş, saçımı yıkarım ve kurulamadan önce yüz maskesi kullanırım.

Duştan sonra basit bir külot ve eski, yırtık bir bando tişörtü giyip saçlarımı doğal bir şekilde kurumaya bırakıyorum. Rock müziğimi

konusuyor ve odamda dans ederek birkaç kıyafet daha çıkarmaya karar veriyorum. Faye'le buluşmama yaklaşık iki saat var, o yüzden acele etmeme gerek yok. Kıyafetlerimi çıkardım ve yatağın üzerinde hazırladım, makyajım da yapıldı.

Sigaramı çıkarıp bir tane yakıyorum ve çakmağımı kapatıp yere koymadan önce bir nefes çekiyorum. Tekrar dans ederek hoparlöre yöneliyorum ve sesini açıyorum. Davulun gümbürtüsü beni sırttırıyor ve gitarın parçalanışı kalbimin çarpıntısıyla eşleşiyor.

Kimse izlemiyormuş gibi dans ediyorum. Her şeyi geride bırakarak.

Ritim beni kontrol ederken dönüyorum ve öğütüyorum. İşte o zaman hissediyorum.

Gözler.

İzlenme sırası bende.

Yedinci Bölüm

Cyrus

Bray'i bilardo oyununda yendikten sonra ikimiz de Asher'ı bulmak için üst kata çıktık. Bir saat önce duş almak için odasına gitmiş ve bir daha geri dönmemişti. Muhtemelen dikkati dağıldı ve resim yapmaya başladı.

"Hey, sik suratlı, burada mısın?" Merdivenlerden çıkarken Bray sesleniyor, benim çizmeli ayaklarım Bray'in çıplak ayaklarının arkasından gürültüyle geliyor. "Birkaç saat sonra doğu yakasında bir hatunun evinde parti var, gitmek ister misin?"

Mutfakta duruyoruz ve onu tezgahın üzerine eğilmiş, yanında bir birayla peçeteye bir şeyler karalarken görüyoruz. Resme bakıp homurdanıyorum. Dün geceki kulüpteki dansçının kaba bir çizimi, genç, rock hatunu olanın. Çok seksiydi. Hepimiz onun pantolonuna girip giremeyeceğimize dair iddiaya girdik ama biz devam edemeden ortadan kayboldu. Görünüşe göre kardeşimiz hala onu düşünüyor, muhtemelen ona otuzbir de çekiyor. Kendi deyimiyle 'kadın ruhuna' kafayı takmış. İyi bir çizim. Kaba, düz, sert çizgiler sırtan dudaklarını ve keskin gözlerini sergiliyor. Kıvrımları

Daha yumuşak bir kalemle tasvir edilmiş, gölgeler için bazı lekeler var. Küçük, sıkı bir vücudu vardı, kıvrımları ve kasları vardı.

Sikişmek için daha iyi.

Belli ki bir atlet, muhtemelen dans etmekten. Bahse girerim bu kadar esnek olduğu için yatakta da iyi olurdu. Asher odaya dönerken gözlerini kırıştırarak başını kaldırıyor. Giderek daha fazla dikkati dağılmaya başladı, genellikle resim çizerken ya da boyarken, ama son zamanlarda bunu dışarı çıktığımızda da yapıyor.

Sıkıldı mı?

Belki de biraz daha eğlenmeliyiz. Sadece birkaç gecedir buradayız ve kendimiz için ağırdan alıyoruz. Asher'a ibne demelerinin ardından bugün çıkan kavga dışında ortalığı karıştırmadık. Asher'ın siyah çizgili gözleri benimkilerle buluşuyor, o koyu gri irisler karanlığa karşı parlıyor.

"Bunu duydun mu?" Bray soruyor, ben de dinlemek için başımı eğiyorum. Rock müzik.

"Senin değil mi?" Cevap veriyorum.

Başlarını sallıyorlar ve biz de dönüp koridora bakıyoruz. Eğer bizim değilse, kimin? Bray bir sopa kapıyor, ben ise sadece gözlerimi devirip parmak eklemlerimi kırıyorum. Eğer biri intikam almak için içeri girdiyse, müzik açarak bizi uyarmazdı, ama onun coşkusu seviyorum. İlk ben giriyorum, koridorda hışımla ilerliyorum, bizim alanımıza girdiği için herifi eşek sudan gelinceye kadar dövmeye hazırım.

Bizim lanet alanımız. Buraya başka kimse gelmiyor, babam ya da fahişeleri bile... ya da bu konuda fahişe.

Ses sondaki odadan geliyordu, ben de kapıyı itip açtım ve , kardeşlerim de arkamdan yaklaştı. Ama karşımdaki kadın beklediğimiz gibi değildi ve hepimiz şaşkınlıkla durduk.

Gözlerim bir zamanlar boş olan odanın içinde dönüp duran minik sarışına kilitleniyor. Bronzlaşmış, kıvrımlı bacakları çıplak, hızla sertleşen sikime doğru bir şehvet atışı gönderiyor. Göğüs uçları, giydiği yırtık siyah bluzun çakıl taşlarıyla kaplı ve etkileyici kıvrımları tam teşhir halinde. Odanın içinde müzikle birlikte hareket ediyor, vücudu ritimle mükemmel bir senkronizasyon içinde.

Onun burada ne işi var?

Dönüp sigarasından bir nefes çekerken kalçaları bangır bangır çalan rock müzik eşliğinde sallanıyor. Tekrar dönüyor ve gözleri bizimkilerle çakışınca duruyor, ağzından çıkan duman bir halka oluşturuyor.

"Merhaba çocuklar, siz benim yeni üvey kardeşlerim olmalısınız."

Olamaz.

Asher

Üvey kardeş mi?

Ben de kardeşlerim kadar şaşkın görünüyor olmalıyım. Hepimiz, bizi suskunlaştıran bu küçük sarışına, aklımdan çıkaramadığım aynı sarışına bakarken sessiz kalıyoruz.

Kulüpteki dansçı. O kadar akıcı hareket ediyordu ki, sanki bir tuvalin üzerinde sulu boya yapıyordu. Vücudu fırçaydı ve sahne de onun resmiydi. İnanılmazdı. Çok güzel olduğundan bahsetmiyorum bile, bir resimde ya da tabloda taklit edemeyeceğiniz türden bir güzellik. İnanın bana, o zamandan beri neredeyse her saat denedim ama onu tam olarak yansıtamadım. O mavi gözlerdeki tehlike vaadini, kuruyan dalgalı saçlarının parlaklığını ya da o inanılmaz kıvrımların eğimini yakalayamıyorum. Grunge ve rocker hissini. Göz kapakları dumanla boyanmış çizgili gözleri. Bizi izlerken yukarı kaldırdığı bordo dudakları. Kulaklarını süsleyen çok sayıda küpe.

Hayır, şimdi onu neden doğru yapamadığımı biliyorum. Onu ışıpta görmeli ve üzerinde çalışmalıyım, yoksa asla mükemmel olmayacak.

Ama şu anda daha çok onun burada, evimizde olmasına şaşıyorum... üvey kardeş mi?

"Ne oluyor lan?" Bray o anda arkadan bağlı olan uzun kahverengi saçlarının arkasını ovuşturarak kuşkuyla haykırıyor. Başımı sallayarak onaylıyorum - ne oluyor lan? Ne zamandan beri bir üvey kız kardeşimiz var? Dürüst olmak gerekirse, babamı görmedik ama bize bir mesaj ya da kısa bir mesaj bırakacağını düşünebilirdiniz. Bu arada, cehennem kadar seksi yeni bir kız kardeşin var ve odanın hemen yanında mı yaşıyor?

Bu tür bir uyarıya ihtiyacınız var, böylece içeri giren kişinin kıcını tekmelemeye hazır bir şekilde içeri dalmazsınız, ancak ıslak rüyanızı önünüzde dururken bulursunuz, sırrın içindeymiş gibi sırtarak bizi kabullenmemizi izler.

"Vay canına, ne güzel." Sigarasından bir nefes daha çekerken sırtıyor. "Üvey kardeş." Önce kendini, sonra bizi işaret ediyor. "Üvey kardeşler." Yavaşça söylüyor ve ben sırtmaktan kendimi alamıyorum.

"Evet, nasıl çalıştığını biliyorum," diyor Bray. Cyrus'a dönüyor, koca piç hâlâ öfkeyle sarışına bakıyor. "Bundan haberin var mıydı?"

"Ben yapsaydım, sen de yapardın," diye tersliyor ve kocaman elini yüzünde gezdiriyor. Sakalları vahşileşiyor ve kaşları öfkeyle aşağı doğru eğilerek kara gözlerine tehditkâr bir bakış veriyor. Kadınlar ondan korktukları kadar onu seviyorlar da. O acımasız bir orospu çocuğu, bir dev ve bir canavar. Bakışlarında her zaman öfke vardır, çocukluğumuzdan beri resmetmeye çalıştığım bir öfke. Damarlarında dolaşan mutlak öfkenin büyüleyici bir yanı var.

"Babam ne zaman evlendi?" Soruyorum ve kıza bakıyorum.

"Şimdi de birbirinizin sikini okşamak yerine benimle mi konuşuyorsunuz?" diye takılıyor. "Henüz evlenmedim. yakında, eğer annemin bununla bir ilgisi varsa, kaltak." Hepimiz gözlerimizi kırıştıtarak şaşkın bir ifadeyi paylaşıyoruz. Bir yüzük daha patlatıyor ve yarı çıplak olduğunu umursamadan yatağına rahatça uzanıyor. "Sizi kulüpte görmemiş miydim?"

"Elbette." Bray sırtıyor. "Ve hepinizi gördük." Gözlerini kızın vücudunda gezdiriyor, vajinası olan her şeye yaptığı gibi cazibesini konuşturuyor ve gözlerimi devirmeme neden oluyor. Buna karşılık kız etkilenmemiş gibi kaşlarını kaldırıyor ve Bray şaşkınlıkla bana bakıyor.

"Demek burada yaşıyorsun?" Kibar olmaya çalışarak soruyorum.

"Hayır, sadece eğlence olsun diye eşyalarımı taşıyayım dedim," diye mırıldanıyor ve sonra bana göz kırıyor. "Evet, burada yaşıyorum, dahi, şimdi pantolon giyebilir miyim, yoksa giyinmemi izlemek ister misin? Bunun için soyunmak için aldığım kadar ücret almıyorum."

Cyrus homurdanıyor ve tek kelime etmeden fırtına gibi uzaklaşıyor. Onun gidişini izliyor ve sonra bize bakıyor.

"Vay canına, çok konuşuyor. Hiç mi?"

"Genellikle birini döverken ya da bir amcığa vururken." Bray omuz silkiyor.

"Ve bunu nasıl biliyorsun?" Gülüyor. "Amcıklarla takım olur musunuz?"

"Bazen," diye dalga geçiyor. "Neden? Katılmak ister misin?"

Gözlerini bilerek onun üzerinde gezdiriyor ve onun bakışları altında şişiyor. "Yok, ben iyiyim," teklif ediyor ve onu yine şaşırttığı çok açık. Kızların onu geri çevirmesine ya da ayaklarına kapanmamasına alışık değil. Sonra bana bakıyor ve sırtıyor. "Sen daha çok benim tipimsin-rockçı, sanatçı ve derin ruhlu."

Hâlâ izliyor olmamızdan rahatsız olmadan şortunu kapıp giyinmeye başladığında bile sırtımdan kendimi alamıyorum. Kalçasında ve yan tarafında karmaşık bir dövme var ve dilimle oradaki renk şelalesinin izini sürmek için can atıyorum. Kahretsin, düşüncelerimi uzaklaştırmak için gözümü kırıyorum ve başımı sallıyorum. Hayır. Onun hakkında böyle düşünemem, eğer söyledikleri doğruysa...

Üvey kardeş. Kimin aklına gelirdi ki?

Sekizinci Bölüm

Bray

Boku yedim, hem de iyi anlamda değil.

Yeni üvey kız kardeşimiz ağız sulandıran kıvrımlara ve tavırlara sahip. İçine dalmak istediğim pert bir kıcı, ayırmak istediğim kalın kalçaları, üzerine boşalmak istediğim kocaman göğüsleri var ve sınırsız. Sikim sertleşti ve neden amının derinliklerinde olmadığımız konusunda kafam karıştı.

Ama o ağız... kahretsin, o zeki ağzı içimde başka bir şeyi harekete geçiriyor, ilgimi çekiyor. Bu, becerdiğim kadınlara ayırdığım bir şey değil. Kadınlar sadece ve sadece tek bir amaç içindir, şehvetimi doyumak için. İhtiyacım olan tek şey erkek kardeşlerim, ama işte yeni kız kardeşimiz, tam karşımızda.

Asher beni sürükleyerek götürüyor ve giyinmesi için kapıyı kapatıyor, biz de yumrukları sıkılı ve gözleri vahşi bir şekilde oturma odasında dolaşan Cyrus'un yanına dönüyoruz. Bizi fark ettiğinde kaşlarını çatıyor, koridora bakarken göğsü kabarıyor. "Gitmesi gerekiyor."

"Onu öldüremeyiz," diye cevap veriyorum ve tekrar kapıya bakıyorum. "Ayrıca, çok seksi."

"Onu beceremezsin, salak," diye ekliyor Asher gözlerini devirirken, ikimiz de ağabeyimizin patlamaya hazırlanışını izlerken duvara yaslanıyor.

Cyrus dönüp ikimize de ters ters bakıyor. "O bir amcık, hepsi bu. Dışarıda kasabaya dönmemizi bekleyen bir sürü kadın var. Hepsi bir Crew kardeş kapmak istiyor. Kahrolası bakireler ya da erkek arkadaşlar gibi davranmayı bırakın." Bize yaklaşıyor ve gözlerini kısıyor. "Öyle ya da böyle ondan kurtulacağız."

Kanepeye çöküp bir film açıyorum. "Evet, şimdilik burada kalacağı belli. Belki onu unutursun." Onlara sırtıyıyorum. "Ya da onun altında."

Asher kafama bir kalem fırlatıyor ama Cyrus yanıma düşüp başını ovuştururken onu yakalayıp kulağımın arkasına koyuyorum. Belli ki sinirlenmiş. Kadınların yakınlaşmasından nefret ediyor ve onun burada olması işimizi zorlaştırıyor ama yapabileceğimiz pek bir şey yok. Ayrıca, ona bakmak mükemmel bir şey. Kahretsin, geçen gece yeni üvey kız kardeşimizin dansını izledikten sonra o kıza çok sert vurdum. Direkt üzerinde lanet bir fahişe gibi hareket ediyordu, tüm kaygan hareketler ve o mükemmel göğüsleri ve kıcıyla alaycı kış sallama. Kahretsin... Asher sonunda kanepede bize katılırken bunu düşünmekten bile kendimi yeniden düzenlemem gerekiyor.

Yaklaşık yirmi dakika sonra -yirmi dakika boyunca koridora baktım, amını yalarken o kalçaların başımı sardığını hayal ettim
-Göründü. Önce televizyona sonra bize bakıyor.

"Size katılmamın bir sakıncası var mı?" diye soruyor, belli ki nazik olmaya çalışıyor. Ama bu kız hiç de kibar değil. Gözlerinden, tavırlarından belli. Bir masa dolusu erkeği döverken ve tutuklanırken gördüğümüzden bahsetmiyorum bile. Hayır, yeni üvey kardeşimiz tam bir baş belası.

Kolumu kanepenin üzerine uzatıp bacaklarımı açarak arkama yaslanıyorum ve gözlerimi tekrar onun üzerinde gezdiriyorum. En azından artık şort giyiyor. Onu şortlu mu yoksa şortsuz mu tercih ederim bilmiyorum.

"Evet," diye hırlıyor Cy, Asher "Hayır," derken bile ters ters bakıyor.

Oh, bu eğlenceli olmalı. Arkama yaslanıyorum ve yumrukların havada uçuşmasını bekliyorum.

Dövüşmekten de sevişmek kadar zevk alıyorum; ne de kanımda var.

Kaşları kalkıyor ve Cyrus ayağa kalkarak başını ikimize doğru sallıyor. "Hadi gidelim. Partiye erken gidebiliriz."

Kalçasını dışarı çıkarıyor ve Cyrus'un yolunu kesiyor. Cyrus'un göğsüne zar zor ve boynunu geriye doğru eğmek zorunda kalıyor ama

Boyunun iki katı, kilosunun üç katı olan kadına dik dik bakarken bile gözünü korkutuyor. Sevişme, dövüşme ya da öldürme ihtiyacıyla titreşiyor - ya da onu tanırıyorsa üçünü birden. Asher bana bir bakış fırlatıyor, ben de başımı sallayarak onaylıyorum, kıza saldırırsa onu tutmaya hazırım. Ayıyı dürtmemesi gerekiyor ama yeni küçük üvey kız kardeşimiz ona sırtıırken hiç pişmanlık duymuyor.

"Sen her zaman bir pislik misin, yoksa sadece beni dans ederken izlediğin ve sonra buraya gelip bana otuz bir çektiğin için mi?" Başını eğip gözlerini onun üzerinde gezdiriyor ve Asher ile benim onu zapt etmeye hazır bir şekilde yaklaşmamızı sağlayarak ellerini iki yanında yumruk yapıyor. "Kendi arzundan rahatsız mı oldun *üvey kardeş*?" diye alay ediyor ve parmağını onun göğsünde yaklaşıyor. "Bunu aşsan iyi olur, ben kalmak için buradayım... şimdilik." Dönüp saçlarını omzunun üzerinden savuruyor ve emin olun hepimizin gözleri onun kışına kilitlenmiş durumda, Cyrus'unki bile. Arkasına bakıyor, bizi yakaladığında sanki bakacağımızı biliyormuş gibi gözünü bile kırpmıyor.

Evet, küçük oda arkadaşımız ne kadar yakışıklı olduğunu biliyor ve bunu kullanmaktan çekinmiyor, tıpkı yumrukları ve vücudu gibi.

"Yarın gece dans ediyorum." Göz kırıyor. "Belki yine gelip bana aval aval bakmak istersiniz diye. Bu sefer parasını ödeyebilirsiniz," diye şaka yapıyor, odasında ona bakmamıza gönderme yapıyor ve ben de elimde olmadan bir kahkaha atıyorum.

Bizden daha büyük taşakları var.

Üçümüzün de ağzı açık bir şekilde arkasından bakakalmamıza neden olarak odasında kayboluyor. "Kahretsin, sanırım aşık oldum," diyor Asher Cyrus elini uzatıyor,

hiç bakmadan ona yumruk atıyor. Asher duvara doğru uçuyor ve ben de gülerek onu itmesini ve parmağını kanayan dudağına bastırmasını izliyorum.

"Kapa çenenin. Sarhoş olup ıslak bir amcık bulmam lazım. Şimdi," diye homurdanıyor ve Asher ile beni sırtarak bırakıp uzaklaşıyor.

Bu geceki parti eğlenceli olacak. O kesinlikle birini öldürmeye çalışacak, ben de zil zurna sarhoş olup rastgele bir kaltağı becereceğim ve onun yeni, seksi oda arkadaşım olduğunu hayal edeceğim. Cyrus haklı olabilir, onun burada olması kötü bir fikir. Söz konusu amcık olduğunda kendimi ancak bu kadar kısıtlayabilirim ve o şimdiye kadar gördüklerimin en iyisi, ağzı, aklı ve tehditleriyle bunu destekliyor.

Crew kardeşler eşleriyle mi karşılaştı?

Dokuzuncu Bölüm

Blair

Bu lanet bir *ev* partisi değil, bu lanet bir *malikane* partisi. Ucuz bira, uyuşturucu ve dövme çete üyelerine alışkınım. Buna mı? Lanet olsun. Yaz boyunca birkaç ev partisine katılmışım ama hiçbirini bununla kıyaslanamaz. Ev tam bir saray, arabalar özel bir mülke giden devasa araba yolunu dolduruyor. Altın tokmaklı büyük çift kapıları var, itilerek açılıyor, avizeler ve mermer girişler sergileniyor. Dışarıdaki pencereler geceleri bile ışıltıyor, dört büyük sütun onları çevreliyor. Para ve zenginlik çılgınlıkları atıyor.

Ama içeri girer girmez, zenginlik ve lüksten ergenlik isyanının kirliliğine ve pisliğine geçtiğimi hissediyorum ve anında dudaklarım sırtıma başlıyor.

Cehennemden gelen üvey kardeşlerden sonra - yani, ciddi mi? Üç gülünç seksi kız. Bu nasıl adil olabilir? Dokunamadığım üç sık ve ben her birini istiyordum. Gösterişli olan, Asher, sanırım, sarışın tıraşlı kafalı olan. Bray,

Arkadan bağlanmış kahverengi saçları, uğruna ölünecek kasları, flörtöz sırıtışı, burun ve dudak piercingleri. Kahretsin... ve sonra Cyrus, bir ağaç gibi tırmanmak istediğim huysuz dev.

Onlar gittikten sonra hazırlandım.

Kendimi daha iyi hissetmek için kıyafetimi cehennem kadar seksi olacak şekilde değiştirdim. Kısa, dar, kadife, spagetti askılı mini bir elbise giydim, koyu kırmızı kumaş her kıvrımımı vurguluyor, siyah topuklu botlar ve deri ceketimle takım yaptım. Çok seksi görünüyorum. Küpelerimi taktım, koyu kırmızı bir dudak ve koyu renk gözler uyguladım ve saçlarımı yüzümün etrafından akana kadar kıvırdım. İyi görünüyorum ve bunu biliyorum.

Faye de inanılmaz görünüyor. Denizci elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla yanımda dururken bana bir bakış fırlatıyor. "Leggott'un zengin sürtüklerine hoş geldiniz."

Her yere yerleştirilmiş hoparlörlerden evin her yerine müzik yayılıyor. Oturma odasında bir DJ bile var ama daha çok balo salonuna benziyor. İnsanlar çoktan havuza girmiş ve bazıları strip poker oynuyor. Çalışma odasında bira pongu ve sınırsız bir bar var - frat sporcuları orada toplanmış. Dans pisti oturma odasına kurulmuş ve şimdiden kalabalık. Önceki partilerden tanıdık yüzler görüyorum ama tanımadığım birçok kişi de var. Odanın etrafına yerleştirilmiş kanepeler ve sandalyeler çiftler ve yalnızlarla dolu.

Yerler çoktan atılmış bardaklarla doldu ve bir köşede kusmuk ve girdiğim dört banyoda boş şırıngalar ve poşetler var. Faye ve ben alt kattaki kuyruktan kaçınmak için yukarıdaki tualeti kullandığımızda çıkan seslere bakılırsa yatak odaları da dolu.

Bir içki daha alıyorum ve ben içkiyi yudumlarken önce ne yapmak istediğimize karar vererek dönüp duruyoruz. Boğazımı yakmasına ve son suskunluk kırıntısını da yok etmesine izin veriyorum. Bu gece kafayı bulacağım. Faye de öyle ve şimdiden üçüncü içkisini içiyor, ben de bara gidip dört shot dolduruyorum. Bazı erkeklerin tezahüratıyla hızlıca geri çarpıyorum, onlara göz kırparken ağzımı siliyorum. Oradan ayrılırken ellerinden ve laf atmalarından kaçıyorum ve Faye'i dans pistinde buluyorum, kollarını rastgele bir çocuğa dolamış, ona sürtünüyor. Onunla gurur duyarak sırıtıyorum ve bira pong masalarına yöneliyorum. Kafayı bulmak istiyorum.

Maçın bitişini izlerken bir içki daha yudumluyorum ve sonra sırttan bir rugby oyuncusu diğer tarafa geçerken ben de bir tarafa geçiyorum. Tanıdık biri, daha önce partilerde tanışmıştık. Gerçi onu hiç becermedim ama o kalın kalçalar ilgimi çekti. Kısa kahverengi saçları ve kırık bir burnu olan kare bir yüzü var.

çok fazla, ama yeterince çekici. "Seni masanın altından içmeye hazır mısın, ateşli şey?" diye bağıyor fincanlarını hazırlarken.

Gülerek kendiminkini hazırladım. "Bebeğim, lütfen, benden önce yerde olacaksın." Göz kırıyorum ve topu kapıp ilk atışımı yapıyorum. Ona bir öpücük vermeden önce topu bardağa batırıyorum. O gülüyor ve etrafımızda toplananlar bizi alkışlıyor.

O da kendininkini batırıyor ve ben de içkimi geri sektirmeden önce içiyorum. O bir sonraki atışını ıskalıyor ve ben arka arkaya iki tane içiyorum. Kafa kafaya gelene kadar bir ileri bir geri gidiyor. Şakalaşmalarımız etrafımızda epey bir kalabalık yarattı ve ben son atışımı hazırlarken o daha da yaklaşıyor. "Ben kazandığımda, soyunmak zorundasın."

"Gerçekten mi? Ve eğer ben kazanırsam, bu senin de kazanman gerektiği anlamına mı geliyor?" Alay ediyorum.

"Anlaştık." Beni yendiğini düşünerek sırtıyor, ama ben de o vuruşu yapıyorum ve arkadaşları kahkahalarla kükrerken ağzı açık kalıyor. Fincanı indiriyor ve gülümseyerek bana bakıyor. "Beni çıplak mı istiyorsun? Bana uyar."

Arkadaşları ona tezahürat yaparken gömleğini yırtıp etkileyici göğsünü ortaya çıkarıyor. Kızlar gülüyor ve o esnerken uzanıp kaslarını avuçluyorlar. Etkilenmemiş bir sırtıyla içkimi yudumluyorum. Pantolonunu indirirken gözlerini benden ayırmıyor ve sonra dönüp açık arka kapılardan hızla geçerek havuza gülle atıyor. Diğerleri de ona katılırken gülerek arkamı dönüyorum.

Kalabalığın arasında manevralar yaparak ilerliyorum, dans pistine girdiğimde kendimi mutlu ve kaygısız hissediyorum. Faye beni fark ediyor ve yanındaki adamı bırakıyor ama Faye'in kolları boynuma dolanırken adam dönüp başka bir kızla dans etmeye başlıyor.

"İşte buradasın!" diye bağıyor kulağıma, nefesi içkiyle kaplanmış.

"Üzgünüm, bir rugby oyuncusunun şortuna şaplak atmaktan geri kaldım. Sen de

Eğlenceli mi?" Müziğin üzerine bağıyorum.

Dans etmeye başlarken başını sallıyor ve beni de yanına çekiyor. Gülerek ellerini tutuyorum ve onu daha yakına çekmeden önce döndürüyorum. Müziğin ritminden başka hiçbir şeyi umursamadan birlikte dans ediyoruz. Beni doldurmasına ve hareketlerimi yönlendirmesine izin veriyorum ve çok geçmeden eller bizi çekiyor. Adamla dans ederken dönüp başka bir iri rugby oyuncusunu görüyorum. Bunun bir gözünün altında haç dövmesi vardı. Onunla sürtünüyorum, kalçalarımız senkronize hareket ediyor. Başımı geriye atıyorum, bakışlarının açgözlülükle üzerimde dolaştığını hissederken saçlarım hareketlerimle birlikte sallanıyor. İri elleri sırtıma uzanıyor, sonra aşağı kayarak kıpırdayan kıcımlı kavlıyor ve beni daha da yakın tutuyor.

Sırtarak, ona sürtünürken ellerimi boynunun arkasına kaydırıyorum. Bildiğim gibi kıcımlı sallıyorum, her hareket müzik tarafından kontrol edilene kadar

içime akıyor. Aç gözlerle beni izliyor, gözbebekleri içkinin etkisiyle büyümüş ve biz hareket ettikçe sert aleti karnıma baskı yapıyor.

"Bir içki istiyorum!" Faye bağılıyor ve beni çekiştiriyor.

Eğiliyorum ve dudaklarımı kulağına değdiriyorum. "Sonra görüşürüz," diye mırıldanıyorum ve yanağını öpüp ruj izimi bırakıyorum. Kendini beğenmiş bir sırtışla onu kavrayan ellerinden sıyrılıp dönüyorum ve kalabalığın arasında tökezleyerek ilerleyen Faye'in parmaklarıyla parmaklarımı birleştiriyorum. Arkama dönüp baktığımda gözlerinin kıcıma kilitlendiğini, yanağına dokunurken ağzının bir sırtışla yukarı kalktığını görüyorum.

Gülerek Faye'le birlikte, burada bulunduğumuz bir saat içinde daha da artmış olan dönen bedenlerin kenarına gelene kadar ilerliyorum.

İşte o zaman yeni üvey kardeşlerimi görüyorum. Kanepelerde krallar gibi oturuyorlar, erkekler ve kadınlar etraflarına üşüşmüş. Her birinin dizinde bir kız var ve daha fazlası onların ilgisini çekmek için yarışıyor. Görünüşe göre buralarda ünlüler.

"Kahretsin, geri döndüler," diye mırıldanıyor Faye.

"Onları tanıyor musun?" Kaşlarımı kaldırıp ona bakarak soruyorum.

"Crew kardeşler mi? Siktir, tatlım, onları herkes tanır. Bu lanet kasaba onların. Çok tehlikeli ama bir o kadar da seksiler. Her kız onlarla çıkmak ister ve her erkek onlardan biri olmak ister, ama onlar süper özeldir. Sadece üçü arada. Kahretsin, çok seksiler. Evde olduklarını bilmiyordum."

"Onlar benim yeni üvey kardeşlerim," diye mırıldanıyorum ve gülmeden önce ağzı açık kalıyor.

"Kahretsin, bütün seksi kızları sen kapıyorsun," diye sızlanıyor.

Gözlerimi devirerek geriye baktığımda üçünün de bakışlarının bana kilitlendiğini ve etraflarındakileri görmezden geldiklerini görüyorum. Cyrus'un kucağındaki sarışın bana ters ters bakıyor, ben de onlara bir öpücük verip arkamı dönüyorum. "Seksi olabilirler ama göt herifler ve tek kullanımlık bir sik için çok fazla iş yapıyorlar. Hadi, bir şeyler içelim."

Kıkırdıyor ve paylaşmak için bir şişe votka alıp daha fazla insanın toplandığı, içtiği, yüzdüğü ve hatta şezlonglarda seviştiği dışarıya çıkıyoruz. Dışarıdaki hoparlörlerden müzik sesi geliyor ve ışıklar ritimle birlikte yanıp sönüyor - burada hava çok daha karanlık ve şehvetli.

Faye ve ben bir şezlongun kenarına oturup şişeyi paylaşırken, birkaç delikanlının düz çatıdan atlayıp havuza dalışını izliyoruz. "Kahretsin, eğlenceli görünüyor," diye yorum yapıyorum tam o sırada Crew kardeşlerin dışarı çıktığını görüyorum.

Yanımdaki adamlardan biri beni duyuyor ve bana bakıyor. "Bunu yapabilmene imkân yok tatlım," diyor, belli ki bunun flört etmek için iyi bir yol olduğunu düşünüyor.

Aptal.

Faye neyin geldiğini zaten biliyor. Şişeyi alıp bir yudum aldıktan sonra ayağa kalkıp adama uzatırken inliyor. "Tut şunu *tatlım*," diye alay ediyorum. İçeri girerken ona sırtımı dönüyorum, hızla üst kata çıkıp kullandıkları pencereden içeri giriyorum. Çatıya tırmanırken iki adamın daha atlayışını izliyorum. Yukarıda biri daha var, bana bakarken gözleri alkolden puslanmış.

"Atlayacak mısın, kardeşim?" diye soruyor.

"Elbette." Korkusuzca kenara doğru ilerlerken göz kırpmıyorum. Faye'in bana tezahürat yaptığını duyuyorum ve bazı insanlar neler olduğunu merak ederek izlemeye başlıyor. Çocuklar başarıp başaramayacağıma dair bahis oynamaya başladığında tüm gözler benim üzerimde.

"Koşmak ister misin-" Adam açıklamaya başladı ama ben elimi kaldırdım.

"Ben hallederim, *kardeşim*. İzle ve öğren." Geriye doğru hareket ediyorum ve itiyorum, kenara doğru koşuyorum ve mesafeyi değerlendiriyorum. Adrenalin içime pompalanıyor, alkolün bir kısmını yakıyor. Ayaklarım tavandan ayrılırken kendimi öne atıyorum ve doğrulup havuza bir dalışla girmeden önce bir ön takla atıyorum, önce ellerim. Suyun altında gürültüyü duyamıyorum ama yüzeye çıkıyorum, sırtıp saçlarımı geriye atarken tezahüratları ve çığlıkları duyuyorum. Kenara doğru yüzmeden önce havuzda kalan birkaç kişiden beşlik çakmayı kabul ediyorum, kenara tutunuyorum ve kendimi sudan çıkarıyorum. Kıyafetlerim sıırılsıklam ve bana yapışıyor, ama Faye'e doğru yürürken bunu görmezden geliyorum, şişeyi alıyorum ve adama göz kırpmadan önce bir içki daha içiyorum.

"Sıra sende tatlım," diye takılıyorum.

"Kahretsin, bekar mısın?" diye sorarak sıırıtmamı daha da artırıyor. "Öyle olsun." Faye'i tutuyorum. "Hadi dans edelim."

Kıvılcım saçarak beni izleyen Crew kardeşlerin yanından geçiyorum.

Asher gülümseyerek "Güzel atlayış," diyor. Diğer ikisini görmezden gelmeden önce ona göz kırpmıyorum ve gece boyunca binmek istediğim siki bulmak için içeri geri dönüyorum. Dans pistine geri döndüğümüzde içki vücudumda dalgalanıyor ve beni gevşetiyor. Kendimi yine müziğe kaptırıyorum ve Faye ve ben iki adamla birlikte oluyoruz. Benimki daha öncekiyle aynı adam oluyor-ısrarı için ona kredi vermeliyim.

Başını aşağı eğiyor ve ağzı benimkiyle birleşiyor. Parmakları saçlarıma dolanıp beni daha da yaklaştıırken dilimi onunkine dolayarak inliyorum. Dokunuşundaki baskınlık ve dilindeki yetenek, onun bu gece için benim zevkim olduğunu belirliyor. Geri çekildiğinde, gözleri arzuyla dolu, onu üst kata sürüklemeye hazırlanıyorum ama bakışları yükseliyor ve kaşlarını çatmadan önce etrafına bakınıyor.

"Hey, bu senin arkadaşın değil mi?" diye soruyor ve ona baktığımda yemin ediyorum. "Kahretsin, burada bekle," diye homurdandım.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye endişeyle soruyor.

"Hayır, ben hallederim." Ona doğru hışımla giderken iç çektim. Zil zurna sarhoş olan ve onu ellemeye çalıştığı her halinden belli olan iri yarı bir adam tarafından duvara sıkıştırılmıştı.

Omzuna dokunuyorum ama o beni görmezden geliyor, eli onun yanında geziniyor. "Hey, pislik," diye bağıriyorum ve omzunu tutuyorum.

Etrafında dönüp bana ters ters bakıyor. "Ne istiyorsun, kaltak? Meşgulüm," diye hırlıyor.

"Evet, seni istemediği belli olan arkadaşımı ellemekle meşgulüm. O yüzden neden siktirip gitmiyorsun?" Tersledim.

Elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve beni geri itti. "Alet alayıyla eğlendiğimde duracağım-"

Kırmızıyı gördüm. Dizimi havaya kaldırıp aletine vuruyorum. Uluyor ve yere düşüyor, bana tehditler savururken dudaklarından tükürükler uçuşuyor. Saçlarından tutup yüzüne doğru eğildim. "Bir kız hayır dediğinde, hayır demektir, pislik. Belki anlamına gelmez, devam et fikrini değiştirir anlamına gelmez. Hayır demektir. Hayır. Yavaşça söyleyeceğim ki o küçücük beynine sokabileyim." Yumruğumu yüzüne çarpıyorum. "N." Ona bir yumruk daha attım, eklemimin yarıldığını ve burnunun patladığını hissettim. "O. Anladın mı, orospu çocuğu?" Bıraktım ve o yana düştü. Uzanıp Faye'i tutuyorum, titreyip yanıma sarılırken onu kendime çekiyorum.

"İyi misin?" diye sordum.

Başını sallıyor ve ben de toplanan kalabalığa bakıyorum. "Pekâlâ, gösteri sona erdi," diye sesleniyorum ve kalabalık dağılmaya başlıyor, öpüştüğüm çocuk hariç, o da yanıma gelip adama ters ters bakıyor.

"Senin için çöpü çıkarayım." Onu yakalar ve başka bir adamın yardımıyla geri gelmeden önce aptalı ön kapıdan dışarı atar. Oh evet, bu adam bu gece ata biniyor. "Bu çok ," diyor

Faye'e bakmadan önce bana baktı. "Sen iyi misin? Ben ve arkadaşlarımla takılmak ister misin? Sana dokunmayacaklarına söz veriyorum."

Siktir, binmeyi boş ver, devam ederse sikini yalayacağım.

Kız başını sallayıp utangaç bir şekilde ona gülümsüyor ve adam da bizi birkaç iri adamın takıldığı yemek odasındaki sandalyelere götürürken bana göz kırpmıyor. "Hey, bu-" Bize bakıyor ve yüzünü buruşturuyor.

"Faye." Onu işaret ediyorum ve adamlardan biri kalkıp onun için bir koltuk çekiyor ve oynadığı kartları uzatıyor.

"Al bakalım, Faye. Şu lanet herifleri benim için yen, olur mu?" diyor alaycı bir şekilde. Diğerleri hemen onunla konuşup şakalaşılıyor, onu oyuna kabul ediyor ve ben adama yaklaşırken o daha mutlu ve iyi görünüyor.

"Teşekkür ..." Ben mırıldanıyorum, o da sırtıtıyor. "Walker," diye teklif ediyor.

"Walker," diye ekliyorum. "Ben Blair."

"Peki Blair, bir el oynamak ister misin?" diye soruyor masaya bakarak.

"Elinle yapabileceğin daha iyi şeyler düşünebilirim," diye mırıldanıyorum Faye'e bakarken. "İyi misin?"

Bilinçli bir şekilde başını sallıyor. "Git eğlenmene bak." Masaya dönerken kıkırdıyor, ben de Walker'ın elini tutup onu peşimden sürüklüyorum.

"Ya da ağz," diye bitiriyorum ve sırtışı büyüyor.

"Kahretsin, yolu göster." Dönüyorum ve ben boş bir oda ararken neredeyse beni merdivenlerden yukarı kovalıyor. Bu adamın üstüne atlamaya hazırım. Tatlı ve iyi öpüşüyor, bahse girerim yatakta da iyidir - bu gece için mükemmel.

Sonunda boş bir yatak odası buluyorum ve Walker kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatırken ışıkları açıyorum. Gömleğine uzanıyor, çekip çıkarıyor ve ben üzerine atlayıp sırt üstü uzanarak göğsüne hayran hayran bakarken yatağa fırlatıyor.

"Peki, orada öylece durup bakacak mısın, yoksa bu konuda bir şeyler yapacak mısın?" Başımı arkaya eğerek alay ediyorum.

"Oh, bu konuda bir şeyler yapacağım," diye cevap veriyor ve bana doğru fırlıyor, sert aleti kot pantolonuna baskı yapıyor ve ben farkına bile varmadan üzerime çıkıyor.

Tam istediğimi elde ederken beni yüksek sesle inletti.

Onuncu Bölüm

Asher

Sigara içtikten sonra, turlarımızı yapmak için içeri dönüyoruz. Bray gece için kız arkadaşını seçmeye başlamıştı bile, Cyrus ise ben cebimdeki poşetleri satarken beni izliyordu. İkimiz de henüz mala ya da içkiye dokunmadık. Ancak Blair'i tekrar gördüğümde duruyoruz. Az önceki adamla dans ediyordu. Walker, sanırım adı. Gülümseyen pembe dudakları kıvrılıyor ve birlikte hareket ederken adamın elleri kızın titreyen kıkında. Öpüşmeye başlamadan önce aralarında neredeyse hiç boşluk yok. Kaşlarımı çatarak onları gözlemliyorum, dans ettiği kadar iyi öpüşüp öpüşmediğini merak ediyorum. Birbirlerinden ayrılıyorlar ve kız kaşlarını çatıp diğer tarafa bakarken başka tarafa bakamadan izliyoruz. Bir saniye sonra, kocaman bir adama doğru ilerliyor.

Yardım etmeye hazırlanıyorum ama Cyrus beni . "O bizim sorunumuz değil. Kavga çıkarmak istiyorsa bırak çıksın," diye hırlıyor.

Başımı sallıyorum ama göz ucuyla bakmaya devam ediyorum. Adam ve arkadaşıyla birlikte başka bir odaya girmeden önce adamın kıkına tekmeyi basarken ağzım açık kalıyor. Kahretsin. Hayır.

Sadece kavgı çıkardı, kazandı da. Biraz daha içip parayı alırken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Partide dolaşırken Bray'i omzuna atılmış bir kızla yukarı çıkarken görüyorum. Bunu daha sonra telafi etse iyi olur, böylece ben de sarhoş olabilirim.

Yaklaşık iki dakika sonra, Blair'in öptüğü adamı yukarı sürüklediğini görüyorum ve içimde kıskançlık kükrüyor. Sınırların dışında, bunu biliyorum, ama bu beni yukarı çekmesini istemediğim anlamına gelmiyor. Eğer dansı bir gösterge ise, yatakta inanılmaz olurdu, yavaş, kaygan hareketler ve utanmaz bir arzu.

Hareket etme şekli.

"Konsantre ol," diye bağılıyor Cyrus ve bakışlarımı kayboldukları merdivenden uzaklaştırıyorum. "Önce iş, sonra eğlenebiliriz," diye hatırlatıyor bana, her ne kadar bu gece arkamızı kollamak için ayık olsa da. Muhtemelen bir kavgaya karışacak ya da buna değmesi için sikini yalayacak birini bulacak.

Sececeği iki kişi için de üzülüyorum. Ama o haklı. Satacak fazla bir şeyimiz kalmayana kadar çalışmaya devam ediyorum ve sonra onunla birlikte kanepede dinleniyorum, etrafımızda dikkatimizi çekmek için yarışanları görmezden geliyorum. O kadar sıkıcı ve klişeler ki, bizi etkilerlerse yaptığımız işe ve kim olduğumuza ortak olabileceklerini düşünüyorlar. Mürettebat olma yolunu satın alamazsınız, bunun için doğarsınız. Kadınlar göğüslerini göstermenin ve siklerimize binmenin onlara koruma, şöhret ve grubumuzda bir yer kazandıracağını sanıyorlar ama yanılıyorlar. Onlar bizim kullandığımız şeylerden başka bir şey değiller.

Hepsi aptal.

Parmaklarım bacağıma vuruyor, Blair'in o adama bakarken dudaklarının sağ tarafa doğru hafifçe yukarı kalkışını ve tüm o adamlara kendini gösterdikten sonra havuzdan çıkarken inanılmaz göğüslerinin tepesini ve aşağıya doğru akan su damlacıklarını çizmek için bir kalem ve kağıt kapmak için can atıyorum.

Sikeyim.

Cyrus kafamın arkasına bir tokat atarak beni kendi düşüncelerimden uyandırıyor. "Kızıl saçlı amcık, git o boku kafandan çıkar," diyor. Gözlerimi deviriyorum ve bakışlarını dikkatimi çekmeye çalışan sevimli bir kızla doğru takip ediyorum, geniş göğüsleri minik üstünden düşüyor. Kıç yanakları şortunun içinde sergileniyor ve gözleri içkiden, uyuşturucudan ya da her ikisinden de hafifçe buğulanıyor. Ama aletim seçilirken bile, o benim için hiçbir şey yapmıyor. Saçlarındaki inanılmaz renkler ve sevimli çilleriyle gerçekten çok güzel.

makyajın arkasına saklanmaya çalıştı ama Blair'i gördükten sonra takıntı haline getirdiğim o kıvılcım... o hayat onda yok.

Ama benim için endişelendiğini bildiğim Cyrus'u mutlu etmek için içiyormuş gibi yaparak benimle flört etmesine ve beni kızdırmasına izin verdim. Yaklaşık bir saat sonra Bray kot pantolonunun düğmelerini ilikleyerek aşağıya indi. Yanında kız yok ama bize doğru yönelip biramı yudumlarken yüzünde kendini beğenmiş, tatmin olmuş bir sırıtma var. "Kahretsin, bu çok iyi bir amdı." Kıkırdıyor. "Ve kız kardeşimizi gördüm" -kelimeyi küçümsüyor- "karşımdaki odadan çıkıyordu. Görünüşe göre o da biraz alıyormuş."

Tam o sırada siren seslerinin yaklaştığını duyuyoruz. Müzik ve çığlıklardan bile daha gürültülü.

"Siktir," diye hırılıyor Cyrus. "Hadi kaçalım, tekrar yakalanamayız."

Eşyalarımızı çabucak topluyoruz ve partide bir amaç uğruna ilerlerken insanların şaşkınlıkla bize bakmasını sağlıyoruz. Bir an için Blair'i uyarmalı mıyım diye düşünüyorum ama Cyrus haklı.

O aileden değil ve aile her şeyden önce gelir.

Dışarıda tam bir kaos var. İnsanlar uyarı almamak ya da daha kötüsü tutuklanmamak için partiyi terk etmeye çalışıyor. Cyrus onların arasından geçerek daha önce bulduğumuz yan kapıya giden yolu açıyor. Ağaçların arasından geçerek bisikletlerimizi park ettiğimiz yoldaki durağa ulaşıyor.

ayak sesleri duyduğumuzda tam kapıyı geçiyorduk. Arkama baktığımda Blair'in sarhoş arkadaşını peşinden sürüklediğini görüyorum. Sırtıma çarpana kadar bizi fark etmedi bile.

"Tekrar merhaba." Ona bakarken sırıtıyorum, benekli, buğulu gözlerine bakarken kalbim küt küt atıyor.

"Oh harika, kardeşim günü kurtarmak için burada," diye alay ediyor ve sonra müzik kesilince arkasına bakıyor. "Kahretsin, alay sonra, şimdi hareket."

Elimi tutup beni de peşinden sürüklüyor ve dokunuşundan hissettiğim ani sıcaklıkla irkilmekten kendimi alamıyorum ama çok geçmeden bırakıyor. Ağaçların arasından geçip yolun kenarında bekleyen polis arabasına doğru koşarken onun sıcaklığını korumak için parmaklarımı avucumun içine kısıyorum.

On Birinci Bölüm

Cyrus

Sikeyi
m.

Polis henüz bizi fark etmedi. Rıhtımın ön tarafına park etmiş, telsiziyle konuşurken camlarını indirmiş. Bisikletlerimiz sağ tarafa, bizi ondan ayıran arabaların hemen arkasına park edilmiş durumda ama bu bizi gizlemeye yetmiyor. Üzerimizde uyuşturucu varken tekrar tutuklanmayı göze alamayız.

"Cyrus," diye tısladı Bray.

"Biliyorum, onu görüyorum," diye mırıldandım. "Gizlice geçmemiz gerekecek."

"Üzerimde hâlâ dört çanta var." İç çekiyor. "Bu satma niyetiyle bulundurmaktır."

Kahretsin, o haklı.

"Neden bu kadar endişeleniyorsun?" Blair homurdanıyor. "Sadece bisikletlere bin ve yanından geç git."

"Motosikletlerimizi tanıyorlar, bizi durdurmayı biliyorlar," diye hırlayarak ona ve arkadaşına bakıyorum. Neden burada ki? Partiye dönmüş olması gerekmiyor muydu?

O rastgele salağı becermek mi? Ya da tüm o sümüklü çocukların üzerinde dans edip çatılardan atlamak? Tamam, bu oldukça etkileyiciydi ama yine de. Bu amcığın bir sürü sorunu var ve benim çatım altında yaşıyor olması ondan sorumlu olduğumuz anlamına gelmiyor.

"Siktir et, tamam." İç çekiyor. "Faye'i uzaklaştırdığınızdan emin olun." Yüzümü işaret ediyor. "Ciddiyim, göt herif, bana borçlusun."

Kaşlarımı çatıyorum, neden bahsettiğini merak ederken aniden arabaya doğru koşuyor ve üstünü kaldırarak göğüslerini cama bastırıyor.

Lanet olsun.

Bray ve Asher motosikletlere koşuyor, ben de peşlerinden gidiyorum, motoru çalıştırırken bacağımı atıyorum. Faye, Bray'in arkasına biniyor ve tam polis inerken arabanın yanından geçerken onu tutuyor. Tanıdık geliyor. Lokantada onu neredeyse tutuklayacak olan kişi o muydu? Omzunun üzerinden bana sivri bir bakış atıyor ve Bray onun bakışlarını takip etmek için hareket ediyor, o da üstünü yukarı çekiyor. Ne dediğini duymuyorum ama kadın onu sırtı bize dönük olacak şekilde çevirirken ne yapacağını şaşırılmış görünüyor. Ona doğru ilerliyor, kasları geriliyor.

Kaltaktan hoşlanmıyor olabilirim ama o polisin onun için kötü haber olduğunu ben bile biliyorum. Motoru çalıştırıp polis arabasının arkasına geçiyorum ve gözlerimi ona dikiyorum.

"Bin hadi," diyorum ve başımı sallıyorum. Onu burada bırakmalıydım ama bize yardım etti, bu yüzden bir kez olsun nazik olmaya karar verdim.

Ama bana çıplak göğüslerinin mükemmel görüntüsünü veriyor. Dolgun, yüksek göğüslerini. Meme uçlarından birinde parlak bir çubuk var ve ona saçma sapan konuşan polis kadar büyülenmiş bir şekilde bakarken sikim anında sertleşiyor.

"Seni küçük şıfırtı, burada olacağını biliyordum," diye söyleniyor. Tişörtünü indiriyor ve ona göz kırparak koşarak yanından geçiyor, bisikletime atlıyor ve gitmem için omzuma dokunuyor.

"Git!" diye bağıyor ve sonra dönüp polise orta parmağını gösteriyor, polis de küfredip arabasına koşuyor.

Hızlanıyorum ve kardeşlerime kadar trafiğe girip çıkıyorum. Kollarını bana dolamış, sürüşümüz sırasında bana yaslanırken tutunuyor. Bray ve Asher'ı geçiyorum ve yeterince uzaklaştığımızda kenara çekip motoru rölantiye alıyorum. "Nereye gidiyorum ben?" Homurdanıyorum.

Ben kaskımı takıp trafiğe geri dönerek beni takip etmelerine izin verirken o bir adres sayıyor.

Şehrin yoksul iki katlı bir evin önünde durana kadar yol boyunca bize destek oluyor. Diğerleri gibi ben de kaldırımda boş boş duruyorum.

arkamdan geliyor. Arabadan indi ve önümde durdu.

"Bu seni sevdiğimiz anlamına gelmiyor," diye hırlıyorum kaskımı kaldırırken. "Mürettebatın kimseye borcu yok, anladın mı?"

Bir adım daha yaklaşarak parmaklarını kaskıma vurdu. "Nasıl istersen, üvey kardeşim. Kıçını kurtarmam konusunda fazla nazik olma."

"Kıçıma istediğin her şeyi yapmaktan çekinme." Bray sırtarak Faye'in bisikletten inmesine yardım ediyor.

"Görüşürüz, ezikler. Benimle ilgili çok fazla rüya görmemeye çalışın." Bana göz kırıyor. "Özellikle de göğüslerimi, çünkü onları ezberleyecek kadar sert bakıyordun." Dönüyor ve ben dişlerimi gıcırdatırken arkadaşıyla kol kola girip uzaklaşıyor.

"Ondan nefret ediyorum," diye çıkıştım.

Asher motoru çalıştırırken, "Bizi kurtardı," diyor. "Hadi, acıktım."

"Bekle, göğüslerini mi gördün? Neye benziyorlardı? Bahse girerim ele avuca sığmıyorlardı, değil mi?" Bray söylüyor ama Asher iç geçirip kadınları neden nesneleştirmemesi gerektiğine dair bir tartışma başlatırken onu duymazdan geliyorum.

"Ne? Meme diyemez miyim? Peki ya eğlence çantaları? Bir avuç neşe?" Gözlerim onun geri çekilen sırtına ve kıçına kilitlenmişken Bray gülüyor.

Onu eve girerken izliyorum ve haklı olmasından nefret ediyorum. Göğüslerini hâlâ bu kadar net görebiliyor olmaktan nefret ediyorum - daha da kötüsü, onlardan hoşlanıyorum ve sikim taş gibi sertleşiyor. Bianca'yı aramalı, onunla bir yerde buluşmalı ve şehvetimi yatıştırmalıyım ama nedense yapmıyorum.

Üvey kız kardeşimin göğüslerinin görüntüsü beynime kazınmış bir şekilde kardeşlerimle birlikte eve gidiyorum.

Blair

Faye'de kalıyorum. Ödünç aldığım bir gömlekle uyuyorum. O yanımda horluyor, küçük bir kaşık gibi davranıyor, ben ise onun çift kişilik yatağında uyanık bir şekilde yatıyor, geçen arabaların ışıkları aydınlatırken onun duvarına bakıyorum. Bu gece çılgındı, uzun zamandır katıldığım en iyi partilerden biriydi... ve Crew kardeşler.

Kahretsin, kıçlarını kurtarmak için bir polisi parlattım ve Cyrus hala bir pislikti. Bu neden garip bir şekilde çekici geldi? İlk tepkim onlara yardım etmek, onlar için sıradan bir korkak olmadığımı kanıtlamak oldu. Tutuklanabilirdim.

genellikle beni rahatsız etmez. Sınırların dışındalar, sanırım bu yüzden canımı sıkıyorlar. Daha önce hiç bir şeyi alamayacağım söylenmemiştir; hayır cevabını kabul edecek bir tip değilim.

Bu şehir erkeklerle dolu, harika bir işim, inanılmaz bir en iyi arkadaşım var... yine de her zaman diğer ayakkabının düşmesini bekliyorum, annemin her şeyi mahvetmesi ve bizi tekrar terk etmesi gibi. Etrafımda duvarlar örüyorum, Faye'le bile. Uzun zamandır kimsenin olmadığı kadar yakınlaştı.

Yine de o bile geçmişimi, başıma gelenleri bilmiyor. Ona söyleyemem, asla. Kimse bilmemeli, özellikle de şu yeni sinir bozucu pislik üvey kardeşlerim. Cezamı çekeceğim, paramı kazanacağım ve sonra kendi geleceğimi kuracağım.

Hiçbir şey bunu durduramaz.

Gözlerimi kapatarak kendimi rahatlamaya, her zaman zorda uyumaya çalışmaya zorluyorum. Zihnim hiç kapanmıyor, anılar kafamı dolduruyor. Karanlık üzerime kapanıyor ve ben farkına bile varmadan bir anının içinde kaybolup gidiyorum.

Bir kabus.

Çığlıklar havayı dolduruyor ve kan kokusu etrafımı sarıyor, boğulana kadar ağzımı dolduruyor. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor, onlara bakarken solgun yüzüme sıçrayan kanın arasından bir yol açıyor.

Tanrım, hayır, lütfen hayır.

Ellerimi çekiştiriyorum, kurtulmaya, bunun olmasını engellemeye çalışıyorum. Ama bir film gibi, onun ölümünü tekrar tekrar izlemek zorunda kalıyorum. Dehşet dolu mavi gözleri, boğazı kesilmeden hemen önce bana kilitleniyor, ben bağırırken kanı yüzüme fışkırıyor. Öürken dudaklarında benim adım.

"Lucas!" Bağırıyorum ve çığlık atarak uyanıyorum.

Faye beni sarsıyor, uyandırmaya çalışıyor. Çığlığım dudaklarımda ölüyor, vücudum titriyor ve üşüyor, dimdik otururken ağzımda kan tadı alıyorum.

"Blair, oluyor?" Arkasına yaslandı, gözleri kocaman ve şaşkındı.

Kollarımı titreyen bedenime dolamadan önce terleyen yüzümü ovuşturuyorum. Kahretsin, kahretsin, kahretsin, işte bu yüzden hiçbir yerde kalmıyorum. Neden uykuya dalmama izin verdim?

"Blair... iyi misin?" diye fısıldıyor, sabahın ilk ışıklarında bana bakarak.

Başımı sallıyorum, anıları geri itmeye ve onu rahatlatmaya çalışıyorum. "Bir rüya gördüm. Bir şey almaya çalıştın-"

Gülümsüyor ama eğilip elimi tutuyor. "Tamam, bana söyleme ama yalan da söyleme."

Bunun üzerine bocalıyorum ve o devam ediyor. "Madem iyisin, git duş al, ben de kahvaltı hazırlayayım." Elimini ayağa kalkıyor ve ben ona sözsüzce bakıyorum. Bana saçmaladığımı söyledi ve bunu hiç yapmazdı. Elleri kapının tokmağında, omuzları hafifçe kamburlaşmış bir şekilde öylece duruyor.

"Ben senin için buradayım, Blair. Umarım bir gün bunu kabul edersin." Omzunun üzerinden bana gülümsüyor. "Sen beni kurtardın. Hayatıma bir kasırga gibi girdin. Çalışıyor, uyuyor ve eve geldiğimde boş, dağınık bir evle karşılaşırıyordum ve sen beni bundan kurtardın. Hayatıma yeniden neşe getirdin ve sana her konuda güvenebilirim. Umarım sen de aynı şeyi hissediyorsundur." O gitti ve ben çok içinde kapıya bakakaldım.

Bu kadar kısa sürede birine nasıl bu kadar yakın hissedebilirsin? O benim kardeşim gibi ama yanılıyor. Onu kurtarmadım. Onu lanetledim ve nedenini asla bilemeyecek.

O çekip giderdi ve ben onun arkadaşlığını arzularım.

Ona güveniyorum, hiç kimseye güvenmediğim kadar. Ama neden çığlık atarak uyandığımı, neden hiç ilişki kurmadığımı... neden hiç sevemediğimi asla bilemeyecek.

Bir daha
olmaz. Bir
daha asla.

On İkinci Bölüm

Blair

Faye'de yemek yiyip duş aldıktan sonra ondan ayrıldım. Kendimi savunmasız ve ham hissediyordum ve yeniden inşa etmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Sorunun ne olduğunu sormadı ama ben ayrılmadan önce bana sarıldı ve muhtemelen gözlerimdeki şaşkınlığı görüp ısrar ederse geri çekileceğimi bildiği için benimle daha sonra konuşacağına söz verdi.

O çok nazik, sevgi dolu bir ruh.

Benden ve hak ettiğimden çok daha iyi.

Eve döndüğümde bütün erkeklerin yatak odalarının kapıları kapalıydı. Onların yanından gizlice geçip kendi odama giriyorum. Tam külotumu değiştireyordum ki, parmaklarım kalçama takıldı ve kapı çalınmadan açıldı. Bray içeri girip gözlerini üzerimde gezdirip ıslık çalarken kaşlarım havaya kalkıyor. "Çok görünüyorsun." Kendini yatağıma atıp kollarını başının altında kavuşturmadan önce göz kırpmıyor. Saçları bugün çözülmüş, bir tür saç reklamı gibi yüzüne ve yastığıma dökülürken

Parlak gözleri beni gizlenemez bir şehvetle izliyor. Göğsü çıplak ve yapılı ve üzerinde beni neredeyse inletecek kadar alçak gri bir eşofman var.

Kardeşim, hatırladın mı?

Tangamı düzelterek, bakmasını umursamadan pamuklu pijama şortumu elime alıyorum. Önünde eğiliyorum ve yukarı çekiyorum. Bir inilti duyuyorum ve kalçalarım yerleştirdiğimde ona göz kırpması bana geliyor. Yumruğu ağzında kalıyor ve gözleri üzerimde geziniyor. Arkamı dönüp tişörtümü çıkarıyorum, kısa kollu beyaz bir bluz alıyorum ve sütyenimi çıkarıp atmadan önce onu giyiyorum. Meme uçlarım anında kumaşın altında çakıllaşılıyor ama kimin umurunda?

"Odamda olmanızın bir sebebi var mı?" Giyinirken sordum.

"Sadece manzara için geldim, benimkinden daha iyi" diyor utanmadan, bana sırıtarak.

Ona bakarken ellerimi kalçalarımın koyuyorum. "Bu bayat replikler hiç işe yarıyor mu?" Merakla soruyorum.

Yavaşça doğruluyor, tehlikeli derecede seksi dudaklarında yavaş bir sırıtma gezinirken karın kasları yuvarlanıyor. "Bilmiyorum, sen söyle... üvey kardeş."

"Hayır," diye cevap veriyorum, yatağın arkasına yaslanıp yüzlerimiz neredeyse birbirine değene kadar kendimi tutuyorum. "Kardeşim," diye fısıldıyorum, sırıtarak geri çekiliyorum ve yatak odasından çıkarken onu inler halde bırakıyorum. Bir saniye sonra, bir köpek yavrusu gibi peşimden koştuğunu duyuyorum.

Buzdolabından bir bira alıp kapağını açıyorum ve oturma odasında olan Asher'ı izlerken bir yudum alıyorum. Önünde bir bisiklet var ve kulaklıklarını takmış, yüz ifadesi konsantrasyona kilitlenmiş. Gözleri tutkuyla parlıyor ve sarı saçları güneşte ıslık ıslık parlarken ağzı hafifçe aralanıyor. Elinde bir boya fırçası tutuyor ve kollarında ve gömleğinde bazı çizgiler var. Bisikleti boyuyor. Görmek için yaklaşıyorum ve Bray dirseğini omzuma yaslayıp kulağıma fısıldıyor.

"Bölgeye girdiğinde dikkatini çekme şansınız yok.

İnanın bana, tüm hanımlar sanat olayına bayılıyor ama o hiç fark etmiyor."

Dirseğini iterek omzumun üzerinden ona bir bakış fırlatıyorum. "Öyle mi? En azından bayanlar onu seviyor."

Elleri göğsünde, yüzüne kazınmış sahte acıyla sendeleyerek geri çekiliyor. "Bebeğim, neden bana böyle yapmak zorundasın?"

Sırıtıyorum ve Asher'ın sesiyle arkama bakıyorum. "Ne oldu? Neler oluyor?" Şaşkınlıkla bizi izliyor. "Ne kadar zamandır orada dikiliyorsunuz?"

Tanrım, bu çok sevimli.

"Uzun sürmez." Gülümsüyorum. "Ne çiziyorsun?" Yaklaşarak soruyorum. Çalışmalarına bakarken elimi omzuna koyuyorum. Dokunuşumla sarsılıyor ama geri çekilmiyor.

"Bu Cyrus, daha fazla kafatası istedi." Bana sırtıttı. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Bekle, bunu bana hiç sormadın," diye sesleniyor Bray, sahte bir hakaretle.

"Beğendim," diye cevap veriyorum ciddi bir şekilde, gözlerimi taslak üzerinde gezdirerek. Tüm o güçlü çizgilerle harika ve çok gerçekçi olacak. "Gerçekten yeteneklisin."

Bray, "Senin kadar değil kardeşim, o kışla," diyor ve biz onu yine görmezden geliyoruz.

"Teşekkürler, Blair." Işıldıyor.

Göz kırpıyorum ve tam Cyrus odaya dalıyor, yüzü gök gürültüsü gibi. Beni görünce ters ters baktı.

"Bisiklet bekleyebilir, biz ." Bana selam bile vermiyor, göt herif. "Merhaba Cyrus, senin huysuz kışını görmek de güzel," diye şarkı söylüyorum el sallayarak benim biramdan.

Bray köpek yavrusu gibi ayağa fırlarken Asher iç çeker ama ellerini silerek ayağa kalkar. "Evet! Am mı, uyuşturucu mu, yoksa dayak mı?" diye soruyor. Cyrus ona ters ters bakıyor ve başını bana doğru sallıyor. "Oops. Bunu duyduğunu unut bebeğim."

"Ne yaptığın umurumda bile değil." Homurdanıyorum ve ayak sesleri duyduğumuzda birayı deviriyorum. Meredith beliriyor, sanki buraya ilk kez geliyormuş gibi tiksintiyle etrafına bakınıyor.

"Ah, Blair, işte buradasın," diye parmaklarını şaklatıyor ve sanki bir tür kucak köpeği ya da hizmetçiymişim gibi parmaklarını şaklatıyor. Ona göre muhtemelen öyleyim. Çocukları tamamen görmezden geliyor, sanki onları tanımıyorsa gerçek değillermiş gibi.

Tipik Meredith.

Bray'in etrafımda dolaştığını ve kışma baktığını hissediyorum ama onu görmezden geliyorum. Ancak Asher'in da beni süzdüğünü fark ediyorum ve ayağa kalkıyorum. Meredith'in gözlerindeki bakış acımasız ve söyleyeceği her şeyin kötü olduğunu biliyorum. Darbeyi bekliyorum, ama geldiğinde irkilmiyorum.

"Erkeklerle birlikte olacağını bilmeliydim," diye alay ediyor.

"Merhaba sevgili anneciğim, cehennem dibinden sürünerek, yani altın arayarak beni görmeye gelmişsin, ne güzel." Şişeyle onu alkışladım.

"Yeter," diye alay ediyor, saçlarını omzunun üzerinden atıyor. "Bir arkadaşından duydum... striptiz yapıyormuşsun. Buna hemen şimdi son vereceksin. Korumam gereken bir itibarım var ve ikimiz de yanlış türden bir ilgiyi tekrar çekmeyi göze alamayacağımızı biliyoruz." İçimden öfke akarken sarsıldım ama cevap vermedim. "Güzel. Birbirimizi anladığımıza sevindim."

Çocukları görmezden gelerek yaklaştım ve sesimin sessizliği örtmesine izin verdim. "Dans ettiğimi sana kim söyledi?" Talep ediyorum.

Gözlerini üzerimde gezdiriyor. "İyi bir polis memuru. Senin için endişelenmiş, başının belaya girdiğini ve kontrol etmek istediğini söyledi."

"Orospu çocuğu," diye tısladım. "O sik emiciyi öldüreceğim." İçimi çekerek mutfağa gidip bir bira daha alıyorum ve yanından geçerken yüzüne bakıyorum. "Bu dans, striptiz değil, ama bir seks işçisi ya da striptizci ya da sadece bir fahişe olmak ve tüm bu şehri becermek istesem bile, yine de senden daha iyi bir insan olurum ve söylediğin hiçbir şey beni durduramaz."

"Burası benim evim. Benim kurallarım!" diye bağıyor.

"Senin evin değil, sürtük," diye hırlıyorum. "Buraya gelmek için yalakalık yapmış olabilirsin ama ikimiz de biliyoruz ki yakında seni kapı dışarı edecek ve bu sefer suçu atacağın ben olmayacağım. Şimdi etrafta oturup güzel görünmeye geri ve

beni huzur içinde paramı kazanmaya bırakmaya ne dersin?" Gitmek için döndüğümde eli dışarı fırlıyor ve kolumu morartacak kadar sert bir şekilde kavıyor.

Yere bakıyorum ve sonra tekrar yüzüne bakıyorum. Çocuklar aramıza bakıyor ve utançtan içim yanıyor.

Şimdiye kadar buna alışmış olmalısın.

Olay çıkarmayı seviyor ve bunu bilerek yaptığını biliyorum. Buraya bana haddimi bildirmeye, beni babalarına söyleme ihtimaline karşı endişelendiği korkunç bir çocuk gibi göstermeye geldi.

Amcık.

"Yerini unutma. Bana ve o insanların ailelerine yaşattıklarından sonra seni bir çöp gibi sokaklarda bırakmadığım için şanslısın." Sonra gözlerini kısıyor, sesi beni kırbaçlıyor. "Yeterince hayat mahvettin, daha fazla mahvetmeyeceksin." Beni itiyor ve merdivenlerden aşağı iniyor.

Arkasından bakakalıyorum, kalbim küt küt atıyor. O kadar kızgınım ki onu öldürebilirim. Birayı yudumlarken, onların meraklı bakışlarını görmezden gelerek hızla uzaklaşıyorum. Odama ulaştığımda fısıltılarını duyuyorum. Sırtım kapıya dönük, nefes nefese duruyorum, anılar kafamı dolduruyor. Kapıyı kavrayıp aşağıya kayıyorum ve

onları uzaklaştıracam. O dehşetin beni etkilemesine izin vermeyeceim. Yapamam,
yoksa parçalanırım. Zaten bu yüzden duvarlarım var.

Siktir et

onları.

Siktir et

onu.

Bu aptal şehri sikeyim.

Ama en önemlisi, hayatımı mahveden adamın canı cehenneme.

On Üçüncü Bölüm

Cyrus

Blair'in gidişini izliyorum, gözlerinde öfke parlarken omuzları geride duruyor. Nedense onun adına ben de kızgınım. Onunla anlaşıyor ya da onu burada istemiyor olabilirim ama bu, öz annesi tarafından bir pislik gibi konuşulması gerektiği anlamına gelmiyor.

Aralarındaki ilişki ne? Ne demek istedi?

Yeterince mahvoldu mu?

Bizi ilgilendirmez ama Meredith'in geri çekilen sırtına ters ters bakıyorum. O kaltağı zaten sevmiyorum; Blair'in dediği gibi servet avcısı olduğu çok açık. Ayrılmadan önce saçlarını omzunun üzerinden atıp bize zalimce gülümsemesi bile beni rahatsız etti. Ona burada neden hoş karşılanmadığını hatırlatacağım. Burası bizim evimiz, onun değil.

O sadece aşık olmayı takıntı haline getirmiş yalnız ve saf babamız için geçici bir amcık... Asher da bunu buradan alıyor. Ben mi? O kadar da değil. Aşkın var olmadığını ve ilişkilerin zehirden başka bir şey olmadığını biliyorum.

Saçmalık. Kendi annemin ölene kadar içmesini izleyerek, kavgalarını ve onun gerçekçi olmayan standartlarının neler yaptığını görerek çok uzun yıllar geçirdim. Onu suçlamıyorum. Hayır, o kötü bir kaltaktı ama adam bunu göremeyecek kadar kördü.

Asla olmayacağım.

Bray anlıyor. Kadınları oldukları gibi takdir ediyor ve ben ne düşündüğümü bilsinler diye onlara karşı acımasız davranırken, o tam tersini yapıyor. Kalplerini kırıyor ve gülümseyerek ayrılıyor - bence benim yöntemim daha güzel.

Asher'ın olaya dahil olmaya hazırlandığını gördüğümde onlara "Bu bizim işimiz değil" diye çıkışıyorum. Kahraman kompleksi yüzünden herkesi kurtarmak istiyor. Bray kaşlarını çatıyor, genelde mutlu olan gözleri kararıyor. Hiç şüphesiz kendi annemizin tacizini yeniden yaşıyor.

O şeytanlardan kurtulmak için kafasını tutup bana bakmaya zorluyorum. En büyük ve en acımasız Crew ben olabilirim ama kardeşlerim çoğu kişinin düşündüğünden daha çok bana benziyor. Bray gülümseyebilir ve küstahça davranabilir ama tüm bunların altında incinmiş küçük bir çocuk var ve şimdi yaralı, öfkeli bir adama dönüştü. Öfkelenmesi daha yavaş ama öfkелendiğinde... ben bile onunla başlamazdım.

Asher, diyelim ki fırça kadar bıçak da kullanan bir sanatçı.

"Hadi gidelim. Şehir dışındaki piçler yine bizim bölgemize girmişler. Az önce bir ihbar aldım."

Bray'in dudakları karanlık ve tehlikeli bir sırıtışla kıvrılıyor. "Onlara neden yapmamaları gerektiğini hatırlatacak mıyız?" diye mırıldanıyor.

Ben de sırıtıyorum, sikim düşünceden sertleşirken yaklaşan şiddetin tadını şimdiden alıyorum. "Çok haklısın. Parmak eklemlerini getir." Bıraktım ve ceketimi aldım. "Onları kendi işleriyle baş başa bırak, bizimle bir ilgisi yok. Dediği gibi, yakında gidecekler. O geçici bir komplikasyondan başka bir şey değil ve hayatımıza engel olmayacak."

Hızlı bir kaçışa ihtiyacımız olacağını bildiğimiz için bisikletlerimizi alıyoruz. Kavgaların olduğu barın arka tarafına yanaşıyoruz, sonra da çağrılara ve selamlara aldırmadan hızla içeri giriyoruz. Bu bir iş, eğlence değil. İçeri girdiğimizde dikkatimi çekmek için yarışan Leigh'i bile görmezden geliyorum. O

daha sonra kum torbam olabilir, onu becerirken tüm öfkemi alabilir - bu onun iyi olduğu tek şey. Hatta ağzını bile tıkayabilirim, böylece bir daha makyaj, kimin kimi öptüğü ve saçma sapan dedikodular hakkında o sinir bozucu çenesini çalıştıramaz.

Kalabalık dövüşçüleri alkışlarken yumrukların ete çarpma sesi yükseliyor. Biz kalabalığı ararken ortalık ucuz bira, esrar ve terli vücut kokuyor. Boyumuz bize avantaj sağlıyor, bu yüzden onları kolayca buluyorum. Dört sıska piç, düşük belli kotları, eş dövücüleri ve kasketleriyle köşede takılıyorlar. Ukala sırtışlar takınıyorlar ve kızları dizlerinin üzerine çöktürmüşler, güvende olduklarını düşünüyorlar.

Yanılıyorlar.

Burası bizim şehrimiz, onların değil.

Bunu onlara hatırlatmanın zamanı geldi.

Kalabalık bizim için ayrılıyor, hatta kavga bile duruyor. Biz önlerinden geçerken herkes ne olacağını biliyor. Ortadaki bizi ilk fark eden oluyor, yüzü soluyor ama sırtmaya devam ediyor, sertmiş gibi davranırken bile gözleri korkuyla parlıyor. Ben kaşlarımı kaldırırken diğerleri ayağa kalkıp silahlarını gösteriyorlar.

"benziyorsun," diye hırlıyorum.

"Ne dedin zengin çocuk?" diye soruyor gülererek, kucağındaki amcığın bacağını okşarken.

"Sen bizim tarafımıza geçmezsen, biz de seni öldürmeyiz." Parmak eklemlerimi kırıp gömleğimi kaldırırken ona sırtıyorum ve kendi silahımı gösteriyorum.

Gülümsemesini kaybedip ayağa kalkıyor ve benimle yüzleşirken kaltağı yere itiyor. "Gangsterleri oynamayı bırakın, zengin çocuklar, bu sizi öldürtecek."

"Burada ölen tek kişi sen olacaksın." Başımı salladım. "Hadi gidelim." Bununla birlikte dönüyorum, kalabalığa doğru ilerlerken onlara sırtımı gösteriyorum. Ortalık sessiz, sonra kalabalık bizi dışarıda takip ederken çığlıklar ve tezahüratlar yükseliyor. Ceketimi çıkarıyorum ve göz kırparak tutması için Leigh'e fırlatıyorum. Sanki ona lanet bir yüzük vermişim gibi davranıyor, gerçekte sadece kirlenmesini istemiyorum, ama bu onu mutlu ediyor ve amını rahatlatıyor, bu yüzden olmasına izin veriyorum... şimdilik.

Bray kalabalıkla birlikte tezahürat yaparken Asher tişörtünü çıkarır, zor kazanılmış kaslarını gösterir ve bıçağını eline alır, muştalarını takarak boynunu kırar ve öne çıkan dört adama bakar. Bu kadar insan varken silahlarını kullanmaya cesaret edemezler, biz edemeyiz. Bizim paramız bile kameraya yakalanmış bir cinayet suçlamasını ortadan kaldıramaz. Yine de onlara ihtiyacımız yok.

Durup beklemeyiz, onun yerine önce ben ücret alırım. Herkes adımızı ve itibarımızı babamızın parasından aldığımızı düşünüyor ve çok geç olana kadar bizi hep küçümsüyorlar. Onlara bunu şimdi gösteriyoruz; neden bu şehrin lanet olası kralları olduğumuzu gösteriyoruz. Am, para, uyuşturucu ve sokaklar bizim.

Onu tek yumrukta yere serdim ve o da sertçe yere düştü. Geri çekilirken gülüyorum. Bir sonraki bana doğru atılıyor ama yumruklarını engelliyorum. Çektiği bıçak kolumu kesiyor ve gözlerimi ona dikerek tıslıyorum. Boku yediğini biliyor. Kafasını tutup benimkini onunkine geçiriyorum. Geri sendelediğinde yumruğumu tekrar tekrar suratına indiriyorum, dizlerinin üstüne çöküyor ve sonra sırt üstü yatıp çizmelerimi suratına ve kaburgalarına geçiriyorum. Çığlık attığında duyulabilir bir çatırtı duyuyorum ve botumu yüzüne vurup burnunu kırdığımda, çimlerin üzerine kan fışkırıyor ve bayılıyor.

Devam etmek için acı çekiyorum, kaslarım kaçınmak için harcadığım çabayla yanıyor. Öfkem içimde bir ateş gibi parlıyor, benimle alay ediyor, onu öldürmemi, kanlı, hareketsiz bir posa haline gelene kadar devam etmemi söylüyor. Yine de kendimi tutuyorum.

Asher'a bakarken ter bile dökmedim. Bıçağını yerde yatan adama dayamış ve adamın neredeyse altına işemesine neden olacak bir şeyler fısıldıyor.

Bekle, işte başlıyoruz.

Bray onunkiyle oynuyor, kalabalığı coşturuyor. Polislerin yakında burada olacağını bildiğimden, "Çalmayı bırak ve bitir şunu," diyorum.

İç çeker ama tek bir hamleyle döner ve tekme atarak botunu herifin suratına geçirir. Adam yere düşüyor ve Bray kafasını tutup betona çarpıyor. Adam hareket etmeyi bıraktığında Bray ayağa kalkıyor ve kalabalığın içinde çığlık atan kızlara göz kırpmıyor, sert topuzunu indiriyor ve parmaklarını saçlarında gezdiriyor. Gözlerimi devirerek ceketimi almaya gidiyorum.

"Arkadaş ister misin?" Leigh mırıldanıyor, büyük, sahte kirpiklerini kırptırıyor ve üstünü gizlice aşağı çekmeye çalışırken enjekte edilmiş, dolgun dudaklarını bana doğru büzüyor.

Ceketimi ondan koparıyorum ve sonra kaşlarımı çatıyorum, kanı görmek için kolumu büküyorum. Dikiş gerektirmiyor ama deriye bulaşmasını da istemiyorum. Leigh'e bakarak gözlerimi onun vücudunda gezdiriyorum ve sikim seğirmiyor bile, ama yeni kız kardeşimizden uzaklaşmak için iyi bir dikkat dağıtıcı olabilir.

"Gömlek," diyorum. Kaşlarını çatıyor ve ben de çenemi ona doğru sallayarak işaret ediyorum. Sinirli bir şekilde yutkunuyor, yaptığı kadar ukala değil

başının üzerinden çekmeden önce kendini dışarı çıkarıyor. Bu hareketle yukarı doğru itilmiş göğüsleri dantelli sütyeninden neredeyse dökülüyor ve şimdi üzerinde daracık, beyaz bir etek, sütyeni ve sahte motorcu çizmelerinden başka bir şey yok. Sarı saçlarını benim sevdiğimi düşündüğü şekilde aşağıya doğru yatırmış ve kıvrımış. Leigh tişörtünü bana doğru uzatıyor, Blair'in yapmak zorunda olduğu gibi değil, kendine güveniyormuş gibi davranıyor.

"Memelerimi görmek istiyorsan bebeğim, tek yapman gereken sormaktı."

Onun 'bebek' yorumunu görmezden geliyorum. Benim olmadığını ve asla olmayacağını biliyor.

ol.

Pahalı tasarım gömleğimi yırtıp koluma doladım ve bağladım.

çıkart. Gözlerinin seğirdiğini fark ediyorum, bu da beni sırtıtmaya itiyor. Onu kızdırmayı ve ona yerini hatırlatmayı seviyorum. O bir hiç. Onun gibi pantolonumun içine girmeye çalışan yüzlerce kız var ve o çuvalladığı anda gidecek, sadece kalbi kırık zengin bir kız olacak ve yeri tıpkı onun gibi bir başkası tarafından doldurulacak.

Paltomu giyip ona bakıyorum. "Bir tane daha giyme. Bu gece benimle Randy'nin yerinde buluş," diyorum ve onu görmezden gelerek arkamı dönüyorum. Kardeşlerim ve ben zıplayıp bisikletlerimize biniyor ve polisler yanaştığı sırada oradan uzaklaşıyoruz.

Hızlanıp arabaların arasından geçerken sırtıyorum. Hız, kavga ve daha sonra ıslak bir kedi vaadi beni bir kez olsun iyi bir ruh haline sokuyor.

Bölüm On Dört

Blair

Öğleden sonra bir vardiya alıyorum, evden dışarı çıkmak istiyorum. Öfkemi ve beni rahatsız eden anıları - anneme baktığımda ya da o bana hatırlattığında hep geri gelen anıları - dans ederek uzaklaştırmak istiyorum.

Arabamda otururken çığlık atıyorum, direksiyonu kırarken içimdekileri döküyorum.

Hastanedeki monitörlerin sesi ve gözlerimi açıp ne olduğunun söylendiği anı kafamı dolduruyor. Siren seslerini duyuyorum ve kanı hissediyorum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı dökülürken acı dolu bir çığlık atıyorum.

Bittiğinde gülümsüyorum, aynayı indiriyorum ve yüzümü düzeltiyorum. Sonra, sanki hiç olmamış gibi. İşe gidiyorum ve dışarıya park ediyorum. Gerçek kulübe girdiğimde yavaştı. Burada sadece birkaç kişi var, ama hazırlanmak için arka tarafa gidiyorum.

Sonraki birkaç saat boyunca kendimi müziğin içinde kaybediyorum. İzleyen bir ya da yüz kişi olması fark etmez. Bu onlarla ilgili değil, benimle ilgili.

ve ritim beni uzaklara götürüyor. Bir an için başka bir yerdeyim. Ben başka biriyim.

Ben kırılmadım.

Kızgın değilim.

Yalnız değilim.

Sadece öyleyim.

Bir kalp atışından diğerine, bir hareketten diğerine var oluyorum ve her şey bitip soyunma odamda oturduğumda gerçeklik tekrar çöküyor. Bu gecenin pervasızca bir şeyler yapmam gereken gecelerden biri olduğunu biliyorum.

Vahşi olmaya ihtiyacım var. Adrenaline

ihtiyacım var. Hissetmeye ihtiyacım var.

Faye'i arıyorum ve bana bir partiden bahsediyor. Onu alacağıma söz veriyorum ve burada sakladığım bazı kıyafetleri giyiyorum. Siyah yırtık bir şort ve sade, dekolteli beyaz bir atlet giyiyorum, altın takılar ve makyaj yapıyorum, saçlarımı da yataktan yeni kalkmışım gibi görünmesi için bukleler halinde yapıyorum ve sonra yola çıkıyorum.

Faye'i aldığımında hava kararmıştı, neredeyse on olmuştu. Elinde bir şişe şarap ve dans ederek arabama koşuyor. Arabaya bindiğinde müziğin sesini açıyor ve bana sırtıyor. "Hadi sarhoş olalım, bebeğim!"

Gülerek direksiyonu çekiyorum ve onun yönlendirmelerini takip ederek şehirde yarışıyorum. Koltuğunda şarkı söyleyip dans ediyor, şişeden içiyor ve beni güldürüyor. Camı açıyorum, bir gölün yanındaki uzun bir otoyolda kıvrılıp dönerken esintiyi hissetmek için kolumu dışarı sarkıtıyorum. Şehrin hemen dışında kendimi bırakıyorum, pedala daha sert basıyorum ve virajlarda gıcırdayarak Faye'in heyecanla çığlık atmasını sağlıyorum.

Sonunda tepedeki malikâneye vardığımızda, tüm zengin piçler içeri akın ederken her yere spor arabalar park etmişti. Ben arabadan inip anahtarlarımı arka cebime sokup sigaramı yakarken Faye çoktan çakırkeyif olmuş, gözleri parlıyor. Yanıma geliyor ve kolunu benimkine doluyor. "Burası Randy'nin evi. Gerçek adı üçüncü Raymond Yulsef. Babası zengin bir Rus. Yasadışı işlerle uğraştığından eminim ama

asla burada olmaz ve Randy de harika partiler verir." Beni de yanında sürüklemeyen önce başımı sallayıp pufluyorum.

Camdan yapılmış malikaneye doğru ilerlerken havayı dolduran müzik, süslü beton araba yolunda titreşiyor. İçeri girdiğimizde her yerde bedenler vardı. İnsanlar konuşuyor, dans ediyor ve gülüyor. Hatta asılı biri bile var

avizeden. Ne demek istediğini anlıyorum, burası zarif ve zenginliklerle dolu.

Birkaç cam basamaktan inip Faye'in parti alanı olduğunu söylediği yere gidiyoruz. Etrafta içen ve oynayan insanların olduğu kapalı bir havuz var. Hatta birileri köşede sevişiyor. Arka duvarda LED ışıkları ve barmenleri olan gerçek bir bar var. Ortada bir dans pisti ve direkler, tavandan sarkan kafesler ve içinde mücevherlerle kaplı yarı çıplak kızlar var.

Ama dışarıda? Kahretsin.

Cam kapılar açıldı. İçinde su kaydırağı olan bir havuz daha var. İki bar ve şu anda bir grubun çaldığı bir sahne daha var ve mekan tıklım tıklım dolu.

Ötesinde şehrin çarpıcı bir manzarası var, ışıklar parlıyor ve karanlık yollar adımı çağırıyor.

Sigaramı söndürüp etrafa bakarken "Vay anasını," diye mırıldandım. "Zenginler nasıl yaşıyor amına koyayım."

"Çok doğru." Faye sırtıyor. "Bedava bar ve iyi müzik var, hadi partiye!" Kalabalığa "Bok suratlı olmaya!" diye bağırıyor ve diğerleri de onunla birlikte çığlık atıyor.

Dönüp bana sırtıyor ve beni sahnenin önündeki kalabalığın içine çekerken gülüyorum. Bas seslerine kendimi kaptırıyor, dans ediyor ve zıplıyorum. İçki içmiyorum, en azından şimdilik. İyi vakit geçirmek için buna ihtiyacım yok.

Bir saat kadar sonra grup toparlanıyor ve onlar DJ'e geçerken ben de Faye'i tuvalete sürüklüyorum. Beni tuvaletlere götürüyor - bir blok tuvalet. Bir kabini paylaşıyoruz ve gülerek kapıya düşüyor, kırmızı elbisesini yukarı çekip o da gitmeden önce silerken ve sifonu çekerken sırtımmı sağlıyor, neredeyse tuvaletten düşüyor.

"Bu gece sevişecek miyiz?" diye mırıldanıyor.

"Belki?" Omuz silkiyorum ama aslında havamda değilim. Uyuşturucu, içki ya da erkeklerden daha heyecan verici bir şey istiyorum. Canlı hissetmeye ihtiyacım var. Ne düşündüğümü biliyormuş gibi başını sallıyor, ki bu sürpriz olmazdı.

İşimiz bitip ellerimizi yıkadıktan sonra, makyaj yapan sarhoş kızların pis bakışlarını görmezden gelerek içeri giriyoruz. Tanıdığımız insanlarla konuşarak kalabalığın arasında yolumuzu buluyoruz. Faye konuşuyor. Ben sıkıldım.

Bu alışık olduğum bir şey değil. Burada ihtiyacım olan her şeye sahibim ama daha fazlasını istiyorum. Unutmaya, kalbimin atışını hissetmeye ihtiyacım var. Bunu istemiyorum.

Yarın hatırlamayacağımız insanlarla sarhoş kahkahaları ya da sonrasında kendimi daha kötü hissetmeme neden olacak bir yabancının dokunuşu.

İşte o zaman onları görüyorum.

Kalbimi küt küt attırıyorlar. Asher bir masanın üzerinde oturmuş Bray'le gülüşüyor ve iki dakika geçmeden Cyrus aşağı iniyor. Saçları dağınık, yüzü hafifçe kızarmış ve kemerini sıkarak az önce ne yaptığını belli ediyor. Gözlerini devirirken onunla şakalaşan kardeşlerinin yanında durur.

Faye bakışlarımı takip ediyor. "Tanrım, ölmek istiyorsun."

Sırıtiyorum ama partideki aynı sarışın Cyrus'un peşinden koşarak gelirken gözlerimi ayırmıyorum. Yüzü kızarmış, saçları yeni düzülmüş ve elbisesi kırışmış. Rimeli ve ruju bulaşmış, berbat bir halde.

Onu bastırmadan önce hafif bir kıskançlık hissi duyuyorum. Kadın bir hiç, adam bir hiç. Ama sonra bakışlarımı hissedebiliyorlarmış gibi gözleri bana dönüyor. Asher gülümseyip el sallıyor, Bray göz kırpmıyor ve Cyrus bana nefret dolu ve öfkeli bir şekilde bakıyor.

Nedense kalbimi hızlandırıyor. Ona kim olduğumu kanıtlamak istiyorum. Gözlerinin değiştiğini ve nedenini bilmediğim bir gülümsemenin bana yöneldiğini görmek istiyorum. Onu şok etmek, dikkatini üzerimde tutmak istiyorum. Bu aptalca ve bana bir şeyler hissettirmeleri dışında mantıklı bir nedenim yok.

Herhangi bir şey.

Onlar benim eğlencem, ama o dönüp kollarındaki kıza bakıyor. Yutkunarak, her zaman yaptığım şeyi yapıyorum - çılgınca, zehirli, delice bir şey. Faye her zamanki gibi beni alkışlıyor. Onlara doğru yürürken Bray'e göz kırpmıyorum. "İyi görünüyorsun kardeşim."

"Sen de seksi. Fikrini değiştirip gerçek bir erkek gibi hissetmek istediğine mi karar verdin?" diye şaka yapıyor, gözleri içkiden parlıyor.

"Bray..." Asher iç geçiriyor ve bana gülümsüyor. "Özür dilerim."

"Belki." Sırıtiyorum ve onlar da oturuyorlar. "Ya da belki sadece söylentilerin doğru olup olmadığını merak ediyordumdur."

"Ne söylentileri bunlar?" Cyrus şimdi bana bakarak tersliyor ve o karanlık, tehlikeli gözler bana odaklandığında omurgamdan aşağı bir heyecan iniyor.

"Şehirdeki en hızlı, en pervasız adamlar olduğunuzu söylüyorlar, ama sanırım ben sizi yendim."

Bray sırtıp ayağa kalkarken bile Cyrus homurdanıyor ve başka tarafa bakıyor. "Evet, bunu kanıtlamaya ne dersin bebeğim?"

Kanıtlamak mı? Ateşle oynuyorlar.

Cyrus hâlâ kıza bakıyor, ben de dikkatini çekmek için aklıma gelen tek şeyi yapıyorum. Masanın etrafından dolanıyorum, kızın saçlarını tutuyorum ve başını çeviriyorum. Dudaklarımı dudaklarına bastırduğımda gözleri açılıyor, kız şaşkın şaşkın bakarken geri çekilmeden önce onun tadına bakıyorum. O derinliklerde ilginin çiçek açtığını görüyorum.

İlginç.

Kız arkadaşından uzaklaşırken Cyrus'a göz kırpyorum. "Benimle yarışabileceğini düşünüyorsan arabamda olacağım kardeşim," diye mırıldanıyorum ve sonra kıcımı kaldırıp partiden çıkıyorum. Diğerleri onları duyup alkışlarken gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Geri adım atamazlar. Bu kasabayı onların yönetmesi gerekiyordu ve ben sadece buna meydan okudum.

Onları ben çağırdım, bu yüzden kabul etmek zorundalar. Faye başını sallayarak beni dışarı kadar takip ediyor ama ben arabama binip kontağı çevirirken o da kalabalığın arasında duruyor. Motoru çalıştırdığımda ışıklar kalabalığa vuruyor ve iki saniye sonra yeni üvey kardeşlerim karşımda beliriyor. Diğerleri izlerken Cyrus bisikletine biniyor.

Sırıtarak omzumun üzerinden bakıyorum ve geri dönerek yola bakıyorum, o da kaskı takılı halde yanıma yanaşiyor. Ben camımı indirirken o da siperliği kaldırıyor. "Sona ilk varan ve geri dönen kazanır."

"Neyi kazanacaksın?" diye soruyor ve dudakları heyecanla yukarı kalkıyor. Ben motoru tekrar çalıştırırken benimkiler de onunkileri yansıtıyor.

Eğilip elimi kalçasına götürüyorum. "Nasıl istersen," diye flört ediyorum ve sonra arabamda arkama yaslanarak silahımı ateşliyorum.

Ben gülerken motorunun devrini duyuyorum ve o beni takip ediyor. Hızlanıyorum, virajı neredeyse çok hızlı alıyorum, vites değiştiriyorum ve düzlüğe çıkıyorum. Dikiz aynama bakıyorum ve motorunun tam arkamda olduğunu görüyorum. Sola doğru hareket ediyor ve ben onu engelliyorum, ama sonra sağa dönüyor ve yanaşiyor. Ona bir öpücük veriyorum ve ilerliyorum. Motoru daha da hızlanıyor ve virajlı yolda köşeyi döndüğümüzde beni geçmeyi başarıyor, göl yanımızda parılıyor. Hay sikeyim. Hızlanıyorum, neredeyse ona çarpacaktım ama o direksiyonu kırıp beni engelliyor.

Sonraki iki dönüşte de bu şekilde devam ediyor, ben onu geçmeye çalışıyorum ama o kavşağa geri dönmek zorunda kalana kadar engelliyor. Daha düşük bir vites geçiyorum ve hızlanıyorum, kavşağı kullanmıyorum. Hayır, doğrudan kavşağın ortasına giden rampaya yöneliyorum.

Kalbim çarpıyor ve adrenalin içimde dalgalanarak anıları kovalıyor. İşte bu, yaşadığımı hissettiğim an. Hızlanıyorum ve rampaya çarparak kavşağın diğer tarafına uçuyorum. Bir an için ağırlıksızım, koltuğumdan kalkıyorum ve sonra yere çakılıyorum, dönüyorum ve geri dönüp yola çıkıyorum.

Beni yakalamaya çalıştığını görmek için arkama bakıyorum. Vites değiştirip hızlanıyorum, virajlı yolda sürüklenirken neredeyse köşeyi dönüyordum. Tüm bu süre boyunca peşimdeydi ve tam eve doğru düzlüğe çıktığımızda yanıma gelmeyi başardı. Kalabalığın beklediğini görüyoruz ve birinin elinde mikrofon, bize tezahürat yapıyor.

Gaza daha sert basıyorum ve aynı anda kapıdan çıkıyoruz. Frene basıp takla atıyorum, debriyayı bırakıp durduğumda lastiklerim gıcırıyor, inerken etrafımda dumanlar tütüyor.

Tezahüratları ve çığlıkları duyuyorum ama onları görmezden geliyorum. Önemli olan tek şey o ve kalbimin hızla çarpması. Sonunda bana ayak uydurabilecek birine sahibim. Yüzünde bir sırıtişla vizörü kaldırıyor. "Bu bir beraberlikti."

"Sanırım rövanş yapmamız gerekecek," diye mırıldanıyorum, tam da sarışın Bray ve Asher'la birlikte koşup onu sırtından tokatlarken. Koyu renk gözlerini benden ayırmıyor ve o derinliklerden bana saygının parladığını görüyorum.

"Sanırım öyle olacak," diye mırıldanıyor.

Faye'e bakıyorum ve sırıtiyorum. "Hadi gidelim, ateşli şey. Gitmemiz gereken yerler var." Sarışına bakıyorum ve dudaklarımı yalayarak göz kırptıyorum. "Tadın döl ve çilek gibi." Arabama geri dönüyorum, müziğimi açıyorum ve Faye içeri girerken motoru çalıştırıyorum ve hepsi izliyor...

Arabayla uzaklaşıyorum.

On Beşinci Bölüm

Bray

Yeni üvey kız kardeşimizin arabayla uzaklaşmasını izliyoruz, Cyrus'un amcığı onun dikkatini çekmek için yarışırken bile üçümüzün de gözleri onun geri çekilen arka farlarına kilitlenmiş durumda. Ona hırlayabilir ve ondan nefret ettiğini söyleyebilir ama yeni üvey kız kardeşimiz ilgisini çekiyor.

Özellikle de şimdi. Bakışlarında ilginin, kovalamacanın parıltısını görüyorum.

Onun ilgisini çekti. Pervasız, ateşli ve açıkça deli... tıpkı bizim gibi. Cyrus'a karşı neredeyse kazanıyordu ve bu başlı başına bir başarı. Kimse onu yenmeye yaklaşmadı ama yeni sarışın üvey kardeşimiz başardı. Kahretsin, bu beni neden sertleştiriyor?

Neden bu onu daha çok istememe neden oluyor?

Yasak meyve gibi. Ona sahip olmama izin verilmediğini biliyorum, bu yüzden onu daha çok arzuluyorum. Eğer Blair bahçedeki elma olsaydı, onu da yerdim, bütün gece boyunca o amcığı yerdim. Kahretsin, muhtemelen hala yapacağım, ama şimdilik, şakalaşmamızın, kovalamacanın tadını çıkarıyorum. Seviyorum.

Genellikle mesafeli, sanatsal kardeşim ve öfkeli, nefret dolu kardeşim üzerindeki etkisi.

Bu eğlenceli olacak.

"Neredeyse seni yakalıyordu," diye mırıldanıyor Asher ve ben ona baktığımda sırıtıyor.

"Hayır, yapmadı," diye tersliyor Cyrus, bize ters ters bakarak.

"Oh, ama o yaptı, kardeşim," diye alay ediyorum tam da iki esmer bana yaklaşıırken. Kollarımı onlara dolayarak kışlarına şaplak atıyorum ve Cyrus'a göz kırpiyorum. "Ve çok güzeldi. Yeni kız kardeşimize olan arzumu tatmin edeceğim."

"Sen hastasın," diye homurdanıyor Cyrus.

Kızları çevirip içeri girerken sadece gülüyorum. Partiyeye, sevişmeye ve biraz uyuşturucu almaya hazırım. Ama tüm bunlara rağmen bu gece düşüneceğim tek kişinin sahip olamayacağım kişi olduğunu biliyorum.

Üvey kız kardeşim.

Asher

Bray'in maskaralıkları karşısında başımı sallıyorum ve bu gece ona göz kulak olmam gerektiğini biliyorum. Bazen böyle oluyor ve çok ileri gidiyor. Çok fazla kız, çok fazla içki, çok fazla uyuşturucu. Bu beni onun için endişelendiriyor. Hayatı hızlı şeritte yaşıyor, hepimiz öyle. Ama Bray? O şeytanlarından kaçmak için her yolu deniyor.

Tıpkı annesi gibi öldürülmesinden endişe ediyorum.

Cyrus, kızının ölümünün onu dedikleri canavara dönüştürmesine ve karartmasına izin verirken, Bray bir daha asla böyle bir acı hissetmek zorunda kalmamak için kırık kalbini koruduğundan emin oldu. Ama artık bir şey hissediyor mu? Geçici bir hayalden başka bir şey?

Belki de. Blair şehre geldiğinden beri onu daha çok görüyorum. Çocukluğumuzdaki, savaşmak, sevmek ve mutlu olmak isteyen adamı. Gerçek Bray'in ortaya çıktığını gördüm ve ilk kez tamamen ona odaklanmıştı.

Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi?

Cyrus'la bilmiş bir bakış paylaşıyoruz ve o da iç geçiriyor. Bu geceyi onu kovalayarak ve pisliğini temizleyerek geçireceğimizi biliyoruz. Ama bu

Kardeşlerin, Crew'un ne yaptığını. Birbirimizi kollarız, başka kimseyi değil.

Biziz.

Her

zaman.

"İlk vardiyayı ben alacağım," diye mırıldandım. Cyrus ya da Bray'in aksine, bu gece hızlı ve unutulabilir bir kadın istemiyorum. Sertleşiyor gibi görüldüğüm tek kişi düşünmemem gereken biri, bu yüzden onun yerine en iyi yaptığım şeyi yapacağım - ailemi bir arada tutacağım ve kardeşlerimi koruyacağım.

"Emin misin?" diye soruyor, kaşları aşağı doğru eğik.

Başımı salladım ve etrafıma bakındım. "Evet, git biraz eğlen. Yarın yapacak çok işimiz var. Fırsatın varken bu gecenin tadını çıkarabilirsin."

İnliyor ama beni yalnız bırakarak içeri giriyor.

Başımı arkaya yatırıp yıldızlara, siyah ve mavi tonların ve parıldayan ışıkların çokluğuna bakıyorum. Parmaklarım onları çizmek için bir fırça ya da kalem için kaşınıyor. Acaba hala orada mı? Acaba şu anda her neredeyse, o da benim gibi gökyüzüne bakıyor mudur?

Benim onu düşündüğüm gibi o da beni düşünüyor mu?

Elim kotumun cebindeki fotoğrafına dokunuyor, yıllarca kullanılmaktan yıpranmış eski Polaroid. Umarım yaşamıyordur. Bir parçam, daha fazla acı çekmemesi için hiç yaşamamış olmasını umuyor.

Cyrus

Asher haklı. Döneli çok olmadı ve geçen haftayı eğlenerek ama yarından sonra işe geri döneceğiz. Yerlerine koymamız gereken çeteler, toplamamız gereken paralar ve satın almamız gereken yerler var. Biz geçen yılın sorunlarını unutmak için yollara düşerken bu şehir yaz boyunca bizden uzak kaldı ama şimdi geri döndük.

Daha sert. Daha güçlü. Daha hızlı.

Ve karanlık gözlerimiz hedefimize kilitlenmiş durumda; buradaki herkese ve her şeye sahibiz.

Asher'ın her gece yaptığı gibi yıldızlara baktığını görmek için arkama bakıyorum. Kalbim kardeşim ve onun yaşadıkları için acıyor. Bizi tanıyanlar onun teknik olarak üvey kardeşim olduğunu bilirler ama bu bizi asla etkilemez. O Crew, kan bağı var, kan bağı yok. Geçmiş ne olursa olsun o aileden biri.

"Kim o?" Leigh dudak büküyor ve partiye geri dönerken gözlerimi devirmeme neden oluyor.

"Düşünmen gereken kimse yok," diye uyarıyorum. "Burnunu Crew işinden uzak tut."

"Mürettebat işi mi? O iş mi?" diye tersleyerek bana bakıyor. "Demek bu kadar, ha? Sevişecek ve bir ödül gibi kolunda duracak kadar iyiyim ama erkek arkadaşımın neden yeni gelen birinden hoşlandığını bilmiyorum."

Başımı eğerek yaklaşıyorum, gözlerimdeki tehdidi, şiddeti görmesine izin veriyorum. "Şunu o küçük kafana sok. Ben senin erkek arkadaşın değilim. Senin hiçbir şeyin değilim. Sen hızlı bir kancıktan başka bir şey değilsin. Bizi romantikleştirmen benim suçum değil. Bilmiyorsun çünkü aileden değilsin; benim için bir hiçsin. Anladın mı?" Hırlıyorum. Artık oyun oynamıyorum. Yerini hatırlaması gerekiyor. Onu asla kandırmadım ya da ona güzel yalanlar söylemedim. Başından beri ona zarar vereceğim, onu kullanacağım, kızdıracağım ve benden nefret etmesini sağlayacağım konusunda onu uyardım.

Ona benim için bir hiç olduğunu söyledim.

Yine de kendi beklentilerini benim üzerime yükledi, kendini gerçeğe körleştirirken ne istediğini yansıttı. Bizden nefret eden ve acı çektiğimizi görmek isteyenler tarafından düşürülmeden ya da daha kötüsü öldürülmeden önce bu saçmalığa bir son vermeli. Cevap vermiyor ama yutkunuyor ve bir zamanlar kendinden emin, ukala olan gözlerinde korku titreşiyor.

"mı dedim?" Boynunu tutup sıkarken hırlıyorum ve onu uyarıyorum. Dedikodular yayılsın diye herkesin görmesine izin veriyorum. Böylece her zaman bir zayıflık arayanlar, sırtımıza bir hedef çizenler, onun bizim için hiçbir şey olmadığını ve bir piyon olarak işe yaramaz olduğunu bilsinler.

"Anladım," diye fısıldıyor kırık bir sesle.

"Güzel." Boynunu bırakıyorum ve dolaşıyorum. "Bir daha unutma."

Ya da bu onun ölümü demek. Bu seçimi biz yaptık. Crew olduğumuzda risklerin farkındaydık.

Kan girdi. Kan dışarı.

Yaşam için
mürettebat.

On Altıncı Bölüm

Blair

Görünüşe göre yeni üvey kardeşlerimle aramızda bir ateşkes var. Cyrus benden sessizce nefret etmeye devam ediyor ve ben odaya girdiğimde konuşmayı kesiyor ama artık beni tehdit etmiyor ya da vebalı gibi benden kaçmıyor. Onları partilerde görüyorum, kızlarla sarmaş dolaşlar ve uyuşturucu satıyorlar. Onlar gerçekten bu şehrin kralları, isimleri saygıyla fısıldanıyor.

Onlarla birlikte yaşamama rağmen, onları evde çok az görüyorum. Bütün gece dışarıdalar ve sabahın çoğunda uyuyorlar. Ben işe gitmek ya da dışarı çıkmak için hazırlanmayı bitirdiğimde, onlar hala ortaya çıkmamış oluyorlar. Biraz yalnızım ama Faye beni eğlendiriyor ve işim her zamankinden daha iyi. Bana daha fazla sahne süresi verildi ve bu gidişle birkaç ay içinde ayrılmak için yeterli param olacak.

Yine de Crew kardeşlerle ilgili bir şeyler hâlâ ilgimi çekiyor. Bir pervanenin ateşe düşmesi gibi, Cyrus'un damarına basmaktan, Bray'le flört etmekten ve Asher'ın çalışmasını izlemekten kendimi alamıyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum.

Faye de dahil olmak üzere insanları uzak tutmakla ilgili kuralların bir nedeni var. Herkesten daha fazla yaklaştı, ama o bile etrafımda tuttuğum son zırh katmanını geçemeyecek.

Lexi ve Allegra da hayatıma girmeyi başardılar. İşten sonra takılıyoruz ve kız kızı geceler geçiriyoruz. Ben Lexi'ye dans etmesinde yardım ediyorum, o da bana şarkı söylememde yardım ediyor. Yakınlaşmalarına izin veriyorum, muhtemelen çok yakınlar ama elimde değil. Aramızda bir bağ var, birlikte çalışmaktan kaynaklanan ortak bir bağ.

Bu şehir tehlikeli, uyuşturucu, şiddet, çeteler ya da hızlı arabalar için değil, insanlar için. Yakınlaşmaya çalışanlar. Ya bana zarar verirlerse? Ya ben onlara zarar verirsem? Son insanlar gibi... hayır. Sakın oraya gitme.

İç çekerek soyunma odasındaki aynaya dönüyorum ve ceketimi alıp üzerime geçiriyorum. Bu akşam için planlarımın ne olduğunu bilmiyorum. Faye'le buluşacaktım ama o bir randevuya gitmekten vazgeçti. Görünüşe göre tek başımayım. Bazı yarışlarda fazladan para kazanmaya çalışabilirim ya da belki bir partiye giderim. Meredith Para Çantaları'yla Paris'teyken geceyi sessiz bir malikanede yalnız geçirme fikri bana pek cazip gelmiyor.

Parti o zaman.

Çantamı kaptığım gibi kızlara iyi geceler diliyor ve arka taraftaki devasa su birikintilerinin botlarımı mahvetmemesi için kulübün ön tarafına doğru ilerlemeye karar veriyorum. Ama karanlık ön alana girdiğimde, müziğin nabızı atıyordu. Onları gördüm.

Kahretsin, ben sahnedeysen onları nasıl görmedim? Şimdi birkaç gösteriye daha geldiler, hep arkadan izlediler ve iyi bahşış verdiler ve ben hala nedenini bilmiyorum. Bana göz kulak olmak için mi? Bana ulaşabileceklerini bilmemi sağlamak için mi? Yoksa sadece beni dans ederken izlemekten hoşlandıkları için mi?

Gözlerimi devirerek hışımla masalarına gittim. "En azından soyunduğumu görmek için para ödüyorsunuz, yatak odama girdiğinizin aksine." Bray'e göz kırparken sırtıyorum.

"Kendime engel olamıyorum, ateşli şey, yatağın çok rahat," diye flört ediyor ve gözlerini üzerimde gezdiriyor. "Bu gece ekstra sikilebilir görünüyordun."

"Kızları nasıl tavlıyorsun? Ağzını tıkamaları mı gerekiyor?" Asher'ı güldürerek karşılık veriyorum ve Cyrus bile küçük bir sırıtış atıyor, ancak fark ettiğimde kendini kaybediyor ve buradan başka bir yerde olmayı tercih etmiş gibi bana ters ters bakıyor.

"Bebeğim, istediğin zaman ağzımı tıkayabilirsin ya da beni bağlayabilirsin. O küçük kirli beyninde ne kadar sapıklık varsa hepsine varım."

Onu ve amımın hain nabzını görmezden gelerek onlara bakıyorum. "Neden buradasınız?"

"Bu gece parti yok, sıkıldık," diye cevaplıyor Bray. "Ayrıca, şaplak bankam için senin yeni malzemelerine ihtiyacım vardı."

Yine onu görmezden geliyorum ve tatlı tatlı gülümseyen Asher'a bakıyorum. "Bu gece ortalıkta görünmeyeceğim. Onun yerine eve gidip bir şeyler içeceğiz. Biz-" Cyrus ona tokat atıyor ve o da yüzünü buruşturuyor. "Bize katılmak ister misin diye merak ediyordum? Bizi biraz tanır mısın? Madem bizimle yaşıyorsun."

Bray, "Bütün gece beni tanıyın," diye alay ediyor ve ben yine ödül alamayan kötü davranan bir köpek gibi onu görmezden geliyorum.

"Elbette." Omuz silkiyorum. Başka bir şey yaptığım yok ama geceyi Crew kardeşlerle yalnız geçirme fikri kalbimi yerinden oynatıyor. İçimdeki fahişe buna bayılıyor. Eğlenceli bir gece olacak ama kendilerini neyin içine soktuklarının farkında olduklarını sanmıyorum. Kendime engel olamayarak Bray'e bakıyorum ve eğilip kulağını yalıyorum. "Bebeğim," diye mırıldanıyorum, "bütün gece benimle başa çıkamazsın." Ayağa kalkıp onlara, "Arabaya ihtiyacım yok, garsonunuza bahşiş verin. Sizinle evde buluşuruz." Onları arkamdan bakakaltırken bırakıyorum, gözleri kıcıma kilitlenmiş.

Bu gece yeni üvey kardeşlerimi test edeceğim çünkü üçünden de etkilendiğim gerçeğine dayanamıyorum. Eğer ben arzularım yüzünden acı çekmek ve sefalet içinde olmak zorundaysam, onlar da öyle.

Oyuna devam, kardeşlerim.

Onlara zar zor karşılık verdim. Ceketimi ve çantamı odama atıp botlarımı çıkarıyorum ama yırtık mavi şortumu ve beyaz bluzumu değiştirme zahmetine girmiyorum. Çok iyi görünüyorum. Saçlarım kıvrılmış, gözlerim çizgili ve dumanlı, dudaklarım kırmızıya boyanmış.

İçeri girdiklerinde "İçkileri hazırlayın" diye emrediyorum. "Alt kata indiniz mi?" Asher soruyor.

Başımı sallıyorum. Yalan değil. Teknik olarak gördüm ama parti bodrumlarında hiç takılmadım.

Sırıttırıyor. "Beni takip edin."

Bana söyleneni yapıyorum. Bray yol boyunca beni takip ediyor, merdivenlerden inip çalışma odasına girerken her adımda neredeyse kıcıma dokunuyor. LED ışıklar yanıyor, bilardo masası hazır ve o seslendiğinde müzik odaya yayılmaya başlıyor. Alçak tavan çapraz çubuklarla dolu ve

Köşede dans etmek için yeni bir direk var. Cyrus doğruca bardaki buzdolabına yöneliyor ve bize birkaç kutu fırlatıyor. Ben birini havada yakalıyorum, Bray de onunkini alıp bir tabureye zıplarken sırtıyor.

"Erken başlamaya ne dersin? Pompalı tüfekte?" diye teklif ediyor.

Asher'ın cebindeki bıçağı fark ediyorum ve o yorum yapamadan elimi cebine atıyorum. Gözleri açılıyor ve bıçağı çekmeden önce neredeyse sikini okşadığım için donup kalıyor. Kutuyu bıçaklıyorum ve boşaltmadan önce kapağını açıyorum. Ezerek kösedeki çöp kutusuna atıyorum.

"Hepsi bu mu?" Meydan okuyup sustalıyı kapatıyorum ve masum bir göz kırpışla Asher'a geri veriyorum. Aldı, Cyrus göz temasımızı kesmeden önce dişleri dudağına takıldı.

Bray'e "Onu cesaretlendirme, sadece iç," der.

"Biliyorum! Doğruluk mu cesaret mi?" Bray konuşurken taburesinden atlar.

"Neden olmasın?" Mırıldanarak Asher'a gülümsüyorum ve yanından geçerken bilerek göğüslerimi onun göğsüne sürtüyorum. Kendimi kanepeye atıp, masanın üzerinde bacak bacak üstüne atıp beklerken içecekleri getirmelerini izliyorum.

Cyrus bir şişe votka getirirken, Bray bir kasa bira ve Asher da birkaç kadeh ve bardak taşıyor. Cyrus bana neredeyse sek votka koyarken, sanki itiraz etmemi istemiş gibi pis bir bakış atıyorlar. İtiraz etmedim. Aldım ve hiç vakit kaybetmeden geri içtim, sonra da iade ettim. "Bir tane daha."

Gözleri kararıyor ama beni yukarı kaldırırken kaşlarını çatıyor, ben de arkama yaslanıyorum. "Önce kim?"

"Hanımlar, tabii ki." Asher sırtıyor.

"Peki, cüret et," diye cevap veriyorum hemen. Gerçek çok... dürüst. Bana annemi, geçmişimi, her şeyi sorabilirlerdi. Bu olmayacak, onun yerine dikkatlerini dağıtacağım ve beni çılgınca şeyler yapmaya cesaretlendirerek kontrol edebileceklerini düşünmelerine izin vereceğim. Artık beni korkutacak hiçbir şey cesaret edemeyeceklerini bilmiyorlar.

Bray'in ya da Asher'ın müstehcen bir şeyler istemesini bekliyorum ama Cyrus beni şaşırtıyor. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, kot pantolonlu bacağına votka tutarken, "Bizim için dans et," diye emrediyor.

Kaşımı kaldırıyorum, o da öne doğru eğiliyor, siyah saçları o yürek parçalayan yüzüne dökülüyor. Nefesimi , üçü de öyle. Erkekler bu kadar güçlü ya da bu kadar çekici olmamalı.

"Tam burada, hemen şimdi... korkmuyorsan tabii?" diye alay ediyor.

O yanılıyor, ben korkmuyorum. Dans etmek benim kaçışım, mutlu olduğum yer, en güçlü olduğum alan. Bana üçünü de kontrol etmem için bir anahtar verdi çünkü ben dans ettiğimde onlar da beni istiyor. Bu benim ukalalığım değil, sadece gerçek.

Dans etmemi mi istiyor?

Bu onun kendi mavi topları.

Bardağımı boşaltıyorum, ayağa kalkıyorum ve masanın üzerine sıçrayıp rastgele kutuları ve süsleri tekmeliyorum. "Play 'Such a Whore,'" diye sesleniyorum ve müzik değişiyor. Tüm bu süre boyunca gözlerimi ondan ayırmadım. Bu bir güç oyunu, bir oyun.

Kontrolü elinde tutmak istiyor ve bunu etrafındakilerden istemedikleri şeyleri isteyerek, onları kendi iradesine boyun eğdirerek yapıyor. Ama ben eğilmem, kırılmam.

Ne onun için, ne de başkası için. Asla.

yuvarlayarak ellerimi kalçalarımın bastırıyorum ve öğütüyorum ve ritim gerçekten başladığında, kıcımı sallayarak ve kalçalarımı sararak düşüyorum. Ellerimi vücudumda, karnımda ve göğüslerimde, boynumda ve başımı geriye atarken açtığım ağızda gezdirirken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Bray'in küfrettiğini duyuyorum ve kafamı çevirdiğimde arkasına yaslanmış, kot pantolonundaki büyük şişkinliği yeniden düzenlemeye çalışırken yüzünü buruşturuyor. Asher'ın bakışları sanki ezberliyormuş gibi hareketlerime kilitlenmiş durumda ve Cyrus? Sanki bu dans sadece onun içinmiş gibi dikkatle beni izliyor.

Onun gösterisi. Onun zevki.

Masanın üzerinde dönerek eğiliyor, sallanıyor, sıçırıyor ve tavandaki direkleri tutup baş aşağı döndükten sonra çıplak ayaklarımla masanın üzerine düşüyorum.

Gözlerim hâlâ onun üzerinde, ayağımı göğsüne bastırıp onu geriye itiyorum. Homurdanıyor ama hareket ediyor ve bacağına basıyorum, vücudumu sararken tavana tutunuyorum ve yavaşça kendimi alçaltıyorum. Ona dokunmadan önce tekrar yukarı kıvrılıyorum ve sonra tekrar aşağı iniyorum, kalçalarımı kucağında yuvarlarken dizlerim bacaklarının iki yanına gidiyor. Vücudumun her santimini ve sahip olduğu gücü hissetmesine izin veriyorum.

Nefesini içine çekiyor ve kalçalarımı kavrayarak hareketlerimi durduruyor, ben de eğiliyorum. Elimini çevirip onunkini okşarken dudaklarım neredeyse onunkine değiyor ve sert aletin karnıma bastırıldığını hissediyorum. Çelik bir boru gibi. "Doğruluk mu cesaret mi, üvey kardeş?" İpek gibi fısıldıyorum.

Hırlıyor, beni daha sıkı kavıyor ve ayağa kalkıp beni kanepeye fırlatıyor ve bana pis bir bakış atıyor. Bray alkışlarken, Asher kurt ıslığı çalarken ayağa kalkıp alkışlarken gülererek sırtüstü yuvarlanıyorum.

"Benim sıram," diyor Bray ve ben başımı sallıyorum, bağdaş kurup oturuyorum ve saçlarını çekiştirip bariz ereksiyonunu gizlemek için arkasını dönen Cyrus'a bakıyorum.

"Peki, doğruluk mu cesaret mi?" Ben sorarım.

"Cesaret," diye hırlıyor ve bir kutu kapıyor. Patlatıyor ve dudaklarındaki boncukları yalamadan önce bir dikişte bitiriyor. Gözlerim hareketini takip ediyor ve ancak kaşlarını kaldırıp kendine daha hakim bir şekilde baktığında kendimi bakışlarımdan kurtarabiliyorum.

Benden bir sürtük olmamı bekliyor, bunu söyleyebilirim, bu yüzden onun yerine onu şaşırtıyorum. "Votka şişesini indir."

Kaşları havaya kalkıyor, ama içip bitiriyor. Neyse ki sadece yarısı kalmış. "Bray," diye soluk soluğa bağırıyor bittiğinde. "Doğruluk mu cesaret mi?"

"Cesaret, elbette, kardeşim." Sırıttıyor.

"Kendine dövme yapman için sana meydan okuyorum."

Gülüyorum, elimde değil. Bray ayağa fırlayıp gözden kayboluyor ve bir dakika sonra elinde gerçek bir dövme makinesiyle geri dönüyor. Ayak parmağına gülen yüz dövmesi yaparken hepimiz onu izliyor ve içiyoruz. "Asher, doğruluk mu cesaret mi?" diye soruyor temizlerken.

"Gerçek," diye cevaplıyor Asher ve ben gülümsüyorum. Çok tatlı biri.

"Ee, yeni üvey kız kardeşimize kaç kere otuz bir çektin?" diye soruyor gülererek. Asher'ın kızarmasını ya da gözlerini kaçırıp yalan söylemesini bekliyorum ama öyle olmuyor. Meydan kabul ediyor ve gözümün içine baka baka cevap veriyor.

"Onu ilk gördüğümünden beri günde en az iki kez."

Gözlerim açılıyor ve neredeyse içimi yudumlarken boğuluyordum. Vay anasını. Crew kardeşler çalarken, cidden oynuyorlar.

Dönüp dolaşıyoruz ve cesaretler gittikçe kötüleşiyor. Bray'in bir porno sitesine kıcını çırılçıplak salladığı bir video yüklemesi gerekiyor. Cyrus onun sikini delmek zorunda ve Asher kıcımı boyamak zorunda. İçkiler akıyor ve en son ne zaman bu güldüğümü hatırlamıyorum. Hatta benim yanımda rahatlıyorlar, hikâyelerini anlatıyorlar ve bana ilişkileri ve geçmişleri hakkında fikir veriyorlar.

Başım uğulduyor, midem sıcak ve Cyrus eklemleri çıkardığında kendimi ağırlıksız ve iyi hissediyorum - sadece yumuşak , şükürler . Ben

çok . Ama sigara içtikten sonra sıra yine bana geldi. "Dare," kabul ediyorum.

"Öp beni," diye emrediyor Bray ve sonra bana sırtıtıyor.

Diğerleri bakıyor, kafaları güzel ve zil zurna sarhoşlar. Yapacağımı biliyorlar. Asla geri adım atmam. Bu çizgiyi geçeceğim ve hepimizin arasındaki bu arzuyu kıracağım. Bunun yansımaları olacak ama şu anda neden umursamam gerektiğini hatırlayamıyorum. O ukala sırtışı, keskin elmacık kemiklerini ve kalın çenesini ortaya çıkaran topuz yapılmış dalgalı saçları ve çıplak göğsüyle bütün gece külotumu ıslattı.

Bu ve Cyrus'un karanlık, talepkâr sesi ve dokunuşları ve Asher'ın ukala cevapları ve pervasızlığı... çünkü doğruyu söylemeyi bıraktığında, neden cesareti seçmediği belli oldu. Benden daha korkusuz ve Bray'den çok daha vahşi. Kahretsin, bana bir şey yapıyorlar ve o bunu söyler söylemez tam olarak yapmak istediğim şeyin bu olduğunu fark ettim.

Öp onu, becer onu.

Hepsinin. Başım belada, ama yine de sarhoş ve pasaklı kıcımlı kaldırıp ona doğru yürüyorum ve dizinin üstüne çöküyorum. "Bundan emin misin, üvey kardeşim?" Alaycı bir şekilde geveliyorum ve sonra dudağını ısırmadan önce yalıyorum. İnliyor ve kalçalarımı kavıyor. "Sonra karşı koyamayacaksın."

"Öp beni," diyor. "İstemiyorsan-"

Onu susturuyorum, dudaklarımı sert, özensiz, hızlı bir öpücükle onunkilere çarpıyorum. Homurdanıyor ve beni daha sıkı kavıyor, beni öperken daha da yaklaştırıyor. Tıpkı davrandığı gibi öpüyor -takıntılı, zarif ve alaycı- ve ben hafifçe geri çekilip dudağını tekrar çekiştiriyorum, ta ki o inleyip ayağa kalkana kadar. Ellerini vücudumdan aşağıya, kıcıma doğru kaydırıyor ve sıkıyor.

Kendimi ona kaptırmışken, birdenbire Cyrus tarafından yaramaz bir çocuk gibi elimden çekilip alınıyorum; Cyrus gevşek çeneli ve bulanık gözlü Bray'e dik dik bakıyor. "Aklından ne geçiyor senin?" diye soruyor.

Elimde değil, içkiyi suçluyorum. Kendimi Cyrus'a doğru bastırıyorum ve kulağını yalayıp ısıriyorum. Dönüp bana ters ters bakıyor. "Dur," diye emrediyor.

"Mesele şu üvey kardeşim, seni dinlemek zorunda değilim. Ve ikimiz de bunu istediğini biliyoruz."

Yüzünü bana döndüğünde kalbim çarpıyor. Belimdeki eli vücudumda geziniyor ve sonunda elektriğe teslim olduğunu düşünerek klitorisim zonklarken nefesimi kesiyor. Boğazımı kavrayıp beni odanın diğer ucuna doğru iterken karanlık gözleri benimkileri tutuyor. Neredeyse düşüyordum, şiddetli tutuştan dolayı zor nefes alıyorum, ancak beni duvara çarparken amım fişkırıyor.

Cyrus beni orada tutuyor, bana doğru eğilip dudaklarıyla kulağımı okşarken kolu üzerimde.

"O kadar da değilsin, Blair. Şu anda, üvey kardeşini öptüğün için rujun bulaşmış, gömleğinde bira var ve kışın dışarıda, berbat bir haldesin. Berbat durumdasın, seni neden isteyeyim ki?"

İşte o zaman sinirleniyorum ve sertleşmiş sikini tutarak nefesinin kesilmesine neden oluyorum. "Ne düşündüğüm değil, ne bildiğim önemli." Bunun yanlış bir hareket olduğunu biliyorum ama içki beni aptallaştırıyor, umursamaz yapıyor.

Geri çekiliyor, beni duvara daha sert çarparken bana ters ters bakıyor. "Kendi istediğini elde etmeye, herkesin seni istediğini düşünmeye çok alışmışsın. Çarpıcı bir vücut ve güzel bir yüzden başka bir şey değilsin, hepsi bu. Sen sadece kolaysın." Bununla birlikte beni bıraktı ve arkasını döndü.

Çaresizce nefes alıp veriyor ve onun sert ses tonuyla söylediği her kelimenin göğsümde açtığı acıyı görmezden gelerek tökezliyorum. Siktir et onu, siktir et. Herkes istiyor ve kendimi bok gibi hissetmem için ona ihtiyacım yok. Kendi değerimi biliyorum. Sırf seksten hoşlanıyorum diye kolay biri değilim. Bir erkek olsaydım bu sorun olmazdı ama bir amcığım olduğu için, sanki amcığımın ceset sayısı varmış gibi, kaç bedene sahip olduğum önemli.

Eğer bir kadın seks yaparsa, bu senin amını kullanılmış ve gevşek yapar. Erkekler yaparsa, kahraman olarak selamlanırlar. Bu çifte standardı siktir et. İstedikimle yatar, istediğimi içerim. Berbat olmak istersem olurum, bunu hak ettim. Bu yargılayıcı pislik, sorunlarını benden çıkaramaz.

"Peki sen değil misin?" Bray ağzı açık bir şekilde atmosferdeki değişikliğe bakarken geri çekilen sırtına sesleniyorum. Hayatımın en güzel öpücüğünden, patlayacakmışım gibi sinirli hissetmeye geçtim. "Peki ya kolunda asılı duran sarışın? Ya da şehirdeki her kıızı becerdiğine dair hikâyeler? Eğer ben kolay biriysem, bu seni ne yapar, üvey kardeş?"

Durdu, sırtı kamburlaştı ve ben öne çıktım. Öfkem alkol ve uyuşturucunun yarattığı bulanıklığın bir kısmını yok ediyor.

"Üzerinde dans ettiğimde ya da seni neredeyse öptüğümde aldırma. Kışım ve göğüslerime bakıyorsun, o kadınları becerirken amımın nasıl hissettiğini hayal ediyorsun. Madem bu kadar berbatım, neden sürekli bana geliyorsun? Sanırım ikimiz de biliyoruz ki sorun bende değil, sende ve bir gün bu seni mahvedecek - muhtemelen uyuşturucu satan kışını öldürtecek. Bu şehrin sahibi olabilirsin Crew," diye alay ediyorum, "ama benim sahibim değilsin. İstersem bütün futbol takımıyla oturma odasında yatarım. Benim bedenim, benim lanet seçimim. Beni seçimlerimden dolayı yargılayamazsın.

seninkiler de aynı." Açık bir votka şişesi daha alıp yanlarından hışım la geçiyorum.

"Blai-" diye başladı Asher ama Bray onu durdurdu. "Bırak da sakinleşsin."

Öfke gözyaşlarımı tutarak yukarı koşuyorum. Çığlık atmak ve biriyle kavga etmek istiyorum. Bu ne cüret? O kadar güzel bir gece geçiriyordum ki, şimdi kendimi onun ayakkabısındaki bir bok parçası gibi, bir santim boyunda hissediyorum. Sırf parası var diye herkese tepeden bakabileceğini sanıyor. O kralı para, kan ve uyuşturucu üzerine inşa ettiğı kaidesinden düşüreceğim.

Sonbaharda hepsini yapacağım.

On Yedinci Bölüm

Cyrus

Asher ertesi gün boyunca benimle konuşmuyor, Bray bile bana kızgın. Şehirdeki favori restoranımızda akşam yemeği yerken her şey normalden daha sessiz. Etrafımız şık giyimli iş adamları ve kadınlarla çevrili, göze batıyoruz ama burayı on altı yaşındayken babamızdan satın aldık, bu yüzden istediğimiz gibi giyinebiliyoruz.

"Hâlâ kızgın olamazsınız," diye çıkışıyorum onlara, tekmelenmiş köpekler gibi üzgün üzgün tabaklarına bakarken. "O iyi, o büyük bir kız ve bizim sorunumuz değil."

"Bu kadar kaba olmana gerek yoktu." Asher iç geçirir.

"Kaba mı? Bunun kaba olduğunu mu düşünüyorsun? Kardeşim, sen beni daha iyi tanırsın. Onu aşağı çekmek gerekiyordu, bizden nefret etmesi gerekiyordu, ben de bunu sağladım."

"Ya da tam olarak onun dediğini yaptın." Bray homurdanıyor. "Onu kendinden uzaklaştırdın ve tüm bu saçmalıklarla suçladın çünkü bu aynaya bakmak gibi bir şey."

"Ah, Tanrı aşkına," diye hırlıyorum ve yumruklarımı masaya vuruyorum. "Siz ikiniz durur musunuz? Üvey kız kardeşimizin egosunun ve duygularının kırılganlığından daha önemli işlerimiz var."

"O kırılgan değil." Asher omuz silkiyor. "Üzgün değildi, kızgındı. Bahse girerim senden intikamını alacaktır." Bu düşünce hoşuna gitmiş gibi gülümsüyor.

"?" Bray neredeyse hülyalı bir şekilde soruyor.

"Sence böyle bir hakareti sineye çekecek biri midir?" Asher gülüyor. "Hayır, Blair bu kıçtan öç almak için bir şeyler planlıyor, ne olduğunu sadece zaman gösterecek."

"Aptallar, ikiniz de. O bir amcık, bunu unuttunuz mu? Onu aklınızdan çıkarabilmeniz için size bu şehirdeki tüm bedava amcıklardan oluşan bir seks partisi mi düzenlemem gerekiyor?" Hırladım, sinirlenmiştim. Yeni üvey kız kardeşimiz onları neden bu kadar sinirlendiriyor?

Üvey kardeş ismi bile alay konusu. Çok geçmeden gideceğini hepimiz biliyoruz, babamın tüm servet avcıları öyle. Her zaman aşkı arıyor, ama onun yerine kullanıcıları buluyor. Annemiz bile kötü bir fikirdi ama babam onun kusurlarını fark edemeyecek kadar kör ve aşıktı.

Orospuya rahmet olsun. Kahrolası alevler içinde yatsın.

Bray çatalını ton balığına batırarak, "Sadece söylüyorum kardeşim," diye söze başladı, "ona karşı daha nazik olmalısın. Düşündüğün kadar farklı değiliz."

"Bu da ne demek oluyor?" Gözlerimi deviriyorum, viskimi yudumluyorum.

"Annesinin ona nasıl davrandığını gördün." Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Sana birini hatırlattı mı? İçki içiyor, uyuşturucu kullanıyor ve unutmak, hissetmek ve evin dışında olmak için araba yarışı yapıyor. Belki de seni sınıdığı için, onu istediğin için değil, sana kendini hatırlattığı için ondan nefret ediyorsun - öfkeli, içine kapanık, kırık ve lanet olası vahşi."

Onun bilmiş bakışlarına bakarken kalbim küt küt atıyor. Başka tarafa bakıyor ve sanki bunun etkisinde değilmişim gibi yemeye devam ediyor.

Kahretsin, haklı mı?

Öyle olsa bile, fark etmez. Onları ondan korumak zorundayım. O kötü biri ve onları gözüne kestirdi. Onlar benim gibi değiller, yumuşak ve hissedebiliyorlar ve o onları kolayca kırabilir.

Bunun tekrar olmasına izin veremem.

Eğer kötü adam olmam gerekiyorsa -ona ya da onlara- o zaman öyle olsun.

On Sekizinci Bölüm

Blair

Ayıkken daha da sinirli olduğumu söylemek hafif kalır. Bu lanet olası Crew kardeşlere hadlerinin bildirilmesi gerekiyor. Ben böyle bir hakareti sineye çekecek biri değilim. İçten içe, bunun beni çok kötü etkilemesine izin verdiğimi biliyorum çünkü... siktir. Ne düşündükleri umurumda bile değilken benim berbat biri olduğumu düşündüklerini duymak? Lanet olası bir karmaşa mı? Bu beni yıktı ama incinmeye ya da üzölmeye verdiğim tepki yıllar süren güvensizlik, öfke ve acı üzerine kurulu.

Bana dedikleri gibi davranıyorum, ama şimdi bunu onlara ödetmeye odaklanmış durumdayım... ya da daha önemlisi, Cyrus'a ödetmeye. Herkes onun bastığı yere tapıyor. Ondan korkuyorlar ve hakarete neden olur diye ona bakmayı bile reddediyorlar. Bir yıldır ödünç alınmış bir zamanda yaşıyorum, o yüzden korkmuyorum.

Onu herkesin önünde utandıracağım. O tacı alıp şeytanın halesine dönüştüreğim ve onu bir pislik gibi göstereğim.

gerçekten öyle. İnsanlara üvey kardeşlerimden korkmadığımı ve bana bulaşılmaması gerektiğini göstereceğim.

Ben bir karmaşa olabilirim, hatta onun dediği gibi kolay biri de olabilirim, ama aynı zamanda başka bir şeyim de...

Ben lanet bir sürtüğüm ve bunu fark etmelerinin zamanı geldi.

Hiçbir erkek bana onun hissettirdiği gibi hissettiremez. Benim değerim başkalarının benim hakkımdaki görüşlerine bağlı değil. Neler atlattığımı biliyorum, neler yapabileceğimi biliyorum ve ne kadar zeki, yetenekli ve eğlenceli olduğumu biliyorum. Onu da sözlerini de sikeyim. Bir daha beni aşağılamaya cüret edemeyecek.

Bu geceden sonra olmaz.

Elbisemi çekiştirerek düzeltebildiğim kadar düzeltiyorum. Suluboya kırmızı, kahverengi ve turuncu karışımı kumaş kıvrımlarımı sarıyor ve yukarı kalkıyor. Her iki yandan ince bantlarla bağlanmış, yanlarımı kalçamdan yan göğsüme kadar ortaya çıkarıyor. Üst kısımdaki malzeme, etkileyici göğüs dekoltelerimi ortaya çıkarıyor ve yürüdüğümde neredeyse çıplak amımı gösterecek kadar kısa. Yine de kık tekmeleyen botlarımı giymişim ve deri ceketimi omuzlarıma atmışım. Saçlarım kıvrılmış, dudaklarım parlak kırmızı ve gözlerim dumanlı ve çizgili.

Çok seksi görüyorum ve bunu biliyorum. İstedikimi elde etmek için vücudumu kullanırım ve bu gece de farklı olmayacak, sadece sefer iş ya da erkekler için değil... intikam için.

Ben uzun, bej renkli, taş döşeli yoldan büyük, müstakil malikaneye doğru ilerlerken parti tüm hızıyla devam ediyor. Tüm bu zengin piçlerin para kavramı yok, gangsterlik oynuyor ve parti yapıyorlar. İçeri girerken başımı sallıyorum. Faye yine bir randevuda, bu yüzden yalnız uçuyorum ki bu iyi bir şey - beni durdurmaya çalışabilirdi. Çoktan sarhoş olmuş, geveleyen kadın ve erkeklerin arasından geçerek hedefimi arıyorum, lüks partide birayla dolu kırmızı bardağı yudumluyorum.

Walker'ı bir kızla dans ederken görüyorum ve sırtıyorum, aferin ona. Arkamı döndüğümde avımı görüyorum. Kanepede oturuyor ve gözlerini telefonuna dikmiş bakıyor. Arkadaşları ona arkalarını dönmüş, kendi aralarında sohbet ediyorlar ve o yalnız görünüyor. Üzgün bir ifadeyle telefonunu bırakıp içkisini geri attığında, onu yakaladığımı anlıyorum.

Ona bok gibi davranıyor, tek kullanımlık bir amcık gibi, bu yüzden bundan yararlanıyorum. Yanına gidiyorum ve yolda aldığım içkiyi uzatıyorum. Bana ve anında ters ters bakıyor. "Ne istiyorsun lan? Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Bir kız hakkında bir şeyler söyledi." Omuz silktim. "O zamandan beri onu görmedim."

Gözlerinde acı parlıyor ve ben sadece biraz kötü hissediyorum. Ben önündeki sehpaye tünerken o fincanı geri deviriyor ve ağzını siliyor. Elbisem yükselsin diye bilerek bacak bacak üstüne atıyorum. Geçen sefer ilgisini görmüştüm, şimdi daha da artıyor. Bakışları vücudumda geziniyor, sonra hızla benimkiyle buluşuyor ve yüzü utançla kızarıyor.

Güzeldi. Eğer ilgilenmeseydi, bu işe yaramazdı ve ben de zorlamazdım.

Gerçi buna karşı koyacak ama ben asla geri adım atan biri olmadım ve bu her şeyi çok daha tatlı kılacak. Gümbürdeyen bas sesini duyabilmek için daha yakına eğilerek ona sempatik bir bakış atıyorum. "O bir pislik, kızım. Alet gerçekten bu kadar zahmete değer mi?"

"Onu benim kadar tanıyorsun," diye tükürüyor ve sonra sarkıyor gibi görünüyor, siyah beyaz kareli bluzu ve minik mini eteği sarı saçlarını omzunun üzerinden savururken solgun tenini ortaya çıkarıyor. Harika bir vücudu, güzel göğüsleri, kalçaları ve kocaman dudakları var. Cyrus'un onu neden yanında tuttuğunu anlıyorum. "Bilmiyorum, tamam mı? I-" Üzgün olduğunu fark etmemiş olan arkadaşlarına bakıyor. "Bunu size neden anlatıyorum ki?"

"Çünkü sizi yargılayamam. İkinizi de tanımiyorum." Omuz ve içkimi geri aldım.

"Eskiden hiç bu kadar kötü değildi ama bir gece beni onunla gören bazı adamlar yanıma yaklaştı. Sırf onu tanıdığım için beni tehdit ettiler." Daha da yaklaşıyor, gözleri kocaman. "Silahları bile vardı." Kaşlarım kalkıyor ama uyuşturucu satıcısı oldukları için şaşırmıyorum. "O zamandan beri, onun için tek şey hızlı bir sikiş ve sadece daha fazla dayanamadığımda. Ben istediğimde bile... Yani, geçen sefer beni boşaltmadı bile. Kelimenin tam anlamıyla beni duvara karşı becerdi, zil zurna sarhoştı, boşaldı ve beni orada bıraktı." İtirafı karşısında gözleri açılıyor ve ben de fincanımla ona kadeh kaldırıyorum.

"Sırrın benimle güvende. Bir içki daha ister misin?" Diye sorduğumda başını sallıyor, gözleri zaten alkolün etkisiyle hafif çakırkeyif. Rıza gösterecek kadar ayık olmasına ihtiyacım var, ki şu anda öyle. Müzik daha da sertleşiyor ve arkadaşları dans etmek için uzaklaşıyor. Bir yudum daha alıyorum ve yutkunmamı izliyor. Bardağı bırakıyorum, şimdi tam zamanı olduğunu biliyorum, özellikle de müzikten motorlarının gürültüsünü duyduğumda. Eğilerek, belli etmeden yapmaya çalıştığı gibi göğüslerime iyice bakmasına izin verdim.

"Seni gelmeye zorlamadı mı?" Sessizce soruyorum ve kaşlarını çatıyor. "Ne dedin sen?"

Ayağa kalkıp bilerek yakınına oturuyorum, ağzım kulağına gelene ve vücudum yanına bastırılana kadar eğiliyorum. "Dedim ya, seni boşaltmadı, gerçekten mi?"

Ne yaptığını fark edip önce titriyor ve bana doğru bastırıyor. Gömleğinin altında çakıllaşan meme uçlarını görmeme rağmen dudakları . "Hayır," diye cevap veriyor, sesi hafif nefes nefese.

"Bu doğru değil," diye mırıldanıyorum ve nefesi kesilene kadar dilimi kulağından aşağı kaydırıyorum. Yukarı uzanıp saçının bir telini parmağımın etrafında döndürüyorum ve çekiştiriyorum. "Kaçırdığı şeyi telafi etmemi ister misin?"

"Ne?" diye neredeyse aptalca soruyor ama biliyor.

"Çekingen davranma, bu senin tarzın değil. Seni boşaltmamı ister misin?" Kulağına mırıldanıyorum ve başını hafifçe sallıyor, kalçaları birbirine kenetlense bile ve belirsizlikten kendini tuttuğunu hissediyorum.

"Emin misin, bebeğim? Bir yabancından diğerine, bunun hiçbir anlamı olmayacak. Bu gerginlikten biraz kurtulmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Sonra geri çekiliyorum ve hafifçe dönüyor, yutkunurken gözleri dudaklarıma düşüyor.

"Daha önce bir kızla birlikte olduğumu bilmiyor," diye fısıldıyor. "Kendini geri almak için daha da fazla neden. Sadece bir kız mı? O da mı geldin mi?" Merakla sordum.

Başını sallıyor, gözleri arzuyla parlıyor. "Çok zor."

"Çünkü kadınlar am yemekte daha iyidir." Sırıtiyorum. "Sana göstermemi ister misin?"

Gözleri tekrar bana dönmeden önce endişeyle etrafta geziniyor. "Gerçekten mi?"

"Tabii ilgilenmiyorsan? Kuyruk kovalamaya meraklı değilim, burada çok var." Ayağa kalkıyorum ve eli benimkini tutmak için dışarı fırlıyor, ayağa kalkarken sıkıyor. Eğilip geri çekilmeden önce beni hızla öperken gözleri arzuyla doluyor.

Karar verildi.

"İlgileniyorum." Başını sallıyor. "Siktir, evet. Lütfen beni boşalt."

"Yolu göster." Sırıtiyorum.

Dönüyor ve kalabalığın içinde ilerliyor, ben de onun peşinde, dolgun kıkına bakıyorum. Bu eğlenceli olmalı. İstedğini isterken çok tatlı ve masum görünüyor. Buna alışık değil mi?

Ön kapı açılıp Crew kardeşler içeri girdiğinde üst kata çıkıyoruz. Sırtarak öne dönüyorum ve bir kapıyı açıp beni içeri sokmadan önce dolambaçlı bir koridorda onu takip ediyorum. Kapıyı hızla arkasından kapatıyor, titrerken elini kapı kolunun üzerinde tutuyor. İçinde bulunduğumuz banyo benim odamın tamamından daha büyük.

"Ne yapıyorum ben?" diye soruyor kendine.

Arkasından sırtına bastırıyorum ve ellerimi kalçalarına koyup yukarı kaldırıyorum. Nefes nefese kalıyor, bana doğru eğiliyor ve topuzu bırakıyor. Ellerimi ön tarafına, dolgun karnının üzerinden göğüslerine doğru kaydırıyorum. Kumaşın altından kayarak avuçluyorum ve kıcını bana bastırana kadar sıkıyorum. Eğilerek ona karşı kıkırdıyorum.

"Sik yok, unuttun mu bebeğim?" Sert meme uçlarını cımbızlarken bile fısıldıyorum, inleyene ve kollarımda dönmeye çalışana kadar onları büküyorum.

İzin veriyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, beni öpmek için çabılıyor, ben de elimi boğazına ve saçlarına doğru kaydırıyorum, kavıyorum ve ağzına hakim olabilmek için başını eğiyorum. Dilimi onunkiyle birleştirirken nefes nefese iniltisini yutuyorum. Umutsuzca bana sürtünüyor, kıcımı sıkıyor. Geri çektiğimde gözleri kapalı, ruju bulaşmış ve ağzı gevşekti.

"Tezgâhın üzerine," diye emrediyorum, onu döndürerek. Gözlerini kırıştırarak açıyor ve hızla zıplıyor. Esnek kalçalarını tutarak ayırıyorum ve onu kenara yaklaştırmak için aralarından itiyorum.

"Tanrım," diye mırıldanıyor, geriye doğru eğilip göğsünü açgözlülükle kabartırken bile.

"Benim için ısladın mı?" Bir elimi yukarı kaydırmadan önce kalçalarını sıkarken ipek gibi soruyorum. Eteğinin altından amına doğru kaydırırken gözleri benimkilere kilitleniyor. Cevap vermeyince duraklıyorum.

"Evet," diye tıslıyor, beni teşvik etmek için aşağı itiyor. Sırtarak, elimi daha yukarı sürüklüyorum ve dantel iç çamaşırının içinden amını avuçluyorum. İç çamaşırı sırlıklam olmuş, malzemedен sızıyor. İnliyor, kalçalarını kaldırıp elime sürtünüyor, ben de eğilip dişlerimle üstünü çektiirmeden önce altından yakalıyorum.

Göğüslerini serbest bırakıyorum ve o inledikçe zıplıyorlar. Dilimi sol memesinin tepesinde gezdirmeden ve meme ucunun etrafında dolaştırmadan önce aralarını yalıyorum. Elimi amından çekiyorum ve parmak uçlarımla

Külotunu kenara çekip, damlayan dudaklarını ayırdım ve parmaklarımın ritmini dilimle eşleştirdim.

Parmaklarımı çıplak amının üzerinde alaycı bir şekilde gezdiriyorum. İnliyor ve göğsünü daha yukarı kaldırıyor ve sonunda meme ucunu ağzıma alıyorum. Isırmadan önce sertçe emiyorum, sonra elimi çeviriyorum ve avucumla onun şişmiş klitorisine sürtünüyorum.

Çığlık atıyor, müzik sesi bastırırken geriye düşüyor, kafasını aynaya bastırıyor. Diğer meme ucuna geçiyorum, klitorisine sürtünürken ona da aynı muameleyi yapıyorum. Elime sürtünüyor, neredeyse ona biniyor ve tam boşalmak üzereyken geri çekiliyorum. Parmaklarımı amından aşağıya doğru sürükleyip deliğinin etrafında dolaştırırken onu inler halde bırakıyorum.

"Lütfen," diye umutsuzca yalvarıyor. "Boşalmaya çok ihtiyacım var."

Kaşlarını kaldırıp diğer elimle eteğini yırtarak külotunu ortaya çıkarıyorum. Bacaklarından sıyrıp yere atıyorum ve bacaklarını daha da ayırıp göğüslerini avuçlayıp meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarlarken kendini teşhir eden pembe, parıldayan amcığına bakıyorum.

"Lütfen!" diyor tekrar.

"Lütfen ne?" Nefesimi mahrem bedeninde hissedene kadar ona yaklaşıp soruyorum. Titriyor, boğazına bir inilti takılıyor. "Dokun bana, becer beni, boşalmamı sağla," diye talep ediyor. Zavallı küçük şey.

Kıkırdayarak amını okşuyorum ve iki parmağımı girişine bastırıyorum. Muhtemelen tekrar protesto etmek için nefes aldığı anda, onları sıkı kanalına çarpıyorum. Çığlık atıyor ve başparmağımla klitorisini ovarken ve parmaklarımı kancalayıp iç duvarı boyunca ovarken onları içine pompalamak için zaman kaybetmiyorum.

Kafamı kaldırıp onun çıldırışını izliyorum. Ağzı açık haykırıyor, göğsü kızarıyor ve parmaklarımın üzerinde kendini becermek için kalçalarını kaldırırken nefesi kabarıyor. "Oh siktir, siktir, siktir, nasıl bu kadar iyi hissettirebilir?" diye soruyor, daha sert sürtünerek.

Kremi dar deliğinden damlarken kanalı parmaklarımın etrafında çırpınıyor. Çok yakın, çok yakın. "Ben söyleyene kadar sakın boşalayım deme, daha tadına bile bakmadım," diye uyarıyorum.

İnliyor ve gözlerini açıyor. "Yapamam, çok yaklaştım, Tanrım!" Çığlık atıyor, göğüslerini moraracak kadar sert sıkarken gözleri kapanıyor. daracık amcığı parmaklarımın etrafında zonkluyor, artçı şoklarla yere yığılana kadar zevke gömülürken parmaklarımı kavırıyor.

Parmaklarımı damlayan amcığından kurtararak ona kaşlarımı çatıyorum. Gözleri açılıp bana kilitleniyor ve parmaklarımı ağzımın içine çekiyorum, usulca inlerken tatlı salınımının tadına bakıyorum. Ellerimi bacaklarının her iki yanındaki lavaboya dayıyorum.

"Henüz gelebileceğini söylemedim, değil mi?" Soruyorum, gözlerini kapatıyor ve artçı sarsıntılardan titrerken bile başını sallıyor. "Eğlenmeyi bitirmemiştım, yani bunun bedelini ödeyeceksin."

"Nasıl ödeyeceğim?" diye mırıldanıyor.

Saçlarını sertçe tutuyorum, tutamları karıştırıyorum ve çığlık atana kadar büküyorum. Onu tezgahtan çekerek bizi döndürüyorum ve sonra onu dizlerinin üzerine itiyorum. Gözleri faltaşı gibi açılmış ve istekli.

"Dilinin her tarafına boşalana kadar amımı yiyeceksin," diye emrediyorum. "Çenenden aşağı damlayacak kadar sert boşalana kadar bu odadan çıkmayacağız. Bunu istiyorsun, değil mi?"

Yutkunuyor, çıplak bacaklarımı kavırıyor ve tereddütle başını sallıyor. "Daha önce hiç amcık yedin mi?" Onu daha yakına çekerek mırıldanıyorum.

"Hayır," diye fısıldıyor.

"Ama istiyorsun?" Saklanmasına izin vermek istemeyerek zorluyorum.

"Evet! Siktir, tamam, amını yalamak istiyorum!" diye neredeyse bağırıyor ve sonra kapıya ve bana bakıyor. "Seni tatmak istiyorum, nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum."

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum elbisemi yukarı iterken, önünde çıplak amımı bulduğunda nefesi kesiliyor. Bacaklarımı ayırarak birini omzuna atıyorum, onu ağırlığımı almaya zorluyorum ve kendimi... ve ıslaklığımı ortaya çıkarıyorum.

Bu intikam için olabilir ama bu eğlenmediğim anlamına gelmiyor. Boşalmasını izlemek çok güzeldi ve parmaklarımın etrafında hissetmek, çığlıklarını kulaklarımda duymak ve parmaklarımın gücüyle göğüslerinin zıplamasını izlemek beni cehennem gibi ıslattı, dilini içimde hayal ettim.

Talimat vermeden, eli titreyerek dışarı çıkıyor ve benim ona yaptığım gibi, o da elini amımın içinde gezdiriyor. "Aferin kızım, benim sana dokunduğım gibi sen de bana dokun, kendine dokunduğun gibi." Bir yapboz gibi amıma bakarken ona bakıyorum. Çekingen bir tavırla tekrar yukarı kaldırıyor ve klitorisimi okşuyor. "Daha sert, bebeğim. Benim seni siktiğim gibi sık beni. Sanki bütün gece tek tadın ben olana kadar boğazından aşağı fişkırtmamı istiyormuşsun gibi."

Klitorisimi daha sert ovuyor ve zevk içimde nabız gibi atarken inliyorum. Göğsümü tutarak, meme ucumu döndürüyorum ve çimdikliyorum, bir miktar acı ekliyorum.

" bu, Şimdi beni iki parmağınla becer."

AŞağı inip iki parmağını deliğime bastırmadan önce tereddüt ediyor. "Şimdi," diyorum sertçe ve parmaklarını önce yavaŐa içime itiyor.

"ok ıslaksın." İnlıyor ve onları daha derine itiyor, kıvrılmadan önce duruyor ve G noktamı arıyor. Onu buluyor ve ben inleyerek onu cesaretlendiriyorum. İŞe yarıyor. Islak parmaklarını serbest bırakıyor ve onları tekrar içeri itiyor, hızlanmadan önce beni yavaŐa beceriyor.

Bacağımı itmek için kullanarak onları eziyorum. "Şimdi klitorisimi yala."

Sanki bunu bekliyormuş gibi başını daha da yaklaştırıyor, minik pembe dili dışarı çıkıp klitorisimi yalıyor. "Aman Tanrım, tadın çok güzel," diye mırıldanıyor kalçalarımın arasından, dilini parmaklarına doğru sürükleyip tekrar yukarı kaldırıyor.

"Aynen böyle, daha sert, fiske . İstersen em."

İçimde zevk yükselene kadar klitorisime defalarca vuruyor. Kukum onun itici parmaklarından aşağı damlıyor ve tam o sırada, küçük orospu klitorisimi sertçe emiyor, tıpkı benim onun meme uçlarına yaptığım gibi, bırakmadan ve beni tekrar yalamadan önce. İnlıyorum, yüzüne ve parmaklarına biniyorum.

Nefes almakta zorlandığını hissediyorum, ama elimle onu daha yakına çekiyorum, başka seçeneği kalmayana kadar amımı ağzına sürtüyorum. "İŞte bu, dıŐlerini kullan, çok yaklaştım."

Sonra hızını artırıyor, bir parmak daha ekliyor ve emmeden önce klitorisimi acilen yalıyor. "Aferin kızım, çok iyi gidiyorsun. Ne kadar ıslak olduğumu hissediyor musun? Amımın senin etrafında nasıl kenetlendiğini?"

Bana karşı başını sallıyor.

"Bu yakındayım demek, sakın geri çekilmeye kalkma. Tam orada." Serbest bırakılmam içimde patlarken sözlerim bir çığlıkla sona eriyor.

Yüzüne daha sert vuruyorum, parmaklarına ve dudaklarına çarpıyorum. Canını yaktığıma şüphe yok ama ben onu geri itene kadar geri ekilmiyor. Ağır ağır nefes alıyor, gözleri kocaman ve arzuyla dolu. Dudakları őıŐmıŐ ve döllerimle parlıyor, çenesi de yle.

Parmakları hâlâ içimde ve gözlerimi kısıyorum. "YavaŐa dışarı ek ve yalayarak temizlediğini göreyim."

Dudaklarını yalayarak onları serbest bırakıyor ve ben izlerken dudaklarına götürüp emerek temizliyor. "İyi kız, şimdi onları tekrar amımdan aşağı ek."

Her talimatıma uyuyor, beni memnun ettiğini biliyor.
çekildiğinde, tezgahın üzerine zıplıyorum, amım hala dışarıda. "Şimdi
kremimle kaplanmış halde kendini becer."

Gözleri açılıyor ve ben gülüyorum.

"Sadece bir kez boşalmana izin vereceğimi düşünmedin, değil mi? Bebeğim,
lütfen, kadınlar bundan daha iyidir. Bu kapının hemen dışında arkadaşlarınla birlikte
bu zeminin her yerine boşalırken, kendi kreman ve benim içimdeki krema ile
kendini becermeni istiyorum."

Yutkunuyor ama aşağı uzanıyor ve yavaşça amını okşuyor.

"Kukun havadayken arkana yaslan ve açgözlü küçük deliğini izlememe izin
ver."

İnleyerek kendisine söyleneni yapıyor, bacaklarını o kadar açıyor ki tıkanmış
klitorisini ve damlayan deliğini görebiliyorum. Ben izlerken klitorisini ovuşturuyor,
sonra parmaklarını içine sokup kalçalarını kaldırarak onları beceriyor. İnemeleri
havayı amının kokusuyla dolduruyor.

"Bir daha boşalabileceğimi sanmıyorum," diye haykırıyor ve sözlerine ihanet
ederek amının parmaklarının etrafında kenetlenmesini izliyorum.

"Yalancı, yapabilirsin ve yapacaksın."

Başını sallayarak hızlanıyor, kendini becermeden önce klitorisini fiskeliyor.
İnemeleri artıyor ve bir an sonra parmaklarının üzerine boşalıyor, başı coşkuyla
geriye atılıyor.

Zıplıyorum ve elbisemi aşağı çekiyorum. Dönerek ağzımdaki pisliği
temizliyorum. Ona dönüp baktığımda duvara yaslanmış, nefes nefese, parmakları
hâlâ içinde, şaşkınlık ve şok içinde beni izliyordu.

"Aferin kızıma." Sırıttıyorum. "Kendini temizlemeye zahmet etme.
Temizlemeyeceğim. Bu partide parmaklarım senin amın gibi kokarken ve içimde
senin tükürüğün varken dolaşacağım."

İyi bir kız gibi tekrar başını sallıyor. Cyrus'un onunla bu kadar çok oynamasına
şaşmamalı. Emirlere çok iyi uyuyor, bu da işi neredeyse çok kolaylaştırıyor. Ama
kim demiş iş aynı zamanda zevk olamaz diye?

Dizlerinin üzerinde, dudakları dölümle kaplanmış ve makyajı bulaşmış halde
banyodan çıkıyorum. Elbisemi aşağı çekerken, koridorda asılı duran tabloya
bakarken donup kalıyorum.

Yanında takım elbiseli zengin görünümlü bir adam var - bahse girerim babası -
incileri ve dar muhafazakar elbisesiyle asık suratlı bir kadın... ve Walker. Hay
sikeyim. Kız kardeşi mi? Sanırım bunu aile içinde tutuyorum.

Başımı sallayarak, planımın ikinci kısmını uygulamak için partinin geri kalanına doğru yürüyorum.

Utanç verici.

Ona ne yaptığımı söylemek için en uygun zamanı bekliyorum.

On Dokuzuncu Bölüm

Blair

Bir içki alıp duvara yaslanıyorum ve etrafımda olup bitenleri izliyorum. Kanepeye bir kral gibi yayılmış olan Cyrus beni fark edince ters ters bakıyor. Asher mavi saçlı bir adamla konuşuyor, Bray de onun arkasında bir kızla sarmaş dolaş. İçkimi yudumlarken gülümsüyorum ve parmağımınla el sallıyorum, o saçını düzelterek aşağı inerken merdivenleri izliyorum. Cyrus'u gördüğünde donup kalıyor, yüzü tamamen soluyor ve parmağını ona doğru uzatıyor, gözleri hala bende.

Onun bakışlarını takip ediyor ve titreyerek yanına gidip beceriksizce dizine oturuyor, bu da beni içimden güldürüyor. Başını sertçe çevirip onu öpmesini hayranlıkla izliyorum.

Bingo.

Duvardan iterek içkimi boşaltıyorum ve fincanı masanın bırakıyorum. Bray ne yapacağımı merak ederek beni izlemek için durakladığında, kendini beğenmiş hissederek geri çekiliyor ve arkasına yaslanıp bana sırtıtıyor.

"Tadım nasıl?" Ona mırıldanıyorum.

Şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor ve sonra tam olarak inanmasa da kafasına dank ediyor. Benden onun kızaran yüzüne bakıyor ve donup kalıyor.

Parmaklarımı ağzıma götürüp inliyormuş gibi yapıyorum. "Çünkü tadı çok lezzetliydi."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Bray, bana bakmadan önce gözlerini kocaman açıyor. "İyi oynadın."

"Cyrus, ben-" Adam dizini zıplatıp onu kış üstü yere düşürünce kızın sesi kesiliyor. Yüzü daha da kızarıırken gözleri yaşlarla doluyor. Başımı sallayarak eğiliyor ve ona elimi uzatıyorum ama o elimi itiyor ve dengesiz bir şekilde ayağa kalkıyor.

"Sana söyledim bebeğim, sen daha iyisini hak ediyorsun." Sonra ona baktım. "Bir daha benimle taşak geçme, yoksa taşak geçtiğim sadece kız arkadaşın olmayacak."

Ayağa kalkıyor, burun delikleri şişmiş ve gözleri kocaman açılmış bir şekilde benimle ayak parmağına kadar ilerliyor. Herkes ne olduğunu bildiği için onu izliyor ve fısıldaşiyor. "Buna cesaret edemezsin, seni kaltak."

"Dene beni, pislik," diye bağıyorum ve onu geri itiyorum. O gidiyor ve ben itmeye devam ediyorum. "Senin kızın senden daha hızlı boşalmasını sağladım zaten; geçen sefer orgazm olmasına bile izin vermedin. Sırada kim var? Baban mı? Belki onun yerine senin işine karışırım. Buranın kralı sen olabilirsin evlat, ama ben bu oyunları sen altın eğitim tekerleklerini taktığından beri oynuyorum. Biraz saygı öğren." Bununla birlikte saçımı omzuma atıp gitmeye başladım. Boynumu tutuyor, beni vücuduna doğru çekiyor ve kulağıma eğiliyor.

"Bu son değil, sözümü unutma üvey kardeşim," diye homurdanıyor. Tekrar dönüyorum, ona doğru bastırıyorum ve nefes alırken gözlerimi yukarı çeviriyorum.

"Onu becerdiğim için mi kızgınsın... yoksa seni beceremediğim için mi?" Ben karşılık veriyorum, o da yutkunuyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Kıskançlık bir sürüttür, ben de öyleyim." Göz kırparak dönüyorum ve bu kez herkesin arkamdan tezahürat yapmasına izin vererek yürüyüp gidiyorum.

Cyrus kız arkadaşına döndü ve bağırmaya başladı. Kalıp yardım etmek isterdim ama belli ki yardımına ihtiyacı yoktu. Belki sonunda ondan daha değerli olduğunu anlar.

Onları tartışmalarıyla baş başa bırakıyorum, Bray ve Asher ise eğlence, saygı ve arzu dolu bakışlarla beni izliyorlar.

Ceketimi kaptığım gibi omzuma atıyorum ve kapıya yöneliyorum, Faye'in randevusunu basmaya ve ona gecemle ilgili her şeyi anlatmaya hazırım.

Yirminci Bölüm

Bray

"Seni yakaladı, itiraf et." Cyrus'un sırtına vururken gülüyorum. Beni geçip bisikletine doğru fırladı. Bağırıp çağırdıktan ve her zaman koluna asılan o sarışın ödülü utandırdıktan sonra gitmemizi istedi. Cyrus sadece utanmadı, daha çok... kızgın olduğunu söyleyebilirim. Onunla oynadığı için kızgın, Blair yani. Onu geri aldığı için. Ama o bile bunun içinde uyandırdığı arzu ve saygıyı gizleyemedi.

Hiç kimse ona karşı duramaz ve onun oyununu oynayamaz.

Yeni üvey kardeşimiz yaptı ve şimdi kendini bir dünya acıya açtı. Piyonunu tahtanın diğer tarafına taşıdı ve şimdi Cyrus vezir düşene kadar durmayacak.

"Nereye gidiyoruz?" Asher bacağını bisikletinin üzerinde sallayarak bana sırtıyor. "Gargara ister misin?"

"Evet, söyle bana kardeşim, tadı nasıldı?" Dudaklarımı yalayarak ona bakarken bisikletime yaslanıyorum. "Her gece ona 31 çekerken merak ediyorum."

"Kapa çeneni," diye homurdanıyor, vizörünü indiriyor ve kahkahalarımızın sesi arasında motorunu deviriyor. Ben kaskımı kapıp Asher'a göz kırparak takarken o uzaklaşıyor.

"Bahse girerim oldukça iyidir. Bu onun artık sınır dışı olmadığı anlamına mı geliyor, yoksa artık umurumuzda değil mi?"

"Sanırım tüm kurallar pencereden dışarı çıktı." Omuz silkiyor. "Bunu o başlattı, şimdi bununla başa çıkmak zorunda kalacak."

"O küçük amcığın tadına ilk kimin bakacağına dair bahse girelim mi?"

Homurdanarak vizörünü indiriyor. "Neden? İkimiz de ben olacağımı biliyoruz." O da Cyrus'u takip ederek uzaklaşır. Küçük pislik.

Oyun devam ediyor üvey kardeş ve sen sadece de hedefi değilsin... ama artık kural yok.

Ona adımı öyle bir bağırtırım ki bir hafta konuşamaz.

Senin için geliyorum, sevgilim.

Yirmi Birinci Bölüm

Blair

Bir saat kadar Faye'i bulamadıktan sonra pes **ediyorum**. Hayatının randevusunu ya da orgazmını yaşıyor olsa iyi olur. İç çekerek arabayı geri döndürüyorum ve gidecek başka yerim olmadığı için eve gidiyorum.

Kahretsin, ne zaman böyle düşünmeye başladım? Orası benim evim değil, sadece bir ev. Hepsi bu, başımı sokabileceğim bir çatı. Kendime kızarak radyoyu açıyorum ve Cuma gecesi müziğinin bas seslerini yükseltiyorum. Şarkı biter bitmez, bir haber uyarısı geliyor. Köşeyi dönüyorum, bu yüzden değiştiremiyorum ve kendi arabasının bagajında boğazı kesilmiş, elleri ve ağzı bağlanmış bir ceset bulunduğunu duyurduklarını duyuyorum.

Kıyafetleri ve cüzdanı alınmış.

Zavallı adam.

Bir rock istasyonunu açıyorum ve şehrin kalabalık caddeleri boyunca ve banliyölere doğru tüm yol boyunca jam out yapıyorum. Garaja park etme zahmetine girmiyorum, onun yerine Paris'ten döndüğünde Meredith'i kızdırmak için ön tarafa park ediyorum.

Arabamdan kayarak iniyorum, kilitliyorum ve ön kapıya doğru ilerlerken içimden şarkı söylüyorum.

Kilit açık. Anılar geri geldikçe panik damarlarımda dolaşüyor ama sinmeyi ya da kaçmayı reddediyorum. Onları silkeleyip anahtarlarımı daha sıkı kavriyorum ve içeri girerken anahtarlığımda taşıdığım küçük bıçağı çevirerek açıyorum.

Karanlıktı, ışıklar yanmıyordu. Yine de seslenmiyorum, çünkü bu aptal bir kız saçmalığı. Onun yerine başımı eğip dinliyorum, açık kapının yanında duruyorum. Bir mantar sesi duyuyorum ve sonra bir bardağa bir şey dolduruluyor. Evden kovulmayı reddediyorum, bu yüzden omuzlarımı geriye atıyorum ve sesi mutfığa kadar takip ediyorum.

Meredith'i elinde bir kadeh kırmızı şarapla görünce yere yığılıyorum. "Lanet olsun, Paris'te olduğunu sanıyordum. Senden çoktan sıkıldım mı?" Mırıldanıyorum. "Sürdüğün bebek fahişe parfümünün kokusunu bile almadım." Bıçağı kapattım ve artık sadece o olduğunu bildiğim için gitmek üzere döndüm.

"Bir toplantı için geri dönmek zorunda kaldı, bencil herif," diye hırılıyor. Ne kadar bencilce, işini yeni altın avcısı nişanlısının önüne koyuyor. "Dur orada, seni aptal fahişe," diye bağıyor ve ben donup kalıyorum, kadehini bırakıp yüksek topuklu ayaklarının üzerine kalkarken dönüp ona bakıyorum. Beni süzerken dudakları yukarı kalkıyor ama utanmayı ya da gözümü korkutmayı reddediyorum. Annemin hakkımda ne düşündüğünü umursamayı uzun zaman önce bıraktım, bu yüzden o tiksintiyle homurdanana kadar elbisemi daha da aşağı çekiyorum.

"Köşe fahişesi gibi görünüyorsun," diye küçümsüyor ve adımlarını hızlandırıyor. "Benim kızım nasıl olur da senin gibi görünebilir? Asla bilemeyeceğim."

"Ben de öyle. Senin buruşuk, karton kışın gibi görünmediğim için çok mutluyum," diye karşılık veriyorum. "Çok fazla dolgu ve botoks, kış ya da meme yok ve hayatta yolumu bulmak için sadece amıma güveniyorum çünkü beynim ya da yeteneğim yok. Korkunç bir şey olmalı. Söylesene, senin ne olduğunu henüz çözemedi mi?" Ben sırtırken gözleri uyarırcasına kısıyor. "Hayır mı? Yakında anlayacak. Pek de sinsi sayılmazsın anne," diye alay ediyorum. "Kaptığın onca para, hediyeler, arabalar, seyahatler... Yine de hiçbirisi sana bir sınıf satın alamaz. Bir bakmışsın, evli adamlara sakso çekmeye geri dönmüşsün-"

Tokat birdenbire geldi ve şiddetinden başım döndü. Yanağımdaki sızıyı görmezden gelerek ona bakıyorum. "Seni uyarmıştım.

Bana bir daha elini sürersen seni mahvederim," dediğimde sinirli bir şekilde yutkunarak geçiştirdi.

"Beni yok mu edeceksin? O zaman ben de seni yok ederim, küçük kız," diye çıkışır.

"Kaybedecek başka bir şeyim yok." Manik bir şekilde gülüyorum, kollarımı açıyorum. "Zaten cehennemdeyim, bunu görmüyor musun? Getir o zaman. Sevdığım kaybettim... ama sen hâlâ buradasın. Ne yapmak istiyorsun? Herkese anlatmak mı? Küçük kirli sırlarımızı mı? Devam et, sadece kendi hayatını da mahvedeceksin, ve Meredith? Ben utanç ve yargılamayla yaşamaya alışkınım, ama sen? O kadar da değil."

Homurdanıp geri çekilirken dişlerinin gıcırdadığını duyuyorum, acıyı hissetmek ve öfkemi korumak için yanağımı çalıştırıyorum ki korku, utanç ve anılar geri gelmesin.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sen kendi yerinde kal, ben de kendi yerimde kalacağım ve seninki, Meredith, seni zehirli kaltak, hayatımdan olabildiğince uzakta." Arkamı dönüyorum, evin içinde hışımla ilerlerken arkamdan ters ters bakıyor.

İşte o zaman yeni üvey kardeşlerimin üçünün de açık ön kapıda durduğunu görüyorum. Dinliyorlardı. İzliyorlardı. Gözleri beni ve mutfakı takip ederken şaşkınlıklarını gösteriyor. Donup kalıyorum, zihinsel olarak *siktir et* demeden önce anlayabilecekleri bir şey söyleyip söylemediğimi merak ediyorum. Asher kaşlarını çatarak yanağıma bakarken, Cyrus gözlerini kısıyor ve bana doğru bir adım atıyor.

"İyi misin?" Bray fısıldıyor.

"Umursuyormuş gibi yapmayın," diyorum onlara neredeyse yorgun bir sesle ve onları görmezden gelerek merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Şeytanlarımla savaşabilmek için yalnız kalmaya ihtiyacım var. Böylesi daha iyi.

Bu şekilde daha iyiyim. Tek başıma kimse beni incitemez, ihanet edemez ya da mahvedemez. Meredith bana bunu, planımı hatırlattı. Edindiğim arkadaşlar ve... yani onlar yüzünden planım bulanıklaşmış olabilir ama hala aynı hedeflere sahibim.

Para biriktir ve buradan siktir olup git.

Bu da sinir bozucu kıçlarını beynime sokan o üç adamla arama mesafe koymak anlamına geliyor.

Yirmi İkinci Bölüm

Bray

Merdivenleri onu izliyorum, yavaşça, sanki dünyada umurunda değilmiş gibi, ama sırtı acı ve öfkeyle kamburlaşmış, elleri iki yanında yumruk olmuş... ve yüzünü gördüm.

Yıkılmış, incinmiş, korkmuş.

Bana kendiminkini hatırlattı, annemle yaşadıklarımızı hatırlattı. Belki de bu yüzden mutfağa doğru ilerledim, beni durdurmaya çalışan Cyrus'un kolundan kaçtım. Onu orada şarap içerken buldum. Meredith, babamın yeni oyuncuğu. Blair'in deyimiyle servet avcısı. Doğru mu söylüyor? Öyle bir tipe benziyor ve babamın parasına yatarak ulaşmaya çalışan ilk kişi de o değil. Kahretsin, annemiz bile yaptı. Bu aptalın güzel bir gülümsemesi ve bir çift memesi olan herkese aşık olması da yardımcı olmuyor.

Beni tararken alay ediyor. "Ne istiyorsun lan?"

Bunun üzerine kaşlarım çatıldı. "Benim evimde yaşayan birine göre çok ukalasın."

"Senin evin mi?" Daha uzun durarak homurdanıyor. "Evlat, burası babanın-"
"Hayır, gerçekten değil." Sırıttıyorum. "Burayı ondan satın aldık, sonra fark ettik ki

kendi yatırımlarını korumak için güvenilmezdi. Gördüğünüz gibi, evimde duruyor ve bana hakaret ediyorsunuz."

"Oldukça kaba, sence de öyle değil mi kardeşim?" Asher odaya girip ona bakarak sesleniyor, dudakları hoşnutsuzlukla aşağıya doğru kıvrılmış. Kadınların üzülmelerinden nefret eder ve üvey kız kardeşimize karşı bir düşkünlüğü var gibi görünüyor, onu suçlayamam. Kahramanı oynamayı seviyor, onları korumayı seviyor.

"Yalan söylüyorsun," diye tıslıyor ve şarabını geri devirip şişeyi kaparak dolduruyor. "Şimdi babanıza şımarık, zengin kıçlarınızdan bahsetmeden önce defolun gidin gözümün önünden."

Cyrus o anda oradadır, şarap şişesini kapar ve o kadar hızlı tutar ki hareket edecek zamanı bile olmaz. Cyrus ona eğildiğinde gözleri açılıyor, korkutucu gözleri karanlık ve öfkeli. Yüksek topuklu ayakkabıları ve süslü kıyafetleri üzerinde sallanırken Cyrus onun üzerinde yükseliyor. Pahalı giysileri içindeki çürümüşlüğü örtemiyor. Ondan dalgalar halinde sızıyor, Blair'in ondan nefret etmesine şaşmamalı. Yine de ne olduğunu sorgulamama neden oluyor. Annesi geçmişiyile ilgili bir şeyler söyledi.

Beni ya da kardeşlerimi ilgilendirdiğinden değil ama yeni üvey kız kardeşimize yapılan hakaretlere izin vermeyeceğiz. Kendi evimizde olmaz. Görünüşe göre bir taraf seçtik ve bu taraf onunki oluyor, bu da Meredith'i yeni düşmanımız yapıyor.

"Ben olsam ses tonuna dikkat ederdim," diye mırıldanıyor Cyrus, "ve yerini unutma. Sen babamızın aletini sokacağı bir delikten başka bir şey değilsin. Senden bıktığında, seni o sahte plastik kışına geri atacak ve sen de tekrar para için erkekleri kandırmaya dönmek zorunda kalacaksın. Sakın rahatlama."

Tehdit karşısında titriyor ve sendeleyerek uzaklaşıyor ama Asher orada, kollarını kavuşturmuş, yolunu kesiyor. "Ve Blair'i rahat bırak. Belli ki ondan nefret ediyorsun, o yüzden uzak dur."

"Onu koruyor musun?" Histerik bir şekilde gülüyor ve yüzünü bize dönüyor. "Kızımın amcığını mı koruyorsun?"

"Ton," diye hatırlatıyorum ona. "Aileme hakaret edilmesini hoş karşılamam."

"O aileden değil!" Meredith çığlık atıyor. "Onu tanımıyorsun bile. onu." Başını sallıyor. "Koruma ve para için üçünüzü de becereceğini tahmin etmeliydim. Armut dibine düşermiş-"

İşte o zaman Cyrus hareket ediyor. Kontrollü bir hareket, hızlı bir tokat, kadının en yakındaki tezgâha doğru geri tepmesine neden oluyor. Neredeyse hiç güç kullanmadı, geri adım atarken elleri kenetlenmişti.

Bu bir uyarı, bir tehditti.

"Eğer bizden kurtulmak istiyorsan Meredith," diye alay ediyorum, tezgâhtan uzaklaşıp önünde duruyorum, "o zaman kurallarımıza uy, yoksa kendini bulacağın tek yer sığ bir mezarda bacakların olur." Eğilerek ağzımı kulağına yaklaşıtıyorum ve zehirli sürtüğe bu kadar yakın olduğum için içim tiksintiyle doluyor. "İzliyor olacağız. Uslu dur, olur mu?" Dönüyorum ve Cyrus şişeyi lavaboda parçalıyor, hepimiz merdivenleri tırmanarak çıkıyoruz. Güveçte sözlerimizi düşünebilir.

Bunlar boş vaatler değildi.

Gerçeklerdi.

Blair'i korumak için kendimize ait olduğunu iddia ettik ve vahşice ve kalıcı olarak koruyoruz.

Yukarı çıktıktan sonra odalarımıza dağıldık. Cyrus şüphesiz neden bizim oyunumuza katıldığını merak ediyordur. Asher'in bu gece Blair'i çizdiğine ya da ona mastürbasyon yaptığına şüphe yok. Ben, rahat bir şort giydikten sonra koridorda tereddüt ediyorum. Kapalı kapısına bakıyorum. Belli ki bizimle konuşmak ya da yanımızda olmak istemiyor...

Ama herkesin bir noktada birine ihtiyacı olur. Belki de o merdivenlerden koşarak çıkarken gözlerindeki bakışın beynime kazınmış olmasındandır. Belki de o acıyı biliyor olmam, gözlerindeki o hayaletleri gördükten sonra Blair'i herkesten daha iyi tanıyor olabileceğim gerçeği... Elim kola koyuyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Eğer oraya girersem, o çizgiyi geçersen, geri dönüşü yok. Onu içeri alıyorum, rahatlatıyorum. Bu Crew'un yapmadığı bir şey ama onu Meredith'in önünde sahiplendik. Bu benim için bir şey ifade ediyor. Bunun bir eğlence ya da oyun olarak başlamış olabileceği anlamına geliyor, ama artık Blair bizim sorumluluğumuzda. Acı çekiyor, bu yüzden normalde asla gerçeğine rağmen kapıyı açıp içeri giriyorum ve arkamdan kapatıyorum.

Oda karanlık, tek ışık açık perdelerin arasından giren sokak lambalarından geliyor. Onu yatağında, top gibi kıvrılmış halde görüyorum.

"ederim Bray, defol git odamdan," diye .

Benim olduğumu nereden biliyor bilmiyorum, belki de her zaman odasına girip yatağında uyuduğum ya da iç çamaşırlarını çaldığım içindir, ama lanet olsun çok zeki. Onu görmezden gelerek, yorganın altına girmeden önce her zamanki gibi yatağına atlıyorum. Tavana bakarken kolumu başımın altına sokuyorum. Başını kaldırıp bana ters ters bakıyor. Yüzü her zamanki makyajından arınmış ve çok daha genç görünüyor... daha yumuşak. Hassas. Gözleri kırmızı ama ağlamıyor.

Başımı daha da çevirerek gözleriyle buluşuyorum. "Makyajla da çok güzel görünüyorsun, makyajsız da" diye mırıldanıyorum.

Eriyip önce bir anlığına gülümsüyor. "Bray," diye uyarıyor.

Onun yatış şeklini yansıtarak yan dönüyorum ve artık aramızda sadece birkaç santim var. Karanlık odada çok daha samimi görünüyor. Gözlerimi yüzünde gezdirirken nefesi kesiliyor.

Sesimi alçaltıyorum ve "Evet, tatlım?" diye sorduğumda neredeyse boğuk bir ses çıkıyor.

"Çık dışarı," diye mırıldanıyor yorgun bir şekilde.

Bunu ve ses tonundaki yorgunluğu görmezden geliyorum ve gözlerindeki kırılmalığa odaklanıyorum - herkesten saklamaya çalıştığı kırılmalığa. Geceleri yatağımda yalnız yatarken içimi dolduran çaresizlik duygusunun aynısı; uyuşturucu, içki ve kızlarla örtbas ettiğim. Unutmak için her şeyi yaptığım. Sert davranıyorum ama içten içe benden önceki kız kadar korkmuş, berbat ve savunmasızım.

Belki de bu yüzden onun yatağındayım, çünkü birine ihtiyaç duymanın ama tamamen yalnız olmanın ne demek olduğunu biliyorum. Geceleri gözlerinde yaşlar ve kalbinde acıyla yatağında uzanmak, çığlık atmak, öfkelenmek ve içini dökmek istemek ama bunun yerine, sanki bunu yaparsan her şey yok olacakmış gibi kıpırdamadan öylece yatmak.

"İyi misin?" diye sordum.

Bunu beklemiyormuş gibi başını geriye atıyor ve dudakları hafifçe aralanıyor ama bir saniye boyunca hiçbir kelime çıkmıyor. Yutkunup başka tarafa bakıyor ve ağzından çıkacak her şeyin yalan olacağını biliyorum. İnsanları uzaklaştırmaya, kendinizi ve başkalarını korumak için yalan söylemeye o kadar alışırsınız ki, bu ikinci doğanız haline gelir çünkü genellikle insanlar iyi olup olmadığınızı sorduğunda, gerçekten gerçeği istemezler. Bu onlar için sakıncalıdır, özellikle de erkeklerle konuşurken. Bunu erken öğrendim. Bizim sert ve duygusuz olmamız gerekiyor,

Bu da her zaman mücadele ettiğim bir şeydir. Ağlamamam gerekiyor, bu erkekçe değil. Acı çekmemem ya da endişelenmemem gerekiyor, bu beni zayıflatıyor.

Daha az erkek.

Bahse girerim Blair'e de hayatı boyunca neredeyse aynı şey söylenmiştir. Başkalarının davranışları ve tepkileri, kimsenin sizi umursamadığını daha da pekiştiriyor. Benim için, Cyrus ve Asher var... Onlar beni anlıyor. En karanlık zamanlarda yanımdalar.

Onun için kim var?

"Ben iyiyim." Ben ona bakıp beklerken o da bana bakıyor ve gözlerini deviriyor. "Kimsenin ne düşündüğü umurumda değil," diye tersliyor, sesi beni uzaklaştıracakmış gibi sertleşiyor. Sanki sesindeki zehir ve öfke gitmeme neden olacakmış gibi. Alıştığı şey bu mu? Ben Cyrus'la yaşıyorum, o yüzden bundan daha fazlasını denemesi gerekecek.

"Elbette , Blair," diye takılıyorum ve yüzünü okşuyorum. Dokunuşumdan kurtulmadan önce bir an için ona doğru eğiliyor.

"Bu da ne demek oluyor?" diye soruyor, gözlerini bana dikerek. En kötü halindeyken bile tavrı sikimi sertleştiriyor.

"Yani, Blair," diye mırıldanıyorum ve eğilip neredeyse dudaklarımızı birbirine değdiriyorum, "çok sert davranıyorsun ama Cy tüm o saçmalıkları söylerken yüzünü gördüm. Annenin de. Önemsiyorsun Blair, muhtemelen herkesten daha derinden, bu yüzden saklıyorsun ve bu duyguları gizliyorsun, çünkü bu sadece incinmene yol açıyor ve bundan bıktın. Bu senin en büyük sırrın. Yansıttığın gibi sert bir sürtük değilsin. İçten içe yumuşaksın, ama bu başkalarının sana davranışları yüzünden gölgelenmiş, yara almış."

"Dur," diye yalvarıyor.

"Çok derinden hissediyorsun, bebeğim. Bunu gözlerinde görüyorum. Çok fazla önemsiyorsun ve bu kadar büyük bir kalbin var, tek yol acı... Biliyorum. Aynı olduğumuzu görmüyor musun?" Karanlık fısıldaşmalarımızı yakalıyor ve ben ona en karanlık sırrımı itiraf ederken, şakaların ve flörtün ardında saklanan adamı görmesine izin verirken yatak bizim sığınağımız oluyor. "Kalbim o kadar çok kırıldı ki, kalbim yokmuş gibi davranmak daha kolay hale geldi... ve sonra sen geldin."

"Bray," diye yalvarıyor çaresizce, göz kapaklarını kapatmadan önce gözleri benimkilerden neredeyse onunkilere değen dudaklarıma kayıyor. "Dur."

"Şimdilik," diye kabul ediyorum. "Ama ikimiz de bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyoruz, üvey kardeşim," diye takılıyorum ve geri çekiliyorum.

Ona bu kadar yakın olduğum ve bu acıyı ve güzelliği yakından gördüğüm için kendi savunmasızlığımı gizlerken bile titriyor, hava emiyor.

"Bir gün bunu tek başına yapamayacağını anlayacaksın. Bizden nefret edebilir ve bizi kendinden uzaklaştırabilirsin ama şu anda sahip olduğun tek şey biziz. Bu bir şaka olarak başlamış olabilir üvey kardeşim ama ne sen bir yere gidiyorsun ne de biz." Onu düşünceleri ve şeytanlarıyla baş başa bırakarak yataktan kayıyorum, ancak bir adım bile atmadan küçük sesi havayı dolduruyor.

"Gitme." Her iki kelime de boğuk, sanki ruhunun derinliklerinden sürüklenmiş gibi.

Bu bir yalvarış. Eğer görmezden gelirim, şimdi şaka yaparsam, bana bir daha asla açılmayacağını biliyorum. Onu kullanan, inciten başka bir adam, başka bir yüz olurum. Dönüyorum, gergin bir şekilde otururken gözleriyle karşılaşıyorum.

"Uyumaktan nefret ediyorum. Bütün gece kabuslar görüyorum. Burada kal. Gitme."

Tek kelime etmeden yatağa geri dönüyorum. Bana sırtını dönüyor ve kıkırdarak ona yaklaşıyorum, kollarımı ona doluyorum ve bacaklarımı birleştiriyorum. Boynuna sokulduğumda yumuşamadan önce sertleşiyor, sadece ona sarılıyorum. İkimiz de sessizdik, ne söyleyeceğimizden emin değildik. İlk defa kardeşlerimden başka biriyle aynı yatakta yatıyorum, ama bu bana... doğru geliyor. Tüm karanlık düşüncelerim onun kokusunu her içime çekişimde ve göğsünün her inip kalkışında kayboluyor. Sabit kalp atışları beni rahatlatıyor ve onun sıcaklığı beni başka hiçbir şeyin rahatlatamadığı kadar rahatlatıyor, sikim o mükemmel kalçaya bastırılmaktan zonklaya bile. Ama bunu görmezden geliyorum. Bu seksten çok daha fazlası.

Bu rahatlıkla ilgili.

"Yarın senden nefret etmeye geri döneceğim, bunu biliyorsun, değil mi?" diye fısıldıyor ve omzunu öperken bile sırtımın neden oluyor.

"Deneyebilirsin, ama ikimiz de bizi istediğin için bizden bu kadar nefret ettiğini biliyoruz," diye mırıldanıyorum, gözlerimi kapatarak.

"Kıcını tekmelemeden önce kapa çeneni."

"Bebeğim, istediğin zaman istediğin yerime dokunabilirsin. Tekmele, ısır, yala, sapık kıcın ne istiyorsa ben varım," diye takılıyorum omzunu ısırmadan önce. "Şimdi o kıcı görmezden gelmeyi bırakmaya karar vermeden önce uyu."

"Sen bir aptalsın." Kıkırdıyor ama sözleri daha çok iltifat gibi geliyor.

"Evet, belki," diye fısıldıyorum, karanlık sesimi çok daha derinleştiriyor. Ona doğru bastırırken arzum da artıyor. "Ama sen gülüyorsun, Blair, bu yüzden ben buna kazanmak diyorum."

"Seni yine de tekmelerim," diye uyarıyor ve ben kıkırdıyor ve bir kez olsun kendi şehvetimin acısını görmezden gelerek yerleşiyorum.

Tehdidi daha çok bir söz gibi geldi. Aslında beni tekmelemek değil de öpmek istiyor gibi. Blair sert bir kız, gerçekten çok güçlü, ama belli ki duygularla ya da ilişkilerle işi yok. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Ama aramızdaki bu şey bulanık. İkimiz de yeni bir bölgedeyiz, birbirimizi çok istediğimiz için birbirimizle savaşıyoruz, aynı zamanda bunun kolay olmayacağını da biliyoruz. Bu sadece seks olmayacak, hayır, çok daha fazlası olacak ve ikimiz de buna hazır değiliz.

Aramızdaki bu arzunun bir gün patlayacağını ve alevler içinde sürüklenip gideceğimizi biliyorum.

Kollarımda onunla uyuyakalıyorum, başka birini tekrar içeri almanın gerçekten o kadar kötü olup olmayacağını merak ediyorum.

*Hazır ol Blair, çünkü bu ay bitmeden bizim olacaksın.
Sadece henüz bilmiyorsun.*

Arkasında saklanan kadını bulabilmek için o özenle örülmüş duvarların geri kalanını yıkmak için sabırsızlanıyorum. Kendimden daha iyi tanımadığım bir parçası olmayacak.

Crew'un sahip olduklarını korurlar. Onun bu kırık kalbine göz kulak olacağım ve bir daha kimsenin ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim.

Bu bir söz.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Blair

Bray'i yatağında horlarken bırakarak erkenden kalkıyorum, çıplak, kaslı göğsü sergileniyor. Düşüncelerimle başımı sallayarak, tekrar yanına tırmanmaktan ve bana sarılmasına izin vermekten kaçınıyorum. Bu yanlış, bu aptalca. Kendime uzak duracağıma söz vermiştim, peki nasıl oldu da bütün gece onunla yattım?

Siktiğimin salağı.

Evden çıkmam gerekiyor, birkaç kıyafet ve anahtarlarımı alıyorum. Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde odadan çıkıyorum ve diğerleri uyurken mutfakta giyiniyorum. Çıplak ayaklarımla, botlarım elimde, aceleyle aşağıya inip ön kapıdan çıkıyorum. Neden onunla uyumak, sadece uyumak, şimdiye kadar bir erkekle ya da kadınla yaptığım her şeyden çok daha samimi geliyordu?

Çok yaklaşıyorlar. Onları tekrar görmeden önce sınırlarımı ve kendimi yeniden inşa etmem gerekiyor, bu yüzden kendi yerimden kaçıyorum - benim değil, onların. Ben buraya ait değilim ve bunu ne kadar çabuk hatırlarsam o kadar iyi. Kendimi aklımda tek bir kağıtla arabama doğru acele ederken buluyorum.

Faye's.

Ama arabamı gördüğümde donup kalıyorum, bakarken nefesim kesiliyor. Camımda bir buket kırmızı gül... daha öncekiyle aynı türden bir çiçek. Tökezleyerek geri çekiliyorum, etrafı tararken anahtarlarımı daha sıkı tutuyorum, damarlarıma korku doluyor.

İmkansız. O olamaz... olamaz, ama bu içimde yeşeren dehşeti durdurmuyor. Yine de kaçmayı reddediyorum. Etrafımı izliyorum ama hiçbir şey hareket etmiyor ve yığılıyorum. Komik olduğunu düşünen adamlardan biri olmalı. Hiç de komik değil. Gülleri kaptığım gibi yere atmaya hazırlanırken evin kapısının önünde rölantide çalışan bir araba dikkatimi çekiyor.

Bir polis arabası.

Korkum öfkeye dönüşürken çok sinirlendim ve ona doğru fırladım. Kapılar açılıyor ve pencereye doğru yaklaşp yumruğumu indiriyorum. Gözlerini deviriyor ve camı indiriyor. Lanet olası Memur Küçük Sik gerçekten de ipucunu anlamıyor.

"Şimdi de beni evimde mi takip ediyorsun, pislik?" Çıtlatıyorum. "Bu çok iğrenç-"

"Seni takip etmiyordum," diye hırlayarak kapıdan çıkmaya çalışıyor ama o hırlarken kalçamla kapıyı kapatıyorum. "Crew kardeşleri takip ediyordum."

"Neden?" Kaşlarımı çatarak soruyorum, ne verdiği cevaba ne de bana bu kadar kolay söyleyebildiğine inanamıyorum. Onu ihbar etmemden endişe ediyor olmalı - eğer dudaklarını büken kaşları bir gösterge ise gerçekten endişe ediyor.

"Onları bir süredir haklarında dava açabileceğimiz bir konuda yakalamaya çalışıyorduk. Onları takip ettim. Burada yaşadığını bile bilmiyordum... Mantıklı."

"Benden uzak dur," diyorum ve çiçekleri ona fırlatıyorum. "Ve o çirkin çiçeklerini geri al."

"Onları ben bırakmadım," diye arkamdan seslenince yine donup kaldım. Eğer o bırakmadıysa... o zaman kim bıraktı?

Acaba...

Hayır, Bray ya da Asher olmalıydı. Hâlâ kızgınım ve çiçeklerin neden olduğu hatıranın etkisiyle sarsılmış bir halde arabama binip hızla yola çıkıyorum. Sabah güneşi üzerimde parlarken limitin çok üzerinde sürüyorum.

Zayıfım, çok .

Lanet olası çiçekler beni tetikledi, bu ne kadar acınası bir durum? Hay sikeyim! Ellerimi direksiyona çarptım ve ne olduğunu anlamadan Faye'in evindeydim.

Evde. Eminim uyuyorlardır ama ona ihtiyacım var. Unutmam gerek, bu yüzden dışarı çıkıp arkadan dolaşıyorum ve penceresinin yanındaki ağaca tırmanıp içeri giriyorum.

Yatağında uyuyor ve ben pencereyi kapattığımda sarsılarak . Doğrulup bana göz kırpmıyor, yarı uykulu. "Blair?" diye soruyor, kafası karışmış bir halde.

Kendimi yatağa atıyorum, tavana bakarken onun zıplamasını ve içimde yuvarlanmasını sağlıyorum. "Merhaba," diye mırıldanıyorum aptalca.

"İyi misin?" diye mırıldanıyor esnerken, yorganın içine sokulup beni izlerken yüzünü siliyor.

"Harika," diye mırıldanıyorum yalan olmasına rağmen. Buraya kendimi daha iyi hissetmek için gelmişim ama o bana bakıp sorunun ne olduğunu öğrenmek isteyince bunun bir hata olduğunu anladım. Çok fazla şey görüyor, içimi görüyor ve iyi olmadığımı anlayacak. Dün gece annemle karşılaşmamdan ve çiçeklerden sonra hala tam olarak toparlanmış değilim. Bilmek isteyecek ve ben ne diyebilirim ki?

Bir çocukla aynı yatakta yattım, korktum ve kaçtım mı? Bazı çiçekler panik atak geçirmeme neden oldu.

Hayır.

"Bana yalan söyleme. Sorun ne?" diyor, artık tamamen uyanık ve endişeli... benim için.

"Randevun nasıldı?" Onun yerine ben sordum.

"Tam bir pislik, aptalın tekiydi. Hatırlat da bir daha asla biriyle çıkmayayım." İç geçiriyor ama ben sırtımda bana ters ters bakıyor. "Konuyu değiştirmiyorsun. Neyin var? Lanet bir hayalet kadar solgunsun ve tamamen korkmuş görünüyorsun. Söyle bana."

Ama yapamam, o bunu göremiyor mu? Kaşlarını çatarken yüzüne bakıyorum. Sadece benim için endişeleniyor, bunu biliyorum, ama asla . Bu onu korumak için, beni korumak için. Eğer öğrenirse, bana annemin baktığı gibi bakabilir ve ben buna dayanamam. İnkâr etmeye çalışsam da benim için çok şey ifade etmeye başladı, bu yüzden her zamanki gibi onu incitmemek için konuyu saptırıp her şey yolundaymış gibi davranıyorum.

"Hiçbir şey," diye cevap veriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Hadi uyuyalım ya da gidip kafayı bulabiliriz."

"Blair," diye tersliyor ve oturuyor, şimdi sinirli görünüyor. "Neden buradasın?"

"Ne demek istiyorsun?" Soruyorum. "Burası Chris Hemsworth'un evi değil mi?" Şaka yapıyorum ama o duymazdan geliyor.

"Ciddiyim. Neden buraya geldin? Konuşmayacaksan ya da yardım etmeme izin vermeyeceksen neden beni uyandırdın?" Gözlerindeki acıyı görüyorum ve dudaklarımı yalıyorum. Ben

bununla başa çıkmaya hazır değilim. Hala hamım, başka bir şeyle başa çıkamıyorum, bu yüzden her zamanki gibi kapandım.

"Üzgünüm, gideceğim." Çabucak ayağa kalkıyorum, o da beni takip ediyor.

"Demek istediğim bu değildi!" diye bağıyor ve ben ona bakmak için döndüğümde yatağının başını ovuşturuyor. Üzerinde minicik bir şort ve bluz vardı, artık tamamen uyanıktı... ve kızgındı. Bana daha önce hiç kızmamıştı ve bundan hoşlanmadığıma hemen karar verdim. "Neden buraya geldin?"

Belki yorgun olduğumdan, belki duygusal olarak savunmasız olduğumdan, belki de Faye'in bana herkes gibi bakmasını istemediğimden, ama bir kısmının genellikle kontrollü olan dilimden dökülmesine izin verdim.

"Bray ile yattım!" Bağıyorum ve sonra kendi başımı ovuyorum. "O şekilde değil, sevişmedik. Kahretsin Faye, annemle karşılaştıktan sonra benim yatağında yattı."

"Ve? Bu nasıl kötü?" diye soruyor ve ben ellerimi havaya kaldırıyorum.

"Tabii ki bu kötü! Onlar pislik, aptal, benim lanet üvey kardeşlerim. Böyle şeyler yapmadığımı biliyorsun. Tek kullanımlık sik, unuttun mu?"

"Yani yaklaştıkları için mi korktun?"

"Yaklaşmıyorlar," diye çıkışıyorum, o kollarını kavuşturup beni izlerken volta atıyorum.

"Elbette öyleler. Onlarla ilk tanıştığından beri öyleler. Derinin altına giriyorlar; seni istiyorlar. Seni nasıl izlediklerini görüyorum, daha önce hiç kimseyi izlemedikleri bir şey bu. Neden buna karşı koyuyorsun?" diye meydan okuyor.

"Çünkü onlara ihtiyacım yok! Kimseye ihtiyacım yok!" Bağıyorum ve sonra sendeleyerek geri çekilince irkiliyorum. "Bu doğru çıkmadı," diye mırıldandım.

"Hayır mı? Kimseye ihtiyacın yok mu? Gerçekten mi? Bu yüzden mi odamda ? Bu yüzden mi buraya geldin?" Üzgün bir şekilde başını sallıyor. "Yalan söylemeyi bırak Blair ve beni böyle aşağılama. Bana gerçeği söyleme, tamam, ama bana yalan söyleme. Bundan bıktım artık. Sadece bana izin verdiğin şeyleri bilmekten bıktım. En iyi arkadaş olmamız gerekiyordu."

"Öyleyiz," diye cevap veriyorum.

"Sen benim hakkımda her şeyi biliyorsun ama ben senin hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum. Söyle bana Blair, birine yaklaştığında neden kaçtığını söyle. O çocuklara güvenmenin neden kötü bir şey olduğunu söyle."

"Bunu sorma," diye yalvarıyorum.

Acı acı gülüyor. "Fark etmez, çünkü sorsam bile cevap vermezsin. Hiç yapmıyorsun. Konuyu değiştiriyorsun ya da bizi

Bir yerlerde. Merak ettiğim şeyi bile unutturmaya çalışıyorsun çünkü bu senin için daha kolay."

"Bak, belli ki yorgunsun ve belki de kötü bir ruh halindesin. Özür dilerim, seni uyandırmak istememiştim. Seninle sonra konuşuruz," diyorum ama sözünü bitirmiyor. Yaklaşıyor, gözleri üzgün ve dudakları aşağıya dönük.

"Yine kaçıyorsun," diye dikkat çekiyor. "Hep birine, Blair'e ya da herhangi birine ihtiyacın olmadığından bahsediyorsun ama aşk ve dostluk ihtiyaçla ilgili değildir. Dünyaya karşı kurduğun gardlar acıyı durduruyor, bu doğru, ama aynı zamanda iyinin içeri girmesini de engelliyor. Hayal kırıklığına uğramaktan, kullanılmaktan, incitmekten ve bir kenara atılmaktan o kadar korkuyorsunuz ki etrafınıza bu duvarları örüyorsunuz. Bu duvarlar herhangi bir şeyin kalbinize girmesini engelliyor ama aynı zamanda gözünüzün önündekini görmeyi de engelliyor."

"Ne gibi?" Talep ediyorum.

"Benim gibi! En iyi arkadaşın, beni itip durduğun için kaybettiğin arkadaşın. Ya da o adamları."

Başımı sallıyorum ve bana doğru bir adım daha atıyor, ben de geri çekiliyorum ve yüzünü buruşturuyor.

"Hepimize mesafeli duruyorsun çünkü bu senin için daha kolay. Aşırı bağımsızlığın bir güç değil, bir zayıflık. Travmanın neden olduğu bir şey çünkü bir daha asla güvenmezsen, kimseyi içeri almazsan, seni incitmeyeceklerini düşünüyorsun. Sevgiyi hak ettiğinizi düşünmüyorsunuz ve herkesin tam olarak her zaman deneyimlediğiniz şeyi yapacağına, yani sizi inciteceğine inanıyorsunuz. Ama yanılıyorsun bebeğim." Yanaklarındaki gözyaşlarını siliyor, benim koyduğum gözyaşlarını. Sözlerindeki acı ve umutsuzluk, gözlerindeki kabulleniş kalbimi parçalıyor. Yaptığım şey bu mu?

Onlar bana zarar vermeden önce onları uzaklaştırmak mı? Ve eğer öyleyse, bu o kadar kötü bir şey mi?

"Yanılıyorsun Blair, dünya hakkında çok yanılıyorsun. Eskiden yalnız ve sahte bir yer olduğunu düşünürdüm, ama sonra seninle tanıştım. Bana umut verdin. Ben de incindim. Terk edildim ve bir kenara atıldım. Kavga , yalnız kalmaktan çok yorulmuştum ve sonra sen hayatıma girdin. Beni güldürdün ve arkadaşlığın ne olduğunu gösterdin... ama yine de o duvarları aşmama asla izin vermedin. Bu senin kalbini sağlam tutabilir, Blair, ama benimkini kırdı." Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor ve kollarını kendine sarıyor.

Bunu düzeltmek için ona gitmek istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bunun biliyordum, hatta kendimi uyarmıştım ama yine de inanmama izin verdim.

Farklı olabilirdi. Ben yaklaştım, ki bu benim hatam, ve şimdi acı çeken o.

"Sana ne olduğunu bilmiyorum."

Gözlerimle buluştuğunda irkiliyorum, uçurumu hissediyorum.

"Bana asla söylemeyeceğini biliyorum ama bir gün birine güvenmek zorunda kalacaksın. Herkesle savaşılamazsın. Umarım o günü görmeden önce beni çok fazla uzaklaştırmamışsındır."

"Faye," diye fısıldadım, "ben senin arkadaşını. Beni desteklemen gerekiyordu."
_"

"Körü körüne değil," diye araya girip dudaklarını yaladı ve elini sildi. Gözlerini. "Kendini ve olabilecek her şeyi mahvettiğini gördüğümde değil. Arkadaş olmak körü körüne hayranlık duymak demek değildir, ihtiyacın olduğunda sana seslenmektir. İhtiyacın olduğunda sana yardım etmeye ve destek olmaya çalışmaktır, ama aynı zamanda kırılman gerektiğinde seni ne zaman terk edeceğini bilmektir, böylece geçen sefer olduğundan daha iyi iyileşebilirsin. Senin için burada olmaya çalıştığımı biliyor bebeğim, ama bana izin vermiyorsun. Bunu kolaylaştırmıyorsun. Kalbimi kırıyorsun."

"Bunu hiç istememiştin," diye mırıldandım üzüntüyle.

"Biliyorum," diye yumuşakça yanıtlıyor. "Ve en kötüsü de bu. Sen en iyi arkadaştan daha fazlasısın. Bebeğim, sen benim kız kardeşimsin. Senin için ne olduğumu ve bunun için incinmeye değip değmeyeceğini anlamam gerek. O zamana kadar gitmen gerek çünkü sana yardım etmek için kendimi incitmeye devam edemem."

Tökezleyerek geri çekiliyorum ve o da ağlarken dudakları kıvrılmış bir şekilde başka tarafa bakıyor. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum ve bu doğru. Üzgünüm. İsteddiği şeyi yaparak arkamı dönüyorum. En iyisi bu. Benden daha iyisini hak ediyor. Gerçek bir arkadaşı hak ediyor, bu kırık dökük pisliği değil. Ona verebileceğim her şeyi verdim ama bu yeterli değil.

Ben asla yeterli değilim.

Geldiğim gibi gidiyorum, kalbim parçalanmış ve acıyor. Parçalar ruhumu kesiyor, eski yaraları yeniden açıyor ve arabama binerken çürük damarlarımdan sızıyor. Onu orada görmek için tekrar penceresine bakıyorum. Arkasını dönmeden önce kısa bir süre beni izliyor.

Motoru çalıştırıp, onu daha fazla incitmeden oradan ayrılıyorum. Ama benim için ne kadar önemli olduğunu ancak onu kaybedince anlıyorum.

Ona ihtiyacım var.

Arabayı sürüp duruyorum ama düşüncelerimle yalnız kalmak istemiyorum. Faye'in suçlamaları ve Bray'in sözleri kafamın içinde çınlıyor. İnsanları kendime yaklaştırmamam, onları içeri almamam gerektiğini biliyorum ama elimde değildi. Faye beklenmedik bir değişkendi.

O benim evim oldu.

Ve şimdi o gittiğine göre, ne yapacağımı bilmiyorum.

Dünyam başıma yıkılıyor, ben de bildiğim tek yere, işe gidiyorum. Soyunma odasına girdiğimde Allegra bana bir bakış atıyor ve ikimizi de hasta olarak çağırıyor. Beni tutup arabasına bindirdiğinde itiraz etmiyorum, hatta konuşmuyorum bile, içimdeki acının her zaman taşıdığım bir çürüme bulutu gibi dışarı çıkmasına izin vermek istemiyorum.

Sevdiklerimi hep incitiyorum. Şimdiye kadar daha iyi bilmeliydim.

Yolda Lexi'yi arıyor ve tek kelime etmeden beni evine götürüyor. Allegra ne sorunun ne olduğunu soruyor ne de bir şeyler söylememi istiyor. Sadece yanımda oluyor, beni dairesine alıyor ve bir şişe alıp uzatmadan önce kanepede rahat etmemi sağlıyor. Bir yudum alıyorum, içkinin gücüyle öksürüyorum ama önümdeki sehpaye oturuşunu izlerken dilimi serbest bırakıyor.

"Neden?" Ben soruyorum.

"Kırık bir kalbin neye benzediğini bilirim," diyor ve sonra şişeyi alıp bir yudum içiyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz. Sanırım kırık bir kalp değil. Sadece en iyi arkadaşımla büyük bir kavga ettim. Sanırım onu kaybettim."

"Blair..." Allegra iç çekerek şişeyi bana uzatıyor. "Arkadaşlar da kalbinizi kırabilir, bazen bir sevgiliden bile daha derinden, çünkü her zaman orada olmalarını ve arkanızı kollamalarını beklersiniz ve bittiğinde... sevdiğiniz birinin yasını tutmak gibidir."

Haklı, tam olarak böyle hissettiriyor, ama bu kadar acı veriyorsa, gerçekten doğru olan şey bu mu? Bunu gerçekten hak etmeyen tek kişiyi uzaklaştırarak hata mı ettim? Faye benim için orada olmaktan başka bir şey yapmadı. İşini hiç kolaylaştırmadım ama o benden hiç vazgeçmedi, peki ya ben ondan vazgeçtim mi? Geçmişimin önümdekini görmemi engellemesine izin mi verdim?

Her zaman ihtiyacım olan aile mi?

Lexi birkaç dakika sonra ortaya çıktı ve birlikte beni neşelendirdiler. İçiyorlar ve film izliyoruz. Tüm bu süre boyunca sessizim, onun sözlerini düşünüyorum, ama onlar yine de benim için buradalar, karşılığında hiçbir şey istemiyorlar. Arkadaşlar böyle yapmaz mı?

İşte o zaman uzun zamandır koştığımı ve nasıl koşacağımı unuttuğumu fark
Dur. ettim.

Arkadaşlarım var, bir ailem var ve mutlu olmak için bir şansım var.
Korku yüzünden bunun elimden kayıp gitmesine gerçekten izin verebilir
miyim? Ben kendimle gurur duyuyorum
güçlü, ama bazen zayıf olmanız gerekir.

Tam o sırada telefonum çalıyor. Faye'in aramasını umarak aceleyle cebimden
çıkıyorum ama arayan Asher. Başka bir inanılmaz çizim ya da fotoğraf bekleyerek
açtığımda yere yığılıyorum ama basit bir mesaj. Yine de içindeki aciliyeti
hissedebiliyorum ve bu beni anında dik oturtuyor.

Asher: Eve gel.

Neyin yanlış olduğunu bilmiyorum ama bana ihtiyaçları olduğunu biliyorum.
Neden bu kadar önemsedığımı düşünmeden, Allegra ve Lexi'ye yanımda oldukları
için teşekkür ederek vedalaşıyorum ve bir taksiye binmeden önce onlara mesaj
atacağıma söz veriyorum... eve.

Üvey kardeşlerimin bana ihtiyacı var. Ne için bilmiyorum ama daha fazla
kaçamam.

Gerçekle yüzleşme vaktim
geldi. Kendimi affetme
vaktim geldi.

Kendime bir şans vermemin zamanı geldi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Asher

Telefonumu kaldırıyorum ve başını sallayan Bray'e bakıyorum. Cyrus sadece başını çeviriyor ama kızmıyor. Babamız eve geleli bir saatten az oldu ve Meredith'le tartıştıklarını duyduk. Bir süre sonra geldi ve aile yemeği . Blair de dahil. Bunun ne anlama geldiğini hepimiz biliyoruz.

Bir kavga.

Meredith bize kimin patron olduğunu göstermek istiyor. Bunu yapan ilk kadın o değil. Bu bir alışkanlık haline geldi. O bile biliyordu, bunu gözlerinde görebiliyorduk, bize saygıyla sordu. Sadece eğlence için kabul ettik, ben de Blair'e söylemeye gönüllü oldum.

Annesiyle geçirdiği dün geceden sonra sorularım var ve cevapları almak için hepimizin bir odada olmasından daha iyi bir yol var mı? Patlayıcı olacağı kesin. Bray'i bu sabah odasından gizlice çıkarken yakaladım, ama bana hiçbir şey söylemedi, ki bu onun yapacağı bir şey değil.

Görünüşe göre hepimizin başını döndürüyor, onları suçlayamam. Her zaman onunla birlikte olmak istemenize neden olan bir çekiciliği var. Derinlikli bir güzellikten daha fazlası, onun kalbi. Çok saf, çok güçlü. Beni gülümsetiyor, güldürüyor ve daha da iyisi, kardeşlerimle başa çıkabiliyor. Ama dün gece beni büyüleyen gözlerindeki acıydı. Benim de içimden geçen aynı acı, onları inciten ve hayal kırıklığına uğratan bir ebeveynin göstergesi.

Parmaklarım seğiriyor, ben de kulağımın arkasından bir kalem ve biraz kâğıt alıp çizmeye başlıyorum. Dudaklarının eğimini, gözlerinde parıldayan yaşları, solgun yüzünü ve sıkılı yumruklarını unutmadan önce görüntüyü not almam gerekiyor. Onun içinde güç ve zayıflık arasında süren savaşı yakalamak istiyorum. O çok güzel bir başyapıt ve gözlerimle buluştuğu o ana geri dönmek için can atıyorum.

O acıyı oraya koyduğu için annesinden nefret ediyorum, ama acının içinde öyle bir ihtişam var ki, dün gece uzaklaşırken onda gördüğüm gücü görebilsin diye şimdi onu çiziyorum. Bu ilk çizim değil, hatta onuncusu bile değil. Onu ilk gördüğümünden beri her gün çiziyorum. Başka bir şey çizemez ya da çizemez oldum, her şey ona dönüşüyor. Gerçi çoğunu kaybettim. Sanırım Bray ve Cyrus onları gizlice çalışıyorlar, ama sorun değil, çünkü bu bana daha fazla çizmek için bir bahane veriyor. Mesela şimdi, onu beklerken.

Çizim bittiğinde, dürtü beni terk ediyor ve neredeyse rahatlayarak sarkıyorum. Kâğıdı çeviriyorum, yaklaşıyorum ve odasına girip yastığının altına koymadan önce onun için birkaç kelime karalıyorum - gerçek annemin resmini de orada saklıyorum. Kendini yalnız hissettiğinde güç ve hatıra alabileceği bir şeye sahip olmalı. Bu önemli görünüyor.

Hepimiz onu bekliyoruz. Cyrus adım atıyor ve Bray telefonunda geziniyormuş gibi yaparken hepimiz onun gelişini izliyor ve bekliyoruz. On dakika sonra dışarıda bir araba sesi duyuyoruz ve ortak bir bakışla aşağıya koşuyoruz. Kapıyı açtığında aşağıya henüz ulaşmıştık. Yorgun görünüyor, gözleri şiş ve kırmızı. Ağlıyor muydu?

Bizi görünce donup kalıyor ve daha dik durarak sahte bir gülümseme takınıyor. "Ne oldu? Beni şimdiden çok mu özledin?"

"Ah, Blair, işte buradasın," diye sesleniyor Meredith yemek odasından. "Lütfen bize katılır mısın? Aile yemeği yiyoruz."

Bray gözlerini devirip yanıma gelirken bile Blair'e içtenlikle gülümsüyorum. "Kendini kurtar," diye şaka yapıyor ve yemek odasına yöneliyor. Yemek odasına girip masanın olduğunu görünce kaşları havaya kalkıyor. Babam oturuyor

Meredith sandalyesine yaslanmış, elinde bir kadeh şarapla, rahatsız görünüyor.

"Aile yemeği mi?" Blair yankılanıyor, kalçası baştan çıkarıcı bir şekilde kalkıyor. "Ne zamandan beri bir aileyiz?"

Meredith'in gözleri sahte bir kahkaha atmadan önce öfkeyle kısılır. "Saçmalama, gel otur."

Koyu renkli ahşap masanın etrafından dolaşp Meredith'in karşı tarafına onun için bir sandalye çekerken Blair bana bakıyor. Gülümsüyor ve ben onu içeri iterken oturuyor. Ben onun sağına oturuyorum, Bray de solunda, sanki onu korumak için sıkıştırıyormuşuz gibi. Cyrus diğer uca oturuyor ve gözlerini babamla Meredith'e dikerek onları uyarıyor. Kristal avize üstümüzde asılı, açık pencereden gelen hafifçe sallanıyor, odadaki tek ses elmasların çınlaması. Sessiz, garip bir sessizlik var ve Meredith bakışları Blair'e takılmadan önce bizi tarıyor.

"Peki bu sabah neredeydin kızım? Ve çok... pasaklı görünüyordun," diye araya giriyor. Babam yüzünü buruşturuyor ve küçük, hüzünlü bir gülümsemeyle Blair'e bakıyor ama her zamanki gibi hiçbir şey söylemiyor. Cyrus babamın zayıf olduğunu söylemeden önce bu beni incitiyordu. Birini mutlu etmek için her şeyi yapmaya hazır, başkalarının ve kendisinin duyguları pahasına bile olsa. Bu bizi sevmediği anlamına gelmiyor, sadece bizimle aynı değil. Üçümüzün de içinden geçen aynı çelik onda yok.

Blair dudaklarını yalayp annesine sahte bir gülümseme göndermeden önce irkilir. "Ait olduğum sokak köşesinde," diye kestirip atıyor.

Meredith elindeki kadehi masaya vurduktan sonra kafası karışmış gibi görünen babama bakıyor. "Her zaman çok komiksin, Blair," diye tersliyor, sesi zehirli.

Blair bir kadeh şarap alır ve annesine kadeh kaldırır. Sonra, gözleri Meredith'in üzerindeyken şarabı yudumlar ve ağzını silmeden önce nefesi kesilir, bu da Bray'i güldürür.

"Ee, Blair, burada yaşamayı nasıl buluyorsun?" diye soruyor babam kibarca.

"Oh, bu harika, sorduğunuz için teşekkürler. Oğullarınız çok..."

Hoş geldiniz," diye aşırı tatlı bir şekilde teklif ediyor ama babam hiçbir şey anlamıyor ve mutlulukla gülümsüyor.

"Oh, ne kadar hoş," diye cıvıldıyor Meredith. "Üç oğlanla bu kadar iyi anlaşacağını biliyordum." Son sözüyle daha fazla imada bulunuyor ve Blair'in eli, öfkesinden yavaşça nefes alırken bile şarap kadehini daha sıkı kavlıyor.

Cyrus gözlerini kısarak Meredith'e yaklaşırken kaşlarını çatıyorum ve ona dün geceki tehditlerimizi hatırlatıyorum.

"Peki siz üçünüz ne iş yapıyorsunuz? Üniversitede olduğunuzu biliyorum, sadece yirmi bir yaşındasınız..."

"Genç yaşta başladıkları birkaç işleri var," diye gururla paylaşıyor babam. "Her zaman çok çalıştılar. Öyle değil mi çocuklar? Yaşlandığımda burayı benim üzerime bile aldılar."

"Doğru," diyorum babama gülümseyerek nazikçe.

"Anlıyorum," diye homurdandı Meredith. "Yani senin işin onlarda mı?"

Babam kaşlarını çatarak ona , herkes bildiği halde onun ne sorduğunu anlamıyor. "Hayır, onların kendi evleri var."

Meredith sallar ama cevabından memnun değildir.

"Peki sen ne iş yapıyorsun, Meredith?" diye soruyorum ve ben gülümserken gözleri önce büyüyor sonra küçülüyor.

"Ben, şey... İşlerimin arasındayım," diye tersleyince Blair kıkırdıyor ve teşekkür ederek bana sırtıyor.

"Peki annen nerede?" Meredith, babamın hatırlatma karşısında irkilmesine aldırmadan soruyor ama sonra gözleri bana kilitleniyor. "Ya da anneleri mi demeliydim? Babam bana senin sadece üvey kardeşleri olduğunu söyledi, doğru mu? Anneleri farklı mı? O nerede?"

Yüzümü buruşturuyorum ve Blair kaşlarını çatarak önce bana, sonra da annesine bakıyor. Cyrus ayağa kalkarken acı içinde, "O... buralarda değil," diye cevap veriyorum.

"Cyrus, lütfen otur. Öyle bir şey demek istemedi. Değil , Merry?" Babam ısrar ediyor.

"Önemli değil," diyor tatlı bir sesle. "Sadece merak ettim."

"Bray ve Cyrus'un annesi... öldü, korkarım. Asher'ın annesi bu resimde yok." Ona ve bağımlılığına fazla geldiğimde beni ona terk ettiğini söylemenin güzel bir yolu.

"Anlıyorum." Babam boğazını temizleyip Blair'e bakmadan önce tekrar sessizleşiyor, nazik davranmaya ve konuyu değiştirmeye çalışıyor. Hakkını vermeliyim, her ne kadar bilgisiz ve boka batma ihtimali yüksek olsa da gerçekten çabalıyor.

"Annen bana dans ettiğini söyledi?"

"Biliyorum," diye tereddütle yanıtlıyor Blair. "Çocukluğumdan beri. Bana babam öğretti."

"Gerçekten mi? Dansçı mıydı?"

"Hayır, değildi ve o öldü. Bu konuyu açman kabalık," diye Meredith.

Blair'in acıyla irkildiğini görüyorum, bu yüzden otomatik olarak masanın altından ona uzanıyorum. Serçe parmaklarımızı birleştirirken bana bakıyor. Serçe parmağımı onunkine dolayarak onu rahatlatırken eli sandalyesinin yanında asılı duruyor. Babam ona tekrar hitap etmeden önce gözlerini benimkilere dikip bir şey arıyor ve arkasını dönüyor ama elimi bırakmıyor.

Hayır, daha sıkı tutuyor.

"Özür dilerim Blair, gerçekten özür dilerim. Seni aşağılamak ya da üzme istememiştim." Garip bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Peki ya bir erkek arkadaş... kız arkadaş?"

"Blair seçeneklerini açık tutmayı tercih ediyor, öyle değil mi?" Meredith neredeyse tükürüyordu. "Ona eskiden özgür ruhlu derlerdi."

Bray eğilip Meredith'e sırtırken bile dişlerimi sıkıyorum. "Sanırım sana öyle diyorlar, kızına değil."

"Bray," diye bağıyor babası ama Bray sadece gülüyor ve kolunu Blair'in sandalyesine doğru kaydırarak arkasına yaslanıyor. Annesi fark ediyor ve gözlerini kısıyor ama bir şey söylemiyor.

"Şey, bir çocuk vardı..." Meredith başlıyor, Blair'i izlerken gözleri acımasız. İntikam almak için onu hedef alıyor çünkü bizim peşimizden gelemiyor. Blair donup kalıyor, gözleri açılıyor ve biz onu endişeyle izlerken nefesi kesiliyor. "Adı neydi? Reece mi? Hayır, o değildi. L ile başlıyordu, değil mi?"

"Lucas," diye homurdanıyor Blair ve onunla savaşılmaya çalışırken öfkesinin büyüdüğünü görüyorum. "Onun adı Lucas'tı ve bunu sen de çok iyi biliyorsun."

"Aklımdan çıkmış olmalı." Annesi gülüyor ve babama bakıyor. "O öldü, çok trajik-"

"Sakın buna cüret etme," diye hırlıyor Blair, ayağa fırlayarak. Vücudu acı ve öfkeyle öyle güçlü titreşiyor ki, bunu gerçekten hissedebiliyorum. "Sakın umurundaymış gibi onun adını ağzına almaya cüret etme. Ondan hep nefret ettin; hatta bir keresinde bizi ayırmak için onu becermeye bile çalıştın, seni kindar kaltak!"

"Şimdi, Blair..." Annesi sırtıyor. "Bu hiç hoş değil. Ne de olsa ölmesi senin suçun değil miydi?"

Soru havada asılı kalıyor ve Blair'in patladığını görüyorum. Annesine ters ters bakarken göğsü kabarıyor. "Sanırım bu ailede de var. Babam senin yüzünden ölmedi mi? Ya da karısına onu nasıl sarhoş ettiğini ve yataklarında onunla nasıl yattığını anlattıktan sonra kendini vuran patronuna ne demeli? Bu oyunu oynamak istiyor musun, anne? Hazır ol, çünkü ikimiz de biliyoruz ki sende bende olduğundan çok daha fazlası var. Eğer Lucas'tan ya da olanlardan bir daha bahsedersen, seni ve o küçük para emici asalağı mahvederim."

kurduğunuz sistem." Elindeki peçeteyi masaya fırlatır ve hışımına uzaklaşır.

Onu takip etmek için ayağa kalkmaya çalışıyorum ama Meredith konuşuyor. "Bırak gitsin," diye alay ediyor Meredith.

"Nankör kaltak."

"Meredith," diye uyarıyor babam.

Şok olmuş ve endişeli görünen Bray'e bakıyorum ve sonra Cyrus'a bakıyoruz. Gözleri Meredith'e dikilmiş ve dudakları aşağıya doğru eğilmiş. Az önce her ikisi hakkında da burada bulunduğumuz süre boyunca öğrendiğimizden daha fazlasını öğrendik. Görünüşe göre üvey kız kardeşimiz düşündüğümüzden çok daha fazlasını yaşamış ve şu anda tek yapmak istediğim onu incittiği için kendini beğenmiş annesinin suratını yumruklamak. Ne yaptığını çok iyi biliyordu ve bunu çocuğuna zarar vermek için bilerek yaptı.

Cyrus benim ve Bray'in bakışlarıyla karşılaşılıyor. "Neden Meredith'in ev kurallarından haberdar olup olmadığına bakmıyorsun?" diye homurdanarak öneriyor ve ayağa kalkıyor. "Ben Blair'i kontrol edeceğim."

Bray, "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye araya giriyor, birlikte uçucu olduklarını biliyor.

"Kibar olacağım," diye tersleyerek dönüyor ve onu üst kata kadar takip ediyor.

"O iyi mi? Yeni bir şey var." Bray kıkırdıyor ve sonra bana bakıyor. "Bu onura sahip olabilirsin, kardeşim."

"Çocuklar, lütfen, bunu yapmak zorunda değilsiniz."

"Lütfen sessiz olun, Peder. Görünüşe göre Meredith burada işlerin nasıl yürüdüğünü tam olarak kavrayamamış ama kavramak üzere." Ona ters ters baktım. "Dün geceki uyarımızı dikkate almadın ama bunu dikkate alacaksın." Sert, tartışılmaz ses tonum ve babamın beni durdurmadığı gerçeği karşısında sinirli bir şekilde yutkunuyor. Babamın gözleri, onun araştıran bakışlarını görmezden gelerek, onu bize bırakıyor.

"Burası bizim evimiz, bizim kurallarımız ve sen de bunlara uyacaksın. Bu bir rica değil, artık bir emirdir. Bu şehirde ne kadar büyük bir güce sahip olduğumuzu kavrayamıyor gibisiniz. En büyük hukuk firmalarından dördünün sahibiyiz. Polis ve itfaiyeye bağışta bulunuyoruz. Bu şehirdeki işletmelerin neredeyse yüzde ellisine sahibiz ve buradaki herkes adımızı biliyor. Siz bir hiçsiniz. Bu evde kibar ve neredeyse sessiz olacaksınız. Yolumuza çıkmayacaksınız ve bir daha ne konuşacak ne de kızınıza bakacaksınız."

"Yoksa ne olur?" diye alay ediyor, istediğini elde etmeye ve başkalarını geri adım atmaya zorlamaya alışkın. Ama biz herhangi biri değiliz. Biz Crew kardeşlerimiz ve hiçbir şeyden geri adım atmamız, özellikle de onun gibi para avcısı bir kancıktan.

"Yoksa evimize adım attığınız ve babamızın parası için bacaklarınızı açtığınız güne pişman olursunuz."

Bray o zaman babasına bakar. "Seni seviyoruz baba, ama bu kız kindar bir kaltak, bunu yakında anlayacaksın. Kurallara uymasını sağlayın. Sonuncusu gibi onu da mahvetmek istemeyiz." Bununla birlikte ikimiz de ayağa kalkarız. Bray, Meredith'in alanına girmek için masanın üzerinden eğiliyor ve Meredith sonunda ne kadar ciddi olduğumuzu anlayarak geri çekiliyor.

"Ciddiyiz, Meredith. Kızın artık bize ait. O bir Mürettebat ve onu sen de dahil olmak üzere herkesten ailemiz gibi koruyacağız. Sessiz kalamayacaksan bir ağızlık almanı öneririm," diye homurdanıyor ikimiz de odadan çıkmadan önce.

Ne aile yemeğiymiş ama.

En azından artık kime bulaştığını biliyor. Gerçi endişelenmesi gereken, satın aldığımız ve geliştirdiğimiz işlerimizin meşru tarafı değil, ama çoğu insanın sahip olduğu inanç ve ahlaki değerlere sahip olanlarla -silahlı olanlarla- övünmüyoruz.

Ama önce üvey kız kardeşimizin ne sakladığını ve ölen eski sevgilisinin adının ona neden bu kadar acı verdiğini öğrenmemiz gerekiyor. Ailenin sırrı yoktur ve Blair bize evlatlık verildiğini ve başka seçeneği olmadığını öğrenmek üzere.

O Crew.

Sonsuza dek.

Yirmi Beşinci Bölüm

Blair

Bir çığlık atarak elimi banyonun duvarına vurdum. Ne cüretle onun adını söyler? Ne cüretle? O küçük kirli bir sır değil, ama Tanrım, sadece adı bile kalbimi sızlatıyor. Oraya geri dönmek ve onu parçalara ayırmak istiyorum. Onun da benim gibi düştüğünü, yaralandığını ve neredeyse öldüğünü görmek istiyorum-

Bir çığlık daha atarak duvarı tekrar yumrukluyorum ve kapı açılıyor. Ağrıyan parmak eklemlerimi tutarak arkamı dönüyorum. "Siktir git."

"Hayır," diye tersliyor Cyrus ve kapı kapanıyor. Sesini duyunca irkiliyorum, Asher'ı ya da Bray'i bekliyordum ama onu değil. "Sen mi kırdın?" diye soruyor.

Ona bakmadan elimi esnetiyorum. "Hayır, daha kötülerini de yaşadım." "Bir bakayım," diye mırıldanıyor usulca.

"Çık dışarı. Neden hiçbiriniz beni dinlemiyorsunuz?" Neredeyse bağırıp dönecektim. Yaklaşırken gözleri kısılıyor, kolumu hiç de nazik olmayan bir şekilde tutup çekiştiriyor. Karşı koymaya çalışıyorum ama elimi çeviriyor ve tıslamalarımı ve tehditlerimi görmezden gelerek yarık eklemimi dürtüyor.

"Kırık değil ama temizlemen gerekecek," diyor ve bırakıyor. Geri çekiyorum ve uzaklaşıyorum.

"Hadi canım, Sherlock. Şimdi çık dışarı," diye emrediyorum.

"Hayır," diye cevaplıyor kaşlarını kaldırarak. Gözlerini üzerimde gezdirirken kollarını kavuşturuyor.

"Senin derdin ne lan?" Hırladım.

"Sen, öyle görünüyor." Sırıttırıyor, kabaran göğsüme odaklanıyor.

"Siktir git," diye çıkıştım. Şu anda onların oyunlarını ya da saçmalıklarını dinleyecek havada değilim. Başım bana bağırtıyor ve anılarla savaşırken acım neredeyse elle tutulur hale geliyor.

"Eğer teklif ediyorsan." Sırıttırıyor, sanki hayal ediyormuş gibi dişlerini dudağında gezdiriyor.

"Bu bir şaka mıydı?" Neredeyse boğuluyordum. "Lanet , ne ? Ters gün mü? Siktir git, Cyrus. Ciddiyim."

"Yoksa ne olur?" diye alay ediyor, yaklaşarak. "Ne yapacaksın prenses?" Kelimesi alaycı ve ben sarsılıyorum. Tüm acım ve öfkem ona yöneliyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan elim havaya kalkıyor, vurmaya hazır. Elim havada yakalıyor ve ben soluk soluğa kalana dek kemiklerimi gıcırdatıyor. Acı içime çarpıyor, öfkemle karışıyor ve bir nedenden dolayı... arzuya dönüşüyor.

Aramızda biriken elektrik, kalbim çarpına, amım sıkılaşıyor ve vücudumdaki tüm tüyler havaya kalkana kadar içimde patlıyor.

"Yanlış hareket, ama dövüşmek istiyorsan..." Beni çevirdi ve kapıya çarptı. Güç nefesimi kesiyor. Aşağı uzanıp beni kaldırdığında ona dik dik bakıyorum, gözlerimiz birkaç santim buluşurken beni yerimde tutuyor. "Seve seve ama istediğin bu değil, değil mi?"

Konuşmuyorum, önerisine itirazım boğazımda düğümleniyor. Boğuluyorum ve o sırtlıyor, gözlerini yüzümde gezdiriyor ve dudaklarıma konduruyor. "Onu becerdin."

"Ha?" Aptalca söylüyorum, konuşmanın kırbaç darbesine hazırlıksız yakalanmışım.

"Onu becerdin," diye tekrarlıyor ve sonunda anlıyor. Onu kovalayan sarışını kastediyor.

"Yani?" Gözlerimi dudaklarından çekerek tersliyorum.

"Yani..." Eğiliyor. "O küçük amcıkla benimle alay ettikten sonra sikeceğin bir sonraki kişi ben olacağım." Dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. İnliyorum, dudaklarımla karşılık veriyorum, alabildiğimin en iyisini veriyorum. Oynamak mı istiyor? Öyleyse

bu. Tüm öfkemi ona boşaltıyorum ve o da bunu kabul ediyor. Omuzlarına tırnaklarımı geçiriyorum, ama bu sadece bana doğru bastırıp sert aletini içime sokarken inlemesine neden oluyor.

Ciddi miydi?

Beni becerecek mi?

Beni yanlış anlama, ben buna varım, özellikle de Cyrus bunun daha fazla bir şeye yol açmayacağını bilirken... ama bu yanlış değil mi? Kahretsin, neden bu düşünce beni daha da ıslatıyor?

Derin nefesler almak için dudaklarımı ayırıyorum ve o da başımı yana itip kulağımı ısıtıyor. "Onun üzerinde senin tadını aldım, yağmur ve lanet günah gibi." Ben inlerken o inliyor ve bana sürtünüyor. "Dilimin ve sikimin her yerinde senin tadını istiyorum. Tüm o alaycı dokunuşlar... O gece benim için masanın üzerinde yaptığın gibi sikimin üzerinde dans etmeni istiyorum."

"Beni istediğini biliyordum," diye alay ediyorum onu tekmelerken. Beni bırakıyor ve o beni izlerken ben kapıya yaslanıyorum.

"Seni istiyor muyum?" diye homurdanıyor, kemeriyle boğuşuyor.

Kemerini açıp yavaşça ilmeklerden kurtarıyorum. Cyrus benim dengemi bozuyor, hep bozmuştur. Kontrolün bende olmasına, beni düşünemeyecekleri, konuşamayacakları ya da sorgulayamayacakları kadar istenmeye alışkınım ama o öyle değil. O da benimle oynuyor, onu daha önce hiç kimseyi istemediğim kadar çok istememi sağlıyor. Gözlerimi başka tarafa çeviremiyorum, kasıtlı olarak yavaş ve kontrollü hareketler karşısında amım kasılıyor ve meme uçlarım sıkışıyor. Bu benim her zamanki hızlı sevişmem değil.

"Diğer odada beni düşünürken kendine dokunmamış gibi havalı davranıyorsun, ha?"

"Hayır," diye cevap veriyorum, o karanlık gözlerle buluşarak. "Bunun için başka aletlerim var."

Başını sallıyor, hışımla yanıma geliyor ve boğazımı sıkıyor, tıpkı o gece tartıştığımız gibi. Ama bu sefer, ikimiz de biliyoruz ki bu iş burada bitmeyecek. Bu gece beni becerecek ve aramızdaki tüm bu gerginliği atacak.

Ve .

"Artık değil," diye mırıldandı ve beni döndürdü. Beni tahtaya çarparak şortumu yırtıyor. Ona yardım ediyorum, tekmeleyerek çıkarıyorum ama ben nefes almak için savaşıırken o beni daha sıkı sıkıyor. Bir an sonra, kalçamda soğuk bir şey hissediyorum, bir bıçak ve sonra iç çamaşırım üzerimden kesiliyor, beni çıplak ve ıslak bırakıyor. Ardından gömleğimi ve sütyenimi çıkarıyor. O giyinirken ben tamamen çıplaktım. Başka biri olsa kendini savunmasız hissedirdi, oysa ben çıplak tenimde kendimi en güçlü hissediyorum. Dokunuşuna doğru eğiliyorum, acı ve zevk içime işliyor

Kalbim gibi, beni soluk soluğa bırakıyor. Arkamda duruyor, nefesi kulağıma üfleyip beni ürpertirken vücudunun sıcaklığını ve gücünü hissetmeme izin veriyor.

"Sikimi mi istiyorsun? Bunun için yalvar." Boğazımı serbest bırakıyor ve ben de konuşabilecek kadar hava emiyorum. Elindeki mutlak güce bayılıyorum. Kontrolün bende olmasına, baskın olmaya alışkınım, ama şu anda Cyrus bunu pencereden dışarı atıyor. Yine de bu onu test etmeyeceğim anlamına gelmiyor. Sınırları zorlamayı severim ve kimse, özellikle de Cyrus Crew beni yalvartamaz.

"Hiç şansın yok, gidip kız arkadaşını ya da kardeşini sikeceğim."

Kapıya tekrar sertçe çarpıyorum ve inliyorum. Acı, mücadele ettiğim zihinsel sarmalı geri itiyor. Tüm farkındalığımı tüketiyor, bu yüzden başka bir şey düşünmeye yer yok - sadece o ve ben. Eğer geçmememiz gereken o çizgileri geçmeye istekliyse, zevk vaadi aramızda asılı duruyor.

"Ben sikmeden önce ağzına dikkat et," .

"Yap şunu," diye meydan okuyorum. "Siktir et, sikini o kadar derine sok ki önümüzdeki hafta boyunca tadabileceğim tek şey sen ol." Geri itiyorum, ona sürtünüyorum. "Sana meydan okuyorum."

Ben de aynı oyunu oynuyorum, çünkü ben onu ne kadar istiyorsam, arzuluyorsam, o da beni arzuluyor ve ikimiz de bunu biliyoruz.

Bu güç için, kontrol için bir savaş. Ben kolay biri değilim ve diğer küçük kızları gibi arkama yaslanıp emirlerini kabul etmeyeceğim. Alabildiğim kadar iyi veririm ve istediğimi alırım, yani onu.

"Siktir," diye inliyor, eli sırtımdan aşağı inip çıplak kıkırmı avuçlarken bana sürtünüyor. "Henüz değil ama. Seni dans ederken gördüğüm andan beri seni becerirken o büyük göğüslerini ellerimde hayal ediyorum."

"Öyle mi? Başka ne var?" Neyi hayal ettiğini görerek bastırıyorum. Beni sikerken memelerimi kavrayan o dövmeli, yaralı parmak eklemleri... Kahretsin, bunu istiyorum.

"Oh, prenses, daha yeni başlıyoruz. Beni asla baştan çıkarmamalıydın. Üvey kardeşin olabilirim ama şu anda senin her şeyinim." Beni döndürüyor ve itirazlarımı yutmak için dudaklarını tekrar dudaklarıma yapıştırıyor. Kapıyı kullanarak bacağını kaldırıp beline doluyorum ve damlayan amımı kot pantolonuna sürtüyorum. Kremim onları boyarken oraya geri dönmek zorunda kalacak ve Asher ya da Bray'in görebileceğini bilmek beni daha da tahrik ediyor. Sorabilirler.

Biliyor olabilirim.

Diğer elini tutarak göğsümün üzerine gelene kadar göğsümden aşağı çekiyorum. Ağzımın içinde homurdanıyor ve sert meme ucumu cımbızlarken bile dudağımı ısırarak cezalandırıyor. Ben ağzının içinde inleyene kadar onları büküyor ve koparıyor. Dudaklarıma bakarak sırtıyor, ağırlığını kavıyor ve geri çekilip tadına bakana kadar göğsümü yalamadan önce onları birbirine sıkıştırıyor. Birini ağzına alıp sıkıca emdikten sonra diğerini de emerken başım geriye düşüyor. Ben çıldırana kadar ısırıyor, yalıyor ve tadına bakıyor. Kendi arzularıyla savaşırken, kontrolümü kaybetmemeye çalışırken ter içinde kalıyorum.

Bu çok yanlış. O benim üvey kardeşim ama haklı. Denesek bile bunu durduramayız. Bu seksten ya da istekten öte bir şey.

"Dokun bana," .

"Nerede?" diye göğüslerime mırıldanıyor, aptalı oynuyor ama ses tonundaki eğlenceyi duyuyorum. Bacaklarımı açıp ayaklarımı yere indiriyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Kukum mu, yoksa yol haritasına mı ihtiyacın var?" Eli amıma sert bir tokatla inerken bağıriyorum.

Bacaklarımı tekmeleyerek ayırıyor. "Sana o ağız hakkında ne demiştim prenses? Başını gerçekten belaya sokacak," diye uyarıyor, karanlık ve aç gözleri benimkilere kayıyor.

"Siktir, umarım öyledir," diye mırıldanıyorum, göğüslerimi serbest bırakmadan önce kıkırdıyor. Ellerini kalçalarıma götürüyor ve nefesim kesilmeden önce kaşlarımı çatıyorum. Cyrus homurdanmadan beni havaya kaldırıyor, kafasını kalçalarımın arasına gömerken beni kapıya doğru tutuyor, o kadar hızlı ki, benimle ziyafet çekmeden önce nefes almaya bile vaktim yok.

Kirli sakalları uyluk içlerimi sıyrıyor, beni yerken acının sıçraması zevke karışıyor.

Dili hiçbir uyarıda bulunmadan kıvrımlarımdan aşağı iniyor. Yukarı uzanarak kapının üst kısmına tutunuyorum, diğer elimle saçlarından tutup onu kendime çekiyorum ve o sinir bozucu ağzını amımla kapatıyorum. Beni burada sıkıştıran o olabilir ama kalçalarımı sıkıp amımı daha da yaklaştırarak beni boşaltması için onu zorlarken kontrol bende. Dilini kabaca içime sokuyor, dövüşüğümüz gibi amımı yiyor.

Vahşi ve sert.

Dişleri klitorisimi yakalıyor ve dili göbeğime doğru ilerliyor. Tadıma bakıyor, daha önce hiç bu kadar iyi bir şey tatmamış gibi olabildiğince derine iniyor. Kahretsin, böyle am yiyorsa sarışının burada kalmasına şaşmamalı. Sik oyunu nasıl?

"Daha sert," diye emrediyorum, kendimi onun ağzının içinde kaybediyormuşum gibi görünmesin diye.

Bana gülümsüyor, bunu hissediyorum ve sonra dönüp bacağımı morartacak kadar sert bir şekilde ısıyor. Haykırıyorum, baskıdan dolayı gıcırđıyorum.

"Cyrus," diye uyarıyorum, ama kalın bir parmağını içime sokarken bir iniltiyle bitiyor. Orada tutuyor, bana binmem ya da boşalmam için yeteri kadar vermiyor, ama beni o sınırdaki tutuyor. Zevk içimden taşıyor, serbest bırakılmayı talep ediyor - onun kontrol ettiği bir serbest bırakılma. Bu sadece başka bir oyun.

Güzel.

Beni tutacağına güvenerek uzanıyorum ve göğsümü avuçluyorum. Neredeyse boşalana kadar meme uçlarımla oynuyorum. Yüzü ve sakalı kremamla kaplanmış halde yukarı bakıyor ve bir parmak daha eklerken beni izliyor.

"Sür onu. Dölünden sonra nefes almak istemiyorum, beni anlıyor musun prenses?" diye homurdanıyor. Amımı sert ve hızlı bir şekilde yedikçe, parmaklarını kıvrıp parmaklarını duvarlarım boyunca sürüklemekten önce parmaklarını içime sokup çıkarırken, istediği gibi kalçalarım başının her iki tarafında sıkılır.

Beni uçurumdan aşağı atıyor.

Boğuk bir çığlıkla boşalıyorum, yüzüne sürtünüyorum. Beni acımasızca yalıyor ve bir orgazm hızla ikiye dönüşüyor. Ancak onu itmeye çalıştığımda beni bırakıyor. Geri çekilirken beni tekrar kapıya tutuyor.

Parmağını yanağında gezdirip yalayarak temizlerken "Kuku boğulmasıyla ölüm" diye takılıyorum.

"Gitmenin en iyi yolu," diye mırıldanıyor.

"Kahretsin." Sarkarken titreyerek inliyorum.

"Hayır prenses, seninle işim henüz bitmedi. Bana bir aile yemeği sözü verildi ve alacağım şey de bu. Bu sadece başlangıçtı. Ana yemek için o şımarık kıcını lavabonun üzerine eđ."

Onun beklediği gibi acele etmedim. Beni çok hızlı boşalttı; bağımlılık yapıyordu. Kazandığını, manipüle edebileceği başka bir yumuşak kız olduğumu düşünüyor, ben de ona bir falsolu top atıyorum. Ona doğru yürüyorum, her adımda amımda ve kalçalarımdaya kendi kremimi hissediyorum. Onun da benim kadar çılgın olmasını istiyorum. Şu anda arzusunu bastırıyor ve ben bunu istemiyorum.

Herkesin korktuğu çılgın Crew kardeşini istiyorum. Onun gücünü, acısını ve aradaki her şeyi istiyorum.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve ağzını açıyor, ama bana emir veremeden ya da itiraz edemeden sert sikini tutuyorum. Kot pantolonunu aşağı iterek kocaman, sert uzunluğunu okşadım. Daha önce hiç görmediğim ya da sahip olmadığım kadar büyük ve sikinin aşağısında bir Jacob's Ladder var. Onu içimde hayal ederek kalçalarımı döndürürken amım kasılıyor ve ağzım onu ağzımda isteyerek salyalar akıtıyor. Ben de yapıyorum.

Onu bütün olarak yutuyorum.

İnliyor ve diğer elimle kalçasını kavırıyorum, onu yutarken metal toplar dilimin üzerinde sürüklenirken tırnaklarımı Boğazımın arkasına gelene kadar onu sonuna kadar yutuyorum, sonra bakışlarıyla karşılaşıyorum ve eğer yapabilseydim sırtırdım. Aleti kocaman olabilir ama ben kaldırabilirim.

Teklif ettiği her şeyi kabul edebilirim.

Hafifçe eğiliyor, kalçalarını öne doğru yuvarlıyor ve ağzımı beceriyor.

Ağzımı sert, hızlı itişlerle sikerken mırıldanarak dayanıyorum. Hızlanıyor, daha sert ve daha hızlı hareket ediyor ve homurtuları havayı dolduruyor. Prekumunun tadı ağzımı dolduruyor ve beni arzu içinde titretiyor. Geri çekilip ıslak sikinin ucuna üflüyorum ve tükürüğüm ağzımdan sikine damlıyor. Karanlık, vahşi gözleri bana kilitlenmiş durumda.

"Boğazımdan aşağı boşaldığını hissetmek istiyorum," diye mırıldanıyorum, eğilip dilimi Jacob's Ladder boyunca gezdirmeden önce dudaklarımı yalıyorum. "Sen çıldırırken bunların ağzımı parçaladığını hissetmek istiyorum."

"Lanet prenses," diye homurdanıyor, ben geri çekilirken sikini yanağıma doğru itiyor. "O ateşli küçük ağzını sikime geri sok."

Kendimi tutuyorum, dilimi sikinin başı boyunca ve ucunun içinde gezdirerek daha fazla döl alıyorum. Şimdi göğsü kabarıyor ve kalçaları titriyor.

"Şimdi!" diye hırlıyor.

Gözlerimi kısıyorum ve ucunu emiyorum. Saçlarımı tutuyor ve ağzımı sikine doğru sürüklemek için kullanıyor. Köklerimi koparırken çektiği acı beni inletiyor, hatta amım onun sahip olduğu güç karşısında sıkılıyor. Başka hiç kimse sadece ağzımı sikerek beni onun kadar azdıramazdı. Ağzım ağrıyor ve bana tekrar tekrar çarparken gözlerim sulanıyor.

Dudakları hırıltıyla bükülüyor ve ağzımı hayal ettiğim kadar sert bir şekilde alıyor. Acıtıyor, acı veriyor ve ben buna bayılıyorum ama kalçaları tekliyor. Boşalmaya çok yakın ve ben bunu henüz istemiyorum. Bu kocaman siki içimde hissetmek istiyorum. Eğer sonunda teslim oluyorsak, sunabileceği her şeyi istiyorum. Eli saçlarımdayken bile geri çekilmeyi başarıyorum.

Gölerek, yerde kıpırdayan sikinin tabanını sıkıyorum. "Amımın ana yemek olduğunu sanıyordum, koca adam, yoksa kendini ağzımda mı unuttun? Sanırım hepsi lafta kaldı ve beni becerecek kadar uzun süre dayanamadın."

Sonunda kırıldı.

Saçlarımdan tutup beni lavaboya fırlattı. Sertçe çarpıyorum, kaburgalarım darbeyi protesto ediyor, ama nefesimi tutacak zamanım yok. Eli arkadan boğazıma dolanıyor, başımı aşağıya doğru itiyor, diğer eliyle kalçalarımı çekip bacaklarımı ayırıyor.

"Benim için çığlık atarken bu sözleri yiyeceksin prenses." "Sözler, sözler-"

Cevabım bir bağırla sona eriyor, çünkü o

kocaman sikini içime soktu. İslağım, damlıyorum, ama o kadar büyük ki acı veriyor. Çıkarıp tekrar sokarken piercingler duvarıma sürtünüyor.

Siktir, siktir.

O canavar aletin üzerinde kıvranıyorum. Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim, hiç bu kadar dolu hissetmemiştim, sanki o içimde olmasa boş ve soğuk olacaktım gibi.

"Ben de öyle düşünmüştüm prenses," diye homurdanıyor, beni sikerken boğazımı daha sıkı kavlıyor. Bu güç beni lavaboya öyle bir itiyor ki canım acıyor. Acı zevke dönüşüyor - bu çok fazla.

Lanet olsun, bu kadar iyi hissettireceğini bile bilmiyordum.

Becerdiğim diğer herkes bunun yanında sönük kalıyor. Bunun yanlış ve berbat, küçük kirli bir sır olduğunu bilmem bile bunu çok daha iyi hale getiriyor. Gözlerimi kaldırıyorum ve aynada onunkilerle buluşuyorum, beni sikerken ağzı hırıltıyla açık. O iri, dövmele eller etimi kavrarırken arkamda yükselen devasa vücudunu görmek sözsüzce haykırmama neden oluyor.

İri, korkunç piç, içimdeki o noktaya defalarca vurduğunda beni çığlık attırıyor, parmakları boynumdaki ve kalçamdaki derimi morartıyor.

O benim üvey kardeşim, ailemden biri olması gerekiyor ama tek düşünebildiğim bunun ne kadar doğru olduğu, ne kadar iyi hissettirdiği ve bunun sonsuza dek sürmesini ne kadar istediğim. O siki tekrar ağzımda hissetmek ve ben kafamdaki tüm kirli, berbat şeyleri yaparken onun tekrar tekrar boşalmasını görmek istiyorum.

Kapı çalındı ama Cyrus durmadı. Bana çarpıyor, beni vahşice sikerken bana sarılıyor. "Ne?" diye bağılıyor, karşısındakinin tenlerimizin birbirine çarpışını duyabileceğini umursamadan. Dinledikleri gerçeği yüksek sesle haykırmama neden oluyor. Yapışmış, damlayan amımdan kurtuluyor ve beni lavaboya kaldırıp tekrar girmeden önce beni çeviriyor. I

Bacaklarımı beline doluyor ve arkama yaslanıyorum, o beni sikmeye devam ederken memelerim onun itme gücüyle sallanıyor.

Dudaklarımdan iniltieler kaçarken, onları durdurmaya çalışsam bile nefesimi zor tutuyorum. "Siz ikiniz iyi misiniz?" Asher sesleniyor. "Onu öldürmediniz, değil mi?"

Cyrus eğilip meme ucumu ısıyor ve beni inletiyor. "Kapıyı kırmadan önce cevap versen iyi olur prenses."

"Ben iyiyim!" Bağırıyorum, amım Cyrus'un sikinin etrafında kenetlenirken sesim gergin çıkıyor. Tenime karşı kıkırdıyor, kardeşi kapıyı dinlerken bile beni becermeye devam ediyor.

"Emin misin, Blair?" Asher tekrar sesleniyor ve bu kez sesi boğuk çıkıyor... kahkahayla mı?

"Sence biliyor mudur prenses? Sanırım biliyor. Umurumda değil, dölün sikimden aşağı damlayana ve herkesin duyacağı kadar yüksek sesle çığlık atana kadar durmayacağım."

"Kahretsin," diye tıslıyorum, kalçalarımı onun itişlerini karşılamak için kaldırıyorum. "Bırak dinlesin, umurumda değil. Kapıyı aç da izlesin."

Cyrus inliyor, meme ucumu tekrar ısırp uyarırken tutuşunu sıkılaştırıyor. "Pis orospu."

"Bayılıyorsun," diye karşılık verince sııttı.

"Aynen öyle."

Eğilip dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak beni susturuyor. Bir araya gelişimizin gücüyle dişlerimiz birbirine çarpıyor. Vücutlarımızın ıslak tokatları gürültülü ve kremim uyluklarından aşağı damlıyor. Kocaman sikinin her darbesi sinirlerime dokunarak beni daha da yukarılara taşıyor. Eli amıma doğru kayarak klitorisimi çimdiklediğinde, sonunda söz verdiği şeyi yapıyor...

Bana çığlık attırıyor.

Ağzının içine bağırıyorum, o kadar sert boşalırken sarsılıyorum ki neredeyse bayılıyorum. Durup beni kendi boşalmasıyla doldurmadan önce bana defalarca çarparken homurdandığını duyuyorum. İçimdeki döl hissi, üvey kardeşimin dölü, geri çekilirken tekrar çığlık atmama neden oluyor.

Nefes nefese kaldım ve terledim ama tatmin oldum.

Artçı sarsıntılar geçtiğinde, bedenimden kurtuluyor ve diğer duvara geri düşüyor. O karanlık gözler bana odaklanmış ve neredeyse... yumuşak görünüyorlar. Siktir, siktir, siktir. Hayır. Ben sert, öfkeli bir sikiş istiyordum.

"Prenses," diye

mırıldanıyor.

Kahretsin.

Neredeyse kendimi tekmeleyecektim. Bir kez daha duygularımın beni kontrol etmesine izin verdim ve şimdi bakıyorum. Kendimi çabucak çözüyorum ve o şaşkın bir ifadeyle beni izlerken kıyafetlerimi giydikten sonra, onu arkamdan bakakalmış bir halde bırakarak banyodan çıkıyorum.

Sonunda evden tamamen çıktım. Arabama koşup silahımı ateşlediğimde endişe ve panik beni ele geçiriyor. Hepsi ne yaptığımı biliyor ve karanlık çökene kadar araba kullanırken kafamda endişe dönüp duruyor, sonra geri dönüp gizlice odama çıkıyorum.

Başka kimse uyanık değil ve ben hala Bray'in kapısının önündeyim, uyanık olup olmadığına baksam mı diye düşünüyorum, böylece benimle birlikte şeytanlarımla savaşabilir, ama bu adil değil, bu yüzden odama giriyorum ve kendimi yatağıma atıyorum. Duş almalıyım ama onun hâlâ yanımda olması hissi hoşuma gidiyor.

Kahretsin, berbat durumdayım.

Yatağı tekrar vuruyorum ve kendime kızarak dönüyorum. Boğuk bir iniltiyle dönüp yatağıma defalarca vuruyorum, ta ki içinden beyaz bir şey çıkana kadar, sonra donup kalıyorum.

Kalbim çarparak kağıdı çekip açıyorum ve nefesim göğsümde duruyor. Orada, acı verecek kadar güzel bir çizimde ben varım... bugünden. Masada duruyorum, gözlerim kısılmış, neredeyse ateş saçıyor ve dudaklarım hırlıyor. O kadar iyi çizilmiş ki neredeyse gerçek gibi ve içinden sızan duygular gerçek gibi. Arkasına sevimli bir karalamayla kelimeleri görmek için çeviriyorum.

En zayıf anımızda bile gücümüz ve güzelliğimiz vardır. Asher

Beni gülümsetiyor. Katlayıp yatağımin altına geri koyuyorum ve bir an için her şey kayboluyor. Burada uzanıp beni çizdiğini hayal ediyorum. Bunu görmem gerektiğini nereden biliyordu? Hayatımın yeniden kötüye gittiğini ve kendi eylemlerimin beni bir kez daha boka bulaştırdığını?

Siktir, Cyrus'u becerdim.

Bunun yansımaları ne olacak? Ama merak etsem bile, pişman değilim. Harika bir seksti, hayır, inanılmaz bir seksti. Şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti ve kirli ve yanlış hissettirmesi onu çok daha iyi yapıyordu. Bu yüzden ne olursa olsun, özenle inşa edilmiş öfkeyi yok etmeye, nefretin ötesindeki cinsel, baskın erkeği görmeye değdiğini düşünmeden edemiyorum.

Bu yüzden beni yok etse bile.

Savaşmadan yenilmeyeceğim... Ne de olsa hiç yenilmedim.

"Ayl," diye fısıldıyor ve alçak, acı dolu sesi kafamı doldururken gözlerimi kapatıyorum. "Sorun yok, başka tarafa bak, izleme."

"Lütfen," diye yalvarıyorum, onun yaşaması için yalvarırken gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Lütfen yapma, bırak gitsin-"

"Ayl," diye öksürüyor ama kendi acım ve umutsuzluğum arttıkça onu görmezden geliyorum. Korku içime öyle bir işliyor ki boğuluyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, gözleriyle buluşuyorum ve orada gördüğüm soğukluk karşısında titriyorum.

Ne derse desin o bir katil. Sevgiye benzer bir şeyle aydınlansalar bile gözlerinde bu var.

"Beni seviyorsan onu öldürmezsin," diye hıçkırıyorum.

Alçak, tüyler ürpertici sesi boşluğu dolduruyor ve yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülmesine neden oluyor. Yaklaştığında neredeyse küçülüyorum. "Yakında aşkımı sorgulamak zorunda kalmayacaksın."

Sarsılarak uyanıyorum, tamamen giyinik ve soğuk terler içindeyim. Kalbim küt küt atıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Kendi üzerime kıvrılmadan önce onları öfkeyle siliyorum ve sonra kalbimi yavaşlatmak ve içimi titreten korkuyu hafifletmek için derin nefes alıyorum.

Lucas, özür dilerim.

Yirmi Altıncı Bölüm

Cyrus

Yatağında , kendime kızıyorum ama çizgiyi aştığım için değil. Hâlâ parmaklarımda, dilimde ve sikimde onun kokusu varken ve beni yeniden sertleştirirken pişman olamam. Çizgileri aşmaya, başkalarının yanlış olduğunu söylediği şeyleri yapmaya alışkınım. Ne de olsa Crew böyle bir şey, ama Blair...

Kahretsin, orada seksten daha fazlası vardı. Aramızdaki bağlantıyı hissedebiliyordum. Duygularımız kavgadan dolayı yükselmişti ve birbirimizden hıncımızı aldığımızda, her zamankinden daha farklı hissettiriyordu. Onu istemedim. Onu becermek, döllerimle doldurmak ve orada bırakmak istemiyordum. Onun iyi olduğundan emin olmak istedim ve bu beni çok kızdırdı.

Bize ne yapıyor?

Kardeşlerimin onu Crew olarak sahiplenmesi yeterince kötü değil mi? Şimdi de gidip bu siktiğimin dünyasında becermem gereken tek kişiyi becerdim.

hiç dokunmadım. Üvey kardeşim olduğu ya da çok gerçek olduğu için değil... Blair tehlikeli olduğu için.

Aileme, kontrolüme ve kalbime.

Annesinin tam bir pislik olduğu açık. Asher'ın annesinin de kötü olduğunu düşünmüştüm, her ne kadar onu romantikleştirse de. En azından onu gerçekten seviyordu - Blair'in aksine - sadece o boku vücuduna sokmayı bırakacak kadar değil, ona hamileyken bile. Babamıza bunun unutmak için olduğunu söyledi, unutmak için... Neyi unutmak için? Evli bir adamı nasıl becerdiğini ve hamile kaldığını mı? Bir evliliği yıktığını mı?

Babamız bir aziz değildir, her zaman sevgi arar, bazen yanlış yerlerde. Annemiz soğuk, para avcısı bir kaltaktı. Aralarında sevgi olmadığı belliydi, bu yüzden tabii ki sevgiyi başka yerlerde aradı... ama lanet olsun. Metresini hamile bıraktı ve bu da sevgili annemizi kızdırdı. Ama sevgili yaşlı babamız asla bir pislik olamazdı, bu yüzden bebeğin ve ihtiyaç duyabileceği her şeyin parasını ödedi. Ona bir ev ve bir araba aldı, faturalarını ödedi ve hatta o kabul etmese de yanında olmaya çalıştı. Sonra, para ve eşyalar ortadan kaybolmaya başladı, uyuşturucu için satıldı. Buna inanmak istemiyordu, özellikle de Asher bir bebek ve onun hayatı olduğu için. Sonunda onun için yeni bir sayfa açmış gibi görünüyordu.

Elbette onunla hiç tanışmamıştım, çünkü orospu annemiz izin vermiyordu. Başta kızmıştım elbette ama o da ailemdendi, başka bir kardeşti ve belki Bray kadar deli değildi. Sonra bir gün, sadece bir sırt çantası, bir battaniye, annemin bir resmi ve bir özürle buraya geldi. Temizlenmeye çalışmak onu terk ettiğini söyledi. Babam onu yanına almış ve büyüttmüş. Annem bundan hoşlanmadı... Lanet olsun, yarattığı sorundan.

Ama orada durup ağlarken ve çantasını tutarken o parlak gözlere bir kez baktıktan sonra biliyordum ki o benim kardeşimdi ve sekiz yaşında bile onu korumak için her şeyi yapardım. Onu annemizin gazabından korudum, Bray'le birlikte büyümesine yardımcı oldum ve üçümüz ayrılmaz bir ikili olduk. Dünyaya karşı bizdik.

Annesini bulmak için bazı kişileri aramak üzere telefonumu ilk kez elime alıyorum. İstemediğini, eğer onu bulmak istiyorsa nerede olduğunu bildiğini söylüyor, ama bir sanatçının kalbine sahip. Tıpkı onun gibi yumuşak ve özlem dolu. Ne de olsa o bir şarkıcıydı, ama ikimiz de gerçeği biliyoruz. Ya kolunda bir iğneyle çoktan ölmüştür ya da geri dönecek kadar umurunda değildir.

Babamın onu bulmaya çalışmamasına şaşırdım. Dürüst olmak gerekirse, bence o gerçekten sevdiği tek kadındı. İhtiyacı olan şeyi onda buldu, ama hayat

Şimdi de unutmak için kendini bu soğuk ve açgözlü kadınlara gömüyor. Peki ya Asher? Asher acısını resmediyor. Bize, bir aileye sahip olabilir ama o da tıpkı bizim gibi annesini kaybetti... ve tıpkı Blair gibi görünüyor.

Annesi burada olabilir ama Blair onu uzun zaman önce kaybetti. Meredith'in bu gece ona davranış şekli annemin bana davranış şekliyle aynıydı, sadece Bray'e o kadar değil. Bray'i severdi, küçük güzel oğlunu. Çocuğu olduğunu hatırladığında ona gösteriş yapar ve üzerine titrerdi. Ben mi? Benden nefret ederdi çünkü onun gerçek yüzünü görmüştüm. Onu bu yanından, yapabileceği duygusuzluktan korumaya çalıştım. Blair'i bundan kim korudu?

Bu gece, yumrukların eve çarptığını gördüm. Tıpkı annemin bana saldırdığı, beni parçaladığı ve ona ve bu dünyaya duyduğum her türlü sevginin yerine öfke ve acıdan başka bir şey koymadığı şekilde vurulmuşlardı.

Sikeyim.

Giderken neredeyse ağlıyordu. Blair bunu saklamaya çalıştı, aklından geçenleri gizlemeye çalıştı ama ben bunların ötesini gördüm. O gözlerin içine baktım ve savaştığı şeytanları gördüm, tıpkı benimkiler gibi.

Kendime ve ona çoktan sinirlenmiş bir halde ayağa fırlıyorum ve koridora fırlamadan önce kapımı sarsarak açıyorum. Düşük mırıltılar ve tanıdık bir ses duymadan önce elim onun kapısında.

Bray.

Elimi bıraktığımda bir an için kıskançlık duygusu içimi kaplıyor ve sonra dudaklarımı bir gülümseme kaplıyor. Güzel, onun yanında olmalı. O onu rahatlatılabilir, ben yapamam. Ben böyle biri değilim. Kendimi birine bu şekilde açamam, çünkü teselli vermek için kendinizi zayıflatmanız gerekir. O kişinin hissettiklerini hissetmenize izin vermelisiniz ve ben bunu yapamam. Bu benim yargımı çarpıtacak; ondan nefret etmemi imkânsız hale getirecek. Arkamı dönüp odama geri dönüyorum.

Gerekirse onu öldürebilmem, gerekirse ailemi kurtarmak için onu yok edebilmem gerekiyor.

Yalnız olmaması .

Asla Blair'in ihtiyacı olan şey olamayacağım.

Ben çok yaralı, bıkkın ve dünyaya karşı öfkeliyim. O sert olabilir, benim gibi öfkeli ve umursamaz olabilir ama içinde bir yumuşaklık var. Bunu daha önce hareketlerinde, arkadaşını sevmeye ve ihtiyacı olduğuna inandığı kişileri koruma biçiminde görmüştüm.

Yumuşaklığım yok, zayıflığım yok.

Onun dışında, öyle görünüyor.

Yirmi Yedinci Bölüm

Blair

Aramızdaki havada garip bir ateşkes, bir barış var.

Cyrus bana hırlamıyor, ama bu seks sonrası parıltı olabilir. Konuşmuyor ama beni öldürmekle de tehdit etmiyor, bu her zaman iyidir. Bray ben izlerken televizyonun yanında mekik çekerken, Asher başını kucağıma yaslamış mırıldanıyor, dili konsantrasyonla dudaklarına yapışmış. Neredeyse rahatlatıcı.

Bundan nefret ediyorum. Sanki kavgayı, yargılamayı bekliyor gibiyim. Cyrus'la yattığımı bilmek zorundalar... yine de hiçbir şey söylemediler.

Bray yine bütün gece yatağımda uyudu, sadece uyudu ve bana sarıldı, şeytanlarımı sadece dokunuşuyla uzak tuttu. Geçen gecenin şans eseri olduğunu düşünmüştüm ama dün gece hiç kâbus görmedim ve bir yıldır ilk kez kendimi dinlenmiş hissediyorum. Tamamen uyanık ve farkındayım, sürekli bir yorgunluk halinde dolaşan bir hayalet gibi değilim.

Bray'den önce uyandım, duş aldım, giyindim ve buraya geldim. Asher bana kahvaltı hazırladı ve diğerleri yavaşça içeri girmeden önce birlikte yedik ve şimdi burada olmam sorun değilmiş gibi davranıyorlar. Cyrus telefonunda geziniyor, parmakları saçlarıma dokunurken kolu kanepenin arkasına doğru sarkıyor. Rahatlamadan önce donup kalıyor ve bana bakmadan, sanki yaptığının farkında bile değilmiş gibi saç uçlarını karıştırmaya başlıyor.

Kendimi alacakaranlık kuşağında gibi hissediyorum.

Buraya geldiğimden beri kavga ediyoruz, flört ediyoruz ya da kaos yaratıyoruz. Bu barış tuhaf. Sırf tepkilerini görmek için bir şeyler başlatmak istiyorum ama sonra Faye'in sözleri aklıma geliyor ve bana incinmemek için bir şeyleri yok ettiğimi hatırlatıyor. Bunu yapmak istemiyorum. Gerçekten istemiyorum ve eğer kalırsam yapacağımı da biliyorum. Yılların travması ve deneyimi, dürtü o kadar güçlü olana kadar beni körüklüyor ki ayağa fırlıyorum.

Çantamı ve anahtarlarımı almadan önce "Gitmeliyim, sonra görüşürüz," diye geveliyorum. Şaşkınlıkla beni izliyorlar.

Asher kaşlarını çatarak doğruluyor. "Nereye gideceksin?" diye soruyor ama ben çoktan gitmişim.

Çok fazla, çok tüketiyorlar. Bir şans vereceğime söz verdiğimi biliyorum ama gözlerini üzerimde hissediyorum. Cyrus'la yattığımı biliyorlar, Bray'le yattığımı biliyorlar. Çok fazla şey görüyorlar, çok fazla şey biliyorlar ve ben nefes alamıyorum, bu yüzden onları incitmeden ya da daha kötüsünü yapmadan oradan siktir olup gidiyorum... İçeri girmelerine izin veriyorum ve benim her berbat parçamı görüyorlar. Bray çoktan yaklaşıyor, katman katman geri çekiliyor, hatta Cyrus ve Asher bile... Asher çok tatlı, ben fark etmeden duvarlarımdan gizlice geçiyor.

Buna hazır mıyım bilmiyorum ama başka seçeneğim yokmuş gibi hissediyorum.

Bana bir tane vermiyorlar.

Faye'in ağlama şeklini, Cyrus'un tadına bakma, bana dokunma ve beni becerme şeklini ve Bray'in kollarında ilk kez kâbus görmeden uyurken hissettiklerimi bir anlığına unutmam gerekiyor. Bir de Asher'ın çizimini bulduğumda hissettiklerim var.

Sadece unutmaya, beynimi tüm endişe, korku ve acıdan uyuşturmaya ihtiyacım var. Bu geceden sonra insanların içeri girmesine ve yaklaşmasına izin vermeyi deneyeceğim, gerçekten deneyeceğim. İzin verirse Faye'le aramı düzeltmeye çalışacağım ve bu kez onun için doğru olanı yapacağım. Eğer istedikleri buysa, sinir bozucu derecede seksi üvey kardeşlerimi bile uzaklaştırmayacağım. Allegra ve Lexi için daha iyi bir arkadaş olacağım. Hepsinden önemlisi, kendime karşı daha nazik olacağım. Kendimi affedeceğim çünkü bu benim hatam değildi.

Kabul etmek bunca zamanımı aldı ama olanlar benim suçum değildi. Trajikti, korkunçtu ve beni hayatım boyunca yaralayacaktı ama bunun suçlusu ben değildim. Bunu içime sindirmenin, beni kontrol etmeyi bırakmanın zamanı geldi. Bu dünyada kötü insanlar var ve bir sürü boktan şey oluyor ama başkalarının eylemlerinden ben sorumlu olamam. Tek endişelenmem gereken kendiminkiler.

Bray ve ben uyuduktan sonra öğleden sonra oldu, bu yüzden herhangi bir parti ya da gidebileceğim bir yer yok. Buraya taşındığımdan beri beni ekleyen tüm insanların sosyal medya hesaplarını açıp arıyorum, yapacak bir şeyler arıyorum. Walker's'da buldum. Çok uzak olmayan bir yerde bir araba buluşması ve barbekü partisi var ve görünüşe göre orada bir sürü insan var, tanıdığım insanlar ve içki. Uygulamayı kapatmadan, telefonumu kilitlemeden ve bir kenara atmadan önce Faye'e mesaj atmak için mesajlarımı bile açıyorum. Benden zaman istiyor ve ben de bunu ona vereceğim. Kendime de vereceğim.

Mekânı kolayca buluyorum ve arka tarafa, beni homurdanmaya iten bir sıra pezevenk Subaru'nun yanına park ediyorum. Sahipleri gösteriş yapıyor, motorlarını çalıştırıyor ve LED ışıklarını yakıyor, bir grup erkek de bira içip onları izliyor. Beni görüyorlar, arabama hayranlıkla bakıyorlar ve sonra bir kadın indiğinde şok olmuş gibi bakıyorlar. Arabayı kilitleyip uzaklaşmadan önce göz kırpyorum. Çimlerin üzerine uzanmış, bazıları palto ve battaniyelerin üzerinde oturan, bazıları da yiyip içen insan grupları var. Hatta nehirde yüzüp eğlenenler bile var. Arkamızda ağaçlar var, alanı ve nehri kapatıyor, güneş üzerimize parlıyor.

Sol tarafta eski bir çiftlik evi ve ahır var. Ev eski ve dağınık görünüyor, ancak ahır açıkça bir haline getirilmiş. Kirişlerin üzerinde ışıklar var ve büyük ahır kapısı içeriye görebilmem için itilerek açılmış. Bazı ahırlar sökülmüş ve bir bar ve bira pong alanı yapmak için ters çevrilmiş. Arka tarafta portatif tuvaletler, birkaç fiç ve zemini kaplayan samanlar var.

Şirin ve gittiğim tüm zengin erkek partilerinden farklı. Daha sade ve parayla daha az ilgili, muhtemelen bu yüzden şehirden gelen zengin kızların çoğunu sallanan topuklu ayakkabılarıyla burada göremiyorum. erkekler ve tanıştığım bazı sakin kızlar var. Walker'ın suya daldığını görüyorum ve dondurucu sandıklarından birine yönelirken sırtıyorum. Bir Bud çekiyorum, kapağını açıyorum ve soğuk şişeden biraz içiyorum. Gözlerimi kapatıp başımı arkaya eğerek bir dakika boyunca nefes alırken buğu elimden aşağı damlıyor. Burada benden beklentileri olan kimse yok, beni didikleyen ya da tüm karanlık sırlarımı ortaya dökmemi isteyen kimse yok. Ben sadece kendimim.

Belki bazıları bunu üzücü veya yalnız bulabilir, ama dürüst olmak gerekirse, herkesin ara sıra rahatlamaya ve unutmaya, hiçbir beklentisi veya kaygısı olmayan bir kalabalığın içinde sadece bir yabancı olmaya ihtiyacı vardır. Bazen kendin olmak zorunda olmamak güzeldir.

Ama sonra gerçekler ortaya çıkınca dünyam başıma yıkılıyor. Ağzımı silip kalabalığa bakıyorum ve insanlar fısıldaşırken birkaç bakış yakalıyorum. Yabancı olamam. Burada, Cyrus'un kız arkadaşını beceren, kavga çıkaran ve araba yarışı yapan kızım. Burada herkesin merak , Crew'un bir parçası olup olmadığımı merak ettiği kız benim. Birayı fondip yapıp çöpe atıyorum ve bir tane daha alıp üstünü çabucak kapatıyorum, bir yandan da etrafta bana bakıp fısıldamayan birilerini . Görünüşe göre Crew kardeşlerle birlikte olmak insana çok fazla ilgi kazandırıyor. Önceden kalabalığın arasına karışabilirdim. Bazıları beni tanırdı ama çoğu için unutulabilirdim. Şimdi göze çarpıyorum, şimdi bakıyorlar, izliyorlar ve merak ediyorlar. Hatta bir kişinin fotoğraf çektiğini görüyorum ve Cyrus'a mı yoksa grup sohbetine mi göndereceğini merak ederek kaşlarımı çatıyorum.

Arkamı döndüğümde Walker'ın sudan çıktığını görünce içtenlikle gülümsüyorum. Saçlarını silkeliyor ve göğsünde bir havlu gezdiriyor, sonra gözleri benimkilerle buluşuyor ve dudakları kıvrılıyor. Yatakta iyiydi, bu kesin, ama aynı zamanda güvende hissediyor. Güzel. Düz beyaz dişlerini gülümseyerek göstererek yanıma geliyor.

"Seni burada görmek ne güzel. Mürettebattan çocukların seni bir yere bağlayacaklarını düşünmüştüm."

"Nereden biliyorsun?" Nefes nefese kaldım. "Merak etme, fermuarları kırdım ve kaçtım."

"Bunu yapabilecek biri varsa o da sensin," diye şaka yapıyor. "Bir içki ister misin diye sorardım" -birama dikkatle bakıyor- "ama görünüşe göre sen halletmişsin."

"Kendimi evimde gibi hissettim." Kadeh kaldırıyorum ve bir yudum alıyorum. "Güzel, tahmin etmediysen burası oldukça soğuk."

"Ne yani, tasarımı elbiseler ve topuklu ayakkabılar giyen züppe zengin kızlar yok mu?"

"Hayır. Sadece su, seks ve iyi vakit geçirmek." Gülüyor. "Senin gördüğün gibi zengin partileri değil. Genelde onlara gitmem bile, ama kız kardeşim beni zorladı." Daha geniş sırtıyor. "Ama tahminimce onu çok iyi tanıyorsun."

"Yeterince iyi." Kıskanç ya da tuhaf davranmamasına sevinerek göz kırpıyorum.

Ne de olsa ayaküstü seviştik.

"Gel, seni birkaç kişiyle tanıştırayım." Dönüp çimlerin üzerinde yürümeye başladı, ben de onu bir grup gencin yanına kadar takip ettim. Ben her zaman

Zaten o zengin partilerinde kendimi bir başparmak gibi hissediyordum, sanki hepsi sokaklardan geldiğimi ve para çaldığımı biliyordu. Burada mı? İçki, uyuşturucu ve güneş? Doğru hissettiriyor. Kimse ne giydiğinizi, mücevherlerinizin fiyatını ya da kaç takipçiniz olduğunu yargılamıyor.

Bu sadece iyi vakit geçirmekle ilgili.

Grup bizim yaşlarımızda beş çocuktan oluşuyor. Walker beni tanıştırtırken sırttan bir kızıl saçlı var. "Bu Blair, havalıdır. Blair, bu güneşten daha parlak salak Malcolm." Sarı saçlı, mavi gözlü çekici bir adamı işaret etmeden önce birasıyla beni alkışlıyor. "Billy." Başımı sallıyorum ve o da diğer üçünü Dustin, Jay ve Will olarak tanıtıyor.

"Kahretsin, o bir Crew kızı, değil mi? Ona baktığımız için kıcımıza tekme basmayacaklar, değil mi?" Billy alay ediyor.

"Ben kimsenin kızı değilim, tatlım." İçimi bir sıkıntı kaplasa da göz kırptıyorum. "Kıçına tekme basacak biri varsa, o da benim." Bu onları güldürüyor.

"Yani, gerçekten, onların kız kardeşi olduğuna dair bir söylenti mi var?" Jay soruyor. Islak siyah saçları geriye taranmış ve sakalları kesilmemiş ama yapılı. Buralarda suyun içinde ne var? "Bu doğru mu? Çünkü sana söylemeliyim ki, bu onlar için büyük bir utanç... bizim için değil ama."

Will, "Evet, başının bağlı olmasını seviyorsan uzak dur derim," diye uyarıyor.

"Üvey kardeş," diye onaylıyorum. "Ve seni öldürmeyecekler." Dustin gülerek, "Ben öyle duymadım," diye ekliyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Ne duydun?"

Billy bana aç bir bakışla bakarak, "Dün gece sınırların dışında olduğun söylendi," dedi. "Tabii kıcıımızın tekmedenmesini ve cesetlerimizin suya düşmesini istemiyorsak."

"Temel olarak, size baktığımız için bile bize zarar verecekler ve sonra bizi öldürecekler." Jay omuz silkiyor.

"Bok yok mu?" Walker sırtıyor ve bana göz kırptıyor. "İyi ki bu daha yeni yürürlüğe girdi."

"Siktir et onları." Homurdanıyorum ve biramı yudumluyorum. "Bana sahip değiller. Becermek istediğim kişiye zarar vermeye kalkarlarsa, onları öldürürüm."

Billy dudaklarını yalayarak, "Kahretsin, bu çok ateşli," diye mırıldandı. "Mürettebatla mı kapışıyorsun? Çok taşaklısın kızım."

"Bunu biliyorsun. Eğer iyi olursan, onları görmene bile izin verebilirim." Ben üç yeni üvey kardeşimi en iyi nasıl öldürebileceğimi düşünürken, bu onları yine güldürüyor. İnsanları benden uzak durmaları için uyarmaya nasıl cüret ederler? İstedığimi sikerim.

Cyrus'u becerdim ve iyi davrandım diye beni kontrol edemezler. Ben kendimim. Belki de bu yüzden yapıyorum. Belki de Faye'in dediği gibi, kendi kendimi yok etmeyi seviyordumdur. Walker gülerken ve Jay bize laf atarken birkaç tek atıyorum, Billy'nin elini tutuyorum ve onu ahırın arkasına sürüklüyorum.

Crew kardeşlerin canı cehenneme. Kimi istersem onu yaparım ve onlar bu konuda hiçbir şey yapamazlar.

"Çok ateşlisin-" diye başlıyor Billy ama onun sözlerini duymak istemiyorum. Dönüp ellerimi Billy'nin çıplak, altın rengi göğsüne bastırıyorum ve itiyorum. Ben kendimi göğsüne yapıştırırken o sırtarak ahırın duvarına yaslanıyor.

Başı aşağı iniyor ve beni sertçe öpüyor, dişleri dişlerime çarpıyor - bu konuda pek iyi değil. Elleri vücudumda dolaşüyor, kıcımlı kavlıyor ve sıkıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve Cyrus'un bana dokunan usta ellerinin görüntüsü aklıma geliyor. Tadını ve beni nasıl sert ve mükemmel öptüğünü, ağzıma nasıl hükmettiğini unutmaya çalışıyorum.

Kahretsin, batırıyor muyum? Bunu onları incitmek için mi kullanıyorum? Onları uzaklaştırmak için mi? Faye haklı mı? Bunu tartışırken başımı çeviriyorum. Eğer bunu yaparsam, geri dönüşü yok. Bu onları incitecek... Sanırım. Düşüncesizce davranıyorum çünkü yaptıkları şeye kızgınım. Muhtemelen bunu beni kontrol etmek için değil, korumak için söylediler. Onun gibi değil.

Sikeyim. Gözlerimi açıp onu itmeye hazırlanırken Billy'nin dudakları boynumda geziniyor. Bunu yapamam. Onlardan nefret etsem bile, beni kızdırsalar ve kemiklerine saldırıp onları öldürmek istesem bile.

Kendimi yok etmeye devam edemem, sadece onlar ve Faye için değil... kendim için de. Daha çok çalışacağıma, bu yabancı duygulara güveneceğime ve sırf düşünmemek ya da hissetmemek daha kolay diye aptalca şeyler yapmayacağıma söz verdim. Ama gözlerim açıldığında üç sert bakışla karşılaşıyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

İçimi heyecan kaplarken Billy'nin farkında olmadan beceriksizce kavrayışıyla doğruluyorum. Az önce Crew kardeşlere iddialarını desteklemeleri için meydan okudum ve gözlerindeki ifadeye bakılırsa bunu yapmayı planlıyorlar.

Onu uyarmak için Billy'ye dönüyorum ama ben onu itmeye çalışırken bile dudaklarını tekrar bana yapıştırıyor. Başardım ve ağzımı silerek geri çekildim.

"Blair," diye bir ses geliyor. Dönüp inliyorum ve Crew kardeşlerin üçünün de gözleriyle karşılaşıyorum. Kahretsin. Çok fena yakalandım.

"Merhaba, bela." Asher sırtıyor.

"Arkadaşın kim?" Bray diyor. "Utanma bebeğim." Beti benzi atmış olan Billy'ye bakıyor. Kollarımı kavuşturup onun önüne geçiyorum.

"Hiç kimse." İç çektim. "Siz burada ne yapıyorsunuz?"

Bray, "Canımız sıkılıyordu ve sonra bizim kızın tüm erkeklere sataştığına dair bazı söylentiler duyduk," diye yanıtlıyor.

Asher dostça bir sırıtışla, "Ve biz de öğrenmeye geldik," diye sözlerini bitiriyor ama sonra Billy'ye dönüyor ve gülümsemesi köpekbalığı gibi bir hal alıyor. "Senin adın ne?"

"Billy," diye kekeleyerek ellerini havaya kaldırdı. "Zarar vermek istemedim, dedi ki-"

"Oh, ne dediğini tahmin edebiliyorum," diye hırlıyor Cyrus ve bana ters ters bakıyor. "Ama onunla daha sonra ilgileneceğiz. Ancak sen, Billy, bizim olana dokundun." "Siktir, dostum, bilmiyordum, tamam mı? Lütfen, hiç burada değilmişim gibi davranacağım.

."

"Ama seni gördük." Bray omuzlarını silkip gülümsedi ama gözleri kızgınlar. "Ona dokunduğunuzu, onu öptüğünüzü gördük... Ne düşünüyorsunuz kardeşlerim?"

"İbret olsun diyorum," diye teklif ediyor Asher.

"Katılıyorum, o zaman başkaları buna bir daha kalkışmaz. Belli ki yumuşadığınızı düşünüyorlar."

"Kesin şunu," diye çıkıştım. "Sizi lanet olası moronlar." Onlara doğru tepiniyorum. "Bütün bu sahte tehditler, kendi aramızda konuşmalar-" Cyrus beni tutup kendine doğru çekerken nefesim kesiliyor. Göğsüne düşüyorum ve bana ters ters bakıyor.

"Şimdiye kadar bilmen gerekirdi bebeğim, biz hiçbir şeyin sahtesini yapmayız. Senin de paçayı sıyırdığını sanma ama görünüşe göre herkese neden yetkili olduğumuzu hatırlatmamız gerekiyor." Eğilip yüzüme bakıyor. "Şimdi, bir kez olsun çenenin kapa yoksa şu anda olduğundan daha fazla boka batacaksın."

"Bir öptüğün için mi?" Kollarında debelenerek karşılık veriyorum ama beni kolayca Bray'e bırakıyor, o da beni tutuyor. "Ciddi misin? Ne oluyor lan? Sen benim erkek arkadaşım değilsin ki. İstedğim kişiyle yatabilirim."

Bray'in eli ağzımı kapatıyor ve ben Cyrus ile Asher'ın Billy'ye yaklaşmasını izlerken kulağıma eğiliyor. "Onu dinlesen iyi olur hayatım, daha fazla kızdırma. Bu kişisel değil, işle ilgili. Uyarılarımızı dikkate almazlarsa, söylediğimiz her şeyi görmezden gelebileceklerini düşünmelerine yol açabilir, o zaman çok daha fazla insana zarar vermek zorunda kalırız. En iyisi ibret olsun... ve evet, tamam, bu biraz kişisel. Size bizden başka kimse dokunamaz."

Elini ısırmadan önce kollarında debeleniyorum. Sikini kıcıma sokarken bile tıslıyor. "Isırmayı kes, hoşuma gidiyor," diye hırlıyor boynumu ısırmadan önce. "Yoksa ben de yaparım." Kuvvetten sarsılıyorum ve amım kasılırken bile dudaklarımdan bir nefes çıkıyor. Daha iyi öpüyor ve yalıyor ve ben ürperiyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor. Gözlerim kocaman açılmış, Asher ve Cyrus'u izliyorum.

Hala. Billy dehşete düşmüş görünüyor ve ben kendimi korkunç hissediyorum. Onu buraya ben getirdim, benim yüzümden zarar görmemeli...

Tekrar ısıyor, sert aletini kıcıma sürüyor. Ne oluyor lan? Neden birdenbire üzerime çullandılar? Cyrus'la yattığım için mi yoksa başka bir şey için mi? Her iki durumda da, Bray rol yapmaktan bıkmış gibi görünüyor ve bana ne istediğini açıkça gösteriyor - beni.

Boynumu yalıyor ve başım ona daha iyi erişim sağlamak için kendiliğinden eğiliyor. Kabuğu yalarken dişleri kulağıma takılıyor. "Onu kurtaramazsın; o sana dokundu. Bizim olana dokundu." Bunun üzerine hırlıyorum ve o da kıkırdıyor. "İzle ve öğren sevgilim, bir serseriye becermeye çalıştığında neler olduğunu. Bunu ne kadar çabuk öğrenirsen, o kadar az kan dökülür. Bu şehir bizim ve sen de bizimsin, o yüzden buna alış." Cyrus Billy'nin etrafında dönmeyi bıraktığında ısıtır. Asher onu ileri doğru iter ve Billy tökezleyerek Cyrus'un durur, Cyrus'un yüzü sert ve öfkeli. İki adam arasındaki fark şok ediciydi, onlara duyduğum şehveti tatmin edecek soluk bir taklit için yanıp tutuştuğumu kanıtlıyordu.

Billy değil.

Cyrus konuşur gibi, "Onu öptüğünü gördüm," diyor ve sonra onun ağzına bir yumruk indiriyor. Billy bir iniltiyle Asher'ın üzerine düşer, elleri dudaklarına gider. Asher gülerek onu ileri doğru iter ve ellerini çekip arkasından tutar.

"Bunlarla ona dokunduğunu gördüm," diyor Asher acımasızca. Gözleri benimkilere kayıyor ve sonunda Asher'ın diğer yüzünü görüyorum - Crew'un kardeşi, ressam değil, nazik sanatçı değil. Onun nasıl bir çete üyesi olduğunu ve neden sadece Cyrus'tan değil, herkesin onlardan korktuğunu görüyorum. Zorlukla dizginlenen bir şiddetle titreşiyorlar, ama her hareketleri öldürmek değil zarar vermek ve bir mesaj göndermek için hesaplanmış.

Ben onlarınım.

Kanıtladıkları şey bu, ama beni bu şekilde sahiplenmelerine izin vereceğimi düşünüyorlarsa başka bir şey daha var. Ben kolay lokma ya da oyuncak değilim. Ben lanet olası bir savaşçıyım ve arkama yaslanıp onların küçük ortak amcığı olacağımı düşünebilirler, ama denerlerse onları mahvedeceğim.

Onlar için acı çeksem bile ben kendimim. Onlara çekilsem bile. Kendi beynim ve yumruklarım olduğunu ve dikkatli olmazlarsa bunları onlara karşı kullanacağımı fark etmeye başlasalar iyi olur.

Kollarına sarkıyorum ve o da beni ödüllendiriyor, boynumu ve nabzımı öpüyor, gözlerim kardeşlerinde kalsa bile -ama asla pes etmediğimi bilmeli. Cyrus Billy'nin ellerinden birini tutup kırıyor ve Bray izlemek için başını kaldırıırken ben hamlemi yapıyorum. Ayağına basıyorum ve dirseğimi geri itiyorum, o inleyip sendeleyerek uzaklaşırken tutuşunu kırıyorum. Dönüp dizimi tam sikinin üstüne getiriyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor, mücevherlerini elleriyle kapatırken ağzı bir iniltiyle açılıyor.

Cyrus ve Asher'a dönüyorum.

Cyrus Billy'nin diğer elini koparmadan önce ileri atılıp elini havada yakalıyorum. Önce bana sonra Bray'e bakıyor ve sırtıyor. "Bebeğim-"

Elini ona geri itiyorum. "Ona bir daha dokunursan, saçlarını tıraş eder ve sen uyurken bisikletine bir sık sokarım," diye tıslıyorum. Ciddiyim ve sonra Asher'a bakıyorum. "Ve bütün resimlerini yok ederim. Burada dalga geçmiyorum, sizi pislikler." Asher geri çekiliyor, gözleri üzgün beni izliyor. Cyrus bana dik dik bakıyor ve ben de gözlerini devirene kadar ona bakıyorum.

"Bırakın onu." Billy hemen kaçıyor ve ben gözümü üçünün üzerinde gezdiriyorum.

"Hepiniz lanet olası pisliklersiniz." Onlara orta parmağımı fırlatıyorum, dönüyorum ve hışımla uzaklaşıyorum. Partideki diğerlerinin kargaşasını, hatta Walker'ın endişeli sesini duyuyorum ve bu beni üzüyor. Muhtemelen bundan sonra bir daha asla kabul edilmeyeceğim ya da davet edilmeyeceğim.

Aynı zamanda çok kızgınım, Bray'in dokunuşundan ve üvey kardeşlerimin içindeki saf sahiplenme ve kontrollü öfkeden dolayı azmış durumdayım ve sırf bana dokundukları için birini incitmelerini izlemenin beni ne kadar azdırdığına durumdayım. Kızgın, azgın ve sinirli olmak iyi bir kombinasyon değil. Onlara bağırıdıktan sonra gitmeye karar verdim ama benimle yeterince uğraştılar. Asher beni kucağına aldı ve omzunun üzerinden fırlattı. Ona tıslayarak sırtına vuruyorum ama o beni tokatlıyor ve protestolarımı görmezden geliyor. Bunu Cyrus'tan beklerdim, belki Bray'den bile... ama Asher?

Ne. Ne. Sikeyim.

Diğer ikisi de peşimizden gelip arabama doğru koşuyor. Bray ellerini cebime atıp anahtarlarımı alıyor ve Cyrus arka kapıyı açıp Asher'a kafasını salladığında kilidi açıyor.

"Onu içeri koy," diyor.

"Sakın aklından bile geçirme-" İçeri fırlatıldım ve bir *gümbürtüyle* arka koltuğa düştüm. Bacaklarım daha uzağa çekilmeden önce yan kapıdan dışarı sarkıyor ve Cyrus bana dik dik bakarken onları tutuyor.

"Sıra sende, bebeğim." Sırıttıyor.

"Benim sıram mı?" Başım saçlarımdan geriye doğru çekilmeden önce dirseklerimin üzerinde doğrulup aptalca tekrarlıyorum. Diğer açık kapıda Bray'in gözleriyle karşılaşıyorum.

"Ceza." Sırıttıyor. "Cezalandırılma zamanın geldi, sevgilim."

"Eğer denersen taşaklarını keser ve Bray'in boğazına tıkarım," diye uyarıyorum Cyrus'u. Bray kıkırdarak kapıyı kapatıyor ve ön yolcu koltuğuna oturuyor. Cyrus tırmanıp kapıyı kapatırken Asher sürücü koltuğuna kayıyor ve beni de yanlarına hapsediyor.

" ş u bebeğim," diyor Bray, ben oflayıp puflayarak Cyrus'u savuştururken dönüp beni izliyor. "Seni biz sahiplendik, sen bizimsin." Gülümseyerek omuz silkiyor. "Bir daha kimse sana dokunamayacak."

"Bahse girmek ister misin?" Hırlıyorum.

Cyrus başımı geriye çekip yüzüme bakıyor, karanlık ve tehlikeli gözleri beni olduğum yere kilitliyor. İçimde nasıl hissettiğini hatırladıkça amım kasılıyor ve o da bunu biliyormuş gibi sırtıyor. "Boşalmak mı istiyorsun bebeğim? Sikişmek mi istiyorsun? O zaman tamam, ama sadece ikimizden biriyle olacak."

Gözlerimi kısıyorum, bacaklarına tekme atarken göğsüm öfke ve arzuyla kabarıyor. "Siktir git."

"Planımız bu. Bu sana bir velet olmayı öğretecek."

Başı beni öpmek için aşağı inerken başımı çeviriyorum. "Siktir git, bir daha asla tadıma bakamayacaksın," diye hırlıyorum. Kendimi bu duruma soktuğum için kızgınım, Bray ve Asher'ın beni izlediğini bile bile tahrik olduğum için kızgınım. Bu berbat bir şey. Kardeşlerinin beni becermeye çalışmasını izliyorlar ve umurlarında değil. Bu düşünce neden mutluluktan bağırma ve hepsine sahip olmak için tüm bu sapkın arzulara teslim olmak istememe neden oluyor?

"Ne yalancısın bebeğim," diye mırıldanıyor başımı geriye doğru çekerken, gözlerim bir kez daha onunkilerle buluşuyor. "Dölün sikimden aşağı damlayacak, bunu ikimiz de biliyoruz. İstedğin kadar savaşılabirsin, bu sadece beni daha da sertleştirir." Sert sikini karnıma doğru sürüyor. "Bray, kimsenin bizi rahatsız etmediğinden emin ol. Onu bizden başka kimse görmesin. Asher, kaloriferi aç. Onun üşümesini istemeyiz, değil mi?" İkisi de gülüyor ve söyleneni yapıyorlar.

"Bu çok !" Ondan kaçmak için kollarının arasında dönerek bağırıyorum. "Öyle ve sen buna bayılıyorsun," diye hırlıyor Cyrus.

"Artık Crew'sun Blair, buna alışsan iyi edersin," diyor Asher, genelde nazik olan ağabeyi bana bir santim bile kaçacak yer bırakmıyor. Kardeşlerinin beni becermesini izlemeyi gerçekten sorun etmiyorlar mı? Ama şöyle bir baktığımda, iyi olmaktan da öte olduklarını görüyorum - sertleşmişler.

Ne oluyor lan?

Kötü bir porno gibi, külotumun içine damlattığı ve o kadar çok istediğim gerçeği dışında, neredeyse bu pisliklere olan arzumdan boğuluyorum. Kilit sesiyle Cyrus beni kapıya çarpıyor, şortumu çekip çıkarırken beni oturtuyor. Ona tekme atıyorum ya da yardım ediyorum, hangisi olduğundan emin değilim ama bir anda yok oluyorlar. Bir bıçak çıkardı ve sırtıarak külotumu kesti. Onları Bray'e fırlatıyor, Bray inliyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda onları yumrukluyor. "Bunları koleksiyonuma ekleyeceğim," diye alay ediyor.

Bacaklarımı açıp koltukta dizlerinin üzerine çökerek yüzünü damlayan amcığma gömerken bakışlarım Cyrus'a geri dönüyor. Haykırıyorum, elimi arabanın tavanına çarpıyorum, sonra da tutunmak için lanet olası kolu tutuyorum.

Tamam, beni yemesine izin vereceğim. Boşalacağım ve tek istediğim de buydu, sanki bir seçeneğim varmış gibi, sanki kaçmama izin verecekmiş gibi. Bunun benim cezam olduğunu fark ettim. Zevkimi başka bir yerde almaya çalıştığımda, beni bulacaklarını ve kendileri için alacaklarını kanıtlıyor. Beni kardeşlerinin önünde çırılçıplak bırakıyor, gözlerim kapanırken sert meme uçlarım üstüme sürtünüyor. Sakalları hassas derimi yıpratırken kalçalarım daha da açılıyor. Parmakları kalçalarım gömülüp kaçamayayım diye beni yüzüne doğru sıkıca tutarken, dili en sevdiği tatlıymışım gibi beni yalayarak anımdan aşağı iniyor.

"Tadı nasıl?" Bray soruyor. "Hep bilmek istemişimdir."

Sözleri beni inletiyor ve kardeşinin yüzüne sürtünmeme neden oluyor. Gözlerinin beni izlediğini hissediyorum ve bir gösteri yapmak istiyorum. Onların da benim kadar vahşi ve çaresiz olmalarını istiyorum. Mahvolmuş beynim Crew kardeşlerin beni o kadar çok arzulamalarını istiyor ki karşı koyamıyorlar.

Uzanıp tişörtümü yukarı çekiyorum ve göğüslerimi ortaya çıkarıyorum. Bir nefes ve ardından bir küfür duyuyorum, göğsümü dışarı çıkarırken sırtımama neden oluyor. Cyrus onları kızdırmanın cezası olarak klitorisimi sertçe emiyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Bray. Cyrus dilini içime daldırıp ağzımı açık bırakırken, "Pantolonuma boşalacağım," diye itiraz ediyor. Zevk her dokunuşta daha da yükseliyor.

Gözlerim açılıyor, karanlık kafasına kilitleniyor ve diğer elimi saçlarına sabitliyorum, kalçalarımı bükürken ve ağzına girerken onu orada tutuyorum. I

bir homurtu duyuyorum ve başımı kaldırıp Asher'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. Beni dikkatle izliyor, hareketlerimi gözlemliyor, muhtemelen analiz ediyor ve daha sonra kullanmak üzere hatırlıyor. Bray ön pencereden dışarı bakıyor ve buradan, sanki beni görmezden gelebilirmiş gibi ellerini kot pantolonlu kalçalarının üzerinde yumruk yaptığını görebiliyorum, bu yüzden bilerek inliyorum, her küçük sesin serbest kalmasına izin veriyorum.

Cyrus'un yetenekli dili, dişleri yumruğumu sıyrıp beni patlatmadan önce beni mızraklamak, kıvrımlarımdan yukarı sürüklemek ve klitorisimi fiskelemek arasında gidip geliyor. Gözleri, ağzı, her şey çok fazla. Dilinin her yerine boşaldım. Onu yalıyor ve dilini içimde daha derine sokuyor, kalçalarım titrerken serbest bırakılmamın her parçasını tadıyor. Boşalmamın gücüyle sarsılıyor ve dönüyorum, gözlerim kapanırken kalbim çarpıyor. Aniden geldi ve aynı hızla gitti, beni ona doğru yığdı.

Vay anasını.

Başını kaldırıyor, dudaklarını yalarken kendini beğenmiş görünüyor. Topuklarının üzerine oturup yüzünü sildikten sonra elini yalayarak temizlerken sakalları ve yanakları kremimle parlıyor. Kahretsin, neden bu kadar ateşli? Herkesin bizi görebileceğinden bahsetmiyorum bile. Camlar buğulanıyor ama tam olarak gizlenmiş değiliz. Yenildiğimi, sikildiğimi görebilirler ve bu görülmek istememe neden oluyor, başkalarının Asher ve Bray'in kardeşlerinin beni sikmesini izlediğini bilmesi için.

"Sadece bir tane mi? Ne ceza ama!" diye alay ediyorum, o da kıkırdıyor ve eğilip beni sertçe öpüyor. Dilinde kendi tadımı alıyorum.

"Daha yeni başlıyoruz, velet," diyor çekilirken. "Döllerimden sıırıslıklam olana ve bir daha kaçıp başkasını becermeye çalışamayana kadar buradan ayrılmayacağız."

Ellerimi göğsümde gezdirerek, "İçinde olduğunu sanmıyorum," diye kışkırtıyorum. Meme uçlarımı cımbızlıyorum ve gözleri hareketleri takip ederken inliyorum. Sırtarak bir parmağımı göbeğimden aşağıya, amcığma doğru kaydırıyorum ve iki parmağımı içime sokuyorum. Onlarla kendimi becermeye başladığımda kalçalarım kalkıyor.

Cyrus'un eli benimkini kavırıyor, ben nefes nefese kalırken kemiklerimi gıcırdatıyor, parmaklarım hâlâ çırpınan kanalımın içinde. "Seni sadece biz becereceğiz, unuttun mu?" diye hırlıyor ve eli amımı örtmeden önce parmaklarımı çekip kurtarıyor. Onu izleyerek içine giriyorum ve geri çekilip iki parmağını içime sokuyor. Kalkarken sarsılıyorum ve haykırıyorum ama çekilmeme izin vermiyor. Sert ve hızlı hamlelerle parmaklarını içime sokup çıkarıyor, başparmağı klitorisimi ovarken parmaklarını sinirlerim boyunca sürüklüyor.

Beni hemen yakalayacağını biliyorum, bu yüzden yapabileceğim tek şeyi yapıyorum - ona uyuyorum, istediğimi alıyorum. Başımı çeviriyorum ve elimi üzerine uzatıyorum. "Tadına bakmak ister misin?" Krema kaplı parmaklarımı ona doğru sallayarak Bray'e soruyorum. İnliyor, parmaklarımı ağzına alırken gözleri benimkilere kilitleniyor. Dilinin parmaklarımı yalayıp dölümün her damlasını yakalamasını izlerken nefesim kesiliyor.

Cyrus parmaklarını içimde döndürüyor ve bir tane daha ekleyerek beni koltuğa geri düşürüyor. Sırt üstü yatana kadar koltuktan aşağı sürüklenirken parmaklarım Bray'in ağzından fırlıyor. Üzerimi örtüyor, hâlâ parmaklarıyla beni beceriyor. Başını çevirip meme uçlarımdan birini ağzına almadan önce dili göğüslerimin arasını yalıyor. Kendimi onun parmaklarıyla becerirken haykırıyorum. Diğerine de aynısını yapmadan önce meme ucumu fiskeleyip büküyor ve beni altında terli, ıslak bir karmaşa halinde bırakıyor.

Başparmağını çevirip dişlerini meme ucuma dolayınca tekrar boşalıyorum ve neredeyse sessiz olan arabanın içinde haykırıyorum. Kıkırdıyor. Ukala piç, bana verebileceği zevkin bağımlısı olduğumu biliyor.

Sert, hızlı ve acımasız.

Tabu ilişkimizin çarpık doğası onu yeni zirvelere taşıyor. Parmakları serbest kalıyor ve onları yalayarak temizliyor. "Tadı zafer gibi, üvey kardeş," diye alay ediyor ama ben esprili bir söz düşünemeyecek kadar harcanmış durumdayım.

Onu daha sonra geri getireceğim.

Bu arada kot pantolonunu indiriyor, kemerini çıkarıyor ve sertleşmiş sikini avuçluyor. İçimde ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlayarak dudaklarımı yalıyorum. Acaba beni tekrar becerecek mi ya da ben ona izin verecek miyim? Yapmamalıyım, bu sadece onu cesaretlendirir, hepsini, ama görünüşe göre Crew kardeşlere karşı çaresizim.

Beni çeviriyor ve kığım havaya kalkarken yüzüm koltuğa çarpıyor. Bir an sonra sert, kocaman siki içime girdi ve çığlık attım. "İşte böyle bebeğim, hepsini al. Buradaki her sikici senin kime ait olduğunu görsün. Kim seni kimsenin sikemediği gibi sikebilir."

Elini omurgamdan boğazıma doğru uzatıyor, sonra sertçe kavırıyor ve beni aletine doğru itip çekmek için kullanıyor. Gözlerimi kapatıyorum, itişlerini karşılamak için geri bastırıyorum. İçimdeki devasa sikinin gerginliği o kadar iyi hissettiriyor ki, neredeyse aşırıya kaçıyor. Nefes alamıyorum, düşünemiyorum. Gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum ve bu partideki herkes şu anda kapıyı açıp beni kaydedebilir ve umurunda olmazdı - durmasına izin vermezdim.

Dick'in bu kadar iyi olması tehlikeli.

İçimdeki o noktaya tekrar tekrar vururken, arabam güçten sallanıyor, vücutlarımızın tokat sesi sürekli çığlıklarımın üzerine çıkıyor. Diğer eli vahşi hareketlerimi kontrol etmek için kalçalarımın gömülüyor. Kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyor ki kulaklarımda kükrüyor, neredeyse arkamda çıkardığı kirli, çiğ vahşi sesleri gizliyor.

Tüm o gücü hissedebiliyorum, her itişinin ve elinin her kavrayışının ardındaki tüm o gücü. Beni kolayca kırabilirdi. Beni boğabilirdi ve ben onu durduramazdım, ama tehlike, güç ve tamamen güçsüz olma duygusu bir şekilde beni bıraktıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve sadece sikişiyorum, sadece itişlerini karşılıyorum, boğulmuş boğazımdan her sesin çıkmasına izin veriyorum. Zevk, canlı bir tel gibi içimden geçiyor, onun lanet canavar horozuna kazığa oturtulduğum, onun etrafında yeniden şekillendirildiğim ve yeniden şekillendirildiğim anımda yoğunlaşıyor.

Arabanın yanından insanlar geçerken kahkahaların yankılandığını duyuyoruz ama o durmuyor. Aksine, hızlanıyor. Saçlarımı daha sıkı çekiyor, ta ki tek yapabildiğim onun lanetini kabul edene kadar. Elim cama çarpıyor, ben haykırıırken buğulu camı aşağıya sürüklüyor.

Diğer eli kışıma iniyor, morartacak kadar sert ve tekrar boşalıyorum, söz verdiği gibi sikişinin her yerine. Dar kanalımda savaşırken hırlıyor. Neredeyse bayılacağım kadar güçlü bir zevkle beni beceriyor, sonra aniden duruyor, bir kükreme ile geliyor. Serbest kalışının içime sıçradığını hissediyorum.

Öne doğru yığıldığımda, yumuşayan siki ağrıyan amımdan kayarken orgazm sonrası mutluluğuyla rahatlıyorum. Kremimin ve onun dölünün benden damladığını hissediyorum. Yine de buna değdi. Bir süre sakalım yanacak ve ağrıyacak, ama hayatımın en iyi öfkeli sekslerinden biri değilse ne olayım. Seyircilerden bahsetmiyorum bile. Dönüp göz göze geliyorum ve Bray acı çekmiş gibi görünüyor ama göz kırpmıyor.

"Elimle konuşmam gerek," diyor ve dönüp doğrulduğumda beni güldürüyor. Asher bana torpido gözünde bu tür durumlar için sakladığım ıslak mendillerden veriyor ve Cyrus arkasına yaslanıp sırtırken ben üzerimi temizleyip giyiniyorum. Kendisiyle gurur duyuyor gibi görünüyor.

Pislik.

"Peki neden gittin?" Asher dönüp bana bakarak soruyor. Az önce beynimin dağıtıldığını görmemiş gibi davranıyor.

Koltuğa geri oturuyorum ve iç çekiyorum. "Faye ile kavga ettim ve sonra her şey... çok fazla geldi," diye itiraf ediyorum. Bunu onlara neden anlattığımı bilmiyorum ama konuşacak birine ihtiyacım var.

"Ona ihtiyacın yok, sadece bize var." Bray omuz silkiyor, ben de hırlıyorum.

"Her zaman önce o mu gelir?" Gülüyor ve ben de sandalyesini tekmeliyorum. "O benim en iyi arkadaşım. O önce gelir, beni duyuyor musun? Senden önce de buradaydı, senden sonra da burada olacak."

"İşte burada yanılıyorsun bebeğim." Cyrus bana sırtıyor ve sonra daha yakına eğiliyor. "Ama sadakatin hoşuma gitti ve artık tartışma hakkında ne hissettiğini biliyorsun."

Ben Bray sırtıyor ve bunu bilerek yaptığını fark ediyorum.

"Hadi onu eve götürelim de duş alıp üstünü deıştırsın, ben de iç çamaşıının içine otuz bir çekeyim."

"Ne?" diye sordum. "İç çamaşırı hayır. Ne olsa aynı duvarı paylaşıyoruz."

"Bu gece büyük bir parti var ve sen de bizimle geliyorsun," diyor Cyrus.

"Mürettebata kimsenin girmesine izin vermediğini ?" Alay ediyorum.

Eğildi, boynumu tuttu ve sıktı. "Biz değil, sadece , bu yüzden biz onu becermeden önce o şımarık ağzını kapatsan iyi edersin. Artık bizden birisin, geri dönüş yok." Beni sertçe öpüyor ve sonra bırakıyor.

Bray bana "Seni eve kadar takip edeceğiz bebeğim," diyor ve sonra hepsi arabadan iniyor, beni arabanın arkasında nefes nefese bırakıyorlar, kalçalarım ağrıyor ve ıslanıyor.

Yemin ederim Crew kardeşler benim ölümüm olacak. Çok zeki olduğumu, onların oyunlarını oynayıp yanmayacağımı sanıyordum ama görünüşe göre lanet olası ateşe atıldım. Canım yanmadan ya da daha kötüsü olmadan Mürettebat olmanın ne anlama geldiğini öğrenmeliyim.

Sanırım artık sadece onların sevgilisi değilim.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Blair

Kendimi toparladıktan sonra onları eve kadar takip ettim. Meredith ortalıkta görünmüyor, babaları da öyle. Ben gözlerimi devirirken Bray kükreyerek beni omzuna atıyor ve merdivenlerden yukarı taşıyor. Hemen odama koşuyor, banyoya girip duşa giriyor. Suyu açıp üzerimize püskürttüğünde çığlık atıyorum. Gülüyor ve beni sıırsıklam vücudundan aşağı kaydırıp ayaklarımın üzerine yatırıyor. Bir kahkaha atarak onu tokatlıyorum, düğmeyi tutuyorum ve ısıyı yükseltiyorum.

"Şimdi çık dışarı, soyunuyorum," dedim ona.

Sırtıma bastırıyor ve burnunu boynumda gezdiriyor. "Bebeğim, az önce kardeşim amını yerken seni çıplak gördüm, şimdi utanmanın sırası değil."

Yüzümü ona dönüyorum, elimi göğsünün ortasına yerleştiriyorum ve kendimi ona yapıştırırken onu duvara doğru itiyorum. Burnumu boynuna doğru kaydırarak onun daha önceki hareketini taklit ediyorum. "Bebeğim, ben utangaç değilim," diye takılıyorum.

"İkimiz de biliyoruz ki kalır ve izlersen dokunmak isteyeceksin ve amımı hak etmelisin." Arkamı döndüm ve soyunmaya başladım.

İnliyor ama beni güldürerek banyodan çıkıyor. Hiçbir zaman özgüvenle ilgili bir sorunum olmadı, vücuduma sahibim, ama beni izleme biçimleriyle ilgili bir şey beni daha da özgüvenli yapıyor. Benim onları arzuladığım gibi onların da beni arzuladığını bilerek gösteriş yapmak ve onlarla alay etmek istiyorum.

Aramızdaki elektrik giderek daha da güçleniyor.

Durumumuzun saçmalığı karşısında başımı sallayarak duş alıyorum, tıraş oluyorum, saçlarımı iyice yıkıyorum ve çıktıktan sonra yüz maskesi yapıyorum, tüm vücuduma tonik ve nemlendirici sürüyorum. Ardından tırnaklarımı yeniden boyuyorum, kaşlarımı alıyorum ve ardından yatağında havluyla uzanıp sessizliği içime çekiyorum.

Öğleden sonra geç saatlerde telefonumu elime alıyorum ve partiden önce zamanım olduğunu bildiğimden bildirimler arasında geziniyorum. Faye'den hiçbir şey yok ve kalbim sıkışıyor ama kendimi Allegra ve Lexi'nin mesajlarına cevap vermeye zorluyorum, iyi olduğumu bilmeleri için. Onların endişesi beni gülümsetiyor; düşündüğüm kadar yalnız değilim. Bazen istemediğim halde o karanlığa gömülüyorum ve her şey bunaltıcı hale geliyor, ancak biraz zaman ve bakış açısı çok yardımcı olabiliyor. Sırtımı yaslayabileceğim insanların olmasından bahsetmiyorum bile.

İş yerindeki kızlardan ve bu akşam partiye gidip soran diğerlerinden gelen bazı mesajları yanıtlıyorum ve Crew kardeşlerle yatıp yatmadığımı öğrenmek isteyenleri görmezden geliyorum. Sosyal medya bildirimlerini kontrol ettiğimde, Instagram'da kaşlarımı çatmama neden olan bazı etiketlenmiş fotoğraflar var. Hiçbiri için poz vermedim. Paylaşımlarımın çoğunda dans ediyorum - bu benim kaçışım ve burlesk dansçıların damgalanmasıyla mücadele etme yöntemim ve oldukça da iyiyim. Resimler arasında gezindikçe kaşlarım daha da çatılıyor. Başlıkta sadece birkaç kelime var.

Mürettebat fahişesi mi?

Bunlar benim ve üvey kardeşlerimin fotoğrafları - artık onlara öyle demeyi bırakmalıyım. Bir tanesinde ben Cyrus'un yüzündeyim ve o bana sırıtıyor. Bray ve Asher da orada. Bir sonrakinde omzuna asılmışım, ise arabanın arka koltuğunda uzanırken üzerimde duruyor. Neyse ki hâlâ giyiniktim.

Siktir, kim bu adam? Kızlarına tekme basacağım. Bahse girerim eski sevgililerinden ya da kız arkadaşlarından biri kıskanıyordur, ancak geçmiş çirkin gösterdiğinde sapıklık açısı tüm alarm zillerimi çaldirıyor. Kalkıyorum, fırtına gibi

Bira içip futbol maçı izledikleri oturma odasına.

"Sürtüklerinizi kontrol edin," diye feryat ediyorum. Onlara telefonu gösteriyorum, şaşkınlıkla gözlerini kırıştıtırırken telefonu yüzlerine tutuyorum. Bray televizyonun sesini kapatıyor ve görüntülere bakıyor. "Bir daha benim iznim olmadan fotoğraf çekip herhangi bir yerde yayınlarsa onları öldürürüm."

"Bekle, bunları kim aldı?" Bray, Cyrus telefonu elinden kapmadan önce telefonu kaparak sorar.

Bir hırıltıyla Asher'a doğru fırlatmadan önce elindeki kâğıtları karıştırırken yüz ifadesi şimşekle kararıyor. "Bu bizimkilerden biri değil. O partide becerdiğim hiçbir kız yoktu," diye homurdanıyor Cyrus.

"Ben de," Asher.

Bray kaşlarını çatıyor, düşünmeye çalışıyor ama başını sallıyor. "Ben de öyle."

"Yani kıskanç bir kız değil." Omuz silkip kollarımı kavuşturuyorum. "Ama biri yaptı. Bunu takdir etmiyorum."

"Kim olduğunu bulacağız ve kıçlarına tekme basacağız," diye söz veriyor Cyrus, parmaklarını çıtlatıp acımasızca gülümseyerek. "Bundan zevk alacağım."

"Ben de," diye ekliyor Asher, telefonu bana geri verirken. "Onları senin için rapor ettim. Kaldırılacaklar. Üzgünüm, Blair."

Onun içten özrü karşısında biraz rahatlıyorum. "Senin suçun değil," diye homurdanıyorum. "Sadece birinin beni izlediği düşüncesinden hoşlanmıyorum, tamam mı? Benden önce kim olduğunu bul." Dönüp ayaklarımı yere vurarak uzaklaşıyorum. Geçmiş, peşimde yanan bir ateş gibi beni kovalıyor.

Karnımda başlayan kötü bir his var, onu uzaklaştırmaya çalışıyorum. Bu bir şey değil, sadece bir tesadüf. Sadece onlara kızgın bir adam ya da kıskanç bir kız.

Hepsi bu kadar.

İçimdeki öfkeyi dindirmek için sarhoş olmam gerekiyor. Bu öfke geçmişin korkusundan, o aptal fotoğrafların canlandırdığı anıların korkusundan doğuyor. Bu gece istedikleri gibi Crew kardeşlerle birlikte geldim ve Asher'ın bisikletine binerek şehirde hızla ilerledim. Getirdiği özgürlük beni biraz rahatlattı.

Bana, onları kimin aldığını bulmak için bütün öğleden sonra elden ele dolaştıklarını söylediler. Kim olduklarını sorduğumda gülümsediler ve

Bilmesem daha iyiydi. Kiminle arkadaş olduklarını merak ediyorum. Uyuşturucu kaçakçılığı yapıyorlar, bu kadarını biliyorum ve zenginler ve açıkça onları alaşağı etmek isteyen polisten korkmuyorlar.

Crew kardeşler kimdir ve neler yapabilirler?

Artık onların bir parçası olup olmadığımı bilmem gerekmiyor mu? İlk başta, çete üyesi olmaya çalıştıklarını düşünmüştüm ama şimdi biliyorum ki, derinlerde çok daha fazlası var. Tehlikeli, ölümcül ve güçlüler. Sadece ne kadar güçlü olduklarını bilmem gerek.

Onları nasıl gördüğümü ya da onlara nasıl davrandığımı değiştirecek değil. Cyrus hala destansı bir ağzı olan, hak sahibi bir pislik olacak. Bray hala en iyi kucaklaşmaları yapan dev bir flörtçü olacak. Asher hala inanılmaz yetenekli yumuşak bir ruh olacak.

Ama karanlıkta kalmaktan ve kiminle bilmemekten nefret ediyorum. Geçmişim bana bu hatayı öğretti. Bir daha asla.

Partiye vardığımızda Asher'ın bisikletinden iniyorum ve saçımı savurarak içeri giriyorum, onları gelmeleri için bırakıyorum. Blair kimseyi beklemez

-Ya da kadın. Parti yapmak mı istiyorlar? Ben de istiyorum ve sırf seviştik diye onları kayıp bir köpek yavrusu gibi takip etmeyeceğim. Ben kendimim ve Crew olduğumu söyleseler bile, bu benim nasıl davrandığımı, parti yaptığımı, giyindiğimi veya oynadığımı değiştirmeyecek. Bu benim hayatım, onların değil ve onlar sadece gezintiye çıktılar.

"Blair," diye bağıyor Cyrus ama ben açık ön kapıdan geçerken kıcımlı sallamakla yetiniyorum. Bu malikânedeki partiye daha önce de katılmışım. Bir sürü zengin çocuk, içki, uyuşturucu ve özentiler var ama iyi vakit geçiriyorum. Bara doğru ilerliyorum ve dolaşmadan önce bir bira alıyorum. Müzik eşliğinde kalçalarımı sallıyorum ve yanlarından geçtiğim insanlara selam veriyorum. Daha önce bana tepeden bakan ya da beni görmezden gelen insanlar artık beni fark ediyor - bunun için Crew kardeşleri suçluyorum. Bana saygıyla ve temkinli bir mesafeyle davranıyorlar, özellikle de erkekler, bu da kalabalığın içinde görmek istediğimi itiraf edebileceğim tek kişiyi ararken bile iç çekmememe neden oluyor.

Faye.

Asher haklı, onunla barışmalıyım. Kavga etmek aptalca, o benim en iyi arkadaşım. O da haklıydı. İncinmemek için kendimi koruyorum ama hayatımı böyle sürdüremem. Kendimi sürekli acıdan korursam, sevgiyi ve iyi şeyleri de engellemiş olurum. Faye daha iyi bir arkadaşı hak ediyor ama ben varım ve hiçbir yere gitmiyorum. Bunu düzelteceğim ve daha fazla açılmaya çalışacağım. Başıma gelenler hakkında konuşmaya asla hazır olmayabilirim, kendi anılarım ve kabuslarım bile geçmişimin bazı kısımlarını engelliyor,

ama bir parça sunabilirim. İini görmesine izin verebilirim ve umarım daha sonra burada kalır.

Yine de onu hiçbir yerde bulamıyorum ve hayal kırıklığıyla dönüp biray ı yudumladıktan sonra bir shot alıp onu da geri atıyorum. Umarım arkadaşlığımızı kurtarmak için çok geç kalmamışımdır. Bu şehirde tanıştığım ilk ki iydi ama bundan da öte beni hayata döndürdü. Bana yeniden gülmeyi ve sevmeyi öğretti. Bazen ruh e inizi arkadaşlıkta bulabilirsiniz ve ben onunla bulduğumu hissediyorum. Hiç kimseyle bu kadar yakın olmamıştım. Faye hayatıma çok kolay girdi ve şimdi burada olmadığı için büyük bir boşluk var.

Haklı, bu süreçte onun ve benim kalbimi kırdım. İçki ve yaraklarla uyul rtmaya çalıştığım bu acıya sebep olan da bu.

O sırada Leigh'i fark ediyorum. Tek başına,  zg n bir ifadeyle duvara yaslanmıştı ve bakışlarını takip ettiğimde, kızların onlara yaltaklanmak için beklediği arka taraftaki   beyaz deri koltuktaki tahtlarına giden erkeklerle tokatlaşan, sırtan ve  akalaşan Crew karde lere baktığını fark ettim. Göğüsleri dik, elbiseleri yukarı kalkık ve sahte kirpikleri uçuşuyor, Leigh'in arkadaşları olduklarını anlamadan önce sırtımama neden oluyorlar. Kahretsin, ne kadar sahteler? Zavallı kız içkisini yudumlayıp arkasını dönerken kaybolmuş gibi görünüyor. Yaptığım şey için kendimi kötü hissediyorum ama bunun kaçınılmaz olduğunu biliyorum. Birisi onunla Cyrus'un arasına girecekti, hatta belki de Cyrus'un. Cyrus onu asla bir seks aracı olarak görmedi ve o bundan çok daha iyisini hak ediyor. Keşke silahın tetiğini çeken ben olmasaydım.

"Blair," diye sesleniyor Bray, kanepelere doğru giderken bana el sallıyor. Onu görmezden geliyorum ve bir içki daha almaya gidiyorum. Bir an sonra bir el bileğimden tutup beni geri çekiyor. Asher sırtarak beni Cyrus ve Bray'in yanına çekerken ona dönüp ters ters bakıyorum. Cyrus fazla yaklaşan herkese ters ters bakarken, Bray sırtarak etraflarını saran kız ve erkeklerle flört ediyor.

Asher elimi bırakıyor ve sırtarak Cyrus'un yanındaki koltuğa oturuyor. "Aile burada oturuyor." Sevimli gülümsemesine kızamayacağımı bildiği için göz kırıyor piç kurusu. Tam oturacakken kızıl saçlı biri Bray'in kucağına d  y yor ve bana ters ters bakıyor.  irretliğine gözlerimi devirmeden önce gözlerimi kırıştıırıyorum.

"Hayır, buraya otur," diyor Bray, kadına doğru eğilirken ters ters bakarak. "ekilin lütfen."

"Sadece burada oturacağım," diye ba lıyorum ama uzanıp elimi tutuyor ve bırakıp hâlâ dizinde oturan kızıl salıya bakmadan önce beni kendine çekiyor.

"Benimle oturmak istemiyor musun bebeğim?" diye mırıldanıyor, tırnaklarını göğsünde gezdiriyor.

"Çekil dedim lan, orası onun koltuğu," diye tersliyor Bray, her zamanki çapkın doğası öfkeye dönüşüyor.

Kızıl saçlı şaşkınlıkla benden ona bakıyor. Onun tipi olduğu kesin ama umurunda değil. Bray, kız dizine sürtünürken ona dokunmaktan kaçınıyormuş gibi arkasına yaslanıyor. Bir sıçrayışla onu yere fırlatıyor ve gözleri bana dönmeden önce tiksintiyle ona bakıyor. Kaşları çatık, sırtarak kayboluyor.

"Gel hayatım, burada senin için bir koltuk var." Kalçalarını sıvazlıyor ve gözlerimi devirerek kızın üzerinden geçip kucağına düşüyorum. Üvey kardeşimin eli sırtımdan aşağı inip kıcımlı avuçlarken fısıltıları ve bakışları duymazdan geliyorum. Kulağıma ulaşmadan önce burnunu omzumda ve boynumda gezdiriyor, sıcak, burbon kokulu nefesi üzerimde dolaşıyor. Ağzını yaklaştırdığında ürperiyorum.

"Bu gece benimsin," diye mırıldanıyor ve ben gülümseyip kalçalarımı döndürerek amımı hissetmesini sağlarken bile ses tonundaki açlıktan titriyorum.

"İstemediğim sürece kimsenin değilim bebeğim," diyorum hepsinin duyabileceği kadar yüksek sesle. Ben konuşurken bile, bir adam ona doğru eğilip kulağına fısıldarken gözlerim Asher'a gidiyor. Asher'ın ifadesi bir an için ciddileşiyor. Adam bizim yaşımızda değil, kesinlikle daha yaşlı ve dövmelele kaplı. Kim bu adam? Adam uzaklaştığında, Asher Cyrus'a doğru eğiliyor. Müzik yüzünden onları duyamıyorum ama Bray endişeli görünmüyor, hâlâ beni hissediyor. Cyrus Bray'e dönüyor ve beni izlerken yakalayınca dudaklarını büküp geri çekiliyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

Gözleri kalabalığı taramadan önce "Hiçbir şey, sadece iş," diye cevap veriyor.

"Artık ben de bunun bir parçası değil miyim? Ben dahil herkese benim Crew olduğumu söyledin. Bu ne anlama geliyor?"

"gerek yok," diyor Bray. "Sadece benim üzerimde güzel görün kucak."

İçimden öfke akıyor. "Ben lanet olası bir kupa değilim," diye bağıyorum. "Ya da yapacak bir şey."

"Sen de tam olarak ," diye takılıyor Cyrus.

"Siktir git. Uyuşturucu satmak dışında ne yapıyorsun?" Talep ediyorum.

Bu onun dikkatini çeker ve öfkeyle yaklaşır. "Sessiz ol. Ne yaptığımız konusunda endişelenmene gerek yok. Bu sadece aile arasında." "Aileden olduğumu sanıyordum," diye karşılık veriyorum, kaşlarımı kaldırarak.

Kaşlarını çatıyor ama beni görmezden geliyor, ben de öfkeleniyorum. Yani bana söylemeyecekler mi? Etrafta dolaşıp herkese artık aileden olduğumu söylüyorlar Crew, ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bu isimle sırtıma hedefler çizdiler, ama şimdi düşmanlarımın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece bunu beklemem ve her şeyi onların yönetmesine ve zayıf küçük bir sürtük gibi bana bakmalarına izin vermem gerekiyor.

Siktir et.

Sessizce öfkeleniyorum ve birkaç dakika sonra Cyrus ayağa kalkıp önümde duruyor. "Benimle dans et," diyor.

Kollarımı kavuşturarak ona daha sert bakıyorum. Şimdi de iyi geçinmek mi istiyor? Sevişmek, flört etmek ve dans etmek için yeterince iyiyim ama Crew olmanın ne demek olduğunu bilecek kadar değil miyim?

"Dans etmek istemiyorum. Siktir ," diye hırlıyorum Bray gülerken.

"Kekeledim mi, prenses? Kaldır kıcını ve dans et dedim

Ben."

Ters ters bakıyorum ve o da eğilip beni Bray'in kucağından çekip alıyor. Beni görmezden geliyor.

beni kalabalığın arasından dans pistine doğru çekerken protesto ediyor. Cyrus beni sırtımı göğsüne yaslayacak şekilde döndürüyor ve ellerini kalçalarımın koyarak hareket etmeye başlıyor.

Bir an kıpırdamıyorum, insanlar bize bakışlar fırlatırken ters ters bakıyorum. O onları görmezden geliyor, kalçalarını gıcırdatıyor. Tamam, o bu oyunu oynamak istiyorsa ben de oynayacağım ve daha iyisini yapacağım.

Ona doğru eğilerek kalçalarımı döndürmeye başlıyorum, müzikle birlikte gıcırdatıyor ve sallıyorum. Önce yavaşça hareket ediyorum, sonra kolumu kaldırıp boynuna doluyorum. İnliyor, kalçalarını benimkilerle eşleştirmek için hareket ettirirken sert horozu kıcımı kazıyor. O kadar yakınız ki, ben yuvarlanıp öğütürken kalbinin atışını duyabiliyorum.

Sırıtarak alçalıyorum, duruşumu genişletirken göğsünden aşağı sürüklüyorum ve öne eğilip ayağa kalkmadan önce sürtük gibi düşüyorum. Cyrus'un elleri dışarı fırlıyor ve beni tekrar geriye sürüklüyor, o kadar sert kazıyor ki nefesim kesiliyor.

Kulağımı ısırıyor. "Dalga geçme, yoksa seni burada herkesin önünde sikerim. Ne kadar Crew olduğunu görsünler."

Dönüp bacağımı kalçasına doğru kaldırmadan ve onunla birlikte sallanmadan önce sırtıyıyorum. Gözleri aç bir şekilde kıcımı tutarken resmen sikişiyoruz.

dans pistinde. Gözlerimiz sadece birbirimizi görüyor, ta ki benimkiler bir saniyeliğine onun omzunun üzerinden geçip Leigh'inkilerle birleşene kadar. Bakışlarındaki acıyla bir anda üzerime bir kova su dökülüyor ve sonra dönüp dışarı fırlıyor.

İç çekerek Cyrus'a yaslanıyorum. "Geri döneceğim," diye mırıldanıyorum kollarından kurtulup onun peşinden gitmeden önce. Ona bir özür borçlu değilim. Birlikte değillerdi ya da çıkmıyorlardı, sadece sevişiyorlardı, ama bu hissettiğim suçluluğu ya da onun iyi olup olmadığını görme arzumu durdurmuyor.

Adamın biri gülerek bana çarpıyor ama yere düşerken çıkan alkış sesleri üzerine sırtarak onu itiyorum. Arka cam kapıdan çıkarken onun havuzun yanına doğru geri çekildiğini görüyorum. Peşinden koşarken onu jakuzinin yanındaki şezlonga oturmuş, dizlerini göğsüne çekmiş gökyüzüne bakarken buluyorum.

"Hey," diye , ellerim ceplerimde. Sesimi duyunca irkiliyor ve gözlerinde yaşlar görüyorum. Hızla arkasını dönüyor ve gözyaşlarını siliyor. İç çekerek yaklaşıyorum ve ahşap şezlongun ucuna tünüyorum. "Özür dilerim."

"Ne için?" diye tersliyor. "Bana akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşatmak için mi yoksa Cyrus'un her yerinde olmak için mi? Flaş haber, umurumda değil, o hareket eden herkesi beceriyor."

"Öyle." Başımı salladım. "Ve onlar umurunda bile değil. Burada oturup sana yalan söylemeyeceğim, onunla yattım." İrkildi ve şok içinde bana döndü. "Oldu işte. Pişman değilim ama sana acı verdiği için pişmanım." Saçlarımı okşayarak ona suçlulukla gülümsedim. "Sen iyi bir kızsın, öylesin. Seni ondan intikam almak için kullandığımı kabul ediyorum ve bunu yapmamalıydım. Yine de hoşuma gitti ve senin de hoşuna gittiğini biliyorum. Ama söylediklerimde ciddiydim, sen ondan daha iyisini hak ediyorsun ve sen artık ortalıkta olmadığın için içeride ona yaltaklanan arkadaşlarından daha iyisini hak ediyorsun."

"Umurumda değil," diye ısrar ediyor ama dudakları titriyor. "Onlara ihtiyacım yok. Ben okulun en popüler kızıyım... yani öyleydim. Önemli değil."

"Evet, önemli," diye karşı çıkıyorum ve uzanıp elini kapatıyorum. "Bu önemli. Üzgün ve kızgın olmaya hakkın var. Benden nefret etmen gerekiyorsa anlarım ama iyi bir arkadaş olduğumu da söylediler. Cyrus'a değer verdiğini, hatta belki onu sevdiğini biliyorum ve bunu orada yüzüne vurduğum için özür dilerim. Bu berbat bir şeydi ve kendimden başka birini düşünmeliydim."

"İlk başta senden nefret ettim," diye itiraf ediyor dürüstçe, "çünkü onun sana nasıl baktığını, herkesin sana nasıl baktığını gördüm. Çok güzel ve güçlüsün, kendine çok güveniyorsun. Kimsenin ne düşündüğünü umursamıyorsun ve

Keşke ben de yapabilsem dediğim rockçı, belalı bir şey. Korkusuzsun ve hem erkekleri hem de kadınları seçebiliyorsun." Gülüyor. "Sanırım bu yüzden senden bu kadar nefret ediyordum. Onu seni izlerken ilk gördüğümde, sizi birlikte ilk gördüğümde anladım. Bir kıvılcım, bir his, bir çekim vardı, sanki her zaman olmanız gerekiyormuş gibi. Ve o zaman onun asla benim olmadığını anladım. Her zaman seninken nasıl benim olabilirdi ki? Ben sadece senin yerini kurtarıyordum. Benim gibi, oradaki kızlar da asla yeterli olmayacak. Asla sen olamayacaklar. Senden nefret etmiyorum, nasıl edebilirim ki? Çok sıkı tutunuyordum, bu ilişkiyi - tabiri caizse- su gibi kavıyordum. Sonunda bırakmanın daha kolay olduğunu fark edene kadar çatlaklardan damlamaya devam etti. Onu bulduğumda, onlarla ne yaşadığını bulduğumda-" Hiçbir şey yaşamadığımı söyleyecek oluyorum ama sözümü kesiyor. "Var, sende olan şey... gerçek. Ham. Olması gereken. Siz savaşsanız bile herkes bunu görebilir. Ama onu bulduğumda, su olmayacak. Kaya gibi sağlam, güçlü, kımıldamaz ve sonsuz olacak. Aptal olma, Blair. Bu kadar saf ve zor kazanılmış bir şeyi bir kenara atma. Sonsuza dek aradığımız bir şeyi. Bu kolay olmayacak." Ben gülümserken o homurdanıyor. "Kahretsin, bunu bilmiyor muyum? Ama senin için en iyisini diliyorum, gerçekten. Onu bir zamanlar sevmiştim ama kendi insanımı bulduğumda bu sevginin yanında sönük kalacağını biliyorum. Birini hem sevip hem de ona aşık olmayabilirsiniz, eğer bu mantıklıysa. Sadece, lütfen..." Yutkunuyor. "Lütfen onun kalbini kırma. Onun bir kalbi olmadığını düşünebilirsin ama var. Sadece bunu bilmiyor çünkü senin ellerinde."

"Leigh..."

"Bunu asla kabul etmeyecek ama geçmişinden dolayı kırılmış durumda. Senin gözlerinde de onlarınkiyle aynı acıyı görüyorum. Ben asla anlayamazdım ama sen anlayabilirsin. Onun, onların ihtiyacı olan şey olabilirsin. Onu kırma."

"İstemiyorum," diye fısıldıyorum. "Onların içinde kayboldum. Buraya gelip de... yani onları bulmayı hiç beklemiyordum. Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum."

"Ama sen istiyorsun."

"İstiyorum," diye kabul ediyorum ve sonra gökyüzüne bakarken gülüyorum. "Buraya sana yardım etmek için geldim ve işte buradayız. Benden nefret etmesi gereken kıza, sana içimi döküyorum." Sonra ona bakıyorum. "Ama teşekkür ederim. Arkadaşlık teklifinde ciddiyim."

"Evet, bunu kabul etmek zorunda kalabilirim." Gülümsüyor. "Görünüşe göre arkadaş sıkıntısı çekiyorum, ama bana ne kadar sahte olduklarını gösterdiğin için sana teşekkür etmeliyim, böylece gerçek olanı bulabilirim. Daha iyisini hak ediyorum, bunu biliyorum."

"Öyle," diye mırıldanıyorum ve bir gülümsemeyi paylaşıyoruz.

"Kahretsin, ben de ikinizin yine sevişeceğinizi umuyordum," diye sesleniyor Bray ve ben de dönüp bana müstehzi bir şekilde sırtıttığını görüyorum.

"Gizlice dinliyor muydun?" Bakışlarıyla karşılaştığımda öfkeyle homurdandım.

Ellerini masumca havaya kaldırdı ama gülümsemesinden öyle olduğunu anladım. Siktir, ne kadarını duydu? Gözlerimi kısıyorum ve Asher onun arkasında beliriyor.

"Neler oluyor?" diye soruyor, kaşlarını çatarak bakarken.

Sonra Cyrus ortaya çıktı. Ellerimi havaya kaldırdım. "Bu da ne böyle, anneler toplantısı mı?"

Asher bana "Seni özledik" dedi. "Ne oldu?" Gözleri Leigh' gidiyor ve sanki beni üzmüş gibi ters ters bakıyor. Önüne geçiyorum ama o ayağa kalkıp gözlerini deviriyor.

"Yok bir şey, sadece konuşuyorduk. Sonra görüşürüz, Blair." "Göt herif" diye mırıldanarak Cyrus'u itiyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Sonra görüşürüz. Tekmelemem gereken bir kış var." Bray'e baktım. "Beni gözetleyemezsin, seni lanet psikopat."

"Onu gözetliyor muydun?" Asher uzanıp kafasının arkasına bir tokat . Bray öfkeli bir çılgılla öne doğru tökezler.

"Hey!"

"Hmm, bu kesinlikle serbest bir atışı hak ediyor," diyor Cyrus, çallara yaslanmış beni izlerken. Gözlerinde bir soru görüyorum. Leigh'in söylediği bir şey yüzünden üzülüp üzülmediğimi merak ediyor, ben de başımı sallıyorum ve o da biraz rahatlıyor. Korkuyor ama geçmişinden mi yoksa Leigh'in bildiklerinden mi? Mesele şu ki, ben kör değilim. Cyrus'un ne olduğunu görüyorum, zampara bir kullanıcı. Düzüşür ve gider. Sert, kaba ve sinir bozucu biri ama aynı zamanda ailesine karşı çok korumacı ve tüm bu nefret ve acının altında... bence çok tatlı biri. Söyleyeceği hiçbir şey beni şok edemez çünkü ben gerçek Cyrus'u görüyorum. Kendisinden bile sakladığı.

"Oh, hayır. Onu dinleme, sevgilim." "Bedava

atış mı?" Ben soruyorum.

"Biz çocukken başladı. Biri işleri berbat ettiğinde, özür dilemek yerine, istediğimiz yerde ona karşılıksız ateş edebiliyorduk. Tartışmaları bitirmenin ve yolumuza devam etmenin bir yoluydu." Asher omuz silkiyor.

"Bu çılgınca ve tam bir erkek işi. Bayıldım buna! Özel bir konuşmaya kulak misafiri olduğun için bedava bir atış hakkı kazandım."

Bray'in gözleri genişler. "Sadece seni kontrol ediyordum. Bana vurmak istemezsin. Bak ne kadar sevimliyim," diye yalvarıyor, suratını asıyor ve ben sırtarak yaklaşıyorum.

"Oh, kesinlikle sana vurmak istiyorum." Parmak eklemlerimi kırıyorum ve gözlerimi onun üzerinde gezdiriyorum. "Herhangi bir yerde mi?" Diğerlerine göz ucuyla bile bakmadan soruyorum. "Evet," diye onaylıyor Cyrus, paniklemiş görünen Bray'e gülerek.

söner.

"Peki, vur bana sevgilim. Bedava atış," diye mırıldandı üzüntüyle.

"Ah, Bray üzgün," diye takılıyorum, önünde dururken rahatlatıyorum.

Elimi kemerine sokarak onu daha yakına sürüklüyorum. Başka bir şey bekleyerek inliyor ama o dikkati dağılmış bir halde beni öpmeye çalışırken ben tam karnına bir yumruk atıyorum ve ardından dizimi aletine geçiriyorum. Etrafımızdakiler gülerken o bir iniltiyle geriye düşüyor.

Sırıtarak ellerimi kalçalarımın koyuyorum ve ona gülümsüyorum. "Bir dahaki sefere kendi işine bak." Dönüp partiye geri dönüyorum, Asher ve Cyrus'un kükreyen kahkahalarının sesi beni içeride takip ediyor.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Bray

Yerde, ellerim zonklayan aletimi kavrarken onun uzaklaşmasını izliyorum. "Kahretsin." Sırt üstü döndüğümde Cyrus ve Asher'ın bana baktığını görerek inliyorum. İkisi de sırıtıyordu. "İkiniz de pisliklersiniz, ona söylediğiniz için."

"Komikti." Cyrus omuz silkiyor. "Ve ilk defa bana kızmadı." "Siktir ," diye homurdanıyorum, burada uzanıp acımın dinmesine izin vermeye çalışırken. Sonunda dizlerimin üzerine çökene kadar gözlerimi kapatırken üstümde gülüp şakalaşıyorlar ve sonra Cyrus beni yukarı çekiyor.

Asher, "Hadi kardeşim, başını daha fazla belaya sokmadan üvey kardeşimizi kontrol edelim," diye takılıyor ve tam o sırada partiden büyük bir tezahürat sesi duyuyoruz.

"Çok geç." Cyrus kıkırdıyor ve aceleyle geri dönmeden önce Blair'in şimdi ne yaptığını merak ederek bakışıyoruz.

İçeri girdiğimizde onun bir şişe votkayı bitirdiğini ve aynı şeyi yapmaya çalışan iri yarı bir adamın karşısında durduğunu görüyoruz. Tabii ki önce o bitiriyor ve herkes alkışlarken sırtarak dudaklarını siliyor. Şişeyi bırakıp iri yarı adama sırtıyor. Sarhoş, bu da ona göz kulak olmamız gerektiği anlamına geliyor. İri adam bir miktar para uzatıyor, kadın da hemen cebine atıyor ve şarkı eski tarz rock'a dönerken bize dönüyor.

"Kahretsin, bu benim şarkım!" diye bağıyor, bize doğru koşuyor ve benim ve Asher'ın ellerini tutuyor. "Hadi dans edelim!"

Onu takip etmekten -ya da peşinden sürüklenmekten- başka çaremiz olmadığı için kendimizi dans eden sarhoş insanların ortasında buluyoruz. Biz onunla geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarırken, Cyrus ürünü itmeye başlarken gözünü ondan ayırmamaya dikkat ediyor.

Oraya vardığında ellerimizi bırakıyor ve kolları havaya kalkana kadar kendi ellerini vücudunda gezdiriyor. Gözleri kapanıyor ve kalçaları ritme uyarak yuvarlanırken başını geriye doğru eğiyor. Sanki burada başka kimse yokmuş gibi zahmetsizce düşerken, kıvrılırken ve öğütürken ağzım kuruyor ve sikim sertleşiyor. Gözleri açılıp bana kilitlendiğinde sırtıyor. Üzerimdeki etkisini biliyor.

Tüm erkekler için, bu konuda.

Bakışlarım Asher'ın da mücadele ettiğini görmek için bir anlığına çekiliyor. Onun her hareketinden büyülenmiş bir halde kıcını ve kalçalarını izliyor. Gözleri tekrar kapandığında kıkırdıyor ve dönerek elimden kurtulup dans etmeden önce bana doğru tökezliyor. Etrafımızdaki erkeklerin aç ve kıskanç gözlerini hissedebiliyorum ve bunu bilmelerini istiyorum. Görmelerini istiyorum.

Bizim olduğunu.

Aramızda dönerken gülüyor ve sonunda serbest kuşu yakalamayı başarıyorum. Kalçalarını kavrayıp aç gözlerle gözlerinin içine bakıyorum.

Onu kendime çekerken başımı eğiyorum ve alnımı onunkine bastırıyorum. O inanılmaz göğüsler göğsüme baskı yaparken kalçalarının kıvrımına ayak uyduruyorum. Asher arkasından yaklaşp boynundaki saçları tarıyor ve kalçalarını arkadan kavrarken oraya bir öpücük bırakıyor.

İnsanların baktığını hissediyorum ama değil. Muhtemelen onu değil, bizi kıskanıyorlardır. Aramızda bir tanrıça gibi görünüyor, özellikle de gözleri kapandığında, dudakları yukarı doğru eğildiğinde ve başı Asher'ın omzuna düştüğünde. Vücudu, taklit edilemeyecek bir akışkanlıkla ritme uyuyor ve hareket ediyor.

Sanki müzik oymuş gibi.

Kalbimle aynı anda çarpıyor. Dünyam kollarımdaki kadın, güzeller güzeli tanrıça tarafından tüketiliyor. Kaba, düşüncesiz, küstah ve gürültücü olabilir, ama her santimine takıntılı değilsem lanet olsun. Zeki ağzından çılgın yeteneğine kadar. Bütün gece dansını izleyebilirim, kendi özel şovum gibi, ama bana karşı akışını hissetmek? Onu becerirken nasıl hareket edeceğini hayal ediyorum - onunla tanıştığımdan beri her gün hayal ettiğim bir şey.

Fısıltıları duyuyorum, ona taktıkları lakabı -Mürettebatın Sevgilisi- ve çok haklılar. O bizim ve ondan asla vazgeçmeyeceğim. İyi vakit geçirmekten, kardeşlerimle ve ailemizle mutlu olmaktan başka bir şey aramıyordum, ama sonra o bir sırtış ve vahşi bir kalple hayatımıza girdi, bize ayak uydurmaya ve ihtiyacımız olduğunda kıcımızı elimize vermeye hazırды. Blair kısa bir süre içinde ailemizin ve benim önceliklerimin arasına girdi.

Yarın ya da öbür gün, hatta gelecek yıl nerede olacağımızı bilmiyorum. Günü gününe yaşıyorum, hep öyle oldu ama ilk defa Blair'in geleceğini planladığını ve onun da bu planın içinde olduğunu biliyorum. O lanet olası merkez, lanet olası kalp. Aılışmadık bir durum ama ailemiz her zaman öyleydi. İşe yarayacak mı yoksa dağılacak mı bilmiyorum. Her zaman çok fazla ve sadece yeterli arasında bir ipte yürüyoruz ve bir gün kopabilir, ama şimdi? O kollarımdayken mi?

Üvey kardeşim için her şeyi riske atmaya hazırım.

Eğilip dudaklarımı kulağına bastırıyorum ve nefes alırken göğsünün hızla yükseldiğini hissediyorum. "Bu gece sen bizimsin." İtiraz etmesine fırsat vermeden kulak memesini kemiriyorum ve devam etmeden önce inlemesine neden oluyorum. "Ve biz de senin."

Elimizde titriyor ama hırıltılı sözöme karşı gelmiyor. Kendini kollarımıza bırakıyor, onu koruyacağımıza, dans ederken yanında olacağımıza güveniyor. Cyrus'un gözlerinin her zaman üzerimizde olduğunu hissediyorum, her zaman arkamızı kolluyor ama artık korumamız gereken kendimizden daha fazlası var.

Bizde onunki var.

Onu sahiplendik, bu yüzden üzerinde bir hedef var ve bir gün bunu öğrenecek. O zamana kadar burada kalmasına değecek bir şey yapmalıyız çünkü şimdi giderse Cyrus'un harap olmuş kalbini ve Asher'in renkli kalbini de yanında götürmüş olacak.

Saatlerce dans ediyoruz, vücutlarımız senkronize bir şekilde hareket ediyor, kimseye bakmıyoruz. Crew'dan başka kimse yoktu ve Cyrus sonunda

aptal sarhoş insanlardan bıktık, bize gitme zamanının geldiğini söylüyor. Asher, Blair'in dışarı çıkmasına yardım ediyor. İçkinin etkisi biraz geçmiş ama Blair hâlâ kıkırdıyor ve görünüşe göre Asher da öyle. Arkalarından yürüyorum, Cyrus yanımda homurdanırken onların birbirlerine tutunmuş hallerini görüp sırtıyorum.

"En azından mutlu."

"Hepimiz öyleyiz kardeşim," diye cevap veriyorum ve o bana baktığında daha geniş gülümsüyorum. "Sen bile."

"Kapa çeneni, ben değilim."

"Kendine yalan söylemeye devam et," diye sesleniyorum onlara yetişmek için adımlarımı sıklaştırırken, ona bakmak için dönmeden önce kolumu onunkinin içinden geçiriyorum. "Eninde sonunda her şeyi aşacak."

Cyrus beni görmezden geliyor ve arabaya bindikten sonra, biz inene ve Blair eğilip onu utanmadan öpene kadar yol boyunca sessiz kalıyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor eve girmeden önce. Asher ve ben sadece sırtırken, şok olmuş bir Cyrus onun ardından bakakalıyor.

"Ne demiştin kardeşim?" Bize dönüp ters ters bakarken ona takılıyorum.

"İçeri gir," diye mırıldandı. "Ve biraz uyu."

Gülerek eve doğru yöneliyorum, giderken gömleğimi çıkarıyorum. "Oh, planlıyorum, üvey kız kardeşimizin senin için nasıl çığlık attığını hatırlarken elimle hızlı bir randevu yaptıktan hemen sonra."

Blair'i üst kata kadar kovalarken onun küfürlerini duymazdan geliyorum, kahkahaları bir zamanlar boş olan evde yankılanıyor ve evi sadece onun yapabileceği şekilde dolduruyor.

Home.

Sonunda bir , bir ev değil.

Otuzuncu Bölüm

Blair

Bray beni odalarımızın bulunduğu koridora kadar kovalıyor. Gülerek odama döndüğümde yüzümü ona dönüyorum. Sırtarak peşimden geliyor ama ben elimi göğsüne koyup ona doğru eğiliyorum. Kapıyı kapatmadan önce "İyi geceler," diye mırıldanıyorum, diğer taraftan onun iniltisini duyuyorum.

Kapının önünde duruyorum, kapıyı açmasını, beni yatağa atmasını ve sonunda beni becermesini bekliyorum, ama kapının altındaki gölgesinin uzaklaştığını görüyorum ve hayal kırıklığı içimi dolduruyor. Belki de alkolün etkisinin azalmasından kaynaklanıyor ama Bray'i gerçekten istiyorum. Serbest kalmamın tek yolunun onlardan geçtiğini söylediler.

Artık onlar için de geçerli.

Arkamı dönerek kıyafetlerimi çıkarıp bol bir gömlek ve şort giyiyorum ama yumuşak kumaşın sert meme uçlarıma ve zonklayan amıma sürtünmesi bile çok fazla. Arzum içimde kabarıyor, ta ki zar zor

Nefes al. Onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum; dans ederken dudaklarının tenime her bunu tadabiliyordum.

Benim onu istediğim kadar o da beni istiyor... Peki neden bu konuda bir şey yapmıyor?

Bray'in utangaç olmasını hiç beklemezdim, konuşma tarzına bakılırsa, ama ilk hamleyi benim yapmam gerekecek gibi görünüyor. Cesur hissederek, aklıma bir fikir geldiğinde sırtıyorum. Odamdan çıkıp mutfığa gidiyorum ve dondurucuyu açıyorum, iki buz küpü alıp ağzıma atıyorum ve onun yatak odasına doğru ilerliyorum. Kapalı kapıda durmuyorum, bunun gerçekleştiğini ve ikimizin de bunu kontrol edemeyeceğini biliyorum - aramızdaki arzu çok fazla.

Tıpkı kardeşinde olduğu gibi.

Kapıyı açtığımda onu çarşaflarının arasında yatarken görüyorum. Bir başının arkasına koymuş, diğer eliyle de telefonunu tutmuş, geziniyor. Üzerinde boxer'ından başka bir şey yoktu, bu yüzden karın kasları ve göğsü tam olarak görünüyordu. Elimde olmadan güzelliği karşısında bir nefes alıyorum. Çoğu zaman görmezden gelmeye çalışıyorum ama Bray Crew çok çarpıcı. Tüm sert hatları, bronzlaşmış teni ve kasları. Sikilmekle ilgili gördüğüm her ıslak rüyaya benziyor ve buraya herhangi bir planla gelmemiş olmama rağmen, şimdi bir planım var ve bu da onu tatmak. Flörtün sunduğu her şeyi yutacağım ve ona tam olarak kiminle oynadığını göstereceğim.

Gözleri yükseliyor ve bakışlarımla buluşuyor. "Hey, güzelim, ne ar-"

Gömleğimin altından tutarak başımın üzerinden yırtıyorum ve göğüslerimi açıyorum. Keskin bir nefes alıyor ve ben şortumu yavaşça indirip halının üzerine atarken telefonunu yatağa bırakıyor. Çırılçıplak ona doğru ilerliyorum. Yatağın üzerinde sürünüyorum, bacağının üzerinde bir çizgi yaladığımda soğuk buz ağzımda eriyor. Sarsılıyor ve nefesi kesiliyor.

"Ne-"

Boxerına uzanıyorum ve buz küplerini ortaya çıkarmak için dilimi dışarı çıkarıyorum. "Daha iyi öpmeye geldim," diye mırıldanıyorum.

"Siktir," diye fısıldıyor, o karanlık, aç gözler ağzıma kilitlenirken telefonu tamamen unutulmuş.

Sırtarak dilimi tekrar ağzımın içine sokuyorum ve parmaklarımı boxer'ının kemerinin altından geçirip yavaşça aşağı çekerek sert aletini serbest bırakıyorum. Neredeyse yüzüme çarpacaktı.

Boxerını ayak bileklerinde bırakıp onu sabitliyorum. Gözlerimi onunkilerden ayırmadan, uzun ve soğuk bir çizgi halinde sikini yalıyorum. Titriyor, yatağı kavırıyor.

ağız açık . "Blair-"

Kocaman, sert sikinin ucuna uzanıyorum ve buzla birlikte ağızma alıyorum. Ben kıkırdayarak çekilirken o kıvranarak haykırıyor.

"Acıyan yer orası mıydı?" Uzunluğunu dibine kadar öpmeden önce mırıldandım ve alt tarafını yalayarak geri döndüm. "Ya da burası belki?"

"Siktir," diye homurdanıyor, bir kolunu yüzüne atarken gözlerini kapatıyor. "Böyle devam edersen o güzel yüzüne boşalacağım."

"Bu bir söz mü?" Mırıldanıyorum, şehvet içimden fışkırırken bacaklarımı birbirine kenetliyorum. Tam da bunu hayal ediyorum, döllerini yüzümden göğsüme doğru damlıyor.

Ben sikini yalamaya devam ederken "Kahretsin," diye tıslıyor.

Elimi tabanının etrafına sarıp sıkıyorum, parmaklarımı zar zor birbirine değdirebiliyorum. Kocaman, belki de Cyrus'tan daha kalın ve o canavarı içimde hissetmek için sabırsızlanıyorum, ama önce ağızımı doldurmasını istiyorum. Beni kendi zevki için kullanırken boğazımdan aşağıya indiğini hissetmek istiyorum. Kahretsin, bu düşünce beni tahrik ediyor. Onu tamamen yutmadan önce sakinleşmeliyim.

Kalçalarını kaldırıp sikini yaklaştırırken, "Bebeğim, lanet olsun, dur," diye yalvarıyor. Kıkırdayarak dudaklarımı ucuna doluyorum ve onu dibine kadar yutuyorum. Kıpırdamadan durup her soğuk santimimi hissetmesine izin verdiğimde boğazımın arkasına çarpıyor. Haykırıyor, kalçalarını kaldırıyor ve gırtlığıma daha da sokuyor. O kıvranırken ben orada kalıyorum, onu ağızımda tutuyorum. Yavaşça geri çekilmeden önce diğer elim kalçasını kavırıyor, ağızımı sikinden kaldırıp ondan ve dudaklarımdan damlayan buz ve tükürüğü görüyorum. Silme zahmetine girmiyorum; lanet olası kirli bir seks istiyorum.

Ağızımı kullanmasını istiyorum, o yüzden ona bunu söyledim. "Dölünü tatmak istiyorum. Amımı sikmek istediğin gibi ağızımı da sikmeni istiyorum. Her bir sertliğini hissetmek istiyorum" -sikini sıkıyorum- "bunun inç'i boğazımdan aşağı tekrar tekrar çarpıyor. Kullan beni, becer beni ve tadını almama izin ver."

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye hırlıyor bana bakarken. "Ağızını sikmemi mi istiyorsun?" Ayağa kalkıyor, çenemden tutuyor ve dudaklarımız birkaç santim uzaklaşana kadar beni vücuduna çekiyor. "Tamamdır, sevgilim. O kadar sert sikeceğim ki, başka bir alaycı kelime bile edemeyeceksin. O küçük çenenden aşağıya ve dudaklarına damlayana kadar döllerimle dolduracağım.

sıkı, sikilebilir memeler. Her santimini işaretleyeceğim, o yüzden dizlerinin üzerine çok ve beni yut."

Beni bırakmadan önce sertçe öpüyor. Parmaklarını saçlarıma doluyor ve beni tekrar sikine doğru yönlendiriyor. İsteyerek gidiyorum, aletini tutarken ağzımı açıyorum ve dudaklarımda gezdiriyorum, prekumuyla boyuyorum. Beni izliyor, göğsü kabarıyor, gözleri vahşi ve dudakları ayırık.

Her alaycı kelime ya da dokunuş için onu geri alacağım. Üvey kardeşime, oyunu oynayabileceğini ama her zaman kazanacağımı ve zaferin tadının çok lezzetli olacağını göstereceğim.

Kalçalarını kaldırıp sert sikini dudaklarıma yapıştırıyor ve ben de ayırık bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöküyorum. Ona odaklanıyorum, kocaman sikinin tadına, onu arzudan çılgına çevirmeye, kontrolü bana bırakmaktan başka bir şey yapamamasına.

Soğuk nefesimi sikinin ucuna üflerken, saçımdaki ısrarcı yumruğunu görmezden geliyorum ve beni kontrol etmeye çalışmayı bıraktığında, sonunda ağzımı sikinin üzerine bırakıyorum. Ağzımı sonuna kadar açıp yarısını yutuyorum, sonra geri çekip tekrar yapıyorum, hızlı ve sert bir tempo tuttururken başımı sallıyorum.

Kalçaları umutsuzca kalkıyor ve inlemeleri beni teşvik ediyor. Tırnaklarını sıkı kaslarına geçirdiğimde bacakları dokunuşlarımda altında titriyor.

"Kahretsin, işte bu, sertçe em beni. Aferin kızıma." Bu övgü nedense amımı sıkıyor, çünkü o sıkı ıslaklığım girerken kulağıma fısıldadığı boğuk kelimeleri hayal ediyorum. "Evet, lanet olsun, çok iyi, bebeğim. Ağzın çok iyi hissettiriyor."

Onu daha derine, elime kadar yutarken yatakta kıpırdanıyorum, tükürüğüm sikinden aşağı damlıyor. Bu pis bir oral seks ve hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım ya da bu kadar sıkı çalışma ihtiyacı hissetmemiştim. Genelde arkama yaslanıp zevkin tadını çıkarırım ama şu anda ben de onun kadar vahşiyim ve boşalmasını istiyorum. Bu sevişmekten daha fazlası, bu bir bağlantı ve denesem bile durduramam, özellikle de saçımı çekiştirdiğinde.

"Gözlerini benden ayırma, sevgilim. Beni emerken o muhteşem gözlerini görmeme izin ver."

Hay sikeyim.

Amım bu emirle, beni izlerken yakışıklı yüzünde beliren açlıkla kenetleniyor. Bu zevk anında aramızda ateşlenen elektrik içimde bir şeyi uyandırıyor, derinlerde sakladığım, unuttuğum bir şeyi.

Sevgi. Sadece zevk için sevişmek ve sonrasında kirli hissetmek değil, bir anlamı olduğunda biriyle birlikte olmanın yoğun fiziksel bağlantısı.

"Aferin ," diye geveliyor. "Beni bütünüyle yut, o alaycı küçük ağzını doldurmama izin ver."

Onu daha hızlı yutmam için beni zorlarken övgüleri beni çılgına çeviriyor. Aşağı yukarı sallanarak bacağına okşuyorum ve taşaklarını avucumun içinde yuvarlayarak kucaklıyorum. Konuşmaya çalışıyor ama sadece bir inilti olarak çıkıyor, onu yutarken dudaklarında adım, başka hiç kimsenin yapamayacağı bir şekilde sunabileceği her şeyi yutuyorum.

Ne zaman bir başkası onun sikini emmeye çalışsa, beni düşünecek. Dudaklarımın ona sarılışını, onu boğazımın arkasına alışımlı. Aşağı yukarı sallanırken onun uzunluğunun etrafında nasıl inlediğimi. Elinin saçlarımı kavrayışını, beni aşağı ve yukarı çekişini, beni teşvik edişini.

Ritmi bozuluyor ve yaklaştığını biliyorum. Kendini tutmaya çalıştıkça karın kasları yuvarlanıyor, bunu devam ettirmeye çalışıyor ama ben bunu istemiyorum. Daha sert emiyorum, taşaklarını sıkarken etrafında mırıldanıyorum.

"Siktir!" diye bağıyor, sırtı yataktan uzaklaşıyor ve sonunda son kontrol parçasını da bırakıyor. İstedğim gibi ağzımı sikerken kalçaları yükseliyor, ben dayanırken içime giriyor ve taşaklarını tekrar sıkıldığında bağıyor, ağzımda patlıyor. Tekrar tekrar yutmam gereken o kadar çok şey var ki. Sikini çekiyorum, tuzlu dölleri boğazımdan aşağı fışkırtıyor ve tarif ettiği gibi çenemden göğsüme damlamasına izin veriyorum.

Gözleri kapalı ve başı geriye atılmış. Yere yığılırken serbest kalışının güzelliğini izliyorum. Pantolonunu indirirken gözlerini açıyor, ben dudaklarımı yalarken bakışlarımla buluşuyor. "Tadın hayal ettiğimden daha güzel," diye mırıldanıyorum, sesim onun sikinden boğuk çıkıyor.

Göğsü kabarıyor, ter içinde kalıyor ve denge için kullandığım bacağı, beni şok ve başka bir şeyle izlerken hâlâ titriyor. Sevgiyle uzanarak başparmağını dudağımın üzerinde gezdiriyor ve dölünden bir damla yakalıyor. Başımı çevirip başparmağını ağzıma alıyorum ve emerek temizliyorum, beni saçlarımdan çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce homurdanmasını sağlıyorum. Ama bu gece benimle ilgili değil.

Onunla ilgili.

Güçlü ve seksi bir adamın senin yüzünden tüm kontrolünü kaybettiğini görmekten daha ateşli bir şey var mı? Hayır, bu yüzden amım damlasa ve onun parçalanmasını izlemekten tahrik olsam da, gideceğimi biliyorum.

Elinden kurtulmadan önce ben de onu öpüyorum. Bray dirseklerinin üzerinde doğruluyor ve kaşlarını çatarak beni izliyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Uyumak için odama dönüyorum." Gömleklerinden birini alıp üzerime geçirirken sırtıyorum ve kıyafetlerimi onunkilerle birlikte yerde bırakıyorum.

"Evet, böyle bir şey olmayacak. Bu gece kendi haline bırakacaktım ama o seksi kıcını buraya getirdin ve şimdi her santimini sikmeden gitmiyorsun," diye hırılıyor ve düşündüğümden hızlı bir şekilde ayağa fırlıyor. Beni yakalıyor ve yatağa atmadan önce omzunun üzerinden fırlatıyor. Zıplıyorum ve sonra orada, beni önüme çeviriyor. Elleri sırtımdan boğazıma doğru kayarken kıcımı havaya kaldırıyor, başımı sertçe aşağı iterken sertçe sıkıyor.

"Benim dölümü tattın, şimdi ben de seninkini tatmak istiyorum, sevgilim."

Elleriyle kalçalarımı ayırıyor ve amıma saldırmadan önce kafasını kalçalarımın arasına sıkıştırıyor. Amımı yalayıp kremimin tadına bakarken nefesimi tutacak zamanım bile yok. Hafifçe geri çekilmeden önce klitorisimin etrafında dönüyor. "Kahretsin, hatırladığım kadar güzel tadın var. Seni parmaklarında tattıktan sonra yemek bile istemedim, tadını sonsuza dek ağzımda tutmak istedim."

Başımı çevirip amımı geriye iterken ellerim çarşafı yumrukluyor. Gitmeye niyetim vardı ama bir orgazmı geri çeviremezdim.

Beni konuşur gibi, kendinden emin ve ukala bir şekilde, dilinin alaycı vuruşlarıyla yiyor. Amıma dalmadan önce klitorisimi yalıyor ve içeri itiyor, beni tadarken inliyor. Parmakları klitorisimin üzerinde geziniyor, fiske vuruyor ve ben haykırıyorum, o da bunu tekrar tekrar yapıyor, sonra parmaklarını deliğime doğru kaydırıp içeri bastırıyor.

"Kendini kazığa oturt," diyor, sesi bacaklarımın arasında boğuklaşıyor.

Kendimi onların üzerine atarak geri çekiliyorum. Dalgalanan deliğimi doldurduklarında inliyorum. İnliyor ve klitorisimi ağzına çekiyor, parmaklarını çekip tekrar içeri iterken emiyor ve ısırtıyor, benim de geri ittiğim hızlı bir ritim başlatıyor. Göğüslerim çarşaf boyunca sürükleniyor, meme uçlarımdaki sürtünme sadece içimdeki zevki artırıyor. Her şeyim onun dokunuşuna, mememin ve amımın üzerinde gezdirdiği yetenekli diline odaklanmış durumda. Amımın üstünden kıcıma doğru bir çizgi yalıyor ve tekrar geri dönüyor, parmakları içimde ilerliyor.

"Kahretsin, tadın çok güzel," diye homurdanıyor. "Bak benim için damlıyorsun, sevgilim. Kahretsin. Küçük pembe amcığını görünce yine sertleştin. Bu seni ıslatıyor mu bunu bilmek yanlış mı? senin olduğumu bilmek

üvey kardeşin olduğunu ve ben seni yerken küçük amcığının benim için böyle açılmaması gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Ağzın konuşamayacak kadar dolu olmalı," diye karşılık veriyorum, kirli sözleri karşısında parmaklarını sıkarken bile sesim boğuk çıkıyor. Haklı, çok yanlış ama çok iyi hissettiriyor. Akraba değiliz ama üvey kardeş ve üvey kız kardeş kelimelerini kullanması beni her türlü berbat ve fazla tahrik olmuş hissettirdi. Endişelenmeliyim.

Kıkırdayarak bana o ağzın neler yapabileceğini gösteriyor, beni yiyor ve aynı anda parmaklarıyla beceriyor.

Tam boşalmak üzereyken ağzını ve parmaklarını ağımdan çekerek beni inler halde bırakıyor. Tekrar ters çevrildim ve ağzı meme uçlarıma inerken parmakları ağıma geri çarptı. Ağzını çevirene kadar göğüslerimi birbirine doğru itiyor, parmaklarıyla beni sikerken meme uçlarımı yalıyor. Kalçalarını kaldırırken bacaklarını onun etrafını sarıyor. Arzu, ağzının ve parmaklarının her dokunuşunda içimde daha da yükseliyor.

Çok yaklaştım, çok yaklaştım.

Diğer eli göğsümü bırakıp vücudumdan aşağı kayıyor ve klitorisimi çimdiklediğinde, beni sikerken parmaklarının etrafında kenetlenerek serbest bırakıldığımı haykırıyorum. Patlayıcı orgazmdan aşağı inmeye başladığımda, göğüslerimden uzaklaşıyor ve parmaklarını serbest bırakıyor. Kremimle parlıyorlar ve aşağı uzanıp onları göğsümdeki spermiyle karıştırıyor, salgılarımızı birbirine karıştırıyor. Gözlerindeki açlık nefesimi kesiyor ve sertleşmiş siki tekrar karnına doğru sallanıyor.

"Seni becereceğim, sevgilim." Sırıttıyor. "Ağzını doldurduğum gibi ağına da dolduracağım."

"Kanıtla," diye homurdanıyorum, artık duramayacak kadar derinden.

Sırıtarak bacaklarını tutup omuzlarına atıyor ve kıkım kalçalarına çarpana kadar beni yataktan aşağı çekiyor, sonra da dilini göğsümün üzerinde gezdiriyor.

"Benim için çığlık at," diye mırıldanıyor ve bana çarptığında konuşmaya gidiyorum, tam da bunu yapmamı sağlıyor. Devasa sikini çırpınan kanalımdan geçirirken bağıriyorum. İnleyerek geri çekiliyor ve o devasa horoz beni doldurana kadar santim santim çalışıyor. Hareket etmek için kıvranıyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor, başını çevirip bacağına öpüyor ve sonra çekip içime giriyor.

İtiş gücü beni yataкта yukarı itiyor, göğüslerimi sallıyor.

"Çok ateşlisin; beni çılgına çeviriyorsun," diye hırlıyor, beni çıplak sikerken anımla savaşıyor. Endişelenmeliyim. Doğum kontrol hapı kullanıyorum ama yine de. Denesem bile bunu durduramazdım ve içimdeki o kocaman sikin çıplak hissi tüm düşünceleri aklımdan çıkarıyor... şimdilik.

Hızlı ve sert hamleleri beni inletiyor, aşağı uzanıyor ve göğüslerimi avuçluyor, kalçalarımı onu karşılamak için kaldırırken meme uçlarımı yuvarlıyor.

"Kahretsin, çok çabuk boşalacağım. Çok ıslak ve ateşlisin." İnliyor ve bedenimden kurtuluyor. Bir eliyle bacaklarımı tutarak beni döndürüyor ve ellerimin ve dizlerimin üzerine çeviriyor, sonra da içime giriyor. Yeni açı daha derine inmesini sağlıyor, böylece yatağa tırmanmama ve vahşi bir hayvan gibi savaşmama neden olan o sınırları sürüklüyor.

"İşte böyle bebeğim, hepsini al. Sikim seni doldururken çok ateşli görünüyorsun," diye homurdanıyor, bana daha sert ve daha sert çarpıyor. Başım düşüyor, ama hırlıyor, boynumda daireler çiziyor ve sırtım göğsüyle buluşana kadar beni yukarı çekiyor. "Sakin gözlerini kapatmaya cüret etme."

Beni odasının köşesindeki aynaya bakacak şekilde çeviriyor. Büyük, kalın sikin içime girip çıkmasını ve göğüslerimin güçten sallanmasını izliyorum. O karanlık, aç gözler camda benimkilerle buluşuyor. Bu çok ateşli ve beni izleyen bir çift göz daha gördüğümde neredeyse boşalacaktım.

Asher.

Kapı aralığında. Eli düşmeden önce kapı koluna dayanıyor. Bray'in diğer eli dölle kaplı göğüslerimden karnıma doğru kayarak dokunuşuna doğru eğilmemi sağlarken gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde geri çekiliyor. Ben gözlerimi kardeşinden ayırmazken parmakları aşağı inip klitorisimle oynuyor.

Asher'ın izlediğini bildiğim için Bray'in sikin etrafında kenetleniyorum ve o gülümsediğinde? Asher'ın eli boxer'ına inip altından geçtiğinde? Gözlerim yerinden fırlıyor ve haykırıyorum.

Gösteri yapmakta her zaman iyiydim, ama bu gece şimdiye kadarki en iyi performansım olacak. Orgazmımla savaşarak gözlerimi tekrar açmaya zorluyorum. Bray beni becermeye o kadar odaklanmış, benim tarafımdan o kadar tüketilmiş ki seyircilerimizi fark edemiyor ama ben fark etmiyorum. Asher'ın beni ağabeyi tarafından sikilirken izlerken kendi elini siktiğini görmek hayatımda gördüğüm en ateşli şey.

Onlar tarafından sahiplenilmenin, Crew olmanın ne anlama geldiğini bilmiyordum, ama bu gece, o vahşi vaatlerin tam olarak ne olduğunu öğreniyorum...

Üç üvey kardeşim tarafından paylaşıyorum ve bu benim için sorun değil. Onları bu konuda bilinçlendirmenin zamanı geldi.

Dudaklarımı yalayarak, ellerim ve dizlerim üzerinde öne doğru eğilip kardeşinin sikini içimde daha derine kaydırırken gözlerimi Asher'a kilitliyorum.

Saçlarımı omzuma atıp geri itiyorum, Bray'in beni becerdiği kadar ben de onu beceriyorum. Kocaman siki duvarlarıma sürtünerek beni çığlık attırıyor. Gözlerim kardeşinde, sikini , lanet olası bir fahişe gibi inliyorum. Tepkilerini, hayranlıklarını ve ikisi de inlerken gözlerindeki arzuyu seviyorum. Asher'ın eli daha hızlı hareket ediyor. Keşke görebilseydim ve düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi, sikini görene kadar boksörünü aşağı itiyor ve bu manzara beni yutkunmaya itiyor.

Sikeyim.

Cyrus ve Bray'in iri olduğunu sanıyordum ama Asher porno yıldızı gibi görünüyor. Neden hep güzel ve sessiz olanlar? Tepesinde kocaman bir yüzük piercingi var ve kalçasında ona doğru uzanan dövmelemler var.

Bu manzara karşısında Bray'in etrafında kenetlenerek inliyorum. İnliyor ve saçlarımı kavırıyor, başımı acı verici bir dereceye kadar geriye çekmek ve bana çarpmak için kullanıyor. Bu benim dikkatimi tekrar ona çekiyor ve kendimi Bray'de, saçlarımdaki acı verici tutuşta kaybederken Asher'ı tamamen unutuyorum, acı zevkle karışıyor ve kocaman aletin her sert darbesiyle içimde büyüyor.

"Kahretsin, sevgilim, bir adam senin amında kaybolabilir," diye kulağıma homurdanıyor, bunu olabildiğince uzun süre sürdürmek için kendimi tutmaya çalışırken gözlerimin kapanmasına ve ağzımın açılmasına neden oluyor.

"Benim için gel," diye emrediyor, bana öyle derin ve sert çarpıyor ki yemin ederim yıldızları görüyorum.

Serbest bırakılmam beni şaşırtıyor, içimde patlıyor ve beni çığlık atmaya bırakıyor. Bir homurtuyla pes etmeden önce sıkılaştıran kanalımla savaşıyor ve beni serbest bırakmasıyla dolduruyor. O anda bir şey hatırlıyorum - Asher. Kardeşinde, onun bedeninde o kadar kaybolmuştum ki seyircilerimizi unutmuştum. Ağır göz kapaklarımı sürükleyerek açıyorum ve Asher'ın aynadaki bakışlarıyla karşılaşıyorum, tam o da sessizce boşalırken, elini dolduruyor ve sikini okşamaya devam ederken karın kaslarını kaplıyor.

Bray'in aleti hâlâ içimdeyken, göğsü sırtıma bastırılmış halde yatağa yığılıp gözlerimi kapatıyorum. Onları tekrar açmaya zorladığımda aynada Asher'ın gözleriyle karşılaşıyorum. Karanlıkta kaybolmadan önce bana bir öpücük konduruyor ve beni Bray'le baş başa bırakıyor; Bray boğazımı usulca kavırıyor, başımı çeviriyor ve beni öyle tatlı öpüyor ki neredeyse yeniden boşalıyorum. Geri çekiliyor ve bana sırtlıyor, hala içimde, bizi birbirimize bağlı tutuyor.

"Bunu tekrar ve tekrar ve tekrar yapacağız," diye söz veriyor ve beni kıkırdatıyor. Bırakıyor ve ben tekrar öne düşünüyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve uykuya dalıyorum.

Bir süre sonra uyandığımda temizlenmişim ve Bray'in yatağında, kolları beni sarmış bir şekilde yatıyordum. Suçluluk ve endişe içimi doldururken irkiliyorum ve kalbim küt küt atıyor ama yorgunluğum ve onun kollarının rahatlığı, her zaman yaptığım gibi karşı koyup kaçamadan tekrar uykuya dalmama neden oluyor.

Otuz Birinci Bölüm

Asher

Kalbim hızla çarparken ve arzum tuval üzerindeki mürekkeğim gibi içimde dolaşırken uyanıyorum. Blair'in inlemelerinin sesi rüyalarımın gerçeğe süzülüyor. İç çekerek gözlerimi kapatıyorum, ama görmezden gelinmeyecek, bu yüzden kalkıp hızlı bir duş alıyorum, bu da şehvetin bir kısmını dışarı çıkarmam gerektiğine dönüşüyor, ama yine de yeterli değil. Hayal gücüm onun dün geceki ihtişamıyla örtüşmüyor.

Saçlarım hala ıslak, bol kareli pantolonumu giymiş, çıplak ayakla mutfığa giriyorum. Orada Blair'i görünce duruyorum. Elinde bir kâseyle tezgâhın üzerine tünemişti. Beni görünce gülümsüyor.

"Günaydın."

"Günaydın," diye cevap , onun karşısına geçene kadar yürüyorum. İkimiz için de biraz meyve suyu dolduruyorum ve yudumlarken arkama yaslanıyorum.

"Etrafta duran çizimlerimden bazılarını gördün mü?" Başımı eğerek soruyorum.

"Hayır, neden?" diye soruyor ve kaseyi kucağına bırakıyor.

"Bazıları kayboldu, hepsi bu. Onları yanlış yere koymuş olmalıyım." Omuz silkip bardağını yere bırakıyorum. "Önemli değil." Onları dün gece yatağımın üzerine koyduğuma yemin edebilirim ama döndüğümüzde gitmişlerdi. Acaba Bray onları şaka olsun diye mi saklıyor Bunu bazen yapar. Ya öyle ya da Cyrus, alçak herif, onları yine gönderdi. Bir süre önce bir galeri satın aldık -daha doğrusu o bana söylemeden aldı- ve sanatımı sergiliyor. Oraya pek sık gitmiyorum, övgü almak istemiyorum, sadece resim yapmaktan ve çizmekten hoşlanıyorum.

O beni izlerken ben de onu izliyorum, üzerinde Bray'in bir omzundan kayan büyük boy gömleğinden başka bir şey yok. Bir dizini göğsüne doğru çekmiş, diğer bacağına tezgâhın üzerinde ileri geri sallarken parmağını kâsesindeki yoğurda daldırıyor ve sonra emerek temizliyor.

"Dün gece bizi izlemek hoşuna gitti," diye mırıldanıyor.

"İzlememden hoşlandın," gülümseyerek cevap veriyorum, o da gülümseyerek karşılık veriyor. "Hoşuma gitti." Ben adaya yaslanırken o da diğer bacağına indiriyor. "Kahvaltıda ne var?" Alay ediyorum.

"Ben," diye mırıldanıyor, bacaklarını ayırarak amını ortaya çıkarıyor ve yan taraftan kullanılmamış kaşığını alıp uzatıyor. "Neden tadına bakmıyorsun?"

Kalbim gerçekten duruyor ve sanki dün gece ve sonra bu sabah duşta tekrar boşalmamışım gibi sikim tekrar sertleşiyor.

"Benimle alay etmemelisin," diye homurdanıyorum. Daha da geriye yaslanıyor, gömleği kavrayıp yukarı kaldırırken bacaklarını ayırıyor ve onu aç bakışlarıma maruz bırakıyor.

"Dalga geçtiğimi kim söyledi?" diye yanıtlıyor çenesini kaldırıp sırtarak. "Aç olduğunu mu düşündün?" Elleri çıplak kalçalarında geziniyor, kalçaları genişliyor ve bakışlarım için parlayan amını ortaya çıkarıyor. Dağınık sabah saçlarını omzunun üzerinden atarak beni izliyor.

Daha da yaklaşarak, pembedin farklı tonlarına ve kreminin amına karşı parlayışına hayranlıkla bakarken dilim dişlerimin arasında öylece kalakalıyorum.

"Sadece bakacak mısın?" diye soruyor, sesi biraz soluksuz.

"Sana hayranlık duyuyor ve daha sonra resmini yapabilmek için beynime kazımaya çalışıyordum. Belki bir dahaki sefere resim yaparken kıpırdamadan oturmanı sağlarım ve sonra seni beceririm. Ya da belki seni tuvalin üzerinde beceririm," diye mırıldanıyorum, hâlâ amına bakarak. Gözlerimi onunkilere diktiğimde gözlerim kocaman oluyor.

"Evet, hadi yapalım!"

"Bir dahaki sefere," diyorum. "Önce kahvaltımı yapmak istiyorum." Dizlerimin üzerine çöküp kalçalarının arasına yerleşiyorum ve yumuşak etini uzun bir çizgi halinde yalarken onları kavıyorum. İnliyor ve başımı çevirip ıslak, ağrıyan amına bir öpücük bırakmadan önce diğer bacağına da aynısını yaptığımda bacakları kavrayışında seğiriyor.

"Asher," diye inliyor, sesi zaten kaya gibi sert olan sikime doğru gidiyor. Ama görmezden geliyorum. Bu benimle ve benim zevkimle ilgili değil, onunkiyle . Onu tatmak, dün gece Bray'le yaptığı gibi benim için çıldırdığını görmek istiyorum. Teslim olduğunu hissetmek ve bir an için bile olsa o mükemmel örülmüş duvarları aşmama izin vermesini istiyorum.

"Çok güzel," diye mırıldanıyorum, parmaklarımı emerek temizlemeden önce ıslak sıcaklığında gezdiriyorum. "Tadın güneş ışığı gibi."

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor, beni teşvik etmek için kalçalarını kaldırıyor ve gözlerimi yukarı çevirdiğimde onunkiler kapanıyor. Gömleğinin bir tarafı açılıyor, küçük gül goncası meme uçlarından biri ortaya çıkıyor ve ben de karşı koyamayarak onu ağzıma alıyorum. Bana karşı sarsılıyor ve çığlık atıyor. Onu serbest bırakıp karnından amına doğru öpüyorum, ne kadar güzel olduğuna dayanamıyorum. Bir resmini yapıp yatağımın üzerine assam kızar mı acaba?

"Yemin ederim Asher, dilin daha iyi-" Dilimi çırpınan deliğine daldırdığımda tehdidi bir iniltiyle sona eriyor. Kalçalarından tutup onu tezgâhtan aşağı doğru sürüklerken bir inilti daha çıkarıyor, bacaklarını omuzlarımın üzerine atıyor, böylece yeni favori şeyim olan amcığına daha iyi erişebiliyorum.

Resmi unut, çizmeyi unut. Huzura ve cennete en yakın olduğum şey bu.

Saçlarımı tutuyor ve muhtaç bir şekilde bana sürtünürken amını ağzıma bastırıyor. Dilimi amına doğru sürükleyerek, çığlık atana kadar klitorisine defalarca fiske vuruyorum. Sonra istediğim şeyi fark ederek geri çekiliyorum.

Yanaklarının ve göğsünün kızarıp kabardığını görmek için hemen ona bir bakış atıyorum. Ne yaptığımı görmek için gözlerini açtığında sırtarak kaseyi tutup yaklaşıyorum.

Parmağımı yoğurda daldırıp, göbeğinden aşağıya doğru gezdiriyorum ve kucaklıyorum. Bu sefer iki parmağımı içine sokarak klitorisini parmaklarımla çevreliyorum ve sonra mırıldanarak hepsini emiyorum. "Tadı çok güzel. Haklıydın, bu şimdiye kadar yaptığım en iyi kahvaltı."

Amını tatlı yoğurtla kaplayıp her santimini yalayarak temizlerken, "Memnuniyetle," diye nefes nefese alay ediyor. İki parmağımı deliğine bastırarak

Dilimle klitorisini fiskelerken onları orada tutuyorum ve tam konuşmaya başladığında parmaklarımı içine sokup klitorisini ağzıma alıyorum.

Sert.

Dişlerimi ona geçirdiğimde çığlık atıyor ve bana karşı kükrüyor. Bir üçüncüsünü eklediğimde amcığı parmaklarımın etrafında kenetleniyor, sıkı ısısı boyunca çalışıyor ve duvarında onu o kadar sert sarsan o noktada okşuyor ki onu tezgahta tutmak için onu tutmam gerekiyor.

Parmaklarımı çekiyorum ve tekrar içeri sokuyorum, tıkanmış klitorisini serbest bırakırken sert bir hız belirliyorum. Dilimle etrafında dönüyorum ve o pantolonunu indirip kıvrılırken onu kızdırıyorum. Amını yalayarak, parmaklarımın amını mızrakladığı yeri izliyorum, zonklayan klitorisine kadar yalamadan önce damlayan kremini yakalıyorum.

"Siktir, siktir, çok yaklaştım, durma," diye yalvarıyor, sanki bir planım varmış gibi. Sanki bu amı bırakıp gidebilecekmişim gibi.

Klitorisini dişlerimin arasında yakalayarak hafifçe ısıriyorum, boşalırken çığlık atmasına yetecek kadar, parmaklarımın etrafından fişkırıyor. Klitorisini serbest bırakıyorum, daha iyi öpüyorum ve zonklayan deliğine kadar yalıyorum, parmaklarımı çekerken yalayarak temizliyorum.

Amını tekrar öpüyorum ve nefes nefese kaldığını görmek için başımı kaldırıyorum. Titreyen kalçalarının her ikisini de öptükten sonra kaseyi alıp amının üzerine koyuyorum ve ona sırtıyorum.

Bacaklarının arasında durarak dilimi yoğurt kasesine daldırıyorum. "Lezzetli."

Saçlarımı okşuyor ve bana sırtıyor, bacakları hala vücuduma sarılı ve ben şu anda başka bir yerde olmak istemezdim. Bir an için parmaklarım kaşınmıyor ve beynim sessizleşiyor. Anı korumak için bir tuvale koşmaya gerek yok, onun yerine anı onunla yaşıyorum. Bunu o yaptı. Bana bir anlık huzur sundu, sahneyi sadece resmeden değil yaşayan kişi olma şansı verdi.

Ona o huzurun bir kısmını geri vermeliyim. Biraz mutluluk sunmalıyım. Cyrus her zaman çok yumuşak olduğumu söyler ve Bray de duygulara karşı bir yakınlığım olduğunu söyler. Her zaman başkalarının neye ihtiyacı olduğunu okuyabiliyorum, bu da özellikle benim hayatımda yorucu olabiliyor. Ama Blair için her şeye katlanırım. Başına ne geldiyse geçmişte kalmasına yardım etmek için kalbimi ve ruhumu ortaya koyardım. Sadece Faye'i değil, geçmişini de. Göğsüne çok yakın tuttuğu sırlara gerçekten baktığını bile sanmıyorum. Sanki bunları yaşamış, hayatta kalmış ve bunlarla yüzleşmek yerine unutmaya çalışmış gibi.

Sanırım kardeşlerim ve o bu konuda birbirlerine benziyorlar. Ama Faye ile akıllıca başlayacağız. Blair'in iyi paylaşmadığı ve kolay açılmadığı ortada. Onun dış bariyerini aşmamız bile bu kadar uzun sürdü ve şimdi bizi uzak tutmak için seksi kullanmaya çalışacak. İşe yaramayacak ama yarayacağını düşünmesi çok hoş. Şu an olduğu gibi, kendini geri çekmeye çalıştığını hissediyorum. Ona izin vermiyorum. Doğruluyorum ve inleyene kadar onu öpüyorum, elleri saçlarımın arasından geçiyor ve beni daha yakına çekiyor.

Blair karmaşık bir çocuk, ama üzerindeki her katmanı kaldırmak için gerekirse yıllarımı harcayacağım çünkü o çok özel biri. Kolaylıkla bu ailenin bir parçası oluyor ve bir zamanlar kırık olan kalbime yerleşiyor. Başka bir kadının beni terk etmesine, benden vazgeçmesine dayanabileceğimi sanmıyorum ama bunu riske atmaya hazırım.

Onun için.

Dudaklarımı çekip, gözlerini açarken onu tekrar usulca gagalıyorum. Yanağını avuçluyorum ve gözlerinin içine bakarken mükemmel yumuşak tenini okşuyorum. "Ona gitmelisin," diye mırıldanıyorum ve kafası karışmış bir şekilde gözlerini kırıştırıyor. Gülümsüyorum. "Faye, ikinizin de birbirinize ihtiyacı var. Özür dile ve bunu . Bu seni açık, kanayan bir yara gibi acıtıyor. Neredeyse sızdığını görebiliyorum. Bu köpekbalıklarının çekecek, Blair. Anlıyor musun?"

"Senin gibi mi?" diye mırıldanıyor, gözleri dudaklarıma kayıyor ve onları ararken tekrar gözlerime dönüyor.

"Evet, benim gibi. Bizim gibi. Biz yırtıcıyız bebeğim, ama sadece biz değiliz." Onu tekrar öptükten sonra geri çekiliyorum. "Git ve en iyi arkadaşınla ilişkini düzelt. Döndüğünde burada seni bekliyor olacağız."

Kaseyi ve kaşığı alıp, o sözlerimi düşünürken yanına zıplıyorum. Nefes nefese gülüyor, ben biraz yoğurt alıp yerken arkasına yaslanıyor ve sonra bir sonraki lokmayı ona uzatıyor. Ağzımın tadı hâlâ onun döllerini gibi ve buna bayılıyorum. Yemeğimizi bitirdikten sonra, bacaklarını yukarı çekip çaprazlıyor ve onu desteklemek için buzdolabına yaslanırken bana dönüyor. Ben de dönüyorum, onu izlerken bir bacağıma kenardan sarkıtıyorum. Güneş içeri giriyor ve onu bir tablo gibi aydınlatıyor. Parmaklarım onu çizmek ya da resmetmek için kaşınıyor, ama bir kez olsun kendimi durduruyorum, anda kalıyorum.

"Yapacak mısın?" Sessiz kaldığında soruyorum.

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum. İlişkilerde... iyi değilim," diye itiraf ediyor, kırılganlıklarını ortaya koyarak.

"Kimse öyle değil, gerçekten. Hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyoruz ve senin de yapabileceğin tek şey bu. Dene bakalım, Blair. Belli ki ona değer veriyorsun ve onu özlüyorsun.

ona karşı dürüst ol." Omuz silktim. "Ben de bunu isterdim."

Artık rahat bırakılması ve fazla zorlanmaması gerektiğini bildiğimden, kaseyi lavaboya koyup aşağı atıyorum. Bir fincan kahve alıp gitmek için döndüğümde onun iç çektiğini duyuyorum. "Sen çok akıllısın, biliyor musun? Bu hiç adil değil. İki birden olamazsın."

"İkisi de mi?" Sırtarak arkama bakarak cevap veriyorum. Yüzünde bir sırıtışla orada oturuyor, kalçaları ayrılmış ve saçları karışmış. Elimde olmadan telefonuma uzanıyorum ve hızlıca bir fotoğraf çekiyorum, bu da onun sırıtışını daha da artırıyor.

"Zeki ve seksi, bu adil değil."

"Ölümçül olanı unuttun, bebeğim." Göz kırpıyorum, telefonumu cebe atıyorum. "Şimdi o güzel kıcını kaldır ve dağınıklığını topla. Sonra görüşürüz. O yaraları her zaman daha iyi yalayabilirim."

Otuz İkinci Bölüm

Blair

Asher haklı, Faye'le aramı düzeltmeliyim. Telefonumu elime alıyorum, mesajlarımızı yüklerken gergin hissediyorum. Ona gönderdiğim son mesaj birlikte çektiğimiz bir selfie'ydi. Yan yana sırttan yüzlerimize bakıyorum ve bir mesaja dokunmadan önce cesaretimi topluyorum.

Ben: Hey, buluşabilir miyiz?

Mesajı izliyorum ama asla okundu demiyor, ben de telefonumu bırakıp yüzümü ovalıyorum. Aniden titriyor ve kendimi yatak çarşaflarının üzerine atıp çılgınca aramaya başlıyorum. Bildirime baktığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Serina: Neredesin, Blair? Gündüz vardiyasında olman gerekiyordu.

Kahretsin! Çalışmam gerekiyordu. Vardiya kaçırmak bana değil, dans benim tutkum. Asher haklı, bu açık bir yara ve işim de dahil olmak üzere her şeyi etkiliyor. Ayağa fırladım ve hemen duşa girdim,

saçlarımla uğraşmadan hızlı bir yıkama yapıyorum. Kıyafetlerimi, makyaj malzemelerimi ve malzemelerimi alırken dalgalı bırakıyorum ve arabama koşmadan önce kot pantolon, düz bir gömlek ve deri ceketimi giyiyorum. Kulübe o kadar hızlı gidiyorum ki, hız cezası alacağıma hiç şüphe yok.

Oraya vardığımda bana kaşlarını çatan Serina ile karşılaşıyorum. "İyi misin?"

"Çok özür dilerim!" Ağzımdan bal damlıyor. "Geç kalmak istememiştım, sadece-"

"Hey, hey, Blair, sorun yok. Olur böyle şeyler, sadece iyi olduğundan emin olmak istedim çünkü sen böyle biri değilsin," diye yumuşak bir gülümsemeyle beni temin ediyor.

"Ben iyiyim, teşekkür ederim," diye şaşkınlıkla cevap veriyorum, hala onun nezaketine alışık değilim.

"Güzel, o zaman git o güzel kışını hazırla. Kalkmana otuz dakika var." Beni harekete geçirmek için kalçama bir şaplak attı ve ben de kendimi biraz daha rahatlamış hissederek kulüpten soyunma odamıza doğru ilerledim.

Gün boyunca sadece birkaç dansçı var. Sahnede olmalılar, bu yüzden çantamı tuvalet masama bırakıp koltuğuma çöktüğümde mekân bana kalıyor. Bu işe ve onun gibi bir patrona sahip olduğum için çok şanslıyım; beni gerçekten önemsiyor. Acaba geçmişimi bilseydi beni yine de işe alır mıydı? Muhtemelen, umurunda değil, hayatın her kesiminden herkesi kabul ediyor. Eski bir keşimiz, eski bir seks işçimiz ve çok daha fazlası var. Onlara bir yuva, umut, daha iyi bir hayat ve bir aile veriyor.

Sadece soyunma odasındaiken Faye'e yazdığım mesajı hatırlıyorum. Kahretsin. Telefonumu çıkardım ve mesajı fark ettim.

Bu gece mi? Rashems'in partisine gidiyorum.

Seninle orada buluşuruz.

Telefonumu bırakıp makyaj malzemelerimi çıkarıyorum. Bugün hızlı bir iş çıkarmam gerekecek çünkü sahneye çıkmam gerekiyor ve görünüşe göre bu akşam en iyi arkadaşım ile geç kalamayacağım ya da kaçıramayacağım bir var.

İş yavaş geçiyor. Genelde kendimi müziğe kaptırırım ama bugün endişeliyim - Faye'i daha sonra göreceğim için kaygılıyım, arkadaşlığımızın kurtarılamayabileceği gerçeğinden endişe duyuyorum ve kendimi ona karşı savunmasız bırakmaya çalışmaktan çekiniyorum - bu yüzden vardiyam saatler sonra nihayet bittiğinde neredeyse rahatlıyorum. Yanımda her zaman yedek kıyafet bulundururum, bu yüzden soyunma odasında üzerimi değiştirdim, ısıltılı korsemi ve taytımı çıkarıp

zümrüt ye ili ipek elbise. Kalçalarımın  st kısmında duruyor ve üst kısmı dışında dar, bol bir kap sonu ve spagetti askıları var.

Siyah deri bir gerdanlık takıyorum ve saçlarımı kıvrıp yüksek bir at kuyruğu yapıyorum, sabit tutmak için sa  tellerimi etrafına sarıyorum. Bazı parçaları serbest bırakarak makyajımı de i tirmeden önce yüzümü  er eveliyorum, dumanlı bir g z ve siyah ruj ekliyorum.   im bittiğinde, kendimi fena halde seksi hissediyorum. Daha da önemlisi, kendime güveniyorum.

 htiyacım olan bir şey.

Bir  ift siyah stiletto giyiyorum, be  in  bana daha fazla yükseklik veriyor ve ayak bileklerimi ve baldırlarımı saran uzun deri kayı lar beni bir tanrıça gibi hissettiriyor. Gülümseyerek diğer çantamı dolabıma koyuyorum ve arabama doğru yola çıkıyorum, gelen kızlara el sallıyorum.  eri girdi imde müziğin sesini açıyorum, sokak lambalarının yanıp s nmesini ve güneşin binaların arasından batarak  ehrin dört bir yanına turuncu ve kırmızı tonlar sa masını izliyorum. Bu dünyanın güzelliği ve köklü hu u karşısında  rperiyorum. Asher'ın onu resmetme ihtiyacı hissetmesine  a mamalı.

Bir süre sonra d   ncelerimden sıyrılıp motoru  alı tırıyorum ve ak am trafiğine girerek  ehir merkezine ve başka bir zengin partisine doğru yola  ıkıyorum. Bu seferki daha önce hiç gitmedi im bir parti ve kapılı bir siteye girerken yol tarifi için telefonumu kontrol etmem gerekiyor. Ev, arabalarla dolu dairesel bir araba yolu olan soka ın sonundaki son ev. Yola park edip iniyorum, topuklarım suni yeşil  imlere batıyor ve müzik sesi yükselen eve bakıyorum.

 ndeki gri çift kapı açık ve büyük  n pencereler, partinin tadını çıkaran insanlar yanlarından geçerken parlak bir şekilde aydınlatılıyor. Giri in her iki yanında bakımlı bir bahçe var ve ikinci kattaki  n kapının üzerinde pencereli, dairesel, tu la bir balkon var. Büyük bir ev, Crew'un ki kadar büyük değil ama güzel olduğu kesin. Kahkahaları ve çığlıkları buradan duyabiliyorum, bu yüzden omuzlarımı dikle tiriyorum ve Faye'i aramak için içeri giriyorum.

 eri girdi imde müziğin sesi çok yüksek, omzunda bir kızla koşarak geçen iri bir adamdan kaçmak için geri çekiliyorum. Kızın tüm kı ı dışarıda ama bu onu rahatsız etmiyor gibi görünüyor. Gülümseyerek başımı sallıyorum ve etrafıma bakıyorum. Önümde, aynı derecede kalabalık olan bir balkona çıkan iki set kıvrımlı merdiven var. Sol tarafa baktığımda topuklarım mermer zemine çarpıyor ve içki oyunları için kullanılan dev bir yemek odası görüyorum. Bunun arkasında, iyi aydınlatılmış arka bahçeye açılan tavandan tabana cam kapılara sahip bir bilardo masası ve oyun odası yer almaktadır. Sa  tarafta oturma odası ve onun arkasında da

dev mutfak. Yanından geçtiğim sarhoş, kızarmış yüzlere gülümseyerek o tarafa doğru ilerliyorum. Adamın biri beni tutup döndürüyor, beni de güldürüyor ama tekrar denediğinde ellerinden kurtulup dans eden bedenlerin yanından mutfağa doğru ilerliyorum.

Burada daha fazla insan takılıyor, ellerinde kırmızı solo bardaklarıyla tezgâhlarda ve yerde oturup içiyor ve konuşuyorlar. Ama Faye onlardan biri değil. Bir içki alıp beni tanıyanların selamlarına karşılık veriyorum ve her zaman iyi davranan bir kızı fark edince ona doğru ilerliyorum.

"Hey, Faye'i gördün mü?" diye sordum.

Kaşlarını çatarak etrafına bakınıyor. "Evet, sanırım geçen sefer oyun odasındaydı."

"Teşekkürler." Başımı sallayıp diğer mutfak kapısından geçiyorum, birkaç basamak inip oyun odasına giriyorum. Bağışmalar duyduğumda kalabalığın etrafına bakıyordum.

"Seni lanet sürtük! Şu haline bak, giyinip süsleniyorsun ve kendini bir şey sanıyorsun. Sen sadece eski elbiseler giymenin havalı olduğunu düşünen, arkadaşı olmayan ezik bir ucubesin, oysa ki muhtemelen senin dana kıcına uyan tek şey bu."

Eski elbiseler mi? Olamaz, Faye'le ilgili olmasa iyi olur.

Arka kapının yanında toplanan kalabalığı ve insanları yollarından çekerek ilerliyorum. Onların hoşnutsuz bağırıışlarını duymazdan geliyorum ve ön tarafa doğru ilerliyorum; orada siyah kot pantolonlu, ters şapkalı, iri yarı bir adamın gözlerini dikmiş iki kıza baktığını görüyorum. Yanağına kırmızı ruj bulaşmış. Uzun, koyu kıvrırcık saçlı, ufak tefek, sıska vücutlu, yüksek topuklu vücuda oturan elbiseli esmer kızın ruju yok. Ama koyu kırmızı bir elbise ve topuklu ayakkabı giyen Faye'in ruju parlak kırmızıdır.

Kahretsin, ama sadece yanaktı, o zaman neden bu kaltak kişiselleşiyor? Özellikle de onu bu işe teşvik edenin adam olduğuna bahse girmişken, çünkü Faye öyle biri değil. Kadınlar sorunla, yani erkeklerle uğraşmak yerine hep diğer kadınları suçlar.

"Ben hiçbir şey yapmadım. köşeye sıkıştırdı ve öpmeye çalıştı! Onu öpene kadar uzaklaşmama izin vermedi," diye açıklıyor Faye kibarca. "Evet, ne saçmalık ama. Neden seni öpmek istesin ki?"

Bana sahip olabilir mi?" diye alay ediyor, Faye'e tiksintiyle bakıyor. "Senin şişko, reddedilmiş görünen kıcın o kadar çaresiz ki neredeyse tadını alabiliyorum. Kendi erkeğini elde edemiyorsun diye başkasınınkini çalmak zorunda mısın?"

Faye, "Eğer onu çalarsam, zaten en beri senin değildir," diye mırıldanıyor ve iç geçiriyor. "Erkeğini istemiyorum. Sadece kaçmak istedim-"

"Kapa çeneni, seni şişko herif!" diye bağıyor esmer kız. "Kendini utandırıyorsun, sadece bir tane almak için her sikin üzerine düşüyorsun. Belki bir salata yer ve normal giyinirsin."

Olamaz. Bu rastgele kız sırf kendini daha iyi hissetmek için Faye'in tüm güvensizliklerini didik didik ederken Faye'in irkildiğini ve gözlerini yere indirdiğini görüyorum. İçkimi yudumlarken, kız Faye'i parçalamaya devam ederken bardağı yoldan geçen birine uzatıyorum. En iyi arkadaşımın önüne geçip kollarımı kavuşturuyorum ve o küçük kancığa bakıyorum.

"Hey, kapa şu lanet hemen," diye . "Kim lan bu-"

Bir adım daha yaklaşıyorum, gözlerim kısılıyor ve o geri çekiliyor. İnsanların geri çekilmesine ve korkutulmasına o kadar alışmış ki, onun gevezeliğinden korkmayan biriyle ne yapacağını bilemiyor.

"Daha bitirmemiştin," diye hırladım. "Arkadaşımla bir daha böyle konuşmaya cüret edersen, kendini beğenmiş kıcını yerde bulursun, anladın mı?"

"Buna cüret edemezsin," diye tıslayarak yanıma yaklaşıyor ve ben de sırtıyorum. "Tatlım, belli ki kim olduğum hakkında hiçbir fikrin yok. İzin ver bunu değiştireyim.

I? Ben Blair Crew" -gözlerindeki tanıma hissini görüyorum- "ve arkamdaki bu kız da benim en iyi arkadaşım."

O zaman yutkunuyor, bir kez olsun sessiz kalıyor, ben de onun etrafında bir daire çiziyorum, Faye'e yaptığı gibi tiksintiyle ona bakıyorum. Kalabalık şimdi sessiz, neler olduğunu biliyor, ilk yumruğu benim atma eğiliminde olduğumu biliyor.

"Sen sadece aldatan bir erkek arkadaşı olan güvensiz küçük bir kızsın. Kızları suçlama, erkeği suçla ve kendini beğenmiş küçük bir aptal gibi davranmayı bırak. Başkalarını aşağılamak seni daha iyi bir insan yapmaz, sadece amcık yapar," diye fısıldıyorum arkasından, Faye'e bakarak. Bana kocaman gülümsüyor.

"E-evet?" diye kekeliyor, kendine güveniyormuş gibi yaparken bile sesi titriyor. "Sen sadece şöhret için Crew kardeşlerin arasında uyuyan ucuz bir korkaksın."

Gülüyorum. Eğer beni yıkabileceğini sanıyorsa, başına başka bir şey gelmiş demektir. Kulağına doğru eğildim. "Bebeğim, hakkımda ne söylediğin umurumda değil. Hepsinin daha önce söylendiğini garanti edebilirim: Ben bir sürtüğüm, kolay biriyim, siki ve içkiyi severim ve bir fahişe gibi giyinirim, ama tahmin et ne oldu? Sikimde bile değil. Kendimi kötü hissetmemi sağlayamayacağına göre şimdi ne yapacaksın?"

Kız dönüp saçıma uzanıyor. Gözlerimi devirerek bileğini havada yakaladım ve sıktım, geri almak için çekiştirirken inlemesine neden oldum, ama sadece

Gözlerimi dikip baktıkça daha fazla baskı uyguluyorum.

"Saç çekmek mi? Gerçekten mi? Neyiz biz, çocuk mu? Kavga etmek istiyorsan, bir kadın gibi kavga et." Kolunu ona doğru ittim ve yumruğumu suratına indirdim. Ben yumruklarımı sallayıp sırtarak önünde çömelirken o çığlık atıyor ve kıcının üzerine düşüyor, kırılan burnunu elleriyle kapatıyor.

"Bu bir uyarıydı. Yerde kal," diye homurdanıyorum, tam o sırada bağırışlar duyuyorum. Dönüp erkek arkadaşın bana doğru geldiğini görüyorum, sonunda kız arkadaşını savunmaya hazır, bu yüzden ayağa kalkıyorum, onu da almaya hazırım, Crew kardeşler aniden oradayken.

Cyrus adamı koşunun ortasında yakalayıp benimle flört ederken erkek arkadaşını zahmetsizce tutarken, "Çok ateşliydi bebeğim," diyor. Asher benim yanıma gelirken Bray de onun yanında sırtıyor.

Dikkatim o kadar dağınık ki, kızın ayağa kalktığını ya da ayağa kalkmasına yardım edecek olan Asher'ın hedef olduğuna karar verdiğini görmüyorum. Tam zamanında döndüğümde kızın Asher'ın suratına bir tokat attığını görüyorum. Parmaklarını yanağına bastırıp kaşlarını şaşkınlıkla indirirken kalbim duracak gibi oluyor ve kırmızıyla doluyor.

"Yardım etmeye çalışıyordum," diye mırıldandı.

Ona doğru bir adım atıyorum ve yanağındaki kırmızı el izine bakmak için elini çekiyorum. "Ona karşılık vermeliydin," diye mırıldanıyorum.

"Ben bir kıza vuramam." Gülümsüyor. "Ben iyiyim."

"Sen yapamazsın, ama ben yapabilirim," diye hırlıyorum ve dönüyorum, sürtüğü bana yapmaya çalıştığı gibi saçlarından yakalıyorum ve sonra çığlık atıp beni pençelemeye çalışırken ona tekrar tekrar tokat atıyorum. Onu serbest bırakıp bacağımı kaldırıyorum, yere tekmeliyorum ve topuğumu göğsüne bastırıyorum. "Etrafta dolaşıp erkeklere vurabileceğini mi sanıyorsun? Kimsenin seni durduramayacağını mı? Sana karşılık veremeyecek kadar iyi bir adam olduğu için yaptığının yanına kâr kalacağını mı sanıyorsun, küçük kız?"

Topuğumu daha derine batırıyorum, çığlık atmasına neden oluyorum ve sonunda sakinleşiyor, gözlerini kocaman açmış bana bakıyor. Saçları dağılmış, kırılan burnundan kan damlıyor ve rimeli akıyor. Berbat bir halde.

"Eğer bir daha, ama bir daha, bir erkeğe, özellikle de bu üçüne vurursan, elini kırarım. Anladın mı beni? Bakma ve onlara yaklaşma, yoksa benimsin." Topuklarımla yüzüne vururken çığlık atmasına neden oluyorum, şüphesiz bir iz bırakıyorum. "Onlar benim ve ben benim olanı korurum." Topuğumu kaldırıp sol eline indiriyorum, bilerek parmaklarının arasından yere saplıyorum, zıplarken derisine saplanmasını bekliyor.

Kendimi geri çekerek kalabalığa bakıyorum ve sesimi yükseltiyorum. "Bana dokundukları için ne yapacaklarından endişeleniyorsanız, onları incitirseniz, ihanet ederseniz, hatta onlar hakkında kötü konuşursanız ne yapacağım konusunda daha fazla endişelenmelisiniz. Şuradaki kızım da dahil. Onlar benim korumam altında," diye bağıyorum ve sonra dönüp onlara bakıyorum ve göz kırpyorum. "İyi kitaplarımda kaldıkları sürece."

"Şu anda çok tahrik oldum," diye mırıldanıyor Bray. Asher genişçe gülümsüyor ve Cyrus sadece beni izliyor, gözleri karanlık ama dudakları seğiriyor.

"Ne zaman değilsin?" Homurdanıyorum. "Bir yaprak esiyor ve seni sertleştiriyor." Kalabalık gülüyor ve ben Faye'e dönüp omuzlarını tutuyorum. "İyi misin?" İçtenlikle soruyorum. Söylemek istediğim çok şey var ama o başını sallayınca dilimi tutuyorum.

"Faye," dedim.

"Ben iyiyim, söz veriyorum. Bana çok fazla dokunmadı, canımı acıtacak kadar değil," diyor usulca.

"Blair, onunla dışarıda konuşacağız." Bray adama sırtlıyor ve ben başımı sallayınca, debelenen adamı dışarı sürüklüyorlar. Faye'e dönüp gülümsüyorum. "Bir dakikalığına iyi misin? Onu öldürmediklerinden emin olmam gerek."

"Tabii, git," diye cevap veriyor, geri çekilip kollarını kendine sarıyor. Gözlerimi kısıyorum ve yüzünü işaret ediyorum.

"Kımıldamayın. Kan dökülmediğinden emin olduğumda geri geleceğim. Söz veriyorum." Bununla birlikte, gözlerindeki kaybolmuş bakışı gördükten sonra ona dönmek için endişelenerek aceleyle dışarı . Arka bahçe insanlarla dolup taşıyor ve gösteri bittiği için parti tüm hızıyla devam ediyor. Çimlerin üzerinde sevişen bir çift bile görüyorum. Diğerleri öpüşüyor ve dokunuyor, bazıları ise sadece içiyor ya da sigara içiyor ama erkekleri göremiyorum. Sağa sola bakıyorum ve sonunda bir yan kapı görüyorum. Çimlerin üzerine atlayıp patıkaya giriyorum ve kapıya kadar takip ediyorum.

Eve girdiğimde onları gördüm. Bray ve Asher önünde dururken adamı Cyrus'un elinden tutmuş sallıyorlar. Dudağı patlamış ve kanıyor, yüzü solgun.

"Şimdi, rıza hakkında konuşalım, olur mu? Bir kız hayır dediğinde, bu hayır demektir. Bu onu köşeye sıkıştırmak anlamına gelmez," diye hırlıyor Bray ve yumruğunu adamın karnına indirerek homurdanmasına ve sarkmasına neden oluyor. "Bu, devam et, zorlamaya devam et ve başka seçeneği yokmuş gibi hissettir anlamına gelmez," diye homurdanıyor ve aynı noktaya tekrar yumruk atıyor.

Adam çığlık attı ve Bray'in bir kaburgasını kırdığına eminim.

"Bu, kendini ona zorla kabul ettirebileceğin anlamına gelmez. Senin yüzünden bir sürü kız erkeklerden korkuyor. Kendilerine ait olmayan şeylere dokunamayacaklarını anlamayan aptallar yüzünden gelip eğlenmekten ve rahatlamaktan korkuyorlar," diye ekliyor Asher ve ayağını adamın dizine vuruyor. Cyrus onu bıraktığında çığlık atıyor ve bacağı garip bir açıyla bükülmüş halde yere düşüyor.

Onları durdurmalıyım, ama bu ateşli değilse lanet olsun. Bunu seyirci için, itibarları için ya da benim için bile yapmıyorlar. Bu pisliğe unutmayaacağından emin olduğum bir ders veriyorlar ve rıza konusunda kızgın olmaları ve onun Faye'i köşeye sıkıştırması beni ciddi şekilde tahrik ediyor.

Cyrus onu ileri iter ve sırtına vurur. "Bunu bir uyarı olarak kabul et. Her yerde gözlerimiz ve kulaklarımız var, yani bir daha bir kıza dokunursan ölürsün."

Başımı eğerek aceleyle içeri giriyorum, beni görmelerini ya da daha doğrusu benim onları daha fazla görmemi istemiyorum, çünkü üzerlerine atlayabilirim ve şu anda Faye ile konuşmam gerekiyor. İçeri girdiğimde Faye burada değildi. Kaşlarını çattım ve bir kız yanıma geldi.

"Blair? Faye sana yukarı çıkacağını söylememi istedi."

"Teşekkürler," diyorum ona ve evin içinde ilerliyorum, üst kata ve bir koridora doğru kıvrılıyorum. Hangi odada olduğuna dair hiçbir fikrim yok ama sonra onu balkonda görüyorum. İçimi çekerek dışarı çıkıyorum, kapı arkamdan kısmen kapanıyor ve onu taş korkuluklara yaslanmış halde buluyorum. Yanına yürüyüp ben de korkuluğa yaslanıyorum ve sessiz, kapılı mahalleye bakıyorum.

"O haklı mı?" Faye fısıldıyor. "Benim tuhaf olduğum konusunda mı?"

"Öyleyse ne olmuş?" Sinirleniyorum ama o irkiliyor, ben de sesimi yumuşatıyorum. "Farklı olmaktan asla utanma. Sen olman gereken kişinin ve muhteşemsin. Hepimiz aynı olsaydık bu dünya sıkıcı bir yer olurdu. Bu yüzden onu kucakla, olman gereken kişi ol, olmak istediğin kişi ol, seni muhteşem ucube ve kimsenin sana sırf kalıba uymadığın için daha az olduğunu hissettirmesine asla izin verme. Bana ilham veriyorsun, Faye. Nazik ve sevecensin. Dünyanın senin gibi daha çok insana ihtiyacı var. Cesur, korkusuz, tutkulu ve nazıksın. Onların kusur sandığı şeyler seni eşsiz bir şekilde güzel yapan şeylerdir."

Gözleri benimkileri arıyor, yaşlarla doluyor. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Elbette biliyorum. Bu dünyada milyarlarca insan var ama sadece bir tane sen varsın. Bir daha asla başkasının düşüncesi yüzünden kendini sorgulama. O senin için bir hiç, bir yabancı, öyleyse neden onun düşüncelerine değer veriyorsun?"

"Haklısın," diye fısıldıyor bana gülümseyerek.

"Genelde öyleyimdir," diye takılıyorum ve sonra iç çekiyorum. "Faye, özür dilemek istedim. Söylediklerini gerçekten düşünmek için zaman ayırdım ve sen haklısın. İnsanları uzak tutuyorum çünkü incinmekten çok korkuyorum. Eğer hiç şansımı denemezsem, acı çekme ihtimalim de olmaz." Dudaklarımı yalayarak devam ediyorum, zihnim bana bağırır ve anıların titreşimleri ileriye doğru itse bile. "Geçmişimde başıma bir sürü şey geldi, kötü şeyler, Faye. Gerçekten çok kötü şeyler. Geceleri uykunu kaçıran, seni ve tüm dünyanı değiştiren. Eskiden hiç böyle değildim ve yeni ben olarak nasıl hayatta kalacağımı öğreniyorum."

"Blair," diye fısıldıyor, bana doğru uzanarak. Elime bakıyorum ve bir kez olsun güçlü davranıp kendimi biraz olsun açığa çıkarıyorum.

"Bir daha asla o kız olamayacağımdan, eskisi gibi açık açık gülemeyeceğimden ya da gülümseyemeyeceğimden çok korkuyorum. Dünya çok heyecan verici ve büyüktü ama şimdi güneş yerine gölgeleri görüyorum. Anlıyor musunuz? Gerçek kötülüğü gördüm ve artık görmezden gelemiyorum. Bu beni korkutuyor ve bundan da öte, geçmişimin asla gerçekten geçmişim olamayacağından korkuyorum. Bir şekilde geri dönüp beni ısırtmasından korkuyorum, ama sadece beni değil, değer verdiğim herkesi. Arkadaşım olmak, benim tarafımdan sevilme insanların incitti ve bunun tekrar olmasından korkuyorum. Ben... Ben başıma gelenleri kimseye anlatmadım. Hepsini değil, polise ya da reçete ettikleri terapistlere bile. Bu kişisel bir şey değil Faye ve sana güvenmediğim anlamına da gelmiyor. Güveniyorum, herkesten çok. Bu sadece... Mücadele ediyorum, tamam mı? Hala çok taze. Neredeyse her gece olanlarla ilgili kabuslar görüyorum ve ancak o zaman uyuyabiliyorum. Çoğu zaman uyuyamıyorum çünkü korkuyorum, karanlıktan, çılgınlardan ve acıdan korkuyorum." Yanmaya başlayan gözlerimi siliyorum ve onun hüzünlü bakışlarına karşılık veremeyerek başka tarafa bakıyorum. Sesim kısık, çiğ ve savunmasız çıkıyor. "Geçmişim yüzünden seni kaybetmek istemiyorum. Zaten bu yüzden çok şey kaybettim, ama ben... Olanlar hakkında konuşmaya hazır değilim."

"Tamam," diye mırıldanıyor.

"Tamam mı?" Ona bakarak tekrar ediyorum.

Başını sallıyor ve kolunu bana doluyor. "Tamam. Şu an tek bilmem gereken beni önemseydiğin, Blair, ve biliyorum. Özellikle de

Bu gece. Sadece duygusaldım ve seni kaybetmekten korkuyordum ve ne yapacağımı bilemedim. Ben senin arkadaşınım ve eğer hazır olmadığını söylersen, buna güvenir ve saygı duyarım. Seni zorlamayacağım, daha fazla açılmaya, güvenmeye çalıştığını görebiliyorum ve tek istediğim de bu. Bu konuda hiç konuşmasan bile, sorun değil. Seni sevmek için geçmişini bilmeme gerek yok, Blair."

"Yani beni affediyor musun?"

"Affedecek bir şey yok, bebeğim. Beni affediyor musun?" diye soruyor usulca.

"Her zaman." Başımı salladım, ona doğru eğildim. "Şimdi bana her şeyi anlat. Nasılsın?"

"Ah, sadece aptal partiler, sinir bozucu erkekler ve köpek gibi çalışmak. Evde bazı onarımlar yapmamız gerekiyor ve amcam tüm birikimimi içtiğinden beri çift vardiya çalışıyorum... ama seni deli gibi özledim. Bu dünya sensiz çok sıkıcı bir yer, Blair. Bunu daha önce nasıl atlattığımı bilmiyorum."

"Beni sevdiğini biliyordum." O gülüp omzunu omzuma çarparken sırıtiyorum.

"Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sen ve Crew, ha?" diyor ve ben gülüp korkuluklara yaslanırken kaşlarını oynatarak bana bakıyor. "Hangisiyle yatıyorsun?" Sessiz kaldığımda elime vuruyor. "Üçüyle de mi? Seni şanslı sürtük."

"Çoğu insan beni bunun için yargıladı," diye mırıldanıyorum, göz ucuyla ona bakarak.

"Ben çoğu insan değilim, unuttun mu?" Yüz ifadesi yumuşar. "Blair, yakınlaşmalarına izin verdiğin için seninle gurur duyuyorum."

"Evet, sürekli ."

"Ama deniyorsun ve önemli olan da bu ve eğer olanlar hakkında konuşmaya hazırsan, ben buradayım. Tabii ki ilişkilerin tüm ayrıntılarını istiyorum."

Bir ses duyuyorum ve kapıya dönüp baktığımda daha da açıldığını görüyorum. Kaşlarımı çatarak tamamen dönüyorum, ama sonra adımın haykırıldığını duyuyorum-Cyrus. "Başka bir zaman. Başka birini daha dövmeden aşağı inelim."

Kolumu Faye'in koluna dolayarak onu partiye geri götürüyorum ama bize doğru atılan bakışlar yüzünden sadece bir saat sonra ayrılmaya karar veriyoruz. Cyrus anahtarlarını alıyor ve arabayı sürmesine izin veriyorum, Asher ve Faye'le arkada oturup Faye omzuma yaslanırken bir kez olsun itiraz etmiyorum.

En iyi arkadaşımı geri kazandım, şimdi kendim üzerinde çalışma zamanı. O haklı. Olanlar hakkında konuşmak ve geride bırakmanın bir yolunu bulmak istiyorum.

belki, sadece belki, o yardım edebilir.

Faye'i eve bıraktıktan ve döndüğümde ona mesaj atacağıma söz verdikten sonra, sıcak ve karanlık arabada Asher'ın yanına sokuluyorum. Başımı öpüyor ve sokak lambaları üzerimizde yanıp sönerken kulağıma eğiliyor.

"Daha önce hiç kimse bizi korumadı, bize sahip çıkmadı ya da bizim için insanları tehdit etmedi. Hep tam tersi oldu. Bu çok güzeldi. Hayatımızı değiştiriyorsun, Blair, daha iyisi için."

Hayır, benimkini değiştiriyorlar.

Otuz Üçüncü Bölüm

Blair

O gece sonunda yalnız uyuyorum ama gece 2 civarında kâbuslardan çılgılık atarak uyanıyorum. Asher, Bray ve Cyrus koşarak içeri giriyor ve ben utanç içinde yüzümü kapatıyorum.

"Sen iyi misin?" Asher usulca koluma uzanarak soruyor ama ben irkiliyorum ve üzgün görünerek geri çekiliyor, ben de ellerimi bırakıp onunkileri tutuyorum ve küçük bir gülümsemeyle sıkıyorum.

"Bebeğim," diye mırıldanıyor Cyrus ve bakışlarımı ona yöneltiyorum. "Ben iyiyim, sadece kötü bir rüya gördüm... özür dilerim," diyorum.

"Seninle yattığımda onlara sahip değilsin. Hey, onun yanında uyumayı kastetmiştim, başka bir şey değil," diye açıklıyor Bray, Cyrus ona tokat attığında.

"Ben iyiyim-" diye başlıyorum ama artık çok geç.

Sanki ihtiyaçları olan tek izin Bray'in sözleriymiş gibi yatağa giriyorlar. Asher beni kollarına çekiyor, Bray bacaklarımın arasına uzanıyor.

Beni geri itiyor ve Cyrus beni korumak için sırtı kapıya gelecek şekilde yanıma uzanıyor, yorganın altından elime uzanıp sıkıca tutuyor.

Güven verici bir şekilde.

"Uyu," diye emrediyor ve dudaklarımdan itirazlara rağmen uyuyorum. Derin bir uykuya dalıyorum, onların kollarında güvendeyim, artık kâbus görmüyorum.

Uyanıyorum çünkü telefonumu sessize almayı unutmuşum ve çalışıyor. Körü körüne uzanıyorum, sıcak ve memnun, komodinin üzerine çarpmayı başarıyorum ve alıyorum. Tek gözümü açmaya zorlayarak kabul tuşuna basıyorum ve FaceTime olduğunu çok geç fark ediyorum.

Faye'in parlak, makyajlı yüzü ekrana gelir ve güler. "Hâlâ yatakta mısın? Tembel sürtük."

İnleyip sırt üstü dönüyorum ve sonra belime ağır bir yük çökünce gözümü kırıpıyorum. Mürettebat. Kahretsin. Yorganı kaldırıyorum ve bronzlaşmış bir kolun belime sarıldığını gördüğümde Faye'in sesi kayboluyor. Yanımda Bray'in yarı uykulu yüzü var.

"Kim o? Daha çok erken," diye homurdanıyor.

"Bekle... Bray mi o?" Faye ciyaklıyor ve ben yüzümü telefondan çekerek irkiliyorum.

"Evet," diye mırıldanıyorum ve telefonu ona göstermek için eğiyorum. Elini kaldırıp el sallıyor ve sonra bir gümbürtüyle yatağa bırakıyor. "İyi misin?" Neden bu kadar erken aradığını merak ederek soruyorum ama sonra saatin 2 olduğunu ve bütün gün uyumuş olmam gerektiğini fark ediyorum. Diğerleri çoktan uyanmış ve gitmiş olmalı ama her zamanki gibi sapık gölgemden kurtulamıyorum.

"İyiym, sadece iş molasındayım. Bu gece çalışıyor musun?" diye soruyor.

"Bugün günlerden ne?" Bugünün ne olduğunu ve ne yapmam gerektiğini hatırlamaya çalışsam da, beynim yavaş ve uykulu, soruyorum ve o gülüyor ama cevap vermiyor.

"Bu gece bir şeyler yapmak ister misin? Çift vardiya çalışıyorum, sonra buluşabiliriz."

"Elbette, hatırlatıcı bir mesaj at ki kahvemi içtikten sonra görebileyim," diyorum, o daha sert gülerken esniyorum. Bray inliyor, doğruluyor ve gözlerindeki uykuyu kırıştırıyor.

"Kadınlar, daha çok erken-"

"Saat neredeyse iki," diyorum kaşlarımı kaldırarak.

Saçlarını karıştırıyor, iç çekerken burnu kırışıyor. "İyi," diye mırıldanıyor ve ben Faye'e gülümsüyorum.

"Aklınızda özel bir şey mi var?"

"Herhangi bir şey. İçmeye gidebiliriz, sinemaya gidebiliriz," diye başlıyor, Bray'i artık bilerek gaza getiriyor, her zamanki rutinimize kolayca kapılıyor.

"Blair için gitme vakti. Beni uyandırdın ve şimdi halletmesi gereken zor bir sorunun var," diye takılır ve gülerek telefonu kapatırken ona bir öpücük gönderir.

"Hey!" diye itiraz ediyorum ama telefonum yana savruluyor, bedenim yataktan aşağı sürükleniyor ve dudakları dudaklarımda. Kalçalarımı ayırıp beline doladığımda bu 'sert sorun' amıma baskı yapıyor. Ağzının içine doğru inliyorum ve o da çekilmeden önce sesi yutuyor.

"İyi günler, sevgilim." Sırıttıyor. "Güne bir patlama ile başlamak ister misin?"

"İşte bu reddedemeyeceğim bir teklif," diye karşılık veriyorum ve onu tekrar aşağı çekiyorum. Ben ona sürtünürken dudaklarımız birbirine çarpıyor ve tam telefonum tekrar çalarken gömleğimi yukarı çekmeye başlıyor.

"Aldırma," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. Ama çalmaya devam ediyor ve hırlayarak telefonu kapıyor. "Faye, yemin ederim-oh, tabii." Elini uzatıyor. "Faye değil, senin için."

"Alo?" Omzumu öperken kaşlarımı çatıyorum.

"Blair, ben Serina. İşe gelmen gerekiyor," diye hatırlatıyor bana, ses tonuna endişe hakim "Her şey yolunda mı?"

"Kahretsin, özür dilerim! Çok özür dilerim." Bray'i geriye iterek yukarı doğru tırmanıyorum. "Bir saat içinde orada olacağım-"

Gülüyor. "Merak etme, seni korudum, sadece olabildiğince çabuk ve güvenli bir şekilde buraya gel. Sonra görüşürüz." Telefonu kapattı ve ben yemin ettim. Bu işi kaybetmeyi göze alamam ve o da çok tatlı biri ama yerime başkasını bulmadan önce ancak bu kadar geç kalabilirim ya da vardiyamı unutabilirim.

"İşe geç kaldım," diye bağıryorum, panikle neredeyse yataktan düşüyordum, ama beni yakalıyor ve geri çekmeye çalışıyor.

"Hayır, bir saat daha geç kalabilirsin... planladığım şey için belki iki," diye dalga geçiyor.

"Duş alıp hazırlanmam lazım. 'Zor sorununla' kendin ilgilenmek zorunda kalacaksın." Onu çabucak öpüyorum ve yataktan atlıyorum.

Banyoya doğru yöneldiğimde, onun inleyerek yatağa geri döndüğünü görüyorum. "En azından izlememe izin ver!" diye sesleniyor ben kıkırdarken.

İşe gittiğimde iki dansı kaçırmıştım ama neyse ki Serina beni idare etti ve kızgın bile görünmüyordu. İyi olup olmadığımı sordu ve iyi olduğumu söyleyince dans etmeme izin verdi. Saatler sonra, molam sırasında beni ofisine çağırdı ve paniklemeye başladım.

Ofise hiç girmemiştım ve her iki duvara yaslanmış deri koltuklara, her birinin üzerindeki televizyonlara ve kapının sağındaki küçük bar ve mini buzdolabına aval aval bakıyorum. Eski tarz halıyı kaplayan kürklü bir halı, üzerinde bir Mac bulunan büyük, şık, siyah modern masaya kadar uzanıyor. Küçük olsa da zevkli bir şekilde yapılmış.

Serina etrafta dolaşıyor ve sandalyesine oturup bana gülümsüyor, ama içimde kötü bir his var, gerçekten kötü bir his ve asla yalvarıp özür dilemememe rağmen, kendimi şu anda tam da bunu yaparken buluyorum.

"Çok özür dilerim. Bu hiç profesyonelce değil ve beni kovmak isterseniz anlarım ama lütfen, ben bu işi seviyorum. Hiç istemedim-"

Masanın etrafında dönüyor ve saçmalamamı susturuyor. "Blair, seni kovmuyorum, sadece iyi olduğundan emin olmak istedim!" Omuzlarımı tuttu. "Biz bir aileyiz, hepsi bu. Bunun senin tarzın olmadığını biliyorum ve yardıma ya da sadece konuşacak birine ihtiyacın olmadığından emin olmak için seninle konuşmak istedim. Diğer kızlardan bazılarıyla yakın olduğunu biliyorum ama ben de buradayım, tamam mı? Siz benim dünyamsınız, ailemsiniz ve ben sadece yardım etmek istiyorum ve ne olursa olsun, burada her zaman bir işin olacak, bu konuda endişelenme bile."

"Ben iyiyim, gerçekten üzgünüm. Söz veriyorum iyiyim, sadece alışmaya çalışıyorum," diye itiraf ediyorum, ne diyeceğimi bilemeden. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Tamam, eğer eminsen." Gözlerini kısıyor ve ben yine yüzümü buruşturarak başımı sallıyorum.

"Serina, ciddiym, gerçekten üzgünüm."

"Biliyorum, bir daha olmasına izin vermemeye çalış." Sırıttıyor ve kapı çalınıyor.

"Üzgünüm hanımefendi, ama burada sizi görmek isteyen bir adam var. Israr ediyor," diye sesleniyor fedai kapıdan.

Sırtını dikleştirmeden önce bana "Hemen döneceğim, burada kal" dedi. Yüzü kapanıyor ve arkasından kapıyı kapatarak ofisten dışarı çıkıyor.

Kovulmadığıma sevinerek parmaklarımı masasının üzerinde gezdirirken bir dosyanın altındaki gizli bir kâğıda takılıyor. Bakmak istememiştim ama meraklı biriyim. Koparıp aldım ve sertçe yutkundum.

SON UYARI.

Kulüp zor durumda mı? Bunu hiç belli etmedi. Eğer öyleyse neden daha fazlasını işe alıyor? Başımı sallayarak onu yerine koydum ve iyi bir kız gibi oturdum, o derinlerde yatan korkular beni doldururken bile kazmak istemedim. Bu işi seviyorum ve bir daha asla böyle bir iş bulamayacağım. Umarım bir planı vardır ve bunu çözer.

Konuşmak isterse beni tekrar bulacağına karar vermeden önce bir süre daha orada bekliyorum, ayrıca son setimi kaçırmak istemiyorum. Birkaç dakika önce kulise varıyorum ve kızlarla birlikte sahneye çıktığımda Serina'yı barda takım elbiseli, yaşlı ve öfkeli bir beyefendiyle tartışırken görüyorum. Yardıma ihtiyacı olabilir diye gözlerimi ondan ayırmıyorum ama o kendini tutuyor, ben de dansa yeniden odaklanıyorum.

Ritmin içimden akmasına izin veriyorum, ritim yavaşlıyor ve sinirlerimi yatıştırıyor. Son zamanlarda olan her şeyin dışında, burası kafa karışıklığımı, incinmişliği, mutluluğumu ve arzumu serbest bıraktığım yer. Her hareketle birlikte vücudumda nabız gibi atıyor, ta ki beni kaplayan iki tüy ve yüzümde boğucu bir gülümsemeyle durduğum son poza kadar.

Bir el sallama, birkaç öpücük ve birkaç fiyonkla soyunma odasına geri dönüyorum. Saçlarımı açıp sallıyorum, bir saat sonra bonus dans için peruk takmaya hazırım. O zamana kadar, diğer kızlar müşterilerle etkileşime geçmek için piste çıkarken rahatlamak için zamanım var - neyse ki bugün benim günüm değil. Bunun yerine kısa pembe peruğu takıyorum, göz farıma biraz daha parıltı ekliyorum ve file taytımı, deri korsemi, minik şortumu ve kocaman, parıltılı çivili topuklu ayakkabılarımı giyiyorum. Kapı açıldığında daha fazla fosforlu kalem ekliyordum. Kızlardan birini ya da güvenliği beklerken aynaya bakıyorum ve Bray'i gördüğümde şok içinde göz kırpiyorum.

Dönüp ona aval aval baktım. "Bray, ne oluyor lan? Buraya nasıl geri döndün?"

"Gitmelerini bekliyordum" -kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatır

- "Yani tek başınaydın." Sesinin alçak, ölümcül kalitesinden ürperiyorum. "Böylece seni tamamen kendime alabilecektim." Elleri kemerine gidiyor ve kemerini çözerken ürperiyorum.

"Geri gelecekler-"

"Bir saat içinde. Bana programı söylemiştin." Sırıttıyor. "O zamana kadar, sadece sen ve ben varız ve halletmemiz gereken bir hesabımız var."

"Öyle mi?" Mırıldanıyorum, arkama yaslanıyorum. "Bütün gün beni mi düşünüyordun?" "Her lanet gün, sevgilim, ve görüyorsun, seninle ilgili bir fantezim var.

Kostümünle benim için domalacaksın. Tam olarak böyle olacak. Koca yarağım içindeyken arkadaşların ve hayranlarıyla çığlık atmanı sağlayacağım ve sonra iyi bir küçük kız gibi oraya çıkacak ve her hareketin o ıslak kasları çekiştireceğini bilerek, döllerimle damlayan ağırlı amınla onlar için dans edeceksin." "Sözler, ," diye takılıyorum. "Orada durup bana bakan bir adam için fazla kelime var. Yardıma ihtiyacın var mı?" Dudaklarımı yalıyorum ve gözlerimi sikine kadar. "Ya da belki bir ağız?"

"Blair," diye homurdanıyor yaklaşırken, parmağını çenemin altına sokup kaldırıyor, "ağzın çığlık atmakla meşgul olacak."

"Kanıtla," diye meydan okuyorum dudakları benimkilerin erişemeyeceği kadar aşağı inerken. "Niyetim bu, ama önce sevgilim, halletmemiz gereken küçük bir sorun var.

Bu sabah beni yatağında sert ve istekli bıraktın, bu yüzden seni de bütün gün olduğum kadar gergin hale getirmemiz adil görünüyor."

"Çalışmam gerekiyordu," diye tersliyorum ve o da kıkırdayarak dudaklarımı gagalıyor.

"Umurumda değil. Adil olan adildir, o yüzden şimdi o seksi kıcını çevir," diye emrediyor ama ben aldırmiyorum ve ben geri çekilinceye kadar dudaklarımı ısıırken çenemi çimdikliyor. Bir kahkaha atarak kalçalarımı kavıyor ve beni çok da nazik olmayan bir şekilde döndürüyor, avucunu omurgamın tepesine bastırıyor ve kıcımı dışarı çekiyor. "Peruğa ve bu cehennem kadar seksi kostüme bayıldım. Kenara kaymakla ilgili ıslak rüyalar gördüğüm kostüm buydu... aynen böyle." Tangamı ve titreşen ıslak amımı ortaya çıkarmak için malzemeyi kenara çekiyor. "Ve sen ıslak ve muhtaçsın, bu yüzden yine haklıymışım gibi görünüyor," parmağını ıslak malzemeden aşağı doğru gezdirirken alay ediyor.

"Alay et," diye meydan okuyorum, aynada gözleriyle buluşuyorum. Herhangi birinin içeri girip bizi bulabileceği gerçeği beni neredeyse damlatıyor. Anlamayacaklar. Hepsi onun benim üvey kardeşim olduğunu biliyor. Bunun hastalıklı, yasak olduğunu düşünecekler ama umurumda değil. Tarif ettiği şeyi istiyorum. Beni çiğ çiğ sikmesini ve sonra kalabalığın içinde oturup dans edişimi izlemesini, ben onun için çığlık atarken beni döllerile doldurduğunu bilmesini istiyorum.

"İntikam, bebeğim. Bütün gece o daracık kıcını sikime dayayarak benimle dalga geçtin. Tam bir işkenceydi. Öğleden sonrayı senin yatağında geçirdim, ihtiyacımı senin fantezilerinle gidermeye çalıştım, ama hiçbir şey, hiçbir şey, gerçek seninle kıyaslanamaz." Öne doğru eğiliyor ve burnunu amımda gezdirip içine çekiyor. "Kokun." Tangayı hareket ettiriyor

ve kıvrımlarımdan aşağı uzun bir çizgi yalıyor, beni titretiyor. "Tadın ve inleyişin, sikimin etrafında kenetlenmiş gibi hissetmen, beni iyi bir küçük kız gibi sağman."

"Ben hiç iyi bir kız olmadım." Nefes nefese gülüyorum.

"Başkası için değil ama benim için mi? Evet, . Herkes için bir cehennem kedisinin ama benim çarşaflarımda lanet olası bir günahkârsın."

Kıçımı geriye iterek beni becermesi için ısrar ediyorum ama beni görmezden gelip geri çekiliyor ve söz verdiği gibi beni soğuk ve arzulu bırakıyor. Sırtarak yan taraftan bir şey alıyor, bir dekor ve aynanın yansımasına geri getirdiğinde inliyorum. Bu lanet olası bir kırbaç, sahnede kullandığımız küçük deri bir kırbaç, ama onu elinde gezdirirken, neredeyse bu vaatle boşalacaktım. Aşağı uzanıyor ve ağzına götürmeden önce amımda kaydırıyor. Gözleri bir homurtuyla kapanırken dili dışarı fırlıyor ve amımın üzerinde geziniyor.

"Çok iyi." Kırbacı sertçe indiriyor, gözleri açılırken amıma tokat atıyor. Yankılanan şaplak acıttığından daha yüksek sesle geliyor ve inliyorum. Beni tekrar tokatlıyor, bu sefer derinin ucunu amıma doğru okşuyor ve deliğime doğru kaydırmadan önce zonklayan klitorisime şaplak atıyor. Bu sefer içime doğru itmeye başlıyor ve beni oyuncağın üzerine oturtuyor.

İnlemelerimi tutamıyorum, makyaj masasının kenarını öyle sıkı kavıyorum ki parmak eklemlerim beyazlıyor. Meme uçlarım sertleşti ve onun zeki ağzı için ağrıyor ve klitorisim hızla atan bir kalp gibi zonkluyor. O beni soğuk deriyle doldurmaya başlayana kadar amım neredeyse acıtacak kadar boş hissediyor. Islak sıcaklığımla oluşan kontrast nefesimi kesiyor ve onu izlemek istediğim için başımı yukarıda tutmaya çalışıyorum. Yüzü kızarmış ve nefes alış veriş i ağırlaşmıştı. Onu hissettiğim kadar vahşileştirdiğimi bilmek, daha derine çarparak geri itmeme neden oluyor. Nervürlü deri sinirlerime sürtünerek beni sarsıyor ve sıkıştırıyor.

"İşte böyle, benim yaramaz küçük kızım, al bakalım." Kırbacı daha derine itiyor, onu becermek için geri iterken beni inletiyor. Bakışlarını açıkta kalan amımda hissediyorum, açgözlü ve şehvetli bir şekilde kirli küçük amımın deri etrafında kenetlenmesini izliyor. Sonra beni onunla becermeye başlıyor, yavaşça çekip çıkarıyor ve geri önce her sert, affetmeyen santimi hissetmeme izin veriyor. Çılgınlıklarımı kimse duymasın diye dönüp kolumu ısııyorum.

Kıkırdayarak deriyi çözüyor ve peruğu tutarak yanağı yanağıma değene kadar başımı yukarı çekiyor. Aynada gözlerime bakarak bana damlayan kırbacı gösteriyor. "Seni boşaltacağım

Sen dayanamayana kadar bunu tekrar tekrar yapacağım ve sonra seni kocaman sikimle becereceğim ve o güzel çığlıkların kulaklarımda çınlarken seni döllerimle dolduracağım."

Bu vaat karşısında ürperiyorum, neredeyse yalvarıyorum ve gözleri hâlâ üzerimdeyken kırbacı yaklaşıyor. Sert aletini bana doğru bastırıldığını hissetmek ihtiyacım olan tek vaat. Başımı kaldırıyorum ve dilimi derinin ucundan aşağı sürüklüyorum, kendi ıslaklığımın tadına bakıyorum, sonra dudaklarımı ucuna doluyorum ve onun sikine yaptığım gibi yutuyorum.

Yavaşça kaldırıp üstünü yalamadan önce kalçalarını bana doğru döndürerek inliyor, tükürüğüm ve krem birbirine karışıyor. "Tadım güzel. Neden görmüyorsun?" Çekilirken mırıldanıyorum.

Başını çevirerek onu da yutuyor, başımı aşağı itmeden önce bir iniltiyle yalıyor, kırpığı ağzından çıkarıyor ve tekrar içime sokuyor. Ben onu daha derine almak için geri iterken o daracık amımın içinde döndürüyor. Diğer eli kalçamı kavıyor, beni onunla sikerken morartacak kadar sert tutuyor. Birbirimizi izlerken tenime karşı kirli sözler fısıldıyor.

"Siktir, seni izlerken bile boşalabilirim," diye mırıldanıyor. "Böyle lanet bir sürtüğ gibi bu kadar derine aldığını görmek? Lanet olsun sevgilim, nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun? Eminim o daracık kıcına soksam bile benim için boşalırın, değil mi?"

Bu düşünce beni uçurumun kenarına gönderiyor ve serbest bırakıldığımı haykırarak derinin etrafına kenetleniyorum. Bir hırıltıyla, çırpınan kanalımda çalışıyor, sert, hızlı itişlerle beni becermeye devam ediyor ve bir orgazm diğerine yuvarlanıyor. Ben kıvranırken ve güçten sarsılırken çığlığımı bastırmak için elini ağzıma bastırıyor. Sonunda yere yığıldığımda, ağırlı bir yavaşlıkla deriyi çekip çıkarıyor. Gözlerimi zorla açıyorum ve aynaya bakıp onun kırbacı çevirdiğini ve serbest kalışıma baktığını görüyorum.

"Bunu sikime geçirmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyor ve ukala bir sırıtişla kırbacı ağrıyan amımın üzerinden geçirip kıcıma doğru sürüklüyor. "Sanırım bunu kıcına sokmak konusunda doğru fikirdeydim. Seni kocaman sikimle beslerken bununla sikeceğim, böylece iki küçük deliğinin de dolduğunu görebileceğim."

"Kahretsin," diye nefes alıyorum, fikir aklıma geldikçe gözlerimi kapatıyorum. "Bunu şimdi yapmazsan hayal kırıklığına uğrayacağım." Hayır demeliyim ve bu işi çabucak bitirmeliyim ki bu şekilde keşfedilmeyeyim, ama istemiyorum. Acele etmek istemiyorum. Onunla flört etmek, gülmek ve çığlık atmak istiyorum. Bunu istiyorum; onu istiyorum

Bu yüzden yanlış olsa da itiraz etmiyorum. Hayır, bacaklarımı ayırıyorum ve ucu kıcıma bastırırken rahatlıyorum.

"Seninle olmak cennete en yakın şey," diye mırıldanıyor, sesi çiğ ve o kadar acımasızca dürüst ki uyandırdığı hislere karşı gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum.

"Ya da cehennem," diye karşılık veriyorum ve sonra tek bir yumuşak hareketle geriye doğru itiyorum.

Kendimi kırbaça kazığa oturtuyorum.

Elimde olmadan titriyor ve kıvranıyorum. Kıçım çok dolu, çok gergin hissediyor, ama yavaşça içime girip çıkmaya başladığında, acı o kadar derin bir zevke dönüşüyor ki, makyaj masasının tahtasını tırmalıyorum.

"Bilmiyorum, sevgilim. Bir erkeğin her ikisi için de dua etmesine yetiyorsun." Kırbacın kıcıma vuruşunu izleyerek inliyor. "Artık dayanamıyorum. Bir sonraki nefesim kadar senin içinde olmaya ihtiyacım var."

"O zaman sik beni," diye hırlıyorum, daha fazla dayanamıyorum.

Bray, ilk defa çenesini kapattı ve söyleneni yaptı. Kocaman siki amıma baskı yapıyor ve sonra sadece bir saniyelik uyarıyla içime giriyor. Amımın ve kıçımın gerilmesine alışmam için bana zaman tanımıyor, onun yerine hareket etmeye başlıyor. Beni kırbaça birlikte o kadar sert ve hızlı sikiyor ki, makyaj masası sarsılıyor ve makyaj malzemeleri yere dökülüyor, ama umurumda değil. Gözlerim kapanıyor, zevk içimde tekrar tekrar akıyor ve başka bir serbest bırakmaya doğru ilerliyor. Bedenim bunun için çılgılık atıyor, ona doğru eğiliyor ve durmadığı sürece ne isterse yapıyor.

Dudaklarımdan kaçan zevk çılgınlıklarına engel olamıyorum ama neyse ki Bray ağzımı kapatacak kadar bilinçli, böylece fark edilmiyoruz. Bu ne inlemelerimi ne de dudaklarımdan dökülen övgüleri durduruyor. Homurtuları ve inlemeleri kulaklarımı dolduruyor ve tokatlayan vücutlarımızın sesi o kadar yüksek ki kalabalığın bizi duyamamasına şaşıyorum. Arkadaşlarım iki adım ötede dans ederken tezahürat yapıyorlar, o kadar sert sikildiğimin farkında değiller ki dans etmeyi bırakın, muhtemelen yürüyemeyeceğim.

"Ne kadar pis bir kız." İnliyor. "Amin çok ıslak ve beni çok sert kavriyor. Bunu seviyorsun, değil mi? Ben, üvey kardeşin, aminin o kadar derinlerindeyken kıçının sikilmesi, benim nerede bittiğimi ve senin nerede başladığını bilmiyorsun? Bizi duyabileceklerini, bulabileceklerini bilerek benim için gelmeyi seviyorsun. Seni becerdiğimi görmelerini istiyorsun, değil mi?"

Sözlerindeki kirli hırıltı beni sızlatıyor ve elini ısırma neden oluyor. Genelde kontrol bende olur ama şu anda Bray bana bir kez olsun kendini bırakmanın, hükmedilmenin ne kadar harika bir şey olduğunu gösteriyor.

Bayıldım buna.

Diğer eli klitorisimi tokatladığında, beni bir kez daha uçurumun kenarına fırlatıyor ve itme hareketleri teklerken elinin içine salıverildiğimi haykırıyorum. Kalçaları kıcıma çarpıyor, bir kükremlerle boşalırken olabildiğince derine iniyor. Bunu yaparken deriyi kıcımdan çekip çıkarıyor ve beni başka bir orgazma sürüklüyor. O kadar yoğun ki, bayıldığıma yemin edebilirim çünkü kendime geldiğimde aynaya yığılmış, nefes nefese kalmıştım ve nefes nefese dudakları omzumu öpüyordu.

"Yemin ederim sevgilim, kalbimi ve ruhumu çalmaya çalışıyorsun." Sözleri karşısında donup kaldım. "İkisini de istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Zor iş, buna sen karar veremezsin." Daha iyi öpmeden önce omzumu ısıtıyor ve amımdan kayarak ikimizi de inletiyor. Kıcım karıncalanıyor, amım zonkluyor ve karışık salgılarımızın kalçamdan aşağı damladığını hissedebiliyorum.

Nazik bir eliyle onu kavıyor, ıslaklığı uyluklarıma doğru sürüklüyor ve sonra üç parmağını içime sokuyor, serbest bırakmadan önce iki kez pompalıyor.

"Mükemmel."

Nefes nefese başımı eğiyorum, oraya çıkıp gösteri yapmak için nefesimi yeniden kazanmam gerektiğini biliyorum ama bacaklarım hâlâ güçsüz. Boynumu arkadan kavrayarak beni geri çekiyor ve bakışlarımı aynada tutarak nabzımı öpüyor. "Benim için dans et, sevgilim, olduğun yaramaz kız gibi. Asla sahip olamayacakları şeyi görmelerine izin ver." Başımı çevirip beni sertçe öpüyor ve ben nefesimi toparlamaya çalışırken geri çekilip pantolonunu düzeltiyor ve bir kez daha ukala bir sırıtışla bara geri dönüyor.

Aklımı başımdan aldıktan sonra.

Bir an burada yatarken, sözlerinin kalbimde yankılandığını hissediyorum. Onun kalbini ya da ruhunu istemiyorum. Daha önce başkalarınıninkine sahip oldum ve onları mahvettim. İlk düşündüğümün aksine Bray'i ya da Crew kardeşlerden herhangi birini kırmak istemiyorum. Ama yürüdüğümüz bu yol sadece tek bir yöne doğru gidiyor ve gerçekleştiğinde hayatta kalabilir miyim bilmiyorum. Yine de kendimi hiç bu kadar mutlu, bu kadar canlı, bu kadar ihtiyaç duyulan ve desteklenen hissetmemişken çekip gidemem, şimdi olmaz. Çok derindeyim. Belki de bu yüzden onunla bu kadar çok savaşmaya çalıştım.

Ama artık bir önemi yok, çok geç.

Peki ben ne yapıyorum? Makyajımı düzelttim ve dışarı çıkıp onun için dans ettim, karanlıktan beni izlediğini biliyordum, dilinde kremim ve aletinde salgım vardı.

Kullanılmış, yaramaz bir sürtük gibi.

Otuz Dördüncü Bölüm

Blair

O gece eve döndüğümüzde Dedektif Dick'i tekrar gördüm. İçimi çekerek arabadan iniyorum ve Bray'i arabama yaslanırken karşılıyorum, kapılar arkamızdan kapanıyor. Kaskını çıkarıp bisikletinin yanına koyuyor ve bakışlarımı takip ediyor.

"Merak etmeyin, her zaman bizi takip etmeye çalışırlar ama sonunda azarlanırlar ya da yönlendirilirler ve ellerinde hiçbir şey kalmaz." Sırıttıyor.

"Bu seferki farklı," diye mırıldanıyorum ona bakarak. Ona bildiklerimi anlatmayı düşünüyorum ama sonra daha açık olacağıma dair verdiğim sözü hatırlıyorum. "Beni ilk gördüğün ve o polisin beni tutukladığı zamanı hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabilirim ki?" diyor, elini arabamın tavanına koyup eğiliyor ve beni yerime sabitlerken gülümsüyor. Hiç düşünmeden göğsünü okşuyorum.

"Bu o polis. Bana sizin için burada olduğunu söyledi ama bence başka bir şey var. Bana garip bir şekilde takıntılı, onu reddettiğimden beri sürekli ortaya çıkıyor ve benimle yalnız kalmak için nedenler bulmaya çalışıyor."

"Endişeleniyorsun," diyor gözlerime bakarak ve ben dudağımı dişleyerek başımı sallıyorum.

"Uyduruyor olabilirim-" Dönüyor ve kolunu tutuyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Onu öldüreceğim." Omuz silkiyor.

Gülerek onu geri çekiyorum ve polise dar gözlerle bakarak eğilip beni sertçe öpüyor, vücudunu benimkine bastırırken inlememe neden oluyor. Ben hâlâ tutmaya çalışırken, o geri çekiliyor ve çenemi kavıyor. Gözlerim irkilerek açılıyor ve onun ciddi gözlerine kilitleniyor.

"Bunu halledeceğiz, tamam mı?" diye fısıldıyor ve ben konuşmayınca başımı sallamam için zorluyor. "Bize güven."

"İstiyorum," diye itiraf ediyorum ve o da sırtıyor.

"Biliyorum, yoksa bize söylemezdin." Uzaklaşmadan önce beni tekrar öpüyor, beni eve doğru çekerken parmaklarımızı birbirine doluyor. Çözmekle ne demek istediğini bilmiyorum ama başka birine güvenmek, ona yaslanmak ve yardım istemek iyi hissettiriyor. Yalnız değilim ve bunun ne kadar inanılmaz olduğunu fark etmeye başlıyorum.

Eve girer girmez Bray ısıklık çalıyor ve ağzını kapatıyor. "Hey, pislikler, kışınızı kaldırıp buraya gelin. Yapacak işlerimiz var!" diye bağırıyor ve bir an sonra ayak seslerini duyuyorum, sorgusuz sualsiz merdivenlerden iniyorlar.

Beni hiç kullanmadığımız oturma odasına çeken Bray kanepeye uzanıyor, beni tutuyor ve beni aşağı çekiyor, böylece onun karşısında uzanıyorum ve diğerleri içeri girerken onlara bakıyorum. Şaşırmış görünmüyorlar. Asher yanıma gelip dudaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra Bray'in ayaklarını tekmeliyor ve otururken benimkileri kucağına çekiyor.

Cyrus, Bray'in bakışlarıyla karşılaşmadan önce iyi olduğumdan emin olmak için gözlerini üzerimde gezdiriyor. "Sorun ne?" diye karanlık bir sesle gürlüyor, gözleri kısıyor.

"Dışarıdaki polisi tanıyor musun?"

"Evet," diye yanıtıyor Asher, ayakkabılarımı çıkarırken ayaklarıma masaj yapıyor ve ben mutluluk içinde inliyorum. Bu hepsinin dikkatini dağıtıyor. Cyrus'un gözleri kızarıyor ve Bray sırtıyor. "Kahretsin, evet, tamam, o Blair için burada, bizim için değil. Onu almamız gerek.

ondan kurtulmak."

"Zayıftım-" diye açıklamaya çalışıyorum ama Cyrus elini kaldırarak beni durduruyor.

"Açıklamana gerek yok, tamam mı? Ondan kurtulalım."

"Öylece mi?" Ben soruyorum.

"Sen Crew'sun, bebeğim." Cyrus eğilip beni kardeşine yapııştırıyor. "Söylediklerine inanıyoruz. Senin düşmanların bizim düşmanlarımızdır ve biz seni her zaman koruyup sana inanacağız. Onu sadece bir hiç olduğu için orada bıraktık, ama seni rahatsız ediyorsa, gitmiştir."

Elimde olmadan yutkunuyorum ve bir hırıltıyla eğilip onu öpüyorum. Bunun onu şaşırttığını söyleyebilirim ama ben geri çekilirken usulca sırtıyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum.

Doğruluyor ve telefonunu çıkarıp ben izlerken birini arıyor.

"Ofisini aramak umurumda bile değil," diye tersliyor Cyrus, tüm yumuşaklığı gitmiş bir selamlama olarak. "Evimin önünde bir polis var, bir süredir üvey kardeşimi takip ediyor." Bana göz kırpmıyor. "Ondan kurtul yoksa ben kurtulurum." Bununla birlikte telefonu bırakıyor ve Bray ayağa kalkıp pencereye doğru koşuyor. Kafam karışmış bir şekilde onu takip ediyorum ve hepimiz izlerken Cyrus kollarını arkamdan sarıyor. Ne için, emin değilim. Kimi aramıştı?

Birkaç saniye sonra arabada bir hareketlenme oluyor, sonra motor aniden çalışıyor ve o hızla uzaklaşıyor. Dönüp Cyrus'a baktım. "Kimi aradın sen? Lanet kraliçeyi mi?"

"Yerel polisin başı." Bana sırttı. "Birbirimize bağlı olduğumuzu söylemiştim, bebeğim."

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye mırıldanıyorum ve kendimi ona doğru atıyorum. Neyse ki beni yakalıyor ve bacaklarımı beline dolayıp onu öpüyorum. Kıkırdayarak kıcımlı tutuyor ve tam pencereden uzaklaşmak üzereyken bir gümbürtü daha duyuyorum.

Asher, "O pislik geri gelme iyi olur," diye homurdanınca Cyrus bizi döndürüyor, böylece tekrar pencereden dışarı bakabiliyoruz. Ama bu polis değil. Hayır, arabamıza doğru gelen bir Aston Martin. Kapılar açıldı ve ortaya doğru ilerledi. Camlar karartılmış, bu yüzden yolcu kapısı açıldığında ışıklar yanana kadar kim olduğunu göremiyoruz.

"Meredith," diye hırlıyor Bray.

Ama onun yanında oturan rastgele, zengin görünümlü bir piç ve eğilip onu öptüğünde gerçekten inliyorum. "Sürpriz değil," diye mırıldandım. "Ama keşke bunu babana göstermek için kaydetmeseydik. O daha iyisini hak ediyor ve açıkçası ben de intikam almak istiyorum."

Asher "Alabiliriz," diye öneriyor ve sonra Bray'e dönüyor. "Kameralar o bölümü kapsıyor, değil mi?"

"Kesinlikle öyle."

"Bekle... Dışarıda kameralarınız mı var? Yani beni mi izliyorsunuz?" En yakınımdaya olduğu için Cyrus'a bakarak talep ediyorum.

"Aynen öyle. Özellikle arabanızı temizlemek için eğilmenizden hoşlanıyorum," diye gürlüyor ve onlara kızgın kalmaya çalışırken bile sırtıtmama neden oluyor, ama bu çok zor. Yaramaz küçük çocuklar gibiler... sadece, yetişkin erkekler.

Cyrus, Meredith'i görmezden gelerek elimi tutuyor ve beni evin içinde daha önce hiç fark etmediğim bir odaya götürüyor. Elini yerde bir tuş takımı var ve içeri adım attığımızda aval aval bakıyorum. Bir televizyon dizisindeki güvenlik odası gibi, tüm duvarı kaplayan ekranlar ve önünde bir bilgisayar bulunan bir masa. Etrafında parlak neon ışıklar ve köşede küçük bir buzdolabı var - birilerinin burada bazen yayınları izlediğinin kanıtı. Beni nasıl gördüklerini merak ediyorum ve daha geniş sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Cyrus büyük deri koltuğu kapıyor ve beni kucağına çekmeden önce içine çöküyor. Elleri kalçalarımı kavıyor ve sertliğini kıcıma bastırdığını hissedene kadar beni geri çekiyor.

Bana her zaman ne yapmak istediğinin bir hatırlatıcısı. Benim için gayet iyi bir şey.

Asher bilgisayara giriş yaparken göz kırparak "Asher," diye emrediyor. "Bu işte bizden daha iyi. Eminim sorarsan, sen farkında değilken seni kameralardan izlediğini itiraf edecektir. Özellikle de duşta, o etkileyici kıvrımlarını gösterirken. Keşke bunu ben düşünseydim," diye mırıldanıyor kulağıma. Sesi pürüzsüz bir viski gibi, doğrudan klitorisime gidiyor ve ben kucağında kayarken zonklamasına neden oluyor. Hareketlerime kıkırdıyor.

Zıplayan nabzıma bir öpücük konduruyor, beklerken saçlarımla oynamaya başlıyor, sanki beni ıslatıp hazırlamamış gibi Asher'a bakıyorum, beni gerçekten izleyip izlemediğini merak ediyorum... ve bundan hoşlanıp hoşlanmadığını.

Odaklan, Blair. İntikam zamanı.

Cyrus'un bunun yerine ne yapabileceğime dair sert hatırlatmasını görmezden gelerek, hepsi de mülkün içindeki ve dışındaki her santime odaklanmış kameralara yanıp sönen ekranlara konsantre oluyorum. "Çok mu paranoyakça?" Gülüyorum.

"Kimse bizim olana zarar vermesin diye hazırlandık. Bu sadece caydırıcı bir unsur. İçeri girerlerse, kameralar en son endişelenecekleri şey olur, özellikle de onları kapatırsak kimse onlara ne olduğunu asla bilemez." Bray sırtıyor ve bakışlarında genellikle Cyrus'la ilişkilendirebileceğim karanlık bir ifade var. Bu

gözlerim açılıyor, hatta amım şiddet vaadiyle sıkılıyor.

olsun, bu Crew çocukları oyun oynamıyor.

Bu beni hem ne yaptıklarını merak ettiriyor hem de üzüyor. Onları kullanabilirdim... daha önce. Belki eski beni kurtarabilirlerdi, hepimizi olanlardan kurtarabilirlerdi. Ama o zaman burada onlarla olmazdım. Faye ile tanışamazdım ya da işimi alamazdım ve işte o zaman ilk kez geçmişimin burada olabilmem, ben olabilmem için gerçekleşmesi gerektiğini anladım.

Yaşananların yasını tutuyorum ve keşke farklı bir şekilde sonuçlansaydı - trajik bir hayat kaybıydı - ama bu benim hatam değildi ve bazen hayat size hayatta kalabileceğinizi düşünmediğiniz şeyleri sırf hayatta kalabileceğinizi kanıtlamak için fırlatır. Bu onları özlemediğim ya da olanlardan dolayı kalbimin kırılmadığı ve dağılmadığım anlamına gelmiyor...

Bu sonunda iyileşmeye başladığım anlamına geliyor. Onlar sayesinde.

"Tamam, ne kadar kanıt istiyoruz? Sadece bugünden mi yoksa elde edebildiğimiz mi?"

"Bugün, sonra oradan devam edebiliriz," diye öneriyor Cyrus, benim yerime karar veriyor. Başımı sallıyorum ve Asher görüntülere dönüyor. Ekranda Meredith'in ön kapıdan girdiği donmuş bir görüntü var. Biraz geri sarıyor ama çok ileri gidiyor ve ekran kararıyor.

"Ne oldu?" Öne doğru eğilerek soruyorum.

Asher kaşlarını çatarak birkaç şey yazıyor. "Kayıtlarda bir delik var. Garip, bunu sadece biz yapabilmeliyiz."

"Belki de Meredith'tir," diye şaka yapıyorum ve Bray gülüyor. Asher başını sallıyor ama kararsız görünüyor. Mırıldanarak ve başını sallayarak garaj yoluna giren arabaya doğru ilerliyor ve onu indiriyor.

"Tamam, bir saniye, o zaman e-postanızda olmalı," diyor ve yazmaya devam ediyor.

"Bununla ne yapacaksın?" Cyrus soruyor.

"Ona bende olduğunu söyleyip ne diyeceğine bakabilirim. Eğer götün tekiyse, babana gönderebilirim." Omuz silkiyorum.

"Pisliğin teki olacak, bunu biliyorsun." Cyrus homurdanarak tekrar boynumu öpüyor. "Şimdi gönder gitsin. Ona hiçbir şey borçlu değilsin, Blair."

O haklı, ben bilmiyorum. Beni asla korumadı, meraklı, zulmeden gözlerden, yargılamalardan, tacizlerden korumadı. Beni hiç rahatlatmadı.

Ya da bana bir seçenek sunmadı, kaçmak için beni ülkenin öbür ucuna taşıdı. Babam öldüğünde bile beni hiç umursamadı. Hayır, ben onun için sadece bir baş belasıyım ve bunu açıkça belli ediyor. Daha iyi bir insan olabilir ve ona bir şans verebilirdim, ama masada geçmişimi gündeme getirdiğinde zaten elini gösterdi. Hayır, zaten oyunun derinliklerindeyiz ve ben şah mat oldum.

Telefonumu kaldırıp görüntüleri izledikten sonra Asher'ın da videoyla birlikte babalarının e-postasına gönderiyorum. "İşte." Sırıyorum. Bana ve başkalarına yaptığı onca korkunç şeyden sonra bunu hak ettiğini biliyorum. Ama arkama yaslandığımda, intikamın gerçekten bir yol olup olmadığını merak ediyorum. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek ve tekrar gitmeye çalışabilir ama bu sefer ben gitmeyeceğim.

Ne olursa olsun.

Bu şehirde ve bu adamlarla evimi buldum. Ona ne olursa olsun kalacağım.

O artık benim sorunum değil.

"Yılanın başının kesilmesini kutlamalıyız," diye şaka yapıyorum.

"İyi fikir." Asher sırtıyor ama birine mesaj atmadan önce monitörleri incelemeye devam ediyor.

"Gidip bir ceket alayım." Cyrus'un dizinin üzerinden atlayıp onu öpüyorum. Bray çıkarken beni köşeye sıkıştırıyor, beni de öpüyor ve ben aceleyle yukarı çıkarken kıcıma şaplak atıyor. Özgürce sırtıyorum, kendimi her zamankinden daha mutlu ve özgür hissediyorum. Onlara ve sağladıkları güvenlik ve heyecana geri dönmek için aceleyle bir ceket kaparak neredeyse odama atlıyorum.

Karışmış yatağımı, girintili çıkıntılı yastıkları ve toplanmamış yaygıları görünce kaşlarımı çatıyorum ve gözlerimi devirmeden önce tereddüt ediyorum. "Bray, eğer benim yatağında uyuyacaksan, düzelt!" Kapıyı kapatıp aşağıya koşarken bağıriyorum, ikinci kez düşünmeden. Yatağımla ilgili tuhaf bir takıntısı var gibi görünüyor, özellikle de ben içindeyken.

Bu gece ne gibi ahlaksız, yaramaz şeyler yapacağımızı düşündükçe içim ürperiyor.

Lanet olsun, Crew olmak harika bir şey.

Otuz Beşinci Bölüm

Cyrus

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor, bisikletime tırmanırken.

"Önce durmamız gereken bir yer var, sonra bebeğim, kızımızı göstermek için seni bir koşuya çıkaracağım," diye takılıyorum ellerini sıkarak. İtiraz etmiyor ve ben yola çıkıp şehre ve aklımdaki hedefe doğru dönerken diğerleri beni takip ediyor.

Tepkisini görmem ve bir şey öğrenip öğrenmediğini ya da her zaman olduğu gibi aynı aptal olup olmadığını bilmem gerekiyor.

Blair haklı. Babamın bunu görmesi ve Meredith'in alaşağı edilmesi gerekiyordu ama söz konusu olan sadece onun kalbi değil. Onun için bir koruma sağlamalıyım, o bunu bilmeseyse bile ondan kurtulmalıyım ve bu da babamla ve onun bizim tarafımızda mı yoksa onun tarafında mı olduğunu anlamakla başlar.

Ofise geldiğimizde Bray ve Asher biliyordu. Bunu yüzlerindeki sert ve üzgün ifadeden anlıyorum. Bisikletten indiğimde, Blair

ıslık çalarak gökdelene bakıyor. "Neredeyiz biz?"

"Mürettebat karargâhı," diye cevap veriyorum, ona elimi uzatıyorum ve o da elimi tutup fırlıyor. Onu peşimden sürüklüyorum ve o da arkamızdan yürümeye başlıyor ama ben onu yanıma çekiyorum. Bray onun diğer tarafında yürüyor ve Asher da yanımda, tıpkı çocukluğumuzdaki gibi birleşik bir cephe oluşturuyoruz. Ama şimdi Blair ortada.

Döner kapılardan geçip bembeyaz zemin üzerinde ilerliyorum. Çoğu insan evlerine gittiği için lobide kimse yok, sadece sol taraftaki büyük oval masada oturan güvenlik görevlisi var. Masanın yanında açık planlı bir kahve dükkânı, sağda ise kanepeler ve televizyonların bulunduğu bir bekleme alanı var. Güvenlik görevlisi ayağa fırlıyor ve takım elbisesini düzeltiyor.

"Babam içeride mi?" Bray soruyor.

"Evet, Bay Crew, efendim. Yani ofisinde," diye aceleyle cevap verir.

Başımı eğip turnikelerin üzerinden atlıyorum ve Blair'i yakalayıp yardım etmek için dönüyorum. Kardeşlerim de beni takip ediyor ve varır varmaz çalan asansörlere doğru ilerliyoruz. Cam kapılardan içeri adım atarken, yükselmeye başlamamızı izlemek için dönüyorum.

"Baban mı?" Blair soruyor. "Plan nedir?"

"Nerede durduğunu ve yüzünü görmek için," diye açıklıyorum ve Asher iç geçiriyor.

"Bilmek zorundayız. Kadınlar konusunda teki ve nedense annen-Meredith," diye düzeltti yüzünü buruşturarak, "onu elinde tutuyor."

Başını sallıyor ama sessizleşiyor, bu onun her zamanki özelliği değil. Ben ne diyeceğimi bilemeden izlerken Bray fark ediyor. Onun çenesini kavırıyor, göğsüne doğru çekiyor ve ona sırtıyor. "Bunu hep asansörde yapmak istemişimdir."

O sırada kapı çalıyor, açılıyor ve kadın sırtarak onu öpecekmiş gibi eğiliyor. "Ben de öyle derdim... ama zaten öptüm." Dönüyor, kalçaları sallanıyor ve koşar adım uzaklaşıyor. Üçümüz de arkasından aval aval bakıyoruz, gözlerimiz onun sıkı, dolgun kıkına kilitlenmiş.

"Bu kızla evleneceğim," diyor Bray huşu içinde, sert aletini ayarlarken - kız söz konusu olduğunda hepimiz aynı sorunu yaşıyoruz.

"Pekâlâ Romeo," diye takılıyorum, ona bir şaplak atıyorum ve onu dışarı kadar takip ediyorum. "Her seferinde bir sorun."

Ona yetiştiğimizde boynuna kelepçe takıp sağ kapıya yönlendiriyorum. Koridordan aşağıya, cam ofislerin -Bray'in deyimiyle akvaryumların- yanından geçip en sondaki büyük ahşap kapıya. Kapıyı çalmaya zahmet etmedim. Onu bırakmak zorunda kalmamak için tekmeledim ve daldım. O

burada, beklediğim gibi, bazı raporları inceliyor. Saçları parmaklarından dolayı karışmış ve gözlerini kısmış - muhtemelen gözlüklerini yine unutmuş. Kravatı yok ve takım elbisesinin üst düğmeleri açık.

Her şeye rağmen babamın ne kadar zayıf olduğunu düşünüyorum ve inkar edemeyeceğim bir şey var; o iyi bir iş adamı. Kendini işine adanmış, zeki, işini nasıl yapacağını bilen ve ekibine sadakat aşılayan biri.

Ama kadınlarda asla.

Kocaman, iri kahverengi masasının arkasında şehir silueti uzanıyor. Mac'ine dokunulmamış ve dirseğinin dibinde bir bardak kehribar rengi sıvı var. Arkamızda deri koltuklar, mini bar ve en-suite banyo var. Birden fazla kez, raporları olduğunda ya da eve gelmek istemediğinde burada uyudu - genellikle bizden ve yine ne yaptığını bilmekten saklanıyordu.

Telefonu görünürde yok, bu yüzden büyük ihtimalle henüz görmedi ve kafasını kaldırıp şok içinde göz kırptığında görmediğini anlıyorum. İç çekerek, Blair'i daha yakına sürüklüyorum, izin vereceğim tek zayıflık işareti, vücudunun benimkine karşı sıcak kıvrımının babamın kalbini bir kez daha kırmak zorunda kalmanın iç acısını yatıştırmasına izin veriyorum. Bray iç geçirip kanepeye uzanıyor, bacaklarını kolun üzerine atıyor, Asher ise kapıyı kapatmadan önce tereddüt ediyor.

"Çocuklar?" diyor, ses tonuna endişe karışıyor. "İyi misiniz?"

O bizi seviyor. Korkunç bir koca olabilir ama iyi bir baba. Sonra Blair'e bakıyor ve gerçekten endişeli görünüyor. "Blair, iyi misin?" Meredith'i sormadığını fark ediyorum, belki de görüldüğü kadar bilgisiz değildir.

"Oh," diye fısıldıyor, onun görmediğini anlıyor. Boynunu sıkarak ona bakıyorum, o da bana bakıyor ve gözlerimi süzüyor. Başımı sallayarak sorusunu yanıtlıyorum ve o da bana yumuşak bir gülümseme veriyor. Babamın izlemesine rağmen parmak uçlarında duruyor ve başını kucağına koyan Bray'in yanına oturmadan önce yanağımdan öpüyor.

"Cyrus, ne oldu?" diye soruyor, şimdi endişeli bakışları aramızda dolaşırken ayakta duruyor.

"," diye emrediyorum ve oturuyor, ağır ağır düşüyor. Bir zamanlar çok güçlü ve kendinden emin bir adamdı. Onu en son ne zaman gerçekten mutlu gördüğümü hatırlamıyorum. En son ne zaman gülümsedi? Güldü mü? Ne kadar mutsuz olduğunu neden daha önce fark etmedim? Gerçek şu ki, umurumda değildi çünkü ben de aynıydım, mutsuz ve yıkıcıydım, sadece farklı şekillerde ve şimdi Blair bana gerçeği gösterdi. Gerçekten nasıl yaşanacağını.

Babam yavaş yavaş ölüyordu ve biz bunu fark etmemiştik bile. "Meredith seni aldatıyor," diye haber verdim ona.

ve o ırkılır. "Ondan daha iyisini hak ediyorsun." Ses tonumu yumuşatarak bir adım daha yaklaşıyorum. "Mutlu olmayı hak ediyorsun baba, bu para avcısı amcıklara katlanmayı bırakmayı hak ediyorsun." Gözleri bu konudaki düşüncelerini kontrol etmek istercesine Blair'e kayıyor ama onun umurunda olmadığını biliyorum. "Seni güldüren birini bulmayı hak ediyorsun" -o zaman ona da bakıyorum- "ve sana özgür olmanın ve hayattan yeniden keyif almanın nasıl bir his olduğunu hatırlatan birini" diye bitiriyorum ve ben babama dönerken yutkunuyor ama gülümsüyor.

"Mutlu olmayı hak ediyorsun. Ondan daha iyisini hak ediyorsun. Ayrıldığımızda e-postalarını kontrol et. Ne yapacağına karar vermeyi sana bırakıyorum ama baba... kim olduğunu unutma. Aramak ve başarısız olmak, sırf daha kolay ve güvenli olduğu için birinin hissiz boşluğuna katlanmaktan daha iyidir. Bunu artık biliyorum."

"I-" Başını sallıyor, ovuşturuyor. "Öyle olduğunu biliyorum."

Gözlerimi kırıştıyorum ve önce bana sonra da Blair'e hüzünle gülümsüyor. "Annen pek ağzı sıkı biri değil."

"Çünkü yakalanıp yakalanmamak umurunda değil," diye cevap veriyor Blair ve ayağa kalkıp yanıma geliyor ve elini benimkinin içine sokuyor. Babamın gözlerinin kenetlenmiş ellerimize kaydığını görüyorum ama ben parmaklarımı onunkilere dolayana kadar şaşırmış görünmüyorum. "Hiç yapmaz. Bunu tekrar tekrar yapıyor. Onlardan para sızdırıyor ve yakalanıp kovuluyor, sonra da biz gitmek zorunda kalıyoruz."

Bunun üzerine ırkıldım ama o elimi sıktı.

"O böyle biri, tıpkı zehrini insanların içine akıtan bir yılan gibi. Zehri geçene kadar ilk başta onları körleştirecek bir yolu var, ama o zamana kadar zehirle o kadar doluyorlar ki, kim olduklarını değiştiriyor." Nefesini içine çekiyor. "İyi bir adama benziyorsun, belki de birlikte yaşamak zorunda kaldığım en iyi adama. Diğerleri gibi seni mahvetmesine izin verme. O sadece basit bir amcık, hepsi bu. Onda özel bir şey yok. Belki bir zamanlar vardı, güzelliği rakipsizdi. Hatta bir zamanlar yetenekliydi ama sonra çünkü görünüşüne güvenmek ve onu kullanarak istediğini elde etmek kolaydı. Ama her şey soluyor ve yakında geriye kalan tek şey içindeki çürüme olacak. O zaman etrafta olma. Cyrus'un dediği gibi, sen daha iyisini hak ediyorsun. Dışarıda seni sen olduğun için görecektir kadınlar var." Bana bakıyor. "Geçmişine değil. Sadece onlara bir şans vermelisin, bu adımı atmak korkutucu olsa bile."

"Haklı," diye mırıldanıyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Bilmen gerektiğini düşündük."

"Teşekkür ederim oğlum," diye mırıldanıyor yorgunca.

"Üzgünüm baba," diyor Asher ve ona gülümsüyor.

"Senin hatan değil, oğlum." Asher'ın, babam ona her böyle seslendiğinde yaptığı gibi ışınlandığını görüyorum.

"Pekâlâ, bu kadar kalp kalbe konuşma yeter, biraz eğleneceğiz!" Bray sesleniyor. Blair'i peşinden sürüklerken, "Eğer ateşli bir orospu varsa, numaralarını senin için alacağım, baba!" diyerek onu güldürüyor.

"Daha çok onları yakalayacağım gibi," diye dalga geçiyor.

Babama başımı salladım ve onları bekledikleri kapıya kadar takip ettim.

Ben.

"Ben tam bir aptal değilim," diye sesleniyor babam ve ben donup kalıyorum.

Blair'e bakıyor

sonra ne söyleyeceğini arıyor gibi görünüyor. Bekliyorum, kaslarım geriliyor. Onu kesmek zorunda kalmak istemiyorum ama Blair'e zarar verirse, keserim. Onun için her şeyi yaparım. Tek söylediği "İnsanlar seni yargılayacak."

"İnsanlar bunu yıllardır yapıyor. Bırak yapsınlar." Sırıttıyor, Asher'ı tutuyor ve onu dudaklarından öpüyor, bu da benim neden oluyor. "Buna değer," diyor ve parmaklarını Bray'in parmaklarının geçirip onu da peşinden sürüklüyor. Gitmelerine izin veriyorum, gülüşmelerini izlerken tereddüt ediyorum. Bray onu kucağına alıyor ve onunla birlikte dönüyor; hissettikleri gerçek sevgi ve mutluluğu hissedebiliyorum ve bu benim karanlık, soğuk kalbime bulaşıyor.

"Cyrus," diye sesleniyor babam ve ben ona dönüyorum. Gülümsemeden önce doğru kelimeleri bulmakta zorlandığını görebiliyorum. "Bana onu hatırlatıyor."

"O mu?" Soruyorum.

"Asher'ın annesi. Sevdiğim tek insan. Zeki, kendine güvenen, güzel ve etrafına karşı hep böyle davranan biri. Böyle insanları sevmek çok kolay, sadece dikkatli ol oğlum. Sonun benim gibi olmasın, bıkkın ve kırgın, her geçen kadında o bulaşıcı sevginin bir ipucunu bile arayan biri."

"kalmayacağım," diye cevap veriyorum ve o da başını sallıyor.

"Umarım öyle değildir. Blair ona benziyor ama aynı zamanda farklı. O daha güçlü. Gitmesine izin verme, yoksa hayatın boyunca pişman olursun. Güven bana, biliyorum." Gözlerini önündeki kâğıtlara dikiyor ama onları görmüyor gibi.

"Seni seviyoruz, bunu biliyorsun, değil mi? Bu yüzden sana söylemek zorundaydık."

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Ben de hepinizi seviyorum. Keşke daha iyisini yapabilseydim."

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Onu bize getirdi."

Onları asansöre kadar takip ediyorum ve Blair bana dönerek saçlarını omzunun üzerinden savuruyor. Gözleri parlarken o ukala, güzel gülümseme dudaklarına yayılıyor. O kadar güzel, o kadar mükemmel ki, hiç düşünmeden elime uzanırken bile nefesimi kesiyor.

"Her şey yolunda mı?"

Elini kaldırıp parmak eklemlerini öpüyorum. "Mükemmel," diye mırıldanıyorum ve o da daha geniş gülümsüyor.

"Büyüleyici. Hadi, gidip biraz eğlenelim." Beni peşinden sürükledi ve ben de isteyerek gittim. Benden istediği her yere giderdim. Karşı koymaya çalışmak, onu görmezden gelmek ve ondan nefret etmek aptallıktı ama bunun nedeni gerçeği bilmiyor olmamdı. O beni tüketti, değiştirdi ve bizim her şeyimiz oldu. O olmasaydı, Crew diye bir şey olur muydu? Kahkahası, gülümsemesi, yumuşak dokunuşu ve bulaşıcı kişiliği olmadan? O bizi daha güçlü kılıyor ve kanatlarımızı kırpmadan bizi hafifletiyor.

Hayır, üvey kız kardeşimiz her zaman oraya aitmiş gibi hayatımıza uyum sağladı ve belki de öyleydi.

Ama emin olduğum bir şey var, onsuz bir gelecek yok. Babam ne derse desin, onu asla bırakmayı düşünmüyorum. O artık bizim, sonsuza dek ve her zaman.

Mürettebat.

Motosiklete döndüğümde, Bray hem iyi vakit geçirmek hem de hızlıca para kazanmak için gidebileceğimiz bir parti bildiğini söylediğinde başımı sallıyorum - ihtiyacımız olduğundan değil, ama oradaki bir adamda Bray'in Blair'in sürprizini bitirmek için ihtiyaç duyduğu parçalar da var. Lafi açılmışken, sırtıma sürtünüyor ve amının sıcaklığını neredeyse tenimde hissedebiliyorum. Dönüp başımı kalçalarının arasına gömmek için can atıyorum. Benim için çılgılık atarken dilime ve sıkime boşalmasının üzerinden çok uzun zaman geçti. Bir gün oldu, ama yine de ona her gün her dakika ihtiyacım var ve şu anda gazı sıkıp partiye olabildiğince hızlı gitmeye çalışırken kararlılığımı test ediyorum.

Elleri karın kaslarımda gezinirken ve sonra aşağı inip sert sıkımı kavrarken maskeme doğru homurdanıyorum. Direksiyonu kırmadan önce neredeyse kaza yapıyordum. Yapamıyorum

Çok fazla, bu yüzden silahı ateşliyorum, eğer yakında içine girmezsem, lanet şehrin ortasında bisikletimin üzerinde sevişeceğimizi biliyorum.

Rahatça gülüyor ve ben de duyuyorum. Ne yaptığını biliyor. Her zaman bilir. O masum utangaç kızlardan biri değil, hatta istediğini elde etmek için masum gibi davranan biri de değil. Hayır, çılgınlığın, şehvetin tadını çıkarıyor. Bir ateş yakıyor ve yanarken içinde duruyor ve ben de onunla birlikte alevlerin içinde yanmak istiyorum.

Şehrin dış mahallelerinden geçerek tepesinde tünemiş bir malikaneye varıyoruz. Burası bölgenin en zengin evlerinden biri, genellikle ünlüleri, rock yıldızlarını ve zengin çocukları ağırlıyor, uyuşturucu ve içkiyle tanınıyor, polis bile buradan uzak duruyor. Adamın evi, dedikleri gibi, bir müzik yapımcısı ve onun üniversitemize giden zengin, şımarık oğlu tarafından işletiliyor. Ama bu gece ihtiyacımız olan adam, şehirdeki araba dükkanlarının sahibi olan ve silahlardan güvenliğe ve en son teknolojiye kadar her işte parmağı olan Jay, şüphesiz burada modellere çemkirecek ve dikkat çekecektir. Ne de olsa o ciddi bir pislik ve Bray'in deyimiyle dövmeli güzel yüzü bile bunu telafi edemez. Oh, yerel motosiklet kulübünün başkan yardımcısı olduğunu ve şiddet dolu geçmişiyle tanındığını hesaba katmıyorum bile.

Aşırı beyaz, ışıklandırılmış, tamamen camdan yapılmış ucubeye vardığımızda, Blair'i mükemmel cilalanmış çimlerin üzerine atmaya ve onu partinin önünde becermeye hazırım. Ama yapmadım. Aletim fermuarımın arkasında rahatsız edici bir şekilde zonklasa da, kendi arzusunun içinde kaynamasına izin veriyorum. Bisikletimi kapatıyorum, kaskımı çıkarıyorum ve bacağımı selenin üzerinde sallıyorum. Blair'e dönüyorum ve onu öpecekmişim gibi eğilirken çenesini kavıyorum. Gözleri kapanıyor ve dudakları memnuniyetle kıvrılıyor, ben de sırtıyorum ve son anda kulağına dönüyorum. "İşte geldik." O surat asarken kıkırdayarak geri çekiliyorum.

"Pislik herif," diye mırıldanıyor inerken.

"Senin oyununu iki kişi oynayabilir bebeğim," diye alay ediyorum, o da Bray'e dönüyor ve kirpiklerini ona doğru savuruyor. Bray anında kızın yanına koşuyor, kızın büyüüne kapılıyor ve ben arkamı dönerken kızın Bray'in istekli kulağına kirli sözler fısıldadığını duyarak homurdanıyorum. oyuncu için çok fazla. parmağında oynatıyor - itiraf etmesem de beni de.

Tökezlemesin diye uzanıp onu merdivenlerden yukarı kaldırıyorum, kendimi uzaklaştırmadan önce ellerim kıvrımlı kalçalarında geziniyor. Kapıdan içeri girdiğimde, zengin piçler peşlerinden koşarken ellerinde şampanya ve şarap kadehleri ile etrafta dolaşan tüm açık saçık kadınlara bakıp sırtımdan edemiyorum

kızışmış köpekler gibi. Blair'i kıskanmış bulmayı umarak dönüyorum, ama onun yerine kıızıl saçlı birinin geçişini izlerken dudaklarını yalıyor. "Vay be, ne güzel bir kı." "

"Evlen benimle, cidden," diyor Bray.

"Ve kendimi senin sikiyle mi sınırlayayım? Hayır, teşekkür . Burada çok seksi kadınlar olduğunu bile bile beni bu partiye getirdin.

-Kahretsin, şu göğüslere bak."

Tanrım, bu kötü bir fikirdi. Onun Bray'den bile daha kötü olduğunu unutmuşum. Onu yakaladım, kolumu beline doladım ve kalabalığın arasından geçirerek açık balkondaki ateş çukurlarının etrafındaki kanepelere yönlendirdim. Ama oturur oturmaz belime sarılıyor, beni pecekmiş gibi eğiliyor. "Buradayım, bırak parti yapayım" diye alay ediyor, tıpkı benim ona yaptığım gibi ve ben onu yakalayamadan, zıplayıp onu görebileceğimiz şekilde içeri giriyor ve diğerleriyle dans etmeye başlıyor.

Kollarımı alçak beyaz kanepeye uzatıp bacaklarımı açarak kalçalarının sallanışını ve göğüslerinin ritme göre hareket edişini izliyorum. Asher ve Bray'in de aynı şeyi yaptıklarını, her zamanki gibi onun tarafından bylendiklerini biliyorum.

Manken gibi görünen uzun boylu, salkım söğüt bir kadın onunla dans ediyor ve Blair kadının kalçalarını kavrayıp onunla birlikte sürtünmeden önce sırtarak bana bakıyor. Vücutları birbirine bastırıyor, neredeyse kuru kuru sevişiyorlar.

"Siktir," diye inliyor Bray.

Asher i geçiriyor. "Bray'den bile daha fazla kadın çekiyor. Dikkat etmemiz gerekenlerin sadece erkekler olduğunu sanıyordum."

"Erkek ya da kadın, ona dokunurlarsa onları öldürürüm." Omuz silkiyorum.

Tam o sırada, Blair elini tutarken model sürtük yere düşüyor ve sonra, çok yavaş bir şekilde, kıını Blair'e doğru sürükleyerek ayağa kalkıyor. İ çekerek, döndüğünde parmağımı ona doğru uzatıyorum. Başını sallıyor ve ağzından "Gel beni al" ıktığını görüyorum.

Bu lanet kıız.

Dikkatli olmazsa buradaki herkesi ldrtecek. Gösteriyi ne kadar takdir etsem de, o benim ve bizden başka kimse ona dokunamaz. Bakabilirler, isteyebilirler ve kıskanabilirler, onları suçlamıyorum, ama bunun dışındaki her şey, ruhları benimdir.

Ayağa kalkıp boynumu kırdım. "Gidip kıızımıza bir ders vereceğim, hemen dönerim. Jay'e göz kulak ol."

"Tamamdır. Onu çok fazla ldrmemeye alış," diye alay ediyor Asher ben hızla uzaklaşırken. Blair'i tutup omzumun üzerinden fırlatıyorum, kıına şaplak atıyorum ve kalabalığın arasından hızla geçiyorum. İnsanlar ayrılıyor, gülüyor ve izliyorlar. O

Aslında uzun yoldan gidiyorum, böylece hepsi onun benim olduğunu ve dokunulmaması gerektiğini görebiliyor.

Bir uyarı.

Yüzen cam merdivenlerden yukarı çıkan ilk oda boş bir oda. Sürgülü kapıyı tekmeleyerek kapattım ve banyoya geçtim ve oraya vardığımda, onu ayağa düşürmeden önce kapıyı kısmen kapattım ve sonra onu dizlerine doğru ittim.

"Baştan çıkarmak ister misin, bebeğim? Bir gösteri yapmak ve o ukala küçük ağzınla bana meydan okumak ister misin? O zaman tamam, onu kullanacağım."

O bana uzanırken kemerimi çözüyorum, kotumun düğmesini açıyorum ve sert, zonklayan sikimi avuçlayarak aşağı itiyorum. Kırmızı kiraz dudaklarını yalıyor, açgözlülükle bakışlarımı karşılıyor.

"Açgözlü lanet kız," diye mırıldanıyorum sızan ucu dudaklarına bastırıp sıvıyı dudaklarına sürerken. Ucu ağzına emerken sikimi bırakıyorum, elimi sarı saçlarına doluyorum, yumruk yapıyorum ve onu her şeyimi almaya zorluyorum. "İşte bu bebeğim, o siki em, bana tam olarak neden sana takıntılı olduğumu göster. Herkesin sahip olmak istediği şeyi göster bana."

İyi bir kız gibi beni sonuna kadar emiyor, en uca kadar geri çekilmeden önce elini tabanımın etrafına sarıyor ve kalın uzunluğumu ağzından çıkarıyor. "Çok büyüksün." Alaycı bir şekilde somurtuyor.

"Ağzını aç," diyorum sertçe, sesim arzuyla sertleşiyor. İtaat edip ağzını benim için açtığında başını geriye doğru çekiyorum. Kendimi kontrol etmeden önce bu manzara neredeyse çenesine ve boynuna boşalmama neden oluyordu. Tükürüğümü toplayarak eğildim ve doğrudan ağzına tükürdüm. Ben onu geri çekerken inliyor. "İşte, şimdi em," diye emrediyorum.

İnleyerek söyleneni yapıyor, yanaklarını çukurlaştırıyor ve sikimi tekrar ağzına alıyor. Ben daha derine sokup onu geri çekerken, ağzını sikerken ve kontrolü ele geçirirken gözleri hafifçe sulanıyor. Bana izin verdiğini biliyorum, aksi takdirde bundan kurtulamazdım. Ama teslimiyeti? Lanet olsun. Ben ona istediğimi yaparken bu muhteşem yaratığın dizlerinin üzerinde bana güvendiğini bildiğim için kontrolümü kaybediyorum. Sonunda sahip olduğu son duvarı geçmeme izin veriyor ve diğer tarafta ne buluyorum?

Kusursuzluk, kusurlar ve her şey.

Boğazına kadar soktum ve iyi bir kız gibi tıkandı.

Onu sikimde boğulurken görmek beni nefes nefese bıraktı.

"İyi kız," diye mırıldanıyorum, hareketlerini yönlendirmek için saçlarını tutarken kalçalarım itiş gücümle sarsılıyor. Tam kapı açılırken kalçalarım tekliyor ve şok olmuş bir model kapı aralığında duruyor. Etrafına bakıp neler olduğunu anlaması bir anını alıyor ama ben durmaya zahmet etmiyorum.

Bunun yerine, Blair'in saçlarını sıkıca tutuyorum ve "Defol git, bu bedava bir gösteri değil" diye bağıryorum, Blair'in boğazını sıkarken, açgözlü bir kız gibi daha fazlasını elde etmeye çalışarak sikimi sıkarken bile güçten geri çekilmesine neden oluyorum. Ben gülüp sikimi ağzından çekerken model hızla dönüp aceleyle uzaklaşıyor.

"Kime daha çok bakmadan duramadığını bilmiyorum, sana mı bana mı? Ben olsaydım seni izleyeceğimden adım gibi eminim," diye kışkırtıyorum saçlarını çekştirirken. "Beni böyle emmeye devam edersen, sen çığlık atana kadar o daracık amcığını sikmeye fırsat bulamadan o güzel ağzına boşalacağım."

"Evet, hiç sormayacaksın sanmıştım." Sırıttıyor ve lavabonun üzerine zıplıyor, bacaklarını ayırıyor ve ellerini kalçalarından amına doğru sürüklüyor. Ben izlerken kendisiyle oynamaya başlıyor. "Sadece gözlemleyecek misin?" diye alay ediyor, arkasına yaslanıp bacaklarını daha da açıyor ve ben onun ıslak, çıplak, parıldayan amını görene kadar devam ediyor.

"İç çamaşırın nerede?" İnleyerek talep ediyorum.

"Hiç giymedim." Göz kırıyor. "Birinizin beni domaltıp bunu öğrenmesinin ne kadar süreceğini merak ediyordum."

"Siktir," diye bağıryorum ve boşluğu geçip onu lavabonun kenarına çekiyorum, başımı o kalın, bronzlaşmış uylukların arasına sokup damlayan amının tatlı kokusunu içime çekiyorum. Dudaklarımı yalarken kıvrımlarını ayırarak bana daha iyi bir görüntü veriyor. Beklemekten sıkıldım, ellerimi kışının altına gömdüm ve onu ağzıma kaldırdım, dudaklarımı klitorisinin etrafına kapattım ve inlerken emdim. Elleri düşüyor ve beni ziyafetimle baş başa bırakıyor.

"Siktir," diye inliyor. "Cy, lütfen."

Dilindeki takma isim parmaklarımı onun esnek tenine sokmamı sağlıyor, ta ki o çığlık atana kadar, ben canını yaktıkça kirli küçük amcığı sıkılıyor.

"Tekrar söyle," diyorum klitorisini serbest bırakırken, burnumu amından deliğine doğru sürüyorum ve istediğimi elde edene kadar daireler çiziyorum.

"Ne?" diye soruyor, kafası karışmış bir halde. Doğrulup bana bakıyor, gözleri şehvetten buğulanıyor.

"Cy," diye .

Sırıtarak elini saçlarımda gezdiriyor, sonra da benim onunkine yaptığım gibi saçlarımı yumrukluyor. Doğrulup eğiliyor ve dudakları benimkilerle buluşana kadar beni yukarı çekiyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce nefes nefese "Cy," diye inliyor. Dili dudaklarımın kenarında geziniyor, sonra ben de onu öpmeye başlıyorum. Dişlerini yalıyorum, nefesimi tutmak için ayrılmak zorunda kalana kadar dudaklarını ısıırıyorum.

Elim otomatik olarak boynuna dolanıyor ve sıkıyor - onu kontrol etmek ya da zapt etmek için değil, temas kurmak için. Benim olduğunu bilmek için kaba, yaralı elimi onun mükemmel teninde görmem gerekiyor. Tamamen benim. "Böyle konuşmaya devam edersen sana aşık olmamı sağlayabilirsin bebeğim," diye törpülüyorum, kelimeler ben onları durduramadan dökülüyor.

Sahte bir gülümsemeye zorlamadan önce gözlerini kırıştırıyor. "Bana aşık olma Cyrus," diyor nazikçe. "Kalbini kırmaktan nefret ederim."

Başka ne söyleyeceğimi bilemediğimden ve gözlerindeki o hüznü, mesafeli bakışı silmek istediğimden, en iyi yaptığım şeyi yapıyorum. İkimizin de doğru olduğunu bildiği şeyi ona ağzımla gösteriyorum. İkimiz de bunu henüz birbirimize itiraf etmek istemesek bile, bu sonsuzluktan başka bir şey olamayacak kadar iyi, çok mükemmel. İkimiz de geçmişimizden yara aldık ve savunmasız olmaktan nefret ediyoruz, ama bedenlerimiz? Seslerimizin söyleyemediği her şeyi söylüyorlar.

Amını hızlı ve sert bir şekilde yiyorum, adım haykırana ve iyi bir kız gibi yüzüme boşalmasına izin vermem için yalvarana kadar her şeyi yalamaya ve emmeye koyuyorum.

İki parmağımı içine sokuyorum ve sinir yumağına doğru kıvrıyorum. Ağzımın içine doğru iterken onu bana sabit tutarak klitorisini kısıtıyorum ve ağzımın her yerine boşalıyor. Tadının sonsuza dek dilimde kalmasını isteyerek onu kucaklıyorum.

Çırpınan kanalına bir parmak daha sokarak onu içinden beceriyorum, parmaklarımı içine sokup çıkarırken dilim parmaklarımı temizliyor. Onun tekrar boşalmasını hissetmeliyim, onu o kadar çok orgazm etmeliyim ki, onu kocaman aletimle becerdiğimde, sonra yürüyemeyecek. Bütün gece, amında dölleriyle, memnun küçük bir orospu gibi taşınması gerekecek. Damlamaya başladığında, külot giymediği için herkesin önünde onu tekrar içine iteceğim.

Sadece bu düşünce bile diğer elimle aşağı uzanmamı ve boşalmamak için sikimi kavramamı sağlıyor.

"Cy!" diye çığlık atıyor, uzaklaşmaya çalışıyor ama ben izin vermiyorum. Tıkanmış klitorisine saldırıyorum, daha iyi öpmeden önce dişlerimin arasında yakalıyorum, tüm bunlar olurken

parmaklarım onun ıslak, damlayan amına girip çıkıyor, ta ki o bir çığlık atarak parmaklarımın üzerine boşalana kadar.

Herkesin bizi duyabileceğinden hiç şüphem yok, müzikten bile ve ben onun üzerinde yükselirken, damlayan parmaklarımı amından çekerken, yardım edemem ama memnuniyetle gülümsüyorum. Kızımın daha fazlası için, sikim için attığı çığlıkları duysunlar. Eğer kızın benim olduğunu anlamalarını sağlayacaksa bırak izlesinler.

Arkasına yaslandı, gözleri kapalı ve ağzı zevkten gevşekti ve hayatım boyunca hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Üzerindeki izlerimi görmek, bana duyduğu arzunun kanıtı... Siktir. Sikimi sarmadan kalçalarını kavradım, omuzlarımın üzerine attım ve yumuşak bir hareketle sırlıslıkam olmuş amına soktum.

Ben sert ve hızlı bir tempo tuttururken elleri makyaj masasına tutunmak için çabalarken inleyerek gözlerini açıyor. Buna bayılıyor. Amcığı etrafımda kenetleniyor, adımı haykırırken sikimden ve taşaklarımdan aşağı damlıyor. Baş geriye düşüyor, kızarmış göğsü ben karşı koyamayana kadar inip kalkıyor. Eğiliyorum, elbisesini aşağı çekiyorum ve sıkı meme uçlarından birini ağzıma alıyorum. Daha yüksek sesle inliyor, bacaklarını belime indiriyor ve itişlerimi karşılamak için kendini kaldırırken onları etrafıma bağlıyor.

"Cy, Tanrım, lütfen durma."

"Asla," diye hırlıyorum başımı çevirip memesinin hassas etini ısırmadan önce. Çığlık atıyor, sikimin etrafında kenetleniyor ve kendi her parçamda kabardığını hissedene kadar büyüyor. Onunla savaşıyorum, daha uzun süre içinde kalabilmek için henüz boşalmak istemiyorum.

Kıçını kavrayarak ona daha sert vuruyorum ve arkasındaki ayna paramparça oluyor, ama ikimiz de görmezden geliyoruz, serbest kalmak için savaşıyoruz.

"Cy," diye nefes alıyor, bunun bana ne yaptığını biliyor. "Kahretsin, sikin çok iyi, çok büyük geliyor," diye mırıldanıyor alt dudağımı ısırarak için yuvarlanırken. "Lütfen, üvey kardeşim," diye mırıldanıyor ve bu sahip olduğum son kontrol parçasını kırıyor. Bir kükremler ile onu daha sert beceriyorum, vahşi bir terk edilmişlikle ona çarpıyorum. O sadece gülüyor, mükemmel vücudu bunu kabul ediyor ve daha fazlası için yalvarıyor.

", değil mi?" diye kışkırtıyor. "Beni istememen gerektiğini bildiğin halde istiyorsun? Herkesin bunun berbat olduğunu düşündüğünü, yanlış olduğunu düşündüğünü bilmek. Üvey kız kardeşini becerdiğin ve onun senin için çığlık atmasını sağladığın gerçeğini seviyorsun. Söyle Cy."

Elim dışarı çıkıp boynuna dolanıyor, bir kez daha sıkıyorum ve ona öyle sert çarpıyorum ki hem acı hem de inleme içinde inliyor.

zevk. "Buna bayılıyorum."

Ve yapıyorum. Onun yanındayken kendimi zar zor kontrol edebiliyorum. İkimiz de bunun çarpık, yasak ve başkalarının anlayamayacağı bir şey olduğunu biliyoruz ama bu onu daha çok istememe neden oluyor. Bizi yakaladıklarında yaşadıkları şoku ve iğrenmeyi görmek istiyorum. Kardeşlerimin ve benim bu amcığın sahibi olduğumuzu ve bu lanet olası mükemmel pis orospunun bizim olduğunu bilmelerini istiyorum.

Bu beni uçurumun kenarına gönderiyor, bu yüzden aşağı uzanıyorum ve çığlık atana ve horozumun etrafına gelene kadar ağrıyan kırmızı meme ucunu büküyorum. Onu serbest bırakmamla doldururken yıldızları görüyorum, kalçalarım kekeleyip ve bacaklarım titriyor. Elimde olmadan üzerine düşüyorum, kendimi tutamıyorum, ama o orada, beni tutuyor ve ben körü körüne dudaklarını arıyorum, iniltilerini yutuyorum ve yapıyorum.

Geri çekildiğimde yüzümü öpüyor, sıcak kelebek öpücükleri kalbimin sıkışmasına neden oluyor. Soğuk ölü şeyi yeniden başlattı ve ikimiz de ne istiyor olursak olalım, artık onu kontrol eden o.

"Bana bir söz ver Cy," diye fısıldıyor.

"Ne?" Homurdanıyorum, hala yükseklere aşağı iniyorum.

"Hepinizi incitmeme izin vermeyeceğinize söz verin. Kalplerinizi kırmama izin vermeyeceğinize söz verin." Başımı kaldırdım ve onun endişeli gözleriyle karşılaştım. Çenesinden tutup onu kendime çekiyorum ve öpüyorum.

"Yapmayacağım," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı dürüstçe, "çünkü acı çekmeye değer."

Üzgün bir şekilde geri çekildi ve ben de ayağa kalktım.

", partiye geri dönelim."

Tam istediğim gibi, onu kollarımda sıkıca tutarak banyodan çıkarmak zorunda kaldım. Seks sonrası mutluluğun içinde memnun ve tembel, başka kimseyle flört edemiyor. Bana sırtıyor. "Şu anda çok kendini beğenmiş görünüyorsun."

"Hissediyorum bebeğim. Parmaklarımda ve sikimde dölün var ve sen kollarımdasın," diye mırıldanıyorum partiye geri dönerken. "Neden kendimi beğenmiş olmayayım ki?"

Diğerlerine ulaştığımda Bray gülüyor ve Asher sadece başını sallıyor, kollarını açıyor, ben de onu kucağına bırakıyorum, o da ona bir içki uzatkiyor. Onları kendi anlarıyla baş başa bırakıp arkama yaslanıyorum.

"Jay'den bir şey var mı?" Gülümsememi gizleyemeyerek soruyorum.

"Henüz değil," diye cevaplıyor Bray. "Buralarda bir yerde olduğunu biliyorum. Motorunun yanaştığını duydum, o kaltağı kilometrelerce öteden duyabiliyordum."

Birkaç parça sattık, el sıkıştık ve iyi oynadık. Blair dansa geri dönüyor, Ash'e sürtünüyor, Ash de ona ayın güneşiymiş gibi sırtıyor, içinde benim dölüm olsa bile. Gerçekten berbat bir aileyiz, ama başka türlü olmasını istemezdim.

"Vay be, ne güzel bir kadın. Mankenlerden bile daha seksi olabilir," diyor Jay otururken. Ona bakmadan tokat atıyorum, buna cesaret edebilecek tek kişi benim.

"Gözler kapalı, o bizim."

"Kahretsin, her zaman iyi olanları alırsın. Merhaba tatlım," diye mırıldanıyor Blair yanına geldiğinde.

Başımı çevirip gözlerimi kısıyorum, bıçağımı kapıp taşaklarına saplıyorum. "Bir kez daha yaparsan benim olurlar," diye uyarıyorum.

Ellerini kaldırıyor ama kız yanıma oturunca geri çekiliyor. Emin olmak için onu dürtüyorum ve ona göz kırptırıyor. "Alınma canım. Sen ateşlisin, ben sadece kızlarımın kemiklerinde daha fazla et istiyorum. İçinde kaybolmak için tüm o seksi kıvrımlar, anlıyor musun?"

"Oh, anlıyorum." Başını sallıyor ve arkasına yaslanıp bacaklarını çaprazlamadan önce uzatıyor. İpeksi hareketleri gözüme çarpıyor ve her zamanki gibi hiç uğraşmadan dikkatimi dağıtıyor. Elim elbisesinin içine sokarsam, döllerimin hala ondan damladığını görür müydüm?

O benim en güçlü bağımlılığım. İyileşmek istemediğim bağımlılığım.

"İstedığimizi aldınız mı?" Dikkatim dağılmış bir şekilde soruyorum.

"Evet, sabah uğrarım. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hiç sanmıyorum," diye Bray. "Sağ ol dostum. Modellerden bir şey çıkmadı mı?" "Hayır, hepsi senin gibi temiz giyimli, zengin görünümlü piçleri istiyor.

Onlar

"Karanlık tarafın tadına bakmayı severim ama ya ben?" Gülüyor ve ben de ona bakıp gülümsemekten kendimi alamıyorum. Haklıydı. Dağınık kahverengi sakalı, parlak mavi piercingli gözleri, boynuna, kulaklarına ve yüzüne yayılmış dövmeleriyle bir çete üyesine ya da daha kötüsüne benziyor. Kahverengi saçlarının yanları tıraş edilmiş ve üst kısmı şekillendirilmiş, ancak temiz ve güzelleştirilmiş olsa bile, yaralı deri kesimi, düşük belli siyah kot pantolonları, zincirleri ve büyük ole botlarıyla içiyor, sikişiyor ve ateş ediyor gibi görünüyor. Onunla eve gitmek için cüretkâr bir kaltak gerekir ve bu genellikle sadece ev tavşanlarıdır. Yine de içten içe, belalı Jay sadece yaşlı bir kadın istiyor. Düşüncelerimi biliyormuş gibi eğiliyor. "Görüyorum ki kendine bir bakıcı bulmuşsun."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sokakta üçünüzün evcilleştirildiği söyleniyor. Nedenini şimdi anlıyorum. O bir katil. Senin gibi deli olduğu kesin." Güldü ve omzuma vurdu. "Aferin sana, evlat. Birinin gelip sana kimin patron olduğunu göstermesine ve uğruna savaşıacak bir şey vermesine ihtiyacın vardı."

Gözlerimi deviriyorum ve o daha sert gülüyor.

"Aşkta ve savaşta her şey mübahtır, kardeşim. İnan bana, böyle şeyi ararken ciddi olduğunu anlayacak kadar zaman geçirdim. Statü için sikime atlayıp inen çok fazla orospu var, ama gerçek bir tane bulduğunda? Onu güvende ve yakınında tut ve ona dünyayı ver ve asla bırakma."

Gözlerim Bray'le utanmadan flört eden Blair'e gidiyor. "Öyle bir planım yok."

"Güzel." Başını sallıyor. "Ben olsam gözümü yerden ayırmazdım."

"Neden, bir şey mi duydun?" Blair'i korumak için arkamı dönerek talep ediyorum.

"Sadece bazı söylentiler var, henüz ciddi bir şey yok. Bazı oyuncular hamle yapmayı düşünüyor."

"Şimdiye kadar bazı... küçük sorunlar yaşadık," diye itiraf ediyorum.

Başını sallıyor. "Onun bir zayıflık olduğunu düşünecekler, bu yüzden onlara aksini kanıtla. Pekala, seni huysuz piç, ben gidiyorum. Blair, tanıştığınıza sevindim. Bray, seni dangalak, bisikletlerimi çalmayı bırak. Asher, yeni tablo için teşekkürler." O gidiyor ve Blair arkasından sırtıyor.

"Ondan hoşlanıyorum."

Hepimiz aynı anda "Hayır!" diyerek onu güldürürken, müzik daha da yükseliyor ve zenginler hit şarkıları için bize akın ediyor. Satıyoruz ve gece hızla ilerliyor, ama aklımın bir köşesinde tek düşündüğüm kimin peşimizde olduğu ve ne zaman harekete geçecekleri. Ama Blair beni rahatlamaya ve eğlenmeye ikna ediyor - bunu yapabilecek tek kişi o.

Blair tekrar dans etmek isteyene kadar sohbet edip rahatlıyoruz ve sonra Bray'i sürükleyip götürüyor. Dans eder etmez, Asher bütün gece yaptığı gibi telefonunu çıkarıyor, ki bu onun yapacağı bir şey değil.

"Asher, sorun ne?" diye sordum. Yüzündeki endişeyi fark ediyorum. Dudağını ısıyor ve sesini alçaltıyor, bu da bana bunun bir Ekip meselesi olduğunu söylüyor.

"Blair'e söyleme, endişelenmesini istemiyorum ama güvenlik kameralarına erişen bizden biri değildi. Adamımıza kontrol ettirdim, dışarıdan bir kaynakmış. Açık bir hackleme ve silme. Her ne yaptılarsa bizim görmemizi istemediler, bu kesin."

"Bizim için bir hedef mi?" Sertleşerek tersliyorum. "Belki." Başını sallıyor.

"Hemen evi tarayın, tam bir ekiple. Böcekler, kameralar, cihazlar. Temizlenmesini istiyorum."

Başını sallıyor ve hemen telefonuna dönüyor. Gözlerim Bray ile dans edip gülen Blair'e gidiyor ve kalbim tekliyor. Çok dikkatli olamam. Artık korumam gereken sadece kardeşlerim değil, o da var. Ona hiçbir şey olamaz; bundan emin olacağım.

Yoksa bu lanet şehir yanacak.

Kim bize saldırarak paçayı kurtarabileceğini düşünüyor bilmiyorum ama onları bulacağız ve bulduğumuzda da geberecekler. Kanları kızımızın yanına bile yaklaşmadan ellerimi ve silahlarımı kaplayacak.

Umursayacağından değil.

Ama o bizim ve biz bize ait olanı koruruz.

Hepsini öldüreceğim, sonra da bunu kanıtlamak için kanlarıyla onu becereceğim.

Otuz Altıncı Bölüm

Blair

Çocuklar ertesi gün erkenden ayrılırlar. Cyrus ilk kez gerçekten ciddi görünüyor, neredeyse endişeli. Kimin için gidiyorsa onun için üzülüyorum. Neyse ki ben sürekli onlarla birlikte olma ihtiyacı hisseden kızlardan değilim, bu yüzden onları uğurladıktan sonra işe gitmek için hazırlanmak üzere yukarı çıkıyorum. Odama yastığımın üzerinde bir çizim görüyorum ve Asher'ın bana şimdi ne bıraktığını merak ederek gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Kâğıdı özenle elime alıyorum, bana verdiği diğer kağıtlarla birlikte yatağımın yanındaki kutuya koymaya hazırım ama güçlü siyah mürekkep çizgilerini gördüğümde donup kalıyorum. Bana bakan kendi yüzüm değil, hatta tanıdığımız ya da onun tanıdığı biri bile değil.

Hayır, ben Lucas.

Kâğıdı beni yakmış gibi yere fırlatıp, elimi ağzıma götürerek sendeleyerek uzaklaşıyorum. Nefes almaya, mantıklı düşünmeye çalışıyorum. Üzerinde çalışmak için onun fotoğrafını nasıl bulduğunu bilmiyorum ama Lucas'ın benzerliğini mükemmel bir şekilde yakalamıştı,

çarpık gülümsemesi, yanan gözleri ve vahşi saçlarına kadar. Belki de iyi davrandığını düşünüyordu? Onu tekrar görmenin bana yardımcı olacağını mı? Ama olmadı, tek yaptığı anıları geri getirmek oldu. Dikkat çekmek için çılgılık atarak kafamı dolduruyorlar. Dudağımdan damlayan terin tadını neredeyse alabiliyorum ve yardım için çılgılık atarken kollarımı ve yüzümü kaplayan kurumuş kan lekelerini hissedebiliyorum.

Saman, bok, çürüme kokusunu alabiliyorum... Siktir.

"Kırmızı, mavi, yeşil," diye tekrar tekrar söylüyorum.

İşe yaramıyor. Onun cansız, soğumuş bedenini kucaklarken, birilerinin bizi kurtarması için yalvarırken parmaklarımdan damlayan kanı hâlâ hissedebiliyorum ama kurtaramayacaklarını biliyorum. Yalnızım ve o öldü. Hepsi öldü. Benim yüzümden.

Onun yüzünden.

Döndüğümde çizimi tekrar görüyorum ve kendimi sert çizgileri yırtmaktan alıkoyamıyorum. Asher onu bu kadar kızgın çizmişti, neden? Bu onun normal tarzı değil. Ama onu parçalarken, gözlerim yaşlarla ıslanırken, umursamıyor gibi görünüyor. Sonunda küçük parçalara ayrıldığında sakinleşiyorum, ama yine de yeterli değil, anılar hala orada, bu yüzden hazırlanmak için acele ediyorum, çizimden ve uyandırdığı anılardan kaçmak için - işe koşmak ve müzikte unutmaya çalışmak için.

Oraya vardığımda, başımı eğip sadece beni endişeyle izleyen Lexi ve Allegra da dahil olmak üzere diğer dansçılara başımı sallıyorum, ama onlar beni köşeye sıkıştıramadan sahneye doğru ilerliyorum. Müzik başladığında parlak sahneye adım atıyorum ve sonunda rahatlıyorum. Sonunda kendimi bırakıyorum. Her bir dönüş, dönüş ve gösteri hareketinde omuzlarım gevşiyor ve kendimi bırakıyorum. Geçmiş yok, şimdi yok, gelecek yok.

Sadece gümbürdeyen ritmin sesi.

Bir dans diğerine dönüşüyor. Lexi şarkı söylüyor ama sanki bir şeylerin ters gittiğini biliyormuş gibi gözleri sürekli bana dönüyor. Gözlerinde daha sonra öğreneceğine dair bir söz var. İyi bir kız ve ondan gerçekten hoşlanıyorum ama benim hayatım için fazla masum. O bana farklı bakardı. Allegra bakmayabilir. Onun kalbinde de benimkiyle aynı acıyı hissediyorum ama Lexi? Onu travmamla damgalayamayacak kadar tatlı.

Arkamı dönüyorum, boğucu sesi kalabalığı büyülerken onun etrafında dans ediyorum. Bu hissi bilirim. Onu ilk dinlediğimde, etrafımda sihirli bir büyü ördüğüne yemin edebilirdim.

O kadar iyi.

Şarkısından sonra soyunma odasına geri döndüm, bara gitmeden önce ayakkabılarımı aldım ve Allegra ile onun yaklaşan

durdurulamaz sorular. Normalde içmem ama bir kadeh alıp geri atıyorum, müziği ve etrafımdaki müşterileri görmezden geliyorum.

"Çok iyi dans ediyorsun," diye kıkırdıyor yanımdan bir ses.

"Teşekkürler." Bakmadan başımı sallıyorum, bir tane daha almasını işaret ediyorum. Barmen bana kısık gözlerle bakıyor ama kadehi dolduruyor, ben de işimin bittiğini bildirmek için kadehimi ters çevirmeden önce geri atıyorum. İşime dönmek için dönüyordum ki bir el koluma kondu.

"Ciddiyim, çok yetenekli."

Tam bu ısrarcı pisliğe haddini bildirmek üzereydim ki bir sonraki sözleri beni durdurdu.

"Crew'un sana neden bu kadar takıntılı olduğunu anlayabiliyorum."

"Ne dedin sen?" Kolumu çekip sonunda onun gözleriyle buluştum. Kahverengi saçları dövmelemlerle kaplı ensesinde toplanmış. Sağ şaşı gözünün altında bir haç ve dudağında bir halka var. Uzun boylu, muhtemelen Bray'le aynı boyda ama daha zayıf ve üzerinde yağ lekeli beyaz bir tişört ve aşınmış siyah botların içine sokulmuş sarkık bir kot pantolon var. Gömleğinin altında daha fazla dövme görüyorum ve onun kötü haber olduğunu hemen anlıyorum

-Arkasında sessizce duran üç adamdan bahsetmiyorum bile. İçlerinden biri çok uzun boylu ama elleri ceplerinde kambur duruyor ve deri ceketinin kemerinin altına sıkıştırdığı silahı görebiliyorum. Yüzü bodur ve boş. Yanındaki daha zayıf ve kontrolsüz bir şehvetle beni izliyor ve gözleri aynı anda her yere dalıyor. Diğer ise ruhumun derinliklerine bakarken tüylerimi diken diken ediyor.

"Yeni dansçı kız için neden hepsinin sikinin kalkık olduğunu, bunun onları neden aptallaştırdığını anladığımı söyledim. Onları suçladığımı söyleyemem." Sesi, dilinin dişlerinin üzerinde gezindiğini görmek için tam zamanında dikkatimi tekrar konuşana çekiyor. "Söylemem gerek, seni mahvetmeden önce denemem gerekebilir."

"Ne istiyorsun?" Oyun oynamak istemediğim için talep ediyorum. İş yerime gelmeye nasıl cüret ederler? Ve Crew? Kim bu pislikler? Belli ki arkadaş değiller, bu da düşman demek. Uyuşturucu satıcısı dost canlısı tipler olmadıklarına göre, düşman edineceklerini tahmin edebiliyorum.

"Erkek arkadaşların." Gülüyor. "Ama bir mesaj göndermek için yapacaksın." Bana tekrar uzanıyor, ben de elimi çevirip ters ters bakıyorum.

"Bana bir kez daha dokunursan seni kendim öldürürüm," diye bağıryorum ve hepsi etrafımda dönerken gülüşüyorlar. Allegra'nın beni izlediğini görüyorum ama başımı sallayarak ona iyi olduğumu gösteriyorum.

"Sevgilim, denediğini görmek isterim," diye alay ediyor.

Çocukların bana taktığı lakaptan mı bilmiyorum ama kendimi kaybediyorum.

"Seni öldürmeden önce siktir git üzerimden dedim," diye tısladım yüzüne. "Ne sanıyorsun? Buraya geleceksin, tehditler savuracaksın ve ben korkacak mıyım? Sana her şeyi anlatıp onlara ihanet edeceğimi mi? Sikerim öyle işi. Siz çete özentileri beni korkutamazsınız, şimdi silahlarınızı alıp sizi onlarla vurmada önce kulübümden defolup gidin." Bir kısmı kabadayılık, ama geri kalanı gerçek bir öfke ve niyet. Son bir bakışla dönüp arka tarafa gidiyorum, "Kahretsin, kavga etmelerini seviyorum" diye fısıldayınca irkiliyorum.

Sahne arkasına geldiğimde, vücudumdan bir ürperti geçerken sertçe yutkunuyorum ve hızla telefonumu alıyorum. İyi olabilirim ama ben bile dört tanesini silahla alt edemeyeceğimi biliyorum. Bu denemeyeceğim anlamına gelmiyor ama bahse girerim beni dışarıda yakalamak için bitmesini bekleyeceklerdir, bu yüzden bana yardım edebilecek tanıdığım tek kişiye mesaj atıyorum - Ekip. Gelecekler ve bana yardım edecekler.

Onlar beni koruyacak.

Ben: SOS. Bardaki bazı sürüngenler sizin yüzünüzden beni tehdit ediyor. Kışlarına tekme basmadan hemen buraya gelin.

Telefonumu cebime koymadan önce grup sohbetine gönderiyorum, aynaya geri dönüyorum ve onun sümüksü dokunuşunun hissinden kurtuluyorum. Bitirmem gereken bir gösteri var ve hiç kimse, dört kötü adam özentisi bile bunu durduramayacak. Bir zamanlar onlarla karşılaştığımda altıma sıçardım ama o ölü Blair'di, bundan önceki... bu. Tüm o ölüm, acı ve ıstıraptan önceki. Tacizler ve geç saatlere kadar yatakta yattığım, kolun dönmesinden korktuğum geceler. Hem fiziksel hem de duygusal darbeler. Hayır, o Blair öldü ve şu anda korkmuyorum. Çok kızgıyım.

Tam telefonum titrerken kapı arkamdan açılıyor. Kimi bulacağımı zaten biliyorum ve herkesin sahnede olduğunu fark ederek hızla etrafıma bakıyorum. Hay sikeyim.

Aptalca, Blair, çok aptalca.

"Bu kadar kolay kaçabileceğini düşünmedin, değil mi?" Sırıttıyor, bedenleri kapıyı dolduruyor, böylece kaçamıyorum. Sahneye çıkabilirdim ama kaçmayı reddediyorum. Bundan bıktım, onun yerine daha uzun durup onlara sırıttıyorum. Korkmamı, ağlayarak Crew'u aramamı ve onlardan intikam almak için beni tehdit etmelerine ve incitmelerine izin vermemi bekliyorlar.

Evet, siktir et. Benim gibi biriyle hiç tanışmadılar.

Yaklaşıyorlar ve ben kapıya doğru başımı sallıyorum. "Çılgınlıklarını kimse duymasın diye kapıyı kapatmak isteyebilirsin."

"Kendini çok mu cesur sanıyorsun? Crews'in sikine atladığın için mi bu kadar güvendesin?" diye alay ediyor, sinirli bir şekilde. Adamlardan biri silahına uzanıyor ve ben de köşeye sıkışmadığımdan emin olmak için onları takip ediyorum. Gerekirse sahneye koşacağım. Serina onların canına okuduktan sonra anlayacaktır.

"Hayır, cesur olduğumu düşünüyorum çünkü hayatım boyunca senin gibi pisliklerle uğraştım. Korkutucu olduğumu mu ? Kaltak, lütfen, ben lanet bir katille yüzleştim. Siz sadece kendinize büyük gelen silahlarla oynayan çocuklarsınız. Son uyarı, canın yanmadan siktir olup git. Bir daha söylemeyeceğim. Doğrudan Crew'un peşine düşmekten korkuyor olabilirsiniz ama bana takıntılı olmalarının ve bu şehirdeki herkesin benden korkmasının bir nedeni var, ben de en az onlar kadar deliyim."

"Getir şu kaltağı. Ona gerçek erkeklerin onun gibi geveze amcıklara ne yaptığını gösterelim," diye emrediyor.

Boynumu kırarak sola doğru ilerledim ve sııttım. "Seni uyarmadığım için ağlama."

Bana doğru ilerliyorlar ve ben ilk eli savuşturuyorum, tekme atıyorum ve destek için tuvalet masasını kullanıyorum. Onu taşaklarından yakaladım ve sertçe yere düştü. Sıska herif bacağımı yakalamayı başarıyor, ben de dönüp o düşene kadar geriye doğru tekme atıyorum ve diğer adam tereddüt edince yumruğumu defalarca aynaya çarpıyorum.

"Ne oluyor lan?" diye bağılıyor içlerinden biri.

Keskin acıyı ve cam kırılıp parçalandıkça parmak eklemlerimdeki derinin yarılma hissini görmezden geliyorum. Büyük bir parçayı çıkarabileceğim kadar kırıldığında duruyorum ve bu sırada parmaklarımı kesiyorum. Kanım elimi kaplıyor ve kayganlaştırıyor, döndüğümde kanlı camı tutuyorum. Tekrar gelmeleri için işaret ediyorum.

"Hadi o zaman. Taşaklarını kesip Crew'a vereceğim." "Siktiğimin küçük orospusu!" diye tısladı içlerinden biri ve beni yakaladı, ama ben çok ileri gitti. Öfke beni tüketiyor ve hayatta kalma içgüdülerim devreye giriyor. Geri çekilip benden kaçmaya çalışmaktan başka çareleri kalmayana kadar vahşi bir kadın gibi kesiyor, bıçaklıyor ve savuruyorum. Beni köşeye sıkıştırdıklarını sanıyorlardı ama onun yerine kapana kısılmış vahşi bir hayvan gibiydim.

Daha ölümcül.

Bir tanesini yanağından yakalamayı başarıyorum, derin kesiyor ve çığlık atarak kapıya düşerken kanı bir kavis çiziyor. Nefes nefese, kısılmış gözlerle onları izliyorum. "Boğazınıza gelmeden hemen dışarı çıkın."

Bana son bir kez baktıktan sonra hızla kapıya koştular. "Sikerim böyle işi. Deli orospu buna değmez!" Kapıyı arkalarından tekmeleyip kapattıktan sonra, cam uyuşmuş, kanlı parmaklarımdan düşüyor.

Kızlar sahneden inerken, "Kahretsin, çok eğlenceliydi," diye mırıldanıyorum.

"Aman Tanrım, Blair, ne oldu?" Lexi çılgık atıp bana doğru koştu. "Allegra, hemen güvenliği çağır!"

"Onlara dört pislik olduğunu söyle, birinin yüzü kanlı." Ona başımı salladım. "Lexi, bana bir ilk yardım çantası getirir misin... ve belki biraz da mendil? Her yerim kan oldu." Gülüyorum.

Allegra gülümsemeden önce bana bakıyor. "Çok iyi dövüştün evlat. İyi "

Lexi beni kırık tuvalet masamdaki tabureye götürüp üzerimde titremeye başladığında başımı sallıyorum. Diğer kızlar bakıp fısıldaşırken o nazik ve yumuşak sözlerle konuşuyor. İzin ver onlara. İnsanların ne düşündüğü umurunda olmasa da yanaklarım utançtan kızarıyor. Zaten biliyorum. Benim bela, işe yaramaz, çöp olduğumu düşünüyorlar.

Allegra biraz sonra geri geliyor ve bana gittiklerini söylüyor. Ağlayan ve endişeli Lexi'nin yerine geçiyorum ve elimi temizleyip pansuman yapmaya başlıyorum, iyi olduğuma dair ona güvence veriyorum. Allegra dans etmeme izin vermiyor ama diğer kızlar ve Lexi sahneye geri dönmek zorunda kalıyor ve bana yakınımda durup bir şeye ihtiyacım olursa çılgık atacağıma dair söz verdiriyor. Güvenliğin kapının hemen dışında olduğundan hiç şüphem yok, bu yüzden kanlı elimi irkilerek sararak arkama yaslanıyorum. Adrenalin gittiğine göre artık fena halde acımaya başladı ama koleksiyonuma ekleyeceğim bir yara izi daha. Kahretsin, kıl payı kurtulduktan sonra bir yara izi almazsam, bu doğru olur mu?

Telefonumun deli gibi titrediğini hissedebiliyorum. Siktir, eminim bu Crew'dur. O karmaşada kaçırmış olmalıyım. Tam cevap vermek üzereydim ki kapı bu akşam ikinci kez çarparak açıldı.

Elimi sararken soyunma odasına daldılar. Önce Cyrus geldi, beni kaldırdı ve her kontrol etti. Hepsi ne olduğunu öğrenmek istiyor, ben gülmekten kendimi alamayana kadar soru üstüne soru soruyorlar. Güvenlikten nasıl geçtiklerini bilmiyorum ama bu beni şaşırtmamalı.

"Çocuklar, çocuklar, ben iyiyim. Nefes almama izin verin ve size neler olduğunu anlatayım." İsteksizce bırakıyorlar ve Cyrus Bray'in arkasında durup diz çökerek elimi sarıyor. Asher yüzüme bakarken endişeli görünüyor, ben de ona sakın bir gülümseme atıyorum.

"Daha kötülerini de yaşadım, bebeğim. Her neyse, piçleri durdururken bunu çoğunlukla kendime yaptım."

"Şimdi, bebeğim. Bize her şeyi anlat," Cyrus.

"Bazı adamlar geldi, beni barda köşeye sıkıştırdı ve buraya kadar takip etti. Sana zarar vermek için beni kullanmak istediler." Omuz silktim.

"Kim?"

"İsimlerini öğrenemedim, onları korkutmakla meşguldüm," diye gülerek cevap veriyorum.

"İşte benim kızım." Sırıttıyor ama hemen kayboluyor. "Onları tarif et." Onlara adamları tarif ediyorum ve bu onları daha da kızdırıyor.

"Kim olduklarını biliyorum. Onu bandajla ve kontrol ," diyor Bray'e ve sonra bana dönüyor. "Bebeğim, Faye'i ara ve seni eve götürmesini söyle. İkinizin de orada kalmanızı ve biz dönene kadar buradan ayrılmamanızı istiyorum, tamam mı?"

Tartışmanın bir anlamı olmadığını bilerek başımı sallıyorum. Eğer bu kadar kızgın ve ciddiye, durum çok vahim demektir.

"Birkaç güzel yaladım." Ben sırtıttıyorum, Bray de sırtıttıyor.

"Tabii ki yaptın sevgilim, çünkü sen tam bir baş belasısın. Onları öldürmediğine şaşırdım," diye mırıldandı elimi sardıktan ve arkasından öptükten sonra.

Asher hafifçe gülümserken Cyrus sinirli bir şekilde adım atıyor. Sanki hâlâ burada ve iyi olup olmadığımı kontrol etmek istercesine gözleri her saniye bana takılıyor.

"Peki, ne yapacaksın?" diye sordum. Faye'e çoktan mesaj attım ve o da yolda. Benimle birlikte bekliyorlar ve geçen her saniye onları daha da kızdırıyor. Öfkelerinden, intikam ihtiyaçlarından boğulacak gibi oluyorum.

"En iyi yaptığımız şey," diye yanıtlıyor Asher.

Bray başıyla onaylıyor ama gözlerim şüpheli bir şekilde sessiz duran Cyrus'a gidiyor. Ne demek istiyorlar? Düşündüğüm şeyi kastetmiş olamazlar, değil mi? Benim için hayatlarını tehlikeye atmazlar, değil mi? Sonunda bana dönüyor ve gördüğüm şey nefesimi kesiyor. Şu anda o adamların yerinde olmak istemezdim.

Cyrus sadece kızgın değil, hayır, o katil.

Bunu gözlerinde görüyorum. Onun çiğnemeyeceği hiçbir kural ya da yasa yok. Benim için geçmeyeceği hiçbir çizgi yok. Parmakları nazikçe uzanıp yaralı elimin arkasını izlerken bu bilgi içimi dolduruyor. Dokunuşu çok yumuşak, çok sevgi dolu, karanlık bakışlarında gördüğüm ölümden çok farklı. Tatlı mı tatlı sanatçım Asher bile sessiz. Yüzü kapalı ve benim

her hareketini. Öfkesinin ötesinde, bir şey olabileceği korkusunu hissediyorum. Bray'de pişmanlık hissediyorum. Kendini suçluyor. Hayatını, ismini. Bu onu sinirli ve umursamaz yapıyor. Ne yapacaklarını bilmiyorum, karanlık bakışları sormamam için bana yalvarıyor ama bu gece Mürettebat'ın ava çıkacağını biliyorum.

Beni güvende tutmak için.

"Bize güven," diye mırıldanıyor Cyrus, yaralı, dövme eli çeneme hafifçe dokunmak için yaklaşıyor. "Git, güvende ol. Senin iyi olduğunu bilmezsem yapmam gerekeni yapamam bebeğim. Bu senin gücünden ya da inancından şüphe etmem değil, bu ailemi koruma ihtiyacım. Benim olanı korumak ve senin yanında olmaya cüret ettikleri için onlara bedel ödetmek."

"Cyrus," diye fısıldıyorum ama çenemi sıkıca kavırıyor.

"Sen bizimsin bebeğim ve bizim olana dokunmaya çalışan herkes acı içinde ölür. Peşlerinden gitmememi isteme benden. Sana yalan söylemeyeceğim, asla. Sana söylemiştim. Ben buyum işte. Bir katil, ailesini korumak için her şeyi yapabilecek biri. İyi bir adam değilim ama seninim. Hepimiz öyleyiz."

"Senden onları öldürmememi istemiyorum. Kim olduğunu biliyorum Cyrus, hepinizin kim olduğunu. Sadece sana güvende olmanı ve eve, bana geri dönmeni söylemek istedim, ellerinde onların kanı olsa bile." Parmak uçlarımda duruyorum ve onu sertçe öpüyorum. Kanlı, yaralı elim yanağını kavırıyor ve çekilmeden önce bir an için ona doğru eğiliyor. Bana son bir kez baktıktan sonra dönüp fırtına gibi dışarı çıkıyor.

Dudaklarını kaplayan intikamın tadını hâlâ alabiliyorum ve sanki o lekeden kurtulmak ya da onu hatırlamak için parmaklarımı kaldırıp kendiminkini siliyorum.

Beni korumak için öldürmek isteyen biri hiç olmamıştı. Neden bir zamanlar soğuk olan kalbim sıkışıyor?

Faye bir dakika sonra ortaya çıkıyor ve beni arabasına götürmesine izin veriyorum. Beni eve ve yatağa götürmekle ilgili saçmalıyordu.

"Eve gitmiyoruz," diye araya girerek endişeli sözlerini kesiyorum.

"Bekle, ne?" diye soruyor, şaşkınlıkla gözlerini kırıştırarak. "Crew bana yapmam gerektiğini söyledi, seni bağlamam gerekse bile."

"Eve gitmiyoruz dedim. O üçünün bana saldıran pisliklerle tek başlarına uğraşmalarına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Ben mi? Hayatta olmaz. Bir aile olduğumuzu, bu işte birlikte olduğumuzu söylediler. ama, biz

hala yetişebilir ve beni başka bir zaman bağlayabilirsin." O aval aval bakarken ben kemerimi bağladım.

"Onları takip etmek mi istiyorsun?"

"O pislikleri öldürmelerine yardım etmek istiyorum," diye açıklıyorum. "Bazen beni korkutuyorsun," diye fısıldıyor.

"Güzel," diyorum gülümseyerek. "Hadi gidelim."

"Beni öldürecekler," diye mırıldanıyor ama arabayı çalıştırıyor.

"Hayır, seni onlardan koruyacağım. Şimdi Crew olmanın ne demek olduğunu görelim, olur mu?"

Üç erkek arkadaşımı takip etmek için trafiğe çıkarken bile "Öldük biz amına koyayım" diye mırıldanıyor.

"Ölü adamı görmeye gidiyoruz, şehrin ölü adamını," diye şarkı söylüyorum ve o bana endişeli bir bakış atıyor.

"Tamam, sadece bazen değil, her zaman korkutuyorsun" diyor ama bu ikimizi de güldürüyor. "Ama sen etrafımdayken hayatın sıkıcı olduğunu söyleyemem. Tamam, hadi yapalım şunu."

Otuz Yedinci Bölüm

Cyrus

Hep birlikte gelelim diye arabayı kulübe getirdik ama artık bizim lehimize çalışıyor. Bray ve Asher telefon ederken ben arabayı kullanıyorum. Bunu yapacak kadar sakın olamam. Şu anda bile direksiyonu o kadar sert kavırıyorum ki kırılmamasına şaşıyorum. İçimden daha önce hiç olmadığı kadar öfke akıyor.

Onun için gelmeye nasıl cüret
ederler? Ona dokunmaya nasıl
cüret ederler?

Bu benim hep endişemdi, onun bizim zayıf noktamız olduğunu düşünecekler ve bize ulaşmak için onu incitmeye ya da kullanmaya çalışacaklardı. bilmem gerekirdi. Yumruğumu direksiyona vuruyorum ve Bray konuşmaya geri dönmeden önce bana yan gözle bakıyor ve ben de bunu onlara saklamak için kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Olan oldu ve ona yakın oldukları için bile ölecekler.

Bray telefonu kapattığında bize döndü. "Tamam, görünüşe göre çantacılar, para kaçakçıları ayrıldı. İki taraf. Biri bizi saf dışı bırakmanın daha çok işlerine yarayacağını ve malı onların yönetmesini sağlayacağını düşündü, diğerleri ise

kabul etmediler. Normalde birlikte çalıştığımız kişiler bize bir adres verdiler ve bu işin içinde olmadıklarını kanıtlamak için iyi niyet göstergesi olarak bizimle orada buluşmak istediler."

"Daha çok onların kontrolünü geri almamızı izlemek istiyorlar," diye hırslıyorum.

"O da var. Bizi aradan çıkararak daha fazla para kazanabileceklerini düşünen ve bunu yapmak için Blair'i kullanmaya çalışan açgözlü piçlerle uğraştıktan sonra onlarla yeni bir anlaşma yapıyoruz."

"Şerefsizler," diye mırıldanıyor Asher.

"Kulübün kameraları elimde. Görünüşe göre adres doğru. Şu anda oraya gidiyorlar; onları takip ediyorum. Dört adam, Blair'in tarif ettiği kişiler ve toplanıyorlar."

Bray öfkeyle, "Sorun değil, bunun onlara bir faydası olmaz," diye tersliyor. "Kahretsin, onun peşinden gittiklerine inanamıyorum."

"Yapabilirim," diye homurdandım. "Bir şeyler olacağını biliyordum. İşte bu yüzden yaklaşmasına izin vermek istemedim."

"Onu siz de sahiplendiniz," diye karşılık veriyor Asher. "Sadece bizi suçlama."

"Bunu biliyorum!" Elimi tekrar direksiyona vurarak çığlık atıyorum. "Ama onu korumamız gerekiyor."

"Ve yapacağız," diye yatıştırıyor Bray, "ve bu pisliklerle bir mesaj göndereceğiz. Kimse bir daha ona yaklaşamayacak, zaten ününün etrafta dolaştığından bahsetmiyorum bile. O kolay bir hedef değil Cy."

Haklı ama bu öfkemi azaltmıyor. Orada olmalıydım. En kendini korumak zorunda kalmamalıydı. Onu tehlikeye attık, bunu değiştiremem ama bir daha kimsenin onun peşine düşmemesini sağlayabilirim.

Bir oyun olarak başlayan, onu kendi bencil ihtiyaçlarımız için sahiplenmek, gerçek ve tehlikeli bir şeye dönüştü, çünkü o bizim, o Crew ve şimdi onu güvende tutmak için öldüreceğiz. Bu asla kopmayacak bir bağ. Blair bizden kaçmak istese bile kaçamaz.

Bu dünyada hiçbir yer bizden güvende olamaz. Bu lanet gezegende asla zarar vermeyeceğimiz ama uğruna her şeyi mahvedip öldüreceğimiz tek kişi o.

Adres eski, köhne bir bar ama bu gece kapalı. Otoparkın tek giriş ve çıkışını kapatarak yanaştığımızda, arabalarının orada tartıştıklarını görüyorum. Boku yediklerini biliyorlar ve farlarımı yakıp onları aydınlattığımda gerçekten altlarına sıçıtlarını görüyorum. Arabadan inip bir süre arabaya yaslanıyorum.

"Dikkatimizi çekmek isteyen pislikler siz miydiniz?" Soruyorum ve kapımı çarpıyorum, diğerleri de beni takip ediyor. Ses yüksekti, adamların sıçramasına neden oldu. "Crew'u istediniz, değil mi? İşte buradayız. Yoksa siz sadece kızların peşinden gidebilen korkaklar mısınız?"

İçlerinden biri silahını çekip bana doğrultuyor ve yanağındaki derin, kanlı kesiği fark ediyorum.

"Bunu benim kızım mı yapıyor?" Taze kesiğe başımı sallayarak sırtıyorum. "Ben de onu daha fazla sevmeyeceğimi sanıyordum."

"Sizi öldüreceğiz!" diye bağılıyor, silahını sanki meramını anlatmak istermiş gibi sağa sola sallıyor.

Aptal.

Yaklaşarak alnımı silahın namlusuna dayıyorum ve birkaç santim ona bakıyorum. "Tetiği çekersen, yürüyen ölü bir adam olursun. Artık seni kurtarabilecek tek kişi biziz." Kafası karışmış ve korkmuş bir halde gözlerini kaçırıyor ve diğer arabaların alçak gümbürtülerini duyduğum anda geri çekilirken gülüyorum. "Sana söylemiştim. Aptal bir hain olmakla hiçbir yere varamazsın. Sadece Crew'u değil, tüm organizasyonunu kızdırdın ve şimdi senin için geliyorlar."

"Kahretsin, dostum, bunu yapmamamız gerektiğini biliyordum!" diye bağılıyor içlerinden biri ve sonra kaçmak için arabaya binmeye çalışıyor.

"Bray," diye emrediyorum, sesim kırbaç gibi. Gülüyor, kaputun üzerinden kayıyor ve adamı sürükleyerek yere atıyor.

"Bırakın bizi!"

"Mümkün değil," diye alay ediyor Asher, onu görebilmeleri için farlara doğru adım atarak. "Bize ait olana zarar vermeye çalıştın. Blair'e bizden başka kimse dokunamaz."

"Siktir, üzgünüz dostum! O iyi. Çılgın sürtüğ kendine zarar verdi-" "O değil," diye hırladım ve adamın elini silahla birlikte tutarak patlarken yan tarafa. Bileğini kırarak kemiklerini birbirine geçiriyorum. "Onu incittin, korkuttun."

Genelde birlikte çalıştığımız adamların geldiğini duyuyorum, ardından daha fazla ışık etrafımızı sararken kapılar çarpıyor.

"Onları senin için öldürmemizi ister misin?" Liderleri Aldridge sesleniyor. Çılgılık atan adamın gözlerine bakarak onu şimdilik görmezden geliyorum. Öfkem beni ele geçiriyor, onu öldürmemi ve canını acıtmamı istiyor.

"Daha işim bitmedi," diye bağııyorum ve o çılgılık atarken parmaklarının her birini dikkatlice kırıyorum. Onu bırakarak, yere düşmesini izliyorum.

önünde yere çömelirken. "Umarım buna değmiştir. Onun için olduğunu bilerek bu gece burada öleceksin."

"Lütfen!" diye yalvarıyor.

"Yalvarma lan, acınası bir durum. Yalvardı mı? Ağladı mı? Hayır, kışınıza tekme bastı çünkü o Crew! O bizim!" Yüzüne karşı bağıyorum. "Ve şimdi benim için bir mesaj göndereceksin. Şehirdeki tüm aptallara söyle, sonlarının sizin gibi olmasını istemiyorlarsa uzak dursunlar. Ölü, unutulmuş."

Bray ve Asher'a başımla selam verdikten sonra Aldridge'e dönüyorum. "O üçü senin olsun, bu bizim."

Islık çalıyor ve adamları onları toplayıp konuşmaya götürürken biz de Blair'in tarifinden o olduğunu anladığımız emri veren salağın etrafını sarıyoruz. "Hamle yapmaya çalışan başka biri var mı?" Asher'ın kameralarla ilgili korkularını bildiğim için soruyorum, Blair'in fotoğraflarını paylaşan hesabın arkasındaki kişiden bahsetmiyorum bile. Ama o kişisel ve önemsiz görünüyor, bu farklı.

"Sadece biz," diye itiraf ediyor ama ona inanıp inanmadığımı bilmiyorum, bu yüzden başımı kaldırıp Asher'a bakıyorum.

"Gerçek olabilir, ama değilse, her kimse onu bulup öldüreceğiz."

"

Bu beni biraz sakinleştirdi. "Onu ayağa kaldırın."

Bray dener, ama adam orada ağlayarak asılı kalır, o da onu bir yumrukla yere düşürür.

iğrenç bir hırıltı.

"İyi, bırak dizlerinin üzerinde bir köpek gibi ölsün," diyorum, atılmış silahını kaparak. Silahı silmeden önce kafasına iki el ateş ediyorum. "Arabaya," diye emrediyorum, ölümü karşısında boşluktan başka bir şey hissetmiyor, bir daha Blair'e dokunamayacağı için bir parça memnuniyet duyuyorum.

Birlikte onu sürücü koltuğuna oturtup silahı yerleştiriyoruz. Aldridge işini bitirdiğinde diğer cesetleri de sürüklüyor ve ekliyor. Benzin deposunu bıçaklayıp arabayı su basmasına izin vermeden önce, sıırıslık olmasın için bagajdan biraz ekleyerek ters giden bir kavga gibi görünmesini sağlıyoruz.

"İyi miyiz?" Aldridge beni izlerken soruyor.

"Evet, adamlarını hizada tuttuğun sürece. Yanlış bir hareket yaparsan bir dahaki sefere sen olursun," diye homurdanırken bir sigara yaktım ve uzun bir nefes çektim.

Sigaramı benzinle ıslanmış arabaya fırlatırken Bray ve Asher'la birlikte arkama yaslanıp arabanın alevler içinde kalışını izliyorum.

Kimse kızımızı incitemez.

Kimse ailemize zarar veremez.

Otuz Sekizinci Bölüm

Blair

Onları şehir boyunca ve bazı rastgele ara sokaklarda takip ediyoruz. Tanrı bilir nereye gideceklerini nasıl biliyorlardı. Ağaçların arasında kaybolmak üzereyken eski bir bar görüyoruz, görünüşe bakılırsa bir batakthane. Tabelası kapalı, içeride hiç ışık yok ve çakıl taşlı park yeri loş bir şekilde aydınlatılmış ve orada sadece bir araba var. Crew yanaştığında Faye bizi saklamak için ağaçların arasına giriyor, giriş ve çıkışı engellemek için yan dönüyor. İzlemek için öne doğru eğilip gözlerimi açıyorum.

"Belki de gitmeliyiz?" diye öneriyor, Cyrus inerken dördünü birden gördüğümüz adamları.

"Henüz değil, yardımımıza ihtiyaçları olabilir."

"Blair," diye mızızlanıyor ama ben onu susturuyorum ve o da görünmememiz için ışıkları kapatarak yere çömeliyor.

Olanları izliyoruz ve silahı kaptığında donup kalıyorum.

"Blair," diye tıslıyor ama sesindeki korkuyu duyuyorum. Şiddete, silahlara ve ölüme alışık değil. O... masum. Onu getirmemeliydim ama artık geri dönmek için çok geç.

Tam dışarı çıkıp yardım edecektim ki daha fazla araba sesi duydum. Cyrus şaşırmış görünmüyor, bu da acele etmememin tek nedeni. Aslında, arabalar yanaştığında adamla konuşuyor. Kim o adam? Dinlemek için camımı indiriyorum ve Aldridge ismini yakalıyorum. Birlikte çalışıyor gibi görünüyorlar, yani düşman değiller. Koltuğumun kenarına tüneyip, beni güvende hissettirmek, bana zarar verecek birini durdurmak için neler yapmaya hazır gözlemliyorum. Peşimden gelen adamları sadece incitmekle kalmayıp öldüren Crew'un sahip olduğu gücü izlerken amım sıkılıyor.

"Onu öldürdüler," diye fısıldıyor. "Blair, birini öldürdüler!"

Ona döndüm ve başımı salladım. "Yaptılar ve yapmasalardı, o adam onları öldürürdü ve sonra bana daha kötüsünü yapardı."

"Lanet olsun, haklı olduğumu biliyorum ama Tanrım, daha önce kimsenin öldüğünü görmemiştim."

"Şanslısın," diye fısıldıyorum ve ikimiz de sessizce sahneye geri dönerken onun sorgulayan bakışlarını hissediyorum.

Arabanın alevler içinde kalışını, dumanların gökyüzüne yükselişini izlerken, "Buradan çıkmalısınız," diye mırıldanıyor.

O arabayı çalıştırıp yavaşça geri çekilirken dalgınca başımı sallıyorum, olay yerinden olabildiğince hızlı ayrılıyoruz ama yeterince hızlı değil. Diğer arabalardan biri bizi fark ediyor ve kovalamaya başlıyor.

Sikeyim.

"Buradan dönün," diye emrediyorum ama çıkmaz sokak ve arkamıza baktığımızda bizi içeri sokmamışlar.

"Bahse girerim çete üyeleri cinayet tanıklarını sevmezler," diye Faye.

"Sakin ol, ben hallederim. Crew'u tanıdıkları çok açık," diye onu temin ediyorum ve bana doğru uzanırken bağırmasını duymazdan gelerek dışarı çıkıyorum.

Arabalarının kapılarını duyuyorum ve onlar da inerken gölgelerini görüyorum. "Kimsin sen?" diye sesleniyorlar ben farlara doğru adım atarken.

"Adım Blair, Crew'un kızıyım."

"Saçmalık, kızlarının onları takip etmesine ya da yalnız kalmasına izin vermezler!" diye bağırıyor ve bir silah sesi duyuyorum ve bana doğrultulduğunu anlıyorum, bu yüzden ellerim havada donup kalıyorum.

"Ben Blair Crew," diye tekrar deniyorum, tam o sırada motorların gürültüsünü duyuyorum ve onları takip ettiğim için kıcıma tekme basacak olsalar da beni kurtarmak için burada olduklarını düşünerek biraz sarkıyorum.

Ama bu Crew değil, motorlar ve ben donuyorum. Lanet olsun, sayıca azız. Ne yapacağız? Arabanın yanında duruyorlar ve ben Faye'e doğru geri çekilirken bile durumu değerlendirdiklerini hissediyorum - ama sonra bir kıkırdama duyuyorum.

Bir adam sırtarak ışıkların önünden geçerken, "Bu Crew'un kızı," diyor. "Tekrar merhaba, Blair."

Gülümseyerek rahatlıyorum. "Jay, değil mi?"

"O benim." Başını sallıyor, kollarını kavuştururken sırtıyor. "Tek başına ne yapıyorsun? Buraların tehlikeli yollar olduğunu bilmiyor musun?"

"Sadece eğleniyorum." Sırtıyorum. "Ben artık gideyim." "Sen git."

Kapı arkamdan açılıyor ve irkiliyorum. "Blair? Biraz kış tekmelememi ister misin?"

"Ben hallederim!" Faye'i görmeye çalışarak arkama bakan Jay'e gözlerimi kısarak cevap veriyorum. "Görecek bir şey yok."

"Jay, neler oluyor?" diye karanlık, gürleyen bir ses geliyor. Başka bir motorun önünün kesildiğini duyuyorum ve sonra kocaman bir gölge arabaların ışıklarını kapatıyor. "Onu duydunuz, gidin," diye çete üyelerine emrediyor ve onlar da bizi motorcularla baş başa bırakarak gidiyorlar. Kocaman gölgeye bakıyorum. Boyu 1.80'in üzerinde, belki de 1.80'e yakın. Kaslı ve güçlü olduğu belli. Yüzünü göremiyorum ama Jay dikkat kesiliyor, hâlâ gülümsüyor.

"Yok bir şey Prez, sadece Crew'un kızının iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Öyle mi?" diye soruyor karanlık, alçak gürleyen ses ve sonra Faye'in hışımla bana doğru geldiğini duyuyorum ve iç çekiyorum.

"Dinleyin pislikler, bırakın bizi!" diye bağırıyor, belli ki başımızın belada olduğunu düşünüyor. "Kıçınıza tekme , kaç tane steroid aldığınız umurumda değil!" "Faye," diye gülerek araya giriyorum, elini tutuyorum. "Onlar arkadaş, ve gidiyoruz, iyi geceler çocuklar." Nefesinin altında homurdanırken onu arabaya doğru sürüklüyorum. İçeri girdiğinde kapıları kilitliyor ve ellerini direksiyona koyuyor, sonra adam nihayet ışıktan uzaklaşıyor, böylece onu görebiliyorum ve bunu yaptığımda Faye'in bir nefes aldığını duyuyorum.

"Kim o?" diye fısıldıyor saygıyla ve adamın pencereden ona aynı aç bakışını attığını görüyorum.

"Trouble, hadi gidelim," diyorum.

"Evet... evet, git," diye mırıldanıyor, arabayı çalıştırıp geri dönmeye başlamadan önce sersemlemiş gibi gözlerini kırıştırıyor - yine de Jay'in prez'ine son bir kez bakmadan değil. Kahretsin, neden hep kötü adamları istiyor? Ve adama bakılırsa, o da onu istiyor.

Kahretsin, ben de başımın belada olduğunu sanıyordum. En azından onu gerçekten idare edebilir.

Faye beni eve bırakıyor ve neyse ki çocuklar burada değil. El sallayarak vedalaşıyorum ve yukarı çıkıp yatağıma uzanıyorum. Geçirdiğim günden sonra çok yorgunum ama benim için yaptıklarını düşünmeden edemiyorum.

Benim için öldürdüler.

Bunu bir keresinde başka biri yapmıştı ama aynı şey değildi. Beni güvende tutmak için öldürmediler, beni tutmak, tuzağa düşürmek, korkutmak için öldürdüler.

Beni koruduğunu sandığı bir şey yaptılar.

Onu düşünmek bile beni doğrulmaya, yatak başımın arkasına doğru sürünmeye ve kollarımı bacaklarıma dolamaya itiyor.

O hapiste, ben güvendedim. Hak ettiği gibi hapiste çürüyor. Bunu biliyorum, hatta taşındık bile, ama bu, onun aldığı tüm hayatları ve beni kendisinin yapmaya çalışırken benimkini nasıl yok ettiğini hatırladıkça hissettiğim korku ve acıyı durdurumuyor.

Gözlerimi kapatarak güzel zamanları hatırlamaya çalışıyorum. Ne onu, ne o geceyi, ne de öncesinde ve sonrasında dehşet içinde geçirdiğim tüm geceleri. Takip edilmeyi, çiçekleri, mesajları ya da kameraları değil. Lucas'ın kollarında korkudan ağlayarak, neden ben ya da beni kimin takip ettiğini merak ederek geçirdiğim zamanları değil. O zamanlar bilmiyordum. O gözyaşlarımı silerken ve bana asla zarar vermeyeceklerini söylerken çok masumdum.

Yanılıyordu.

Polis de bana yapabilecekleri bir şey olmadığını söylediğinde öyleydi. İşe yaramaz herifler resmen beni onun üzerine attılar ve kendi başımın çaresine bakmam için beni bıraktılar. Yine de benimkinden daha fazla hayat mahvolduğunda hiçbir sorumluluk almadılar. Önemli değildi, insanlar yine de bunun benim hatam olduğuna karar verdiler. Gençken bile onu cesaretlendiriyor, baştan çıkarıyor olmalıydım ve o kendini kontrol edemiyordu.

Saçmalık.

O lanet bir psikopattı ve bunu şimdi biliyorum.

Yanlış bir şey yapmadığımı biliyorum. Ben sadece yaşamaya çalışıyordum ve o benim kanatlarımı kırmaya çalışıyordu. Beni bir kafese koyup, solup ölene kadar tutmak istiyordu.

Elim bileğimi çevreleyen neredeyse görünmez yara izlerine gidiyor, bu izler diğer bileğimdeki bağlama izlerini yansıtıyor. İçimdeki her şeyle çok mücadele ettim ama yine de onu durdurmaya yetmedi.

Onları

kurtarmak için.

Arkadaşlarım.

Benim

ailem.

Lucas.

Beni umursayan tek lanet insanlar. Annem kesinlikle umursamazdı, ama onlar? Beni beslediler, gülümsettiler ve bana yaşamının ne demek olduğunu gösterdiler. Yanımda kalmama izin verdiler ve birlikte yıllar geçirdik, anılar biriktirdik ve ailemiz olmadan geleceğimizi hayal ettik. Sonra, aniden, bir gecede hepsi gitti, onun kanlı, canavar elleri tarafından silindi. Dünyada yapayalnız kalmıştım ve o kadar öfkeliydim ki bu beni çarpıtmıştı.

Neden ben?

Her zaman sorduğum bir soru ama ona hiç sormadım. Sormalıydım ve şimdi beynime kazındı. Okulumuzdaki, şehrimizdeki onca kız arasından neden ben? Ben ne yaptım ki? Söylediğim bir şey yüzünden mi? Davranışlarım mı? Gördüğü bir rutin mi? Bana sahip olmak için bu kadar çok hayatı mahvetmesine ne sebep oldu? Bilmem gerek, bilmem gerek ki belki bir yapmam. Böylece tekrar güvende olabilirim. Hapiste olduğunu bilmek bile yeterli değil. Kabuslarımı durdurmuyor, tetikleyicilerimi durdurmuyor ve ardımda bıraktığım tüm yıkık ilişkileri ve arkadaşlıkları durdurmuyor. Güvenmek, sevmek ve açılmak için mücadele ediyorum, bu insanları tekrar kaybedeceğimden korkuyorum.

Gözlerimde yaşlar oluşuyor, kirpiklerimi ıslatıyor ve onları elimin tersiyle siliyorum. Ben zaten yeterince gözyaşı döktüm, o daha fazlasını alamaz.

Sadece... bir an iyiyim, sonunda hayatıma devam ediyorum ve aşık oluyorum ve sonra aniden kanla kaplı binaya geri dönüyorum, ellerini vücudumda hissediyorum.

Mantıksal olarak bunun asla atlatamayacağım bir şey olduğunu biliyorum. Travma her zaman benimle olacak, ruhumda bir yara gibi, ama bir gün, umarım sonunda yeterince iyileşir, böylece açık bir yara olmaz, ama kapanmaya, iyileşmeye başladığını fark ediyorum. Daha az kabus görüyorum, öfkem azalıyor,

ve insanlara güveniyorum, gülüyorum, onlar beni terk etmeden önce onları terk etmek yerine içime alıyorum.

Devam ediyor muyum?

Neden bu düşünce beni hem sevinçle hem de nefes almakta zorlanacağım kadar acıyla dolduruyor?

Hayatıma devam , bu onları unutacağım anlamına mı gelir? Ya bunu yapamazsam?

Ya acı verse bile onları hatırlamak istersem?

Sarmalda olduğumu ve aptalca bir şey yapacağımı bilerek, karanlığı savuşturmaya çalışarak telefonumu elime alıyorum. Gönder tuşuna basmadan önce tereddüt ediyorum ve yatağın üzerine bırakıyorum. Soruları olacaktır, ama burada gözlerim yaşlı otururken, nefes almakta zorlanırken, bunun zayıflığa, denemeye değer olduğunu fark ediyorum.

On dakika sonra ayak seslerini duyuyorum ve kapının çarparak açılması beni daha çok ağlatıyor. Beni yanaklarımdan süzülen gözyaşlarıyla kendime sarılmış halde buluyorlar.

"Kız bebek mi?" Cyrus mırıldanır.

"Sana ihtiyacım var," diye itiraf ediyorum, hıçkırıklara boğulmadan önce izin verdiğim tek zayıflığı döküyorum. Asher beni kollarına çekiyor ve ellerinin soğuk, yapışkan hissini değiştiriyor. Bray gözyaşlarımı siliyor ve saçlarımı okşuyor, bana fısıldıyor ve Cyrus elimi tutuyor, karanlıkta benimle birlikte duruyor ve şeytanlarımı uzak tutuyor.

Hepsi benim için savaşmaya hazır.

Çünkü... çünkü onlar beni önemsiyor. Ben de onları önemsiyorum. Sonunda hazırım.

Sonunda iyileşiyorum ve onlara her şeyi anlatmadan, gerçek ben ve taşıdığım tüm yaralar hakkında nasıl hissettiklerini etkileyip etkilemeyeceğini bilmeden bunu bitiremeyeceğimi biliyorum.

Başımı Bray'in omzundan kaldırıp sulu gözlerimi gözlerinde gezdiriyorum. "Bende TSSB var."

"Sevgilim, söylemene gerek yok-" Asher usulca başlar.

Başımı sallayıp sözünü kesiyorum. "Var, sana söylemem gerek. Bilmen gerekiyor. Beni ailenize aldınız, bana baktınız, beni mutlu ettiniz ve beni korumak için her şeyi yaparsınız. Bana hiç yalan söylemedin, hiçbir şeyi saklamadın... ama ben sakladım. Bu kadar sık taşınmamızın bir sebebi var, böyle olmamın bir sebebi var. Neden bu kadar kızgıyım, her şeyden nefret ediyorum ve kimseye güvenmeyi reddediyorum?" Derin bir nefes alıyorum, karanlık bana bir kez olsun korku yerine cesaret veriyor. "Hikayenin tamamını hiç kimseye anlatmadım, anlatamadım, sanki kafamın içinde hapsolmuş gibiydi. Sanki yüksek sesle söylemek

gerçek kılmak. Ama zaten gerçek ve bu sözleri söylemek onun hayaletine güç vermeyecek, sadece bana sonunda hayatıma devam etmem için bir şans verecek. Ve ben istiyorum, hayatıma devam etmek istiyorum... hepinizle birlikte. Gerçek beni bilmenizi, tanımanızı istiyorum."

"Bebeğim, şimdi ya da ne zaman konuşmak istersen biz buradayız. Bunu bizim için değil, kendin için yap. Ne söylersen söyle, bu bizim hislerimizi değiştirmeyecek."

"Hepimizin geçmişi var," diyor Bray hüzünle. "Unutmak istediğimiz şeyler... sadece karanlıkta düşündüğümüz travmalar."

"Sen de bizimle aynı yaraları . Korkma Blair, atlayışını yap, söz veriyorum seni yakalayacağız."

Açık ve içten olan gözlerine bakıyorum. Bu üç adam içimdeki tüm o boş, kırık parçaları dolduruyor, beni bir bütün haline getiriyor.

Cyrus'un gücü.

Bray'in kahkahası.

Asher'in umutları.

Onlar benim arkamı, kalbimi kolluyorlar ama ben onların kırık parçaları kendilerinin tutmasını istiyorum. Zamanı geldi. Bunu taşımaktan, her şeyi mahvetmesine izin vermekten çok yoruldum. Bunu lekelemekten çok korkuyorum, bu yüzden belki bırakabilirsem ve onlara anlatabilirim, anlayacaklar ve belki kalacaklar.

Onların sabırlı gözlerine baktığımda, bunu yapacaklarını biliyorum. Hiçbir şey onları çeviremez. Bir kez Crew, her zaman Crew.

Her zaman karanlıkta yanımda olacaklar, bana güvenecekler, beni sevecekler ve beni koruyacaklar. Aile budur işte. Sizinle birlikte ışığı deneyimleseler bile acınızın yükünü taşımanıza yardımcı olurlar. Bu güvenle, vermek ve almakla ilgilidir. Her zaman mutlu olamazsınız, bu gerçek hayat değildir. Aile kirli, kanlı bir karmaşadır ve ben buna bayılıyorum.

Onları seviyorum, farkındayım ve ağzımı açık bırakan da bu. Onları kaybetme korkusu, geçmişime kelimeler aracılığıyla güç verme korkusundan daha ağır basıyor. Sonunda anlıyorum ki korku her zaman orada olsa da beni durduramaz, eğer hayatıma devam etmek istiyorsam. Ondandır her zaman korkuyor olabilirim ama hayatımın bir saniyesini daha kontrol etmesine izin vermeyi reddediyorum.

Ben kazandım, o değil.

Onlarla birlikte.

Benim ekibim.

Üvey kardeşlerim.

"Takip edildim," diye geveliyorum ve dudaklarımı içe doğru kıvrırken Bray göz kırıyor. "Okulda kıskanç kızlardan geldiğini düşünerek sildiğim rastgele, tuhaf mesajlarla başladı. Popülerdim, mutluydum. Arkadaşlarım ve harika bir erkek arkadaşım vardı. Birlikte bir hayat planlıyorduk; evlenecektik." Cyrus irkildi. "Bir ev seçmiştik ve seyahat edecektik. Mutluydum, çok mutluydum. Sonra çiçekler gelmeye başladı. Sadece erkek arkadaşım ya da bir hayranım olduğunu düşündüm ama onun bu konuda hiçbir şeyden haberi yoktu. Sonra izlendiğimi hissettim. Telefonumda ya da dizüstü bilgisayarımda resimler çıkıyordu. Bazıları dışarıda yürürken ya da partilerde... ve sonra ben uyurken odamda. İhbar ettim ama polis hiçbir şey yapmadı. Her zaman çok korkuyordum ve daha da kötüye gitti. Uyandığımda yanımdaki çarşafı karıştırılmış buluyordum. İçeri girer ve hediyeler bırakırdı. Bazen eve geldiğimde külotum kullanılmış ve yatağımın üzerinde olurdu.

"Bir gün Lucas'a neredeyse bir araba çarpıyordu ve o olduğunu biliyordum. Tekrar polise gittim ve yardım için yalvarıp yakardım. Hiçbir şey yapamadılar. Beni koruyamadılar ve bir hafta sonra olan oldu. Bir partiden dönüyorduk ve ben kendimi tuhaf hissetmeye başladım, diğerleri de öyle. Arabayı kullanan arkadaşım bayıldı ve yoldan çıktık. İşte o zaman bize ilaç verildiğini anladım. Hatırladığım son şey, her şey kararmadan önce yüzümden kan damlarken baş aşağı asılı durduğumdu."

"Blair," diye fısıldıyor Asher, ben gözlerimi yatağa indirirken.

"Lütfen, izin verin bunu anlatayım," diye yalvarıyorum, kelimeler boğazımda düğümlenmeden devam etmem gerekiyor. "Bizi kaçırdı. Bana ve onlara kızgındı. Beni ondan çaldıklarını düşünüyordu, özellikle de Lucas'ı. Ona erkek arkadaşım dediğim, onu öptüğüm, ona dokunduğum için kızgındı. Bana onu aldattığımı söyledi. Çok korkmuştum. Bizi ıssız bir yerdeki eski, terk edilmiş bir ahıra bağladı. Tavandan sarkıyordum, yere zar zor dokunabiliyordum. Arkadaşlarım önümdeki sandalyelere bağlanmıştı ve ben onlardan önce uyandım. Saman ve yağmur kokusunu hala hatırlayabiliyorum. Uyandıklarında çığlık attılar, gözleri kocaman ve ağızları tıkalıydı. Kurtulmaya çalıştılar ve o güldü, tüm bu süre boyunca izledi, ışığa adım atmadan önce..."

"Efendim?" Kekeliyorum, gözlerim kocaman. Parmaklarım ellerimi tutan ipin etrafında kıvrılıyor, gerginliği azaltmaya ve kısa elbisemin yükselmesini engellemeye çalışıyorum. I

Gözlerimi Abigail, Cara, Jones, Jack ve Lucas'a diktim. Hepsi de benim hissettiğim kadar şaşkın görünüyor.

Lucas donakalır, gözleri kısılır.

"Bana Ryan de, olur mu?" diye mırıldanıyor ve ben göz kırpyorum.

"Bay Andrews?" Gördüğüm şeyin gerçek olup olmadığından emin olamadan söylüyorum. İngilizce öğretmenim neden burada? Neler oluyor?

"Ryan!" diye kükrüyor ve bana tokat atmak için acele ediyor. Bağırduğımda başım yana savruluyor ve diğerlerinin tıkaçlarının arkasından bağırıklarını duyuyorum, ama soğuk elleri yüzümü ona çevirdiğinde nefesim donuyor. Bir zamanlar nazik olan o kahverengi gözlerde hiçbir şey görmüyorum. Bunu daha önce nasıl fark edemedim? İçinde saklanan deliliği? Yanaklarımı öyle sert kavlıyor ki dudaklarım büzülüyor. "Söyle, adımı söyle."

"Ryan," diye mırıldanıyorum ezilmiş dudaklarımın arasından ve o da beni . Nefesimi içime çekiyorum, kalbim küt küt atarken gözyaşlarımı uzaklaştırıyorum. "Lütfen, neler oluyor? Bir kaza geçirdik-"

"Evet, ne yazık ki hepinizi bayıltamadım ama bu kadar çabuk araba kullanmanızı beklemiyordum," diye homurdanıyor ve derste beni gülerken ya da konuşurken yakaladığında yaptığı gibi parmağını yüzüme doğru sallıyor. "Çok yaramazsın, Blair."

"Blair!" Lucas ağzındaki tıkaçın arkasından bağırıyor.

"Kapayın !" diye hırlıyor, onlara dönerek. "sizinle işimin bitmesini istemiyorsanız!" Onlara bakarken vücudu titriyor ve gözlerim ağlayan Cara'ya kayıyor. Korkuyla mesanesini bıraktığı anı görüyorum. Yaklaşıyor. "Ne iğrenç-"

"Ryan," diye sesleniyorum, dikkatini üzerimde tutmaya çalışıyorum, beni istediğini biliyorum, onları değil. Sonunda her şey yerine oturuyor. "Sensin," diye fısıldıyorum. "Çiçekler, resimler-"

"Beğendin mi?" diye soruyor ve kanımı donduran bir gülümsemeyle geri dönüyor. "Dayanamadım. Çok güzelsin ve uyurken..." Eli pantolonuna doğru kayıyor ve orada sikişinin sertleştiğini görüyorum. "Hep benimle dalga geçiyorsun ama artık sorun yok. Buradayım ve birlikte olabiliriz. Önemsediğini göstermekten korktuğunu, işim ve insanların ne düşüneceği konusunda endişelendiğini biliyorum ama seni herkesten koruyacağım."

"Ben güvendeyim."

"Sen değilsin! Seni kullanıyorlar! Seni incitiyorlar! Onun yüzünden ağladığını gördüm. Onlar sadece engel oluyorlar. Artık birlikte olabileceğimizi görmüyor musun?" diye bağırıyor yüzüme.

"Lütfen bırak gidelim, kimseye söylemem!" Hıçkırarak yalvarıyorum. Ellerini kaburgalarımaya koyup vücudumun sallanmasını durdururken bundan bir çıkış yolu düşünmeye çalışıyorum.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim, Blair. Artık benimsin." Arkasını dönüyor. "Ama önce onlardan kurtulmam gerek. Senin onlara değil, sadece bana ihtiyacın var. Sonsuza kadar."

"Bebeğim." Yüzümü silerken Cyrus'un sesi beni kendime getiriyor.

"Onlara acı çektirdi. Çığlık attılar, ağladılar. Hepsini hatırlıyorum. Dikkatini onlardan uzaklaştırmaya çalıştım. Beni kurtarmış ve safra boğazımı tırmalarken bile istediğim şey oymuş gibi davrandım. O da buna inandı, karasevdedan gözü dönmüştü. Bu Lucas'a ellerinden birini serbest bırakma şansı verdi ama bir şekilde duydu. Çılgına döndü-" Nefesimi içime çekiyorum. "Lucas'ı bıçakladı. Çığlık attım, ağladım ve öfkelenim. Ondan nefret ettiğimi, hasta bir pislik olduğunu ve Lucas'ı sevdiğimi söyledim. Lucas'ın olduğumu ve asla onun olamayacağımı söyleyerek yapmamam gereken şeyleri söyledim. Bundan hoşlanmadı."

Bir an için tekrar göz göze geliyorum. "Onun olduğumu göstermek için onların önünde bana tecavüz etti." Acı acı homurdanıyorum. "Lucas... Lucas ağladı. Gözyaşlarını hatırlıyorum. Bunu atlatabilmek için gözlerimi ondan ayırmadım. Ama bu onu herhangi bir bıçak yarasından daha çok incitti çünkü beni koruyamadı. Daha sonra, arkadaşlarımdan kurtulmak için onlara geri dönmeye karar verdi, böylece sadece ona sahip olacaktım. Birinin bizi bulacağını ya da özgür kalacağımı umuyordum. Buna tekrar katlanmak anlamına gelse bile, arkadaşlarımla hayatta tutmak için bunu yapardım."

"Onun dikkati dağılmışken ellerimi iplerden kurtarmaya çalıştım ama başaramadım. Kurtulamadım. Onları kurtaramadım," diye itiraf ediyorum. "Onları öldürdü, Cyrus. Hepsini öldürdü. Lucas'ı sona bıraktı ama o zaten kötüydü. Çok fazla kan kaybetmişti. Tanrım, ona yaptığı şeyler. Bana dokunduğu için, beni sevdiği için. Yine de ölürken bile Lucas beni kurtarmaya çalıştı, bana her şeyin yoluna gireceğini söyledi."

Hatırladıklarım karşısında ürperirken hıçkırıklarıma engel olamıyorum. "Sonra sadece o, onların bedenleri ve ben kaldık. Bir ara kendimden geçtim ve tekrar uyandığımda güneş doğuyordu. Bedenleri hâlâ oradaydı ve onları net bir şekilde görebiliyordum. Kahretsin, onların boş, ölü gözlerini ve onları kurtarmam için nasıl çığlık attıklarını hala hatırlayabiliyorum. Bir planı vardı. Depoyu yakacak ve oraya partiye gitmişiz ve bir kaza geçirmişiz gibi gösterecekti, böylece benimle kaçabilecekti. Bunu yaparsa bir daha asla özgür olamayacağımı biliyordum, bu yüzden sanki onların ölümüyle bana sonunda ışığı göstermiş gibi onunla tekrar oynadım. Beni kurtarmış gibi gösterdim.

ve o gece benzini yayarken güneşin battığı o gece- özgür kaldım.

"Bütün gün kancanın ipleri üzerinde çalışıyordum ve sonunda koptular. Arkasından gizlice yaklaştım. Tam bir kürek kaptığım sırada döndü ve kafasına defalarca vurdum, ta ki daha fazla tutamayana kadar. Ama onları bırakamazdım. Telefonunu aldım ve polisi aradım ama onları bırakamadım," diye fısıldıyorum. "Onları serbest bıraktım ve elimden geldiğince üzerlerini örttüm. Lucas'la kollarımda oturup ona üzgün olduğumu, onu sevdiğimi söyledim. Ama artık çok geçti, hepsi gitmişti, hepsi ölmüştü... benim yüzümden."

"Sonra ne oldu?" Bray usulca sorar.

"Zar zor hatırlıyorum. Polis geldi ve beni bir ambulansa bindirip götürdüler. Uyandığımda hastanedeydim. Şokta olduğumu, kazadan ve onun saldırısından kaynaklanan yaralarım olduğunu söylediler. Bana ne yazık ki hepsinin öldüğünü söylediler. İlk başta bunun bir rüya olduğunu düşündüm, gerçekten kötü bir kabus. Bir anlığına, o beyaz duvarlara bakarken arkadaşlarımın ve erkek arkadaşımın hayatta olduğunu düşündüm, sonra gerçeklik etrafıma çöktü. Polis bana onun gözaltında olduğunu ve bir daha bana zarar vermeyeceğini söyledi... ama ben çok yalnızdım. Aile yok, arkadaş yok. Kalbim kırık bir şekilde hastane yatağında otururken sadece polis vardı ve ertesi gün uyandığımda..." Başımı sallıyorum, güçlüyüm, bilmelerine ihtiyacım var.

"Hastanede uyandığının ertesi günü... yatağımın yanında bir sözle birlikte aynı çiçekler vardı. 'Yakında görüşürüz.'"

"Siktir," diye hırılıyor Asher.

"O zamandan beri eskisi gibi değilim. Annem beni suçladı ve öğretmenin hayatını mahveden, arkadaşlarını ve erkek arkadaşını öldürten kız öğrenci hakkında çok fazla kötü basın ve ilgi vardı. Ben de bundan kaçamadım. Zar zor nefes alabiliyordum. En karanlık anlarda kendimi öldürmeye çalıştım. Çok yalnızdım, çok yorgun ve korkmuştum, bir köprüye tırmandım. Yağmur beni sırlıslık ederken orada durduğumu, aşağıdaki suya baktığımı ve kimsenin umursayıp umursamayacağını merak ettiğimi hatırlıyorum. En azından onların bakışlarından, yargılamalarından kurtulabilir ve tekrar arkadaşlarımla birlikte olabilirdim ama bunu yapamadım. Zayıf hissettirdi, kolay çıkış yolu gibi. Eğer beni görselerdi - arkadaşlarımla, Lucas'ı

-Beni aşağı çekip savaşmaya devam etmemi söyleyeceklerdi. Ama ben istemedim. Çok bitkin ve yalnızdım, kendi kafamla savaşmaktan çok yorulmuştum ama aşağı inmeyi başardım." Titrek bir nefes çekiyorum.

Cyrus'un eli benimkini sıkıyor. "Seni daha bulamadan neredeyse kaybediyorduk," diye fısıldıyor.

"Ben çok zayıfım. Daha iyi olmaya, unutmaya çalıştım ama bunu yapabilmemin tek yolu uyuşturucu ve alkoldü. Hayatta hissettiğim tek an zevk aldığıım andı. Bu yüzden bunu tekrar tekrar yaptım ve Meredith sonunda onu utandırmamdan bıktı. Bizi defalarca taşıdı ama hep aynı hikaye. Kafayı buldum, sarhoş oldum ve unutmak, güçlü hissetmek için her şeyi becerdim. Hiçbir zaman yeterli olmadı... Sonra buraya geldim ve seninle tanıştım." Başımı gözleriyle buluşuyorum, gözyaşlarımın onlarınkine yansıdığını görüyorum. "Artık saklanmak, unutmak istemiyordum. Hissetmek istedim. Seni ve Faye'i hissetmek. Bana desteklenmenin, sevilmenin ve yeniden bir aileye sahip olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlattı. Tek başıma savaşmaktan çok yorulmuştum."

"Bir daha asla zorunda kalmayacaksın," diye söz veriyor Bray.

"Bunu şimdi biliyorum." Gülümsüyorum, gerçekten. "Bu benim, bütün o berbat yara izleri ve her şey."

"Ve sen mükemmelsin," diyor Asher hemen ve beni öpüyor. "Sana olanlar, Blair... çok korkunçtu. Olanlar için çok üzgünüm ve bu kadar uzun süredir bununla tek başına uğraşıyorsun."

"Bunların hiçbirisi senin hatan değildi," diyor Bray, onu anladığıımdan emin olmak için gözleri gözlerime takılıyor. "Bu onun hatası. Sakın bu yükü taşımaya cüret etme. Sen yanlış bir şey yapmadın Blair ve eğer yapmak zorunda kalırsam, hayatımızın geri kalanında her gün sana bunu söyleyeceğim."

"Yani hiçbir yere gitmiyor musun?" Fısıldıyorum, korkum beni Sor.

"Asla," diye hırılıyor Cyrus, boğazımı tutup beni kendine doğru çekiyor.

"Asla, beni duyuyor musun? Biz bir aileyiz. Sen Crew'sun. Ömür boyu birlikteyiz bebeğim, buna alış. Ne olursa olsun, geçmişin ne olursa olsun, başkaları ne düşünürse düşünsün, biz hep biziz, sonuna kadar. Seni bir daha asla incitmeyecek, beni anlıyor musun? Asla. Sen bizimsin, korumak, sevmek, saklamak için. Artık sana dokunamaz."

Ona inanıyorum, bu yüzden beni yakın tutup başımı öperken kollarının arasında eriyorum.

Diğerleri Cyrus ve bana katılırken "Bizim" diye tekrarlıyorlar. "Bir daha kimse sana zarar vermeyecek, Blair. Artık evindesin."

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Asher

Bütün gece ona sarıldım, hikayesi kafamın içinde tekrar tekrar çınladı. Onun gücüne, hayatta kalma yeteneğine hayret ediyorum. Nelere katlandı? Nelerden kurtuldu? İnanılır gibi değil. Bu kadar güçlü olmasına şaşmamalı. Öyle olmak zorundaydı, ama bunu bildiğim için, neler yaşadığını bildiğim için, ona ve şu anda olduğu gibi inanılmaz, şefkatli, yetenekli bir insan olmak bir yana, nasıl tekrar gülümseyebildiğini merak ediyorum.

Onun olması gereken yerin burası olduğunu her zamankinden daha fazla anlamamı sağlıyor - burada, bizimle birlikte, böylece o değerli kalbi koruyabilir ve ona hak ettiği hayatı verebiliriz.

Uykusunda inliyor ve vücudunun karşısında Bray'in gözleriyle karşılaşıyorum. Ona uzanırken acı çekiyor gibi görünüyor, sakinleşene kadar tenini okşuyor.

Hepimiz şoktayız, uyuyamıyoruz.

Cyrus yatağın ucunda oturuyor, elleri yumruk olmuş. Ne yapmak istediğini biliyorum. Hepsinin izini sürmek istiyor. Polisin, bunu yapan piçin.

-Ve onu incitmeye, terk etmeye cüret ettikleri için onları öldürmeliyiz. Ama yapamayız. Geçmiş değiştiremeyiz; sadece geleceği için ona yardım edebiliriz.

Hepimiz bunu biliyoruz ve ayın ışığı altında onu her zaman koruyacağımıza, onun yanında olacağımıza dair sessiz bir söz veriyoruz.

Kollarımda bize kalbiyle güvenen bu inanılmaz yaratığı her zaman sevmek için.

Bray

Onu kendime çekerek başımı omzuna yasladım.

Karanlıktan neden nefret ettiğini, uyumakta ve insanları içeri almakta neden zorlandığını nihayet anlıyorum. Ama o farkı görmüyor, buraya geldiğinden beri ne kadar değiştiğini görmüyor. Kendine daha çok güveniyor, sık sık gülümsüyor ve kahkaha atıyor. Bizi içeri aldı ve ben onun iyi olacağını bu şekilde biliyorum.

Bu, onun ve yaşadıklarının kalbimi kırmadığı anlamına gelmiyor. Travmayı paylaştığımızı düşünmüştüm ve haklıydım, ama onunki... Konuşurken kalbindeki yaraları duyabiliyordum. Tüm bunları nasıl içinde tuttuğunu bilmiyorum ama tüm bunlara rağmen gücü, güzelliği ve içsel ışığı beni hayrete düşürüyor.

Asher'ın gözleriyle tekrar karşılaşıyorum ve kalbimi çarptıran aynı huşu ve sessiz sevgiyle dolu olduklarını görüyorum. Tam da bu kızı daha fazla önemseyemeyeceğimi düşündüğüm anda, bana tüm o şakaların ve kabadayılığın altında saklanan savaşıyı gösteriyor. O ve ben birbirimize çok benziyoruz ama o yanılıyor, bu onun hatası değildi. Geçmişinin acısı ve kaosu içinde yaşamak zorunda kalmamalı ve hayatımın geri kalanını onu ışığa geri çekerek ve hak ettiği sevgiyi göstererek güldürerek geçireceğim.

Herkesin onu incitmeyeceğini, ihanet etmeyeceğini ve terk etmeyeceğini kanıtlayacağım.

Daha önceki masum genç Blair'i tanıyamamış olabilirim ama güçlü, alaycı, yaralı olanı tanıyorum ve o nefesimi ve kalbimi alıyor.

Onunla ilgili her şey mükemmel, acı ve her şey.

Cyrus

Çok kızgınım.

Hayır, ben bundan daha fazlasıyım.

Lanet dünyaya, bunu yapan piç kurusuna, Meredith'e onu korumadığı ya da yanında olmadığı için, bunu tek başına yaşamak zorunda kaldığı için öfkeliyim. Bize söylemediği için ona, kendime... her şeye öfkeliyim. Öfkelenmek, avlanmak istiyorum ama bu ona yardım etmeyecek. Onun adına benim öfkeme ihtiyacı yok, sadece şu anda onun için burada olmamıza ihtiyacı var.

Onun acısını istiyorum. Ailemi korumak için darbeler almaya çok alışkınım ve buna şimdi o da dahil, ama onu geçmişinden kurtaramam. Ancak bir daha asla canının yanmamasını sağlayabilirim. Her zaman orada olacağım, arkasını kollayacağım ve kendini zayıf hissettiğinde ona destek olacağım.

Gözyaşlarının ıslaklığını hâlâ parmak uçlarımda hissedebiliyorum. Onu bir daha asla ağlarken görmek ya da kollarımda parçalandığını hissetmek istemiyorum. Ama bu bencillik olur ve yapacağım. Eğer ihtiyacı olan buysa onu tekrar tekrar bir araya getireceğim.

O da bizim gibi hayatta kalanlardan.

Fark ettiğinden daha fazla Crew.

Daha önce bize sahip olduğumu sanmıştım ama . Bu kız, yatakta bizimle birlikte yatan kız, bizi istediği sürece bize tamamen, kalben, bedenen ve ruhen sahip. Ona nasıl aşık olmayabilirim?

Onu sonsuza kadar nasıl istemem?

Ama istediği bu mu? Acı verse bile tekrar bağlanmak mı?

Daha önce hiçbir şeyden bu kadar korkmamıştım çünkü Blair giderse üç kalp kırmış olacak.

Ve asla iyileşmeyecekler, ondan değil.

Sevgilimiz.

Kırkınıc Bölüm

Blair

her Şeyin garip olmasını bekliyordum ama öyle olmadı. Söz verdikleri gibi buradalar, beni sıkıca tutuyorlar ve koruyorlar, benim için Şeytanlarımla savaşıyorlar. Yargılama yok, sadece sevgi var - her ne kadar bu beni korkutsa da. Beni Crew olarak sahiplendiler, kalbimi ve bedenimi koruyacaklarına söz verdiler ve Şimdi benim için kâbuslarımla savaşmaya hazırlar.

Onlar beni elde etmeye bu kadar kararlıyken kendimi onlara aşık olmaktan nasıl alıkoyabilirim?

Kollarına yatıp kalkanlarımı kaldırmaya çalışıyorum ama onlar da paramparça olmuş durumda. Artık onlara karşı hiçbir korumam yok ve Asher uyanıp başını halsizce kaldırıp gülümseyerek yanağımlı usulca okşamak için uzandığında, bunu yapmak istemediğimi fark ediyorum. Acıtsa da, beni öldürse de onlar tarafından tüketilmek istiyorum.

Bunu istiyorum.

"Günaydın aşkım," diye mırıldanıyor, bu da Bray'in inlemesine ve yuvarlanmasına neden oluyor -ancak Bray yataktan yuvarlanıp inliyor.

"Kim? Ne?" diye bağıyor, etrafına bakınıyor ve Cyrus otururken iç çekiyor.

"Hepinizden nefret ediyorum," diye mırıldanıyor ve beni güldürüyor.

Bu ses Bray ve Cyrus'un gülümsemesine neden olurken Cy eğilip başımı öpüyor. "Ben gidip kahve ve kahvaltı hazırlayayım. Bugün çalışmıyorsun, değil mi?"

"Hayır, birkaç gün iznim var. Serina öyle söyledi," diye cevap veriyorum. Nefret etsem de, belki de iyileşmek ve rahatlamak için birkaç gün izne ihtiyacım var.

"Tamam, sakın bir gün geçirmek ister misin? Asher resim yaparken ve Bray aletini ölçerken ya da sınav çekerken biz etrafta takılabiliriz."

"Hey!" diye itiraz ediyor Bray. "Tam tersi, tamam mı?" Pazusunu esnetir ve Cyrus tekrar kafasına vurur.

"Kulağa harika geliyor," diyorum ve o da gülümsüyor.

"Tamam, bebeğim. Rahatla ve bugün seninle ilgilenmemize izin ver," diye mırıldanıyor ve sonra üzerinde sadece kot pantolonu olduğu halde yatağın ucundan kayarak mutfığa doğru ilerliyor.

Beni kollarının arasına alan Asher ve dizlerinin üzerinde yatağa atlayıp karın kaslarını esneten Bray ile baş başa kalıyorum. "Silah gösterisine hoş geldin bebeğim. Bilet lütfen."

"Oh Tanrım." Gözlerimi kapattım. "Bunun için çok erken."

"Asla çok erken değildir. Dokun onlara, hadi, istediğini biliyorsun," diye kışkırtıyor, ben gülüp onu itene kadar vücudumda geziniyor. Ne yaptıklarını biliyorum ama işe yarıyor. Nasıl işe yaramasın ki? Cyrus döndüğünde, Asher ve Bray oyun oynarken ben de izliyor, aksiyon hakkında yorum yapıyorum.

Onları görmezden geliyor, bana bir kupa ve biraz kahvaltı uzatıyor ve beni kollarına çekmeden önce arkamdan kayıyor. Yemeği paylaşıyoruz ve sonra kalkıp duş alıyorum ve dişlerimi fırçalıyorum. Asher'inkine benzeyen en yakın gömleği alıyorum. Delikleri ve boya lekeleri var ve dizlerime kadar sarkıyor. Kumaşta onun kokusunu hissedince, onları bulmak için oturma odasına giderken sıırıtmaktan kendimi alamıyorum.

"Faye'i davet edeyim mi?" Ben soruyorum.

Cyrus mutfığı temizlerken, "Onun da başı dertte," diye sesleniyor.

Bray kanepeye uzanırken Asher bir şövale kuruyor ve ikisi de dönüp inliyor.

Asher, "Harika, şimdi o tişörtü giydiğimde sertleşeceğim," diye yorum yapıyor.

"Üzgün değilim." Omuz silkiyorum, sonra Cyrus'a bakıyorum ve kendimi Bray'in üstüne atarken "Neden?" diye soruyorum.

"Bizi takip ettiğini ya da emirlerimizi görmezden geldiğini öğrenmeyeceğimizi mi sandın?" Bray bana bakıp parmağını sallayarak soruyor. "Jay bize mesaj attı, küçük yaramaz Blair. Kışına şaplak atılmamasının tek nedeni ruhsal çöküntün."

"Bray," diye tersliyor Asher ama ben sadece gülüyorum.

"Artık yıkılmıyorum," diye mırıldanıyorum ve Bray yutkunuyor.

"Cyrus," diye sızlanıyor. "Beni becermeye çalışıyor ve ben de senin dediğin gibi iyi olmaya çalışıyorum."

"İkiniz de uslu durun." İç çekiyor. "O gelmeyecek, aptallık etti." Bize doğru yöneliyor, ellerini kuruladığı bir çay havlusuyla çıplak kalçalarımın hafifçe vuruyor. "Öyle değil miydin?"

"Bunu tekrar yap ama amıma yap," diyorum ama kaşlarını kaldırıyor. "Daha spesifik olman gerekecek." Masumca sırtıyorum. "Geçen gün senin yatağında kendimi parmakladığım zamanı mı kastediyorsun? Ya da Bray'in şampuanını boyayla değiştirdiğimde mi?"

"Ya da dün gece bizi takip ettiğin zaman?" diye , beni kafeslemek için eğilerek. "Her şeyi gördün mü?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve Bray altımda sertleşirken gözlerinin parladığını görüyorum. Bunun onlara bakışımı değiştireceğinden endişe ediyorlar ama ben sadece eğilip Cyrus'u öpüyorum. "Beni koruduğun için teşekkür ederim."

"Her zaman, bebeğim," diye mırıldanıyor gülümseyerek ayağa kalkmadan önce. "Ama yine de boşalamayacaksın, bu senin cezan."

"Bu çok adice, seni psikopat," diye sızlanıyorum. "İyileşmek için orgazma ihtiyacım var."

"Zor iş," diye karşılık verir. Kötü.

Sabahı dalga geçilerek ama hiç dokunulmadan geçirdim. Bray beni kaçırana ve bilardo oynayana kadar Asher'ın boya yapmasına yardım ediyorum, daha doğrusu dikkatini dağıtıyorum. Bir haftalığına bisikletini, komando olarak giymesi için tüm iç çamaşırlarını ve hem endişeli hem de heyecanlı görüldüğü ona çakma hakkını kazanıyorum. Cyrus her şeyi izliyor, sürekli beni kontrol ediyor. Kırılğan değilim. Dün gece ama bugün iyiyim. Şaşırtıcı aslında.

Sonunda rahat bir nefes aldım, ama her şeyin altında... sanki diğer ayakkabının düşmesini bekliyormuşum gibi bir his, kötü bir his var.

Akşam yemeğinden sonra tualete gittiğimde regl olmaya başladığımı fark ettiğimde, bunu omuz silkerek geçiriyorum.

Kendi aptallığıma gözlerimi devirerek bir tampon aldım ve temizlenip iç çamaşırlarımı değiştirdikten sonra ellerimi yıkadım ve çocuklarla takılmak için geri döndüm. Meme uçlarımla neden hassas görüldüğünü merak ettim, genellikle başlamak üzere olduğum zamanın iyi bir göstergesidir, ama her şey devam ederken, dün gecenin stresinden bahsetmiyorum bile, aklımdan bile geçmedi.

Oh iyi.

"Her şey yolunda mı?" Asher soruyor.

"Evet, sadece regl dönemim başladı o kadar." İçimi çekip Cyrus'un yanına uzanıyorum, o da hemen beni tutup kucığına çekiyor ve ağrıyan sırtıma masaj yapmaya başlıyor. Bray ayağa fırlıyor, beni işaret ediyor ve gülümsüyor.

"Kıpırdamayın, Bray dönemi sürüsü kurtarmaya geliyor!" diye bağılıyor ve ben şaşkınlıkla ona bakarken kaçıyor.

"Bray dönemi paketi mi?" Tekrar ediyorum.

Cyrus yüzünü buruşturuyor, sonra da şöyle açıklıyor: "Buraya ilk taşındığınızda, bir şeye ihtiyacınız olursa diye regl dönemleriniz için bir plan yapmak istemişti." Bray elinde, evet, önünde 'Regl Kurtarma' yazan, kafatası olan gerçek bir çantayla odaya geri dönerken inliyor ve gözlerini kapatıyor.

Siktir haklı.

Önüme düşüyor ve konuşurken metodik olarak malzemeleri çıkarmaya başlıyor. "Tamam, ağrı var mı? Ağrı kesiciye ihtiyacın var mı? Buz torbasına ne dersin? Sıcak su torbası? Bunların iyi geldiğini duydum. Ayrıca tamponlarım, pedlerim ve ne işe yaradığını tam olarak bilmediğim şu küçük fincan şeyim var," diyerek bir Mooncup'ı kaldırıp sıkımayla teklif ediyor.

O kadar sevimli ki gülmekten kendimi alamıyorum. "Şu anda değil. Yine de ağrı kesici iyi olurdu," diyorum yüzü düştüğünde.

Hemen ayağa kalkıyor, bir su kapıyor ve hızla bana iki hap uzatıyor. Endişeli bir anne gibi beni izlerken ilaçları içiyorum, sonra hiç sormadan gidip bir sıcak su şişesi hazırlıyor ve karnıma yerleştiriyor.

"İşte." Başını sallıyor, ifadesi ciddi. "İnternet başka ne dedi-ah, çikolata!"

"Bray, ihtiyacım yok-" diye başlıyorum ama çoktan gitmiş ve elinde dev bir çikolatayla dönmüş oluyor. "Tamam, evet, belki de ihtiyacım var," diyorum çikolatayı uzatırken.

Bray üzerimize bir battaniye örtüp kumandayı bana uzatırken ben de Cyrus ve Asher ile paylaşıyorum. "Seni ne mutlu edecekse onu aç."

Bir korku filmi açtım ve Cyrus bir kahkaha attı. "İşte benim kızım." Böylece, yenen insanların çığlıkları eşliğinde Asher bir başyapıt çiziyor, Bray bana masaj yapıyor ve çikolata veriyor, Cyrus da bana sarılıyor. Geçirdiğim en güzel dönemdi. Telefonumun çaldığını duyuyorum ve Bray onu benim için alıyor. FaceTime'a cevap verdiğimde Allegra ve Lexi'yi görüyorum.

Arka planda müzik çalıyor.

Lexi endişeyle, "Hey, bebeğim, nasıl görmek istedik," diyor.

"Evet, bir de tutuklanmadığından emin olmak için." Allegra gülüyor. "Ben iyiyim ve hayır, bir kez olsun," diye takılıyorum onlara sırtarak.

"İyi, çok endişelendim." Lexi iç geçirir.

"Söz veriyorum iyiyim tatlım," diye onu temin ediyorum ve o Lexi'ye gülümserken Allegra'ya göz kırpyorum. Daha genç olabilirim ama hem Allegra hem de ben Lexi'ye göz kulak oluyoruz. Bizim aksimize o çok tatlı ve masum.

"Serina da kontrol etmek istedi, bu yüzden ona iyi olduğunuzu bildireceğim. Ayrıca buraya geri döndükleri için özür diledi ve daha fazla güvenlik tuttu. Oh, ve diğerlerine de kıçlarını teslim etti, yani artık Fort Knox'ta sahne almak gibi olacak." Allegra gülüyor. "Peki ya o güvenlik görevlilerinden bazıları? Kızım, onlar iyi."

"Hayır, başka erkek yok. Yatak onlara uymaz," diyor Asher dalgın dalgın ve beni homurdanmaya itiyor, Lexi'nin gözleri açılırken Allegra sırtıyor. O zaman onları erkeklerle hiç tanıştırmadığımı fark ediyorum ama şimdi zamanı değil. Önce kızların konuşması var. Ne düşüneceklerini düşündükçe kalbim sızlıyor. Tiksinecekler mi yoksa beni destekleyecekler mi?

"Tamam, sizi ne yapıyorsanız onunla baş başa bırakalım. Sahneye çıkmamız gerekiyor. Haftaya Lexi'lerde kızlar gecesi var mı?"

"Kulağa hoş geliyor. Görüşürüz çocuklar!" Telefonumu kapatıp Cyrus'a sarılıyorum ve telefonuma bir bildirim daha geliyor.

"Lanet olsun. Neden bu kadar çok arkadaşı olan biriyle çıkmaya karar verdik ki?" diye mırıldanıyor. "Onlara siktirip gitmelerini söyle."

"Sesini kapatacağım," diyorum ona ve mesaja bakmadan kanepenin diğer tarafına fırlatmadan önce bunu yapıyorum. İkinci bir düşünceye kapılmayacak kadar rahat bir şekilde yanıma sokuluyorum. Birkaç saat ve birkaç korku filminden sonra kendimi tekrar uykuya dalarken buluyorum.

Kırk Birinci Bölüm

Blair

Uykumdan uyandığımda Asher ve Bray'in de uykuya daldığını görüyorum ama sol kış yanağımdaki baskıyı hafifletmek için hareket ettiğimde Cyrus'un kolları geriliyor.

"Uyanmışsın. Nasıl hissediyorsun?" diye kulağıma fısıldıyor ve beni ürpertiyor.

"Tamam, ölmüyorum. Her ay ejderhaya biniyorum," diye fısıldıyorum gözlerimi devirerek.

"Güzel," diye hırlıyor ve beni Bray'in elinden kurtarıyor. O hızla ve sessizce oturma odasından çıkarken irkiliyorum ama bacaklarımı beline doluyorum.

"Ne?" Kararlı, karanlık yüzüne bakarak şaşkınlıkla soruyorum. "Ceza zamanı mı?" Şaka yapıyorum.

Yatak odasının kapısını açıp arkamızdan çarparak kapatırken, "Mükemmel kışını saatlerdir sert sikime bastırıyorum," diye homurdanıyor.

Beni yatağa fırlatmadan önce. Oturmadan önce zıplıyorum, kaşlarım kalkık.

"Dönem, hatırladın mı?" İçimi çekmek isterken bile söylüyorum, çünkü teklif ettiği şeyi istemiyorsam lanet olsun. Regl dönemimde her zaman daha azgın oluyorum ve Cyrus benim için yürüyen, konuşan bir penis çubuğu.

"Bebeğim, havlular bunun içindir." Sırıttıyor, üstümde duruyor. "Sence biraz kan benim kızımı sikmeme engel olur mu?"

"Bazıları için öyle." Adet dönemi seksini sevmeme rağmen, birçok erkek bundan rahatsız oluyor ve onları buna zorlamıyorum, ama Cyrus'un gözlerindeki aç bakış? Beni sikmeye kararlı, kan ve her şey ve bu beni cehennemden daha ıslak yapmazsa, yalan söylemiş olurum.

Eğilerek ellerini iki yanımdaki yatağa bastırıyor ve yüzüme doğru yaklaşıyor. "Bizim diğerleri gibi olmadığımızı ne zaman anlayacaksın bebeğim?" diye mırıldanıyor burnunu yanağımdan kulağıma doğru sürterken. "Amını yiyeceğim, kanını ve her şeyini ve sonra seni öyle güzel becereceğim ki niyetimden bir daha asla şüphe duymayacaksın."

Keskin bir nefes alıyorum ve banyoya gidip bir havluyla geri dönmeden önce çekilirken kıkırdıyor. Havluyu yatağının üzerine serip okşarken ayağa kalkıyorum.

"Tahtın," diye alay ediyor, ama görünüşe yeterince hızlı hareket etmiyorum, çünkü beni tutuyor ve bacaklarım yatağının kenarından sarkacak şekilde nazıkçe oturtuyor.

Ayak bileklerimi kavlıyor ve bana arzu dolu karanlık bir bakış atarak kocaman ellerini kalçalarımın götürüyor ve parmaklarını külotumun içine sokuyor.

"Beni hiçbir şey durduramaz bebeğim, tamam mı? Bu doğal bir şey. Bu sadece senin vücudun, sen busun. Biraz kanda utanılacak ya da iğrenç bir şey yok. Hatta bazen tahrik edicidir, özellikle de sende. Şimdi arkana yaslan ve amcığımla ziyafet çekmeme izin ver."

"Amcığın mı?" Sırıttarak gömleğimi çıkardım ve dirseklerimin üzerine yaslandım. Sözleri beni utanmadan tahrik ediyor.

"Soyadımızı taşıyorsun bebeğim," diye mırıldanıyor eğilip kulağıma yalarken. "Bu seni bizim malımız yapar." Eli ağrıyan amımı avuçluyor. "Peki ya bu amcık? O da bizim."

Eli iç çamaşırlarıma takılıyor ve . Beni yatağına geri itmeden ve kalçalarımı ayırmadan önce onları kalçalarımın ve ayaklarımın aşağı çekip fırlatıyor.

Tamponumun ipini yavaşça kavırıyor ve çekip çıkarıyor. Yüzünü dikkatle izliyorum ama benimle ilgilenirken en ufak bir iğrenme belirtisi yok. Kıyafetlerini çıkarıp önümde diz çökmeden önce onu sarıyor ve çöp kutusuna koyuyor.

"İşte, şimdi arkana yaslan ve seni daha iyi hissettirmeme izin ver."

Söz verdiği şeyi yapıyor - amımı yiyor, diliyle, dişleriyle ve parmaklarıyla bana saldırıyor. Saniyeler içinde inlemeye başladım, dudakları klitorisimin etrafına sarılmıştı ve parmakları dar amımı deliyordu. Haykırırken sırtım kemerli. Aşağı uzanarak saçlarını avuçluyorum ve amımı yüzüne sürterken onu daha yakına sürüklüyorum. Dudakları sonunda klitorisimi serbest bırakırken parmaklarıyla sert ve hızlı bir ritim tutturuyor, onları çekip tekrar tekrar içeri sokuyor. Dili, deliğimin etrafında dönmek için aşağı kaymadan önce onu kirpikliyor.

Bu benim nefesimi kesiyor. Her yerim kanıyor ama o takdirle inliyor, beni en sevdiği tatlı gibi yiyor. Arzularım gittikçe artarken içim içime sığmıyor. Usta dili sadece zevkimi artırıyor ve bir parmak daha ekleyip beni etrafına gerdiğinde, beni parmakla sikmesinin ıslak sesi beni inletiyor.

"Cy," diye yalvarıyorum, bunu sevdiğini biliyorum. Bu onu vahşi yapıyor, sanki beni dıştan içe yiyen bir hayvan gibi ve bu beni uçurumun kenarına gönderiyor. Bir çığlıkla yüzünün her yerine boşalıyorum. Beni yalıyor, parmaklarını çekmeden önce yavaşlatıyor ve ben titrerken arkasına yaslandığında dudaklarındaki ve yanaklarındaki kanı görüyorum. Eğilip beni sertçe öpmeden önce sırtıyor.

Kanımın bakırını, dölümün tatlılığını ve tüm bunların altında Cyrus'un topraksı, erkeksi tadını alıyorum. Elleri vücudumda geziniyor, kıvrımlarımı sıkıyor ve meme uçlarımı çimdiklemeden önce göğüslerimi birbirine bastırıyor. Ağzına doğru tekrar inliyorum, yanlışlıkla dişlerimle dudağını yakalıyorum ve dudağı kanayarak geri çekiliyor.

"Şimdi ikimiz de kanıyoruz." Sert sikini sokmadan önce elini aşağı kaydırıp bacağımı yukarı kaldırırken inliyor. Acı ve zevkin karışımı, tehlikeli üvey kardeşimle her zamanki gibi mükemmel bir şekilde boğazımdan bir çığlık atmaya zorluyor. Tutunmuş bedenimden çekilip tekrar içime girerken eli başımın sağ tarafına çarpıyor. Parmaklarıyla kullandığı hızda hareket ediyor, vücudumun sakinleşmesine izin vermiyor, her itişinde o devasa sikini içimdeki hassas sinirlerin üzerinde sürüklüyor. Kanım ve dölleri çıplak sikini kaplarken, o da

Meme uçlarımı dudaklarının arasına aldı, yaladı, emdi ve ısırđı, diğetine aynısını yapmadan önce diş izleri bıraktı.

Zevk nefesimi kesiyor ve tek yapabildiğim dayanmak, omuzlarını kavramak ve vahşî itişlerini karşılamak için kalçalarımı kaldırırken tırnaklarımı kazmak. "Lanet olsun" -bite- "mükemmel."

Başını kaldırdığında göğsümdeki kan lekelerini fark ediyorum ama umurumda değil. Aslında, benim ve onun kanının tenimdeki görüntüsü beni ağlatıyor ve amım onun etrafında kenetleniyor.

"Siktir," diye inliyorum. "Yine boşalacağım."

"Henüz değil," diye hırılıyor ve hiçbir uyarıda bulunmadan içimden çıkıyor. Kalçalarımın tutup beni çevirirken inliyorum, kıcım ve bacaklarım yataktan sarkıyor. Hızlı hareketlerle kalçalarımı ayırıyor, yere değmemem için bacaklarımı kaldırıyor ve tekrar giriyor. Yeni aç serbest kalmamı daha da yakınlaştırıyor.

"Cy..." Havluyu yumrukladım.

"Sikimde kanını görmek, ne zaman olursa olsun her santiminin benim olduğunu bilmek çok ateşli." Eğilerek sırtımı yalıyor, ritmi hiç değişmiyor. Sürtünmeden dolayı göğsümün yanacağını bilene kadar arkamdan bana vuruyor ama umurumda değil. Aşırı hassas meme uçlarım buna bayılıyor.

"Seni pis piç," diye boğuldum. "Sen gerçekten berbat durumdasın, bunu biliyor musun?"

"Bu, onu sevdiğin için seni daha da berbat yapıyor, bebeğim. Değil mi, üvey kardeş? Seni sikmemi seviyorsun, kanaman olsa bile ve seninle böyle konuşmamı seviyorsun. Kirli, çiğ, benim," diye hırlayarak bitiriyor. Ve haklı, seviyorum.

Bu beni onun için, başka hiç kimse için olmadığı kadar vahşî yapıyor. Cyrus içimdeki o karanlık parçayı çağırıyor. Bray alay etmekten zevk almamı sağlıyor ve Asher bana tatlı sevişmelerden zevk almamı hatırlatıyor, ama Cyrus? Cyrus günün her saatinde kirli sevişme isteğı uyandırıyor.

Tıpkı şimdi olduğu gibi, kocaman siki kanayan amımı yararken. Sahiplenici elleri kıcımı ve kalçalarımı morartacak kadar sert kavlıyor. Çığlıklarım odayı dolduruyor, ta ki o eğilip klitorisime tokat atana ve beni başka bir orgazmın altına gönderene kadar.

Çığlık atıyorum, sikini sağıyorum ve bir kükremlerle beni serbest bırakmasıyla dolduruyor.

Öne doğru yığılıyorum, yemin ederim neredeyse bayılıyorum, ama sikinin çırpınan amımdan çekildiğini hissettiğimde gözlerimi zorla açıyorum.

Bu sefer beni nazikçe çeviriyor, eğiliyor ve öpüyor. Kolu başımın yanında titriyor, dudakları şiş ve kan lekeli. "Bu inanılmazdı."

"Öyleydi," diye fısıldadım. "Hadi tekrar yapalım."

Gülerek beni bir kez daha öpüyor. "Sonra, şimdi sana göz kulak olmama izin ver."

Artçı sarsıntılardan titrerken beni kollarına alıyor ve banyoya taşıyor. Orada beni nazikçe duşa kaldırıyor, suyu açarken beni büyük kollarının arasında tutuyor. Beni yere bırakıp temizlemeye başlamadan önce suyun ısınmasına izin veriyor. Yüzü konsantrasyona kilitlenmiş, elleri ise nazik ve sevgi dolu. İşini bitirdiğinde, ben de ona karşılık veriyorum.

Dışarı çıktığında beni kuruluyor ve bana kıyafet almak için diğer odaya gidiyor. Kenarda bekleyen bir tampon bulup ellerimi yıkamadan önce içine koyuyorum ve getirdiği boxer'ı çekiyorum. Önünde sadece bunlarla dururken, göğüslerim çıplak, güçlenmiş hissediyorum - özellikle de beni daha yakına çekip öpmek için eğildiğinde gözlerindeki tapınma dolu bakıştan.

O kadar yumuşak ki neredeyse ağlayacağım. Aptal hormonlar. "Hadi bebeğim, sana yiyecek büyük ve yağlı bir şeyler alalım."

Lanet olsun, bu adam onu sevmemeyi çok zorlaştırıyor.

Bölüm Kırk İki

Blair

Oturma odasına geri döndüğümde Asher ve Bray'i oyun oynarken buluyorum ama televizyona bakmadan önce bana gülümsüyorlar. "Sessizdeyken bile telefonun çalışıyor." Bray homurdanıyor.

"Tuhaf," diye mırıldanıyorum, Cyrus pişirmeye başladığında fırının açıldığını duyuyorum. Telefonumu fırlattığım yere gidip oturuyorum ve bildirimler arasında gezinmeye başlıyorum. Bazıları Faye'den, bazıları iş yerindeki kızlardan, bazıları da bir partiyle ilgili erkeklerden. Instagram'dan rastgele gelenler de var, tereddüt ediyorum ve onları açıyorum. Çocuklar bu fotoğrafları kimin gönderdiğini bulup bulmadıklarını hiç söylemediler ve nedense yüklenmesini beklerken kötü olacağını biliyorum.

Mesaj yüklendiğinde bir an için gözlerimi kapatıyorum. Çocuklar arka planda hala birbirleriyle mutlu bir şekilde konuşuyorlar ama vücudumdan soğuk bir ürperti geçiyor. Sadece bir gönderi ama birden fazla resim var. Başlığı bile gördüm.

Siktiğimin orospusu, Crew hak bulacak.

Kendimi hazırlayarak gözlerimi zorla açıp bakıyorum, ses çıkaramıyorum ya da adamları uyarmak için konuşamıyorum. Kalbim hızla çarpmaya başlarken ve korku kök salarken sesim bir kez daha boğazımda düğümleniyor.

İlk resim geçen geceki partiden. Bray'e doğru eğilirken gülüyorum. Sonraki fotoğrafta Asher'la dans ediyorum, elleri kışımı kavırıyor ve dudakları tehlikeli bir gülümsemeyle kulağıma yapışmış. Benimki geniş, çok özgür ve mutlu. Sonuncusu ise midemi alt üst ediyor. Cyrus ve ben ve başı kalçalarımın arasında. Neyse ki amımın görünmesini engelliyor, ama başım coşkuyla geriye atılıyor. Bu lanet olası özel bir an, şimdi kusma isteği uyandıran günah kadar seksi bir anı.

Modelin aceleyle uzaklaştığını hatırlıyorum. Kahretsin, kapıyı kapatmamıştı, bu da herhangi birinin bunu çekebileceği, bizi izleyebileceği anlamına geliyor. Daha önce çok mahrem hissettiren bir şey şimdi beni öfkeyle titretiyor. Özel anlarımı, hayatımın gerçekten mutlu olduğum enstantanelerini avlıyorlarmış gibi hissediyorum ve fotoğraflardan ve temsil ettikleri şeyden nefret etsem de bana bir şey gösteriyorlar - sonunda mutluyum. Birinin bunu mahvetmesine ya da sahip olduğum şeyi lekelemesine izin veremem. Bu meseleyi bir an önce çözmeliyiz.

Sonunda sesimi yeniden buldum.

"Çocuklar," diye mırıldanıyorum boğazımı temizlemeden önce. "Çocuklar," daha yüksek sesle söyledim. Genelde bunu kendime saklar ve bununla başa çıkmaya çalışırdım ama artık değil. Biz bir aileyiz. Sorunlarla birlikte başa çıkarız ve yapacağımız şey de bu.

Asher hemen oyunu kapatıyor ama yüzümü görünce kaşlarını çatıyor. Ayağa fırlıyor ve düşerek ellerimi telefonun üzerine . "Bebeğim, sorun ne?"

"Cyrus!" Bray bağılıyor ve etrafımı sarmadan önce telaşlı ayak sesleri duyuyorum.

"Sorun nedir?" Cyrus talep ediyor.

Bray telefonu elimden alıyor ve kardeşlerine vermeden önce kaydırarak küfrediyor. "Sen iyi misin?"

"Hayır, çok kızgınım!" Ayağa kalkıp volta atarak bağııyorum. "Bunu kim yapıyor lan? Neden?"

"Kontrol ettik ama kim olduğunu bulamadık. IP adresi çıkmaz sokaktı. Kullan at bir telefon gönderiyor. Eski sevgilisi değil, iyice kontrol ettik," diye hırlıyor Cyrus. "Çete üyelerinin de bu kadar sanmıyorum. Bu çok

onlar için önemsiz, yumruklarını tercih ediyorlar. Sanki bir hayalet gibiler. Bu sadece bize karşı aptalca bir kan davası değil, daha çok seninle ilgili. Hayır, bu psikolojik. Zeki ve sinsi biri, çizgiyi aşmaya istekli. Aptal bir çocuğun yapabileceği bir şeye benzemiyor."

O konuştukça kanım buza dönüşene kadar soğuyor ve ellerim iki yanımda yumruk olmuş halde önünde duruyorum. İçimi daha önce hiç olmadığı kadar büyük bir korku kaplıyor.

"Ne?" diye soruyor, duygularımdaki değişimi fark ederek. "Bebeğim, hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Blair?" Bray mırıldanıyor. "Ne oldu?"

"Bu o," diye fısıldıyorum ve kelimeler bile boğazımda safra birikmesine neden oluyor. Mantıken bunun imkânsız olduğunu biliyorum, bana yaptıkları, arkadaşlarımı ve erkek arkadaşımı öldürdüğü için çok uzun bir süre parmaklıklar ardında kalacak, ama bu daha önce olduğu gibi hissettiriyor. Aynı yöntemler, aynı takip, aynı birikim. Gönderilerdeki öfke, sahiplenme ve çaresizliği neredeyse tadabiliyorum. Fotoğrafların açıları bile onunkilere benziyor. Şimdi düşününce mantıklı geliyor. Çiçekler. Siktir, hepsi onun tarzı. Ama olamaz, değil mi? Fikri bile... Kahretsin, gözlerimden yaşlar süzülürken kollarımı kendime doluyorum. Geçmişim boğazımda bir kusmuk gibi kabarıyor, nefes alamayacak kadar beni sıkıştırana kadar beni ele geçiriyor.

"Kim?" Asher kafası karışmış bir şekilde sorar.

"Bu o, görmüyor musun?" Bağırıyorum, gözyaşlarım sonunda gözlerimden taşıyor ve konuşurken dudaklarımda tadını alana kadar yanaklarımdan aşağı düşüyor. "Bu o, bu o, bu benim sapığım."

"Blair," diye mırıldanır Bray, diğerleriyle bakışır. "Hapiste olduğunu kendin söyledin-"

"Ne dediğimi biliyorum!" Çığlık atıyorum, sesim delice geliyor. "Ama onun yaptığı bu. Beni paranoyaklaştırıyor, her şeyi ikinci kez sorgulamama neden oluyor. Resimler, çiçekler-"

"Çizimler," diye mırıldanıyor Asher. "Kayıp kamera görüntüleri."

"Çizimler mi?" Cyrus soruyor.

"Çok şey kaçırıyorum, mesela Blair'in çizimlerinin çoğunu. Bir anda yok oldular."

"Ama bu onun bizim evimizde olabileceği anlamına geliyor..." Bray düşünüyor. "Kamera kayıtları," diye tersliyor Cyrus ve bana bakıyor.

"Yatağım, o gece karmakarışık. Bray olduğunu sandım," diye fısıldıyorum. "Bu o, o burada. Beni buldu ve bunu yine yapıyor. Ama bu sefer ikimizden biri ölene kadar durmayacak." Hıçkırmaya başladım ve sonra yere yığıldım.

Etrafımda toplanıyorlar ama onların kolları ya da korumaları bile beni bundan kurtaramaz.

Geçmişim sonunda benim için geliyor. O
benim için geliyor.

Kırk Üçüncü Bölüm

Bray

Cyrus bazı telefon görüşmeleri yapıp her şeyi öğrenmeye çalışırken onu bırakmak istemeyerek tutuyorum. Onu hiç bu kadar endişeli, bu kadar öfkeli duymamıştım. Blair korku içinde ağlayıp fısıldarken gözleri ona kayıyor. Onu seviyor ve çaresiz hissediyor. Hepimiz onun yanılmış olmasını istiyoruz, ama o çok emin ve mantığı mantıklı. Kahretsin, ben de onu hiç böyle görmemiştim, dehşet içinde titriyor ve çok korkmuş.

Asher silahını kapıyor ve kadın arkasından bağıyor, ama Asher evi ve dairemizi kontrol edip güvenliğini sağlamaya kararlı bir şekilde fırlayıp gidiyor.

"Telefon," diye mırıldanıyor.

"Ne oldu bebeğim?" Gözyaşı lekeli yüzünü görmek için uzaklaşarak soruyorum. "Bir telefona ihtiyacım var; o olduğunu bilmeliyim."

Kaşlarımı çatarak ona iPhone'umu uzatıyorum ve titreyen eliyle almasını izliyorum. Ezbere bir numara giriyor ve çalmasını bekliyor. Cyrus aramalarını durduruyor, bekliyor ve izliyor.

Asher önümüzde dururken "Temiz ve kilitliyiz," diye anons ediyor. Telefonu çekip bizim için hoparlöre alıyor, biz çalan sesi dinlerken her biri onu zıplatıyor ve biz daha da sinirleniyoruz. Siktir, acele et!

Hat nihayet bağlanıyor ve bir süre sonra derin, şaşkın bir ses telefonda yankılanıyor. "Alo, kimsiniz?"

"Dedektif Elba?" Blair gözlerini kapatıp dudaklarını yalamadan önce titrek bir sesle soruyor. "Benim, Blair Cre-Willows."

Bir an sessizlik olur ve sonra sesi daha yumuşak, daha şefkatli gelir. "Blair, iyi misin? Sana ulaşmaya çalışıyordum."

"Numaramı değiştirdim." Titriyor. "Doğru o zaman." "Blair-"

"Kaçtı, değil mi?" diye soruyor.

İç çekiyor. "Evet, bir ay kadar önce. Bazı muhafızlara rüşvet vermeyi başardı ve sizi detaylarla sıkmak istemem ama bu sırada birini öldürdü, sonra da arabasını ve kimliğini çaldı. Onu takip ettik, ama bizi boşa kürek çekmeye gönderdi. O zamandan beri onun peşindeyiz. Sizin için geldiğine dair bir kanıt yok-"

"Tabii ki öyle!" diye bağıyor. "Parmaklıklar arkasından her gün bana yazıyor ve arıyor, onun olduğumu söylüyordu. Ondan kaçmak için taşındım ve şimdi o burada, onun olduğunu biliyorum."

"Blair, bana adresini söyle, polis göndereceğim-"

"Hiçbir şey yapamazlar," diye tersliyor. "Artık çok geç, o çoktan burada. Yine benim için geliyor. Onu bulduklarında ben ölmüş olacağım." Telefonu kapatıyor ve yüzünü göğsüne bastırıyor. Cyrus'un gözleriyle karşılaştım. Soğuk ve ölümcül.

"Blair," diye mırıldanıyor.

"Ne yapacağım ben? Kaçmam gerek-"

"Artık yok bebeğim," diye hırlıyor. "O burada." Kız ırkılıyor ve adam kızın önünde çömeliyor, kızın yanaklarını avuçlayarak ona bakmasını sağlıyor. "Polis işe yaramaz olabilir ama biz değiliz. Söylediklerimde ciddiydim, hepimiz ciddiydik. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek. Sen bizimsin."

"Cy-"

Dudaklarını kapatıp yüzünü bana çeviriyorum. "O haklı. Sana yaklaşmayacak. Artık o olduğunu bildiğimize göre, neye bakacağımızı da biliyoruz. Kilit altındasın."

"Bu gece onu avlayacağız," diyor Asher.

"Hayır! Seni öldürecek!"

"Birçok kişi denedi, bebeğim." Cyrus sırtıyor. "Ama o sadece başka bir çaresiz adam. Bu onu zayıf ve özensiz yapıyor ve artık nedenini ve kim olduğunu bildiğimize göre, bizi durduramayacak. Onu bulacağız ve o zamanlar olması gerektiği gibi buna bir son vereceğiz. Sana bir daha asla ulaşamayacak. Özgür olacaksın. Bunu yapmak için bize güven, seni korumak için bize güven."

"Ya sana zarar verirse?" diye soruyor endişeyle. Kendisinden çok bizim için endişeleniyor.

"Üzgünüm bebeğim, ama biz onlar değiliz." Onun eski arkadaşlarını ve erkek arkadaşını kastettiğini bildiği için yüzünü buruşturuyor. "Biz kendi başımızın çaresine bakabiliriz. O takıntılı bir öğretmenden başka bir şey değil. Biz bu sokaklarda büyüdük, adımız, ünümüz ve ailemiz için savaştık. Her gün çetelerle, suçlularla ve uyuşturucu satıcılarıyla uğraşıyoruz. Buradaki her şey bizim ve onun hiç şansı yok. Şehrin etrafına bir ağ öreceğiz, tüm gözler onun üzerinde olacak ve onu sokaklara kadar kovalayıp lanet olası bir sıçan gibi vuracağız."

"Ama..." Başını iki yana sallar. "Başka kimseyi kaybedemem," diye itiraf ediyor sonunda. "Kaybedemem işte. Herkesi kaybettim, bu yüzden insanları içeri almayı bıraktım. Sizi daha yeni buldum; hepinizi kaybedemem." Her birimizin bakışlarıyla buluşuyor ve gözlerine kararlılığın girdiğini görüyorum. "Ondan korkmaktan yoruldum ama hiç senin gitme fikrinden korktuğum kadar korkmamıştım. Daha önce de aşık oldum, insanlara değer verdim ama hiç böyle olmamıştı. Sizler sadece sevgili ya da arkadaş değilsiniz. Siz benim ailemsiniz, her şeyimsiniz." Bir an için gözlerini kapatıyor ve açtığında eski Blair geri dönmüş, güçlü ve öfkeli. "Bunu benden almasına, seni benden almasına izin vermeyi reddediyorum."

"Yapmayacak," diye yemin ediyorum. "Hiç kimse yapamaz."

Onun itirafı karşısında kalbim küt küt atıyor. Sevgimi ve onun için, kollarımdaki kadın için hissettiklerimi ifade etmeye çok yakındı. Beni güldüren, maceralarına katılan ve çılgınlıklara tahammül eden kadın için. Hayatımıza bir fırtına gibi girip her şeyi temizleyen ve her şeyi çok daha iyi hale getiren kadın için.

"Bunu yapabiliriz Blair, ama güvende değilsen yapamayız. Senin için gelecek, ilk durağı orası olacak. Seni onun asla giremeyeceği kadar güvenli bir yere götüreceğiz. Eğer yarın sabaha kadar onu bulamazsak, geri gelip seni alacağız," diyor Cyrus ona.

"Faye'i de oraya götüreceğiz. Eğer izliyorsa, ona değer verdiğini anlar ve sana ulaşmak için onu kullanabilir," diyor Asher, her zaman akıllı olan.

"Onu durduracağız," diyorum. "Bu dünyayı senin için tekrar güvenli hale getireceğiz, böylece asla merak etmek zorunda kalmayacaksın. Bu sefer sadece parmaklıklar ardında olmayacak, bebeğim."

"Onu benim için öldürecek misin?" diye soruyor ama şaşırılmış görünmüyor. Elimizde ne olduğunu ve onun için ne yapmaya hazır olduğumuzu bilseydi, iğrenir ve diğer tarafa kaçar.

"Senin için bu lanet dünyadaki herkesi öldürürdüm," diye itiraf ediyorum. "Herhangi birini ya da herhangi bir şeyi, sırf o gülümsemeni görebilmek için, sırf sen gece boyunca kötü rüyalar görmeden uyuyabilesin diye."

"Yapmayacağımız hiçbir şey yok," diye ekliyor Asher. "Hiçbir yasa durduramaz bize."

"Ama ya yakalanırsan?"

"Bebeğim, polis bizim, unuttun mu? Bizi yakalayamazlar. Yakalayacağız. Örtbas etmek. İnsanları öldürmek istemiyorum, bundan zevk almıyorum, ama o? Bundan zevk alacağım, böylece sonunda karanlıktaki canavardan kurtulduğunu bileceksin."

"Geri döneceğine söz ver, beni terk etmeyeceğine söz ver" diyor ve bakışlarımızı paylaştığımızda dizlerinin üzerine oturuyor, gözleri sert bir şekilde her birimize bakıyor.

"Söz veriyorum," diyor Cyrus.

"Ben de, söz veriyorum," diyorum ona. "Asher?" diye soruyor.

"Söz veriyorum aşkım," diye yemin eder ve onu öper. "Şimdi Faye'e mesaj at ve her şeyi hazırlayalım, tamam mı? Güvendesin."

Başını sallıyor ve bakışlarımızı paylaşmadan önce gidişini izliyoruz. "O öldü," diye tersliyor Cyrus.

"Destekliyorum."

"Üçüncüsü," diye kabul ediyor Asher. "Plan nedir?"

"Jay'e mesaj at. Hoşuna gitmeyebilir ama kulüp binası şehirdeki en güvenli yer. O zaman kulakları ve gözleri sokaklarda olsun. Asher, onu internetten buldun, değil mi? Yani neye benzediğini biliyoruz?"

"Evet, dün gece bize söyledikten hemen sonra onu . Sana mesaj atarım. pic."

"Güzel, o zaman bu piçin peşine düşelim, onu bulalım ve bedelini ödetelim." Bitti.

Başımızı sallayarak, ne yapmamız gerektiğini bilerek ayağa kalkıyoruz. Cyrus haklı, bu gece bitecek. Kızımız onun hayaleti ile çok uzun zaman geçirdi.

ve Şimdi serbest mi? Polisin onu koruması gerekiyordu ve başarısız oldular, herkes başarısız oldu.

Yapmayaca

ğız.

Hiçbir

zaman.

Bu gece Darling'in Şeytanlarını öldüreceğiz.

Kırk Dördüncü Bölüm

Asher

Blair duş alıp yırtık siyah şortunu, botlarını ve dekolteli üstünü benim boyalı deri ceketlerimden biriyle giydikten sonra onu zorla arabaya bindiriyoruz. Endişeli görünen ama sorunun ne olduğunu sormaması gerektiğini bilen Faye'i almak için uğruyoruz. Özellikle de Cyrus'un yüzündeki kapalı ve soğuk ifadeyle. Yine de Blair'e iyi olup olmadığını soruyor ve Blair sadece iç geçiriyor.

"Her şeyi açıklayacağım, söz veriyorum."

Şehirde hızla ilerlerken bu kadarla yetiniyoruz.

Rayları geçip kulüp binasına varmamız sadece yirmi dakika sürüyor. Başkanla pek işimiz olmaz, çok korkutucu bir piçtir ama kızları içeri alacağını ve Jay'in onlar için öleceğini biliyorum.

Tesisin önüne geldiğimizde, devasa kapıların açılmasını beklerken boş boş duruyoruz. Beton, kulüp binası için bir bar, çalışan iki garaj, bir depo, bir barın bulunduğu devasa alanın etrafında bir bariyer olarak uzanıyor.

depo, bir salon ve bir şarküteri, gün boyunca açık olan ve kapıdan işletilen kapılar. Kameralar açık ve şüphesiz bizi izliyorlar, izlemiyorlarsa da çevre duyuları onları uyarmıştır. Öğleden sonra olmasına rağmen müzik sesi duyabiliyorum, yani muhtemelen hepsi bardadır. Güzel.

Kapı açılıyor ve içeri giriyoruz, tek katlı bir binaya bitişik olan şarküteri ve kuaför salonunun hemen önünde sağa doğru ilerliyoruz. İnerken Blair'in elini tutuyorum ve ona güven verici bir şekilde gülümsüyorum.

Tuğla binalar özel bir şey değil. Aslında bazıları köhne, ancak pek çok üst sınıfın ihtiyaç duyduğu zenginlik eksikliğini görmezden gelebilerseniz şehrin en iyileri. Burada her şey hizmetle ilgili ve insanları etkilemekle değil. Müşterileri genellikle bölgedeki en güçlü ya da tehlikeli kişilerdir.

Şarküteri ve salon alanın solunda, duvarın yanında yer alıyor. Karşımızda, çok sayıdaki bisikleti sergilemek için büyük metal kapısı açık olan depo yer alıyor. Üstünde devasa ışıklar var ve yedek parçaları ile ofislerini içeriyor.

Bitişğinde iki büyük garaj var. Kapılar kapalı, bu yüzden muhtemelen şu anda kimse çalışmıyor, ancak araba ve bisiklet sorunuz varsa, burası sizin yeriniz. Tamir edemeyecekleri hiçbir şey yok ve yaptıkları modifikasyonların her zaman yasal olmadığını söyleyelim.

Blair bakışlarımı fark ederek, "Kahretsin, arabamı getirip üzerinde çalışmalıydım," diye şaka yapıyor.

"Uh-uh, çünkü o zaman seni buradan asla çıkaramayız. Kalman için sana rüşvet verirler" diye takılıyorum.

"Neden?" diye sorar.

"Arabalar üzerinde çalışan bir kız mı? Bu adamlar için mi? Lanet olası altın tozu," diye açıklıyor Bray.

Sadece gülüyor, muhtemelen bize inanmıyor. Lanet olsun, onu tutalım mı? Onu kaçırabilirler. Kadınlara her şeyden çok değer veriyorlar, koruyucu ve korkutucu piçler ama yine de suçlular. Bu adamların çoğu başka bir yere uyum sağlayamadıkları için buradalar. Burada yalnızlar, psikopatlar ve sadece bir yuva arayan insanlar özgür olabilecekleri, kendileri olabilecekleri bir yer buluyorlar. Bu da onları vahşi ve öngörülemez yapıyor.

En arkada, her şeyden uzakta, Renegades adında bir bar var. Açık ahşap kapıların önünde daha fazla bisiklet var. Bazılarının üzerinde üyeler var, muhtemelen yeniler. Barbekünün solunda daha fazla park yeri var,

Çocuklar için oyun alanı ve çim - arkasındaki işkence kulübesinden bahsetmiyorum bile, ancak kulüp sırrı olduğu için oraya hiç girmedik.

", " diyor Cyrus. "Seni yerleştirelim."

"Isırmazlar gibi bir şey söylemen mi?" Faye gergin bir şekilde öneriyor.

"Bu yalan olur ama en azından havlamayacaklar." Göz kırparak Blair'i güldürür.

"Ben seni korurum. iri yarı motorcuları dövebilirim." Blair diyor.

"Tanrım, sakın öldürülme, ya da daha kötüsü, bir motorcuya kapılma. Çünkü onun kışını tekmeledin," diye mırıldandı Bray, sadece biraz şaka yaparak.

"Hepiniz tuhafınız," diye mırıldanıyor Faye. "Ama katılıyorum, kimsenin kışını tekmelemek yok. Onları düzeltmek zorunda kalmak istemiyorum."

"Hepiniz sıkıcısınız," diyor Blair, ama dışarı çıkmamıza izin vermeye bir adım daha yaklaştığı için gergin olduğunu hissediyorum.

Elini sıkıyorum ve onu peşimizden sürüklüyorum, bu işi ne kadar çabuk bitirirsek ona o kadar çabuk dönebileceğimizi biliyorum.

Kapıyı iterek içeri girdiğimde ot, puro, eski, dökülmüş bira ve viski kokusundan burnumu kırıstırıyorum. Sağ tarafta, arkasında iki kulüp tavşanının bulunduğu bar, uyumsuz taburelere tünemiş motorculara hizmet ediyor. Ahşap zemin yara izleriyle kaplı ve dağınık masalar da pek iyi değil. Sağda, her duvarında düz ekran televizyonlar bulunan birkaç bardo masası ve bir adamın pazusundan sarkan ve gülen bir kulüp tavşanının bulunduğu bir dart tahtası var.

Bar, etrafta koşturan üyeler ve ailelerle dolu. Kulüp tavşanları ve yaşlı kadınlar her yerde görülebiliyor, aradaki fark kolayca anlaşılıyor. Yükseltilmiş bir bölümde uzun ahşap masalar var ve Jay'i başkanla konuşurken orada görüyorum. Bana sadece başını sallayıp elini kaldırıyor. Başkan henüz bizi görmedi, konuşmakla meşguldü ama Jay özür dileyip aşağı atlıyor ve yaklaşırken bize sırtıyor.

"Selam, Blair. Merhaba. Bu güzellik de kim?" Gözleri Blair'in arkasındaki, başını ilgiyle eğmiş etrafına bakınan Faye'e takılıyor.

"Yapma," diye onu uyarıyorum ama artık çok geç, Blair'in etrafında zıplıyor ve Faye'e sırtıyor, neredeyse dizlerinin üzerine çöküp pantolonunu indirirken gözleri Faye'in kışına gidiyor.

"Tanrı aşkına, kadın. Çok güzel değil misin? Jay'le oynamaya mı geldin?" diye flört ediyor.

"Vay canına, bu gerçekten senin tavlama cümleleri mi?" Blair dalga geçiyor.

Başkan'ın dikkatini çekti. Ayağa kalktı ve adamları anında savunma moduna geçtiler, biz de Blair ve Faye'in etrafını sardık. "Bunlar onlar mı?" diye soruyor, sesi gürleyerek. İri yarı, yaralı bir piç. Cyrus'un onunla başa çıkabileceğini bile sanmıyorum.

Jay korkusuzca sırtarak, "Evet, Prez," diye cevap verir. "Hadi hanımlar, sizi yerleştirelim."

"Onlara iyi bak," diyor Cyrus. "Kıllarına bile dokunmayın, ciddiylim."

"Şartları biliyoruz; burada aptal değiliz. Crew ile dalga geçmiyoruz. Burada hiçbir kadının güvende olduğundan ve onlara dokunulmayacağından bahsetmiyorum bile." Başkan'ın kaşları eriyip sırtmaya başladı. "Tabii kadın istemediği sürece." Gözleri Faye'e kayıyor ve Blair içinden kıkırdıyor.

Blair, "Ah, kesinlikle birileriyle yatacaklar," diye mırıldanıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. "Ben değil." Gözleri Faye'e gidiyor ve ikimiz de gülüyoruz.

"Sana bir içki alalım, seksi şey," diye takılıyor Jay ve Faye'i bara doğru çekerken başkan önümüze atlıyor, başını sallamadan önce bakışları klinik bir şekilde Blair'in üzerinde geziniyor.

"Burada güvende olacaksın. Seni koruyacağız," diye söz veriyor ciddi bir şekilde, elindeki kesiklere dokunarak.

"Öyle mi? O zaman seni benden kim koruyacak?" diye sırtarak karşılık veriyor ve beni güldürüyor. O da bir tane havlıyor.

"Ondan neden hoşlandığını anlıyorum." Başını sallıyor. "Bela bekliyor muyuz?" "Belki," diye teklif ediyor Cyrus.

"Hazırlanacağız. Gün doğmadan görüşürüz."

"Tamamdır," diye yanıtlar Bray. "Blair, iyi motorcuları öldürmek ya da korkutmak yok." Onu öpücüklere boğarken gülüyor. Birbirleriyle göz göze geldiklerinde onlara biraz zaman tanımak için dönüyorum. Cyrus da bekliyor ve Bray onu bıraktığında alnından öpüyorum.

"Terbiyeli ol."

"Neden hepiniz bunu söyleyip duruyorsunuz?" Suratını asıyor, ama yardım edemiyorum ama

Sırt.

Cyrus bir kolunu kızın beline doluyor ve onu çekiyor, gözleri daraldı. "Burada kal. Ciddiyim, Blair. Gerekirse seni bağlamaları için onlara izin verdim."

"Sapıkça."

"Faye'in sana burada ihtiyacı var. Lütfen bize güven bebeğim. Geri döneceğiz," diye bitiriyor onu sertçe öpmeden önce. Motorcular ıslık çalıyor ama o onları duymazdan gelip geri çekiliyor ve bakışları Başkan'a yöneliyor.

"Eğer onun lanet kafasındaki tek bir saç teline dokunulursa, seninkini de alırım," diye hırlıyor ve hışımla çekip gidiyor.

"Hepimiz yapacağız," diye ekliyorum, ona ilk kez ciddi ciddi bakıyorum. Ondan ve hatta kulüplerinden hoşlanıyor olabilirim ama Blair her şeyden önce gelir. "O bizim tüm dünyamız, lanet olası ailemiz. Bir şey olursa, güvende olmazsınız. Hiçbiriniz."

Çenesini onaylarcasına sertçe kaldırmadan önce bu tehdide sinirleniyor. Bray ve ben Blair'e son bir kez bakarak ayrılmak için dönüyoruz, zihinlerimiz ondan ve sıcak duygulardan Crew'unkine kayıyor.

Soğuk, karanlık ve kurnaz.

Avcılar.

Bölüm Kırk Beş

Blair

Crew'un uzaklaşmasını izliyorum, sırtları dik ve kasları gergin. Onlara güvenmem gerektiğini bildiğim için korkumu yutuyorum. Bu dünyada bunu yapabilecek biri varsa, o da onlardır. Ayrıca, ben bile onları durduramayacağımı biliyorum.

Ben güvende olana kadar dinlenmeyecekler.

"Blair?" diye sesleniyor sert, kırılmış bir ses ve ben dönüp başkanı görüyorum. "İyi olacaklar," diyor sanki düşüncelerimi biliyormuş gibi yumuşak bir sesle. "Bir içki ister misin?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım." Sırıyorum, o da kıkırdıyor ve bara doğru başını sallıyor, ama onun geniş sırtını takip ederken, Faye'in zaten orada olduğunu, Jay'le gülüp flört ettiğini görüyorum, yardım edemiyorum ama bu gece gerçekten her şey bitecek mi diye merak ediyorum.

Neredeyse çok kolay görünüyor.

Adamlarım benim sorunumla ilgilenmek için dışarı çıkarken burada, korunaklı lanet kulemde oturmaktan nefret ediyorum ama haklılar. Hedef benim. Onu durduracak kadar yaklaşmam. Bu yüzden bunu yapmaktan nefret etsem ve kendimi zayıf hissetsem de, arkama yaslanıp hiçbir şey yapmamanın bazen en akıllıca hareket olduğunu bilerek bana söyleneni yapıyorum.

Başkan bize içki doldururken Faye'i izliyor ve soğuk bardağı uzattığında parmakları birbirine değiyor. Faye'nin nefesi kesiliyor, bakışları Faye'ye yöneliyor ve Faye'nin dudaklarında neredeyse sakalının arkasına gizlenmiş bir gülümseme görüyorum.

Onları flört etmeleri için bırakarak, elimde biramla dönüp diğerlerini inceliyorum. Şu anda ailemin başına gelebileceklerden kendimi uzaklaştırmam gerekiyor ama onlar haklı. Onlar daha güçlü, daha zeki ve daha fazla risk altındalar. Onun hiç şansı yok ama anılarım onu bu kadar kolay gözden çıkarmamam konusunda beni uyarıyor.

Düşündüklerinden çok daha kötü biri. Bana ulaşmaktan başka hiçbir şey ya da hiç kimse umurunda değil.

Birayı rekor bir sürede mideye indirdikten sonra elimle ağzımı siliyorum ve dönüyorum. "Bir tane daha," . Jay'in gözleri bana daralıyor ama bana bir bardak çekip uzatıyor ve ben içerken tekrar izliyor.

"Uh-uh. Eğer sarhoş olup motorculara sataşmaya başlarsan, Crew'un tepkilerinden ben sorumlu olmam," diye dalga geçiyor Faye onunla birlikte eğilirken. Gülümsüyor ama gözlerindeki endişeyi görebiliyorum. Ona hala neden burada olduğumuzu söylemedim, sadece acil bir durum olduğunu söyledim, yine de o yumuşak, şefkatli gözlerinde büyüyen soruları görmeme rağmen dilini tutuyor.

"O haklı. , bebeğim. İyi misin?" diye sorar.

"Harika," diye mırıldanıyorum ve bardağı bara bırakıyorum. "Bilardo oynamak isteyen var mı?" Ayağa fırlıyorum, o adamların, itiraf etmek istediğimden daha fazla değer verdiğim adamların benim için geri dönüp dönmeyeceklerini merak etmekten başka bir şey, herhangi bir şey yapmaya ihtiyacım var.

Ya da tekrar yalnız kalırsam.

Faye beni takip ediyor ve sonunda Jay ve Prez'e karşı o ve ben kalıyoruz. Bilardo ve dart oynuyoruz ve şaşırtıcı bir şekilde Faye bunda çok iyi. Onun hem Jay hem de Prez'le flört edişini izlerken sırtımdan kendimi alamıyorum, ilgiden hoşlanıyor ve ilgiyi de hak ediyor. Kızıışmış köpekler gibiler, onun izlerken nefes nefese kalıyorlar, geniş göğsü neredeyse elbisesinden taşıyor. Her ne kadar soğukkanlı davranmaya çalışsa da, huysuz ve iri yarı Prez bile ondan etkilenmiyor.

Ona hava atmak için mi yarışıyorlar?

Her iki durumda da, telefonum çalana kadar harika bir eğlence oluyor. Arkamı döndüğümde, elimde bilaro sopası, onu çıkarıyorum ve gülümsemem kayboluyor.

Bilinmiyor: Küçük ayı, küçük ayı, sen kadar nasıl oflayıp puflayacağım.

Yine de o olmalı. Ekran görüntüsünü alıp grup sohbetine gönderiyorum ama cevap gelmiyor. Güvende olduğumu biliyorum ama bu beni ürpertiyor. Anılar ve dehşet boğazımı tırmalıyor. Benimle alay ediyor, bu da demek oluyor ya avlandığını bilmiyor ya da umursamıyor. Nerede olduğumu biliyor olamaz, değil mi?

Yapsa bile, bir bar dolusu motorcunun arasından geçmesi gerekecek. Hayır, ben çıkana kadar bekleyecek. Zamanını bekliyor, ama bunu yaparken adamlarımın bu işi bitirmesini kolaylaştırıyor, ben de onlara bir kez daha mesaj atıyorum.

Dikkatli ol. Sanırım bekliyor ve izliyor. Sakın ölmeye kalkma, senden daha yeni hoşlanmaya başladım.

Cevap vermelerini ya da daha fazla alaycı mesaj gelmesini beklemeyi reddederek telefonu kaldırdım.

Faye fark ediyor ve diğer adamlar gülerken Jay'i Prez'le içmesi için bırakarak oraya gidiyor. Köşede sevişen birini bile görüyorum. Buraya bayılıyorum. Yetişkinlerin nirvanası gibi, memeler, bira ve bolca kas var. Ama zihnim hala durulmuyor.

"Tamam, neler oluyor? Saatlerdir dökülmeni bekliyorum, bana gelmene izin veriyorum, sabırlı olmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. Ya bana söylersin ya da artık kış deliğine ağda yapmam," diye ağzından geçiriyor.

Bir motorcu kulak olur ve eğilir. "O boşluğu doldurabilirim."

Jay'e bakıyorum, motorcuyu tokatlarken gülüyor. "Yere yat, köpek," diye dalga geçiyor. "Ama ben de bu konuda yardımcı olmaya hazırım."

"Eminim öylesindir. Bir oda ödünç alabilir miyim?" Jay'e tatlı tatlı sordum. Başını salladı, birasını geri devirdi.

"Evet. Hadi ama, buradayken benim kullandığımı kullanabilirsin. Sadece geç saatlere kadar çalıştığımızda ya da çok sarhoş olduğumda ya da bir kulüp tavşanını becerdiğimde kullanıyorum..." Yüzümü görüyor ve gülüyor. "Merak etme, çarşafklar temiz. Özel bir şey değil ama iş görür." Bizi barın önünden geçiriyor ve bize iyi geceler diye bağırarak motorculara el sallıyorum, Prez'in gözlerinin tüm zaman boyunca Faye'de olduğunu fark ediyorum. İki yanında dikkatini çekmek için kavgaya eden iki serseri var ama onlara aldırıyor.

Jay bizi yan koridora götürüyor ve birçok farklı odanın önünden geçiriyor. Koridorun sağa kıvrıldığı köşede sergilenen bir bisiklet var. I

sanat eserini hemen tanıdım. "Asher?" diye sordum.

Jay başını sallar. "Evet, bunu babam için yaptı, eski başkan, yetenekli küçük piç. Motosikletlerimizin çoğunu o yapıyor, bu yüzden onlarla aramız çok iyi."

Mantıklı, sanırım.

Koridorun bu bölümünde sadece iki kapı var, biri solda açık, diğeri de en sonda. "Prez'in odası, oraya girme. Çok özel biri, bu yüzden seni öldürür. Merak etme, güvendesin. Bu tarafta arka kapı yok ve her pencerede kameralar ve alarmlar var. Biraz dinlen, Crew sen farkına bile varmadan dönmüş olacak."

Faye kapıyı iterek açarken, "Teşekkürler Jay, ciddiym," diyorum. Komik motorcuya son bir kez yumuşakça gülümseyerek onu içeri kadar takip ediyorum. Şaka yapmıyormuş, oda küçük ve küçük bir banyosu var. Ahşap kapının arkasında Playboy posterleri var ve neredeyse tüm duvarları daha fazla çıplak kadın kaplıyor. Sağ tarafta, gri duvarlara doğru itilmiş, sarkık bir şifonyer var. Neredeyse hiç nevresimi olmayan çift kişilik bir yatak, iki yastık ve lambalı uyumsuz bir yan sehpa dışındaki tek mobilya bu. Yatağın üzerinde bir pencere var ama kilitli ve kapalı.

Minimalist ama burada çok kalmıyorsa mantıklı. O zaman hepsinin nerede yaşadığını merak ediyorum. Nedense tüm motorcuların kulüp binasında yaşadığını sanıyordum ama sanırım öyle değilmiş. Faye yatağa uzanıyor, ben de yanına oturup bacak bacak üstüne atıyorum.

"Prez senden hoşlanıyor. Gözlerini kışından alamıyor." Sırıttım.

Gözlerini deviriyor. "Evet, doğru. Şişman vintage kız ve motorcu derebeyi mi? Lütfen." Sonra ayağa kalkıyor ve ben tam kendini küçümsediği için ona bağırarakken kaşlarını çatıyor. "Şimdi bana neden burada olduğumuzu söyle. Crew neden bu kadar endişeli? Neler oluyor, Blair?"

Nefesimi üfleyerek parmaklarımı altımdaki yırtık pırtık battaniyeye geçiriyorum ve nereden başlayacağımı düşünüyorum. "Geçmişim hakkında henüz konuşamayacağımı ama içinde kötü şeyler olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Öyle mi?"

"Kötü şeyler beni yakaladı ve şu anda Crew sen, ben ya da değer verdiğim insanlar tekrar zarar görmeden önce bunu durdurmaya çalışıyor," diye mırıldanıyorum.

"Ne? Ne kötü şey?" diye soruyor ve elimi tutmak için uzanıyor. "Söyle bana, lütfen, nasıl yardımcı olabilirim?"

"Yapamazsın." Başımı eğerek gözleriyle buluşuyorum. "Sanırım Crew'a söyledim ve düşündüğümde daha kolay oldu, o yüzden sana söylemenin ne zararı olabilir ki? Sadece

bana bir söz ver."

"Her şey," diye yanıtlıyor hemen.

"Bana farklı gözle bakmayacağına söz ver," diye fısıldıyorum.

"Asla. En iyi arkadaşız, unuttun mu? Sonuna kadar kardeşiz. Senin yanına gömülmeyi planlıyorum. Tabutlarımız falan aynı olur ve cehennemde birlikte coşarız. Crew'un gelmesine bile izin verebilirim."

Bana sırtırken gülmekten kendimi alamıyorum. "Tamam, tamam, sadece onlara ateşli kabana oğlanları, barlar ve striptiz direği olan bir malikanede yaşama planlarımızdan bahsetme, tamam mı? Beni paylaşma konusunda çok hassaslar. İronik, biliyorum."

"." Göz kırıyor. "Bu konuşma için bir içki ister misin?" "Hayır, bırak da saçmalayayım, tamam mı? Böylesi daha kolay."

"Devam et, can kulağıyla dinliyorum," diye söz veriyor, bir darbeye hazırmış gibi doğruluyor, ağzı endişeyle aşağı eğiliyor.

O haklı, biz kardeşiz. Crew'den başka gerçeğimle, geçmişimle ilgili güvenebileceğim kimse yok. Bu gece tereddüt etmeden geldi. Benim için hayatını feda etti ve bunun onu güvende tutmak için olduğunu bilmiyordu. Neden avlanabileceğini, neden onun için gelmeye çalışabileceğini bilmeyi hak ediyor... çünkü onu seviyorum.

"Geçmişim... berbat bir şey, Faye. Bu yüzden böyle olduğumu biliyorsun ama hayal bile edemeyeceğin kadar kötü. Okulumdaki bir öğretmen bana kafayı takmıştı. Başta iyiydi ama bilmiyordum ve sonunda bir sapıgım olduğunu fark ettim ama kim olduğunu bilmiyordum. Çiçekler, resimler ve ürkütücü mesajlar gönderdiler. Gecenin bir yarısı aradılar. Erkek arkadaşıma ve arkadaşlarıma beni aldattıklarını ve yalanlar yaydıklarını söyleyerek giderek daha tehditkâr ve daha öfkeli olmaya başladılar. Şimdi bunun beni yalnız bırakmak ve ona dönmemi sağlamak için olduğunu biliyorum. İşe yaramadı ve her şey berbat oldu."

Elime uzanıp tekrar kapatıyor.

"Bir sürü şey oldu. Birçok kez odama girdi ve beni izlediğini hissettim. Polise gittim ama hiçbir şey yapmadılar. Her zaman çok korkuyordum. Sonra bir gece arkadaşlarım beni bir partiye gitmeye, unutmaya, etrafımın sarılmasına ve güvende olmaya ikna . Gittim ve harika vakit geçirdim ama eve dönerken... Kahretsin. Bu neden bu kadar zor?" Havayı üfleyerek tekrar gözleriyle buluşuyorum. "Uyuşturulmuştuk. Bizi yoldan çıkardı ve biz dışarıdayken bizi kaçırıp eski bir ahıra bağladı. Üşümüş, korkmuş ve acı içinde uyandım, bir tavan kirişine bağlıydım, erkek arkadaşım ve

benden önceki arkadaşlar..." Tüm çirkin hikaye ortaya dökülüyor ve ikinci kez ağlıyorum.

Crew'a söylediğim zamanki kadar kötü değil, sanki sonunda o bariyeri kırmışım ve tüm acıyı serbest bırakmışım gibi ve her itirafta daha da azalıyor. Gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken bana sarılarak dinliyor.

Bitirdiğimde acımdan boğuluyor ve nefes almakta zorlanıyorum. Bana bakarken gözleri daha fazla yaşla doluyor. "Ah, Blair," diye ve sonra beni kendine çekiyor, başını benimkine yaslıyor, bana güç ve rahatlık veriyor. "Bir şeyler olduğunu biliyordum. Hiç düşünmemiştim..." Başını sallıyor. "Ne düşündüğüm önemli değil, sadece seninle gurur duyuyorum, bunu biliyorsun, değil mi? Hayatta kalmak için ne kadar güçlü olman gerektiği ve ne kadar mücadele etmen gerektiği konusunda seninle gurur duyuyorum. Önümde oturan kadınla gurur duyuyorum. Asla içinde olmaman gereken korkunç bir durumdan kurtulmak için ne gerekiyorsa yaptın. O bir yetişkindi, Blair, berbat, sapkın bir yetişkin ve sen sadece bir çocuktun. Gözlerinde görüyorum, kendini suçluyorsun ve sakın buna cüret etme. Onun yaptıklarından sen sorumlu değilsin, herkesi hayatta tutmaktan sorumlu olduğun gibi. Olanlar trajikti, gerçekten trajikti ve çok berbattı, ama bunun için kendini öldüremezsin, tamam mı?" Uzanıp kardeşçe bir tavırla yanağımı okşuyor. "Hayatta kalmak için çok mücadele ettin, şimdi bundan vazgeçme."

İşte bu, en basit hali. Çok uzun zamandır grinin içinde yaşıyordum, unutmak için neredeyse kendimi öldürüyordum, ancak olay tek yapmak istediğim hayatta kalmaktı. Bunu nasıl unutabilirdim? O kadar uzun süre kendimi yavaş yavaş öldürdüm ki, her şeyin altında sadece yaşamak ve acıdan kurtulmak vardı. O bunu görüyor, anlıyor. Yargılamıyor, bunun yerine bana yaslanabileceğim bir omuz veriyor ama aynı zamanda ihtiyacım olan acı gerçeği de söylüyor.

"Bundan kaçmayı bırakmanın zamanı geldi. Crew bunu bitirecek ve sen de özgür olacaksın, tamam mı? Anılarını ve yaralarını taşıyacağını biliyorum, ama belki de sonunda... sonunda işi bittiğinde, hayatına devam edebilirsin. Bunca zaman, insanları kendi kalbini korumak için uzaklaştırdığını düşündüm ve kısmen bu, ama kısmen de onları güvende tutmak için. İçten içe, insanların sana yaklaşmasına izin verirsen öleceklerini düşünüyorsun ama gerçek bu değil bebeğim. Ben hayattayım, Crew hayatta ve kimsenin ölümünün sebebi sen değilsin. Sadece oluyor. Berbat bir şey ama oluyor. İnsanları uzak tutmak için bunu kullanmayı bırakmanın zamanı geldi. Şu anda canavarının peşinde sana tapan üç adam var. Sana o kadar takıntılı ve aşık üç adam var ki, seni inciten adamı bulmak için bu şehri yerle bir edecekler. O yüzden benimle, onlarla ve

Bununla birlikte savaşalım. Bizi güvende tutmak için tekrar kaçmak istediğini biliyorum. Kaçma. Bu senin işin değil."

"Sadece benim yüzümden kimsenin tekrar incinmesine dayanamazdım."

"Onlar incinmeyecek, biz . Ve ne var biliyor musun, Blair? Yapsak bile, Bu bizim seçimimiz, sizin değil. Herkesi koruyamazsınız ve her savaşta tek başınıza mücadele edemezsiniz." Gülümsüyor. "Ve bunu bana söylediğin için, bana güvendiğin için teşekkür ederim. Çok üzgünüm Blair, gerçekten. Çok üzgünüm."

"Biliyorum," diye mırıldandım ve biliyorum. "Ondan o kadar nefret ediyorum ki. Hayatımı bir kez mahvetti, bunun bir daha olmasına izin veremem ve yine de burada o ahıra geri dönmüş gibi oturuyorum, işe yaramaz, korkmuş ve hiçbir şey yapmadan-"

"Ama öylesin. Kendini ve beni hayatta tutuyorsun. Ailene bunu kan dökülmeden durdurma şansı veriyorsun - onun dışında. Çaresiz değilsin, Blair. Bir suçluyu, bir katili en iyi şekilde durduruyorsun, kendini onun elinden uzak tutarak ve hayatta kalarak. Bu iş için en iyi adamların en iyi yaptıkları şeyi yapmalarına izin vererek. Başkalarının yardım etmesinden nefret ettiğini biliyorum ama bu sefer etmek zorundasın. Gün doğana kadar onu yakalayamazlarsa başka bir plan yaparız ama şimdilik bunu deneyelim."

İşin özü de bu, değil mi? Crew'un onu gün doğumuna kadar yakalamasını umuyorum, bir parçam yakalayamamalarını umsa bile. Onunla karşılaşmalarını umuyorum.

Geçmişim ve bugünüm çarpışıyor. Bundan iyi bir şey çıkmaz ve hepsi ne derse desin, bu onların savaşı değil.

O benim ve bu sefer savaşa gitmeye hazırım. Bu sefer kimse ölmeyecek.

Bu sefer kurban ben değilim. O kurban.

Kırk Altıncı Bölüm

Cyrus

Bütün gece o pisliği aradık. O hâlâ serbestken ve kızımızı takip ederken geri dönemem, yapamam. Diğerlerinin de aynı şeyi hissettiğini biliyorum, bu yüzden yorgun olsak da ilerlemeye devam ediyoruz, kalacak her lanet oteli ve boktan yeri kontrol ediyoruz. Bazı kiralık evleri, polis raporlarını, hatta mahalle bekçilerinin raporlarını bile araştırıyoruz. Fotoğrafını etrafa gösteriyoruz ve şehirdeki 'arkadaşlarımıza' soruyoruz, ağı gittikçe daha sıkı kapatıyoruz ve hala hiçbir şey yok.

Ama yanılmıyor, adam onun için gelecek. Burada olmak zorunda ve aldığı alaycı mesajlar bunun tek kanıtı. Sonunda onu izlediğini kabul ediyor, yani artık saklanmıyor. Onun bilmesini istiyor, bu da tırmandırdığı anlamına geliyor. Ona karşı bir hamle yapması uzun sürmeyecek ve o zamana kadar onu durdurmalıyız. Ona dokunmasına izin vermeyi reddediyorum, ona doğru nefes almayı bırak.

İyileşmek için çok uzun zaman harcadı; şimdi bunu berbat edemez. Sonunda insanlara güvenmeyi ve onları tekrar kabul etmeyi öğrenirken olmaz.

Geçmiş beni hâlâ şok ediyor ve bu konuda ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Söyleyebileceğim hiçbir şey durumu daha iyi hale getirmeyecek. Ben bencil bir pisliğim. Onu bize getirdiği için mutluyum ama aynı zamanda böyle bir şeyden sağ çıkmak zorunda kalmasından da nefret ediyorum. Bunu tekrar yaşamasını, zaten büyük olan yaralarına yenilerini eklemesini istemiyorum. Crew bu pisliği polisin asla yapamayacağı bir şekilde durduracak.

"Lanet olsun, başka nerede olabilir ki?" Bray biz geçerken yumruğunu bir direğe vuruyor. Gözlerimi deviriyorum ama içten içe endişeleniyorum. Bu genelde benim yaptığım bir harekettir, eğlenceyi seven, flörtöz kardeşimizden göreceğimiz bir şey değil. Hepimiz baskıyı hissediyoruz.

"Onu bulacağız," diye yüzüncü kez tekrarlıyorum, yürüdüğümüz gölgeli sokağı tararken. Sabahın dördünde, evsizler ve birkaç keş dışında neredeyse terk edilmiş durumda. Onlara saygılı bir mesafe bırakıp aramaya devam ediyoruz.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Asher endişeyle soruyor. "Neredeyse şafak söküyor ve biz onun kokusunu bile alamadık. Sanki lanet bir hayalet gibi."

"O hüküm giymiş bir katil, bir noktada hata yapacaktır. Şu anda tüm şehir onu izliyor, sadece aramaya devam etmeliyiz," diye cevap veriyorum bir esnemenin ardından.

"Çok yorulduk." Asher iç geçiriyor. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama belki de bu gecelik bu kadar yeter deyip biraz dinlenmeli ve yarın, yani sanırım bugün, yeni gözlerle yeniden başlamalıyız."

Tam o sırada arabaya ulaştık ve ona döndüm. "Dışarıda kızımız için geldiğini bilerek uyuyabilecek misin?" Bir adım daha yaklaşarak soruyorum. Öfkem, çaresizliğim ve yorgunluğum beni kolayca öfkeliyor.

"Pek sayılmaz ama böyle hatalar yapacağız. Bray doğru düzgün düşünemiyor, sen o kadar yavaşlıyorsun ki zor yürüyorsun ve dün gece Blair'e göz kulak olduğumuz için hiç uyumadık. Uykuya ihtiyacımız var. Bu durumdan ben de en az senin kadar hoşlanmıyorum," diye gerekçelendiriyor, patlamama tepki vermiyor ya da geri adım atmıyor.

"Çocuklar, kavga etmeyi bırakın, bu hiçbir şeyi çözmez," diye ekliyor Bray ve ona döndüğümde gözlerinin kan çanağına döndüğünü ve altlarında torbalar olduğunu görüyorum. Gerçekten de harap olmuş görünüyor. "Asher haklı, bundan nefret ediyorum ama o haklı. Sadece kendimize zarar vereceğiz. Bir ya da iki saat bile olsa uyumalıyız, sonra kendimize geliriz.

Buraya geri dön. Siktir, kollarımızda uyuyabilir, böylece güvende olduğunu biliriz. Hadi koca adam, ne diyorsun?"

Dişlerimi gıcırdatarak karanlık ufku tarıyorum. Haklı olmalarından nefret ediyorum. "Şafak, şafakta uyuyacağız." O buradayken uyumayacağım ama onların dinlenmeye ihtiyacı var ve muhtemelen onun da öyle. Elim boş dönme fikrine katlanamıyorum.

Onu koruyacağıma, buna bir son vereceğime söz verdim ve bunu planlıyorum.

Kardeşlerim acı çekerken bunu yapamam. Bunun için kendimizi öldürmek aptallık olur. Zinde, dinlenmiş ve kararlı olmalıyız.

"Anlaştık," diye cevap verir ikisi de, alabileceklerinin en iyisinin bu olduğunu bilerek.

Böylece önümüzdeki birkaç saat boyunca, doğan güneşle yarışırken, her yeri didik didik arıyoruz. Ayrılıyorz ama her ihtimale karşı telefonla iletişim halinde kalıyoruz. Blair'i kontrol ediyorum ve bana gülümserken bile sikimin kalkmasına neden olan bir fotoğraf gönderiyor. Faye'in yanında uyuduğu bir yatakta yatıyor, ama üzerinde külotu ve küçük bir atletten başka bir şey yok.

Ben: Siktir, bir erkeğin eve dönmek istemesi için yeterlisin.

Blair: Yakında, lütfen.

Cevap vermiyorum, aksi takdirde amı kırbaçlanmış bir aptal gibi ona geri döneceğimi biliyorum. Bu, açıkça ihtiyacı olduğu gibi uyuyana kadar onu anlamsızca becermekten daha önemli.

Asher başka bir çeteyi kontrol ediyor, muhtemelen onları uyandırıyor ve kızdırıyor. Ben şehrin daha riskli insanlarıyla ilgileniyorum, şiddet yanlısı olmalarından dolayı saygı duyduğumuz insanlarla. Birini uyandırdığım için neredeyse kafamı koparıyorlardı ama hepsi de hislerini dışarıda tutmayı kabul etti. Bunun önemli olduğunu biliyorlar ve bu, onu bulurlarsa bazılarının onunla pazarlık yapmaya çalışacağı anlamına geliyor. Bırakın yapsınlar. Onun geniş, kaygısız gülümsemesini tekrar görmek için her şeyden, tüm paramdan, statümden ve itibarımdan vazgeçebilirim.

Bray bazı evsizleri ve kalabileceği son otelleri kontrol ediyor. İşte o zaman beni aradı, heyecanlıydı. "Arabada buluşalım!"

Aceleyle oraya gidiyorum ve Asher'ı çoktan beklerken buluyorum. " oluyor?" sorar.

"Bilmiyorum, o yapmadı-" Tam o sırada, Bray bloktan aşağı koşuyor. Dudaklarında küçük bir gülümseme.

"Tamam, otel ceset gibi kokuyordu, bu iyiye işaretti.

Açıkça herkesi ve her şeyi alıyorlar," diye acele ediyor.

"Nokta, Bray," diyorum, yorgun ve endişeliyim ve hıncımı ondan çıkarıyorum, ama neyse ki kardeşlerim buna alışıklar.

"Adamı hatırlıyor, tabii ki doğru isimle değil, sahte bir isimle. Diğerlerini tekrar kontrol edebilmemiz için ona yazdırdım. İki hafta kadar önce bir hafta kalmış ve sonra gitmiş. Adamın dediğine göre gerçekten karanlık ve ürkütücüymüş."

"göre etrafta dolaşıyor, dikkat çekmemeye çalışıyor. Akıllıca," diye yorum yapıyorum. "Ama bu da bir şeydir," diyor Bray heyecanla.

"Bu bir başlangıç," diye kabul ediyorum.

"Demek ki sandığı kadar iyi değil," diyor Bray. "Bu da bir şeydir, Cyrus."

"Ama yeterli değil." Güneşin doğmaya başladığını görmek için gökyüzüne bakıyorum. "Tamam, geri dönüp Blair'i alalım ve biraz uyuyalım. Sonra tekrar sokağa çıkarız, tamam mı?"

"İyi fikir." Bray başını sallar.

"Her şey girecek kardeşim," diye beni temin ediyor Asher. "Gidip kızımızı alalım, o da senin yüzündeki o ifadeyi silsin."

Ben homurdanıyorum ve Bray gülüyor. "Muhtemelen bu huysuz herifle başa çıkabilecek tek kişi o."

Şoför koltuğuna otururken ona bir tokat attım.

Yerleşkeye dönerken sessizdik, onu bulamadığımız için hepimiz çökmüştük. Bunun bizim için değil ama onun için bitmesini istedik. Çok acı çekti, bu yükü hafifletmek istedik ve şimdi kötü haberlerle geri dönmek ve dehşetin gözlerine yeniden girdiğini görmek zorundayız.

Yerleşkeye yanaştığımızda kapının açılmasını bekliyoruz. Saat neredeyse yedi, ama motorcuların çoğu, özellikle de aileleri olanlar, ayakta. Yan tarafta oynayan birkaç çocuk görüyorum, kahvaltı için geldiklerine şüphe yok.

Bir boşluğa çekiyorum, iniyorum ve gerinerek iç çekiyorum.

"Jay'e bakmaya gidiyorum," diye sesleniyor Asher, onu bir araba üzerinde çalışırken görebildiğim açık garaja başıyla işaret ederek.

"Ben de. Ben seni yakalarım Cyrus," diyor Bray ve bunu yapmak için harekete geçiyorlar.

Harika, Blair'e kötü haberi vereyim. Bu yüzden yaptıklarını biliyorum, ödleler. Omuzlarımı yuvarlayarak kulüp binasına doğru yürüyorum ama barda kahvaltı yapan birkaç yaşlı kadından başka kimseyi göremiyorum. Biri gözüme çarpıyor ve dışarıyı işaret ediyor, ben de binanın etrafından dolaşıyorum.

Blair güneşin ellerini kalçalarına dayamış, etrafında koşuşturan ve gülen çocukları izliyor. Duvara yaslandım.

Bazılarını kovalamak için atlarken bir an için onu gözlemleyin, genişçe gülümseyin.

Salıncaklara doğru koşarlarken durduğunda neredeyse nefes nefese kalıyor ama gözlerimi hissetmiş olmalı ki omzunun üzerinden doğrudan bana bakıyor.

Dönüyor ve bana doğru , duvardan uzaklaşıp onunla yarı yolda buluştuğumda gülümsememe neden oluyor.

Kollarıma atlıyor ve beni öpüyor. "Beni özledin mi bebeğim?" Mırıldanıyorum, bacakları belime dolanırken onu yukarı kaldırmak için kıcını avuçluyorum. Elleriyile yanaklarımı kavırıyor ve beni kontrol ederek yaralarımı arıyor. "Ben iyiyim, hepimiz iyiyiz," diye söz veriyorum.

"İyi, Crew olmaya alıştım sayılır, ama bunu birine söylersen ölürsün," diye tehdit ediyor.

"Bunu hayal bile edemezdim."

"Bebeğim, böyle bir karşılama alsam iyi olur," diyor Bray, binanın etrafından dolanırken.

Gülerek kendini benden kurtarıyor ve vücudunu ona doğru fırlatıyor. Tahta bir piknik bankında oturan Jay ve Prez'e doğru ilerlerken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Bir an için bakışlarını takip ediyorum ve kulübün çocuklarından birinin kumda oynamasına yardım etmek için eğilen Faye'in kıcına baktıklarını görüyorum.

Blair Asher'ı öpüyor ve sonra aramıza bakıyor, geniş gülümsemesi soluyor. "Haberler kötü, değil mi?" diye üzüntüyle soruyor.

Başımı sallıyorum ve sağ taraftaki banka doğru başımı sallıyorum. Hafif bir çimen parçasının üzerinde ve kimsenin duyamayacağı bir yerde. Başını sallıyor, peşimizden geliyor, artık sakinleşmiş. Bray ve Asher'ın ellerini sanki bir darbeye hazırlanır gibi tutuyor.

Kahretsin, onun için kötü adam olmaktan çok yoruldum.

Ben önünde çömelirken ağır ağır oturuyor, eğilip ellerini öperken gözleriyle buluşuyorum. "Onu yakalayamadık."

Nefes alıyor ve bir an için gözlerini kapatıyor.

"Denedik, bebeğim. Baktık-"

"Elinden gelen her şeyi yaptığını biliyorum."

"Durmayacağız. Eve uyumaya gidiyoruz, hepimiz." Gözlerim, üzüntüsünden tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi görünen Bray'e kayıyor. "Sonra tekrar bakacağız."

Sadece başını sallıyor.

"Hadi, seni eve götürelim." Ayağa kalkıp Faye'e işaret ediyorum ve o da koşarak yanımıza geliyor, yüzümüzü okuyor ve kolunu Blair'e doluyor.

"Hadi bebeğim, yatma vakti," diyor neşeyle.

Ayrılırken Jay'e teşekkür ediyorum ve bana Faye'i geri getireceğime dair söz verdiriyor, tabii Blair'le birlikte. Şükürler olsun ki kızımızı istemediler; onları öldürmek zorunda kalmaktan nefret ederdim.

Faye'i kıyafet almaya götürdükten sonra eve getiriyoruz ve onu Blair'in odasına yerleştiriyoruz. Onlar yatmaya hazırlanırken ben de güvenlik kayıtlarını kontrol ediyor, her yeri kilitliyor ve daireyi süpürüyorum. İşim bittiğinde Blair ve kardeşlerim en büyük yatak olduğu için çoktan benim yatağıma girmiş oluyorlar. Belli ki o olmadan uyumayacaklar. Ben de aynı şeyi hissediyorum, bu yüzden üzerime bir boxer geçirip onların arkasından yatağa giriyorum ve onu kollarıma çekiyorum.

"Onu yakalayacağız, söz veriyorum bebeğim."

"Yapacağız aşkım," diye söz veriyor Asher ve onu öpüyor. "Şimdi biraz dinlen, tamam mı?"

"Biz burada olacağız. Sana ulaşmasının hiçbir yolu yok," diye ekliyor Bray, muhtemelen onun korkularını bildiğinden. "Ve senin için kâbuslarınla savaşacağım."

"Tamam," diye mırıldanıyor, yakınına sokularak. Uykuya dalmadan önce "Yarın bensiz dışarı çıkma," diye mırıldanıyor. Zavallı kız bitkin görünüyor.

Diğerleriyle bakışlarımı paylaşıyorum. "Uyuyun," diye sessizce emrediyorum, onların da buna ihtiyacı olduğunu biliyorum.

Çok geçmeden benim dışımda hepsi horul horul uyuyor. Endişelerim beni uyanık tutuyor.

Kollarımda uyurken, başı göğsümde, telefonumu elime alıyorum ve bir şey duyup duymadıklarını kontrol etmek için herkesi kontrol ediyorum - hiçbir şey. Bir saat sonra kollarından sıyrılıp, yüzüstü yatan Asher'ın omzuna başını gömerken homurdanmasını izliyorum. Bray onun diğer tarafına kıvrılmış. Sırtı çıplak, göğsünün bir tarafı görünüyor ve çarşaf lar bacaklarının etrafına dolanmış.

Bu karanlık zamanda bile onların edemiyorum.

Başımı sallayarak mutfığa gidiyor ve tam zamanlı olarak işe aldığımız korumaları kontrol ediyorum. Hiçbir şey rapor etmediler, bu iyi ama aynı zamanda sinir bozucu. Bir fincan kahve yapıp oturuyorum ve pek umutlu olmasam da şehirdeki tüm otelleri arayıp onun adını ve verdiği sahte adı kontrol etmek gibi uzun ve sıkıcı bir işe başlıyorum. Sahte isim kullanacak kadar akıllıysa muhtemelen her otel için değiştiri yordur ama denemeye değer.

Birkaç saat sonra elim boş dönüyorum ve Blair tökezleyerek oturma odasına giriyor. Beni görür görmez kucağıma oturuyor, ben sırtını okşarken esniyor. "Hiç uyudun mu?" diye soruyor yorgunca.

"Biraz," diye yalan söylediğimde kaşlarını kaldırıyor ama bana seslenmiyor.

Onun yerine "Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Sadece bazı ipuçlarını takip ediyorum. Kahvaltı ister misin, bebeğim?" "Neden, yemek mi yapacaksın?" Kıkırdıyor.

"Yok, ben Asher'ı uyandırırım." Sırıyorum, başımı bir an için onun göğsüne yaslıyorum. Tırnaklarını kafa derime geçiriyor, gergin omuzlarımı okşuyor ve üzerimdeki baskıyı biraz olsun hafifletiyor. Sessizce oturuyoruz, o boğazını temizlemeden önce birbirimize sarılıyoruz.

"Bundan hoşlanmayacaksın."

İnliyorum ama o devam ediyor.

"İşe geri dönmem gerektiğini düşünüyordum. Normal hayata dönmeliyim." "Bebeğim," diye çıkıştım, arkama yaslanarak. "Hayır, bu iyi bir fikir değil."

"Rica etmiyordum, söylüyordum," diye sert ama nazık bir şekilde karşı çıkıyor. "Onun için hayatımı durduramam."

"Bize bir gün verin, bize güvenin," diye yalvarıyorum.

"Biliyorum, bu yüzden bunu yapmam gerekiyor. Onun yüzünden uzun süre hayatımı mahvettim ve şimdi buna izin vermeyi reddediyorum. Aptal olmayacağım. Tek başıma dışarı çıkmayacağım ya da partilere gitmeyeceğim ama işe gitmek ve normal olmak istiyorum. Koruma falan gönderebilirsiniz ama bunu yapmam gerek. Saklanmayı reddediyorum. Ayrıca, bu onu ortaya çıkarabilir. Yem gibi." Belli ki kararını vermiş ve benimle savaşımaya hazır. Geri adım atmayacak, bu yüzden onu gözümün önünden ayırmak doğama aykırı olsa da uzlaşmak zorundayım.

Ama haklı, saklansaydı değer verdiğim kadın olmazdı. O böyle biri değil. O cesur, pervasız ve korkusuz. Hayatın üzerine gelmesine cesaret ediyor ve şu anda buna ihtiyacı var. Eğer bu ... şey, lanet olsun, en azından gizlice kaçmak yerine bana söyledi. Bu onun için bir ilerleme.

"Tamam, iş ve eve dönüş. Ciddiyim. Birimiz tüm bu süre boyunca sana göz kulak olacak, yanında da birkaç arkadaşın olacak. Arabayı yalnız kullanmayacaksın ve biz onu bulana kadar ya kulüp binasına ya da buraya gideceksin, tamam mı? Telefonunda ve üzerinde her zaman bir takip cihazı olmasını istiyorum." Yüzü öfkeyle bulutlanırken elimi kaldırıyorum. "Sana güveniyorum ama ona güvenmiyorum ve bu pazarlığa açık değil. Eğer seni bayıltmam ve içine bir tane dikmem gerekirse, yaparım. Seni kaybetmeyi reddediyorum, tamam mı? Şartlarım bunlar."

"Lanet olsun, tamam. Ama soyunma odasına gelmiyorsun, kızları korkutacaksın."

"Peki." Omuz silkiyorum, ellerimi kışına doğru kaydırıyorum. "Gerçekten benimle dövüşeceğini umuyordum," diye takılıyorum kışını kavrayarak.

"Sapık, tabii ki öyleydin," diye alay ediyor ama tam Asher kahve aramak için odaya girdiğinde gülümsüyor.

"Blair'den bir tane al" diyorum, el sallıyor ve homurdanıyor ama iki kupa alıyor.

Bir dakika sonra yanıma geliyor ve masaya bir tane koyuyor. Blair kucağımdan başka bir koltuğa kayıyor, bacaklarını masanın köşesinden sarkıtarak ayak parmaklarını uyluğuma dayıyor. Arkama yaslanıp Asher'ın yavaşça uyanmasını izlerken onları kavriyorum.

Bray içeri girene kadar birkaç dakika geçiyor, oturmadan önce bir zombi gibi sendeliyor ve neredeyse sandalyeden düşüyor. Blair'in kahvesini alıyor, ben de ona bir tane daha yapıyorum ve sonunda hepsi için kolay bir kahvaltı hazırlıyorum. Yemeklerini yedikten sonra, Blair söylemek istediği şeye dalmadan önce bana bir bakış fırlatıyor. Onu durduramayacağım. Bilmeleri gerekiyor ve ben zaten kabul ettim.

"Bunu Cyrus'la zaten konuştum ama siz de bilmelisiniz." Bu onların dikkatini çeker ve Bray'in dikkatini Asher'ın son pastırmasını çalmaya çalışmaktan uzaklaştırır. "Bugün işe gidiyorum. Artık saklanmayacağım. Yalnız gitmeyeceğim ya da aptalca davranmayacağım ama bu psikopat için hayatımı durdurmayı reddediyorum. Bir kez mahvetti, bir daha yapamayacak. Beni orada da başka bir yerde olduğu gibi güvende tutabiliriz. Ayrıca, bu onu saklandığı yerden bile çıkarabilir."

"Yani seni yem olarak mı kullanıyoruz?" Bray sinirli bir şekilde ayağa kalkıyor. "Biraz, ama ben gönüllüyüm-"

"Umurumda değil. Bu çok tehlikeli!"

"Yine de senin için değil mi?" diye bağıyor ve adam gözlerini kocaman açarak oturuyor. Onu hiç böyle görmemişti. "Bu benim hayatım, benim seçimim. Kendi sorunlarımla uğraşıyorum ve saklanmayı reddediyorum. Yardım etmene izin veriyorum ama bunun beni ezmene izin vereceğim anlamına geldiğini düşünme. Saklanmayı, oturup beklemeyi, her zaman korkmayı reddediyorum ve hiç kimse - yani hiç kimse, sen bile - bana ne yapacağımı söyleyemez, tamam mı? Amıma girmene ve kollarında uyumana izin vermem, bana sahip olduğun ya da beni kontrol ettiğin anlamına gelmez."

"Kastettiğim bu değildi," diye mırıldandı Bray.

"Biliyorum," diye yanıtıyor iç çekerek. "Ama kontrol edilmekten bıktım, tamam mı? Sana haber veriyordum, izin istemiyordum, çünkü sana değer veriyorum."

ve endişeleneceğini biliyorum. Nerede olursam olayım tehlikede olacağım, o halde neden hayatımı yaşamaya devam etmeyeyim?"

"Bundan hoşlanmıyorum," diye homurdandı Asher, "ama anlıyorum."

"Ash!" Bray bana bakmadan önce itiraz ediyor. "Bunu kabul edemezsin." "Bu onun hayatı." Omuz silkiyorum. "O haklı. Onu orada koruyabiliriz ve Bunu onun için daha güvenli hale getirmek için bazı şartlar üzerinde anlaştık bile. Ama sonsuza kadar saklanamaz, o böyle biri değil, bunu biliyorsun."

"Sen saklanmazdın." Bray'in eline uzandı. "Benden bunu isteme."

Derin derin kaşlarını çatıyor, masaya bakıyor. Onun için duyduğu endişe, ona duyduğu sevgiye karşı savaşıyor ve onun mutlu olmasını istiyor. Bir başkasının duygularını gerçekten önemsemek onun için yeni bir şey ve onu kaybetme ya da incinme fikriyle açıkça mücadele ediyor. Ancak birini sevmek, sizi korkutsa bile onun her parçasını sevmeniz anlamına gelir. Ondan bunu yapmamasını istemek, kim olduğunu değiştirmesini istemek gibi bir şey olur ve ben bunu yapmayı reddediyorum.

Blair'in pervasız kalbine aşık olduk ve kendi duygularımı tatmin etmek için bunu değiştirmeyeceğim. Başlangıçta heyecan verici olması, şimdi yük olduğu anlamına gelmez. O olduğu kişi ve ben onu tamamen seveceğim.

"Bunu yapabiliriz; biz Crew'uz," diye hatırlatıyorum onlara. "Kan girer, kan çıkar."

Aile her zaman kan bağı değil, uğruna kan dökmeye hazır kişidir."

Blair gülümsüyor ve Bray'in elini tutmadan önce benim elime uzanıyor. Ben etrafa bakınırken o iç geçiriyor. "Her şeyi yaptığımız gibi bunu da birlikte yapıyoruz. İşte o zaman en güçlü olduğumuz zaman. Onu durduracağız çünkü durdurmak zorundayız ve sonra hayatlarımıza devam edebiliriz."

"Birlikte," diye Blair. "Birlikte,"

biz de aynı fikirdeyiz.

"Endişeliyim," diye mırıldanıyor Bray sessizce.

"Hepimiz öyleyiz ama Blair haklı, eninde sonunda ortaya çıkacak ve çıktığında? Biz hazır olacağız." Tartışmayı bu cümleyle bitiriyorum ve umarım haklıyım, çünkü hayatımda ilk kez kendimden başka biri için endişeleniyorum.

Kırk Yedinci Bölüm

Blair

Duş alıp iş çantamı hazırladıktan sonra Lexi ve Serina ile bugün kulübe döneceğimi teyit ediyorum ve ardından Faye'i uyandırıp ona planı anlatıyorum.

"Benim de işim var." İç çekiyor. "Bunu kaçırمام."

"Çocuklara haber veririm. Bir yolunu buluruz," diye söz veriyorum. "Ama seni izlemeleri gerekecek. Senin için gelebilir. İyi olduğunu bilmem gerek."

"Senin için." Başını sallıyor. "Şu seksi motorculardan birinin o."

"Biliyordum!" Çığlık atıp gülüyorum. "Ata binmeyi daha çok istediğini biliyordum.

bisikletlerini." Kalçalarımı itiyorum ve ayağa kalkarken bana bir yastıkla vuruyor.

"Beni suçluyor musun? Günlerce kasları vardı. Tanrım, ve o Deri mi? Bunun yerine her zaman sürtünme yanığını tercih ederim."

Faye ve ben hazırlandık, vardiyamdan önce Faye'in lokantasında dinlenmek niyetindeydik. Çocuklar oradan çalışmaya ve avlanmaya devam edebilirler, en azından dijital olarak, ve ben onların görüş alanında olacağım, böylece endişelenmeyecekler. Her iki dünyanın da en iyisi. Bir araba almaya karar verdik, benimkini. Benim sürmeme izin veriyorlar, böylece kendimi daha normal hissediyorum, bu da beni sırttırıyor, bu yüzden uzanıp Bray'in yolcu koltuğunda oturduğu uyluğunu kavıyorum.

Kıkırdar. "Ne? Kendimi kız gibi hissediyorum," diye dalga geçiyor ve Cyrus'a göz kırplıyor. "Aletimi avuçluyor."

Dikiz aynasından onu kontrol ederken gülümseyerek, "Araba kullanırken sevişmek yok," diyor. Asher'in yanında oturmuş onunla sohbet eden Faye'e dokunmamak için cama yaslanmış durumda.

Kulüple lokantanın arasına park ediyorum, arabamdan iniyorum ve hepimiz Faye'in vardiyası için aceleyle içeri girmesini takip ediyoruz. Her şeyin başladığı yerin burası olduğunu ve şimdi burada onlarla birlikte olduğumu düşünmek garip. Biz köşedeki kabine yerleşirken Faye işe koyulmak için arka tarafa geçiyor. Bray ve Asher'in arasına sıkıştım. Asher insanları izlerken saçlarımla oynuyor, diğer eliyle de çizim yapmak için can attığından masaya vuruyor. Bray kalçamı okşuyor ve biz uyurken kontrol ettiği yerleri gözden geçiren Cyrus'la konuşmak için eğiliyor.

Faye vardiyasına başlamadan önce siparişimizi alıyor. Belli ki eleman sıkıntısı çekiyorlar ve her şeyi yapmaya çalışırken onu endişeyle izliyorum: stok yapmak, yemek hazırlamak, sipariş almak ve tezgâhı idare etmek.

"O iyi," diye beni temin ediyor Asher, hala dokunarak, ben de çantamdan bir kalem ve bir peçete alıyorum.

Bana şaşkınlıkla bakıyor, ben de utanarak omuz silkiyorum. "Birkaç gün önce çantamda saklamak için bir tane almıştım." O bakmaya devam edince iç geçiriyorum. "Bir gün unutabileceğini düşündüm, o yüzden her ihtimale karşı bir tane bulunduruyorum," diye itiraf ediyorum.

Gülümsemesi yavaşça başlıyor, sonra geniş bir sırıtışa dönüşüyor. Yerimde kıpırdanmama ve yanaklarımın ısınmasına neden oluyor.

"Önemli bir şey değil," diye homurdanıyorum, eğilip çenemi yukarı kaldırıyor, böylece tekrar ona bakıyorum ve sonra beni öpüyor.

"Bu büyük bir olay. Daha önce kimse bunu yapacak kadar önemsememişti," diye fısıldıyor.

"Dans etmek gibi bir şey olduğunu düşündüm, stresi böyle azaltıyorsun ve kendini böyle bırakıyorsun," diye fısıldadım ve bir öpücük daha çaldım. "Öyleyse çekil, bebeğim."

Tam da bunu yapıyor, eğilirken bir eliyle peçeteyi belli bir açıyla tutuyor ve çizmeye başladığında yüz ifadesi huzurlu bir ifadeye dönüşüyor. Sevdiğiniz şeyi yaparken birinin dikkatinizi dağıtmasının ne kadar sinir bozucu olduğunu bildiğimden onu kendi haline bırakıyorum. Bunun yerine Bray'e doğru eğilerek konuşmalarını dinliyorum, dışarıda deli piçin hareketlerini tahmin edebilecek biri varsa o da benim.

"Gitmiş olabilir."

"Hayır," diye iç çekerek araya giriyorum. "Yakınımızda olacak. Muhtemelen onu birkaç kez görmüşüzdür bile. Cesur biri ve dokunulmaz olduğunu düşünüyor. Beni izlemek isteyecektir ve şüphesiz bizi birlikte gördükten sonra zaten sırtımızda bir hedef var. Bahse girerim kılık değiştirmiştir ya da ortama uyum sağlamak için saçını değiştirmiştir."

"?" Cyrus sorar.

Başımı sallıyorum, dudağımı sıkıyorum. "Evet, tıraş olduğunda neredeyse saç sakalı birbirine karışmıştı. Onun yerinde olsaydım ve radara yakalanmamaya çalışsaydım, sakalımı ve saçımı uzatırdım..." Sözümü kesiyorum.

"Ne oldu, sevgilim?" Bray kalçamı sahiplenici bir şekilde sıkarak soruyor.

"Ben... Hiçbir şey," diye mırıldanıyorum, ama yırtık pırtık bir adam gördüğümü hatırlıyorum

Bir keresinde programımı izliyordu. Onu fark etmemin tek nedeni gözlerinin gölgelerin arasından dikkatle bana kilitlenmiş olmasıydı. Ama bu bir aydan uzun bir süre önceydi, yani kesinlikle o değildi? Her iki durumda da, şu anda bir faydası olmadığı için görmezden geliyorum. "Belli ki senin de dediğin gibi sahte bir isim kullanıyor ve yakalanmamak için yer değiştiriyor. Ayrıca paraya da ihtiyacı var, eski hesaplarına erişebilecek gibi değil."

"Haklısın." Cyrus başını sallar. "Kahretsin, bunu hiç düşünmemiştim bebeğim." "Peki nasıl dolaşıyor? Toplu taşıma değil.

kolay fark edilmek. Hayır, istediği zaman istediği yere gidebilmek isterdi. Yeni bir araba almazdı ama belki eski bir araba alırdı, bu yüzden ikinci el satıcılarını, satılan araçları veya köpek bayilerini kontrol edin."

"Bu harika bir fikir bebeğim, gerçekten," diye övüyor Cyrus. "Bunu ben bile düşünmemiştim. Kahretsin, sen bir dahisin."

"Biliyorum." Kahvem geldiğinde göz kırpyorum ve karıştırmak için dönüp onları telefonlarıyla baş başa bırakıyorum. Onun hakkında bildiğim diğer her şeyi düşünmeye çalışıyorum. Uzun zamandır onu unutmaya çalışıyordum ama şimdi her ayrıntıyı hatırlamam gerekiyor; bahsettiği ya da onu durdurmama yardımcı olacak bir şey görmüş olabilirim.

"Keşke daha fazla yardımcı olabilseydim," diye mırıldanıyorum yüksek sesle. "Yardımcı oluyorsun," diyor Bray dikkati dağılmış bir şekilde.

"Ben sadece... Her şeyi unutmaya çalıştım. Kendimi korumak için o geceyi ve ondan önceki günleri bulanıklaştırdım ama hatırlamam gerekiyordu ve ben sadece... çok bencildim."

"Bebeğim, zihninin parçalanmasını engellemek için yapman gerekeni yaptığın için sakın özür dilemeye kalkma. Onu bulacağız, üzerinde kontrolün olmayan bir şey için kendini hırpalama. Araba olayı harika bir fikir, aklımıza bile gelmemişti."

"Haklısın," diye mırıldanıyorum, canlanmadan önce kahvemi içiyorum. "Hey, koştüğüm bazı yarışlardan bazı tanıdıklarımla iletişime geçeceğim, bakalım buralarda listede olmayan bir bayi tanıyorlar mı?"

"Gördün mü? Çok yardımcı oldu." Bray yanağımı öpüyor, ben de telefonumu çıkarıyorum, sonunda işe yaradığımı hissediyorum.

Lexi ve Allegra ile grup sohbetine cevap vermeden önce birkaç mesaj bırakıyorum, rastgele şeylerden bahsediyorum. Sıradan konuşmalar aslında yardımcı oluyor ve Tyler ismi ortaya çıktığında başımı eğiyorum.

Allegra: O gümüş bir tilki.

Gidip kendine bir baba mı buldun Lexi?

Allegra: Hayır, ona asla öyle demez.

Lexi: Bilmiyorum, yaptığım zaman hoşuna gidiyor gibi görünüyor.

Lexi, ayrılmış bacaklarının arasından geniş omuzlu, yarı çıplak bir adamın fotoğrafını gönderiyor. Adamın kafası kadının kalçalarının arasına gömülmüş ve pek bir şey göremiyoruz ama ben bir kahkaha atıyorum.

İşte benim kızım.

Allegra: Gerçek bir sık bulmanın zamanı gelmişti.

Allegra haklı. Lexi'nin eski sevgilisi tam bir pislikti. Kahretsin, onu nasıl boşaltacağını bile bildiğini sanmıyorum, onları kulübün dışında tartışırken yakaladığım gecedan bahsetmiyorum bile çünkü diğer erkeklerin onu izlemesinden nefret ediyordu. Ciddi bir pislik. Gerçek bir erkek bunun önemli olmadığını bilir çünkü kadın hala eve ona geliyordur ve o hepsinin gıpta ettiği biridir. Gerçek bir erkek, kadınının çok seksi olduğunu, yüzlerce erkeğe ilham verdiğini ve onları peşinden koşturduğunu ama yine de sadece onu istediğini bilir.

Bray, "Tamam, araştırabileceğimiz birkaç olası ipucu var," diye duyurdu.

"Ben de," diyor Cyrus.

"Hâlâ bir cevap bekliyorum. Size haber vereceğim" dedim.

"Al, senin için aşkım," diye araya giriyor Asher ve dönüp peçetesini bana doğru ittiğini görüyorum. Gülümseyerek aldım ve açtım. Nefesimi kesiyor,

ve bu inanılmaz çizime bakarken gözlerim doluyor.

Kaba, ucuz peçetenin üzerinde ailem ve ekibim var. Ben ortadayım, yüzümde bir gülümseme var ve güçlü, mutlu görünüyorum. Cyrus solumda, sert bir ifadeyle bana bakıyor ama eli sahiplenici bir şekilde boynuma . Sağımda Bray, gülerken omzuma asılıyor ve onun yanında da sırttan bir Asher var, o da bana bakıyor. Cyrus'un yanında, Faye bizi görmek için ona doğru eğiliyor ve gülümsüyor. Başımı kaldırıp birkaç santim öteden gözleriyle buluşuyorum.

"Böylece artık yalnız olmadığını asla unutmazsın."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve o da eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

"Senin için her şeyi yaparım aşkım," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Faye içkilerimizi doldurmaya geldi. "İşine git, ben iyiyim. Hemen sonra eve gideceğim."

"Hayır," diye cevap verdim. "Bizimle eve geliyorsun."

"Senin sikini dinlemekle ilgili ne demiştin?" Dramatik bir şekilde iç çekiyor. "Cidden, evde iyi olacağım."

"Çok geç." Cyrus sırtıyor. "Bizimle eve gelmeyi reddedeceğini biliyordum, bu yüzden destek çağırdım."

Kapı açılır ve Jay'in başkan yardımcısı içeri girer. Faye solgunlaşır, ağzı açık kalırken gözleri büyür. Bakışları hemen Faye'in üzerinde kilitleniyor ve içeri girmeden önce ısınıyor. Bize başıyla selam veriyor ama gözlerini Faye'den ayırmıyor. "Vardığınız ne zaman bitiyor?"

"Um, yedi," diye ciyaklar.

"Güzel, bekleyeceğim." Karşımızdaki sandalyeyi kapıyor, çeviriyor ve üzerine oturuyor. Yutkunuyor, yardım için bana bakıyor ama ben gülümseyerek arkama yaslanıyorum.

"Ne için?" diye fısıldar.

"Bitmesi için," diye yanıtlıyor.

"Yine mi, neden?" diye soruyor bıkkın bir nefes vererek.

"Korunmaya ihtiyacın var, bu yüzden bu gece kulüp binasında kalacaksın. Cyrus onların seks partilerini dinlemek istemediğini söyledi," diye açıkladı basit bir şeymiş gibi, "bu yüzden seni izlemek ve geri getirmek için buradayım."

"Ben yetişkin bir kadını. Eve gidebilirim."

"Hayır," diye tersledi sanki tartışmanın sonu gelmiş gibi. "Kulüp binasında kalıyorsun ve arka taraftan gizlice çıkmaya çalışmayı aklından bile geçirme, Jay orada. Garsonluk yapman gereken masalar yok mu?"

Ağız bir açılıp bir kapanıyor, sonra kapatıp ona ters bir bakış fırlatıyor ve hışımla uzaklaşıyor. Adam sırtıyor, dönüp kızın giderkenki kıcını izliyor. Evet, bununla çok eğlenecek.

Sonunda bakışlarını tekrar bize çevirdiğinde başını sallıyor. "Ben hallederim, sen gerekeni yap."

"Onu güvende tut," diye yalvarıyorum. "O benim ailem."

"Ona kimse dokunmayacak," diye söz veriyor ama sonra dudaklarına karanlık bir gülümseme yayılıyor ve yüz ifadesi beni geriye yaslıyor. Gözlerinde çok soğuk, çok cansız bir şey var. Belli ki delirmiş. Bu, o piçin gözlerinde gördüğüm bir bakıştı -ölü, soğuk, kurnaz ve çok tehlikeli. "Bize yalvarmadığı sürece."

"Peki, tamam o zaman." İçimi çektim ve ayağa kalktım. "Ben olsam bu konuda nefesimi tutmazdım. Taşaklarını yalamadan önce eline verir, özellikle de böyle gidersen."

Tekrar omuz silkiyor ve bakışlarını ona çeviriyor. "Meydan okumayı severim." Cyrus geçerken başını sallıyor.

"Teşekkürler dostum," diyor Bray. "İrtibat halinde olacağız."

Dışarı çıktığımızda onlara dönüyorum ve Bray sırtıyor.

"Onu öldürmeye çalışacağına dair bahse giriyor muyuz?"

"Ben alırım," diye cıvıladım.

"Kazıklar mı?" Asher soruyor.

"Beş bin mi?" Cyrus öneriyor ve ben tıkanıyorum. Bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ne?"

"Fakir olduğumu unuttun mu?"

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar, belli ki kafası karışmıştır. "Paramız sende."

"Deli piç ne dedi?" Şaşkınlıkla başımı öne eğerek bakakaldım.

"Sen Mürettebatsın, Mürettebat hesaplarına erişimin var," diye yavaşça açıklıyor, hâlâ kafasının karışık olduğu belli.

"O benim param değil!" Bağırıyorum. "Acımaya ihtiyacım yok-"

"Sevgi, acıma değildir. Cyrus insanlara böyle bakar, hepimiz böyle yaparız. İhtiyacımız olmayan bir para ve eğer ihtiyacın olursa orada. Mesele seni satın almak değil," diye açıklıyor Asher beni kavgaya hazırlanırken gördüğünde. "Bu ihtiyaçla ilgili. Sen ailedensin, bu yüzden seni aile hesaplarına ekledik. Kullanmak zorundasın demiyoruz ama kullanabilirsin. Hepimiz kullanıyoruz, her şeyi paylaşıyoruz."

"Bu çok daha mantıklı," diye homurdandım. "Ama yine de kendi paramı kazanmayı tercih ederim, teşekkürler."

"Peki, kazananın kellesini almasına ne dersiniz?" Bray aramızdaki tartışmayı yatıştırmaya çalışarak teklifte bulunuyor.

Cyrus hâlâ bana ters ters bakıyor, neden paralarını almadığımı gerçekten anlamıyor. Ben sadaka vermem; kendi yolumu kendim çizerim. Onlar zengin ve ben de onları beceriyorum diye otomatik olarak onlarınkini almam gerekmiyor. Bu nedenle hediyeleri bile sevmiyorum. Ne olursa olsun, onlar dahil kimseye borçlu olmak istemiyorum. Bu sahip olduğum son bağımsızlık kısıntısı. Yine de güzel bir düşünce ve bunu neden yaptıklarını anlayabiliyorum. Onlar için para hiçbir şey, sadece sahip oldukları ve paylaşabilecekleri bir şey, ama benim için? Kan, ter ve gözyaşıyla kazanılıyor ve o zaman bile her zaman yeterli olmuyor, ama sahip olduğum şey bu. Kazandığım ve uğruna çok çalıştığım her pound tatmin edici.

"Anlaştık," diye sırtarak kabul ediyorum. "Kesinlikle onun kıcını tekmeleyecek."

"Bahse girerim o denemeden önce onu sırt üstü yatırıp çığlık attıracaktır." Cyrus sırtıyor.

"Ben de," diye onaylıyor Asher.

"İkiye iki." Göz kırıyorum ve Bray'i tutuyorum. "Sen ve ben, bebeğim."

"Kardeşlerime kafa vermeyeceğim." Bray hepimizi güldürerek şaka yapıyor.

"Hadi, moron, hepiniz beni dans ederken izleyebilir ve bunu yaparken siklerinizi okşamayı düşünmüyormuş gibi davranabilirsiniz," diye alay edip onları peşimden sürüklüyorum.

Çocukları sahnenin kenarındaki küçük bir masada bırakıp soyunma odasına gidiyorum. Bu gece için hazırlanan kızlarla dolup taşıyor. Yoğun olacağı kesin. Lexi ve Allegra da oradalar ve ben yepyeni bir tuvalet masasına otururken hemen yanıma geliyorlar - Serina'nın sormadan değiştirmiş olmasına şükrediyorum.

"Döndüğüne çok sevindim!" Lexi ciyaklıyor ve bana sarılıyor. "Sensiz hiçbir şey aynı değildi."

"Evet, iki gün boyunca kimse Sam'e şaka yapmadı, neredeyse sessizdi." Allegra homurdanıyor ve bana da sarılıyor. "Geri döndüğüne sevindim bebeğim. Kimse bizi senin kadar eğlendiremez."

Lexi onu tokatlıyor ama bana tatlı tatlı gülümsüyor. "Bu gece kırmızı seti yapıyoruz, senin favorin, o yüzden hazırlan bebeğim."

Heyecanları bulaşıcı ve onlarla gülüp şakalaşırken ben de gülümseyip hazırlanmak için acele ediyorum. Seyirciler gösteriyi beklerken kulüpten gelen müzik eşliğinde dans edip şarkı söylüyoruz. Şarkı söylemeye ve dans etmeye devam ederken Allegra Lexi'yi tutup dalarken kalbim mutlulukla çarpıyor. Kızların geri kalanı bize tezahürat yapıyor ya da katılıyor ve giyinmek için acele ettiklerinde, her zaman yaptığım şeyi yapıyorum - Sam'e şaplak atıyorum. Bu, ilk başladığımda yanlışlıkla onun rujunu çaldığımda başlayan bir şeydi ve tepkisi herkesi güldürmüştü.

Bu sefer sırf bunun için aldığım bir popo tıkaçını parıltısına ekliyorum ve hemen geri dönüp file çoraplarımı çekiyorum. Allegra deri korse elbisesinin içine girerken onu görüyor ve homurdanıyor. Topukları etkileyici derecede yüksek. Benimkiler sadece beş santim, dans etmek için daha kolay, ama onunkiler neredeyse sekiz santim olmalı.

Benim kıyafetim de benzer bir tarzda, ancak ben döndükçe genişleyen, uzun bacaklarımı ve dövmelemlerimi gösteren minik bir deri eteğin içine sokulmuş ışıltılı dar bir gömleği çerçeveleyen yarım korse bir üst. Yüksek, deri çizme topuklu ayakkabılar ekliyorum ve kıyafet şapka ve parlak kırmızı ruj dışında neredeyse tamamlanmış oluyor. Aynaya baktığımda kendimi daha çok kendim gibi hissediyorum.

Bunu benden alamaz.

Korkmuş kız öğrenci Blair'i mahvetti.

Burlesk dansçısı ve Crew olan Blair'i yok edemez.

O daha yaşlı olabilir, hâlâ aynı şeyleri istiyor olabilir ama ben kesinlikle istemiyorum. Ben daha yaşlı, daha bilge, daha karanlık ve çok daha güçlüyüm, o yüzden bırakın benim için gelsin. Bekliyor olacağım ve bu sefer boş boş durup başkalarının beni kurtarmasını beklemeyeceğim.

Hayır, bu sefer bu kaltak kendini kurtaracak.

Kırmızı dudaklarım ve kısık gözlerimle, o gece ahırdan çıkan korkmuş küçük kıza hiç benzemiyorum. Hayır, burada daha güçlü bir hayatta kalan duruyor. Beni, araba yarışı yapan, az giyimli dans eden, kaos, acı ve öfkeden zevk alan kızı o yarattı. Şimdi bununla yüzleşme zamanı.

Allegra yanıma eğiliyor, Lexi de aynı şeyi diğer tarafıma yapıyor. "İnanılmaz görünüyorsun," diyor.

"Çok fena görünüyorsun," diye düzeltiyor Allegra. "bebeğim, zamanı geldi."

," diye tekrarlıyorum ve aynada üçümüze birden son bir kez baktığımda bir şeyin farkına varıyorum. Asla bir aile aramamıştım ama bir değil, iki aile bulacak kadar şanslıydım. Burlesk ailem ve ekibim. Sanırım hayatın hiç beklemediğiniz bir anda size ihtiyacınız olanı vermek gibi bir huyu var.

ya da istemiyorum. Aksi takdirde, onlar olmadan şu anda hayatta kalamazdım - tamam, bu bir yalan. Hayatta kalırdım ama iyi olmazdım.

Onlar her şeyi yoluna koyar.

destekliyorlar, seviyorlar ve koruyorlar. Ben de onlar için aynısını yapacağım.

Mantıken izleyemeyeceğini bilsem de, sanki o izliyormuş gibi dışarı çıkıp dans ediyorum. Ama her hareketimle ona yeni beni, gücümü, kararlılığımı ve benden alamayacağı yeni hayatımı gösteriyorum. Dans üstüne dans, kalbimin sesini, çiğ, tutkulu ve gerçekçi bir şekilde, ailem sahnedeysen ve diğer seyircilerim kenardan beni alkışlarken çıkarıyorum.

Dördüncü dansımdan sonra, kısa bir mola zamanı geldi, bu yüzden soyunma odasından çıkıp masalarına gidiyorum, Bray'in kucağına düşüyorum, o beni tutarken, sert horozunu hissetmeme izin veriyor.

"Kahretsin, sevgilim, bu inanılmazdı."

"Seni dans ederken izlemekten asla bıkmayacağım. Sahnede su gibi hareket edişin, o kadar akıcı ve mükemmel ki..." Asher göz kırıyor ve gülümsüyor. "Çok seksi."

Ben titreyene kadar aç gözlerini vücudumda gezdiren Cyrus'a bakıyorum.

"Hoşunuza sevindim. Beş dansçımız var-"

Tam o sırada telefonum titriyor, ben de çıkarıp mesajlarımı kontrol ediyorum. Birden dik oturdum. "Ne oldu bebeğim?" Cyrus soruyor.

"Arkadaşlarımdan biri," diye mırıldanıyorum mesajı okurken. "Şehrin güney yakasında, suçlulara eski ve kullanılmış arabalar satan bir dükkan biliyor. Çalıntı değiller, plakaları yok, izini sürmek ve takip etmek çok zor. Onlarla konuştuğunu ve kendisi olabilecek birinin geçen ay araba satın almak için geldiğini söyledi," diyorum ve başımı kaldırıyorum. "Bu o. O olmalı."

"Gitmemiz gerek." Asher ayağa kalkıyor ama sonra yüzünü buruşturup koltuğına geri çöküyor. "Belki sonra." Bakışıyorlar ve ben ellerimi kalçalarımaya dayayarak ayağa kalkıyorum.

"Hayır, şimdi git!" Bağırđım ve sesimi alçalttım. "Bu bizim şansımız."

"Seni bırakamayız bebeğim," diye başlıyor Cyrus.

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Git hadi. Onu durdurmak mı istiyorsun? Beni güvende tutmak için mi?"

Bu ipucuna ihtiyacımız var," diyorum.

"Ama seni yalnız bırakamayız," diye üzüntüyle karşı çıkıyor Bray, iri gözlerle beni izlerken.

İç çekip sakinleşiyorum ama onlarla tartışamayacak kadar da gerginim. Gitmeleri gerekiyor, burada oturup bana bakıcılık yapmaları değil. Neden bunu göremiyorlar? Kendim gitmeye çalışmayacağım, izin vermiyorlar ve nedenini anlayabiliyorum, ama bu onların gitmesi gerektiği anlamına geliyor.

"Cidden, git. Güvenlik burada ve Prez'in burada adamları olduğunu söylemiştin. Sen dönene kadar ayrılmak için bekleyeceğim ve aptalca bir şey yapmayacağım. Eğer bir ipucu bulduğunu düşünüyorsan, o zaman gitmelisin."

"Bebeğim," diye hırlıyor Cyrus.

"Onu bu şekilde yakalayabiliriz, bu işi bu şekilde bitirebiliriz. Bunun bitmesini istiyorum," diye yalvarıyorum.

Bray eğilir. "Burada kal. Bir sorun çıkarsa bizi ara. Kalabalıkta dört motorcu var, o yüzden uslu durun lütfen." Bray onlar adına karar vermiş gibi görünüyor. Cyrus kızgın ama anlayışlı bir şekilde ayağa kalkıyor ve beni sertçe öpüyor.

"Git," diye fısıldadım dudaklarına. "Öldür o piçi."

Asher bana sarılıyor ve ben de kalbim boğazımda onların gidişini izliyorum. Bu gece gerçekten bitebilirdi.

Bir sonraki performansım için üstümü değiştirmek üzere soyunma odasına dönerken adımlarımda bir sıçrama oluyor. Onlar için gerginim. Onlar dönene kadar endişeli bir karmaşa içinde olacağım ama çok yaklaştık. Bunu hissedebiliyorum. Neredeyse bitti. Omuzlarımı dikleştirmemi sağlıyor ve kendimi bir sonraki dansa atıp her şeyimi ona veriyorum.

Bacaklarım ağrıyana ve ayaklarım acıyana kadar dans edip duruyorum ve nihayet ara verdiğimizde aceleyle bara gidip taze bir limonata alıyorum. Barmene teşekkür ederek kulübü incelemeye dönüyorum, motorcuları seçmeye çalışıyorum ama yaklaşmadığınız sürece karanlıkta herkes aynı görünüyor. Karanlığın ve derin, seksi ışığın cazibesi de bu.

İçkimi yudumlarken, bardağımı geri vermeden önce kalabalığı izliyorum ve kızlardan bazıları sahnede performans sergilerken masaların arasından dolanıyorum. Bütün gözler onların üzerinde, neyse ki fark edilmiyorum. Neredeyse soyunma odasının kapısındaım ve olay gerçekleştiğinde güvenliğin görüş alanındaım.

Neredeyse tamamen karanlıkta, arka köşeye yakın bir masanın yanından geçiyordum ki bir el kolumu okşadı. Bu dokunuş beni iliklerime kadar ürpertiyor ve donup kalmama neden oluyor. Vücudumdaki tüm tüyler diken diken oluyor ve savaş ya da kaç tepkimin devreye girmesiyle kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Bu o, biliyorum. Bu dokunuşu her yerde tanıyabilirim ve elinin hafif pürüzlü, yaralı avuç içi, bir bardakta kendini kestiği için

Okul.

Başımı yavaşça çeviriyorum, sanki onun karanlıktan fırlayıp beni alıp götürmesini bekliyormuşum gibi, etrafım insanlarla çevrili olmasına rağmen. Ama hepsi kayboluyor. Gölgelerdeki karanlık figür dışında tüm müzik, kahkahalar ve müşteriler kayboluyor. Sertçe yutkunuyorum, ona bu kadar yakın olduğum için neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum.

Pürüzsüz, derin sesi gölgelerin arasından süzülmeden önce bile o olduğunu biliyorum.

"Merhaba, Blair."

Önünde dokunulmamış bir viski bardağı duruyor ve öne doğru eğilmeye başlıyor, ama o bir şey yapamadan bardağı kapıp kafasında parçalıyorum ve en iyi hareket tarzımın bu olduğunu bilerek koşuyorum. Buradan çıkmam gerekiyor. Beni yakalayabilir ya da burada olay çıkarabilir, ama bu güvende olduğum anlamına gelmez ve her şeyi yapmaya, hatta bu insanları öldürmeye bile hazır olduğunu biliyorum, bu yüzden nefret etsem de bunu onları kurtarmak için yapıyorum.

Sadece ben olsaydım, bu işi hallederdim, ama olacaklar başkalarının yaralanmasına ve hatta ölmesine yol açacaktı ve artık bunu vicdanıma yükleyemem.

Ben de korkak gibi koşup güvenliği geçtim ve boş soyunma odasına girdim. Onlara polisi aramalarını söyledim, onlar buraya gelene kadar adamın gitmiş olacağını bilsem de. Ben de Crew'u aradım. Ben kapalı kapıya her an içeri dalecekmiş gibi bakarken Asher telefonu açıyor.

"O burada," diye . "O burada!"

"Kahretsin, yoldayız! Saklan canım. Adamlarımız Prez'e lokantada yardım etmeye gitti, Faye'in başı belaya girdi." Diğerlerine bağırıldığını ve motorun kükreme sesini duyuyorum. Saniyeler geçiyor, onun buraya gelmesini beklerken kalbim çarpıyor.

Sonra duydum.

Büyük bir
patlama.

Bu beni aptal yapıyor.

Tekrar geliyor ve bu sefer çığlıklar var. Bir silah.

Lexi!

Allegra!

Sahneye çıkmaları gerekiyordu! Hiç düşünmeden telefonumu düşürdüm ve Asher'ın arkamdan attığı çığlıkları duyarak kapıdan içeri, kaosun içine doğru koştum.

Kırk Sekizinci Bölüm

Bray

Çıkmaz sokak.

Sadece bu da değil, Blair'in arkadaşına onu gördüğünü söyleyen adam yalan söylüyordu. Bunu söylemesi için binlerce dolar ödendi, bizim ya da onun dikkatini çekmek için, emin değilim. Hayal kırıklıklarını ve öfkesini katillerden rüşvet almaya hazır zavallı bir pısrık adamdan çıkaran tek kişi Cyrus değildi.

Daha iyi olduğumuzdan değil. Onu bulduğumuzda gözümüzü bile kırpmadan öldüreceğiz.

Şu anda bile ondan uzakta olmak beni endişelendiriyor ve acilen geri dönmek istiyorum. Özellikle de Prez'in adamları Faye ile ilgili bir sorun için ona yardım etmek üzere gitmek zorunda kaldıklarından beri.

Asher'ın telefonu çalar ve gülümseyerek cevap verir. "Bebeğim, ne?" diye bağılıyor ve tek kelime etmeden arabaya koşuyor. Cyrus, biz onu takip etmeden önce inleyen, kanla kaplı pislğe bir bakış atıyor. İçeri girince telefonu hoparlöre veriyor.

"O burada," diye fısıldıyor.

Pop.

"Blair!" diye hepimiz bağıyoruz.

"Lexi!" diye bağıyor ve sonra telefon düşerken bir çarpma sesi duyuluyor, ardından uzaklaşan ayak seslerini duyuyoruz. Müzik ve çığlıklar bir an için yükseliyor ve sonra aniden sessizleşiyor, ancak silahı hala duyabiliyoruz.

Kulübe geri dönmek için yarışırken daha önce hiç hissetmediğim bir panik kaplıyor içimi. Duyduğumuz her silah sesi hepimizin irkilmesine ve daha hızlı gitmemize neden oluyor.

Blair.

Adı kafamın içinde bir mantra gibi tekrarlanıyor. Adam orada, ateş ediyor ve kız artık konuşmuyor. Olası her kötü senaryo aklımdan geçiyor. Ona ulaşmak zorundayız, zorundayız. Onu asla bırakmamalıydık.

Kahretsin, onu

kaybedemem.

Kaybedemem!

Onu , yapamaz, yapamaz. Onu öldürmeyecek. Öldürecek mi?

Siktir, siktir, siktir.

"Daha hızlı!"

Feveran ediyorum.

"Olabilirdiğinizi hızlı gidiyorum!" Cyrus bağıırır.

Hepimiz söz verdiğimiz gibi orada olmadığımızda kızımızın tehlikede olmasının yarattığı paniği, dehşeti hissederiz.

Çok geç kalacağız. Bunu

hissede biliyorum.

Asher'ın telefonunu elime aldığım da kalbim paramparça oldu. "Sevgilim, lütfen, seni kaybedemem! Sadece saklan, lütfen, sevgilim. Konuş bizimle, lütfen... lütfen bizi bırakma."

Lütfen, evrene yalvarıyorum, tüm bu dünyada ailemi bir araya getiren ve bizi tamamen seven tek varlığı almayın. Kusurlarımızı ve her şeyimizi.

Lütfen.

Kırk Dokuzuncu Bölüm

Blair

Tam bir kaos. Çılgılık atan insanlar masaların ve devrilen sandalyelerin üzerinden atlayarak kapılara ulaşmaya çalışıyor. Kızlar sahneye çıkıp perdenin arkasına kaçışırken güvenlik de ateş edeni bulmak için kalabalığın arasına dalıyor. Onları tarıyorum ama yaralı kimseyi göremiyorum.

Aynı şey kalabalık için söylenemez. Yerde kanlar içinde yatan en az iki kişi görüyorum. Onu görene kadar gözlerim kalabalığın üzerinde geziniyor. Kimi vurduğunu umursamadan sakince ateş ediyor.

Herkes, herkes.

Bana ulaşmak için.

Sakin, soğuk.

Beni topraklıyor ve tüm paniğim boşalıyor. Sadece o ve ben kalana kadar her şey kayboluyor.

Sapıgım.

Canavarım.

Benim kabusum.

Herkes kaçarken ona doğru bir adım atıyorum ve bir güvenlik görevlisinin yere düşmesini izliyorum.

Kırmızı.

Başka kimseyi öldürmesine izin vermeyeceğim. Bu gece bitecek.

Mavi.

Artık ölüm yok, tabii onunki değilse. Zaten çok fazla ölüm oldu.

Yeşil.

Artık çok yakınım, o kadar yakınım ki ona ulaşmak için kabaran kalabalıkla savaşmak zorundayım, ama beni fark ediyor ve ateş etmeyi bırakıyor, silahı bana doğrultuyor, ama hiçbir şey yapmıyor. Kalbim tek bir atım bile atmıyor. Daha önce ölümle yüzleştim ve hayatta kaldım, bir ayağı mezarda olan bir kadın oldum. O zamandan beri beni alması için yalvardım ve onu kovaladım. Ölüm beni korkutmuyor. Beni korkutan şey, bu adamın ellerinde sevdiğim başka birini kaybetmek.

Kırmızı, mavi, yeşil.

Onu.

"Dur," diye emrediyorum ve o da silahını indiriyor.

"Sadece konuşmak istedim," diye açıklıyor, sesi neredeyse yüksek ve mızımız.

"Neden konuşmuyorsun? Sırf senin dikkatini çekmek için bu insanlara zarar vermek zorunda kaldım!"

Sonunda müzik kesiliyor ve kulüp sadece o ve ben kalana kadar boşalıyor. Ona meydan okurcasına bakarken kalbim duracak gibi oluyor. En azından başka kimse zarar görmeyecek, ama sonra bir güvenlik görevlisinin "Durun!" diye bağırıldığını duyuyorum.

Onu uzaklaştırmak için elimi uzattım. "Hayır!"

Bana doğru uzanırken silah sesi duyuldu. Kanı üzerime sıçrarken sarsılıyorum ve o yere yığılıyor. Şok içinde donup kalıyorum, yüzümden aşağı sıcak kan damladığını hissettiğimde ellerim yumruk oluyor ve sonunda anlıyorum.

Birimiz ölene kadar bu asla bitmeyecek.

Ona dönerek bir adım daha yaklaştım ve silaha uzandım. "Kes şunu artık," diyorum.

"Konuşmak için yalnız kalmamız gerek," diye çılgınca savunuyor.

"Öyleyiz. Artık kimseyi vurmak yok, yoksa ortadan kaybolurum ve beni bir daha asla bulamazsınız."

"Seni her zaman bulacağım. Bunu hâlâ anlamadın mı, Blair?" Sırıttıyor, masum görünüyor ve insanları katletmiş, arkadaşlarımı öldürmüş ya da hapishaneden kaçıp beni bir hayvan gibi avlamış gibi görünmüyor.

"Seni çok özledim. Sen beni özledin mi? O yeni lanet adamları gördüm," diye alay ediyor. "Onları sadece beni kıskandırmak için kullandığını biliyorum. İşe yaradı, ama şimdi buradayım, böylece tekrar birlikte olabiliriz. Göze batmamalıyız, şimdi benimle gel-"

"Hayır," diye çıkıştım. "Seninle asla gelmeyeceğim. Bana dokunmana asla izin vermeyeceğim. Sen saplantılı bir sapıksın, başka bir şey değilsin. Seni istemiyorum, senden hoşlanmıyorum ya da seni sevmiyorum. Her santiminden nefret ediyorum. Yaptığın şeyden nefret ediyorum. Uzun süre kendimi suçladım ama bu benim suçum değil. Senin suçun. Ben bir çocuktum! Hayatı deneyimleyen bir çocuktum ve sen bunu çaldın! Beni lekeledin ve ölüm ve kanla boğuluyormuşum gibi hissedene kadar masumiyetimi aldın. Bunu sen yaptın! Başından beri senin olmayan bir kadın için pek çok hayatı mahvettin. Ben. Değilim. Senin değilim!" Bitiriyorum, göğsüm kabarıyor.

"Öylesin!" diye kükrüyor ve silahı kafama doğrultuyor. "Sana bunu göstermek zorunda kalsam bile."

"O zaman yap. Vur beni. Ne yapacaksan yap ama masumların arkasına saklanmayı bırak."

"Masum diye bir şey yok! Seni benden uzak tutuyorlar, hepsi!" diye bağırır. "Şimdi benimle gel yoksa hepsini, o sözde arkadaşlarının hepsini öldürürüm," diye alay ediyor. "Şu Faye denen kız, o ilk olacak. Zaten ona bıraktığım bir hediyeyle uğraşıyor, sonra o üç zengin piçi öldürecek. Onları fahişe gibi becerdiğini bilmediğimi sanma, ama sorun değil, onları öldürecek ve sen izlerken acı çekmelerini sağlayacağım, ta ki sana benden başka bir şey kalmayana kadar."

"Onlardan hiçbirini asla incitmeyeceksin. Sana izin vermeyeceğim, bir daha asla." Önünde duruyorum, dokunacak kadar yaklaşıyorum, bu düşünce boğazımda safra birikmesine neden olsa da.

Bu benim bedenim ve benim hayatım, kimi ve ne istersem yapabilirim ve bu çılgın pislik bile bunu durduramaz.

"Peki beni kim durduracak?" diye hırlıyor. "Sen mi? Beni daha önce durduramadın, şimdi de durduramazsın. Kimse durduramaz. Sen benim olacaksın Blair, bunun için herkesi öldürmem gerekse bile."

Sonra sirenleri duyuyorum, o da duyuyor, küçük bir açmaz yaşıyoruz. Ama kaçmıyorum, saklanmıyorum.

"O zaman ne bekliyorsun? Ben buradayım. Yoksa sonunda sana bir çocuğun bir yetişkine güvendiği gibi güvenen o korkak küçük kız olmadığımı mı anladın? Bu sefer beni zorbalıkla ya da tehditle uysallaştıramazsın, o yüzden ya öldür beni ya da bırak gideyim."

"Çok uzun zamandır bekliyorum Blair ve biraz daha bekleyebilirim. Özellikle de beni parmaklıklar ardına koyup benden kaçmaya çalıştığın için sana acı çektirmek anlamına geliyorsa. Hayır, bu henüz bitmedi. Bu sadece başlangıç." Ben uzaklaşmadan silahı yüzüme indiriyor.

Geriye düşünüyorum, görüşüm bulanıklaşıyor. Bayılmamak için mücadele ederken anında ağrıya doluyor. Uzanıp gözümü kapattığımda başımdan ve gözümün yanından kan damladığını hissediyorum. Oda dönüyor ve kulaklarım çınlıyor, bu yüzden bilerek nefes alıyorum. Görebileceğim kadar hafiflediğinde, ön kapının sallandığını ve onun gittiğini fark ediyorum.

Hayır! Hayır!

Bir daha olmaz!

Tökezleyerek ayağa kalkıyorum, birkaç sandalyenin üzerinden düşünüyorum ama yolumu zorlamaya devam ediyorum. Başım zonklasa da aşağı inmeyi reddediyorum ama yürüdükçe görüşüm daha da netleşiyor. Yaralının zor nefes alışını ve hıçkırıklarını duyabiliyorum ve bunu bir daha yanına bırakmayacağım.

Yapamam.

Sonunda ayağımı mezardan çıkardım ve kendimi hayatın içine attım.

Onu kapıdan içeri ve yağmurun içine doğru kovalarken, sıırıslıklam olmuş bir şekilde etrafımda dönüyorum. "Neredesin sen?" Siren sesleri duyduğumda çığlık atıyorum, kurbanlarının kanı hâlâ üzerime bulaşıyor ama aldırıyorum. "Tam buradayım, seni korkak! İstedğini elde edemedin diye şimdi de masumları mı öldüreceksin? Sen çok zayıfsın! Ben tam buradayım. Sen ve ben! Hadi gidelim! Başka kimseye zarar vermeyeceksin! Sana izin vermeyeceğim!" Havaya doğru çığlık atıyorum, çılgınca dönüyorum. Benimki de dahil olmak üzere başka hayatları mahvetmesine izin vermeyi reddediyorum. Şu anda bile tenimdeki kan bana tam da bunu yapmış olabileceğini söylüyor. Bu pislik her şeyi tekrar yapıyor.

Beni yalnızlaştırıyor ve geriye kalan tek şey o olana kadar hayatımdaki iyi olan her şeyi mahvediyor.

Siktir .

"Hemen buraya gel! Beni mi istiyorsun? Ben buradayım!" Polis ve ekip geldiğinde hâlâ çığlık atıyordum.

Yüzünü hiç göstermiyor. Yine rüzgâra karıştı, ardında ölüm ve acı bıraktı, ben de bir kez daha sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kaldım.

Şanslıydık, kimse ölmedi.

Bazı ciddi yaralanmalar oldu ve kulüp soruşturma ve görüşmeler için kapatıldı. Hastaneye götürüldüm ve Crew yanımdan ayrılmayı reddetti. Yaralanmamış olmama rağmen, en azından ölümcül bir yara almamış olmama rağmen, polis bana sorular sorarken beni kontrol etmekte ısrar ettiler. Onlara dürüstçe cevap verdim, daha önce olayla ilgilenen dedektifin iletişim bilgileri de dahil olmak üzere her şeyi anlattım.

Onlar gittikten sonra, sırtımı okşayan Bray'in kollarına yığılıyorum. "Yine yaptı; neredeyse öldürüyordu. Neredeyse ellerime daha fazla kan bulaşacaktı. Tanrı'ya şükür hayattalar," diye geveliyorum. "Başka birinin daha zarar görmesine sebep olmaya dayanamazdım. Bu çok ciddi bir durum. Bunu yapamayız, seni öldürecek-"

"Sus, şimdi bunu düşünmeyelim, tamam mı?" diye mırıldanıyor. "Seni kaybettiğimizi düşündük, sevgilim." Sesi çatlıyor ve gözlerindeki yaşları görmek için geri çekiliyorum. Diğerlerine baktığımda onlar da aynı şekilde perişan ve endişeli görünüyorlar.

"Sen Crew'sun ama-"

"Ama bu dünyada sevdiğimiz tek kişi sensin," diye açıklıyor Asher.

"Seni kaybedemeyiz. Eskiden sensiz Crew vardı, ama şimdi? Hiçbir şey yok. Eğer ölürsen bu bizi yıkar. Ailemizi yeniden bir araya getirdin bebeğim ve şimdi onu ellerinde tutuyorsun. O yüzden lütfen sana bir dakika sarılmamıza izin ver."

"Sensiz biz diye bir şey yok. Kan girerse kan çıkar," diye hatırlatıyor Bray beni daha yakına çekmeden önce.

Beni tutmalarına izin veriyorum ama içimi panik kaplıyor.

Çok derindeler. Geri döndüğünde ne olacak? Sözüne tutacak. Faye için, onlar için gidecek.

Hepsi benim yüzümden.

Bunun olmasına izin veremem. Ayrılmak anlamına gelse bile, onları hayatta tutmak için kalplerini kırmak anlamına gelse bile, yapacağım çünkü onları bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyorum ve bu onları savunmasız kılıyor. Ama ben de aynı şeyi hissediyorum, onlar için her şeyi yaparım.

Onları kurtarmak için elimizdekileri bile mahvedebilirim. Umalım da iş o noktaya gelmesin. Yeni bir plan düşünmeliyim ama şu anda onlar haklı. Kalbimi acıtsa bile onlara sarılmak istiyorum. Temizlendikten, kafamı kontrol ettikten ve giyindikten sonra adamları dışarıda takip ediyorum.

Açık havaya çıkar çıkmaz boynumda bir karıncalanma hissediyorum ama muhtemelen aşırı aktif hayal gücümdendir. Buraya gelmezdi.

kurbanlar ve polis. Bu intihar olur. Neyse ki adamlarla beni ambulansa bindirmemeleri konusunda konuşmayı başardım, yani arabam burada, bu da eve gidip yeniden toparlanabileceğimiz anlamına geliyor.

Onları yakınımda tutma ihtiyacı hissediyorum, yapamayacaklarını bilsem de her şeyi yıkamalarına ve daha iyi hale getirmelerine izin veriyorum. Aklım onun peşinden koşmak ve onları güvende tutmak için terk etmek ile onlara ihtiyacım olduğu ve onların da bana ihtiyacı olduğu için kalmak arasında gidip geliyor. Ama acele bir karar vermeyeceğim. Bir kez olsun umursamaz olmayacağım.

Kalpleri tehlikedeysen değil.

Arabama vardığımızda, kaputun üzerinde daha fazla çiçek duruyordu.

Dizlerimin üzerine çöküp çığlık atmadan önce donup kalıyorum.

Bölüm Elli

Asher

Kulüpteki saldırı tüm haberlerde. Yüzünü her yere yapıştırdılar. Serina, Lexi, Allegra ve diğer bazı kızlar gibi Blair'i sürekli kontrol etti. Neyse ki hiçbiri yaralanmamıştı, hatta Lexi erkeğiyle buluşmak için dışarı çıkmıştı, bu yüzden olayın olduğunu bile bilmiyordu. Lexi'nin sahnede olması gerekiyordu ama dikkati dağılmıştı.

Faye iyi ve hâlâ kulüp binasında. Görünüşe göre onu dikkat dağıtmak için kullanmış. Dolabına kanlı bir domuz kafası bırakmış ve sıradakinin o olduğunu söyleyen bir not bırakmış. Bu Prez'i endişelendirdi ve kulüpten bile herkesi aradı. Bundan pişman olduğunu ve kefaret olarak Faye'i korumayı kabul ettiğini biliyorum, her ne kadar hepimiz bunu kendisi için yaptığını bilsek de.

Blair sönük ve kızgın. Çok kızgın.

Zar zor konuşuyor, ne uyuyor ne de yemek yiyor. Sadece volta atıyor ve söyleniyor, onu bırakmamız, dışarı çıkmasına izin vermemiz için bize bağıyor, böylece gidip onu alabilecek.

Onu meşgul tutmaya çalışıyoruz. Bray ağrı kesici aldığından emin oluyor ve biz de gözümüzü başından ayırmıyoruz. Çok yaklaşmasına izin verdiğimiz için hepimiz kızgınız ama onun için daha çok endişeleniyoruz. Önceden de korkuyordu ama bununla başa çıkabileceğimize güveniyordu. Ya şimdi? Vahşi, öfkeli, o kadar öfkeli ki onu ikna edemiyoruz bile. Bize ve dünyaya olan güvenini yeniden kaybediyor ve suçu üzerine alıp eskisi gibi çürümesine izin veriyor.

Başkasının eylemlerinden o sorumlu değildir, kimse değildir.

Blair dinlemiyor, ona ne kadar anlatırsak anlatalım. Hayır, kurbanların isimlerini ezberliyor. Hepsi yaşadı, ama etkileri hakkında bir noktaya değindi. PTSD, kabuslar, iyileşme. O olmasaydı bunların hiçbirine gerek kalmazdı.

O, o değil.

Piç kurusu bir yerlerde saklanıyor, orası kesin. Gözlerini dört açıp polis telsizlerini dinleyen adamlarımız var ama bir şey yok. Anlamıyorum. Bütün şehir onu aramak için kilitlendi ve o öylece gitti. Nasıl yani?

"Blair," diye yalvarır Cyrus ama Blair onun uzattığı eli görmezden gelir, onun yerine kendi kafasının içinde kaybolmuş bir halde volta atarak yanından geçer. Telefonunu kapıp işe koyulmadan önce çaresiz görünüyor, kendine kızgın.

Dikkatini dağıtmaya kararlıyım. Dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacı var, saplantılı bir şekilde televizyon izleyip plan yapmaya değil. Hepimiz onun şu anda saklanıyor olacağı ve polisin şehirde devriye gezerek onu aradığı gerçeğinden bahsettik. Yapabileceği hiçbir şey yok ve bu onu çileden çıkarıyor. Her beş dakikada bir Faye'i kontrol ediyor ve bir dakikadan fazla oturmuyor.

Şövaleme sırtımı dönerek ayağa kalkıyorum ve ona doğru yürüyorum. Cyrus onu gözünün önünden ayırmıyor ve masada çalışıyor. Bray onu tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi izliyor, ona yiyecek ve su dahil her şeyi getiriyor, onu rahatlatmaya çalışıyor ama işe yaramıyor.

"Bir dakikalığına odalarınıza gidin," diyorum onlara. Cyrus tam itiraz edecekken ona bakıp iç geçiriyor ve ayağa kalkarken başıyla beni işaret ediyor.

Bray ona gülümseyip Cyrus'u takip ederek bizi yalnız bırakmadan önce, "Ona nazik davran kardeşim," diye yalvarıyor.

Hemen savunmaya geçer. "Ne? Bana rahatlamamı mı söyleyeceksin? Yapamam, bu-"

"Benimle gel." Elini tutup lafını yarıda kesiyorum ve onu şövalemin yanındaki sandalyeye götürüyorum. "Bir ilham perisine ihtiyacım var," diyorum onu oturmaya ikna ederken.

"Asher," diye tersliyor ama hazırlıksız yakalanıyor. Tartışmıyorum ya da ona başa çıkma şeklinin doğru olmadığını söylemiyorum. Herkesin başa çıkma şekli farklıdır ama ben ona yardım etmek istiyorum ve eğer dikkatini kendini suçlamaktan uzaklaştırarak bunu yapacaksak, o zaman tamam.

Şimdiye kadar sahip olduğu en iyi dikkat dağıtıcı olacağım.

Boya fırçasını tekrar elime alıp su bardağıma batırıyorum ve bu sırada gözlerimi ondan ayırmıyorum.

"Ne?" diye soruyor sonunda.

"Sadece resmini yapabileceğim en muhteşem manzaraya bakıyorum," diye cevap veriyorum, sonra da kılları boyama daldırıp başlıyorum. Orada oturuyor, sonunda sessiz, sonunda hareketsiz, beni izliyor ve ben ona baktığımda gözleri ellerimin yaptıklarında kayboluyor, ama yine de dudaklarının aşağı doğru çekildiğini görüyorum.

Tamam, B planı zamanı.

Resmi siktir et, onun yerine onu sikeceğim. Aslında, ikisini de yapacağım. Bir saatliğine bile olsa ona unutturacağım.

"Kıpırdamadan otur. Kıpırdama yoksa resmimi mahvedersin," diye uyarıyorum kara bir sırtışla. Biri daha küçük, diğeri daha kalın iki temiz fırçayı ıslatarak ayağa kalkıyorum ve oraya doğru gidiyorum.

"Ash," diye mırıldandı, "ne yapıyorsun?"

"Tuvalimi ve fırçalarımı hazırlıyorum. Neye benziyor?" Islak kıllar çıplak dizinin üzerinde dururken önünde diz çökerken göz . "Şimdi bir kez olsun iyi bir kız ol." Küçük fırçayı yavaşça teninde gezdiriyorum. Temasla irkiliyor, gözleri açılıyor ve ne yaptığımı görmek için elime düşüyor, ama itiraz etmiyor - fırçayı kalçasından yukarı ve giydiği uzun tişörtün altına doğru sürüklemeye devam ettiğimde bile, neredeyse amına dokunuyor. Fırçayı kaldırıp dönüyorum ve aynı şeyi diğer bacağına da yapıyorum. Uyluklarını benim için ayırıyor ve iç çekiyor. Gözlerimi onunkilere çevirirken, yanaklarının kızarmasına sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

"İyi hissettiriyor mu?"

"Evet," diye açgözlülükle inliyor.

"Neyin daha iyi hissettireceğini biliyor musun?" Mırıldanıyorum ve başını salladığında fırçayı çıplak amının üzerinde gezdiriyorum. Nefes nefese kalıyor ve hareketsiz kalmadan önce sandalyede kayıyor. Pembe, pırıl pırıl ıslak amını ortaya çıkarmak için gömleğini yavaşça yukarı itiyorum. Kirli aşkım dikkatinin dağılmasından hoşlanıyor gibi görünüyor.

"İhtiyacın olan bu muydu? Seni boşaltmam için mi? Düşünemez hale gelene kadar seni fırçalarım ile becermek için mi? Bu amımızı yiyene kadar

o gözlerde artık hüznün yok mu?" Fırçayı çevirip küçük tahta sapı, benim için inleyene kadar parlayan dudaklarında gezdirerek soruyorum. "Öyle mi, Blair?"

"Bilmiyorum ama denemeye hazırım," diye dalga geçerek bacaklarını daha geniş açıyor.

"İyi bir ilham perisi çıplaktır," diye mırıldanıyorum, gömleğine dikkatle bakarak. "Modelimin her kıvrımını ve eğimini görmem gerekiyor."

Öne doğru oturarak gömleğinin eteklerini tutuyor ve bilmiş bir sırtıyla çıkarıyor ve fırlatıp atıyor. Tıpkı onu ilk kez tüm çıplaklığıyla gördüğümde olduğu gibi nefesimi kesiyor. Yumuşak, mükemmel teninin her santimini tarıyor, dövmelelerini, yara izlerini ve işaretlerini ezberliyorum. Şairler onun için soneler yazardı. Ressamlar elleri kırılana kadar resim yapardı. Heykeltıraşlar kilden modeller yaparlardı ama yine de onun güzelliğini yansıtamazlardı.

Yüzümü kavrayarak gözlerimi tekrar kendi yüzüne çeviriyor. "Öylece bakacak mısın?" diye mırıldandıktan sonra eğilip beni öpüyor. "Yoksa söz verdiğin gibi mi yapacaksın?" Dudaklarımı yalayarak iniltimi yutuyor ve beni ısırp hayata döndürüyor.

Göğüslerinin arasına sert bir el koyarak onu sandalyeye geri itiyorum. Kıkırdayarak arkasına yaslanıyor ve bir bacağını sanki onun müridiymişim gibi omzuma atıyor, belki de öyleyim. Gözlerim onun açıkta kalan göbeğine gidiyor, beni bekleyen ıslak amını görüyorum.

Ben.

Başka kimse yok. Kızım kontrolü bana veriyor ve yardım etmemi istiyor ve ben de tam olarak bunu yapmayı planlıyorum. Ellerimi onun yumuşak, tereyağlı kalçalarında gezdiriyorum. Sikim sarsılıyor, onun ilgisini çekmek için yalvarıyor ama reddediyorum. Sadece amının tadına bakmak için binlerce yıl acı içinde bekleyebilirim.

Benim için parçalandığını görmek mi? Tadına bakmak? Seksten ya da kendi bile daha iyi.

Fırçayı amcığına doğru sürerken ellerim neredeyse teninde titriyor, o inerken deliğinin etrafında dönüyor. Gözleri her hareketime kilitlenmiş durumda ve vücudu dokunuşuma kadar uyum sağlamış ki neredeyse arzusuyla titriyor. Bana verdiği güç baş döndürücü.

Bunun mükemmel olmasını istiyorum, çıgıkları evimizin etrafında yankılanana kadar uzatmak istiyorum. Fırçanın sert kenarını kullanıyorum ve doğru sürüklüyorum, klitorisini yakaladıktan sonra tekrar tekrar büzülmüş göt deliğine doğru kayıyorum. Hayal kırıklığı içinde kıpırdanıyor, kremi kalçalarını kaplıyor ve aşağıdaki sandalyeye damlıyor.

"Lütfen Ash," diye yalvarıyor, parmaklarını kısa saçlarıma sabitlemek için uzanıyor. Beni istediği yere getirmeye çalışırken saç tellerimi çekiyor ama ben kendi fikirlerimle direniyorum. Ceza olarak -ya da zevk, hangisi olduğundan emin değilim- fırçayı çeviriyorum ve tüy kadar hafif dokunuşlarla, dolgun klitorisinin üzerinde gezdiriyorum.

İnliyor ve ağırlığının çoğu omzuma binene kadar sandalyede yan yatıyor, bacakları daha geniş açılıyor. Diğer elim onu sabit tutuyor, tenini iz bırakacak kadar sert kavırıyor ki bunu sevdiğini biliyorum. Ben de seviyorum. Tenindeki izlerimi görmek bana hastalıklı bir zevk veriyor.

"Siktir," diye inliyor klitorisini tıpkı bir tuvale yaptığım gibi dairesel, yumuşak dokunuşlarla fırçalarken. Boşalacağını anladığımda, protestolarını ve sıkışan, muhtaç deliğini görmezden gelerek uzaklaşıyorum. Bunun yerine, fırçamı kremine batırıyorum ve sakinleşene kadar amını alaycı bir şekilde boyuyorum, ben iyi ve hazır olana kadar serbest bırakılmasını engelliyorum.

Sikler hakkında homurdanıyor ve Bray'in kirli boksörleriyle yastıklarını dolduruyor, ama onu görmezden geliyorum ve şaheserime devam ediyorum. Yavaşça yukarı ve klitorisinin üzerine sürükleyerek, çığlıklarından sesi kısılana kadar onu geri çekiyorum ve sadece yalvardığında, sesi yüksek ve sızlandığında boşalmasına izin veriyorum.

"Lütfen Asher!" diye bağırıyor, ben de fırçayı çevirip tahta ucuyla klitorisine vuruyorum ve bir çığlık daha atarak boşalıyor.

Çok güzel bir manzara.

Yumuşak dokunuşlarla ona yol gösteriyorum ve yere yığıldığında resmime devam ediyorum. Fırçayı çekiyorum ve o izlerken kremi tahta saptan aşağı kaydırıyorum. Diğer elimle amını avuçluyorum ve öğütüyorum, geri çekilmeden önce salınımıyla kaplıyorum ve sapı horozumu okşadığım gibi okşuyorum, inlediğini izliyorum.

"Kıpırdama, tekrar boşalmana izin vereceğim," diye söz veriyorum tahta ucu deliğine bastırırken ve bana küstahlık etmek için ağzını açtığında, içine sokuyorum.

Sıska tahta sapı amına sokup çıkardıktan sonra tekrar sokarken çığlık atıyor. Hızlı ve sert hamlelerle onu beceriyorum, bunun onu azdırmaya yetmeyeceğini ama onu tahrik edeceğini ve gergin tutacağını biliyorum. Kalçaları dönüyor, inerken itişlerimi karşılamak için kalkıyor.

"Daha fazla," diye talep ediyor.

"Hazır olduğumda," diye mırıldanıyorum, aylarca boyadığım tahta sapın aşkımın damlayan amının içinde kaybolmasını izliyorum.

O inlerken fırçayı eğip sinirleri boyunca sürüklüyorum ve ancak yalvarmayı bırakıp sunduğum şeyi kabul ettiğinde sapı yavaşça çekiyorum. Yine inliyor, ama fırçayı dikkatlice kalçasına yerleştiriyorum ve daha kalın olanı alıyorum - ben izlerken onu becerebileceği kadar kalın. Gözleri kapalı, bu yüzden beni görmüyor, ama soğuk, sert ahşabı amina sürdüğümde sığıyor. Çeviriyorum ve ovuyorum, sapın her santimini ıslatıyorum.

Sonunda daha geniş olan sapı deliğine bastırdığımda "Lanet ," diye homurdanıyor ve nefes aldığında onu içine sokuyorum. Onu bununla sikmeye başladığımda çığlık atıyor.

İnce bir ter tabakasının onun inanılmaz kıvrımlarını kaplamasını izliyorum. Kalçaları umutsuzca yuvarlanıyor, boya fırçasını daha da derine götürüyor.

"Aferin kızıma," diye övüyorum. "Benim için güzel ve ıslak olsun, damlamasını istiyorum. Onu boyamla karıştıracağım ve tuvalimi dolduracağım." Bu onun yüksek sesle inlemesini sağladı.

", yine yaklaştım," diye uyarıyor, kalçalarını sandalyeye sararak. Eğiliyorum ve dudaklarımı klitorisinin etrafına kapatıyorum, tatlı dölünün tadına bakıyorum ve emiyorum.

Amını ağzıma bastırarak serbest kaldığını haykırıyor. Geri çekiliyorum, fırçayı çevirirken onu yalıyorum ve o yığılana kadar itişleri yavaşlatıyorum.

Harcadım.

Kolu yavaşça vücudundan çekerken, gözlerini açıp dua ederken daha fazla dölünü yakalamak için dudaklarımı yalamaktan kendimi alamıyorum.

"Evet, işe yaradı," diye mırıldanıyor.

"Öyle olacağını biliyordum." Amını bir kez daha öptükten sonra bacağına nazıkçe indirip ayağa kalkıyorum.

"Peki ya sen?" diye fısıldıyor, sandalyede arkasına yaslanmış, saçları dağılmış ve yanakları pembeleşmiş bir halde. Hiç bu kadar güzel görünmemişti ama zonklayan sikimi görmezden geliyorum.

"Fırçalarımın etrafında dolaştığını hissetmek yeterli, aşkım. Bu asla benimle ilgili değildi, seninle ilgiliydi. Şimdi kımıldama." Tuvale döndüm ve dölle doymuş fırçayla boyamaya başladım. Dölleri boyayı parlatıyor, sedefli bir etki veriyor. Çok güzeldi.

Sonunda kucağıma düşüyor ve ben yüzümde kirli bir gülümsemeyle boyamaya devam ederken onu tutuyorum. Herkesin görmesi için oturma odamıza asmayı planlıyorum ama kreminin boyalara karıştığını sadece ikimiz bileceğiz.

Arzumuzun kanıtı.

Bu kadar açık ve kapalı bir evde, bu bizim kendi küçük sırrımız.

Kucağımda kıvrılırken, uzaklaşmaya başladığını hissediyorum. Fiziksel olarak burada olabilir ama Blair acıya hazırlanıyor, diğer herkesi kaybettiği gibi bizi de kaybetmeye hazırlanıyor.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Elli Birinci Bölüm

Bray

Doktorunun talimatlarına göre, beyin sarsıntısı geçirme ihtimaline karşı tek başına ya da çok uzun süre uyumasına izin vermiyoruz. Hepimiz Cyrus'un yatağına geri dönüyoruz, üçümüz onun etrafında kıvrılmışız, ama o benim saçlarımla oynuyor, düşüncelere dalmış. Asher'la bakışıyoruz ve o da iç geçiriyor.

"Annemi seviyorum," diye fısıldıyor.

"Ash?" diye mırıldanıyor şaşkınlıkla.

"Beni hiç sevdi mi bilmiyorum, belki de sevdi ve bu yüzden gitti. Her zaman ne yaptığını merak ediyorum. İyi mi, hala beni düşünüyor mu, yeni bir ailesi var mı... Eskiden bütün gece onun için neden yeterli olmadığını merak ederdim. Durmasına, iyileşmesine, benimle olmasına yetecek kadar. Ondan biraz nefret ederdim, nefret ederdim çünkü onu çok severdim. Onu özlüyorum."

Adamın bakışları uzaklara odaklanırken kadın ona bakar.

"Kardeşlerimi ve babamı seviyorum ama kalbimde onun olması gereken yerde hep bir boşluk varmış gibi hissediyorum. Bir ebeveyn çocuğunu asla terk etmemeli, neyi yanlış yaptığını, neden onu yeterince sevmediğini merak etmesine izin vermemeli... ve ben hala ediyorum. Bu çok aptalca. Artık bir yetişkin olarak onun kötü seçimler yaptığını, bir sorunu olduğunu, yardıma ihtiyacı olduğunu ve elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyorum ama bu beni, mücadele etseydi hayatımın ne kadar farklı olacağını düşünmekten alıkoymuyor. Eğer kalsaydı." Gözleri tekrar ona dönüyor. "Ama merak etmenin bir faydası yok. Bu benim hayatım. Onun ve benim seçimlerim beni buraya getirdi, iyi ya da kötü, ve eğer bir günde bir mutluluk ışığı bulabilirsem, yapacağım şey bu. Şanslıyım, beni seven ve benim için her şeyi yapabilecek, arkamı kollayan ve bana hiç farklı gözle bakmadan beni büyötmeye yardımcı olan iki erkek kardeşim var. Beni biraz mesafeli de olsa koşulsuz seven bir babam var. Arkadaşlarım, iyi bir evim, param ve hayatım var. Sen varsın," diye bitiriyor ve yutkunuyor. "Ama bazen bunlar yeterli olmuyor. Bazen dünyadaki her şeye sahip olabilirsiniz ama yine de kendini çok boş ve yalnız hissedersin. Ben bazen öyle hissediyorum. Yapmamalıyım ama yapıyorum."

"hissettiğinde ne yaparsın?" diye soruyor usulca, karanlık üzerimize kapanırken.

"Derin bir nefes alıyorum ve hayatıma bakıyorum. Kendime buraya gelmek için yaptığım her şeyi hatırlatıyorum. Kendime, o hiç sevmemiş olsa bile beni seven insanlar olduğunu hatırlatıyorum. Kendime bunun artık benim hayatım olduğunu ve ne istersem onu yapabileceğimi hatırlatıyorum. Gelecek sabit değildir, onu ben yaratırım. Eğer mutlu değilsem? Değıştirebilirim, bu kadar basit. Ve sizinle kalanlar, hayatınızda ihtiyacınız olan kişilerdir. Hayatın kolay olduğunu ve hata yapmadığımızı söylemiyorum Blair. Yaşamanın kolay olduğunu söylemiyorum, çünkü değil. Çok zor.

"Bazen sabah kalkıp yaşamak, kötü düşüncelere ve hissizliğe teslim olmak çok kolayken yapılması en zor şeydir. Ama yapamayız. Günlerin şüpheler ve keşkelerle geçip gitmesine izin veremeyiz. Bu yaşamak değil, hayatta kalmaktır. Dışarıda deneyimlenecek, sevinecek, hakkında sorular sorulacak o kadar çok şey var ki. Ve bundan on yıl sonra, yaptığım şeylerden pişmanlık duymayacağım. Onları hatırlayacağım, evimde oturup korktuğum günleri değil. Hayatın seni buraya getirdi. Berbat bir annen var, kaybettin ve acı çektin ama şimdi buradasın. Ne olursa olsun bize sahipsin. Hiçbir yere gitmiyoruz ve ne yapmak istersen iste, seni koşulsuz destekleyeceğiz. Acıtmayacak demiyorum aşkım, çünkü . Tartışacağız, hatalar yapacaksınız ve biz de yapacağız. Sen

sadece iyileşmekle kalmayacak, bundan on yıl sonra bu günleri hatırlayacaksın, kararlarını ve seni sevenlerle çevrili olduğunu hatırlayacaksın." Nefes alıyor. "Yalnız olmadığınızı hatırlayacaksınız. Biz sonsuza dek birlikteyiz, sevgilim."

"değilsek?" diye soruyor ve ben yaklaştıkça kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Hiç şüphem yok ki öyleyiz. Bu şey mi? Biz mi? Aile mi? Sonsuza kadar. Ama eğer-"

"Asher," diye çıkışıyorum ama elini kaldırıyor, gözlerini ondan ayırmıyor.

"Bir gün dağılsa bile, en azından denedik, azından sahip olduk.

O kadar gerçek ve güzel bir şeyimiz vardı ki mükemmelden başka bir şey olamazdı. Sizi bilmem ama ben yıllarımı uyum sağlayabileceğim bir yer, evim gibi hissettiren bir yer arayarak geçirdim. Ama onu buldum, sende, onlarda, yarattığımız bu hayatta. O yüzden savaşımaya devam et aşkım. Kendinden ya da bizden henüz vazgeçme çünkü biz senden asla vazgeçmeyeceğiz. Annen seni sevmiyor olabilir, o da seni incitmiş olabilir ama biz asla vazgeçmeyeceğiz. Sen kendini toparlayana kadar senin tüm kırık, kanlı parçalarını bir arada tutacağız." Başını okşuyor. "Ağlamak, çılgılık atmak ya da hayatta kalmak için ne yapman gerekiyorsa onu yap, ama unutma, yeterince mücadele edersen her zaman bir yarın vardır. Bizim için savaş, Blair. Kendin için."

"Ya nasıl yapacağımı bilmiyorsam?"

"Biliyorsun," diye söz veriyorum ve gözleri bana dönüyor. Her zamanki gibi, o küreler beni esir alıyor. "Sen tanıdığım en güçlü kalbe sahipsin. Saf değil sevgilim, kimsenin kalbi saf değildir ama sevdiklerini güvende tutmak için ne gerekiyorsa yaparsın. Kötülüğü gördün ve şimdi onun yüzüne gülüyorsun. Şimdiye kadar çok şey atlattın ve bu senin bazı kısımlarını kararttı, hayatta kalması gereken kısımlarını, ama aynı zamanda seni hayal edilemeyecek kadar güçlü yaptı ve eğer biri varsa, Sevgilim" - uzanıp elini tutuyorum - "bundan kurtulabilir, o sensin. Bunu başardığında, bu iş bittiğinde, Asher'ın dediği gibi biz burada olacağız. Yarının ne getireceğini bilmiyorum ama iyi olacağımızı biliyorum. Üstesinden gelebileceğimizi. Seni telefonda duydum, Blair... Değer verdiklerini kurtarmak için tehlikenin içine koştu. Artık onun kurbanı değilsin, sonusun. Ama bu gece dinlen ve sana sarılmamıza izin ver. Neye ihtiyacın olduğunu söyle. Bize yaslan."

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyor ve titreyen sesindeki korkuyu duyuyorum. "Kendimi çok kaybolmuş hissediyorum. Her zaman çok kızgınım. Ona, polise, sahip olduğum şeyi bir kez daha mahvettiği için lanet dünyaya. O kadar kızgınım ki."

"O zaman kullan," diyor Cyrus. "O öfkeyi kullan. Bu dünya sana hiçbir şey vermeyecek bebeğim. Hayatın sana bir şeyler borçlu olduğunu düşünerek yürüyebilirsin ama öyle değil. İstediyini alırsın ve bunun için sahip olduğun her şeyle savaşırsın. O yüzden savaş, Blair."

"İstiyorum," diye mırıldanıyor, biz onu daha sıkı tutarken kollarımıza geri kayıyor. "Sadece yeterli olmayacağından endişeleniyorum."

"O zaman yeterli olur. Ne olursa olsun, birlikte olmalıyız ve bu yeterli," diye bitiriyor Cyrus ve eğilip onu öpüyor. "Şimdi biraz uyu, uyandığında biz burada olacağız."

Zar zor uyudu, bütün gece güneş doğana kadar dönüp durdu ve sonunda uykuya daldı. Onu bırakmak istemediğimden, Asher ve Cyrus onu bulup bulmadıklarını öğrenmek için polise haber vermek üzere kalktıklarında ben de yanında kaldım. Onu kollarımda tutuyorum ama o binlerce kilometre uzakta gibi hissediyor. Dün geceki konuşmamızdan sonra bile, sanki zihinsel olarak bizi kaybetmeye ya da çekip gitmeye hazırlanıyor.

Bunun olmasına izin veremem, ama ne yapacağımı bilmiyorum, bu yüzden güneş doğup onun güzel yüzünde parlarken, onu sonsuza dek bizimle tutmak için bir plan yapmaya çalışıyorum.

O bizim, o benim. O Crew. Eğer giderse, üçümüzün de kalbini kıracak ve muhtemelen ailemizi de. Konuşmayı denedim, savunmasız olmayı denedim, bunun yerine en iyi yaptığımı bildiğim şeye geri döndüm.

Seks.

Beni istemesini sağlayacağım, ona şimdiye kadar yaşadığı en iyi orgazmları yaşatarak kalmak istemesini sağlayacağım. Diğer kızlarla da bunu yaptım, arzularını kullanarak onları benden başka her şeye karşı körleştirdim, böylece ne kadar berbat olduğumu fark ettiklerinde gitmeyeceklerdi. Bunu onunla yapacağımı hiç düşünmemiştim ama elimde kalan tek şey bu.

Bu zevkle ilgili değil, bu ona bizim için ne kadar önemli göstermekle ilgili. Bu benimle ilgili değil, tamamen onunla ilgili.

"Bray?" diye mırıldanıyor onu sırtüstü yatırıp başını yastıklara yasladığımda.

Örtüyü yırtıp kalçalarını kavırıyorum ve ayırıyorum. Üzerinde küçük dantel bir tanga ve atletten başka bir şey yoktu ve gözlerim onu açgözlülükle yiyordu

başını eğiyor. Dudakları küçük bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve bana kilitlenmiş gözlerine her zamanki şımarık Blair'imizden bir parça giriyor.

Pürüzsüz tenini okşayarak ellerimi yukarı kaydırıp külotunu kavıyorum, sonra külotu aşağı doğru çekmeye başlarken karnına nazik bir öpücük konduruyorum. Sözsüzce, bana yardım etmek için kışını kaldırıyor ve bacaklarından aşağıya doğru takip ediyorum, ayaklarına ulaşmadan önce gittiğim gibi öpücükleri noktalıyorum. Her birini kaldırarak, külotunu çıkarıp yere atmadan önce kemerine bir öpücük konduruyorum. Arkasına yaslanıyor, bacaklarını açıyor ve amını sergiliyor.

"Nasıl bu kadar güzel olabiliyorsun? Bazen sana dokunmak bile istemiyorum, sanki seni lekeleyecekmişim gibi," diye mırıldanıyorum, ayak bileklerine masaj yaparak.

"Beni her yerimden boya bebeğim, buna bayılıyorum" diye mırıldanıyor, gömleğinin altından tutup çekerek çıkarıyor. Arkasına yaslanıp göğüslerini hareketle zıplatırken içimden kaçan iniltiye engel olamıyorum. Ben izlerken pembe meme uçları daha da geriliyor.

Sikeyim.

Önümde bir ziyafet gibi uzanan kızımlı görünce içimde kabaran arzunun bir kısmını serbest bırakmaya çalışmak için kalçalarımı gıcırdatıyor, sikimi yatağa doğru itiyorum.

Uzanıp göğüslerini avuçluyor, parmaklarını karnından aşağıya, çıplak amcığına ve yarığına kadar takip etmeden önce meme uçlarını yuvarlıyor. Becerikli küçük parmakları deliğine doğru kaymadan önce yavaşça klitorisinin etrafında dönüyor. "Yoksa sadece izlemeyi mi tercih edersin?" diye takılıyor.

Bir hırıltıyla ellerini tutup kalçalarının her iki yanında yatağa sabitliyorum ve açgözlülükle amcığına bakarken kalçalarının arasına bastırıyorum.

Gözleri kapalı, ona ne istersem yapmama izin vermek için arkasına yaslanırken miskini içime çekiyorum.

"Cennet gibi kokuyorsun," diye homurdanıyorum, gözlerimi açıp onun güzel pembe amına tekrar bakıyorum. Am yemeyi seviyorum ama yeni üvey kardeşimin amı bağımlılık . Tadı, kokusu, pembe eti... Hiç bu kadar zevk almamıştım, sanki ustalaşmaya niyetlendiğim yeni bir hobiymiş gibi - asla bir hobi. Her gece dilimde onun kremiyle uyumaktan mutluluk duyacağım, özellikle de onu burada benimle tutacaksa.

Blair'in her santimi beni uyandırmak, kızdırmak ve çılgına çevirmek için tasarlandı ve onun dar küçük amcığı da bir istisna değil.

Bu, en tehlikeli ve inatçı adamın bile düşmesi için yeterlidir; kardeşime sorun.

"İşte bu her sabah uyanabileceğim bir manzara. Tek ihtiyacım olan, boşalırken yaptığın gibi küçük bir kedi yavrusu gibi kafamı tırmalaman."

"İstemiyorum," diye homurdanıyor.

"Öyle yapıyorsun, çok sevimli ve burnun kıvrılıyor. Bunu görmek için can atıyorum." Dudaklarımı yalamadan önce eğilip amına hava üflerken sırtıyorum. "Sana bunu kanıtlamama izin ver."

Çenemi kapatıp kızımın amını bir şampiyon gibi yalıyorum, her dakikasından en az onun kadar zevk alıyorum. Onu tekrar tekrar yaladıkça inlemeleri daha da yükseliyor, göt deliğinin etrafında dönüyor ve içine dalmak ve kreminin tadına bakmak için tekrar yukarı çıkıyor. Saçımı çekene kadar klitorisini görmezden geliyorum ve klitorisini kırbaçlayıp çığlık atmasını sağlamadan önce kıkırdıyorum. Kalçaları avuçlarımda titriyor, bana yakın olduğunu bildiriyor, bu yüzden dişlerimi yakalıyorum ve kollarımda çok güzel bir şekilde ayrılıyor, amı benim için fişkirirken uylukları başımın etrafında sıkılıyor.

Acımıyorum. Bunun yerine klitorisini serbest bırakıp dudaklarımı deliğinin etrafına kapatıyorum ve nefes almak için geri çekilmeden önce emip yalıyorum. Amcığı çırpınırken ve artçı şoklar vücudunu sarsarken, iki parmağımı deliğine bastırıyorum ve uyarmadan içine sokuyorum.

Dışarı çekip tekrar içeri sokmadan önce kanalıyla savaşırken onları sıktığını hissediyorum. Vücudunun altımda sarsılmasına ve kulaklarımı dolduran alçak, gırtlaktan bir inlemeye neden olan sinirleri okşamak için onları büküp kıvrıyorum.

"Bray, siktir, daha fazla, lütfen."

Tam o sırada kapının açıldığını duyuyorum. "Hey, kahvaltı getirdim... Görünüşe göre sen çoktan kahvaltını yapmışsın," diye şaka yapıyor Asher.

Bu onu güldürüyor ve ben klitorisini ısırınca kısa sürede inlemeye dönüşüyor. Misilleme olarak Asher'a uzanıyor. "Oynamak ister misin?" diye mırıldanıyor nefes nefese. "Bray onu becermeme izin verecek."

Ağzımı ondan çekiyorum ve ona uyarıcı bir bakış atıyorum. "Kibar ol, yoksa kıcını sikerim ve boşalmana izin vermem."

"Kahretsin, bu çok ateşli." Başımı tutup beni tekrar aşağı itmeden önce inliyor.

"Hem tahrik oldum hem de kafam karıştı." Asher kahkaha atıyor ama yataktan kalkmadan önce tabakların yerleştirildiğini duyuyorum. Gözlerimi yukarı çevirdiğimde başını kaldırıyor ve selamlamak için onu öpüyor. Öpücük kısa sürede yumuşak ve çapkın bir halden sert ve hızlı bir hale dönüşüyor. Yanaklarını kavırıyor, ağzına hükmederken onu hareketsiz tutuyor, ben onu parmaklarımla yalayıp becerirken iniltilerini yutuyor.

Nefes almak için serbest kaldığında göğsü kabarıyor ve kızarıyor ve iyi bir kız gibi tekrar boşalmaya çok yakın. "Ne diyorsun, Bray? Ben kardeşinin sikini emerken sen de benim kıcımı sikmek ister misin?"

Amina karşı homurdanarak bir parmak daha ekliyorum, onu geriyorum ve başka bir orgazma gönderiyorum. Arkama yaslanmadan önce onu yaladığımda kıvranıyor, kremi yüzümü kaplıyor ve çenemden aşağı damlıyor. O izlerken parmaklarımı yalayarak temizliyorum, dilimi parmaklarım ve avucum boyunca sürüklüyorum. Gözleri yuvalarından fırlamış, ağzı sonuna kadar açık ve nefes alışı verişinin gücüyle göğüsleri sallanıyor.

Ben sırtıp Asher'a bakarken tek söylediği "Siktir," oluyor. "Sen ne düşünüyorsun, kardeşim?"

"TaÇaklarını bana yaklaÇtırmadığın sürece," diye alay eder ve Blair'in baÇının yanında diz çökerken ona bakar. Tekrar uzanarak çenesini kavırıyor ve ona bakana kadar başını geriye çekiyor. "Onun mükemmel ağzını sikimin üzerinde isteyip istemediğimi nasıl sorarsın?" Adam eğilip kızın morarmış dudaklarına yumuşak bir öpücük kondururken kız onun sözleri karşısında ürperiyor. "Sen bizim için çığlık atarken ben de bu küçük kirli ağzı döllerimle dolduracağım."

Asher bana bakıyor, ben de başımı sallıyorum. O omuzlarından tutuyor, ben bacaklarından tutuyorum ve onu çeviriyoruz. Mükemmel kıcını havaya kaldırıp dizimi onunkilerin arasına sokarak daha da açtığımda nefesi kesiliyor ve yatağa tutunuyor. Asher onunla yatak arasında kayıyor, başı boxer'ının üstüne gelene kadar aşağı iniyor.

Başını eğişini ve dudaklarını adamın boyunun üzerinde gezdirdişini izliyorum, sonra da bel bandını kavrayıp aşağı çekiyor. Ellerini saçlarına dolayarak inliyor.

Ellerimi kalçalarından yukarı ve şeftali gibi kıcına doğru kaydırarak yanaklarını ayırıyor, daracık deliğine bakıyorum. İçine girip ağzını onun sikine dayama düşüncesiyle sikim sarsılıyor.

"Çekmece," diye bağıryorum ve Asher uzanıp üst çekmeceyi açıyor ve bana kayganlaştırıcıyı fırlatmadan önce körü körüne arıyor. Neyse ki açılmamış bir şişeydi, ben de açtım ve çatlağına fışkırttım, parmaklarımı içinden geçirirken inlemeden önce soğuk dokunuştan sarsılmasını izledim. Başparmağımla yavaşça içeri itmeden önce deliğinin etrafında dönüyorum. O Asher'la oynarken, ben de iki parmağıma geçmeden önce kayganlaştırıcı sürerek götünü parmaklıyorum. Geri ittiğinde, amı damlıyor ve sıkılaşıyor, ben siliyorum

parmaklarımı ve sert uzunluğumu çekip çıkarıyorum, onun parlayan deliğine ve kabarık, çiğ amına bakarken okşuyorum.

Kalçalarını kavrayarak onu daha da geriye çekiyorum ve ağzının adamın sikinin ucundan uzaklaşmasını izliyorum. Başını çevirip sikimi kayganlaştırmacıdan geçirirken ve kıkına doğru çentikler atarken beni izliyor.

"İçeri it, acımasını istiyorum," diye mırıldanıyor.

Sikeyim.

Elimde değil; bana söyleneni yapıyorum. Yavaşça bastırıyorum ve kasları uzunluğumun içeri girmesine izin vermeden önce gevşiyor. Daha derine ve daha derine, her bir santimi kıkına sokuyorum, sonunda içeri girene kadar çekip sık bir şekilde geri itmek zorunda kalmadan önce. Gözleri kapanıyor, başı öne düşüyor ve kıkı beni hareket ettirmek için geri itiyor ama onu hareketsiz tutuyorum. Dolgun göt yanaklarını sıkarken ağzımdan salyalar akıyor, uzun sikimin onları yarmasını izliyorum. Onu sahipleniyorum.

"Bray," diye yalvarıyor.

"Aşkım, o ağzı istiyorum," diye emrediyor Asher, başını çevirip onu tekrar aşağı çekiyor. Ağzını onun uzunluğunda yukarı ve aşağı sürüklerken izliyorum, hızlı bir geçmiş belirliyor.

Asla geride bırakılmak istemem, harekete geçiyorum.

Onu kuvvetle ileri doğru itiyorum, horozun boğazından daha da aşağı kaymasını sağlıyorum, ta ki etrafta inleyemeyene kadar. Biz deliklerini sikerken o sadece dayanabiliyor.

"Senin gibi suskun değil. Sanırım tek gereken iki sikin seni sikmesi, değil mi sevgilim? Hoşuna gitti mi? Sen kardeşimin sikini emerken benim kocaman sikimin kıkını yarması, sikmesi ve dölleriyle doldurması hoşuna gitti mi?"

Başını kaldırıyor, konuşurken ağzından Asher'ın sikine tükürük damlıyor. "Cyrus amımda olsaydı daha çok hoşuma giderdi ama dilenciler seçici olamaz. Şimdi, sana beni becermeni söylediğimi sanıyordum?" Gözleri omzunun üzerinden benimkilerle buluşuyor. "Sonra yürüyebilmek istemiyorum, o yüzden kıkımı sertçe sik, üvey kardeşim."

Ondan sonra konuşamıyorum, sadece homurdanıyorum. Kontrolümü kaybettim. Kalçalarım hızlı ve keskin bir hamleyle öne doğru sarsılıyor, sonra çekilip tekrar içine giriyorum. Asher'ın sikini en sevdiği lolipopmuş gibi emerken inliyor. Onun homurtuları benimkilere katılıyor ve benim sikimin onun kıkında çıkardığı ıslak sesler ve onun ağzından çıkan şapırtılar havayı dolduruyor. Kalçaları kendi dölünden sıırılsıklam olmuş, ben de uzanıp parmaklarımı içinden geçiriyorum ve kıkına vururken klitorisini ovuyorum.

Çarpan kalbim ve içimde çarpan şehvet yüzünden zar zor nefes alabiliyorum. Kendimi tutmaya çalışsam da salıverilmem artıyor, ama o kadar hızlı geri itiyor ki kendini sikimin üzerine bırakıyor, artık karşı koyamıyorum. Klitorisine şaplak atıyorum ve Asher'ın sikinin etrafında çığlık atıyor, kıcını ve amını sıkıyor. Kükrüyorum ve taşaklarım onu tokatlayana ve spermim kıcını doldurana kadar ona çarpıyorum.

Asher'ın homurdandığını duyuyorum ve sonra onun salgısını yutuyor. Küfrederek yavaşça dar kıcından çekiyorum, döllерimin kıcından amına damlamasını izliyorum ve onu ovuyorum. Her deliğinin dölle dolup taşmasından duyduğum memnuniyet içimi dolduruyor.

Asher ve ben o anda zevkten başka bir şey kalmayana kadar onu iyice ve gerçekten becerdik, ama kısa sürede kayboldu.

Bittiğinde, terli, karışık bir karmaşanın içine düştüğümüzde, duvarlarının yeniden inşa edilmeye başladığını hissediyorum ve bunun yeterli olmadığını biliyorum.

Onu kaybediyoruz.

Elli İkinci Bölüm

Blair

Cyrus bütün gün takıntılı bir anaç tavuk gibi üzerimde gezinip durdu. Gerçekten sinir bozucu olmaya başladı ve birbirimize ters ters bakıyoruz, bu yüzden onu Bray ile sakinleşmesi için bırakıyorum ve birkaç saat önce ortadan kaybolan Asher'ı bulmaya gidiyorum.

Polis hâlâ bir şey bulamadı. Daha fazla soru sormak için geri geldiler ve bana evde kalmamı ve dışarıda her zaman bir polis memuru olacağını söylediler. Umarım sürekli bana asılmaya çalışan o salak herif değildir.

Asher'ı garajda buldum, müzik bangır bangır çalıyordu. Daha önce görmediğim kadar seksi yeni bir bisikletin önündeki küçük bir taburede yarı yüzü kapıya bakacak şekilde oturuyor. Elinde boyalar, dili dudaklarına yapışmış, bir çizgi çizmek için eğiliyor. Bir an durup onu izliyorum.

Geriye yaslanıyor, boya lekeli elini saçlarında gezdirmeden önce ilerlemesini kontrol ediyor, sonra daha yakına kayıyor ve ediyor. O çok lanet

ve o fırçaların ve ellerin vücudumda nasıl hissettirdiğini hatırlıyor musunuz? Tüylerim diken diken oldu. Ölüm kalım meselesinde beni sadece Crew azdırabilir.

"Kimin bisikleti bu?" Ben soruyorum.

Sıçırıyor ve dönüyor, arkama bakarken gözleri irileşiyor. Bakışlarını takip ediyorum ama orada kimse yok. "Ne?"

"Bray ve Cyrus'la birlikte olduğunu sanıyordum," diyor panikleyerek. "Seni meşgul etmeleri gerekiyordu."

"Meşgul müsün?" Garaja girip motora bir kez daha bakıyorum. "Asher, neler oluyor?"

Gözlerindeki suçluluk damlası içimi burktu. Korkunç bir yalancı. "Ben, şey, hiçbir şey."

"Yalancı," diye alay ediyorum. ", söyle bana."

İç çekerek yukarı bakar. "Eğer yaparsam, yine de şaşırmış gibi davranmalısın, tamam mı? Haftalardır bunun üzerinde çalışıyoruz ve sürprizi mahvetmek istemiyorum."

"Sürpriz mi? Benim için mi? Söyle bana!" Günlerdir ilk kez heyecanlanarak neredeyse zıplıyorum ve bu da endişelerimi yok ediyor.

Bunu görüp sürprizi mahvetmeye degeceğine karar vermiş olmalı, ne şanslıyım ki "Tamam, buraya gel." diyerek kabul ediyor.

Yapıyorum, omzunun üzerinden eğilip inanılmaz tabloya bakıyorum. Görür görmez kalbim eriyor. Orada, onun güzel resim tarzında, kafatasları, çiçekler ve öyle güzel, karmaşık bir çalışmayla çevrili 'Sevgilim' ismi var ki, bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Bu senin için. Bray ve Cyrus yaptı, bunun için Jay'den parçalara ihtiyacımız vardı ve ben de senin için boyuyorum. Eğer Crew'san, kendi bisikletin olmalı. Ayrıca, Cyrus bunun senin kendi bisikletini çalmanı engelleyebileceğini düşündü."

"Bunu bir kez yapmıştım," diye fısıldadım, hâlâ bakıyordum.

"Geçen hafta beş kez," diye şaka yapıyor ama gerginliğini hissediyorum. "Beğendin mi? Ne istersen değiştirebilirim-"

"Sakın yapma! Bu mükemmel." Uzanıp çenesini kavıyorum ve gözleri benimkilerle buluşana kadar başını geriye çekiyorum. "Sen mükemmelsin."

Sırtışı geniş ve çok seksi. "Test sürüşüne çıkmak ister misin?" diye mırıldanıyor.

"Emin olabilirsin ama onları beklememiz gerekmez mi?"

"Merak etme, garajdan çıkmıyoruz. Şimdi o seksi kıcını bisikletin üzerine eđ," diye emrediyor boyalarını yere bırakıp ayağa kalkarken.

Ne demek istediği yerine oturuyor ve yemin ederim hayatım boyunca hiç bu kadar hızlı soyunmamıştım. O gülerken, kendimi bisikletin üzerine eğiyorum, onu baştan çıkarmak için kıcımı oynatıyorum. Çıplak göğüslerim soğuk metale baskı yapıyor, aşırı ısınmış tenimi soğuturken nefes nefese kalıyorum.

Arkamdan yaklaştığını hissediyorum ve aniden tekme atıyor, saçlarımı kavrayıp başımı geriye çekerken duruşumu genişletiyor. Sonra boğazımdan kulağıma kadar uzun bir çizgi yalıyor.

"Döllerin bisikleti kaplayana kadar seni becereceğim. Mükemmel kıcını üzerine her oturttuğunda bunu hatırlayacaksın," diye homurdanıyor, kirli, karanlık vaat beni ona geri ittiriyor. Kahretsin, Asher'ın kirli tarafını seviyorum ve bugün beni parçalamaya niyetli görünüyor.

"Söz mü?" Alay ediyorum, boynumu yalayıp ısırırken ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğiyorum, içime ürperti gönderiyor ve klitorisimin nabzını attırıyor.

Herkes içeri girebilir, bizi görebilir, hatta yoldan geçenler bile. Umurumda değil, bırakalım bedava şov yapsınlar. Aslında, üvey kardeşimin beni becerdiğini göreceklerini bilmek beni daha da ıslatıyor. Dili kulağımanın kabuğunda alaycı bir şekilde geziniyor.

"Söz veriyorum aşkım, kısa sürede damlayacak ve çığlık atacaksın."

Kahretsin, yemininden sonra amım sıkıştı ve bunu yerine getireceğini çok iyi biliyorum. Daha önce sikiyle, elleriyle ve ağzıyla bu kadar yetenekli bir adamla hiç sevişmemiştim, benim zevkime bu kadar odaklanmış birini boş verin. Aslında, beni boşaltmak onu daha da sertleştiriyor gibi görünüyor - üçü için de aynı şey geçerli. Çok şanslıydım. Beni boşaltmak için yalvaran üç adam mı?

Evet.

Eskiden erkekleri ve kadınları kullanırdım, onların zevklerini kontrol ederdim ve sadece ben istersem benimkini alırdım. Şimdi ise eşitim. Bu sikişmek ve kavga etmekten daha fazlası, gerçi bunları bolca yapıyoruz. Bu vermek ve almakla, ortak zevkimizle ilgili. Birbirimizin bedenlerini o kadar iyi öğreniyoruz ki, basit bir bakış ya da dokunuşla beni çözüp yalvartabiliyorlar.

Böyle bir şey olacağını hiç düşünmemiştim.

Ama işte buradayız, sanatçım kıcıma bastırmış, bana çığlık attırmayı vaat ediyor ve ben kaçmak yerine eğilip bekliyorum, kontrolü ele almasına ve bana mümkün olan her şekilde sahip olmasına izin veriyorum. Hiçbir şey üvey kardeşlerimle ve onların elleriyle kıyaslanamaz.

Beni bağımlı yapıyorlar ama ben onların uyuşturucusuna değil, onlara bağımlıyım. Mürettebata.

Elleri önce kışımı ayırıyor, sonra da sikini bana sürttüğü sırada amımı sahiplenerek avuçluyor. Kot pantolonu ve fermuarı neredeyse acı veriyor, ama o kadar iyi hissettiriyor ki, beni tutmasına izin verirken gözlerim kapanıyor.

Avucunu amıma sürüyor, elini çekmeden önce kulağıma kirli sözler fısıldıyor ve klitorisimin etrafında yavaş bir daire çizmeye başlıyor. Beni sarıyor ve daha fazlası için elini itene kadar beni sınırdan tutuyor. Doldurulmaya ihtiyacım var ve meme uçlarım o kadar sert ki ağzı ve elleri için ağrıyorlar.

Cehennem gibi ıslağım ve neredeyse onun için damlıyorum, ama olmadığım bir zaman yok. Parmakları amımda geziniyor, deliğimin etrafında dönüyor ve ben artık bıktım. Dönmeye, onunla mücadele etmeye ve onu serbest bırakana kadar sürmeye çalışıyorum, ama kolunu etrafımda sıkıyor ve bir homurdanma ile beni orada sabitliyor.

"Ne istiyorsun aşkım? Sadece sorman gerektiğini biliyorsun." "Gelmek," diye bağıryorum sanki çok açılmış gibi.

"Kibarca sor," diye dalga geçiyor.

"Ash, boşalmamı sağla yoksa kardeşini sikmeye giderim," diye homurdanıyorum, sinirliyim ve o kadar gerginim ki sikiğin bir darbesiyle patlayabilirim.

Kıkırdıyor ama işe yarıyor. Amımı bırakıyor ve beni cezalandırmak için sertçe sikmesini bekliyorum ama onun yerine kalçalarımı tutup kaldırıyor. Arkamda çömeldiğini hissettiğimde bisiklete tutunmak zorunda kalıyorum ve sonra ağzı orada, ben havada tutulurken amıma kilitleniyor.

Diliyle bana saldırıyor, kırbaçlıyor, daire çiziyor ve klitorisimi ovuyor, sonra içime daldırıp amımda gezdiriyor. Beni hızlı ve sert, kirli ve çiğ bir şekilde yiyor. Ritim ya da kafiye yok, sadece dili ve dişleri, ben ağzına karşı gıcırdayana kadar bana saldırıyor.

Beni becermeden, sikiyle ya da parmaklarıyla dokunmadan bile onun için boşalıyorum. Serbest bırakılmam beni şaşırttığında bağıryorum, içimden akıyor, beni içinden yalayarak geçirirken inliyor ve titriyorum. Bacaklarımı tekrar yere indirip tekmeleyerek açıyor, sonra siki deliğime bastırmadan önce fermuarını duyuyorum.

Gözlerimin kapanmasına ve dudaklarımda bir gülümsemenin kıvrılmasına neden olan bir söz.

Aynı aletle tekrar tekrar birlikte olmanın bu kadar heyecan verici olabileceğini kim bilebilirdi? Ben değil, orası kesin.

Eli sırtımda geziniyor, omurgam boyunca okşadıktan sonra boğazıma dolanıyor ve göğsümü kavrayabilmesi için beni biraz yukarı çekiyor.

Sert.

Sıkıyor ve ben inlerken içime girerek nefesimin geri kalanını çalıyor. Yavaş gitmiyor, hayır, benim hassas sanatçı oğlum çılgınlığıma sahip çıkmak için bir görevde. İçime sert ve hızlı bir şekilde girip çıkarken kremim kocaman aletinden aşağı damlıyor.

Beni bisikletin içine itiyor ve bedenlerimizin birleşirken çıkardığı ıslak ses beni zevkten titretiyor. Göğsümdeki elinin sıkı tutuşu neredeyse acı verici, içimdeki sikişin zevkiyle karışmak için akıyor.

Kolu önümde, bisiklete dayanmış durumda ve ben de ona saldırıyorum, tenine yapışıyorum. Onu ısırdığımda homurdanıyor, ama içimdeki o noktaya tekrar tekrar vururken kalçalarının yavaşça yuvarlanmasını durdurmuyor. Beni boşaltmak için yeterli değil ve o da bunu biliyor.

Beni yatırıyor ve G noktama daha güçlü bir şekilde vuruyor, birkaç dakika içinde tekrar boşalana kadar sikini oraya sürüyor.

Bir hırıltıyla beni serbest bırakıyor, döndürüyor ve ben sersemlemiş halde yatarken beni tekrar bisikletin üzerine örtüyor ve sonra tekrar damlayan amcığıma sokuyor. Dizlerimi büküyorum, ayaklarımı omuzlarına bastırıyorum ve kalçalarımı kaldırarak itişlerine karşılık veriyorum.

Ona doyamıyorum.

"Ash," diye inliyorum, ellerimle göğüslerimi kavriyorum, meme uçlarımı kıvrıp koparıırken beni bisikletin üzerinde tutması için ona güveniyorum. Zevk kıvılcımı doğrudan zonklayan klitorisime fırlıyor.

İzlerken inliyor, gözleri kararıyor ve göğsü kabarıyor. Eğilip beni hâlâ sertçe sikerken ve meme uçlarımdan birini ağzına alıp emerken çok güzel görünüyor. Sarışın kafasının göğüslerimin arasındaki görüntüsü dayanılacak gibi değil.

Başka bir orgazmın kıyısında sallanırken nefesim kesiliyor ve tekrar ayağa kalkıp içime girdiğinde kendimi tutamıyorum. Son bir sert hamleyle serbest kaldığımı haykırıyorum.

"Siktir, siktir, siktir," diye bağıyor. "Çok sıkı, çok ıslak. Blair-sik." İnliyor, sikini sağarken amımla savaşıyor. Beni becermeye devam ediyor, ama yakın olduğu açık ve yardım edemiyorum ama bilerek onun etrafında sıklaşıyorum.

Gırtlaktan gelen bir bağırsıyla vücudumdan çekiliyor ve göğsümün her tarafına boşalmadan önce eliyle sikini pompalıyor. Sıcaklığın etkisiyle sarsıldım.

Kendi orgazmımı yaşarken her bir damla erimiş balmumu gibi göğüslerimi kaplıyor. Yüksekten aşağı inerken, gözlerimi açtığımda parmaklarını karnımdan aşağı damlayan spermlerine bulaştırdığını görüyorum ve bana sahiplenici, karanlık bir bakışla, sperm kaplı parmaklarını amımın üzerinde kaydırıyor ve onları içime sokuyor, beni tekrar ağlatıyor.

"Pis herif," diye mırıldanıyorum, aşağıya baktığımda tüm önümün neredeyse onun dölüne bulanmış olduğunu görüyorum.

"Bayılıyorsun," karşılık veriyor ve haksız da değil. Sırtarak yorgun elimi kaldırıyorum, parmaklarımı dağınıklığında gezdiriyorum ve dudaklarıma götürüyorum. Onları emerek temizliyorum ve o yine inliyor.

"Siktir, seni tekrar becermeden önce diğerlerinin yanına dönelim."

"Buna karşı değilim," diye takılıyorum.

"Bisikletini bitirmem lazım, dölle kaplamam değil, aşkım." Gülüyor. "Ama bu düşünceyi sonraya sakla."

Surat asıyorum ama ayağa kalkmama yardım etmeden önce bir bezle temizlemesine izin veriyorum. Ben giyinirken, o da bana dokunuyor ve sonra ben gitmek için dönerken beni tokatlıyor. Yine de işe kalmak yerine beni takip ediyor. Sadece garajın dışında duruyor, gözleri kapının ötesine gidiyor.

Bakışlarını takip ediyorum ve inliyorum. "Neden o pisliği evimize yerleştirdiler ki-" Her şey yerli yerine otururken donup kalıyorum, kalbim duracak gibi oluyor. "Asher... ya olmaması gerekiyorsa? Ya onlara yalan söylediyse ya da onu burada görüp koruma görevinde olduğunu ve gerçek memurların gittiğini düşündülerse? Ya bu yüzden sürekli beni takip ediyor ve seni bahane olarak kullanıyorsa? Ya ona yardım ediyorsa?" Arkamı döndüğümde kaşlarını çatıyor ve polisten bana bakıyor.

"Kirli ve pisliğin teki olduğu kesin ama neden ona yardım etsin ki?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama içimde kötü bir his var, hep vardı ve bu, sapığımın nasıl olup da dikkat çekmemeyi ve polisten kaçmayı başardığını açıklıyor."

"Belki, bunu araştıracağız. Ama Bay Andrews daha kaçmadan önce buradaydı, aşkım, yani bu sadece bir tesadüf olabilir."

Başımı sallayıp Asher'ın beni götürmesine izin veriyorum ama beynim alarm veriyor ve haklı olduğumu söylüyor. İçimdeki his de buna ekleniyor. Nasıl ya da neden bilmiyorum ama Bay Andrews bu polis memuruna kirli işlerini yaptırıyor - bu da nerede yaşadığımı bildiği ve beni izlediği, bizi izlediği anlamına geliyor.

Tekrar saldırması an meselesi.

Elli Üçüncü Bölüm

Blair

Kahvaltı sırasında bisikleti gördüğümü yanlışlıkla ağzımdan kaçırdım. Bu Cyrus ve Bray'e Asher'a karşı serbest bir atış şansı verdi ve kızgın olmalarına rağmen, bu konuda ne kadar mutlu olduğumu sevdiler, bu yüzden kaymasına izin verdiler. Ama evde tıklı kaldığım için çıldıracağım. Ben böyle bir insan değilim. Meşgul olmayı, dışarı çıkmayı ve eğlenmeyi severim, bu yüzden Cyrus bana baş belası olduğumu ve gidip hazırlanmamı söylediğinde bunu sorgulamıyorum. Ne yaptığımızı ya da nereye gittiğimizi bilmiyorum ama bana birazcık bile olsa özgürlük verdiği sürece umurumda değil.

Ne giyeceğimi tartışıyorum. Yeni bisikletle bir yere mi gidiyoruz? Bunun doğru olduğunu umarak, siyah dar bir kot pantolon ve siyah bir üst giyip deri ceketimi alıyorum. Oturma odasına vardığımda Cyrus'un binici kıyafetleri giydiğini görünce haklı olduğumu anlıyorum. Gülüyor, ben diğerlerine veda ederken beni omzunun üzerinden atıyor ve garaja götürüp bisikletin yanına bırakıyor.

"Tamam, işte, kaskını tak." Yan tarafında kurukafa resmi olan bir tane tutuyor ve ben de onu takıyorum, parlak yeni oyuncağıma bakarken neredeyse ayak parmaklarımin üzerinde zıplıyorum. "Dikkatli ol. Benimle kal, yoksa seni eve götürürüm, tamam mı?"

", koca adam." Başımı salladım, heyecandan her şeye söz vermeye hazırdım.

Anahtarlarını ve kaskını almadan önce eğilip beni öpüyor ve sonra bisikletine biniyor. Ben de hemen benimkine binip motoru çalıştırıyorum.

Nereye gittiğimizi bilmiyorum ama arabadan indiğimizde umurumda olmadığını fark ediyorum. Kıyafetlerimin ve maskemin arasından esen rüzgar neredeyse mutluluktan çılgılık atmama neden oluyor ve güneş üzerimizde parlarken ruhum açık yollarda ıslanıyor, bu yüzden Cyrus bana sağa el salladığında, polisi çevirip silahı ateşliyorum.

Bay Andrews ile çalışıyor olabilecek bir polis tarafından bir şahin gibi izleniyoruz, bu yüzden henüz avlanmak ya da direnmek yerine yeniden toplanıyoruz. Göze batmıyormuş ve umursamıyormuş gibi yapıyoruz, ama bugün değil, çünkü bugün, bir anlığına bile olsa özgürüm.

Bana söylediği gibi Cyrus'un arkasında kalıyorum, sokaklarda ve şehirde dolaşırken aynı hızda gidiyorum. Kırmızı ışıklarda onun için dans ediyorum ama o sadece gözlerini deviriyor, sonunda bana katılıyor, bisikletinin üzerinde kıcını sallıyor ve beni güldürüyor. Ses özgür ve mutlu, dudaklarının bu yüzden kıvrıldığını görüyorum.

Hız sınırını umursamadan sürüp gidiyoruz. Bacaklarımin arasındaki motorun mırıltısında tüm endişe, öfke ve stres günlerinin eriyip gitmesine neden olan bir şey var. Sanki bulutlar sonunda güneş ışığının içeri girmesine izin vermek için ayrılıyor ve sonunda derin bir nefes alıp bu şehirde hala gelişen güzelliğe, umuda ve hayata bakabiliyorum, bu da sorunlarımı çok küçük hissettiriyor.

Yaklaşık iki saat sonra şehirden çıktık ve Cyrus'un bir seyir yerinde kenara çektiği bir dağın tepesine ulaşana kadar başka bir dolambaçlı yoldan ilerledik. Çitin yanına park ediyoruz ve ben iniyorum, hemen kenara yönelip demirlere yaslanıyorum, manzara karşısında dehşete düşüyorum. Şehir önümüzde yayılıyor, çok uzak ve küçük görünüyor ve solda, bulutları ve mavi gökyüzünü delen dağlar var. Çok güzel ve çok huzurlu.

Kalabalık yok, polis yok, sadece biz ve doğa.

"İşler kötü gittiğinde ve düşünmeye ihtiyacım olduğunda buraya gelirim," diye açıklıyor arkamdan, kolları iki yanımdaki çitlere uzanıp beni içine hapsederken. "Buraya daha önce hiç kimseyi getirmediğim. Burası sadece bir şekilde

diğer her şeyi önemsiz ve küçük hissettirir. Endişelerinizi yeniden düşünmenizi ve bakış açınızı değiştirmenizi sağlayan bir yol."

"Öyle," diye cevap veriyorum, ona doğru yaslanarak.

"Bana hayatta daha fazlası olduğunu hatırlatıyor," diye devam ediyor, neredeyse kulağıma mırıldanarak. Derin tınısı ağrıyan bedenime bir ürperti gönderiyor. "Uğruna savaşıacak daha çok şey." Burnunu boğazımdan kulağıma doğru götürmeden önce nabzıma bir öpücük konduruyor. "Zor olsa bile daha fazlası için kal. Burası benim güvenli alanım, her şeyden uzaklaşmak için gittiğim tek yer ve artık sahip olduğum ve sahip olduğum her şey gibi senin de. Umarım bana verdiği huzurun aynısını sana da verir, özellikle de burada kollarımdayken, güvende ve iyi olduğunu bilirken." Geri adım atıyor ve ben dönüyorum, o bana geniş, kaygısız, Cyrus'a benzemeyen bir gülümsemeyle bakarken çitlere yaslanıyorum. "Hiç bu kadar iyi bir manzara olmamıştı."

Dizimi bükerek, aptal bir gülümsemeyle ona poz veriyorum. "Öyle mi?"

Telefonunu çıkarıp fotoğrafını çekiyor ve beni güldürüyor.

"Tamam, dur." Ona el sallıyorum, ama o yaklaşıyor, hala fotoğraf çekiyor, sonra eğilip beni öpüyor, dikkatimi dağıtıyor ve çekildiğinde telefonunu yerine koyuyor.

"Seni güldürdüm," diye mırıldanıyor, hâlâ bana yaslanmış olan yanağını okşuyor.

"Onun yerine bana çılgılık attırmaya ne dersin?" Ben karşılık veriyorum, o da başını eğip dudaklarımı yalarken inliyor.

"Pis orospu," diye övüyor beni kaldırmadan önce, bizi döndürüyor ve ceketini çıkarırken beni bisikletinin üzerine bırakıyor. Güneş, neredeyse transparan beyaz gömleği ve düşük bel kot pantolonunun üzerinden kaslarının her sert çizgisi ve kıvrımının üzerinden akarken, bu noktada adeta ücretli bir oyuncuya dönüşüyor.

Hiçbir erkek bu kadar güzel olmamalı, ama o öyle ve genellikle çatık kaşlı, tehlikeli derecede yakışıklı yüzünün ucundan, amcığı yok eden kocaman sikine kadar hepsi benim.

Beni tek eliyle zahmetsizce kaldırarak kot pantolonumu çıkarıyor ve bisikletimin üzerine örtüyor. Sırada külotum var, pantolonunun cebine giriyor ve belden aşağım çıplak kalıyor. Göğüslerimi avuçluyor ve boynumu öperken onları sertçe sıkıyor.

"Çok seksisin bebeğim. Bu ağız sulandıran göğüsler, kocaman kışın ve daracık amın, bir erkeğin iyi olmak istemesi için yeter de artar bile."

"İyi bir şey istemiyorum." Sırıtarak saçlarını tuttum ve başını geriye doğru salladım. "Taşaklarını içimde, burada, herkesin görebileceği bir yerde istiyorum."

"Bebeğim," diye inliyor, gözlerini kapatıyor ve kontrolünü dizginlemeye çalışırken ellerini sıkıyor.

Siktir et.

Aşağı uzanarak kot pantolonunun üzerinden sikini okşadım. "Becer beni Cy, boşalt beni."

"Sen benimsin," diye çıkışıyor, beni geri iterken gözleri fal taşı gibi açılıp bana kilitleniyor.

"Kanıtla," diye alay ediyorum.

Bir hırıltıyla, nereye bakacağına karar verir gibi gözlerini vücudumda gezdiriyor.

Başla.

Benim yarı çıplak, onun ise tamamen giyinik olması beni inletiyor. dönüp bisikletine yaslanıyorum. Kolu altımdan geçiyor, kıkırmı kaldırıyor ve eğilirken amımı ağzına götürüyor ve böylece bana, tamam, belki de onun olduğumu gösteriyor.

Ama bu onu da benim yapar.

Aşağı uzanarak tırnaklarımı saçlarında gezdiriyorum, amıma doğru hırlamasını sağlıyorum, titreşim dudaklarımdan bir inilti çıkarıyor. Beni aynı sikiştiği ve dövüştüğü gibi yiyor - sert ve kirli. Tüm dili ve dişleriyle, beni haykırtan her küçük kuytuyu buluyor ve ben dilinin üzerine boşalana kadar acımasızca saldırıyor.

Beni kaldırdığı gibi aniden bırakıyor, bacaklarım neredeyse tutmuyor ama beni tutuyor, döndürüyor ve tekrar kaldırıyor. Beni bisikletin üzerine oturtuyor, böylece dağlara bakıyorum. Soyunduğunu duydum ve sonra arkamdaydı. Beni kaldırıp üstüne oturtuyor, siki göbeğime doğru kayıyor. Beni sabit tutarak boynumu ısırtıyor.

"Olabildiğince yüksek sesle çığlık atmanı istiyorum bebeğim," diye emrediyor.

"O zaman beni-" Söyleyeceğim her neyse, beni kocaman sikine gömerken bir çığlıkla kesiliyor. Kalbim küt küt atarken, acı ve zevk gözlerimi neredeyse şaşı yapıyor.

Kıkırdayıp hareket etmeye başladığında amım onun etrafında kenetleniyor, ben yetişip yardım etmeye başlayana kadar beni kaldırıp indiriyor, bisikleti kaldıraç olarak kullanıp sikinin üzerinde sallanıyorum.

Bir motor sesi duyuyorum ama umurumda değil. "Geldiklerini duyuyor musun bebeğim?" diye hırlıyor, sesi gergin. "Seni görmeye gidiyorlar, seni almaya gidiyorlar."

güzel amcığın mahvolacak. Sikimin üzerine boşalmanı ve küçük pis bir sürtük gibi daha fazlası için yalvarmanı görecekler."

"Güzel," diye mırıldanıyorum, bir sonraki salınımımı kovalarken kalçalarımı yuvarlıyorum. Birinin beni izleyeceği fikri, onun etrafında sıkışırken içimden krema fişkırmasına neden oluyor.

"Pis kaltak," diye hırlıyor, omzumu ısırtıyor ve acısı beni ağlatıyor

Dışarı.

Gözlerim kapanıyor ve motosiklet kükreyerek hareket etmeden önce bana doğru uzandığını hissediyorum.

altımdaki hayat.

Gözlerimi açıyorum. "Cy?" Beni becermeye devam ederken nefes nefese kaldım.

"Hep bunu denemek istemişimdir," diye mırıldanıyor, ısırdığı yeri yalıyor. "Bu yüzden bir kez olsun iyi bir kız ol ve çenenin kapatıp seni becermeme izin ver."

Bir kız bunu nasıl geri çevirebilir?

Ama ilgimi çekiyor ve merak ediyorum, sonra da artık merak etmeme gerek kalmıyor.

Beni öne doğru itiyor, hâlâ kocaman sikinin üzerinde otururken, klitorisim motosikletin titreşen motoruna baskı yapana kadar bana aç veriyor. Motor gürlerken nefesim kesiliyor, titreşimler beni haykırmaya ve onun etrafında kenetlenmeye zorluyor.

Kıkırdarak boynumu ısırtıyor, sonra beni sertçe sikerken sabit tutmak için elini boynuma doluyor. "Bu iyi hissettirdi mi, bebeğim?"

"İşte bu," diye mırıldanıyorum, damlayan bir karmaşa. Titreşimler kemiklerimde yankılanıyor ve şimdiden uyarılmanın beni pençeleyen başka bir salınımını hissediyorum. Klitorisim zonkluyor ve amım onun etrafında kenetleniyor, o bana itmek için savaşıyor, beni canavar horozuyla tekrar tekrar dolduruyor.

Gelen herkese karşı belden aşağım çıplak ama umurumda değil. Artık oturamıyorum bile, bu yüzden nefes alamayana kadar boğazımı sıkarken bisiklete doğru yığılıyorum. Tekrar tekrar içime giriyor, klitorisimdeki titreşim ben paramparça olana kadar daha da güçleniyor gibi görünüyor.

Bisikletin üzerine yayılmış bir şekilde şehre ve dağlara salıverildiğimi haykırıyorum, kükreyip beni kendi salıverilişiyle doldururken siki içime gömülüyor. İşte o zaman ondan asla kurtulamayacağımı anlıyorum.

Ya da ondan yeterince

alamadım. Asla.

Artık resmileşti.

Ben onlarınım.

Onlar benim.

Beni sikinden kaldırdığında, yardım edemiyorum ama lanet bir kedi yavrusu gibi kollarına kıvrılıyorum. Memnun ve kemiksizdim, bir arabanın içeri girdiğini görsem bile

bizi gördüklerini bilerek. Bu beni güldürüyor, o da katılıyor.

Giyinmeme yardım etmeden önce bir süre dinleniyoruz ve ancak bacaklarım titremeyi bıraktığında eve dönüyoruz.

Bugün harikaydı ve tam da ihtiyacım olan şeydi. Bununla birlikte, beni bitkin ve duş alma ihtiyacı içinde bıraktı, bu yüzden Bray ve Asher'a merhaba dedikten sonra, tam da bunu yapmaya gidiyorum.

Üstümü değiştirmek için odama gittiğimde telefonum çaldı. Pantolonumdan çıkardım ve Cyrus'tan gelen mesajları gördüm.

Bunlar bugünden görüntüler. Birinde poz verirken, diğerinde ise başımı arkaya atmış, gözlerim kapalı, ışık formumu aydınlatırken gülüyorum. Çok güzel görünüyorum ve onun da beni böyle gördüğünü fark ediyorum; güçlü, seksi ve gülerken.

Çok canlı ve hareketli.

Bir sonraki fotoğrafta öpüşüyoruz. İkimizin de gözleri kapalı ve güneş yüzlerimizin yanlarını aydınlatırken onun eli yanağımı okşuyor.

Böylece ne kadar güçlü ve güzel olduğunu asla unutmazsın. Ben seni böyle görüyorum.

Ağır ağır yatağıma oturuyorum ve fotoğraflara bakıyorum, çünkü her bir görüntüden sızan şey aşktan başka bir şey değil. Sadece ona değil... bana da. Özellikle de ilk fotoğrafta. Gözlerim sevgiyle dolu ve onun ilgisi ve şefkatiyle adeta parlıyorum. Bu çok açık.

Onu seviyorum, hepsini çok seviyorum.

Ve bu beni korkutuyor.

Çünkü sevdiğim her şey acı çekiyor.

Sevdiğim her şeyi kaybediyorum.

Elli Dördüncü Bölüm

Bray

Birkaç gün oldu ve hala polisten bir haber alamadık. Bu iyi mi kötü mü bilmiyorum ama Blair daha iyi bir ruh halinde uyanıyor, şükürler olsun. Hâlâ hayatını olabildiğince normal yaşamaya kararlı ve ben de sırf kendimizi daha iyi hissetmemiz için onu içeride tutan bir pislik olmayı reddediyorum. Yine de bu onun yanından ayrılacağımız ya da aptalca riskler almasına izin vereceğimiz anlamına gelmiyor. Bunun için fazla zeki, ama onu durduracağını ve bizi koruyacağını hissederse, hemen hemen her şeyi yapar - bu yüzden pratikte ona kalçadan bağlıyız.

"Peki bugün ne yapıyoruz?" diye soruyor Faye ile telefonu kapattıktan sonra. Hâlâ Jay'in yerleşkesinde kalıyor ve kendi deyimiyle 'motorcu siki hapishanesinde olmaktan' mutsuz olsa da iyi.

"Ne yapmak istiyorsun, sevgilim?" Kahvemi yudumlarken soruyorum.

Düşünceli bir şekilde başını eğiyor. "Eğlenceli bir şeyler."

"Eğlenceli, ha?" Asher sırtıyor.

"O tür bir eğlence değil." Gülüyor ve sonra dudaklarını büzüyor. "Hayır, biliyorum." Eğiliyor. "Anlamlı bir şey yapmak istiyorum. Asher bana sanatını gösterdi, Cyrus da yerini. Bray, kimsenin bilmediği bir şeyi bilmek istiyorum. Crew'un kimsenin görmediği bir şeyini. Uyuşturucu ticareti yapan zengin puştlardan çok daha fazlası var, göster bana."

Zorlukla yutkunurken, başıyla beni cesaretlendiren Asher'la bakışıyoruz. "Bisikletini bitirmem gerek. Git, göster ona."

"Evet, göster bana," diye yalvarıyor kocaman gözlerle ve dudak bükerek.

Boğazımı temizlemeden önce usulca "Tamam," diyorum. "Git hazırlan."

"Yaşasın! Teşekkür ederim." Giyinmek için acele etmeden önce ayağa fırlıyor ve beni öpüyor.

Arkadaşıma mesaj atıp onu getirmemin sorun olmayacağından emin oluyorum ve o da kabul edince ayakkabılarımı ve montumu giyiyorum. Blair zıplayarak geri geliyor ve yola çıkmadan önce diğerleriyle vedalaşırken elini tutuyorum. Onun arabasını alıyoruz ve o sürerken ben de ona yolu tarif ediyorum. Şehirden büyük, eski tarz evlere doğru ilerlerken bana yan gözle bakıyor. Üzerinde gümüş bir tabela ve çağrı kutusu olan ferforje bir kapıya açıklama yapmıyorum. Ev, elma bahçesi, kiraz ağaçları ve açık yüzme havuzu da dahil olmak üzere etrafını saran tatlı bir manzara ile önümüzde yükseliyor. Yoga için bir alan ve dışarıda içeriye uzanan bir spor salonu var. Burası kendi başına bir topluluk, ihtiyaç duydukları her şeye burada sahipler, böylece istemedikleri takdirde dışarı çıkmak zorunda kalmıyorlar.

"Bray, neredeyiz?" diye soruyor, bir vızıltıyla açılan kapılara bakıyor ve sonra benim bakışlarımla buluşuyor.

"Gerçek bir şey görmek istediniz, işte bu gerçek. Bu biziz. Kazandığımız parayla yaptığımız şey tam da bu. Burayı satın aldık ve onlar için güvenli ve güzel bir yer haline getirdik."

Evin önüne geldiğimizde "Kimin için?" diye soruyor.

Devasa taşra malikânesinin önünde duruyoruz. Eski tuğlalar eskimiş ama yine de güzel; sivri çatıyı çevreleyen özel duvar resimleri ve büyük, beyaz pencereler var. kapalı giriş holü sandalyelerle dolu, dünyayı seyretmek için mükemmel bir yer sağlıyor. Dönüp onun da baktığını görüyorum. Gerçekten türünün tek . İlana rastladığımız için şanslıydık ve evi olarak gören insanlar gibi onun da ihtiyacı olan tek şey biraz sevgi ve ilgiydi.

Tam o sırada kapı açılıyor ve Mary, bu evi işleten yaşlı tombul kadın, yüzünde geniş bir gülümsemeyle girişte duruyor. İlk karşılaşmamızdan farklı olarak kaygısız ve mutlu.

Motoru durdurup gülümseyerek ona bakıyorum. "Neden gelip görmüyorsun?" Arabadan inip koşarak Mary'nin yanına gidiyorum, o da beni kucaklıyor.

"Bray! Seni özledik!" diye bağırıyor ve beni biraz itiyor. "Dur sana bir bakayım. Saçların uzamış oğlum," diye takılıyor.

"Benim kız böyle seviyor," diye cevap veriyorum.

"Kız mı? Sonunda bir kız arkadaşın mı oldu? Nerede o?" diye soruyor ve arabadan inen Blair'i görmesi için yana dönüyorum. Onu bir tanrıça gibi aydınlatan güneş ışığından korunmak için elini gözlerinin üzerine koymuş. Mary soluk soluğa kalırken elimi uzatıyorum.

"Tanrım, oğlum, o çok güzel."

Blair yaklaşırken "Zeki de," diye böbürleniyorum ve onun elini tutup Mary'ye dönüyorum. "Mary, bu Blair. Blair, bu Mary. Bu evin ve bazen de bizim annemiz."

"Oh sus, sen." Koluma şakacı bir şekilde vuruyor. "O çok nazik, sadece bizim için yaptıkları onca şeyden sonra iyi olduklarından emin olmak istiyorum." Blair'i kucaklıyor, onu şaşırtıyor. "Hadi kızım, sana bir içki alalım ve sen de bana bunu sonunda nasıl sakinleştirdiğini anlatırsın."

Blair sırtıyor ve onunla birlikte içeri giriyor. "Daha çok tam tersi gibi."

Mary'nin kıkırdadığını duyuyorum ve kendimi tutamayıp sırtıyorum. Blair'in buraya uyum sağladığını bilmek beni çok mutlu ediyor. Bu benim sırrım, kimsenin görmesine izin vermediğim yumuşaklığım. Aslında bu benim fikrimdi. Cyrus inşaat ve finans konusunda yardımcı oldu, Asher düzen ve dekor konusunda ve ben de onu buldum.

Mary, her şeyi başlatan kadın. O da

Blair gibi hayatta kalanlardan.

Büyük girişe doğru ilerlerken diğer kızların kahkahalarını ve sohbetlerini duyuyorum. Döner merdivenin yanındaki koridora giriyoruz, evin derinliklerine ve büyük mutfığa doğru ilerlerken restore edilmiş orijinal karo zemin ayaklarımızın altında sıcacık. Herkes için yeterince büyük, çünkü evin kalbi olmasını istedik. Üç buzdolabı, dört ocak, bir orduyu doyurmaya yetecek kadar alet ve odanın arkasında, büyük arka bahçeye ve araziye açılan açık Fransız kapılarına bakan iki büyük piknik tarzı masa var. Ayrıca evin orijinal şöminesi ve bu duvarların ne kadar büyük bir tarihe sahip olduğunu anlamanızı sağlayan diğer unsurlar da yer alıyor. Şu anda içeride kimse yok ama masanın üzerinde ev yapımı kekler ve yanlarında limonata sergileniyor.

"Oturun, oturun, Bray'in en sevdiği çayı yapacağım." Mary bizi aceleyle sandalyelere oturtuyor ve mutfığa giriyor, işe başlamak için hızla hareket ediyor.

"Hey, bebeğim!" diye sesleniyor genç bir kız mutfakta koştururken, giderken de bir muffin alıyor.

"Heather!" Mary azarlıyor ama bunu sevgiyle ve gülümseyerek söylüyor.

"Teşekkürler anne!" Heather yukarı çıkarken onu öptüğünü söylüyor.

"Bray, neredeyiz?" Blair, her yaştan bir grup kız dışarı çıkarken kafası karışmış bir şekilde soruyor.

"Göreceksiniz." Omuz silktim, kendim açıklamaktan biraz utandım. Onu buraya getirmenin zor olacağını bilmiyordum. Ona diğer her parçamı verdim ama bu... bu her zaman özeldi. Babam bile bilmiyor, yani eğer bilirse... Ya benim hakkımda kötü düşünürse? Ya ona bakamayacağımı ya da onu koruyamayacağımı düşünürse?

Sanırım öğreneceğim.

Mary bir tepsiyle geri dönüyor ve kekleri, bisküvileri, çay fincanlarını ve tabaklarını yerleştirdikten sonra bir demlikle geri geliyor ve dökmek için eğiliyor. Bu onun kendi bitki çayı ve bence şehirdeki en iyisi. Aslında, ona söylemeden, ev için biraz ihtiyacım olduğu bahanesini kullanarak ve yapabildiği kadarını satın alarak onun için satmaya başladım. Bu parayla, başka türlü süni istemeyeceğini bildiğimden, kendisi ve kızları için bir hesap oluşturdum. Bu şekilde kendi bağımsızlığına sahip oluyor. İsteddiği her şeyi memnuniyetle vermemize rağmen bizden bir şey istemekten nefret ediyor.

Eğildiğinde elbisesi hafifçe aralanıyor ve kocasının tacizlerinden bıkip onu terk etmeye kalkıştıktan sonra kalbini oymaya çalıştığı, omuzdan omuza uzanan kötü yara izini gösteriyor. Blair yüksek sesle nefes alıyor olmalı, çünkü Mary aşağı bakıyor ve sadece gülümsüyor. Eskiden olsa örtünürdü ama artık değil. Burası ona iyi geliyor.

Mary otururken nazikçe "Sorabilirsin," diyor. "Utanmıyorum."

"Ne oldu?" Blair açık açık soruyor, tabağı avuçlayıp bir yudum alıyor. "Vay anasını, bu inanılmaz."

"Teşekkür ederim, kendim yaptım." Mary sırtıyor ve sonra iç çekerek çayını karıştırıyor. Uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Teşekkür ederim, oğlum." Elimi okşadı. "Çok aptalca, daha kolay olacağını düşünebilirdin. Ne de olsa bunu yeni kızlara neredeyse her gün anlatıyorum ama hiç kolaylaşmıyor."

Blair fısıldayarak, "Acı asla ," diyor. "Sadece güçlenmeyi öğreniriz."

"Çok doğru ve zekice," diye yanıtlıyor Mary, ona hüzünle gülümseyerek. "Kızlarımdan birine benziyorsun ama bu başka bir zamanın hikâyesi gibi geliyor bana." Blair ırkılır ama Mary devam eder. "Evliydim. Başlarda inanılmaz bir adamdı. Çok güçlü ve şefkatliydi, beni şımarttı ve harika bir işi vardı. Sonunda onun istediği gibi evde kalıp evi çekip çevirebilmek için kendi işimi bıraktım. Her şey böyle başladı, iş arkadaşlarımdan ve dışarıdaki zamanımdan beni kopardı. Yavaş yavaş herkesle bağlarımı kopardı. Ailem yoktu, ondan başka kimsem yoktu ve sonunda tüm arkadaşlarımı da kaybettim. İsteddiği gibi ona bağımlı olmuştum. Biraz özgür olmak için gizlice dışarı çıkmaya başladım ama o bunu fark ediyordu. Sonra evin istediği gibi temizlenmediğinden, yeterince hızlı yemek yapmadığımdan, yeterince hızlı hareket etmediğimden şikayet ediyordu. Bu fiziksel bir hal aldı, bir vuruş ve bir özür. Ona inandım, bir kereden bir olmaz diye düşündüm. Sonra beni merdivenlerden aşağı attı. Sonrasında çok üzgündü, kocamı geri almıştım ve kendime bunun sadece bir kez olacağına dair söz verdim. Sonra birler ikilere dönüştü, ta ki her gün olana kadar ve ben dehşet içinde yaşıyordum. Bir şey yapmalıydım, o bir kez beni öldürmeden önce kaçmalıydım."

Bunu kaç kez duyduğum önemli değil, yine de beni kızdırıyor. "İşte o zaman yavaş yavaş para fark etti. O zaman her seferinde küçük parçalar, ona ev için bir şeyler olduğunu söyledim. Sakladım ama o anladı. Eve geldi ve kötü olacağını biliyordum. Kaçmaya, gitmeye çalıştım ve beni öldüresiye dövdü. Komşu sonunda polisi aradı ve apar topar hastaneye kaldırıldım. Kemiklerimde kırıklar ve morluklar vardı ama eve gitmeme izin verdiler. Bir otelde kalmaya çalıştım ama param ya da desteğim yoktu, bu yüzden başka seçeneğim yoktu, ona geri döndüm. İş bitirmek için bekliyordu." Blair'in nefesi kesilir ve Mary başını sallar. "Bilseydim sokaklarda kalırdım, ama buna o kadar alışmıştım ki, her şey için ona o kadar bağımlıydım ve bunun normal olduğunu düşünmeye şartlanmıştım. Ayrıca kimsem yoktu. İşte bu yüzden var, kimse böyle hissetmek zorunda kalmasın diye. Hikayesi, yaşı ya da bu ikisi arasındaki herhangi bir şey ne olursa olsun herkes burada hoş karşılanır. Burası bir sığınak, Mary's Haven." Bana bir bakış attı. "Bray'in fikri. Ama her neyse, evet, geri döndüm... bir hataydı. Beni öldürmeye çalıştı. Beni bayılttı ve saatlerce ovaladığım mutfağımın zemininde uyandığımda onu göğsümü oyarken buldum. Neyse ki, kibar bir polis memuru eve yalnız gönderilmemden rahatsız olmuş ve beni kontrol etmeye gelmişti. Çılgınlıklarımı duydu ve içeri girdi. Beni kurtardı. Aylarca hastanede kaldım," diye bitiriyor sözlerini, çayını yudumlar. Blair'in sormak istediğini söyleyebilirim, ama bunun

ve bunun yerine başka bir şeye yerleşiyor. Meraklı olmadığı gerçeği, yanımda oturan inanılmaz kadın için kalbimin çarpmasına neden oluyor, bu yüzden elini uzatıp tutuyorum.

"Başınıza gelenler için çok üzgünüm. Ne pahasına olursa olsun ondan kurtulabildiğine sevindim." Mary üzüntüyle başını sallıyor ve Blair doğruluyor. "Ee, Mary's Haven?" diye sorar. "Hoşuma gitti. Siz ikiniz nasıl tanıştınız? Sakın bana onu bir barda tavladığını söyleme," diyor şakayla karışık, Mary ile benim arama bakarak.

Mary güler ve gözlerine ışık geri gelir.

"Teşekkür ," diyorum ve Blair göz kırpıp Mary'ye bakıyor.

"Oh, şey, o tatlı bir çocuk, görüyorsunuz, ve ben bana yardım edecek birini bulmaya gittiğimde avukatın ofisindeydi. Bir hayır kurumu kurmak istedim, benim gibi kadınlar ve kızlar için bir yer, onlara güvenli bir sığınak vermek istedim, böylece benim gibi korkmak zorunda kalmayacaklardı," diye açıklıyor Mary.

"Babamın ofisi," diye araya giriyorum. "Bize ait bir ofis. Onu duydum. Onlara hiç parası olmadığını söyledi. O gün orada olma nedenimizin bu olduğunu hemen anladım; şehrimize geri vermek ve elimizden geldiğince çok kişiye yardım etmek."

"Bray," diye mırıldanıyor Blair ve beni öpmek için eğiliyor. "İnanılmazsın."

"Bu sadece para, bebeğim. Öldüğümde yanımda götüremem ama yardım edebilirim.

Hala hayattayken yapabildiğim kadar çok."

"Ve yaptı da. O olmasaydı, bu gerçek olmazdı. Bu evi satın aldı, yeniledi ve burayı bir sığınak haline getirdi. Ben bir toplum merkezi düşünüyordum ama o bizim için koca bir toplum inşa etti. Hepsini yaptı ve ben de o çocukları evlat edindim. Tacizden sonra çocuk sahibi olamıyorum, bu yüzden onlar bana en yakın olanlar. Burada izin verdiğimiz tek erkekler onlar. Kadınların çoğu hala mücadele ediyor ama onlar yardım ediyor." Sonra bana baktı. "Siz yardım ediyorsunuz. Sensiz bir geleceğimiz olmazdı."

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye cevap veriyorum dürüstçe. Bunu saygı, teşekkür ya da insanların düşünceleri için yapmadım. Bunu yaptım çünkü yapılacak doğru şey buydu, çünkü Mary'yi, geri adım atmayı reddeden bu cesur, şaşırtıcı kadını görmek bana ilham verdi.

Başını sallıyor, tartışmaması gerektiğini biliyor ama bunu unlu mamuller, çay ve kucaklaşmayla telafi edecek. Bu ve mutluluğu ondan isteyeceğim tek şey. O buradaki işini seviyor, elinden geldiğince herkesle ilgileniyor ve ben de gölgede kalıp ihtiyaç duydukları her şeyi sağlamaktan mutluluk duyuyorum.

"I..." Blair tereddüt ediyor.

"Kocama ne olduğunu sormak istiyorsunuz." Mary sırtıyor. "Pek anlatmıyorum çünkü bu onun hikayesi değil, benim hikayem ve bir saniyesinin daha boşa gitmesine izin vermeyeceğim."

Blair'in yüzünde yavaşça bir gülümseme belirir. "Bunu sevdim. Gerçekten hoşuma gitti. Haklısın, onun ve benim hikayemi birlikte anlatmak için çok uzun zaman harcadım... ama bu benim hayatım, onun değil. Dudaklarımdan tek bir kelime daha duymayacak."

Mary başını kurnazca eğiyor, başka bir yaralı ruh gördüğünde anlıyor ama sormuyor. Onu inanılmaz yapan da bu. Ne zaman soracağını ve ne zaman sabırlı olacağını biliyor. İnsanlarla nasıl bağlantı kuracağını ve konuşacağını biliyor ve hazır olduklarında onlara açılmanın yollarını buluyor.

"Dikkatini çekmeme izin verme. Git ona etrafı göster Bray, yatak odalarından uzak durmayı unutma, oralar onların güvenli alanları."

"Elbette," diye söz veriyorum ayağa kalkarken ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Teşekkürler, Mary."

Elimi uzatarak Blair'i ayağa kaldırıyorum. Bir kek çalıyor ve ben onu arka kapıdan çıkarırken Mary'ye el sallıyor. Bizi selamlayanlara el sallayarak onu kullanımda olan spor salonunda gezdiriyorum. Bazıları tereddüt ediyor ve bir tanesi düpedüz korkmuş görünüyor, ben de hızla uzaklaşıyorum. Onu yüzme havuzunun ve şezlongların etrafında dolaştırırken "Orada da bazı savunma dersleri veriyorlar" diye açıklıyorum.

"Bu mülkü özellikle neden aldığımı görmek ister misin?" Ona dönüp geriye doğru yürürken soruyorum, güneş arkamda, ona sırtıyorum.

"Evet." O da sırtıyor, elimi tutmak için kolunu uzatıyor, ben de dönüp koşmaya başlıyorum. Ağaçların arasından doğadan yapılmış bir kemere doğru ilerliyoruz ve altından geçtiğimizde ona göstermek istediğim alana giriyoruz.

Malikanenin bulunduğu küçük bir tepenin kenarında, battaniyeler, yastıklar ve puflarla çevrili büyük bir meşe ağacından sarkan eski, geniş bir salıncak var ve güneşin her zaman parladığı vadiye ve kırlara bakıyor. "Bu, manzara için. Gördüm ve tek düşünebildiğim, buraya gelip de kendini güvende hissetmeyen biri nasıl olabilirdi?" Paylaşıyorum ve kollarımı açıyorum. "Şifa, mekân ve zaman için doğayla birlikte. Görebiliyor musunuz?"

"Yapabilirim," diye mırıldanıyor, etrafına hayranlıkla bakarak. "Burası çok güzel. Neden burayı seçtiğini anlıyorum." Gözleri tekrar bana kaydı. "Ve o, o inanılmaz, cidden, tüm bunlardan kurtulup hayatını yardım etmeye adanmış bir kadın"

Diğerleri. Bray, burada insanların hayatlarını değiştiriyorsun. Muhtemelen hiç sahip olmadıkları bir şansı onlara veriyorsun."

Ben utanarak arkamı dönüyorum ama o yanaklarımı kavıyor, parmak uçlarında yükseliyor ve bana doğru bastırıyor.

Ben ona bakarken güneş üzerimizde parlıyor, onun sıcak kıvrımları benimkilere yaslanmış. Yumuşak, mükemmel elleri beni sıkıca tutarken, o da sevgiyle parlayan gözlerime bakıyor. "Sen gerçekten harika bir varlıksın Bray Crew ve dünya sana sahip olduğu için çok şanslı. Ben de sana sahip olduğum için şanslıyım," diye fısıldıyor usulca ve ben dayanamıyorum, eğilip dudaklarını yakalıyorum. Yavaşça, yumuşakça, anlamlı bir şekilde.

Ben uzaklaşırken, o da gözlerini kırıştırıyor ve sonra serbest kalıp yanımdan atlayarak geçiyor. "İt beni!" diye bağılıyor, aceleyle salıncağa gidiyor ve atlıyor. Gülerek arkasına geçiyorum ve onu itmeye başlıyorum. Kaygısız kahkahaları havada müzik gibi süzülüyor ve bana baktığında gülümsemesi o kadar geniş ki kalbim duracak gibi oluyor.

Haklıydım, burada olmak iyileştiriyor. Onun da buna ihtiyacı var.

Her şeyin ters gittiğini düşünebilir, ama belki de Meryem gibi bunun olması gerekiyordu. Belki de hayat gerçekten de üstesinden gelemeyeceğiniz hiçbir şeyi karşınıza çıkarmaz, imkânsız gibi görünse bile, sonunda olmanız gereken yere varırsınız. Onunla tanışmamın bir nedeni olduğunu biliyorum ve bu neden, kalbimi iyileştirmek ve pek çok kişiye olduğu gibi bana da geleceğimi vermektir.

Ailemi tamamlamak ve dünyaya yeniden aşık olmamı sağlamak için. Ve onu.

Battaniyelerin ve bir yığın yastığın içinde onun yanında uzanırken içimden mutluluk akmasına engel olamıyorum. Ben yüzümü ona dönmüş, dirseğime dayanmışken, o yüzüstü yatıyor ve başını çapraz kollarının üzerine koymuş.

Saçlarıyla oynarken ve sırtının açıkta kalan derisini okşarken neredeyse mırıldanıyor. "Tanrım, bugün inanılmazdı." İç çekiyor, sesi ilk kez yumuşak ve sakin. "Bitmesini istemiyorum."

"Sana söz veriyorum Blair, her gün sonunda bu kadar güzel olacak," diye yemin ediyorum, eğilip boynunu öpüyorum. Gözlerini aralıyor ve yan yatıp beni izliyor.

"Tutamayacağın sözler verme," diye hüzünle cevap veriyor, ben de uzanıp onu öpüyorum, gözlerindeki o hüzünlü, umutsuz bakışı silmek istiyorum.

Bugün burada buna izin yok. Bugün onun hakkında, zihnini bu olaydan uzak tutmaya çalışmak ve ona hayatın devam ettiğini ve başkalarının da onun olduğu yerde olduğunu göstermek hakkında. O yalnız değil. Mutluluk bazen gözlerinizi açıp bakarsanız tam önünüzde bulunabilir.

"İstemiyorum," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı ve geri çekilmeye çalışıyorum, ama o eğiliyor, sözsüz bir şekilde daha fazlasını istiyor, ben de onu tekrar öpüyorum. Öpücüğü derinleştiriyor, başımı kavıyor ve beni aşağı çekerek ona doğru bastırıyor. İkimizin de nefesi kesilene kadar aramızdaki sıcaklık yavaşça artıyor.

"Bray." Dudaklarımda onun adını duymak beni çözüyor ve onu daha yakına çekerek elbisesinin içinden göğüslerini kavıyorum. Onu buraya bunun için getirmedim ama teklif ettiği şeye karşı koyamıyorum. Asla yapamam, o benim en büyük bağımlılığım. O bir alışkanlık, benim her şeyim. Böyle hissedebileceğimi hiç bilmezdim. Mükemmel vücudu bana yaslanmışken, onu yere atıp sikmemek için elimden geleni yapıyorum. Daha önce hiç kimseyi bu kadar çok istememiştim. Sanki ona tekrar sarılma şansı için her şeyi verebilir, her şeyi yapabilirdim.

Onun içindeyken kendimi hiç bu kadar bütün hissetmemiştim.

Bacaklarını benimkilere doluyor ve sonra dünya dönüyor ve bizi çeviriyor, böylece renkli örtüler ve yastıklar denizinde sırtüstü yatıyorum. Her iki dizini de bacaklarımdan iki yanına koymuş, üstümde duruyor. Kalbim küt küt atıyor ve sikim o kadar sert ki sanki kot pantolonumdan fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Beni öpmek için eğildiğinde, inlemekten kendimi alamıyorum. Ellerimi onun ipeksi, güçlü kalçalarında gezdiriyorum ama sonra donup kalıyorum ve gözlerimi açıyorum. Arkasına yaslanmış, sırtıma başlamıştı bile.

"Bu elbisenin altında çıplak mısın?"

"Emin ol öyleyim," diye mırıldanıyor ve elini bana doğru uzatıyor. Muhtemelen kızlardan birinin tökezleyip onu görmesini istemediğini fark ederek hemen geri itiyor. "Sana bu şekilde binmek daha kolay."

"Kahretsin," onu tutup çeviriyorum ve dudaklarıma gülerken onu tekrar öpüyorum, ama elimi elbisesinden yukarı sürükleyip pürüzsüz, tüysüz amına dokunduğumda kısa sürede bir inilti haline geliyor. Islak amını avuçlarken iniltisini yutuyorum, kalçaları seğirirken avucumu ona doğru sürüyorum. Geri çekilip çenemi ısırarak beni uyarıyor ve elimi çevirip dudaklarını ayırıp ıslaklığını okşarken kıkırdamama neden oluyor. Aşağı inip deliğinin etrafında dönmeden önce klitorisini tekrar tekrar yakalıyorum, beni her zaman kızdırdığı gibi onu kızdırıyorum.

"Becer beni," diyor, her zaman doğrudan konuya giriyor. Yine de bu sefer kontrol onda değil, burada değil. Bırakması, düşmesi ve yakalanması için bir şans verilmesi gerekiyor ve ben de bunu yapacağım.

Benimle mücadele edene kadar amını okşamak için acele etmiyorum ve ancak o zaman kalçalarının arasına yerleşip dilimi üzerinde gezdiriyorum. Omuzlarımı kavrayıp beni daha yakına çekerken başım elbisesinin altına gömülüyor.

"Kahretsin, tadının ne kadar güzel olduğunu unutmuşum," diye mırıldanıyorum amcığın karşı, deliğinin etrafında dönüp dilimi içeri sokmadan önce klitorisini kucaklarken. Kalçalarını kaldırıyor ve nefes alabildiğim tek şey o olana kadar amını ağzıma doğru öğütüyor.

Tadı ağzımı dolduruyor ve bacaklarının arasında mutlu bir adam olarak öleceğimi biliyorum. Parmaklarımı amcığın aşağı kaydırarak deliğine bastırıyorum ve parmaklarımı içine sokarken aynı zamanda klitorisini ağzıma alıyorum.

Onunla dalga geçiyorum, sadece durmak ve sonunda yeterince sakinleşene kadar sakinleşmesine izin vermek için onu geliştiriyorum. Gözleri vahşi, saçları dağınık, oturuyor ve ben kıkırdarken beni battaniyeye geri itiyor. Elbisesini yukarı kaldırıp tekrar belime sarılırken tadı hâlâ ağzımı kaplıyor. Kot pantolonumu karıştırıyor ve çözdüğünde, eli sikimin etrafında dönerken inliyorum, okşuyor ve sıkıyor, prekumum zaten uçtan sızıyor.

"Blair," diye uyarıyorum, sıkılmış dişlerimi gıcırdatarak. Neyse ki intikam almak için fazla gergin. Bunun yerine, sikimin üzerinde geziniyor ve bana son bir kez bakarak yere düşüp kendini sikimin üzerine bırakıyor.

Islak amcığı bir eldiven gibi, başımı ecstasy içinde geriye atana kadar sikimi sıkıyor. Kalçalarını sallamaya ve döndürmeye başladığında zevk içimde dalgalanıyor. Uzanarak onları tutuyorum ve beni sert ve hızlı bir şekilde sürmesine yardım ediyorum. Orgazmı kovalıyor ama henüz orgazm olamayacak.

"Tanrım," diye inliyor, hızlanıyor ve ben onun yaklaştığını biliyorum.

"Sakın cüret etme," diye homurdanıyorum, solmakta olan güneşin parlak turuncu, mor ve kırmızı ışınları üzerine sıcıyor. "Henüz boşalmayacaksın," diye hırlıyorum onu sikimde aşağı yukarı sürüklerken. "Sadece ben söylediğimde, Blair. Sen benimsin, unuttun mu? Bu vücut, bu amcık... hatta senin lanet orgazmların bile."

"Beni durduramazsın."

"Bahse girmek ister misin?" Sırıtiyorum ve onu sikimden kaldırıyorum, bana küfrederken onu hareketsiz tutuyorum. Sakinleştiğinde, çığlıklar atarken onu yere çarpıyorum. Ağzını kapattım ve kalçalarımı yukarı kaldırarak ıslak bedenine vurdum.

amcık. Kremi sikimden aşağı damlarken çığlıkları avuçlarımla arasında boğuluyor.

"Lütfen," diye yalvarıyor, pantolonunu indirirken ellerini göğsümde gezdiriyor, tırnakları ceza olarak göğsüme batıyor. "Boşalmam gerek."

Hırlayarak, kendi serbest bırakılmamla savaşıyorum, onun amına tekrar tekrar çarparken bunun sürmesini istiyorum.

"Bray," diye inliyor. "Lütfen, lütfen-"

"Benim için gel," diye homurdanıyorum ve sonra klitorisine fiske vuruyorum ve bu onu uçurumun kenarına gönderiyor. Serbest kaldığını haykırıyor, rüzgâr sesini çalıyor. Kendi salıverilmem içimde dalgalanmadan önce ona iki kez daha çarparken amcığı sikime kenetleniyor.

Altında sarsılıyorum, zevk sonunda durana ve ikimiz de yığılana kadar onu döllerimle dolduruyorum.

Nefesimi tutarak kollarımı ona doluyorum ve artçı sarsıntılar boyunca nefes nefese kalırken onu yakınımda tutuyorum. Onu battaniyenin üzerine yatırdım ve kendimi onun üzerine koydum.

Pötikareli battaniyenin üzerine yayılmış, saçları dağınık, gözleri parlayan ve dudakları morarmış haliyle ona bakarken elimde olmadan kelimeler ağızdan kaçıyor. "Sanırım seni seviyorum," diye itiraf ediyorum, sadece çıldırmasını önlemek için 'sanırım' diye ekliyorum.

İşe yaramıyor. Altımda donup kalıyor ve birden kendini milyonlarca kilometre uzakta hissediyor. Blair'in yüzü kapanıyor ve dudakları kaşlarını çatarak aşağı eğiliyor.

"Hiçbir şey söyleme. Bizi sevmenin bizi kaybetmek anlamına geleceğinden endişelendiğini biliyorum ama böyle olmak zorunda değil Blair. Onunla başa çıktığında bunu görebileceğini umuyorum ama bu benim hislerimi değiştirmez. Seninle tanıştığımdan beri hayatımın en güzel, en çılgın zamanlarını yaşıyorum ve tek bir şeyden bile pişman değilim. Beni hayata döndürdün, Blair. Beni daha iyi bir adam yaptın."

"Yapma," diye yalvarıyor.

"Sizi buraya sadece canavar olmadığımızı göstermek için getirdim; biz aynı zamanda iyi adamlarız. Mükemmel değiliz ama kimse mükemmel değildir."

"Bray, öyle olduğunu hiç düşünmemiştim ama lütfen yapma," diye umutsuzca yalvarıyor.

"Ama ben seni seviyorum, Blair. Her bir vahşi, alaycı, mükemmel yaralı santimini."

"Beni sevme," diye fısıldıyor.

"Çok geç, bebeğim." Eğildim ve onu öptüm.

"Kalbini kıracağım," diye inliyor gözlerinde yaşlarla. Bakışları çok şey anlatıyor, de beni sevdiğini söylüyor

çok.

"Kırmak senin elinde," diye yemin ediyorum.

Ve böylece, batan güneşin altında, bedenlerimiz birleşti, üvey kız kardeşime Kalbim. Kartlarımı masaya koyuyorum onun çekilip gitmemesini umuyorum.

Umarım kalır ve bir gün o da beni sevdiğini söyler.

Elli Beşinci Bölüm

Blair

Bugün mükemmeldi, daha iyi bir kelime bulamadım. Genelde mükemmelliğe inanmam, çünkü hayattaki ve insanlardaki kusurlar onları gerçek ve çok daha iyi yapar, ama bugünün böyle olduğunu nasıl inkar edebilirim?

Eve dönüş yolculuğu bile muhteşem. Bir elim camdan dışarıda, gün geceye dönerken ve şehir canlanırken rüzgârın parmaklarımın arasından akmasına izin vererek sürüyorum. Hoparlörlerden bangır bangır müzik çalıyor, biz de şarkı söylüyor, ışıklarda dans ediyor ve aptallaşıyoruz. Gülümseme yüzümden hiç gitmiyor ve Bray ile bu anı yaşamaktan başka bir şey düşünmüyorum.

Eve varmamız sadece bir saat sürüyor ve her zamanki gibi yola park ediyorum, polis arabasının olması gerektiği gibi dışarıda olmadığını fark ediyorum, ama omuz silkip motoru kapatıyorum.

Arabadan indiğimde içimi kötü bir his kaplıyor. Evdeki her ışık yanıyor ve içimi dehşet kaplarken kalbim çarpıyor. Bir şey olduğunu biliyorum.

Yanlış. Bray bana sesleniyor ama ben eve doğru adım atarken rüzgâr sesini çalıyor, neredeyse koşana kadar daha da hızlanıyorum. İyi olup olmadıklarını görmem gerek.

Kapı açıldı ve telaşla etrafa bakınarak içeri daldım. Onları koridorda buldum, mırıldanırken sırtları bana dönüktü. "Çocuklar?" Törpüledim ve sonra boğazımı temizledim. "Cyrus, Asher?" Sesleniyorum.

Donup kaldılar. Cyrus kollarını kavuşturarak dönüyor, bir şeyi görmemi engelliyor ve bakışları arkamdaki Bray'e gidiyor. "Onu hemen buradan çıkarın," diye hırlıyor.

Asher dönüyor, hâlâ görüşümü engelliyor, ama o dönerken bir an için soluk bir ten, bir kol görüyorum ve nedense aklıma Faye geliyor.

"Faye?" Onlara doğru koşarak bağıyorum. Cyrus beni yakalıyor, ben onu geçmek için mücadele ederken homurdanıyor.

"Blair, bu Faye değil!" diye bağıyor durmayacağımı anladığında. Sarkıyorum, aniden rahatlıyorum.

"Değil mi?" Gözlerini arayarak fısıldıyorum. Başını sallıyor ama sessiz ve endişeli.

Geri adım atarak çabalarımın son veriyormuş gibi yapıyorum ama Bray'e bakınca yanlarından hızla geçiyorum. Bana doğru uzanırken küfür ettiklerini duyuyorum ama artık çok geç. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve kalbim duruyor.

Etrafımdaki dünya yok oluyor.

"Mered-Mum?" Hareketsiz bedenine bakarak fısıldıyorum.

Ona dokunmak için uzandığımda teni hâlâ sıcak ama göğsü yükselmiyor. Gözleri açık ve görmüyor ve saçları her yerde. Nedense bu ayrıntıya odaklanıyorum. Bundan nefret ederdi. Saçları konusunda çok titizdi. Her zaman mükemmel ve yerindeydi, şimdi ise darmadağın.

Ağzı yarılmış, kan ve ruj bulaşmıştır ve bir zamanlar mükemmel makyajlı olan yüzünde rimel izleri vardır. Elbisesi karnına kadar yükselmiş, ama Cyrus eğilip elbiseyi aşağı çekerek onu örtüyor.

O öldü.

Bunu biliyorum ama yapamam...

yapamam... "Meredith," diyorum.

Asher arkamda diz çöküyor ve ona uzanan elimi tutuyor. "Aşkım, ben çok-"

Omuz silkiyorum ve omuzlarından tutup sarsıyorum. "Meredith, uyan!" diye bağıyorum.

"Blair," diye fısıldar Cyrus.

"Meredith!" Şak diye söyledim.

"Blair!" diye sertçe bağırarak dikkatimi çekiyor. İnanmayan gözlerim yaşlarla doluyor ve gözümü onunkilere dikiyorum. "Çok üzgünüm bebeğim, ama o öldü."

"Bunu sen mi yaptın?" Bilmek istiyorum. Sesim soğuk, Boş.

Sanki ona fiziksel olarak vurmuşum gibi irkildi. "Pek çok şey yapabilirim ve pek çok günah işledim, Blair, ama anneni öldürmek bunlardan biri değil."

Adımı söyleme şekli beni geri çekiyor ve ben ona öylece bakarken Asher kollarını bana doluyor. "O zaman nasıl? Neden?" Gözyaşlarım nihayet dökülmeye başlarken soruyorum. Kalbim paramparça oldu. Ondan nefret ediyordum, gerçekten nefret . Hayatımı cehenneme çevirdi, beni incitti ve kullandı, ama yine de benim annemdi ve her şeye rağmen, bir zamanlar onu seven küçük kız, annesinin cansız cesedinin bir zamanlar ona çöp dediğim gibi dikkatsizce yere atıldığını görünce kırılıyor.

"Bilmiyoruz. Ön kapıda bırakıldı," diyor Cyrus ve sonra iç çekiyor. "Kahretsin, bu çok sertti. Kızım, bilmiyorum ama bulacağız-"

"Dur," diye mırıldanıyorum ve uzanıp elbisesinin üzerinden yeni fark ettiğim bir kâğıt parçasını çekiyorum.

SENİN İÇİN BAŞKA BİR SORUNU ÇÖZDÜM. O SENİ HIÇ SEVMEDİ, BENİM SEVDİĞİM GİBİ DEĞİL. BİRLİKTE OLMAYA BİR ADIM DAHA YAKLAŞTIK.

Düz beyaz kâğıt parçasını elimde tutuyorum, siyah blok harfler çelimsiz kâğıtta göze çarpıyor. "Bunu o yaptı." Başımı kaldırıyorum, gözlerim yanıyor ve dudaklarım titriyor. "Annemi öldürdü."

"Kahretsin," diye hırılıyor Bray. "Bebeğim, , polis yolda. Cesede dokunma, tamam mı?"

"Öldü," diye tekrarlıyorum, cansız bedenine bakarak. Kendimi ona bakmaktan alıkoyamıyorum. En kötüsü de ne?

Tüm acı, öfke ve üzüntümün bir gelgit dalgası gibi üzerime çökmesinin altında, artık bana zarar veremeyeceği için duyduğum küçük bir sevinç var.

Sonraki bir saati hatırlamıyorum, kulaklarım çınlıyor ve dünyam dönüyor çünkü ne hissedersen hissedeyim, Meredith bu gece o lanet olası pislik yüzünden öldü. Harika bir anne ya da iyi bir insan olmayabilirdi ama o da bir insandı ve artık yok.

Oturma odasında elimde votka bardağıyla otururken polis geldi - Cyrus sağ olsun. Asher'ın ceketini sarmıştım.

Etrafımda ambulans çalışanları, morg görevlileri ve polis işlerini yaparken ayak sesleri kulaklarımı dolduruyor. Tüm bunlar olurken ben burada oturmuş Asher'in elini tutuyorum, Bray yanımda oturuyor ve Cyrus da arkamda durarak birleşik bir cephe oluşturuyor.

Ama kendimi yalnız ve kopuk hissediyorum.

Kameralar hakkında konuştuklarını duyuyorum. Asher güvenlik elemanından bunun nasıl mümkün olduğunu bulmasını ve kızın son hareketlerini takip etmesini istemişti ama artık umurumda değil. Bir önemi olmayacak. Olan oldu zaten. Onun yaptıklarının izini sürmeme gerek yok; onları durdurmam gerek.

Ve bu işe yaramıyor. Cesetler ortaya çıkmaya başladı, bu da onlar için gelmesinin uzun sürmeyeceği anlamına geliyor. Haklıydım; onları korumam gerek. Beni koruduklarını, kurtardıklarını ve onu durdurabileceklerini sanıyorlar ama ben aksini biliyorum. Beni kurtarmaya o kadar odaklanmışlar ki, kendileri için endişelenmiyorlar bile.

Asla durmayacak. Buna bir son vermeliyim. Onları güvende tutmak zorundayım, ailemi korumak için.

Polis o kadar çok soru soruyor ki sesim kısılıyor. Adamlarım benim yerime cevap vermeye başlıyor ve sonunda yeter artık deyip işlerini bitirmelerini söyleyene kadar yeniden yönlendiriyorlar. Bray bir kez daha bakmadan beni yukarı taşıyor, Asher ve Cyrus da peşimizden geliyor. Bu kez Bray beni doğruca odasına götürüyor ve beni yerleştirdiği yatağa uyuşuk bir şekilde oturduğumda, soyup rahat bir gömlek giydirdikten sonra yatağa yatırıyor ve kollarına alıyor. Cyrus diğer tarafa kayıyor ve Asher kalçalarımın arasına uzanıyor.

Hepsi beni dikkatle izliyor. Bir arıza için mi? Olabilir.

Olmayacak.

Şu anda ağlayabilir miyim, onu bile bilmiyorum. Her şeyden çok, kızgınlım. Deli ve çok soğuk. Bana yaptığı şey bu.

"Babama haber verdim. Her şeyi o halledecek, eğer sorun olmazsa?" Cyrus fısıldar.

Sadece başımı sallıyorum. Daha fazla cenaze töreni planlamak ya da katılmak istemiyorum, anneminki bile olsa. Yapamam, bu bana sadece o bizim için gelmeden önce yaşadığımız sınırlı zamanı hatırlatacak.

"Sadece dinlenin, yapacak bir şey yok ve güvendesiniz."

Belki de öyleyim, belki de bu berbat dünyada öyle olan tek kişi benim. Ben ondan güvendeyim ama onlar değil. Karanlık tavana bakarken, kendime daha fazla ölüm olmayacağına dair söz veriyorum, bu yüzden yavaşça kendimi onlardan ayırmaya başlıyorum, onları kesiyorum.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum.
Plan gece boyunca kafamda şekilleniyor ve gün doğmadan önce bitirmeye hazır
Bu. oluyorum.

İlk ve son kez.

*

Hiç uyuyamıyorum ve başımı arkaya eğip ışığın gelmesine izin verdiğimde
gözlerim yanıyor.

Su yüzümde ve göğsümde kayıyor. Banyo kapısının açıldığını duyuyorum, sonra da
cam perdenin.

"Hey, bebeğim, lanet olsun!" diye bağıyor, içeri uzanıp duşu kapatıyor.
Gözlerimi kırıştıtarak açıyorum ve dudaklarımı bükerek ona dönüyorum.

"Ne oluyor be?" diye sordum.

"Bebeğim, su o kadar sıcak ki tenini yakıyorsun." Çıplak bedenimi işaret
ediyor ve aşağıya baktığımda tenimin pembe olduğunu görüyorum.

"Ben sıcak severim. Hissedemedim," diye açıklıyorum.

İç çekerek içeri uzanıyor, beni dışarı çıkarıyor ve lavabonun üzerine oturtup
açıkta kalan derimde yanık olup olmadığını kontrol etmeden önce etrafıma bir havlu
sarıyor. Öylece oturuyorum, bakıyorum, gözümü bile kırpmıyorum ve işi bittiğinde
doğrudu ve kalçalarımı ovdu, ama gerçekten hissedemiyorum. "Şoktasın, Blair."

"Hayır, sevmiyorum. Ondan hoşlanmadım bile."

"Hayır, ama onu bir çocuğun annesini sevdiği gibi sevdin ve eve gelip cesedini
buldun." Ürküyorum ve o da sesini yumuşatıyor. "Bilmesen bile bu seni etkiliyor.
Konuşmak ister misin?" Başımı sallıyorum, o da kaşlarını çatıyor. "Faye ya da
Lexi'yi arayabilirim."

Gözlerimi kapatmadan önce "Hayır," diye bağıyorum. "Ben sadece yalnız
kalmak istiyorum, tamam mı?"

"Bizden bile mi? Benden bile mi?" diye üzüntüyle soruyor.

"Bilmiyorum." Yere atladım ve bakmadan dış fırçasını aldım.

Onu.

"Tamam," diye fısıldıyor ve kollarını bir anlığına bana doluyor.

"Neye ihtiyacın varsa, bebeğim, biz buradayız. Sessizce oturmaksa, bunu yaparız.
Yalnız kalmaya ihtiyacın varsa, onu da yaparız. Çılgılık atmak, bağırarak ya da her
şeyi mahvetmek istiyorsan, bunu da yapabiliriz. Ne olursa, sadece... lütfen suçu
kendine atma. Nasıl biri olduğunu biliyorum." Omzuma nazik bir öpücük kondurup
giderken kapıyı kapatıyor ve ben de başımı kaldırıyorum.

"Çoktan yaptım." Gözlerimi kapatıyorum. "Topla kendini, Blair. Kırmızı,
mavi, yeşil." İşlevimi yerine getirene kadar bunu tekrar tekrar yapıyorum. Dişlerimi
fırçalıyorum, yüzümü yıkıyorum ve saçlarımı tarıyorum.

Asılı bir jogger ve bir bluz. Kendimi daha kendim gibi hissediyorum ama yine de iyi değilim, iyi olduğundan emin olmak için kendimi Cyrus'u bulmaya zorluyorum. Onun duygularını incitmek istememiştim. Sadece yanımda olmak ve yardım etmek istediklerini biliyorum ama yapamazlar.

Tabii...

Yanılmıyorsam tabii. Ya onu durduramazsak? Ya tek yapabileceğimiz hayatta kalıp ondan kaçmaksa? Bizi sonsuza kadar kovalayamaz, yakalanır, ama kaçabiliriz.

Birlikte.

Bundan kurtulabilir ve her zaman istediğim gibi yeniden başlayabilirdik. Faye, Lexi ve Allegra'yı terk etme düşüncesi kalbimi acıtıyor ama onları güvende tutmak için olsa anlayışla karşılardı ve ortalık sakinleştiğinde geri dönerdim.

Bu işe yarayabilir.

Şimdi tek yapmam gereken onları ikna etmek.

Kendimden o kadar eminim ki çantamı hazırlamaya bile başladım, ama sonra duyduğum bir gürültü üzerine görevimi bırakıp aşağıya koştum. Gözlerim kısa bir süreliğine Meredith'in cesedinin olduğu yere gidiyor, sanki hiçbir şey olmamış gibi pırl pırl. Acaba ben gittikten sonra da böyle mi görünecek?

Ön kapı açık ve sağ taraftaki yemek odasına doğru küçük bir kan izi var. Bir an için kalbim dehşetle çarpıyor, bu yüzden dönüyorum, silah olarak kullanabileceğim en yakın şeyi alıyorum, ki bu da dev bir şamdan oluyor ve yemek odasına koşuyorum.

Hepsi yukarı bakıyor. Asher kan sızan yanağına gazlı bez bastırmış, Cyrus elinde açık bir ilk yardım çantasıyla onun başında duruyor ve Bray görüşümü engellemeye çalışıyor. Bunu hep yapıyorlar, beni sert bir şeyden korumaya çalışıyorlar. Bundan nefret ediyorum. Kendimi zayıf hissettiriyor.

"Ne oldu?" Elimdeki şamdanı yere bırakıp yaklaşarak soruyorum. Cyrus'u itiyorum ve gazlı bezi usulca soyuyorum. Asher tıslıyor ve yanağındaki devasa kesiği gördüğümde ellerim havada donup kalıyorum.

"Ee, tıraş mı oluyorsun?" diye zayıf

bir şaka yapıyor. "Şimdi söyle," diye emrediyorum.

İç çekiyor.

"Sakin bana saçma sapan bir bahane uydurmaya kalkma," diye hırıliyorum, kollarımı kavuşturarak geri çekiliyorum. "Ben kırılğan değilim. Kırılmayacağım. Gerçeği istiyorum."

"İhtiyaç duydukları görüntüleri vermek için karakola gittim ve dışarıda polis kılığında bekliyordu. Arabama biniyordum ve boynumu kesmemesinin tek nedeni buydu - kahretsin, yani bana çok kötü davranmadı ve daha kötüsünü yapamadan oradan kaçtım," diye açıklıyor Cyrus yarayı temizlerken.

"Dikişe gerek yok. Yara izi kalabilir ama şanslısın," diye mırıldanıyor.

"Kızlar yara izlerine bayılır," diye takılıyorum iç çekmeden önce. ", gittikçe cesurlaşıyor.

Bu kötü, gerçekten kötü. Bak, düşünüyordum da..." "Her zaman korkutucu," diye dalga geçiyor Bray.

"Kapa şu lanet çeneni." Gözlerimi deviriyorum. "Ben ciddiym. Bence gitmeliyiz."

", " diyor Asher usulca.

"Yapmak zorundayız!" Bağırıyorum. "Görmüyor musun?" Yanağını işaret ediyorum. "Bu sadece başlangıç. Meredith'i zaten öldürdü; seni de öldürmesine izin veremem." Hıçkırıyorum ve Bray beni kucaklamaya çalışıyor ama onu tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Lütfen, benim için. Hadi kaçalım, bir maceraya atılalım. Tüm bu ölüm ve saçmalıkları geride bırakalım."

"Seni yakalamanın bir yolu var," diye hatırlatıyor Cyrus bana. "Bu kaçabileceğin bir sorun değil bebeğim, öyle olsa bile Crew kaçmaz. Biz tavrımızı koyarız. Gitmeyeceğiz, senin için bile."

"Yapamam." Başımı sallıyorum, onları kaybedemeyeceğimi söylemeye çalışıyorum ama boğazıma takılıyor.

"Belki... belki de bunu düşünmeliyiz?" Bray öneriyor, belli ki bunu sadece benim tarafımda olmak için söylüyor. Bu bir tartışma başlatıyor, ileri geri bağırırken sesleri yükseliyor ve kalbim yaptığım şey yüzünden parçalanıyor.

"Kalıp bununla savaşmalıyız!" Cyrus havlıyor.

"Öleceksin," diyorum ve Asher fikrini söylemeden önce bana ters bir bakış fırlatıyor. Telefonum titriyor. Faye sabahtan beri bana mesaj atıyor ve ben cevap vermiyorum, bu yüzden mesajını kontrol ediyorum - ama o değil. Bilinmeyen bir numara. Midem bulanıyor, açıyorum.

Bilinmiyor: Hak ettiğini buldu.

Bir resim var. Bu o, annem. Bir arabanın içinde, canlı ve çılgık atıyor. Bir tane daha gelirken safrayı yutuyorum.

Bilinmeyen: Düşündüğünüz gibi değil. Seni kullanıyorlar, canını yakıyorlar. Sen.

Sonra başka bir görüntü. Bray bir partide başka bir kızı öpüyor, vücutları birbirine yapışmış. Bulanık ama yine de tanınabilir. Düşünmeden önce kıskançlık ve öfke acıyla yarışmak için yükselirken kalbim çatlıyor.

Yapmazdı, bunu biliyorum, yapmazdı, ama bu beni parçalara ayıran inanılmaz acı miktarını durdurmuyor.

Beni aldatmazdı. Aldatır mı?

Yine de burada bir görüntü var. Daha yakından baktıkça gerçek olup olmadığını sorguluyorum. Ama işte o zaman aklıma geliyor. İhtiyacım olan şey bu. Hâlâ tartışıyorlar ve gitmiyorlar... belki de yalnız gitmeli ve onu onlardan uzaklaştırmalıyım.

Bu anahtar olacak. Çalkantılı duygularımı bastırıyorum ve koridora geri adım atmadan önce telefonumu cebime atıyorum. Fark etmediler, ben de çıplak ayakla koşmaya başladım.

Aceleyle yukarı çıkıp çantayı alıyorum ve kalan eşyalarımı tıktırıyorum. Anahtarlarımı ve botlarımı alıp aşağı inerken kafamda hızla bir plan dönüyor. Her adım zaten çatlamakta olan kalbime bir çekiç gibi iniyor ama bunu yapmak zorunda olduğumu biliyorum. Onları kurtarmalıyım ve bunu yapmak için de onları terk etmeliyim.

Kapıda durduğumda hepsi sessizleşiyor, benden çantaya bakıyorlar.

Boğazımı temizlemeden önce "Ben gidiyorum," diye mırıldanıyorum. Bundan sonra yapacağım şeyin kalplerini kıracağını biliyorum ama tek yol bu. Onlara resmi gösteriyorum. "Hepinizden nefret ediyorum. Beni aldattınız. Diğerlerinden bir farkınız yok. Ben gidiyorum ve siz beni takip etmiyorsunuz!" Döndüm ve kapıya yöneldim. Tabii ki takip ediyorlar ve adımı bağıyorlar.

"Bu gerçek değil!" Bray fotoğrafı gördükten sonra koluma uzanarak yalvarıyor. Haklı, muhtemelen kurgulanmış ama umurumda değil. Beni bıraksınlar diye kalplerini kırmak için ihtiyacım olan bahane bu. Çünkü kalmam bana zarar verseydi onlardan kurtulmama izin verirlerdi. Eğer bana zarar verirlerse.

Kolumu çekiyorum ve dönüyorum. "Oldukça gerçekçi görünüyor." "Aşkım, bunu konuşalım-"

"Konuşmayı siktir et," diye hırlıyorum.

"Bebeğim," diye başlıyor Cyrus ama ben dışarı çıkıyorum. "Blair, sakın bir adım daha atma. Lanet bir velet gibi davranmayı bırak!"

"Velet mi?" Onlara ters ters bakarak homurdanıyorum. Tartışma konusunda iyiyiz. Bunu görmeliyim. "Arkamdan başka kadınları beceren biriyle birlikte olmak istemediğim için mi? Affedersiniz!" İtiyorum

Bray bana tekrar uzandığında gözlerimi onun kırık, tekmelenmiş yavru köpek gözlerinden ve yüzünden süzülen yaşlardan kaçırmak zorunda kalıyorum.

"Lütfen, Blair," diye yalvarır. "Bu işi çözelim. Bizi bırakma, beni bırakma." Dizlerinin üzerine çöküyor ve yalvarırcasına bana bakıyor.

Gözyaşlarımı durdurmak için dişlerimi sıkarak arkamı dönüyorum. "Sikeyim böyle işi, hepinizi sikeyim. Babalarının parasıyla uyuşturucu kullanan üç pislikle aynı yatağa girmemem gerektiğini bilmeliydim." Bu belden aşağı bir vuruş ve inandığım şey değil, ama benden nefret etmelerini istiyorum, peşime düşmelerini değil.

"Blair," diye hıçkırır Bray.

"Yapma," diye tükürür Cyrus. "Bu kadar çok istediği buysa bırak gitsin. Büyük, korkunç, cesur Blair korktuğu için kaçıyor ve bahaneler uyduruyor. Onu da seni de sikeyim. Kindar küçük bir amcık olduğun için ona zarar veremezsin."

"Bence tam tersi, üvey kardeşim. Ben başka kimseye dokunmadım, sadece siz üçünüze dokundum. Bilmem gerekirdi. Beni pas geçersen, başka kimi becerirsin?" Bu onun irkilmesine neden oldu, ben de dönüp arabama koştum ve çantamı içine attım.

Onları kurtarmak için gitmem gerekiyor. Onları incitmek istemiyorum ama onları tamamen koparmanın tek yolunun bu olduğunu bilerek bıçağı daha da derine saplıyorum. Ama onları her zaman seveceğim, her zaman Crew olacağım, onlar benden nefret etse bile. Onlar hayatta olduğu sürece nefretlerini kaldırabilirim.

Eğer ben yoksam ve dışarıda onu avlıyorsam, o zaman güvendeler ve onlara dokunmasına izin vermeyeceğim.

Bray kapıda Asher'ın kucağında hıçkırır hıçkırır ağlarken Cyrus beni dışarı kadar takip ediyor. İkisi de hassas ve beni incitmek istemiyorlar.

"Bunu neden yaptığını biliyorum," diye hırlıyor Cyrus.

Onu görmezden geliyorum ve o da elini arabanın kaputuna vuruyor.

"Kalman için sana yalvarmayacağım. Fikrini değiştirecek büyük bir itirafta bulunmayacağım. Bu bir film değil; bu gerçek hayat. Gitmek istiyorsan, git. Seni kalman için zorlamayacağım, ama eğer gidersen, seni önemseyen tek insanlardan korktuğun için uzaklaştığını bil - bizi sevmediğin için değil, korktuğun için. Sen bir korkaksın, Blair. Acınası bir korkaksın."

"Siktir git!" Hissettiğim tüm acıyı ve umutsuzluğu bu iki kelimeye sığdırarak bağırıyorum.

Hayatta kendi yolumu seçebileceğimi düşünmüştüm. Sonunda aşık olabileceğimi ve bir geleceğe sahip olabileceğimi düşündüm.

Yanılmışım.

Onlara sahip olamam. İyi bir hayatım olamaz.

"Beni becermek mi? Siktir git, Blair. Ailemize girdin, bizi kendine aşık ettin ve bize hayatta olmanın nasıl bir his olduğunu gösterdin ve şimdi çok gerçek olduğu için çekip gitmek mi istiyorsun? Hayır bebeğim, siktir git. Sana ihtiyacımız yok, hiç olmadı ama seni istedik. Elimden kayıp gitmek için çok çabalayan bir şeye tutunmaya devam etmeyeceğim. Seni paramparça etmemek için kendimi kesmeye devam etmeyeceğim. Git o zaman. Kork ve koşabildiğin kadar hızlı koş, ama durduğunda seni yakalayacak. Kendi kalbini kırmış ve başına gelen en güzel şeyden uzaklaşmış olacaksın." Arabamı tokatlıyor, ben de etrafından dolanıp sürücü koltuğuna geçiyorum ve beni korkak olmakla suçladığı gibi arabayı sürüp gidiyorum. Tüm bu süre boyunca gözlerimi onlardan ayırmadım. Bray'in kırık yüzünde, Asher'ın ezilmiş ifadesinde ve Cyrus'un beni bıraktığını fark eden dehşet dolu gözlerinde.

O kavradıkça ben istediğimi aldım.

Ailesinin de göğsümde zar zor atan organım gibi parçalanmış olduğunu anlıyor.

Dizlerinin üzerine düşerken saçlarını tutarak kükrer.

Elli Altıncı Bölüm

Bray

Neden asla yeterli değilim?

Önce annem, sonra babam. Beni kabul eden ve beni ben olduğum için seven tek insanlar Cyrus, Asher... ve Blair'di - ya da ben öyle sanıyordum. Ona onu sevdiğimi söyledim ve ciddiye aldım. O benim tüm dünyam, her şeyim ve şimdi gitti. Daha da kötüsü, ona ihanet ettiğimi, herkes gibi onu da aldattığımı ve incittiğimi düşünüyor.

Ailem parçalanırken onun uzaklaşmasını izliyorum. Onu kovalamak, anlamasını sağlamak ve ne olduğunu çözmek istiyorum. Kimin gönderdiğini biliyorum ama bu fotoğraf nereden? Yine de tek yapabildiğim, Asher'ın eli elimdeyken burada diz çöküp düşünmek... Yine yaptım.

Harika bir şeyi daha mahvettim ve şimdi Blair bir daha asla başka bir adama güvenmeyecek. Neden güvensin ki? Onlardan aldığı tek şey acı ve ihanet oldu. Ben de onların aynısını yaptım, bu yüzden gitmesine izin vermeliyim.

beni öldürür ve ailemizi . O daha iyisini hak ediyor. Mutlu olmayı hak ediyor.

Benimle olmasa
bile "Bray," diye fısıldıyor
Asher.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, bakışlarımı mükemmel döşenmiş giriş yoluna indiriyorum. "Çok özür dilerim. Yemin ederim ben-"

"Şşt," diye mırıldanıyor, Cyrus hışımla yanımızdan geçerken bana sarılıyor. İkimiz de onun gidişini izlemek için dönüyoruz ve iki dakika geçmeden yumruk seslerini ve çığlık atan rock müziğini duyuyor, ot ve içki kokusunu alıyoruz. Bunu herkesten daha fazla kaldıracaktır.

Asher, "Onu geri getirmeliyiz, yoksa dağılacağız," deyince irkiliyorum. "Bu senin hatan değil, Bray. Görmedin mi? Kaçmak için bahane arıyordu. Meredith'in başına gelenlerin bizim de başımıza gelmesinden korkuyor ve endişeleniyor. Bu seninle ya da bizimle ilgili değildi, onunla ilgiliydi. Eski korkuları onu ele geçirdi ve onlarla biz savaşamayız, sadece o savaşabilir."

"Ona onu sevdiğimi söyledim," diye itiraf ediyorum.

"Bray." Asher önümde diz çöküyor, açık mavi gözbebeklerini cam gibi yapan gözleri yaşlarla dolu. "Hepimiz onu seviyoruz; sen sadece en çok ihtiyacı olduğu anda ona söyleyecek kadar cesurdun. Hepimizin hissettiği şeyin doğru olduğunu, yalnız olmadığını bilecek ve şeytanlarını öldürdüğünde geri dönecek ve biz de bekliyor olacağız. Ama o zamana kadar bu aileyi bir arada tutmalıyız, onun için." Bakışları Cyrus'un sesini duyabildiğimiz merdivenlere yöneliyor.

"Ya geri dönmezse?"

"Yapacak," diye garanti veriyor bana, sesi güçlü ve kararlı. "Onun ruhunu gördüm. Sevmek istiyor. Mutlu olmak istiyor. Crew olmak istiyor. Bu sadece bir savunma mekanizması."

"Ama sapığının istediği buydu," diyorum endişeyle, yola dönüp bakarak. Hâlâ ona yetişebilirdim.

"Haklısın, o yüzden önce onu bulmalıyız. Hadi, gidip Cyrus sağlıklı düşünene kadar ağzını burnunu kiralım." Ayağa kalkıp bana elini uzatıyor, ben de tutuyorum, şu anda kardeşime dayanmaya ihtiyacım var. Ama o haklı, her zaman öyledir.

Geri dönecek ve biz de kollarımızı açmış bekliyor olacağız.

Asher

Bray'e söylediğim her şey doğru, ancak ona ne kadar acı çektiğimi, ne kadar kızgın ve endişeli olduğumu söylemedim. Söyleyemem. Bray bizden ve Blair'den başka kimsenin anlamadığı bir şekilde hassas. Çok derinden hissediyor ve bu yüzden kalbini kilit altında tutuyor. Bu yüzden hayatındaki tek kadından -annesinden- alması gereken sevgiyi her geçen kadında arıyor.

Eğer Blair dikkatli olmazsa, Bray ve Cyrus'u onarılamayacak şekilde kıracak. Birçok kişi denedi ama o başarıyor çünkü ona bu gücü biz verdik. Hayatımıza, kalbimize ve ailemize girmesine izin verdik. O bize güvendi, şimdi benim de aşık olduğum kadına biraz inanma ve güvenme zamanım geldi.

Onun geri geleceğine inanmak zorundayım, yoksa Bray gibi kapıda tekmelenmiş bir köpek gibi hıçkıra hıçkıra ağlarım ya da daha kötüsü Cyrus gibi duygusal acıyı fiziksel acıyla bastırmak için yoluma çıkan her şeyi yok ederim. Kardeşlerimin şu anda bana ihtiyacı var, ben de öyle yapacağım. Mantığın sesi olacağım. Onun için bizi bir arada tutan kişi olacağım. Bu aileyi kan, ter ve lanet gözyaşlarıyla kurtaracağım.

Bu Crew'un sonu değil, sadece yeni bir başlangıç.

Blair'in gitmesine izin vermeyeceğim, annem gibi değil. Hayatımın geri kalanını onun iyi olup olmadığını, beni düşünüp düşünmediğini merak ederek geçirmeyeceğim. Artık keşkelerle kuşatılmış bir şekilde yaşamayacağım. Sonuna kadar Blair'in yanındayım ve onun gitmesine izin vermeyi reddediyorum. Herkesin yaptığı gibi ondan vazgeçmeyi reddediyorum.

Kollarımda uyuduğu o gece, korkularını ve geçmişini kendi korkularım olarak kabul ettiğimde, onu asla terk etmeyeceğime dair ona bir söz verdim. Bir daha asla yalnız kalmayacağına yemin ettim ve bunda ciddiydim.

O bizim, şu anda öyle olmak istemese bile.

Cyrus

Ailemi koruyamayacaksam ben kimim? Onları sevdiğimi göstermenin tek yolu bu. Bray ya da Asher gibi kelimelerle konuşamam. Sahip olduğum tek şey yumruklarım ve hayatımı onlar için feda etme isteğim. Ama bu durumu düzeltmez. Kardeşlerimi kontrol etmeye gidecek kadar bile kendimi tutamıyorum. Öfkem ve acım içimden akıp gidiyor, ta ki birini öldürmek isteyene kadar.

Onu kovalayıp geri getireceğim ve yatağıma bağlayacağım ki bir daha bizi asla terk edemesin.

Berbat ettim. Kızın dikenlerinin ona çarpmasına izin vermemeliydim. Onu itmek yerine dinlemeli, korkusunu görmeli ve bunu atlatmasına yardımcı olmalıyım. Hepimiz hata yaptık ve şimdi o gitti.

Yumruğumu tekrar duvara vurduğumda parmak eklemlerimin kırıldığını hissediyorum. Ani ve keskin bir acı öfkemden sıyrılıyor ama beni tekrar yutmadan önce sadece bir anlığına. Görünürde bir son yok, sadece kırmızı pus ve bir şeylere zarar verme ihtiyacı var. Bir şişe Jack'i elime aldığım da, kanımın cam şişeyi kapladığını görüyorum. Daha fazlasını geri atarak yutkunuyorum ve şişeyi duvara fırlatıp kalbim gibi paramparça olmasını izliyorum.

Bir kez daha teslim edersem, tekrar kırılmaktan kurtulamayacağını biliyordum. Haklıymışım. İçimde öfkeden başka bir şey kalmadı. Çok fazla öfke.

Kolumu geri çekerek yumruğumu zaten çatlamış olan sıvaya defalarca vuruyorum ve kanımın elimden ve kolumdan akıp yere sıçramasını izliyorum.

Onun için her şeyi yapardım. Onun için öldürürdüm. Çalardım. Yalan söyledim. Aldattım.

Benim olduğunu söylemek için her şeyi yapardım. Defalarca yaptım ama yine de yetmedi.

Ben yeterli değilim. Bunu ne zaman anlayacağım? Asher'ı koruyamadım.

Bray'in kendini yok etmesini engelleyemedim.

Onu tutamadım.

Kapı açılıyor ama onları görmezden geliyorum. Beni böyle görmelerinden nefret ediyorum ama denesem bile bunu zapt edemem. Bu öfkeyi uzun süre içimde tuttum ve şimdi onun sayesinde tamamen serbest kaldı. Kardeşlerimi asla incitmeyeceğimi biliyorum, fiziksel olarak değil ama şu anda onlar da benim gibi ham. Onları duygusal olarak incitebilirim ve bunu istemiyorum ama bu beni, bir avuç içi duvarı tıkayana kadar yumruğumu tekrar tekrar sıvaya vurmaktan alıkoymuyor. Asher'ın bakışlarıyla karşılaşmadan önce son anda dönüp yumruğumu havada durduruyorum.

"Yeter."

"Çekil," diye bağıryorum ama . "dedim lan." Onu geriye doğru itiyorum ve homurdanarak yere uçuyor ama hemen ayağa kalkıyor,

Bu sefer tüm vücudunu benim kendimi yok etmeme engel oluyordu.

"Hayır, bunu yapmana izin vermeyeceğim. Kendini bu şekilde öldürmene izin vermeyeceğim. Gerekirse vur bana, ama kıpırdamıyorum. Hiçbir yere gitmiyorum, Bray de öyle. Biz buradayız; biz hâlâ bir aileyiz. Sana ihtiyacımız var. Onun sana ihtiyacı var."

"Yapma!" Bağırıyorum.

"Blair'in sana ihtiyacı var," diyor meydan okurcasına.

Dudaklarında onun hain ismi belirince öfkem kabardı ve ne olduğunu anlamadan suratının ortasına bir yumruk indirdim. Sertçe yere düştü, inledi ve ben sendeleyerek geri çekildim. "Ash, özür dilerim!" diye haykırdım.

Elinin tersiyle iter ve dudağı patlamış bir halde doğrulup oturur.

"Lütfen onun adını söyleme," diyorum ve yaptığım şeyden tiksinerak arkamı dönüyorum. Başka bir şişe ve anahtarlarımı alıyorum, onlara zarar vermemek için buradan gitmeye hazırım. Ben bir hayvanım ve yalnız kalmalıyım.

Bray anahtarlarımı elimden kapıyor ve ulaşamayacağım bir yere kaçıyor. "Hayır, içki içip araba kullanmayacaksın. Kendini öldürmene izin vermeyeceğiz. Ash haklı. Şu anda birbirimize ihtiyacımız var. Çekip gitme."

"Başka ne yapacağımı bilmiyorum!" Saçımı çekerek çığlık atıyorum. "Başka ne -"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum, ellerim yumruk olmuş, "yapabileceklerimden."

"Biz değiliz. Seni tanıyoruz, Cyrus. Kaba, huysuz ve lanet olası bir pislisin."

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

"Ama sen bize asla zarar vermezsin." Ash'in dudağına bakıyorum ama görmezden geliyorlar. "Önce kendine zarar verirsin, o yüzden şu lanet acıma partisini bırak. Kimseye faydası yok."

"Siktir git."

"Hayır, teşekkürler, kızımızı becermeyi tercih ederim," diye alay ediyor Bray, ama sesi acı dolu.

"Ama bizim kızımız değil, değil mi?" Küçümseyerek, onun irkilmesine neden oldum.

"Olacak," diye araya giriyor Asher, Bray'in yanına gelerek. "Şu anda bize ihtiyacı var, belki eskisinden bile fazla. Ya yuvarlanıp ondan önceki halimize geri döneceğiz ya da bir adım öne çıkıp herkes gibi onu terk etmeyeceğimizi göstereceğiz. O bizden vazgeçse bile biz ondan vazgeçmeyiz. O yüzden yumruk atmayı ve içmeyi bırakın ve kızımızı geri almak için bir plan yapalım."

Lanet olsun.

Elli Yedinci Bölüm

Blair

Bu şimdiye kadar yaptığım en zor sürüştü.

Ölümden kurtuldum. Aşkımı, arkadaşlarımı ve hatta babamı kaybetmeyi atlattım. Taciz edilmeyi, saldırıya uğramayı ve aşağılanmayı atlattım... ama bu?

Beni mahvediyor.

Hâlâ Cyrus'un kükremesini, Bray'in çığlıklarını ve Asher'ın yalvarışlarını duyabiliyorum. Hâlâ onların kırık, yalvaran bakışlarını görebiliyorum ve bana tutunmaya çalışan ellerini hissedebiliyorum.

Bir kuralım vardı - onlar beni terk etmeden önce ayrılmak, ben incinmeden önce çıkmak. Ayrıldım ama hayal edebileceğimden çok daha fazla acı çekiyorum. Üvey kardeşlerime aşık olmayı hiç istememiştim ama hayatın size tam da ihtiyacınız olan şeyi vermek gibi komik bir yolu var.

Ondan uzaklaştım.

Bunun bir hata olduğunu iliklerime kadar hissediyorum ama geri dönemem, henüz değil. Bunun yerine direksiyonu kavrayıp gaza basıyorum, acımdan ve dönme arzumdan kaçmaya çalışıyorum

etrafta. Gözyaşlarım yüzümden aşağıya süzülürken bile müziğin sesini açıyorum. Nereye gittiğimi bilmiyorum; bir sonraki zor nefesimin ötesinde hiçbir şey bilmiyorum.

Yarım saat sonra nihayet durduğumda nerede anladım. Mary's Haven.

Neden oyalandığımı bilmiyorum ama kapılar açılıyor ve bana bir seçenek sunuyor: ileri ya da geri gitmek. Yapabileceğim tek şeyi yapıyorum, kapılardan geçiyorum.

Dışarıda rölantide çalışan arabada oturmuş, daha dün aşık olduğum yeri seyrediyorum. Sadece bu da değil, Bray sonsuza kadar benim olacağına söz verirken ben de orada seviştim. Onun kalbini kırdım. Bunu biliyorum. Aldatmadığını da biliyorum. Birlikte olmadan önce bir erkek fahişesi olabilirdi ama bana yalan söylemezdi.

Yani hayır, aldatmadı. Bunu kalplerini kırmak için bir bahane olarak kullandım, beni bırakmalarının tek yolunun bu olduğunu biliyordum. Eğer bunu yapabilirsem, sapığımın beni takip edeceğini ve onları rahat bırakacağını düşündüm. Hatalı bir mantık, biliyorum, ama o anda iyi bir fikir gibi göründü.

miydi?

Hepimizi incitmekten başka bir şey yapmadım mı? Açık bir yaradan kan kaybediyorum ve Mary sanki biliyormuş gibi ön kapıyı açıyor, gülümsüyor ve karar vermeme izin vererek bekliyor. Seçime ihtiyacım olduğunu nereden biliyor? Hayatım onun ve TSSB'm yüzünden benim adıma verilen kararlarla dolu. Artık geri alma vaktim geldi, hayatımın ne yönde ilerleyeceğine karar verme vaktim geldi.

Ve burada başlıyor.

Benim için buraya gelebilir, riski biliyorum ama nedense Mary ile konuşmak zorunda hissediyorum. Faye'e gidersem bana aptal diyecektir ve önyargılı olmayan birine ihtiyacım var. Yaptığım şeyin doğru olup olmadığını söyleyecek birine ihtiyacım var.

Lexi ve Allegra ne seçersem seçeyim destekleyeceklerdir, ama Mary? O benim için, her kız için en iyisini ister.

Kalplerini kırmayı değiştiremem ama onları öldürmemeyi değiştirebilirim. Ama önce nasıl yapacağımı bulmalıyım.

Motoru kapattım ve dışarı çıktım. Hüzünle gülümsüyor ve içeri giriyor. Onu takip ediyorum ve mutfakta buluyorum. Ağır ağır otururken, Bray'in oturduğu boş koltuğu görmek için bakışlarımı özlemle yana çeviriyorum. Birden önüme bir kupa konuyor, ben de alıp bir yudum alıyorum, çay içmeyi umuyordum ama votkanın güçlü patlaması şok içinde öksürmemi neden oluyor. Gülüyor, kendi kupasıyla karşıma oturuyor.

"Kızlara söyleme. Acil durumlar için biraz saklıyorum ve bu da bana öyle geldi."

O beni izlerken bir yudum daha alıyorum.

"Bray bana gözümü ayırmamamı söyleyen bir mesaj gönderdi." "Şu çocuk." İç çektim.

"O seni seviyor." Bunu çok kolay söylüyor.

"Nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

"Öyle olmasaydı seni buraya getirmezdi." Sanki bunun çok açık olduğunu söylemek istercesine kaşlarını kaldırıyor. "Ama sen bunun için burada değilsin. Sorun ne, Blair?"

Kupaya bakıp kulpuyla oynuyorum, votka midemi ve boğazımı ısıtıyor.

"Doğru şeyi yapıp yapmadığınızı nasıl anlarsınız? Uzun vadede o kişinin canını yaksa bile kalmak mı daha iyidir? Yoksa gitmek mi daha iyi, sadece atlabilecekleri keskin, ani bir acıya neden olmak mı?"

Düşünürken mırıldanıyor. "Duruma göre değişir. Ayrıldığınızda mutlu olmanız var mı? Yoksa keşke farklı bir şey yapsaydım mı diyorsunuz?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum ve şansımı deneyerek gözlerine bakıyorum. "Ya kalarak onları öldürtürsem? Ya kalırsam ve bu onların hayatını mahvederse? Zaten pek çoğunun hayatını mahvettim."

"Bu onların seçimi değil mi? Neler yaşadığını biliyormuş gibi davranmayacağım tatlım, ama bir şeyi bilmek için bu evde yeterince kız gördüm ve yeterince hikaye dinledim." Bana doğru uzandı. "Hepimiz hayatta kalmaya çalışan insanlarız, Blair ve eğer yanında duracak birini bulacak ve onunla bir parça mutluluk kazanacak kadar şanslıysan, o zaman başka hiçbir şeyin önemi kalmaz. Yüzün morarana kadar keşkeler hakkında endişelenebilirsin, ama gerçek şu ki denemeden asla bilemezsin ve o keşkeler genellikle gerçekleşmez. Bir pisliğe birkaç şans vermiş bir kadın olarak söylüyorum, bu çocuklar özeldir. Sadıktırlar, inanılmazdırlar ve evet, serttirler ama bu şansa değer."

"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum utanarak.

"Kim değil ki?" Gülüyor. "Ama kendinize sormanız gereken şey şu: O şeyden, onu hiç yapamama korkusundan daha mı çok korkuyorum? Her şey yolunda gitmeyebilir ama bunlar size hayatta olmanın ne olduğunu öğreten şeylerdir. Geleceği kontrol edemezsin Blair ve nasıl hissettiğini de kontrol edemezsin. Onların hayatlarını mahvetmekten endişe duymak tam da bunu gösteriyor. Bunu yapmayacaksınız çünkü onları kadar çok seviyorsunuz. Bir

biraz inanç ve umut. Bu kadar uzun süre hayatta kaldınız, onlar da öyle. Birlikte ayrı olduğunuzdan daha güçlüsünüz."

Birlikte, ayrı olmaktan daha güçlüyüz. Votkamı bitirip bahçede Mary ile oturmaya gittiğimde kafamda yankılanıyor, Mary yanımda sessiz kalıyor, bir şekilde karmaşık, çarpık düşüncelerimi düşünmek için onun sessiz desteğine ihtiyacım olduğunu biliyor.

Kendimi korumak için ayrılmaya çok alışkınım. Bu sefer, onları korumak için yaptım çünkü onları çok seviyorum.

Ne de aşk budur.

Aşk her şeyi tüketir. İçindeyken, güzel ve kusurlu bir yükseliştir. Sonra bittiğinde, ölecekmiş gibi hissedersiniz, sanki onlarsız nefes alamayacakmışsınız ya da hayatta kalamayacakmışsınız gibi. Ama yaparsınız, kendinizi tekrar bir araya getirirsiniz ve parçalar eskisinden farklı bir şekilde bir araya gelir, ama bunun için hepsi daha güzeldir. Birlikte ziyaret ettiğiniz yerler mutlu anılara dönüşür ve sonunda kötüyü değil iyiyi hatırlayana kadar kavgalar ve sorunlar kaybolur. Onların varlığının sizi daha iyi hale getirmesiyle yeni bir şey olursunuz.

Sonra her şeyi yeniden yaparsınız. İnsanlar hayatlarını şişelerde ve uyuşturucularda aynı yüksek hissi aramakla geçirirler, ancak hiçbir şey aşta kaybolmanın verdiği havadar, mutlu hissin yanına yaklaşamaz. Başka bir insana o kadar bağılısınızdır ki en karanlık ve en aydınlık zamanlarınızda sizi görürler. Ama bunda, o kişinin hayatını bir an için bile olsa nasıl etkilediğinizle ilgili çok güzel bir şey vardır. Onların hayatını ve dünyaya getirdikleri ışığı deneyimleyebildiniz ve bittiğinde bile geriye sevgiyle bakabilirsiniz.

Bunu burada yapmak istemiyorum. Acı ve belirsizlik içinde de olsa hayatımı onlarla geçirmek istiyorum. Onları hâlâ seviyorum. Onları o kadar çok seviyorum ki, onlar için gitmeye, ölmeye hazırım. Ama Mary haklı, birlikte daha güçlüyüz. Aksini nasıl düşünebilirim?

Gitmiş olmam onlara zarar vermeyeceği ya da beni korumak için onu avlamaktan vazgeçmeyecekleri anlamına gelmez. Ben de onlar için aynısını yapardım. Aşk budur, aile budur, Crew olmak budur.

"Geri dönmek zorundayım," diye mırıldanıyorum ve ona bakıyorum. "Ne olursa olsun, geri dönmek zorundayım. Onlarla kısa bir süre birlikte olup gerçekten canlı ve mutlu olmayı, onlarsız olup uzun, üzücü ve sıkıcı bir hayat yaşamaya tercih ederim. Onlar risk almaya değer; onlar acı çekmeye değer."

"Bunu söylemeni umuyordum." Gülümsüyor ve elimi sıkıyor. "Eve git, Blair. Yüzleşme vakti geldi."

O tek cümleyle bana düşündüğümde daha fazlasını gördüğünü söylüyor. Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Teşekkür ederim."

"Her zaman," diye söz veriyor ve arkama bile bakmadan evden çıkıp arabama doğru koşuyorum.

Kaçmaya devam edemem, bu sorunumu çözmez. Uzun zamandır yaptığım şey bu. Anılarımdan, geçmişimden, insanların sevgisinden kaçıyorum. O kadar sık koştum ki durmanın nasıl bir şey olduğunu unuttum. Ama haklılar, onlarla birlikte bir duruş sergilemenin zamanı geldi. Sonu iyi bitmese bile, en azından yalnız olmayacağım. Sonunda savaşıyorum ve onlar da benim yanımda olacaklar. Tüm kabadayılığımın rağmen, beni sevdiğini iddia eden adamdan korktuğumu itiraf edeceğim, ama korkunun beni durdurmasına izin veremem.

Hayatımda hiç bu kadar hızlı sürmemiştim. Kesinlikle hız cezası alacağım ama umurumda değil. Onlara geri dönmeli, özür dilemeli, beni geri almaları için yalvarmalı ve bir daha asla gitmeyeceğime söz vermeliyim. Cyrus beni dizlerimin üzerine çöktürüp affını kazanmak için bedenimi ve kalbimi mahvetse bile. Asher sonsuza dek günahlarımı resmetse ve Bray özrümü göklere haykırmamı bile.

Crew'u seviyorum ve onların olmak istiyorum.

Evin önüne geldiğimde ön kapı kapalı ve ışıklar kapalı ama müzik sesi duyuyorum. Ne durumda olacaklarını bilmiyorum ama ne pahasına olsun onları geri getirmeye çalışmalıyım. Crew'dan kurtulabilirim; bana asla zarar vermezler. Gerçekten vermezler. Sözleriyle beni kırbaçlayabilirler, hatta belki kemerleriyle kıcıma bile vurabilirler - bu düşünce beni sırtımaya ve beni cezalandırabilecekleri tüm yolları hayal etmeye itiyor.

Kapıyı iterek açtığımda hâlâ gülümsüyordum. "Tatlım, ben geldim!" Gerginliği kırmak için sesleniyorum. Yine de onları duymuyorum, sadece rock müziğin yavaş vuruşlarını duyuyorum. "Çocuklar?" Eve doğru adım atarken iç çekerek sesleniyorum. "Özür dilerim, tamam mı? Konuşabilmemiz için aşağı gelebilir misiniz? Kaçmakla hata ettim. Bunu yaparsam seni koruyabileceğimi düşündüm. Ben bir aptalım, biliyorum, o yüzden aşağı gel ve yüzüme karşı söyle-"

Boğuk bir sesin etkisiyle yemek odasına baktığımda sözlerim kesiliyor. Gözlerim onların geniş, dehşet dolu gözleriyle buluşuyor.

Hepsi sandalyelere bağlanmış, ağızları tıkanmış, beni uyarmaya çalışıyorlar.

Kapının çarparak kapandığını ve kilitlendiğini duyuyorum ve sonra ensemdede sıcak bir nefes hissediyorum.

"Evine hoş geldin Blair," diye mırıldanıyor karanlık, memnun bir ses kulağımın dibinde. Bay Andrews.

Elli Sekizinci Bölüm

Blair

Gözleri kısılmış olan Cyrus'a bakarak donup kalıyorum. Eğer ölüm böyle bir şeyse, Bay Andrews'un yerinde olsam kaçardım, ama üvey kardeşlerimin her birinin kurtulur kurtulmaz onu acı çektirerek öldürecekmiş gibi görünmesi umurunda değil, ki bunu deniyorlar. Ancak sandalyeler sağlam ve onlar ellerini ve bacaklarını çözmeye çalıştıkça ahşap gıcırıyor.

Onlara yardım etmeliyim.

Bu benim en büyük korkum. Benim yüzümden tehlikedeler. Meredith'in aksine, bu sefer ben buradayım. Lucas ve arkadaşlarım gibi Bay Andrews'un onları öldürmesine izin vermeyeceğim. Bu sefer bağlı da değilim ve bu onun hatası çünkü artık korkmuş küçük bir kız değilim, bir savaşçıyım ve o bu berbat dünyada hâlâ önemsedığım üç şeye dokundu.

"Bırak gitsinler," diyorum, işe yaramayacağını bilsem de önce nazik olmaya çalışıyorum. Aynı anda cebimdeki anahtarlarıma uzanıyorum.

Üzerinde bir bıçak vardı. Elimi yavaşça yan tarafıma kaydırıyorum, içine girmeden önce kotun cebiyle oynuyorum. Görmemesi için hareketsiz kalmaya çalışıyorum.

Nefesi tekrar boynuma çarpıyor ve beni ürpertiyor. "Peki bunu neden yapayım? Onlar benim yolumdaki, birlikte olma yolumuzdaki son şeyler."

Faye, Lexi ya da Allegra'nın peşinden gitmediği için neredeyse sarkacaktım. Parmaklarımı cebimde oynatarak, bu kadar dar bir kot giydiğim için kendime lanet ediyorum ve daha fazla zamanım olması için onu konuşturmaya çalışıyorum. "Ne zaman öğreneceksin? Seninle birlikte olmak istemiyorum." Sonunda pürüzsüz gümüşe dokunuyorum ve bıçağı çıkarmadan önce onları saklayarak serbest bırakıyorum. Sıkıca tutarak adamlarıma sırtıyorum. "Beni rahat bırakmanızı istiyorum!" Bağırıyorum ve dönüp bıçağı çekiyorum.

Eğiliyor, ama bıçak gözünü kesiyor ve bana arkadan vurmadan önce bağırıyor. Başım darbenin etkisiyle sola çarpıyor ama yüzümde alevlenen acıyı görmezden gelerek bıçağı tutuyorum. Ona dönüp tekrar bıçağı saplıyorum ama o çok hızlı. Kolumu tutup bileğimi bükerek çığlık atmamı ve anahtarları bırakmamı sağlıyor. tekme atarken öfkeyle hırlıyorum, yaralı bileğimi tuttuğu yerden çekerken bacaklarına defalarca vuruyorum. Dönerek, koşmadan önce dirseğimi tekrar yüzüne indiriyorum.

Onu onlardan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

İniltisini duyuyorum ama ben sırtımı mutfak duvarına dayayıp beklerken o takip etmiyor. Kahretsin, işe yaramadı.

"Onları öldüreceğim, Blair. Buraya gel, yoksa güzel olanla başlayacağım."

"Güzel olan kim-oh bekle, benim değil mi?" Bray alay ediyor. "Biliyorum. duydun mu Blair? ÇOK GÜZELİM!" Bir şaplak sesi ve ardından bir homurtu.

Bray?

Siktir, siktir, düşün.

Bana kaçmamı söylediklerini duyuyorum ama siktir et. Mutfak bıçaklarını tarıyorum ama çok büyükler, fark edecektir. Hayır, şüphesiz bir silahı var. Akıllıca düşünmeliyim. Daha önce işe yaramıştı, belki şimdi de işe yarar?

İyi davranmalı mıyım? Onun istediği gibi mi davranmalıyım? Bunu bitirmek için numara yapmalı ve yakınlaşmalıyım. Ama aptal değilim, bu yüzden mutfığa koşup bir çekmeceyi açıyorum. Hafif sestten irkilerek bekleyip dinliyorum ve hiçbir şey olmayınca hızlıca tirbuşonu cebime atıp çekmeceyi kapattıktan sonra koridora geri dönüyorum.

Yemek odasının dışında derin nefes alıyorum, hızla atan kalbimi sakinleştiriyorum.

Bunu yapabilirsin, Blair. Onları kurtarmak için ne gerekiyorsa yap.

Gölgelerden çıkıp kapı aralığına girdim. Haklıydım, Bray'in boğazına bıçak dayamıştı. Cyrus çılgılık atıyor ve Asher'in gözleri beni görünce acıyla kapanıyor.

"Yapma," diye fısıldıyorum.

"Onu koruyor musun?" diye hırlıyor ve bıçağı onu kesecek kadar kaydırıyor.

"Hayır." Kirpiklerimi kırıştırıyorum. "Sen. Eğer onları öldürürsen, polis asla Dur. Zenginler ve bağlantıları var. Seni yakalarlarsa nasıl birlikte olabiliriz?"

Kaşlarını çatıyor, söylediklerimi düşünüyor ve biliyorum ki ya şimdi ya da asla. Yaklaşıyorum ve Bray'in saçlarını sıkıca tutuyor, gözlerini kısıyor, Bray ise sanki onları asla terk etmeyeceğimi biliyormuş gibi bana sevgiden başka bir şeyle bakmıyor. Bana karşı hiçbir şey tutmuyor; sadece beni tamamen seviyor.

Tamamen.

"Benimle olmak istemiyor musun?" Daha masum görünmek ve küçümsememi gizlemek için kirpiklerimin arasından bakarak usulca soruyorum.

"Yolumuza çıktılar! Ve seni onlara dokunmaya zorladılar," diye tükürüyor ve onları öylece bırakmayacağını anlıyorum. Onu ikna etmem gerekiyor.

"Haklısın, yaptılar, işte bu yüzden burada olduğun için çok mutluyum," diye itiraf ediyorum, sesim yumuşak. "Beni götürür müsün lütfen?" Elimi uzattım ve o da elime baktı.

"Sen benimsin," diye bağılıyor ve bıçağı Bray'e daha sıkı bastırıyor, Bray irkiliyor ve bir ses çıkarıyor. Bu Bay Andrews'un dikkatini tekrar ona çekti ve paniğe kapıldım.

"Beni tekrar senin mi yapacaksın?" Onunla onlar arasında gidip geliyorum. "Lütfen, Bay Andrews, Ryan, bekliyordum. Beni terk ettiğin için sana çok kızgındım."

"Bir daha asla," diye söz veriyor ve Bray'i bırakıyor. Sonunda tekrar nefes alabiliyorum, ama sonra bana doğru yürüyor ve ne yapmam gerektiği konusunda beynimi zorlamam gerekiyor. Midemi bulandırsa da maskaralığa devam etmeye çalışıyorum.

"Seni özledim."

Ugh.

"Seni çok özledim. Her gün, bütün gün düşündüğüm tek şey sensin!" diye haykırıyor ve başımın arkasından tutup dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce beni kendine çekiyor. Gözlerimi hep açık tutuyorum, onun arkasından ağzı tıkalı Cyrus'a bakıyorum, bakışlarımla ona söz veriyorum

Plan. Kıvrınmak, hasta olmak istiyorum ama o geri çekilince gözlerimi yeni açıyormuşum gibi kırıştıyorum ve yüzümü gülümsemeye zorluyorum.

"Her gün mü?" Onu daha da yaklaştırarak tekrarlıyorum. Ceketini yumruklarken diğer elim kolundan aşağı kayıyor, bıçağa doğru gidiyor, o fark etmiyor. Gözbebekleri şişmiş ve dudakları aralanmış - kahretsin, sertleşmiş sikini bile hissedebiliyorum. Ben onları geri itmeden önce anılar yeniden su yüzüne çıkmaya başlıyor, ama elim bana yaptıklarını hatırlattığı için titriyor.

"Kurtar beni, götür beni," diye mırıldanıyorum, elini tutarken gözlerim büyüyor, ama sonra hissediyorum - cebinde bir silah var. Elini sıkmaya karar veriyorum ve ona uzanırken onu öpmek için eğiliyorum. Dansta öğrendiğim şeyi kullanarak -yanlış yönlendirme- silahı alıyorum.

Cebinden çekip alıyorum ve tiksintiyle ağzımı silerek geri çekiliyorum.

"Oynamayı bırak," diye kaşlarını çatarak emrediyor ve ben silahı ona doğrulttuğumda bana doğru uzanıyor.

Onu.

"Siktir git," diye hırladım. "Sanki seni hiç isteyecekmişim gibi, seni çılgın lanet Piç kurusu. Benim için o kadar çaresizsin ki seni kandırmanın ne kadar kolay olduğunun farkında bile değilsin. Senden nefret ediyorum. Beni öptüğün süre boyunca kusmamak için kendimi zor tuttum."

Kükruyor ve bana doğru hamle yapıyor. Silah patlıyor, bağılıyor ama gelmeye devam ediyor. Beni yere düşürüyor ve elimi tutup parkeye çarpıyor. Acı içimde kıvılcımlanırken bağııyorum. İhtiyacı olan açıklık buydu. Silahı aldı ve üzerime oturdu.

"Seni benim yapacağım, bunu yapmak için onları öldürmem gerekse bile."

"Hayır!" Silah yüzüme çarptı ve her şey karardı.

Uyandığımda, yüzümün sol tarafı ve bileklerim gibi başımın tamamı ağrıyor. Neredeyim ben? Ne oldu?

Bir çılgılık havayı yararken her şey aklıma geliyor. Gözlerim açılıyor ve kirpiklerimi birbirine yapıştıran kabuk bağlamış kanı kırıştıyorum. Dik oturuyorum ve hareket etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Aşağı baktığımda, adamlarım gibi bir sandalyeye bağlı olduğumu fark ediyorum. Kollarım kolçaklara sabitlenmiş ama bacaklarım serbest - muhtemelen bu avantajı kullanamayacak kadar zayıf olduğumu düşünmüştü.

Bir homurtu daha havayı dolduruyor ve yavaşça başımı kaldırıp çeviriyorum ve gördüklerim bir an için aklıma yatmıyor. Sanki zihnim beni koruyor

ya da o kadar acı çekiyor ki sahneyi işleyemiyor.

Bu Asher. Kanlar içinde, Cyrus da sandalyesini deviriyor ve bıçak Asher'ın üzerine inerken onu durdurmaya çalışmak için tehditler savuruyor. Çığlık atıyorum ve bıçak Asher'ın derisinin birkaç santim üzerinde duruyor. Bay Andrews kafasını kaldırıp manyakça sırtıyor. "Tekrar hoş geldiniz. Erkek arkadaşını parçalara ayırdığımı görmek için tam zamanında geldin. Çok yazık, gerçekten, çünkü o çok yetenekli bir sanatçı. Elimde seninle ilgili bazı çalışmaları var."

"Sakın ona dokunayım deme!" Çığlık atıyorum. "Seni öldüreceğim!"

"Hayır, yapmayacaksın. Geçen sefer tehdit etmiştin, Blair. Ciddi değilsin, bu sadece onların senin üzerindeki etkisi, ama onlar gittikten sonra birlikte olabiliriz." Bıçağı Asher'ın omzuna saplar. Asher ağzındaki tıkaçın arkasından bağılıyor ve sonunda aldığı yaralar yüzünden bayılıyor. Adını haykırırken ve tekmeleyerek kurtulmaya çalışırken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor, başımdaki yara yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor.

"Ash, lütfen bebeğim," diye yalvarıyorum. "Bana bak."

"Hayır! Bana bak!" Bay Andrews çığlık atıyor ve bana doğru hamle yapıyor, kanlı bıçağı yüzüme doğru sallarken neredeyse beni geriye savuruyordu. "Birlikte olacağız, Blair. Senin için herkesi öldürdüm -seni gerçekten umursamayan aptal arkadaşlarını, seni sevmeyen anneni bile. Beni üst kattaki odanda bulduğunu biliyor musun? Umursamadı bile, sadece sana fahişe dedi ve çekip gitti. Söylenecek en yanlış şeydi. Ama merak etme, sana bir daha öyle diyemez."

"Lütfen," diye yalvarıyorum bu kez nazikçe. "Onları benden alma. Her şeyimi aldın. Sahip olduğum tek şey onlar, onları seviyorum... Lütfen."

"Hayır! Beni seveceksin!" diye bağılıyor ve sırtıma vuruyor. Görüşüm tekrar bulanıklaşıyor, siyaha dönüyor, ama aşklarına işkence etmeye devam ederken daha fazla homurtu duyarken karanlıkla savaşmaya çalışıyorum.

Siktir!

Elli Dokuzuncu Bölüm

Cyrus

Bana doğru gelişini izledim ve kendimi hazırladım. Bray ya da Asher yerine ben olmayı tercih ederim. Uyanmakta olan kardeşimi kontrol etmek için bakıyorum. Güzel, yaşıyor. Bu da demek oluyor ki bu pisliğin dikkatini üzerimde tutmalıyım.

Herif yüzüme bakıyor, dudakları aşağı eğik. "Dokunduğunu gördüm onu."

Ağzımda bir şeyler mırıldanıyorum, o da ağzımı . "Ben de onun tadına baktım ve

Onu çığlık atana kadar becerdim," diye alay ediyorum ve o kükrüyor, bıçağının sapını yüzüme defalarca vurmadan önce tükürüğü derime çarpıyor. Burnumun kırıldığını, yanağımın yarıldığını ve gözümün şiştiğini hissediyorum ama sadece gülüyorum.

"Bayıldı, sikime bayıldı." Bıçağı çevirip yanağıma sapladığında ifadem bir homurtuyla sona eriyor, kuvvet beni yana doğru sarsıyor. "Sonunda gerçek bir erkekle tanıştı, bu yüzden-" Diğer yanağımı da kesiyor ve ona kanımı tükürüyorum, iğrenerek geri çekildiğinde sırtıyorum.

O zayıf, çok zayıf. Bizi uyuşturucuyla alt etmesinden nefret ediyorum. Bu bir korkağın silahı, yine de uyuşturucu satıcılarının onlar tarafından nakavt edilmesindeki ironiyi takdir edebiliyorum. Çok kızmışım, ve onu öldürmeye hazırdım... ve sonra Blair geldi.

Kahretsin, hayatımda hiç onun sesini duyduğumda olduğum kadar mutlu ve korkmuş olmamışım.

Bizim için geri geldi ve şimdi o da bizim gibi kapana kısılmış durumda. Blair bizi kurtarmaya çalışıyor çünkü bizi seviyor. Şimdi neden gittiğini biliyorum ve artık bunların hiçbir önemi yok. Önemli olan tek şey özgür kalmak, bu pisliği öldürmek, kardeşlerimi ve kızımı kurtarmak.

Ve yapacağım.

Bu gece burada ölecek olan tek kişi o. Bu yüzden dişlerimi sıkıp bir sonraki darbeye katlanıyorum ve kendi anımı bekliyorum.

Bray

Koltuğumda debeleniyorum, ellerimi kurtarmaya çalışırken sessiz kalıyorum, ipi oturduğum kırık sandalyenin sert kenarına sürüyorum. Bu koltuğu bulduğum için şanslıydım, fark etmedi bile. İpin gevşediğini hissediyorum, ama zamana ihtiyacım var, Cyrus'un bana verdiği zamana, ama o pisliğin öfkesinin onu ele geçirmesine ve öldürmesine izin vermesinin uzun sürmeyeceğini biliyorum.

Hepimizin ölmesini istiyor, sonra da Blair'i alıp gidecek. Bunun olmasına izin veremeyiz. O geri döndükten sonra olmaz.

Geri geldi.

Özgür kaldığımızda, beni affedene kadar onu her yerinden öpeceğim. Bir daha asla gitmesine izin vermeyeceğim. Burada bizimle olmasından nefret ediyorum, ama kalbim bunun ne anlama geldiğini biliyor - bizi hala seviyor.

Cyrus'a tekrar vuruyor ve tahta ellerimi keserken bile ellerimi daha hızlı hareket ettiriyorum. Bu acı, onu ya da kardeşlerimden birini kaybetme fikrinin yanında hiçbir şey. Hiçbir şey. Cyrus'u gözlerimle hayatta kalmaya çağırıyorum, gözlerim ellerime kayınca hafifçe başını sallıyor ve adama dönüşüyor.

"Hapishaneden nasıl kaçabildin? Küçücüksün, bir hiçsin-"

İşe yarıyor. Blair'in bayıldıktan sonra tekrar uyandığını duydum. Kafa travması iyi görünmüyor; hastaneye gitmesi gerekiyor. Muhtemelen bir

Beyin sarsıntısı geçirdim ve dikiş atılması gerekecek. Bileklerim ipten ve sandalyeden koparken beni ayakta tutan şey bu. Kanım yere damlıyor ve ipi ıslatıyor, kayganlaştırıyor ve daha da zorlaştırıyor.

Ama özgür olana kadar
durmayacağım. Peki ya özgür
olduğumda?
O öldü.
Kimse Crew'a zarar
veremez. Kan.
Kan çıktı.

Asher

Blair'in hıçkırıldığını ve uyanmam için yalvardığını duyuyorum. Kavga ve homurdanma sesleri duyuyorum ve havayı dolduran bakırımsı kan kokusunu alıyorum. Bekle, o benim. Başım göğsüme düşmüş ve en büyüğü omzumdaki bıçak yarası olmak üzere bana açtığı yaralardan akan kan burun deliklerime doluyor. Ondan önce bana sadece yüzeysel kesikler atıyordu ama sanki en kötüsünü yapmak için Blair'in uyanmasını bekliyormuş gibiydi.

Blair.

Onu içeri girerken gördüğümde kalbim durdu. Geri döneceğini biliyordum ama bizi bayılttığında dönmeyeceğini umuyordum. Bizi öldürdüğünü öğrenmek onu incitecek olsa bile güvenli bir yerde olmasını umuyordum, ama sonra o oradaydı, güzel ve güçlüydü ve çılgılık atmak istedim. Ona koşmak ve onu sevdiğimi söylemek istedim. Ama yapamadım. Kaçması için onu uyarmaya çalıştık ama ne dinledi ne de anladı. Gözlerinde bizi bir daha terk etmeyeceğine dair verdiği sözü gördüm. Yaşamak ya da ölmek, o artık burada.

Onu öptüğünde ve sonra bayılttığında... Kahretsin, yemin ederim kalbim durdu. Hayatımda hiç kimseden bu kadar nefret etmemiştim, kardeşlerime ve bana yaptıklarından dolayı değil, ona yaptıklarından dolayı. Bir kez daha, onun ruhuna leke sürüyor. Bir kez daha, deli bir adam tarafından bağlanmış, sevdiklerine işkence edilmesini izliyor.

O lanet bir psikopat.

Canım yansa da ona daha fazla acı çektiremeyeceğimi bildiğim için başımı kaldırmaya zorluyorum. Bunu kendimiz için değil, onun için atlatmalıyız. Eğer ölürsek, bir daha asla sevemeyecek. Hayır. Bunu başaracağız ve yeniden bir aile olacağız.

Birlikte.
Yolda duran tek şey o.

Altmışıncı Bölüm

Blair

Etrafımı saran sisin ve beni çağıran karanlığın içinden geçmeye çalışıyorum, çünkü o bana bırakmanın ne kadar kolay olacağını fısıldıyor. Ama onları kurtarmak için hâlâ bir şans var, bu yüzden Cyrus'un onunla alay ettiğini duyana kadar savaşıyorum. Gözlerimi açtığımda Bay Andrews koca adamıma o kadar odaklanmıştı ki beni fark etmedi bile. Dudaklarımı yalayarak bir fikir bulmak için etrafıma bakıyorum. Tirbuşona ulaşamıyorum, henüz değil. Sandalyeden kalkmam gerek.

Bunu yapmanın tek yolu gürültü çıkarmak olacak ama umarım silahımı almak için bir anım olur. Kendimi hazırlayarak, gözlerimi ondan ayırmadan bir o yana bir bu yana sallanmaya başlıyorum. Henüz fark etmedi, bu yüzden sandalye devrilene kadar hızlanıyorum. Cyrus ben yere çarpıp sandalyeyi kırarken sesi bastırmak için bağırıyor ama o bunu duyuyor. Hay sikeyim. O bana doğru koşarken ellerimi kırık kolçaklardan çekiyorum.

"Ne yapıyorsun?"

Kotumu karıştırıyorum, uyuşmuş parmaklarım kanla kaplanıyor ve tam bana doğru uzanırken tirbuşonu kapıp göğsüne saplıyorum. Çığlık attı ve geriye düştü.

"Koş, bebeğim!" Cyrus bağılıyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyorum, tökezleyerek ayağa kalkıyorum. Başımdaki yaradan serbestçe kan akıyor, ama acıyı görmezden gelerek çılgınca bir şey arıyorum... herhangi bir şey...

Gözlerim silaha takılıyor ve ne yapmam gerektiğini biliyorum. Hareket ederken aniden kalp atışlarım yavaşlıyor. Bunu yapmak zorundayım. Onları kurtarmalıyım. Bu bana bağlı. Bu sefer ondan başka kimse ölmeyecek. Bana bir daha asla zarar veremeyecek. Silaha doğru yürüyorum, onu alıyorum, emniyetini kapatıyorum ve dönüyorum. Yerde yatıyor, yarasından kan akarken tirbuşonu çekip çıkarıyor.

Yaklaşıp, silahı kafasına doğrultarak önünde duruyorum. Donup kalıyor ve bana bakarken gözleri açılıyor.

"Bunu yapmayacaksın," diye alay ediyor.

"Bahse girmek ister misin?" Karşılık veriyorum ama tetiği çekip çekemeyeceğimden emin değilim. Ondan nefret ediyorum, tiksiniyorum. Hayatımı birçok kez mahvetti ve en çok korktuğum şey o, ama gerçekten birini öldürebilir miyim?

Zayıf. Çok zayıf.

Bu Meredith'in sesi.

Blair ayısı!

Lucas mı?

Sorun yok balkabağım, bunu yapabilirsin.

Baba?

Sesleri zihnimi doldururken Bay Andrews'un gözlerinin içine bakıyorum. İçten içe bunun sakatlığım için kötü bir işaret olduğunu biliyorum ama bir an için rahatlatıyor.

"Yapmayacaksın, o zaman hepsini öldürecekim ve başka seçeneğin kalmayacak.

Seni de
yangötürecekim."

Kırmızı, mavi,

yeşil. Kırmızı,

mavi, yeşil.

Kırmızı, mavi,

yeşil.

"Sen benimsin!" diye kükrüyor, ayağa kalkmaya çalışıyor. Renkleri siktir et. İşe yaramıyorlar.

Sadece onu durdurmak bunu düzeltecektir.

"Bana bir daha asla dokunamayacaksın!" Silahı daha sıkı kavrayarak bağıriyorum. "Bir daha olmaz. İsimlerini bile hatırlıyor musun?" Kaşlarını çatıyor ve ben de silahı kafasına dayıyorum. "Öldürdüğün arkadaşlarımdan isimleri," diye açıklıyorum.

"Onlar hiçbir şeydi!"

"Onlar masumdu! Onlar sizin öğrencilerinizdi! Onlar iyi, sevecen insanlardı! Sadece beni sevdikleri için öldüler! Onların isimleri!" Çılgılık atıyorum.

"Hatırlamıyorum!" diye itiraf ediyor.

"Seni lanet olası piç. Onların hayatlarını aldın, isimlerini hatırlayacaksın. Lucas." Namluyu tenine daha sert bastırıyorum. "Abigail, Cara, Jones ve Jack." Sonunda ağır ağır nefes alıyorum.

"Bebeğim, bizi çöz ve buna bir son verelim. Buna gerek yok," diyor Cyrus sakince, bana ulaşmaya çalışarak. "Ellerinde onun kanına ihtiyacın yok. Bunu yapabilirim. Bana izin ver. Seni seviyorum. Lütfen, bunu senin için yapmama izin ver."

Başımı salladım. "O benim geçmişim, benim iblisim."

"O zaman ," diye meydan okuyor. "Sensiz yaşayamam!" "O zaman öl," diyorum ateş ederken.

Geri tepme yüzünden elim geri çekiliyor ve atış o kadar gürültülü ki kulaklarım çınlıyor, ama kafası patlarken hiçbir şey hissetmiyorum. Üzerime kan yağıyor ama yine de hiçbir şey hissetmiyorum. Mutluluk yok, rahatlama yok.

Sadece boşluk.

Her şey bitti, o öldü.

Güvendeyiz.

Silahı bıraktım ve onlara döndüm. Beni sevgiyle izliyorlar. İğrenme yok, sadece hayatta olduğumuz ve iyi olduğum için rahatlama var. Dudaklarımı yalayarak her birinin bakışlarıyla buluşuyorum, sonra onları kurtarmak için onlara doğru sendelemeye çalışıyorum.

Yaşıyorlar.

Hayatta kaldılar ve geçmiş öldü. Her

şey bitti.

"Özür dilerim, seni seviyorum," diye mırıldanıyorum ve sonra onların endişeli bağırıışları arasında başımı yere çarparak düşüyorum.

Altmış Birinci Bölüm

Blair

Yavaşça uyanıyorum. Her şey sisli ama uçuyormuşum gibi hissediyorum. Uzun zamandır hiç olmadığım kadar iyi hissediyorum ama bir şeyler yanlış. Hafıza kırıntıları tuttuğum ellerimden tekrar tekrar kaçıyor. Mırıldanan sesler duyuyorum ama kim olduklarını ya da neden ağlama isteği uyandırdıklarını hatırlamak için onlara kilitlenemiyorum.

Onun yerine, tekrar sisin içine düşüyorum.

Sıcak bir yorganın soyulması gibi tekrar parçalandığında gözlerimi açıyorum. Görüşüm beyaz ve göz kırpmaya çalışırken bir anlığına kör oluyorum, bu eylem olması gerekenden daha fazla enerji harcıyor. Hareket etmeye çalışıyorum ama bir saniyeliğine yapamıyorum, sanki bedenim komutlarımı dinlemekte halsiz kalmış gibi.

Sonunda yanıt verdiğinde doğrulmaya çalışıyorum ama yapamıyorum, onun yerine başımı kaldırıyorum. Bray'i yanımda, başını yatağıma yaslamış uyurken elimi tutarken buluyorum. Sol tarafımda, Asher bir sandalyeye kıvrılmış, elinde bir çizim defteri var.

Elinde kalemler, göğsüne bastırılmış. Yatağın ucunda, karanlık ve yorgun gözlerle beni izleyen Cyrus.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum ve bu Bray'in bir feryatla doğrulmasına neden oluyor. Asher yanıma koşmadan önce neredeyse sandalyesinden düşüyordu ve ben gülmeye başlıyorum ama öksürükle son buluyor. Asher pipetli plastik bir bardak kapıyor ve Bray oturabilmem için beni kaldırıyor. Ben soğuk sıvıyı yudumlarken Cyrus arkamdaki yastıkları destekliyor.

"Çok fazla değil bebeğim," diye uyarıyor Cyrus ben arkama yaslanırken.

"Teşekkür ," diye fısıldıyorum, sesim kısık ama daha iyi, sonra kaşlarımı çatıyorum. Onları kontrol ediyorum. Hafif bir koku, buruşuk giysiler ve bitkin yüz hatları dışında iyi görünüyorlar. Çarpan kalbimi durduruyor ve nerede olduğumuzu merak ederek etrafıma bakıyorum. Ben de soruyorum.

Oda büyük, normal bir hastane odasından daha büyük. Şimdi düşünüyorum da, yatak da öyle ve etrafımdaki yatak takımları çok kalın, yumuşak ve rahat. Kirli beyaz duvarlar da yok, bunun yerine her yerde altın rengi resimlerle güzel bir taba rengi var. Sol tarafta kanepeler, sandalyeler ve şehir manzaralı pencerenin hemen altına yerleştirilmiş bir masadan oluşan bir oturma alanı bile var. Karşımda çok şık bir banyoya açılan açık bir kapı var. Bir otel süitine benziyor.

"Özel bir hastane," diye açıklıyor Cyrus.

"Kızımız için sadece en iyi bakım." Bray yastıklarımı ayarlayarak göz kırpmıyor. "Rahat mısın?"

Başımı sallıyorum ve geniş gözlerle etrafıma bakıyorum. Özel hastane mi? Zenginler nasıl yaşar.

Çiçekler, balonlar, çikolatalar ve sayamayacağım kadar çok kart her yeri kaplıyor. Önünde penis olan bir tanesi gözüme çarpıyor ve Lexi ile Allegra'dan geldiğini anlıyorum.

"Tomografi, röntgen, kan tahlili, bol miktarda serum ağrı kesici ve bir sürü başka şey yaptılar," diye bilgilendiriyor Cyrus beni. "İyileşmesi gereken küçük bir kırık ve saldırı sırasında oluşan yara dışında fiziksel olarak iyisin." 'Fiziksel olarak' diye eklemesi beni irkiltiyor. "Faye iyi, bazı motorcularla birlikte ve Allegra ile arkadaşın Lexi hâlâ bekleme odasındalar. Onları eve göndermeye çalıştık ama gitmediler. Onları görmek zorunda değilsin."

Asher bana bir içki daha ikram edip ben yudumlarken bardağı tutarken, "Hayır, sorun değil," diye mırıldanıyorum.

Cyrus elimi sıkarak, "Polis de seninle konuşmak istiyor, ama ben söyleyene kadar olmaz," diyor. "Sadece sen hazır olduğunda, bir an önce değil."

Başımı sallıyorum ve dudaklarımı ıslatarak yutkunuyorum. "Gerçekten öldü mü?"

Bray gülümseyene kadar soru sessizlikte ağır ağır asılı kalır. "O gerçekten öldü. Polisin geldiğini duyunca kendini öldürmüş gibi gösterdik."

"Polis mi?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Faye size ulaşmaya çalışıyordu. Ulaşamayınca ve bize de ulaşamayınca panikledi. Bütün motorcu kulübünü ve polis gücünü topladı."

"İşte benim kızım." Sırıtiyorum ama kısa sürede kayboluyor. "Hapse mi gireceğim?"

"Ne?" Asher soruyor.

"Onu öldürdüğün için mi?"

"Hayır, hiçbir kanıt bulamayacaklar. İntihar olduğuna karar verdiler. Ayrıca, insan avı bittiği ve bir seri katili durdurduklarını rapor edebilecekleri için mutlular, bu yüzden gerçekten araştırarak kadar umursamıyorlar. Gerçek şu ki bebeğim, sen iyisin," diye söz veriyor Cyrus.

"Ya sen?" Gözlerimi onların üzerinde gezdiriyorum. Cyrus kötü görünüyor. Gözleri kararmış, kırık burnu sargılı ve yanağı gazlı bezle kaplı. Asher bir omzunu tutuyor ve Bray'in elleri bandajlı.

"Daha kötülerini de yaşadık," diye söz veriyor Asher. "Hepimiz iyi olacağız. Cyrus'un güzel yüzünde yeni bir yara izi dışında kalıcı bir hasar yok."

Gülmekten kendimi alamıyorum ve Bray elimi öperken huysuz Cyrus bile sırtıyor.

Tam o sırada kapı çalınıyor ve bir doktor, bir hemşire ve kendisini hastane CEO'su olarak tanıtan takım elbiseli bir kadınla birlikte aceleyle içeri giriyor. Doktor bakım planımı açıklıyor ama açıkçası ben hiçbir şey duymuyorum. Çok bunalmış durumdayım ve neyse ki onlar da bunu fark edip izin istiyorlar.

Bray bana yemek getiriyor, Cyrus bana yemek yediriyor ve Asher bana eşlik ediyor, sonra kapı bir kez daha çalınıyor ve tanıdık bir kafa kapıdan bakıp beni fark ediyor ve içeri dalıyor.

"Blair!" Faye kendini bana doğru fırlattı.

Homurdanıyorum ama kollarımı ona doluyorum, o konuşurken başımı omzuna gömüyorum, sesi saçlarımla boğuluyorum.

Geri çekildiğinde ağlıyordu. "Çok endişelendim, seni pislik! Bunu bir daha asla yapma." Omzuma vuruyor ve Cyrus homurdanıyor ama başını çevirip ona ters ters bakıyor. "Cyrus Crew, kapa çeneni. O benim kız kardeşim, seni pislik."

Ağzı kapanıyor ve gülmekten kendimi alamıyorum. Omzunun üzerinden bakıyorum ve Faye'in aksine içeri davet edilmeyi bekleyen diğerlerinin orada toplandığını görüyorum. Allegra ve Lexi ön taraftalar ve ben onlara sırtınca aceleyle içeri giriyorlar. Faye hareket ediyor, böylece bana sarılabiliyorlar.

Allegra yüzümü kavıyor ve gözlerime bakarak, "Sen çılgın bir kaltaksın. İyi olmana sevindim, sensiz hayat çok sıkıcı olurdu."

Lexi onu tokatlıyor ve yanağımdan öpüyor. "İyi olduğun için çok mutluyum. Seni özledik." Adamlarıma bakıyor ve göz kırpmıyor. "Sizinle resmen tanıştığıma memnun oldum."

Jay, Prez ve diğer motorcular dışarıda kalıyor ama bana başlarıyla selam veriyorlar. Ekip arkadaşlarım için yerlerini bırakıp köşeye çekiliyor ve bir yandan beni dikkatle izlerken bir yandan da kızlarımla biraz vakit geçirmeme izin veriyorlar. Hiçbir şey ve her şey hakkında konuşuyoruz - açıkça aklımı boktan uzak tutmaya çalışıyorlar. Allegra ve Lexi Faye'i kulüp gecelerimin hikâyeleriyle eğlendiriyor, Faye de bu iyiliğe parti hikâyeleriyle karşılık veriyor. Dışarıdan gülümsüyorum ama içim acıyor.

Bunu gördüklerini biliyorum, ama beni zorlamayacak kadar iyi tanıyorlar, bunun yerine burada olduklarını gösteriyorlar, Cyrus onları kovana kadar bana destek veriyorlar. Dinleneceğime ve arayacağıma söz veriyorum ve Faye Cyrus'un yüzüne bakarak onu işaret ediyor.

"Bu seferlik beni tartaklamana izin vereceğim ama gitmiyorum. Bekleme odasında olacağım. Benden bu kadar kolay kurtulabileceğini sanma. O yataktaki benim kız kardeşim, o yüzden siktir git ve bir duş al. Leş gibi kokuyorsun, acınacak haldesin." Saçlarını savurdu, bana bir öpücük gönderdi ve kapıdan fırladı. Motorcular kraliçeleriymiş gibi onun için ayrılıyor.

Elimde olmadan öksürene kadar gülüyorum, gözlerimden yaşlar akıyor.

Sonunda, Faye'in yönlendirmeleri sayesinde sırayla duş alıyorlar. Hepsi bana eşlik ediyor, televizyonu gösteriyorlar, uyurken bana sarılıyorlar ve sadece yanımda oluyorlar. Gün çabuk geçiyor ve akşam olduğunda kendimi çok daha iyi hissediyorum ama doktor emin olmak için beni bir gece daha tutmak istiyor.

Çay için bana daha önce yediğim her şeyden daha iyi olan üç çeşit yemek veriliyor ve yemek için masaya oturuyoruz. Onlar birbirlerine takılırken ben gülümsüyorum. Daha sonra dinlenmem için beni yatağa geri götürüyorlar ve etrafımı sararak bir film izletiyorlar ve buna aile zamanı diyorlar.

Bütün gün iyiydim, tek bir damla gözyaşı dökmedim ama için endişeleniyorum. Bunu atlatırsam gerçekten yaşayacağıma dair kendime söz verdim ve bunu gerçekten istiyorum, ama ne zaman?

Gece çökerken bana sarılırlar. Onlar yatağın etrafında uyurken, ben pencereden dışarı bakıp yıldızları izliyorum. Bu, onun için endişelenmek zorunda kalmayacağım ilk gece. Kendi ellerimle öldü, asla geri gelmeyecek ve acaba bu bana kabuslarımdan kurtulma özgürlüğü verecek mi? Bilmiyorum, ama sanki her şey sonunda beni yakalıyor.

Hıçkırıklarımı bastırmak için dizlerimi göğsüme çekip yüzümü onlara bastırmadan önce sessizce ağlamaya çalışıyorum ama pek başarılı olamamış olmalıyım çünkü kollar beni sarıyor.

"Şşş, iyisin," diye mırıldanıyor Bray.

"Biz buradayız," diye yatıştırıyor

Asher.

"Seni bırakmayacağız. Geri kalan her şey düzeltilebilir, bebeğim. Bırak içindekileri döksün," diye ekliyor Cyrus.

Yüzümü elbiseme sildim. "Bu çok aptalca. Hayatta kaldık, iyiyiz ve onun öldüğüne ya da tetiği benim çektiğime üzülmiyorum. Gittiğim için üzgünüm, ama bu... Meredith. Aptalca, biliyorum. Ondan nefret ederdim. Korkunç bir insandı, belki her zaman değil ama son zamanlarda..."

Asher, "O hâlâ senin annendi," diyor ve onu anlayacak biri varsa o da Asher. "Onun için ağlamak, yasını tutmak sorun değil."

Bray, "Üzgün olmakta bir sorun yok," diye katılıyor.

Başımı sallıyorum ve Cyrus beni öpmek için eğiliyor. Bütün gün ilk kez öpüşüyorlar ve dudakları tenimle buluşana kadar bu temasa ihtiyacım olduğunu bile bilmiyordum. Bu bana gerçekten iyi olduklarını ve beni affettiklerini hissettiriyor. Aynı zamanda yepyeni bir gözyaşı dalgası başlatıyor ve tüm bunlar boyunca bana sarılıyorlar.

Sabaha kadar böyle kalıyoruz ve güneş doğup gözyaşlarım kurduğunda, bir daha annem ya da Bay Andrews için ağlamayacağımı biliyorum.

Bitti ve hayatımızın geri kalanına başlama zamanı geldi. Birlikte.

Bölüm Altmış İki

Asher

Ertesi gün, meraklı gazetecilerden kaçınmak için hastanenin arka girişini kullanarak Blair'i eve getiriyoruz. Şehrin en zengin adamları olan Crew olarak bazen bir haber yakalıyoruz ama Blair'inki sosyal medyada patladı. İnsanlar polise yardım etmediği için kızgın. Basın her şeyi bilmiyor ama Blair'in fotoğrafını çekmek isteyecek kadarını biliyor ve biz de onu bundan korumaya kararlıyız.

Onu eve getirdiğimizde, zayıf olmadığını söyleyerek bizi terslese de, dinlenmesi için oturma odasına yerleştiriyoruz. Yine de her yerin çiçeklerle ve hediyelerle kaplı olduğunu görmek onu gülümsetiyor - bazıları bizden, bazıları iş yerinden, bazıları da tanıdığı insanlardan.

"Popüler bir kadınsın," diye şaka yapıyorum onu yatırıp yanına otururken, gözlerini devirmesine neden oluyorum. "Bizi şımart," diye yalvarıyorum, ona izin verirse muhtemelen bugün işe geri döneceğini biliyorum. İşte sana Blair.

"Peki," diye mırıldanıyor ve bana doğru eğiliyor.

Cyrus içeri giriyor ve başını salladığında, haklı olduğumuzu bilerek iç çekiyorum.

Blair de. Bray, Cyrus'un hemen arkasındadır ve sert bir yüz ifadesiyle onun önünde otururlar. "Ne?" diye soruyor, panik içinde doğruluyor.

"Şşş, sorun yok," diye söz veriyorum, onu nazikçe geri çekiyor ve başını öpüyorum.

"Arayan polis şefiydi. Sen hastanedeysen Asher'a söylediğin bir şeyi düşündük ve o polis memuru hakkında endişelerimiz vardı. Çok fazla etrafta dolaşıyordu ve Bay Andrews'un yardım almış olması gerekiyordu." Onun adını duyunca irkildi ama başını salladı. "Polisin bu kadar dikkatinden kaçmasının başka bir yolu yoktu. Görünüşe göre haklıymışız."

"Ne dediler?" diye soruyor usulca, şaşırmamış ama kesinlikle üzölmüş.

"Onu senin önsezin üzerine tutukladılar. Görünüşe göre iş başında içki içtiği ve meydan okuduğu için zaten uzaklaştırılmıştı ama tekrar içeri girmenin yolunu bulmuştu. Evinde senin resimlerini buldular, hem de bir sürü. Görünüşe göre onları çekmeye yardım etmiş. Ama onunla görüşüp durumun ciddiyetini anlattıklarında gerçeği itiraf etmiş. Bay Andrews onu işe almış. Görünüşe göre kardeşi hapishanede çalışıyormuş ve Bay Andrews onun para sıkıntısı çektiğini söylediğini duymuş. Bay Andrews ona paramızı teklif etmiş, ona yardım ederse alacağını söylemiş. Ayrıca Meredith'in ölümünden sonra devriyeyi iptal etmiş ve kendisinin devralacağını söylemiş. Bu şekilde polise haber vermeden içeri girdi. Onu korumaya ve seni izlemeye yardım etti. Üzgünüm, Blair. Her zaman orada olmasının bir nedeni vardı. Seni yalnız ve uzak tutmaya çalışıyordu. Bizi gerçekten araştırırken çektiği bazı resimleri de sana zarar vermek için kullanmıştı - özellikle Bray'in resmini."

"Siktir," diye mırıldanıyor. "Ama sanırım bu mantıklı."

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, onu kendime yakın tutarak.

"Ona ne olacak?" diye soruyor, beni daha da yakın tutarak.

"İşini kaybetti ve büyük olasılıkla adam kaçırmaya teşebbüs, cinayet, dolandırıcılık, rüşvet alma ve üzerine atabilecekleri başka her şey için hapse girecek."

Başını sallıyor, nefesini üflemeden önce bir süre beni izliyor. "Sonunda bitti o zaman."

"Öyle, aşkım," diye söz veriyorum. "Şu anda odaklanman gereken tek şey iyileşmek."

"Polis istemiyor mu-" Bray öne doğru eğilip arsız bir sırıtışla ağzını kapatınca sorusu yarıda kesiliyor.

"Bekleyebilirler. Bizi kızdırmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlar. Onlarla hazır olduğunuzda konuşacaksınız, bir dakika önce değil ve kendinizi rahat hissettiğiniz yerde. Ama şimdilik Asher haklı. Dinlen, iyileş."

Dudağını ısırarak başını sallıyor. "Söylemem gereken bir şey var." Ayağa kalkarken hepimiz onu dikkatle izliyoruz. "Ben de geri geliyordum-"

"Bebeğim, buna ihtiyacın yok-"

"Biliyorum," diye araya giriyor. "Hepinizi incittim, özür dilerim. Sizi koruduğumu sanıyordum." Bray'e bakar. "Aldatmadığımı biliyorum." Bray'in gözleri yaşlarla dolarken, sanki bunu duymaya ihtiyacı varmış gibi söner.

"Tanrıya şükür. Yemin ben-"

"Biliyorum, bebeğim." Hüzünle gülümsüyor. "Sanırım o anda bile biliyordum ama kaçmak için kullandım. Yapabileceğim tek yol buydu ve Meredith'in ölümüyle birlikte sağlıklı düşünemiyordum. Ayrılıp seni koruyabileceğimi ve onun da beni takip edeceğini düşündüm. Yanılmışım. Sana bunu söylemek için geri geldim, özür dilemek için... seni sevdiğimi söylemek için."

Donup kaldım. Onu öldürmeden önceki anda bunu söylediğini duymuştum ama sadece duygu yoğunluğundan kaynaklandığını düşünmüştüm. "Emin misin?"

"Eminim." Bana gülümseyerek bakıyor. "Seni seviyorum, eğer beni hâlâ kabul edersen."

"Bir söyle," diyor Cyrus, kızın dikkatini kendisine çekerek. "Ne? Seni seviyorum."

Yutkunuyor, gözleri buğulanıyor. "Yine," diye yavaşça homurdanıyor.

Eğilerek onun çenesini kavırıyor. "Seni seviyorum, seni pislik."

Adam inliyor ve onu sertçe öpüyor. "Ben de seni seviyorum, seni inatçı velet."

Uzaklaşarak Bray'e bakar. "Ben de seni seviyorum, Bray. Bir daha asla ayrılmayacağıma söz veriyorum. Hepiniz ömür boyu bana bağlısınız."

"Tanrıya şükür." Sırıttıyor. "Cyrus'a benimle birlikte başka kim zorbalık yapabilir ki?"

"Ya da ilham perim olur musun?" Çenesini yukarı kaldırıyorum ve onu usulca öpüyorum. "Seni seviyorum, benim mükemmel resmim."

Bray onun yanına oturuyor, başını çeviriyor ve onu da öpüyor. "Seni sonsuza dek seviyorum, tüm örtüleri çaldığında bile."

Gülüyor, yanağına bir ahududu üflemeden önce onu öperken göğsünü şapırdatıyor. "Şimdi Cyrus gidip bize yemek hazırlasın ve birlikte tembellik yapalım."

"Neden ben?" diye soruyor.

Bray ona doğru eğilir ve bir şeyler fısıldar. Cyrus'a dönüp somurtuyor. "Lütfen Cy, acıktım."

Gözleri kısılır ve Bray'i işaret eder. "Ne yaptığınızı biliyorum. İşe yaramasının tek nedeni kızın çok tatlı olması." Mutfığa kadar homurdanarak gitti. Bray, Blair ve ben bir kahkaha patlatmadan önce bakışlarımızı paylaşıyoruz.

Onu tekrar öptükten ve onu sevdiğini söylemeye zorladıktan sonra, ben ona daha da sokulurken Bray film izlemek için ayağa kalkıyor. Bana usulca gülümsüyor ve gözleri mutlulukla parlıyor. Hiç bu kadar güzel görünmemişti. Bu anı yakalamak için bir tabloya ya da kaleme ihtiyacım yok. Kız arkadaşımın beni sevdiğini ve hayatımın geri kalanında sonsuza kadar benimle olacağını söylediği anı hatırlayacağım.

"Seni sonsuza dek seviyorum," diye mırıldanıyorum, yanağını okşayarak. Dokunuşuma doğru eğiliyor ve gözlerini kapatıyor.

"Seni seviyorum," diye söz veriyor.

Bray

Ondan beni tekrar sevdiğini söylemesini istemekten kendimi alamıyorum. Bunu tatlı ve sabırlı bir şekilde söylemesi, bir zamanlar kırık olan kalbimin iyileşmesini ve eskisinden daha iyi olmasını sağlıyor. Blair hepimizi yeniden bir araya getirdi ve kendimizin daha iyi versiyonları haline getirdi, ama bundan daha fazlası, kırık parçalarımızı da aynı derecede seviyor. Bizimle birlikte gölgelerde yaşıyor. Gülüyor, ağlıyor ve kutluyor. En önemlisi de? Ailemizin içine yerleşti. Önceden bir boşluk vardı ve artık bunun onun için olduğunu biliyoruz.

Ertesi gün kendini daha güçlü hissediyor, biz de birlikte egzersiz yapıyoruz. Üzgün görünüyordu ve iyi uyuyamamıştı ama bunu sorduğumda bana iyi olduğunu söyledi. Tipik egzersiz dışında başka bir şeyden dolayı terlediği egzersizden sonra, Asher resim çizerken, Cyrus çalışırken ve ben onu izlerken bizimle masada oturuyor.

Birden sesi havayı yarıyor. "Ben hazırım."

Asher ve Cyrus'un kafaları aynı anda kalkıyor ve şaşkınlıkla göz kırpmıyorlar ama ben onun ne demek istediğini anlıyorum ve telefonumu alıyorum.

"Polisle konuşmaya hazırım," diye açıklıyor.

Cyrus iç geçiriyor ama ben mesajı çoktan göndermiştim. "Tamam, biz hep burada olacağız. Unutma, kendini rahatsız hissedersen bitiririz."

"Tamam, benimle orada olmanı istiyorum," diyor ellerimizi uzatarak. "Bir kez yaptığımda... Sonunda bitecek, anlıyor musun? Sonunda hayatıma edebilirim. Sonunda özgür olabilirim... seninle."

"Bize açıklama yapmak zorunda değilsin," diyorum gülümseyerek. "Ama bunu yaptığina sevindik. Hadi şu işi bitirelim ve sonra Asher'a az önce bana dilinle yaptığın şeyi gösterebilirsin." O sırtırken ben de göz kırpıyorum.

"Dil, ha? Lanet olsun. Şimdi polislerle konuşmamız gerektiğine emin misin?" Adam ayağa kalkar ve kadın güler, zaten bu yüzden yapmıştır.

Polisin gelmesi uzun sürmedi. Masada oturuyoruz, üçümüz de Blair'in yanındayız, ona sorular soruyorlar ve ifadesini alıyorlar. Onu üzebilecek bir soru sordukları her seferinde gözleri bize kaydığı için gergin olduklarını hissedebiliyorum. Üzerimizdeki baskıyı biliyorlar ve işlerini riske atmak istemiyorlar ama yapmaları gerekeni yaptıklarını anlıyoruz ve Blair söylemediği sürece onun halletmesine izin vereceğiz.

"Sadece birkaç soru daha, Bayan... Crew." Yaşlı beyefendi öksürüyor. "Bay Andrews'u açıklananların dışında hiç teşvik ettiniz mi veya onunla etkileşime geçtiniz mi?"

"Hayır," diye öfkeyle tersledi.

"Bir sorum daha var, sadece bir tane, söz veriyorum," diye soruyor yanındaki genç kadın. "Gerçekten kendini öldürdü mü?"

Daha uzun oturuyor, ifadesi değişmiyor. "Bana sahip olamayacağını anladıktan sonra oldu."

Dudaklarını içeri çekerek başını sallıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm, deliydi." Sonra ayağa kalkıyor ve Blair'in elini sıkıyor. "Zaman ayırdığınız ve dürüstlüğünüz için teşekkür ederim. Tekrar söylüyorum, bu olay yaşandığı için gerçekten üzgünüz ve şahsen polis teşkilatının başarısızlığı için özür dilemek istiyorum."

"Miranda," diye tersliyor yaşlı adam ama Miranda gözlerini Blair'e diyor ve devam ediyor.

"Bunu gerçekten söylüyorum. Seni dinlemeliydik, daha iyi korumalıydık. İşler asla bu noktaya gelmemeliydi. Bu bizim hatamız ve umarım bir gün bizi affedersin ve eğer izin verirsen... kendini de affedersin." Bu veda sözleriyle birlikte oradan ayrılır. Diğer polis peşinden koşmadan önce gülümsüyor, şüphesiz onu azarlamak için, ama özür dilemekte haklıydı. Her şeyi berbat etmişlerdi. Bu hatayı kabullenmişti ve önemli olan da buydu.

Blair iç çeker, yığılır. "Sanırım bitti o zaman."

"Öyle," diye teklif ediyorum, elini öperek. "Her şey bitti, Blair."

"Bitti," diye tekrarlıyor ve bana bakıyor, yüz ifadesi duyguların karışımı. "Mutlu olmak istiyorum ve bir parçam da mutlu ama tek düşündüğüm olan biten her şey. Umarım bunlar geride kalır." Ayağa kalkıp uzaklaşıyor ve hepimizi onu endişeyle izlemeye bırakıyor.

O gitmiş olabilir ama bu geride bıraktığı anıların da gittiği anlamına gelmiyor. Onlarla nasıl başa çıkacağını sadece zaman gösterecek. İyileşme süreci daha yeni başlıyor, ancak biz her zaman burada olacağız, ona yardım etmeye, onu sevmeye hazır olacağız.

Ailesi.

Cyrus

Blair polisle konuştuktan sonra mesafeli davranıyor, biz de onu biraz rahat bırakıyoruz. Sanki onlarla konuşmak her şeyi çok daha gerçek hale getirmiş gibi, olan her şeyi yeniden işliyor.

Bize ihtiyacı olursa diye yakınında duruyoruz. Ben bisikletler üzerinde çalışıyorum, Asher boya yapıyor ve Bray onu neşelendirmek için küçük bir hizmetçi kıyafetiyle temizlik yapıyor, ancak evin içinde dolaşan bir hayalet gibi. Bu bizi endişelendiriyor, orası kesin. Doktor onu kontrol etmeye geliyor ve iyileşmesinin iyi olduğunu söylüyor. Hatta dikişlerini alıyor ve ilaçlarını azaltıyor ama o gittikten sonra sessizce tekrar yatağına dönüyor.

Nefret ediyorum. Çaresiz hissediyorum.

Yemek yediğinden emin oluyorum. Banyo yapmasına ve rahat kıyafetler seçmesine yardım ediyorum. Onu gülümsetmeye ve güldürmeye çalışıyorum ama nafiye.

Kızımızın mücadelesini izliyorum. Fiziksel olarak iyileşiyor ama zihinsel olarak sanmıyorum. Doktorun verdiği ilaçlara rağmen zar zor uyuyor ve ağlayarak ya da çılgılık atarak uyanıyor. Küçük seslerde sıcıyor ve hep çok uzaklara bakıyor. İyileşmesinin bir gecede olmayacağını biliyorum ama bizimle konuşmuyor ve bence... Bence duygularıyla başa çıkmak için biriyle konuşmaya ihtiyacı var. Keşke bize sırtını dayasa ama belki de şu anda bunu yapamayacağını hissediyor ve her ne kadar acı verse de, yardım edenin ben olmayacağım anlamına gelse bile bunu düzeltmek isteyecek kadar onu seviyorum.

Bu yüzden bir kez olsun kıskanç, sahiplenici bir pislik olmak yerine, telefonumu çıkardım ve güvenebileceği diğer tek kişiyi arayıp ondan yardım istedim.

Faye.

Bölüm Altmış Üç

Blair

Çarşaflar çeneme kadar çekilmiş halde pencereye bakarak ağır bir iç çekiyorum. Bir an için gözlerimi kapatıyorum, kendimi toparlamam gerektiğini biliyorum. Çocuklar endişeleniyor.

Adam öldü, Tanrı aşkına, ve polis memuru tutuklandı. Bu bitti.

Peki neden bu kadar üzgünüm? Ve kızgın? Ve endişeliyim?

Duygularım çok fazla ve nedenini bile bilmiyorum. Sanki ama bu aptalca, değil mi?

Kapı çatırdayarak açılıyor ve Cyrus, Bray ya da Asher'ı bekleyerek irkiliyorum. Beni kontrol etmeye devam ediyorlar, açıkça yardım etmek istiyorlar ama nasıl yapabileceklerini bilmiyorum. "Ben iyiyim."

"Hayır, değilsin amına koyayım." Faye homurdanıyor ve ben şaşkınlıkla doğrulduğumda kapının kapandığını duyuyorum.

"Yalnızlık kalelerine girmene izin mi verdiler?" Yatakta oturmuş, onların bana baktığı endişeli gözlerle beni izlerken şaka yapıyorum.

"Bu seferlik bir istisna yaptılar." Göz kırıyor. "Sorun nedir?" "Hiçbir şey," diye cevap veriyorum otomatik olarak.

"Yalancı." Sırıttırıyor ve elimi tutuyor. "Konuş benimle bebeğim ya da sana açılabilceğin birini bulmama izin ver. Bunu içinde tutamazsın."

"Ben iyiyim, sadece... Siktir, bilmiyorum, Faye. İyi değilim ama nedenini bilmiyorum. Bu çok aptalca!" Ellerimi havaya kaldırıp yatak başlığına yaslanarak bağıriyorum.

"Bebeğim, bunca zamandır hayatta kalma modunda olduğunu hiç düşündün mü? İlk olaydan bu yana durmadın, kendine izin vermedin... hissetmedin, yas tutmadın ya da duygularının açığa çıkmasına izin vermedin. Belki de artık kesin olarak bittiğini bildiğiniz için, hepsi yüzeye çıkıyor ve onları çok uzun süre geride tuttuğunuz için çok güçlüler. Tekrar bir araya gelmek için kırılmanız ve sonra yolunuza devam etmeniz gerekir, aksi takdirde asla daha iyi olamazsınız. Olanları asla gerçekten unutamayacaksınız ve buna ihtiyacınız var. Bunu kabul etmeli, bunun hakkında konuşmalı, üzülmeli, kızmalı, gerekirse dehşete düşmelisiniz. Her şeyi bırakmanın zamanı geldi, Blair. Her şeyi geride bırakma zamanı. Seni seven üç erkeğin, bana kalırsa harika bir en iyi arkadaşın, inanılmaz bir işin ve dört gözle bekleyeceğin her şeyin var. Ama hâlâ geçmişte yaşarken nasıl heyecanlanabilirsin ki?"

"Ne zaman bu kadar akıllı oldun?" Sırt üstü dönerek inliyorum. "Endişelendiklerini biliyorum. Onlara sorunun ne olduğunu açıklamaya başlayamam bile çünkü bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum. Sadece hissediyorum..."

"Kafan mı karıştı? Her şey mi? Hiç şaşırmadım. İyileşme düz bir çizgi değildir bebeğim, ama burada başlar. Benimle konuş, bunu birlikte yapabiliriz ve hazır olduğunda onlar da seni dinleyecektir. Senin için her şeyi yaparlar, sen de onlar için. Hayatta kaldın Blair, hepiniz hayatta kaldınız. İyisiniz."

Neden bilmiyorum ama bunu onun dudaklarından duymak sonunda beni patlatıyor. Ağlıyorum ve duygularım bir baraj gibi içimden taşıyor.

"Ah, bebeğim." Beni kollarına çekiyor ve omzuna yaslanıp hıçkırığa hıçkırığa ağlarken bana sarılıyor. Bu kez Meredith ya da Lucas ve arkadaşlarım için değil, kendim için ağlıyorum.

Yaşadıklarımın sonu.

Ve daha sonra bittiğinde, onun haklı olduğunu anladım. Kendimi daha iyi, temizlenmiş hissediyorum.

Asla eskisi gibi bir kız olamayacağım ama sorun değil. Çok şey atlattım, çok şey kaybettim ama aynı zamanda çok şey de kazandım ve şimdi nihayet yeniden yaşama zamanı.

Birkaç hafta geçti ve birlikte iyileşmeye başladık, zamanımızı her şeyi düzenleyerek geçirdik. İşe dönüyorum ve çocuklar bundan nefret etseler de destekliyorlar. Bu, sürekli olarak beni her yerde takip ettikleri anlamına geliyor. Yani sürekli. Onlardan kaçamıyorum. Görünüşe göre ölümle burun buruna geldikten sonra iyileşen tek kişi ben değilim. Dudaklarımı büzerek kırmızı rujumu bitiriyorum ve banyo aynasında kendime bir öpücük konduruyorum. Bugün iş için makyajımı evde yapmaya karar verdim.

Arkama baktığımda Asher'ın kapı aralığında durmuş, dar şortum ve atletimle beni izlediğini görüyorum. "Kalamayacağına emin misin?" diye flört ediyor.

"Hayır, geride dur. Yine geç kalamam." İçeri girip beni kucağına alıp tezgâhın üzerine oturtuyor ve yüzümü okşayarak beni sevgiyle izlerken sırtıyıyorum.

"Tamam. Bu gece orada olmayacağız, yapacak işlerimiz var ama Jay geliyor-"

"Ben iyiyim-"

Sırıtarak ağzımı kapatıyor. "Aş artık bunu."

Homurdanarak başımı geri çektim. "Tamam, ama beni her gün her dakika izleyemeyeceğini biliyorsun."

"İddiaya var mısın?" diye takılıyor, uzaklaşmadan önce bir öpücük konduruyor. Zıplayarak aşağı iniyorum, yaklaşıyorum, çıplak göğsünü okşuyorum, sonra eğilip göğüs kafesini öpüyorum, tam kalbinin üzerinden, kırmızı rujum tenini boyuyor.

"Beni kolladığın için minnettarım ama iyi olacağım," diye ısrar ediyorum, çantamı alıp el sallayarak veda . Bir haftadan beri ilk kez işe arabayla gitmeme izin veriyorlar. Belki de sonunda ipucunu alıyorlar.

Oraya vardığımda Jay, Prez ve diğer dört motorcuyu kalabalıkta görünce yanıldığını anlıyorum. İnleyerek gözlerimi deviriyorum ve arka tarafa doğru ilerlerken yolda Serina'ya rastlıyorum.

"Biliyor musun, sen iş için iyisin. Tüm o motorcular..."

"Onları cesaretlendirme." Onu işaret ediyorum, beni selamlayıp bir sonraki gösteriyi sunmak üzere dışarı çıkarken gülmesine neden oluyorum.

Lexi ve Allegra bu gece çalışıyorlar ve ben soyunma odasına girdiğimde hemen yanıma geliyorlar. "Kızım, duydun mu?" Allegra gözlerini deviren Lexi'yi dürtüyor. "Lexi kendine bir baba bulmuş."

"Sapıkça." Göz kırıyorum. "Gümüş tilki mi?

Bu resmi mi?" "Siktir, onu gördün mü?"

İnliyor.

"Kaltak, seni bir şahin gibi izledi. Ya seni öldürüp yiyeceğini ya da sadece yiyeceğini düşündüm. Sanırım hangisi olduğunu biliyorum," diye takılıyorum ve yanakları kızarıırken bana tokat atıyor.

"Sırada, şarkı söyleyen meleşimiz Lexi var!"

"Bu benim. Haftaya görüşür müyüz?" diye sesleniyor sahneye doğru koşarken.

"Tamamdır, iyi şanslar!" Eşyalarımı tuvalet masama bırakıp ilk kıyafetimi alırken arkasından bağıyorum.

Allegra korsemi bağlamama yardım ederken, "Sanırım şimdi tek yapmamız gereken seni bağlamak," diye takılıyorum.

Homurdanıyor. "Hiç şansım yok. Hayatım boyunca yalnız yaşadım, çok teşekkür ederim. Yürüyerek evlilik yapıyorum," diye cevap veriyor ve daha önce de aynı şeyi söylemişti.

"Uh-huh, sadece bir gece için, seni anlıyorum. Ben de... onlarla tanışana kadar." Şapkamı alıp çağrılmayı beklerken göz kırıyorum. "Asla bilemezsin, hayatın seninle dalga geçmek için komik bir yolu var."

"Nefesini tutma. Şimdi git o seksi kıçını salla." Ben gülüp kanatlara doğru giderken o beni tokatlıyor.

Lexi'nin solosunun solmasını bekliyorum, sonra ışıklar iniyor ve o piyanoya oturmak ve ben dans ederken şarkı söylemek için yana doğru hareket ederken sahneye koşuyorum. Nedense içimi bir gerginlik kaplıyor. Artık korkacak bir şeyim yok, ama karanlıkta durup beklerken beni tüketiyorlar. Her zamanki ilahim kafamı dolduruyor.

Kırmızı, mavi, yeşil...

Hayır, zaten hiç işe yaramadı. Belki de değişim zamanı gelmiştir. Cyrus, Asher, Bray.

İsimleri içimden zikrederken gülümsememe neden oluyor ve sinirlerim kayboluyor. Kalbim içimdeki geri sayımla aynı anda atıyor ve tam ritim patlayıp ışıklar yandığında başımı yukarı kaldırıyorum, yüzümde boğucu bir gülümseme var.

Kendimi şarkının içinde kaybederek dans ediyorum ve uzun zamandır ilk kez hareketlerimde acı beni takip etmiyor. Hayır, bu dans mutlu ve gelecek için heyecan dolu, sevgi ve kahkaha dolu. Ben onları ayağa kaldırıp onlarla dans ederken kalabalık alkışlıyor ve çılgık atıyor

dönüp duruyorum. Bittiğinde sahnenin ortasında duruyorum, kollarımı iki yana açmış sırtıyorum. Onlar alkışlarken kalbim hızla çarpıyor ve geleceğimin parlak olduğunu biliyorum.

Sabırsızlanıyorum.

Bölüm Altmış Dört

Blair

Crew beni işten bile almadı, garip. Eve döndüğümde dairenin ışıkları kapalıydı ve endişeli bir şekilde girişte oyalanıyordum. Etrafıma bakarken yerde bir şey görüyorum ve bir an için çiçek olduğunu düşünüyorum, ta ki iz bırakarak uzaklaşan bir dizi küçük çizim olduğunu fark edene kadar. Gözlerim mutfağın üzerindeki, Asher'la birlikte yaptığımız devasa tabloya kilitleniyor ve onun gururla sergilendiğini görünce, sanatçı oğlumla aramızda derin ve karanlık bir sır barındırdığını bildiğim için içim ısınıyor.

Sırtarak çantamı bırakıyorum ve ilk fotoğrafı alıyorum.

Lokantadaki o anın fotoğrafı.

Bir sonraki, kulüpteki ilk geceden.

Elime aldığım her resim başka bir an, aşk hikayemizdeki bir enstantane.

Ve bu beni onlara götürüyor.

Yatak odamdalar, ancak Şimdi duvarın çoğunu kaplayan dev bir yatak var ve yatağın üzerinde, etrafında bir kalp olan 'Crew' kelimesi yazılı. Bray çıplak ayaklı bir kot pantolon ve düğmeli bir gömlekle, Asher yırtık bir kot pantolon ve hala boyayla kaplı bir atlele, Cyrus ise her zamanki gibi siyah bir kot pantolon ve siyah bir gömlekle yatağın önünde duruyorlar. Hepsi gergin görünüyor.

Hep bir ağızdan "Seni seviyoruz" diyorlar ve birbirlerine bir bakış attıktan sonra gömleklerini çıkarıyorlar.

"Böyle bir parti olduğunu bilmiyordum, izin verin yetişeyim," diye başlıyorum, çıkarmaya hazırım ama sonra görüyorum. Düşük ışıktaki bir dakikamı aldı ama üçünün de kalbinin tam üzerinde öpücüğüm - daha önce Asher'ı işaretlediğim gibi kırmızı dudaklarım - ve altında siyah el yazısıyla yazılmış, tepesinde bir taç olan 'Sevgilim' kelimesi var.

Ağzım açık bakakaldım.

"Sonunda onu ." Cyrus homurdanıyor.

Bray, "Bunu bir keresinde sikimle yapmıştım," diye dalga geçiyor ve bana göz kırpmıyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Bu benim için mi?" Aval aval bakıyorum. "Lanet , bu çok ateşli."

Amım sıkıştı, kalbim çatladı ve gözlerim yaşla doldu. "Ben de hepinizi çok seviyorum, Şimdi ben o dövmelelere bakarken biri beni deli gibi sikse iyi olur."

"Ben gönüllüyüm!" Asher diğerlerinden önce bağırıyor ve beni omzuna atıp yeni yatağa doğru koşarken hepimizi güldürüyor. Beni yere atıyor, bana bakarken zıplamama izin veriyor, piercingleri ışıktaki parlıyor. "Bana binmek ister misin?" Sırıttıyor.

Hay sikeyim.

"Tabii ki evet." Başımı kaldırıyorum ve o da beni yarı yolda karşılıyor. Beni öperken dudakları dudaklarıma çarpıyor, ilk başta yavaşça. Dilini benimkine dolamadan önce dudaklarımın kenarını yalıyor ve sonra bir homurtu duyuyorum, sonra aniden çekilip gidiyor ve yerini sırttan Bray alıyor, beni yakalıyor, dönüyor ve dudakları Asher'ın yerini alırken beni kucağına yatırıyor, onlara karşı kıkırdamama neden oluyor. Onunla birlikte çalışarak kendimi çabucak soyuyorum. Onlara dokunmaya ve onların da bana dokunmasına ihtiyaç duyuyorum.

Aniden Bray'in kucağından alındım ve bir çift güçlü kol tarafından sıkıca tutuldum.

Cyrus.

Dönüp beni kucağına oturtuyor ve çıplak tenini hissetmeme izin veriyor. Ne zaman soyundu ki? Kaya gibi sertleşmiş siki kıcıma baskı yapıyor, beni sırtımı önüne yaslayacak şekilde çekerken prekum sızdırıyor.

"Hadi kızımıza onu ne kadar sevdiğimizi gösterelim," diye emrediyor.

Bray sırtlıyor ve soyunurken beni izliyor. Pantolonunu yavaşça aşağı itiyor ve sert siki serbest kalıyor. Bir tekmeye pantolondan çıkıyor ve bana doğru yürürken sikini okşuyor.

Asher yanıma geliyor, o da çıplak ve o kadar mükemmel ki.

O kadar çok ten, o kadar çok kas ve alet var ki beynim kısa devre yapıyor. Ayrıca beklentiyle kıpırdandığım için dudaklarımdan salya aktığına da eminim.

Bray önümde durup sızan siki ucunu dudaklarımda gezdirerek onları ruj gibi boyarken, "Şimdiden boşalmaya hazır görünüyor, kardeşim," diye alay ediyor. Geri adım attığında, onları yalayarak temizliyorum, tacın önündeki bir köylü gibi önümde diz çökmeden önce onu inletiyorum. Sadece bunlar takipçiler değil, bunlar benim krallarım, tüm lanet şehrin kralları ve benden başka kimse için diz çökmüyorlar.

Sadece ben.

Baş döndürücü. Islak amımı görmeleri için bacaklarımı açtım, tıpkı pis bir orospu gibi.

Cyrus beni göğsüne kilitliyor ve sırtım kavisleniyor, ihmal edilmiş göğüslerim dokunmaları için yalvarıyor. Ağzı boynumda aşağı yukarı geziniyor, ben kucağında kıpırdayana kadar ısıyor ve yalıyor.

"Onlarla alay etmeyi bırak," diye mırıldanıyor tenime karşı.

"Asla," diye yemin ediyorum, o inerken kocaman kalçalarını kavıyor ve tırnaklarımı geçiriyorum.

"O zaman aynısını ona da yapalım," diye flört ediyor Cyrus ve herkes birbirine yaklaşırken konuşulmayan bir an yaşanıyor, gözleri karanlık ve aç, dudakları uğursuz ama bir o kadar da seksi bir gülümsemeyle eğilmiş.

Avlarını yemeye gelen yırtıcılar gibi.

Umarım gerçekten yaparlar.

Aç gözleri açıkta kalan tenimin her santimini yutarken kendimi güçlüden başka bir şey hissetmiyorum. Islak ve çıplağım ama savunmasız değilim. Onların yanındayken asla değilim. Onlar benim gücüm. Onlardan önce duvarlara ihtiyacım vardı ve şimdi onlar benim duvarlarım.

"Sevgilim," diye mırıldandı Bray, başını eğmiş bana bakarken. "Uslu bir kız ol ve arkana yaslan."

Gülümseyerek bana söyleneni yapıyorum, dokunana kadar onları izliyorum.

Ben

. Asher'in ağız sol göğsüme iniyor, yalıyor, emiyor ve ısırıyor. diğerine geçmeden önce. Öpüşmelerinden ve Asher'in ağızından sırlıslıklam oluyorum. Geri çekiliyor, göğüslerimi birbirine bastırıyor ve ikisini de yalıyor, başını meme uçlarını değiştirmek için çeviriyor. Sonra Bray'i hissediyorum. Elleri bacaklarıma çok yumuşak, çok sahiplenici bir şekilde kayıyor. Kalçalarımı açıyorlar ve sonra ağız, sıcak nefesi titreyen amıma üflemeden önce elinin izlediği yolu takip ediyor.

Gözlerim kapanmak istiyor ama reddediyorum, Bray'in başının inişini izlemek istiyorum. Dili göbeğimden aşağı iniyor ve klitorisime geri dönerek onu kamçılıyor. Kollarına atlayarak haykırıyorum. Bu sadece onları cesaretlendiriyor. Bray'in dişleri klitorisimi yakalıyor, sonra kremimden daha fazla almak için içime daldırmadan önce diliyle tekrar tekrar yatıştırıyor.

Beni boşaltmak, iyi hissettirmek için birlikte çalışmalarını izlemek yanlış hissettirmeli... ama hissettirmiyor. Doğru hissettiriyor, çok doğru. Sanki sonunda hep olmam gereken yerdeyim.

Kralımı bulmadan önce bir sürü prensi öptüm.

Ama yine de başkalarının bizi görse ne diyeceğini biliyorum. Ne düşüneceklerini biliyorum. Cyrus sertleştiğimi hissetmiş olmalı.

"Ne?" diye mırıldanıyor tenime karşı.

"Sadece başkalarının" -gasp- "ne düşüneceğini düşünüyorum," diye mırıldanıyorum, amımı Bray'in yetenekli diline karşı sürtüyorum. "Bunun çok yanlış olduğunu düşünürler." Gülüyorum ama bu doğru.

"İnsanların bunun yanlış olduğunu düşünmesi kimin umurunda? Yasak ya da tabu olduğunu düşünmeleri? Önemli olan tek şey bizim mutlu olmamız. Sen mutlu musun bebeğim?" diye soruyor, çenemi tutuyor ve beni gözlerinde sevgiyle bana tapan kardeşlerine bakmaya zorluyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, Bray klitorisimi ısıtırken cevabım bir iniltiyle bitiyor. "Evet, mutluyum."

"Kimsenin ne düşündüğünü hiç umursamadın, seni bu kadar çok sevmemizin nedenlerinden biri de bu, o yüzden şimdi başlama. Sahip olduğumuz şey gerçek, çok gerçek ve harika, bundan hiçbir şey için vazgeçmezdim. Bırakın konuşsunlar, bırakın yargılasınlar, bırakın fısıldasınlar. Bu şehrin kralları sonunda kraliçelerini buldular ve seni asla bırakmayacağız. Bunun bizi ne kadar berbat ve kirli yaptığı umurumda değil. Sen bizimsin."

"O zaman bu seni benim yapar," diye cevap veriyorum, başımı omzuna yaslayarak.

"Her zaman," diye yemin ediyor Asher meme ucumu ısırırken, hiç şüphesiz diş izleri bırakıyor ve Bray sonunda alaycı parmaklarını damlayan deliğime sokuyor.

O haklı. Benim mutluluğum kimsenin fikirlerine bağlı değil. Bu hayatı yaşamak zorunda olanlar onlar değil. Herkesin kapalı kapılar ardında sakladığı sırları, kimsenin bilmesine izin vermeyeceği küçük fantezileri ya da çalınmış kirli bir anı vardır. Ben sadece kendiminkileri sergilemeyi ve onlardan korkmak yerine arzularımı yaşamayı seçiyorum.

Onlarla, Crew.

Üvey kardeşlerim.

Başkalarının ne düşündüğünün canı cehenneme. Bu, tüm ham, filtrelenmemiş ihtişamıyla aşk ve ne kadar yan gözle pis pis bakılırsa bakılsın, hakkımızda ne kadar dedikodu ve fısıltı dolaşırsa dolaşsın gitmesine izin vermeyeceğim. Onlar benim.

En karanlık arzularım, pervasız kalbimin istekleri ve berbat beynimin rahatlığı.

Öne çıkmak istemediğiniz için kendinizle savaşmak ve farklı olduğu için gerçekten istediğiniz şeyi inkar etmek sadece kendi mutsuzluğunuza yol açar, başkasının değil. Kendinizle yaşayabildiğiniz sürece, hayatınıza dönüp baktığınızda gerçekten mutlu olduğunuzu, istediğiniz her şeyi yaptığınızı ve pişmanlık duymadan yaşadığınızı söyleyebildiğiniz sürece, kimin umurunda? Bundan bir ay sonra bir önemi olacak mı? Bir yıl? İki yıl? Yirmi yıl? Hayır, insanlar unutacak ama biz yine biz olacağız.

Bırakın yargılasınlar. En kıskanç olanlar kıskançlıkla saldırır. "Söyle," diye mırıldanır Cyrus.

"Ne?" Şaşkınlıkla soruyorum, kendi puslu, arzu dolu düşüncelerimde kaybolmuşum.

"Bizim olduğunuzu söyleyin."

"Ben seninim," diyorum gururla. "Ben Crew'um."

Görünüşe göre hepsinin duymak istediği şey buydu. Birden yatağa geri fırlatılıyorum ve ardından bir dizi el ve ağız vücudumu okşuyor. Kimin nereye dokunduğunu bile göremiyorum ama zevk içime işleyip nefesimi keserken bunun bir önemi yok.

Birinin dili amımdan kıcıma doğru iniyor, daireler çiziyor, tadına bakıyor ve yalıyor. Bir ağız meme ucuma kilitleniyor ve kabaca emiyor. Bir çift dudak tenimin her santimini öpüyor. Eller vücudumun her yerine dokunuyor.

Yüksek sesle inliyor, boşalmak için yanıp tutuşuyorum. Arzumun ötesinde bir şey düşünemiyorum.

Ve sonra olur.

Uzman parmaklar tam olarak nereye dokunacaklarını bilerek içime giriyor. Bir ağız klitorisime kilitlenirken ve her bir meme ucuna bir tane bağlanırken beni sert, hızlı itişlerle okşuyorlar. İçimden elektrik akıyormuş gibi hissediyorum, ta ki aniden kıvılcım çıkana kadar.

Ve ateşe verir.

Serbest bırakıldığımı haykırıyorum, herkesin duyması için isimlerini haykırıyorum. Mürettebat.

Sadece biraz rahatlatıyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. Hepsine içimde ihtiyacım var. Bu yüzden ayağa kalkıyorum ve onlara duyduğum arzunun kontrolünde en yakın olanı itiyorum. Asher geri çekiliyor ve ben onun üzerine tırmanıyorum, bacağımı kalçalarının üzerinde sallıyorum, böylece sert horozunun üzerinde duruyorum ve o konuşmadan kendimi ona indiriyorum. Tekrar kaldırıp indirirken ikimiz de inliyoruz, kabzasına kadar girene kadar onu her seferinde bir inç çalıştırıyorum. Öne doğru eğilerek ellerimi göğsüne koyuyorum ve kalçalarımı döndürmeye başlarken dövme izliyorum. İlk başta yavaşça hareket ediyorum, sikinin üzerinde zıplamaya başlamadan önce kocaman sikinin içimde kaydığını hissediyorum.

Elleri kalçalarımın gidiyor, bana yardım ediyor ve Bray'in izlemek için yana kaydığını görüyorum, bu yüzden arkama yaslanıyorum ve vücudumu yuvarlıyorum, bir gösteri yapıyorum, kardeşinin horozuna binerken göğüslerim zıplıyor. Bray dudaklarını yalıyor, sikini okşuyor ve ben yardım edemiyorum ama uzanıp devralıyorum, o inlerken uzunluğunu pompalıyorum.

Büyük, sıcak bir el sırtıma bastırıyor ve göğsüm Asher'inkiyle buluşana kadar beni aşağı itiyor. Sıcak el omurgamdan kıkıma doğru inerken inliyor ve beni sabit tutuyor.

Cyrus.

Nefesinin aşırı ısınmış tenime üflediğini hissediyorum. "Bu gece hepimizi alacaksın. Her" -lick- "sert" -lick- "inç," diye söz veriyor. Aniden Asher'ın siki gidiyor ve Cyrus'un iri sikinin onun yerini aldığını hissediyorum. Tek bir sert hamleyle beni dolduruyor, ben kıvranırken beni geriyor. Çekmeden önce birkaç vuruş boyunca beni sert ve hızlı bir şekilde sikiyor.

"Aferin kızım, aletimi kremanla ıslat ki o küçük dar kıkına sığsın," diye mırıldanarak kık yanaklarıma şaplak atıyor.

Gözlerim Bray'e gidiyor ve dudaklarımı yaladığımda inliyor. "Cy, et. Beni canlı canlı yemek istiyormuş gibi bakıyor."

"O zaman bırak onu." Tükürdüğünü duyduğumda bile gülüyor. Kıcıma çarpıyor ve bir an sonra, iki parmağı deliğimle oynuyor, sonra da içime girip beni gererken bir patlamayla acıyan kas halkamı itiyor. İnmekten kendimi alamıyorum, bu iğrenç his her şeyi daha da güzelleştiriyor.

"Çok sıkı amına koyayım. Sen onları sikerken sikimin buraya gömüldüğünü görmek için sabırsızlanıyorum," diye homurdanıyor Cyrus parmaklarını içimde döndürüp çekerken ve sonra siki orada. Yavaşça kıcıma doğru iterken zar zor nefes alıyorum ya da hareket ediyorum.

Küçük küçük itişlerle her sert santimi içine alıyor. Çok büyük olduğu için biraz zaman alıyor ve beklemekten yoruluyorum, bu yüzden geri itiyorum, bir inilti ile kendimi onun horozuna sokuyorum.

"Kahretsin, bebeğim," diye homurdanıyor, aniden tekrar durmadan önce hareket etmeye başlarken kalçalarını kavırıyor. "Ash, içine gir. Aletimi kavrama şekliyle, uzun süre dayanamayacağım."

Asher beni tekrar sikinin üzerine kaydırırken Cyrus'u çözebileceğimi bilmek başımı döndürüyor. Ama bu sefer Cyrus kıcımdayken daha sıkı bir sıkışma oluyor. İkisi de beni o kadar geriyor ki acı verici bir hal alıyor ama hareket etmeye başladıklarında yakıcı acı yerini mutlak bir mutluluğa bırakıyor.

O kadar çok zevk alıyorum ki boğuluyorum.

Körü körüne uzanıyorum ve Bray'i bana doğru yönlendiriyorum. "Sana ihtiyacım var," diye inliyorum ve sonra ıslak aleti dudaklarıma sürtünüyorum. Otomatik olarak açılıyorum, o inlerken onu yutuyorum.

Kaygan vücutlarımız birlikte hareket ederken her deliğim onlarla doluyor. Cyrus sert bir tempo tutturuyor, beni Bray'in ve Asher'in siklerine daha fazla sokuyor, ta ki tek yapabildiğim onu almak olana kadar.

Zevk içimizden akıyor, bir bedenden diğerine. Benden başka söz çıkmıyor ama Cyrus duramıyor gibi görünüyor.

"Siktir, bebeğim. Çok iyi hissediyorsun. Ne yapabileceğimi görmelisin." Homurdanıyor. "Ham amcığın Ash'in sikinin etrafında fişkırıyor ve bu kış?" Eli sert bir şaplakla arka arkaya iniyor. Keskin sızı büyük eliyle ovularak uzaklaştırılıyor ve çok fazla olana kadar tüm hisleri artıran hafif bir yanığa dönüşüyor.

"O kadar mükemmel ki," diye mırıldanıyor Asher altımda.

"Ve o tamamen bizim," diye homurdanıyor Bray. "Onu mu yoksa ağzını mı daha çok seviyorum bilmiyorum."

Onun sikinin etrafında inliyorum, konuşmıyorum. Serbest kalışım bir gelgit dalgası gibi ayak parmaklarımdan başlayıp tüm vücuduma yayılıyor.

"O çok yakın. Hissedebiliyorum." Cyrus inliyor, içime giriyor.

Gözlerimi zorla açıyorum ve Bray'in önümde diz çöktüğünü, başını geriye attığını ve bana aletini yedirirken göğsünün kabardığını görüyorum.

Bakışlarımı hissetmiş gibi gözlerini kaldırıyor ve hafifçe geri çekilmeden önce benimkilere kilitliyor. Açgözlülükle yutkunuyorum, tükürüğüm çenemden aşağı damlıyor, sonra ucunu yalayıp emiyorum, hırlayana kadar dişlerimi uzunluğunda gezdiriyorum. Saçlarımı yumrukluyor, ağzımı açmaya zorluyor ve tekrar boğazıma yumuluyor.

Bakışlarım dövmeyle tekrar buluştuğunda, sonunda uçurumun kenarına düşüyorum. O kadar sert boşalıyorum ki gerçekten bayılıyorum, Bray'in dölüyle boğulurken, Cyrus'unki kıcımı doldururken, Asher'inki amımdan taşarken onların zevk çılgınlıkları duyuluyor.

Sonunda tekrar görebildiğimde, terli bir uzuv karmaşası içindeydik ve dölle kaplıydık, ama daha önce hiç olmadığım bir şekilde tamamen doymuştum. Hep daha fazlasını istedim. Daha hızlı arabalar. Daha sert uyuşturucular. Daha iyi seks. Şimdi bunlara sahibim ve memnunum.

"Hepinizi seviyorum," diye fısıldıyorum onların uykulu sevgi ilanlarıyla çevrili uykuma geri dönerken.

Bir süre sonra uyandım ve temizlenmek için banyoya gittim. Ağrım var ama en iyi şekilde. İşim bittiğinde yatağa, horlayan Bray ve Asher'ın arasına geri dönüyorum ama uyuyamıyorum. Onlara bakıyorum, yüzlerini içime çekiyorum ve nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ediyorum.

Ne kullandıkları, ne kadar kazandıkları ya da ne giydikleri umurumda değil, ben onların kalplerine aşık oldum. Bana ayak uydurabilen, bana meydan okuyabilen ve bunu yapan, beni hayata döndüren erkeklere aşık oldum. Onlara bakarken kendime bir söz veriyorum, onlar için hep aynı şeyi yapacağım.

Bir kıpırtı duyuyorum ve Cyrus elinde bir bardak suyla içeri girip bana uzatıyor. "Uyandığını duydum ve buna ihtiyacın olabileceğini düşündüm bebeğim," diye fısıldıyor ve eğilip beni öpüyor. Yakışıklı yüzüne bakarak suyu yudumlarken erimekten kendimi alamıyorum. Onun mükemmelden başka bir şey olduğunu nasıl düşünebilirdim ki? Kardeşlerini ve ailesini korumak için çok uzun zaman harcadı ve şimdi yardım etmek için buradayım ve omuzlarından yükün kalkmaya başladığını görebiliyorum.

"Seni seviyorum," diyorum ve dudaklarından geniş bir gülümseme geçiyor, karanlıkta bana uzanırken kalbimin çarpmasına neden oluyor.

Bir zamanlar gecedен korkardım ve gölgelerle çevrili bir yerde zar zor uyuyabilirdim ama şimdi gölgelerin içinde büyüyorum.

Cyrus elimden tutup yataktan kalkmama yardım ediyor ve bardağı yere bırakıyor. "Benimle gel," diye fısıldıyor.

Çıplaklığımı umursamadan peşinden gidiyorum. Beni sessiz dairenin içinden geçiriyor ve daha önce fark etmediğim merdivenlerden aşağı indiriyor. Sonra beni bir basamak daha yukarı taşıyor ve en üstte kısmen açık bir kapı var, onu iterek açıyor. İçeri girdiğimde nefesim kesildi.

Evin en tepesinde, ilk gün gördüğüm dairesel yapıdayız. Solda bir kitaplık, sağda kanepeler ve ortada kilim ve yastıklarla kaplı kocaman bir teleskop var. Tavanın tamamı cam, parıldayan yıldızları sergiliyor.

"Bunu annem inşa etti," diye mırıldanıyor beni ayağa kaldırıp içeri girerken. "Yıldızları severdi." Teleskopa dokunuyor. "Buranın senin de mutlu yerin olmasını istiyorum. Eğer bizden uzaklaşmak istersen, buraya gelebilirsin. Biz buraya gelmiyoruz... ama o bir amcık olmadan önce de seni severdi."

"Bu harika," diyorum ona. "Bayıldım."

"Güzel." Beni kendine çekiyor, yıldızlara bakarken kollarını bana doluyor. "Ne olursa olsun, Blair, yıldızların her zaman çıktığını, güneşin her zaman doğduğunu ve dünyanın dönmeye devam ettiğini unutma. Bana hep böyle söylerdi. Bir daha asla yalnız olmayacaksın. Bu dünyada nereye gitmek istersen, biz seni takip edeceğiz. Sen artık bizim hayatımızsın." Bana dönerek çenemi kavradı ve kaldırdı. "Seni ölene kadar koruyacağım ve seni daha uzun süre seveceğim, bu hayatta ve bir sonraki hayatta. Sonsuzluğumuza başlamanın zamanı geldi."

"Birlikte," diye fısıldıyorum, yıldızların altında onu öperken. Ve böyle, iyi olacağımızı biliyorum. İyiden de iyi.

Harika olacağız.

Bölüm Altmış Beş

Blair

Onları öldüreceğim.

Onları seviyorum, ama lanet olsun, beni rahatsız ediyorlar.

Bir ay oldu, tam dört hafta ve ben hâlâ onlar gelmeden ya da beni izlemesi için birini göndermeden işe gidemiyorum. Faye'i bile bu işe bulaştırdılar. Ancak bu gece üçü de burada ve onlara yeni bir göt deliği açmadan önce bir molaya ihtiyacım var.

Dışarı çıkıp sigaramı yakıyorum ve bir fırt çekiyorum. Lexi'yi adamıyla birlikte görüp el sallıyorum ve sonra kapı açılıyor. Dönmeden kim olduğunu anlıyorum ve inliyorum. Etrafımı sardılar ve Lexi'nin uzaklaşmasını izledim.

"Nereye gittin?" "İyi misin?" "Ne oldu?"

Bana hızlıca sorular yöneltiyorlar ve ben de elimi kaldırıyorum. "Kapa şu lanet çeneni." Bir nefes çekiyorum ve nefes veriyorum. "Tamam, konuşmamız gerek. Seni seviyorum.

Beni korumak istediğini biliyorum ama bu kadarı da fazla. Beni kalabalıklaştırıyorsun. İşe yalnız gidebilirim, dışarı yalnız çıkabilirim. Ben bir yetişkinim. Endişelendiğini biliyorum ama hayatımı senin yarattığın koruyucu bir balonun içinde yaşayamam."

Cyrus'un yüzü kararır. "Seni neredeyse kaybediyorduk." Bray'in ifadesi düşer ve Asher irkilir.

Gözlerimi kısıyorum ve onlarla savaşmak zorunda kalacağımı bilerek onlara doğru yaklaşıyorum. "Ama yapmadın. Hayatıma devam etmemi istiyorsun, değil mi? Mutlu olmamı ve hayatımı yaşamamı?"

Cy isteksizce başını sallar, dişlerini gıcırdatır.

"O zaman bana izin vermelisin. Bu şekilde yaşayamam. Ben bir mahkum değilim, özgür bir kadını. Sen pervasız, vahşi Blair'e aşık oldun, bırak ben de o olayım. Kendimi özlüyorum ve şu anda kışınza tekmeyi basmakla gitmek arasında gidip geliyorum." Asher itiraz etmeye başladığında onu durdurmak için elimi kaldırıyorum. "Yapmayacağım ama kısa bir düşünceydi. Eğer bunu durdurmazsan, sahip olduğumuz her şeyi mahvedeceksin. Bu şekilde yaşayamam. Onun esiri olmamak için neredeyse ölüyordum ve senin esirin olmayı reddediyorum."

"Üzgünüm sevgilim," diye mırıldanıyor Bray. "Haklısın, endişeleniyoruz ama bu kadarı da fazla."

"Ben yapmadım lan-" Bray lafının ortasında Cyrus'a yumruk atarak sözünü keser. "Bray haklı, üzgünüz. Seni kaybetmek istemiyoruz ama senin de böyle hissetmeni istemem. Çekip gitmek ya da kaçmak yerine bize anlattığın için mutluyum. Daha iyi olacağımıza söz veriyoruz," diyor Asher ciddiyetle.

"Öyle mi?" Cyrus hırıltılı bir sesle .

Bray, ", " tersleyince kaşlarını havaya kalktı. "Sen de öyle."

"Denerim," diye homurdanıyor ve ben binaya geri yığılıyorum. "Tek istediğim bu, teşekkür ederim."

"Bu seni bir ara takip etmeyeceğim ya da endişelenmeyeceğim anlamına gelmiyor ama deneyeceğim," diye uyarıyor Cyrus, Bray onu tekrar yumruklayacakmış gibi görüldüğünde ellerini kaldırarak. "İyi miyiz?" diye soruyor.

"Artık öyleyiz." Sırıyorum. "Hadi, bir dansım daha kaldı, sonra özür olarak bana yemek ısmarlarsın ve daha sonra beni anlamsızca becerirsin."

"Anlaştık," diyor Bray gülerek.

Bugün önemli, bunu havada hissediyorum. Yapmam gerekenin bu olduğunu bilerek uyandım ve destek için çocukları da yanımda sürüklüyorum. Dün gece bir partiye gittik ve Bray akşamdan kalma, ama onları arabama doldurup yola koyulduğumda şikayet etmiyor, onlara gideceğimiz yeri asla söylemiyorum.

Biraz zaman alacağını biliyorum ama erkenden yola çıkıyoruz. Bray uyukluyor, Asher resim yapıyor ve Cyrus müzikle oynuyor, bir kez bile nereye gittiğimizi sormuyor. Hiç durmuyorum, oraya varmam gerekiyormuş gibi hissediyorum yoksa geri dönebilirim. Yine de hızlanıyorum, böylece kapanmadan hemen önce varıyoruz. Park etmiş diğer arabaların arkasındaki kaldırımda durup, açık ferforje kapılardan öteye uzanan araziye bakıyorum.

"Mezarlık mı?" Bray esnemeyle öne doğru eğilerek soruyor.

Sessizce başımı sallayarak arabayı kapatıyorum, anahtarları cebime koyuyorum ve dışarı çıkıyorum. Serin rüzgâr esintisi beni ürpertiyor ama aynı zamanda uyandırıyor. Konuşmak için dudaklarımı aralıyorum, sesim sessizlikten neredeyse cılız çıkıyor. "Hepsinin gömülü olduğu yer burası. Buraya hiç gelmedim. Cenazelerini hiç görmedim, hiç veda edemedim. Bunu değiştirmenin zamanı geldi."

İçeri giriyorum, beni takip ettiklerini duyuyorum. İnşili çıkışlı arazinin içinden dolanan taş döşeli bir yol var, sağda ve solda sıra sıra mezarlar var. Öndekiler daha eski, zamanla yıpranmış. Bazıları okunamıyor ve unutulmuş, haçlar, bebekler ya da meleklerle süslenmiş, yeni, daha temiz tasarımlar solana kadar. Bir koridorun sağında küçük bir bakım kulübesi var ve mezarların yanında oturan birkaç kişi görüyorum ama hava sessiz. Burası hatırlamak için geldiğiniz bir yer olabilir ama aynı zamanda birini özlediğinizde de geldiğiniz bir yer. Onların hayatının bittiğini ama sizinkinin bitmediğini hatırlatan bir yer.

Bir ayağım mezarda yaşadım ve şimdi onu çıkarmanın zamanı geldi. Önce Lucas'ı bulana kadar koridorda bir aşağı bir yukarı yürüyorum.

Lucas Miller

2002-2020

Sevgili oğlum, gitti ama asla unutulmadı.

Mezarının üzerinde taze çiçekler var ve nedense eğilip kirleri silerken bu beni gülümsetiyor. "Hey, bebeğim," diye fısıldıyorum gözlerim yaşla dolarken. "Seni özledim."

Sesim çatlarken yutkunuyorum ve omzumda ağır bir el hissediyorum. Bakmadan uzanıp onu kavıyorum. "Birkaç arkadaşımı getirdim, umarım sorun olmaz. Gelemediğim için üzgünüm. Çok zordu ve hazır değildim,

Ama şimdi öyleyim. Son anlarımız böyle acılarla dolu olduğu için çok üzgünüm, ama hala tüm iyi şeyleri hatırlıyorum. Birlikte yaşadığımız anılar çok mutluydu ve üzgün olduğumda hatırlayacağım anılar da onlar olacak. Baş döndüren kahkahalarını, inekçe espri anlayışını ve pes etmek istemeyişini." Dudaklarımı yalayarak diz çöküyorum ve bir süre çimenlere bakıyorum. "Buraya tekrar döneceğimi sanmıyorum, sadece seni özlediğimi ve üzgün olduğumu bilmeni istedim. Benim hatam olmadığını biliyorum, ama yine de üzgünüm, beni bu kadar çok sevdiğin ve tek yaptığının seni buraya getirmek olduğu için üzgünüm. Belki başka bir hayatta seni daha çok sevecek birini bulursun ve her zaman her şeyi yaparsın. Şimdi yaşayacağıma söz veriyorum, gerçekten yaşayacağıma. Arkamdaki bu adamlar, onları seviyorum Lucas. Buna kızmayacağını biliyorum, muhtemelen gülümser ve kendini tanıttırın. Onları seversin, götlükleri ve her şeyleriyle." Gözyaşlarımı silerek gülüyorum.

"Sonunda hayatıma devam etmeye hazırım ve artık buraya gelmeyecek olsam da bu seni, Lucas Miller'ı ya da bana gösterdiğin sevgi ve kahkahayı unuttuğum anlamına gelmiyor. Bu sadece derslerimizden bir şeyler öğrendiğim ve onların bana yol göstermesine izin verdiğim anlamına geliyor." Öne doğru eğilip mezar taşını öpüyorum. "Tekrar karşılaşabiliriz ama çok yakında değil. Önce biraz yaşamak istiyorum."

Ayağa kalktım ve geriye dönüp bakmadan bir sonraki mezarı buldum. Abigail. "Hey, tatlı şey," diye selamlıyorum onu. "Bunlar benim erkek arkadaşlarım. Üç, biliyorum. Buna gülersin. Sanırım hiçbir şeyi yarım yapmadım, değil mi? Yeni bir arkadaşım var, Faye adında bir kız kardeşim. Çok nazik ve komik biri; keşke onunla tanışabilseydin. Beni hayata döndürüyor. Seni çok özledim. O gitti bebeğim, o öldü. Sonunda bitti, keşke bunu görmek için burada olsaydın."

Hepsiyle vedalaşıyorum, kalbimi kötü değil güzel anılarla dolduruyorum ve başım dik, sevdiklerimin ellerinden tutarak bir kez daha ayrılıyorum onlardan.

sefer acı ve söylenmemiş şeylerle değil, huzurla dolu. Arabaya döndüğümde onlara döndüm. "Bir yere daha uğramam gerekiyor."

İtiraz etmiyorlar ve yine uzun bir araba yolculuğundan sonra kendimizi özel bir mezarlıkta buluyoruz. Görünüşe göre babaları onun buraya gömülmesi için para ödemiş. Yaptığı şeyden incinmiş olsa bile, sonunda onu onurlandırmış. Çok güzel bir yer ve çocuklar bana mezarını gösteriyorlar. Çiçekler de var. En azından biri onları getirecek kadar önemsemiş.

Yapmadım ve bu düşünce beni sadece üzüyor.

Mezara bakarken, daha öncekinden farklı olarak kelimelerimi kaybettim. Ona söylemek istediğim çok şey var ve bunların çoğu iyi şeyler değil. Ona neden bir şey yapmadığımı sormak istiyorum.

neden yeterli olmadığımı ve benden bu kadar nefret etmesi için ne yaptığımı.

Ama bu sağlıklı değil. O gitti ve cevap veremez ve bu nefrete tutunmaya devam edersem, istediğim gibi yeni bir başlangıç yapamam. Geçmişe tutunup ilerleyemem. Hem nefrete tutunup hem de bu kadar derin bir aşk yaşayamam.

Önce kalbimi temizlemem gerekiyor. "Seni affediyorum," diye başlıyorum. Arkamdan nefes aldıklarını duyuyorum ama devam ediyorum. "Seni her şey için affediyorum. Anlamıyorum ama senden nefret edip devam edemem. Bir gün çocuk sahibi olmayı seçersem, bir kızım olursa, senden daha iyi olacağımı bilmeni istiyorum. Harika bir anne olacağım. Senden öğreneceğim ve senin asla yapmadığın her şeyi yapacağım. Onun için orada olacağım, ağladığında ona sarılacağım ve ondan asla şüphe etmeyeceğim, onu incitmeyeceğim ya da terk etmeyeceğim. İyi bir hayatımız olacak ve onu koşulsuz seveceğim, senin beni asla sevemeyeceğin şekilde. Bana bunu çok söyledin ama doğarak hayatını mahvettiğim için üzgünüm. Belki bensiz daha mutlu olurdun, belki de olmazdın ama her iki durumda da Meredith, seni affediyorum." Bununla birlikte onu orada bırakıyorum. Buraya da dönmeyeceğim.

Hiçbir zaman.

Arabada, gözyaşlarım nihayet düşüyor ve beni sevgi dolu kollarıyla sarıyorlar, sonunda geri çekilebilene kadar ağlamama izin veriyorlar. Asher yüzümü siliyor, Bray beni öpüyor ve Cyrus başıyla onaylıyor.

"Hadi eve gidelim."

Altmış Altıncı Bölüm

Cyrus

Ertesi gün hep birlikte babamı görmek için ofise gittik. Ona şirketin yarısını devretmesini sağlayacak evrakları sunduğumda şaşırılmış görünmüyor. Buradan nefret ediyor, bu yüzden onu satın alıyoruz, stresini azaltacağını ve sonunda ne isterse yapabileceğini umuyoruz.

İmzalarken gülümsüyor.

"Umarım mutluluğu tekrar bulursun baba. Sana ihtiyacımız olduğunda bize destek oldun ama artık sana o şekilde ihtiyacımız yok baba. Ancak ihtiyacımız olan şey senin yeniden mutlu olman. O yüzden bunu bul, sana yardım edecek kişiyi bul." Blair'e bakıyorum ve o da gülümsüyor. "Bulduk." Sonra ona gülümseyen adamı görmek için arkama bakıyorum.

Ayağa kalktı ve elimi sıktı. "Hepinizle çok gurur duyuyorum. Neler başaracağınızı görmek için sabırsızlanıyorum. Seninle de, Blair. Siz çok yetenekli, azimli genç bir kadınsınız. Oğullarımı sevdiğin için teşekkür ederim.

onlara sana sunabilecekleri sevgiyi göstermeleri için bir şans vermelisin. Haklısın, mutlu değilim ama olmak istiyorum."

"Güzel." Blair öne çıkıyor, elimi tutuyor ve başıyla onu selamlıyor. "Git bul onu. Hayat çok kısa." Göz kırparak Bray ve Asher'a bakıyor. "Alışılmadık olsa da, sizi korkutsa da bulun, en iyi şeyler her zaman korkutur. Parayı yanınızda götüremezsiniz ve sonuçta önemli olan tek şey yanınızda kimin olduğudur."

"Haklısın," diye kabul ediyor, başıyla onu onaylıyor. "Bu akıllı. Sende kalsın." "Tutmayı planlıyorum," diye mırıldanıyorum ona bakarken.

Evraklar imzalandıktan sonra babamızı orada bırakıyoruz. Onu görmeye devam edeceğiz ama umarım mutluluğu bulur, bu ne anlama geliyorsa. Bizim için her şeyden vazgeçti, bizimle birlikte bu imparatorluğu kurdu ve ailemiz adına incindi, ihanete uğradı. Bize birbirimizi verdi, bize bir aile verdi ve şimdi kendi ailesini bulması gerekiyor.

Bir sonraki durağımız Blair'in fikriydi. O da dövme yaptırmak istiyordu. Bizdekini değil ama tasarımını bize söylemedi. Dövme yaptırmasını izlerken, kardeşlerime o kadar büyük bir sevgiyle bakan sırtkan kadına hayranlıkla bakıyorum ki gözlerinden okunuyor.

Bizden asla değişmemizi istemedi, bir kez bile, ama biz istiyoruz. Onun için. Artık adım atmamızın zamanı geldi. Mükemmel olacağımızı söylemiyorum, sonuçta Crew'un kötü çocuklarına aşık oldu ve biz de her zaman öyle olacağız, ama nihayet önümüzde parlak bir gelecek var. Nihayet uğruna savaşacağımız ve plan yapacağımız bir şey ve biri var... onunla birlikte. Ve biz de bunu yapacağız.

Bu dünyada her şey olabiliriz. Ama tek istediğim onun olmak.

Bray

Artık her şeyi birlikte yapıyoruz ve bu evde büyümüş olmamıza ve güzel anılarımız olmasına rağmen, hepimiz için kötü anılar da barındırdığını biliyorum, bu yüzden onlara söylemeden onları bir arsaya götürüyorum.

"Tamam, toprak... Çamur güreşi mi yapıyoruz?" Blair gülerek devasa araziye görmek için dönüyor. Şehre yakın ama aynı zamanda şehre ve inanılmaz manzaralara bakabilecek kadar da yüksek.

"O bizim," diyorum ona. "Eğer istersek."

"Ne için?" diye soruyor.

"Biz." Omuz silkiyorum ve kardeşlerime bakıyorum. "Tamamen yeni bir başlangıç. Sadece bizim için tasarlanmış bir ev. Düşünebiliyor musunuz? Partiler için bir havuzumuz ve barımız, Blair için bir dans stüdyomuz, Asher için bir stüdyomuz ve Cyrus için bir garajımız olabilir." Dönüp bir yerleri işaret ediyorum ve arkama baktığımda Blair şok olmuş görünüyor.

"Bir ev mi?"

", kötü anı yok, sadece iyi anılar var. Ne düşünüyorsun, sevgilim? Bizimle bir ev inşa etmek ister misin?"

Bir çılgılık atarak koşuyor ve üzerime atlıyor, onu yakaladığımda beni güldürüyor. Beni öperken ellerim onu yukarı kaldırmak için kışına gidiyor. Geri çekildiğinde kıkırdıyorum. "Bunu evet olarak mı kabul ediyorum?"

"Evet!" diye bağırıyor ve ben de onu diğerlerine doğru çeviriyorum.

"Ne düşünüyorsunuz, kardeşlerim? Sadece bizim için bir yer inşa etmek ister misiniz?"

"Bayıldım, ışıklandırma burada mükemmel," diyor Asher sırtarak. "İyi iş, kardeşim."

"Cyrus?" Etrafına eleştirel bir gözle bakarken soruyorum.

"Bunu sevdim. Harika bir fikir, yeni bir yer... birlikte olabileceğimiz bir yer. Kendi sığınağımız. Elbette güvenli olması gerekecek ama... evet. Satın alalım."

Onlar gülerken ben de Blair'in etrafında dans ediyorum.

"Sanırım mantıklı, krallar krallıklarına bakıyor," diye alay ediyor, biz toprakta el ele dururken, kardeşlerim yanımda.

"Ve kraliçeleri her şeyi yönetiyor." Yanağını okşamadan önce elini sıkarak göz kırpyorum ve ona sevgiden başka bir şeyle bakmıyorum. "Seni o küçücük şortunla dans ederken gördüğümde kim bilebilirdi ki burada olacağımızı, üvey kardeşim?" Onu öperken güldürerek alay ediyorum. "Hayatımın geri kalanında bu kahkahayı duymak için sabırsızlanıyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki. Birlikte yaşayacağımız hayat için sabırsızlanıyorum."

Maceramız için.

Asher

Müzik çalarken Blair'in kalçaları ellerimde hareket ediyor. Başını çılgınca geriye atmış, altın saç telleri ışıkların altında parlıyor. Normalde ellerim onu boyamak için kaşınırdı, ama onlar aşkıyla dolu ve ben

Bırakmak istemiyorum, asla. O benim yeni tutkum. Güldüğünde onu döndürüyorum, gözleri parlıyor. Bakışlarında artık gölge yok ve yardım edemem ama bunu yapmış olmamızı seviyorum.

Blair'e mücadelesini geri verdik ve onu asla geri . Biz tamamen onunuz.

Beni bulduğunda kırık bir sanatçıdan başka bir şey değildim, hala hiç sahip olamadığım annemin özlemini çekiyordum. Artık değilim. Beni iyileştirdi ve bu kırık çocuğu güçlü, emin bir adama dönüştürdü. Onu hiç istememiş bir kadına ihtiyacı olmayan biri. Beni sevmiş olabilir ama yeterince değil. Blair'in seveceğini biliyorum.

İhtiyacım olan tüm ailem burada.

Cyrus Faye'in yanına yaslanıp onunla birlikte gülerek onu izlerken, Bray onu bükerek çalışıyor. Parti tüm hızıyla devam ediyor. Hâlâ çok genciz, deneyimleyecek ve öğrenecek çok şeyimiz var ve ben bunu onunla yapmak için sabırsızlanıyorum
-Kalbimi çalan kadın.

Sevgilimiz.

Üvey

kardeşimiz.

Bir kargaşa oldu ve hepimiz dönüp Jay'in bize doğru yürüdüğünü gördük. Göz kırptı. "Üzgünüm, en iyi arkadaşını çalmaya geldim." Faye'i tutup omzuna atıyor. "Önemli değil, ona bir şey olmaz! İyi partiler."

"Hey!" Faye sırtına vurarak itiraz ediyor ama Blair sadece gülüyor ve el sallıyor.

"İyi eğlenceler! Bana söylediğin bu değil miydi?" Jay kalabalığın arasında ilerlerken sesleniyor, çığlıklar da peşlerinden geliyor. Blair'e bakarken ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

"O iyi olacak," diye söz veriyorum, endişelendiğini bildiğim için.

"Yapacağını biliyorum. Ne de olsa onun macera zamanı geldi. Benim de tam burada bir maceram var." Parmak uçlarında durarak dudaklarımı öpüyor. "Sözü açılmışken, beni omzuna atıp hınzırca sevişmek ister misin?"

Elimde olmadan inledim. "Hiç sormayacaksın sanmıştım." Onu omzuma atıyorum ve kardeşlerime sırtıyorum. "Görev çağırıyor."

Merdivenlere yöneldiğimizde, Blair'in arkadaşı Walker el sallıyor. Kucağında sevimli bir esmer var. Ayrıca başka bir adamla öpüşen ve flört eden Leigh'i de görüyorum.

Görünüşe göre herkes mutlu sona ulaşıyor ve benimki de kollarımda, hayatımızın sonuna kadar kalacağı yerde.

İlham perim.

Benim aşkım.
Benim her şeyim.

Sonsöz

Önümdeki inanılmaz manzaraya bakarken, şanslı olduğumu biliyordum.

Eğer dikkatli olmazsanız, bu dünya hayatınızı içinizden çekip alabilir. Karanlık ve yalnız bir yer olabilir, ama benim için? Artık öyle değil. Hâlâ şeytanlarım var ama şimdi güneş tenime işliyor ve beni ısıtıyor. Hayatın kendisinden daha çok sevdiğim üç adamım var. Bir ailem, arkadaşlarım ve dört gözle beklediğim parlak bir geleceğim var. Asla yalnız değilim ve gelecek için heyecanlıyım.

Mükemmel olmayacağını biliyorum, kimsenin hayatı mükemmel değildir. Kavgı edeceğiz, ben ağlayacağım, onlar ağlayacak ve muhtemelen onlara pislik diyeceğim ama bu dağın üzerinde durup gökyüzünün pırıl pırıl ışıklarını izlerken, geçmişini unutmak için uyuşturucu, seks ve alkol kullanan kadından çok yol kat ettiğimi biliyorum. O kadar hızlı koşuyordu ki neredeyse başına gelen en iyi şeyi terk ediyordu.

Onlar.

Mürett

ebat.

O üç piç kraldan o kadar nefret ediyordum ki, onlarla ilgili her şeyden nefret ediyordum ve şimdi biliyorum ki bunun nedeni benim olmadığım her şey olmalarıydı.

Mutlu, zengin, birlikte. Şimdi ben de onlardan biriyim; onların kraliçesiyim. Onların aşkıyım.

Bir daha asla bir şey istemeyeceğim, ama bundan daha fazlası var. Paylaştığımız adanmış, çılgın, vahşi bağ, kan ve acıyla örülmüş bir bağ. Aynı yaraları, aynı korkuları ve umutları paylaşıyoruz. Bazıları bunun gerçek olduğunu anlamak için çok genç olduğumuzu söylüyor ama ben öyle olduğunu biliyorum. Bu sonsuza dek sürecek bir aşk, her şeye dayanabilecek bir aşk. Bunun için yargılanacağız ama umurumda değil. Hayatım boyunca yargılandım, bırakın baksınlar ve yorum yapsınlar. Bizi en çok kıskananlar, içten içe kendi hayatlarından o kadar mutsuz olanlardır ki, başkalarını parçalamaya çalışırlar.

Ve onların bunu ya da beni mahvetmelerine izin vermeyi reddediyorum. Artık kendi kendimi yok etme kapasitemi bildiğim için bunu izleyebiliyorum çünkü onları seviyorum ve onları bir daha asla incitmek istemiyorum. Onları kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu hissettim, bir daha asla.

Onlar benim sonsuza dek ekibim.

Benim ailem.

Kan girer, kan çıkar.

Bu dünyada hala görülecek ve yapılacak çok şey var ve ben bunları onların yanında için sabırsızlanıyorum. Hepimiz çok şey kaybettik ama bu bizi buraya getirdi.

Kendi deyimleriyle kulüp binamız üzerinde çalışmakla ve işlerini büyütmekle meşguller. Ben mi? Hâlâ kulüpte dans ediyorum ama bana da bir yan iş teklifi geldi. Görünüşe göre dans yeteneklerim fark edilmemiş. Bir gece, kulübün saldırıya uğradığı gece, bir gözlemci vardı. Şu anda müzik kliplerinde ve performanslarda serbest olarak çalışıyorum ve tutkuma daha önce hiç bu kadar aşık olmamıştım. Benim gibi başkalarını görmek, insanlara ilham vermek ve becerilerimi geliştirmek... Hayal gibi geliyor. Sıradan bir sokak çocuğundan milyonların izlediği bir dans sanatçısına dönüştüm. Bu, kendinize inandığınızda gerçekten her şeyi yapabileceğinizi kanıtlıyor. Ve yol boyunca, size eşlik edecek birini de bulabilirsiniz.

"Hazır mısın, bebeğim?" Cyrus sesleniyor. Manzaraya ve kendi düşüncelerime sırtımı döndüğümde onları beni beklerken buluyorum. Bütün gün gezintideydik. Benim için yaptıkları ve boyadıkları yeni bisikletimi sürüyordum. Cyrus kendi motorunun üzerinde oturuyor, siperliği yukarıda ve deri ceketinin fermuarı çekili. Asher onun yanında, parlak, boya sıçramış ceketini beni sırttırıyor. Bray saçını arkadan bağlarken göz kırpmıyor.

"Evet, hazırım," diye sesleniyorum ve manzaraya son bir kez bakarak bisikletime yöneliyorum, üzerine biniyorum ve kaskımı alıyorum. "Nereye?"

"Nereye istersen." Asher sırtıyor.

"Seninle yarışacağım," diye takılıyorum.

"Ne alacağız?" Bray heyecanla sorar.

Gözlerimi üçünün üzerinde gezdiriyorum, dudaklarımda boktan bir sırıtış beliriyor. "Ben."

"Sevgilim, sana zaten sahibiz." Haksız değiller.

Ben onlarınım, , bütünüyle.

Mürettebatın kraliçesi.

Üvey kardeşlerimin sevgilisi.

AFTERWARD

Her yıl 700.000 kadın takip edilmektedir, ancak çok daha fazlasının bunu hiç bildirmediğine inanılmaktadır.

Polis tarafından kaydedilen ısrarlı takip vakalarının %1'i ve taciz vakalarının %16'sı CPS tarafından suçlama ve kovuşturmayla sonuçlanmaktadır.

Öldürülmeden önce fiziksel saldırıya uğrayan kadın cinayeti kurbanlarının %89'öldürülmeden önceki son bir yıl içinde de takip edilmiştir.

Kadın cinayeti kurbanlarının %54'ü takipçileri tarafından öldürülmeden önce polise takip bildirmiştir.

Herhangi bir şekilde taciz mağduru olduysanız veya tavsiyeye ihtiyacınız varsa, lütfen aşağıdaki yardım kuruluşlarına bakın.

Sessiz kalmayın, yalnız değilsiniz. Takip edilmeyi her zaman polise bildirin

**<https://paladinservice.co.uk/>
<https://www.victimsupport.org.uk/crime-info/types-crime/stalking-and-taciz/>**

Ulusal Stalking Yardım Hattı
Telefon numarası: 0808 802 0300

**<http://www.protectionagainststalking.org/>
<https://www.victimandwitnessinformation.org.uk/>**

TRIGGERS

Cinsel Saldırı
Taciz/İstismar
Uyuşturucunun
Kötüye Kullanımı
Alkolün Kötüye
Kullanımı
Grafik cinayet/işkence

ABOUT K.A.

K.A Knight, tüm hikâyeleri ve karakterleri kafasından atmaya çalışan bağımsız bir yazar. Okumayı seviyor ve eline her kitabı yutuyor, ayrıca endişe verici bir kafein bağımlılığı var.

Günlerini deli gibi yazarak geçirdiği sakın bir İngiliz kasabasında çifte hayatını sürdürmektedir.

Daha fazlasını K.A Knight'ın web sitesinden okuyabilir veya Facebook Okuyucu Grubuna katılabilirsiniz.

Özel içerikler ve haber bültenim için buradan kaydolun <http://eepurl.com/drLLoj>

ALSO BY K.A.

ŞAMPIYON SERİLERİ

- Çorak Topraklar
 - Zirve
 - Şehirler
 - Uluslar
-

- Unutulmuşlar
 - Kayıp
 - Lanetliler
 - Boxset
-

DAWNBREAKER SERİSİ

- Ayama'ya Yolculuk
 - Ayama'nın Rüyası
-

KAYIP CADİ MECLİSİ SERİSİ

- Aurora'nın Cadılar Meclisi
- Aurora'nın İhaneti

ONUN CANAVARLAR SERİSİ

- Öfke
- Nefret

DÜŞMÜŞ TANRILAR SERİSİ

- Oldukça Acı Verici
- Oldukça Kanlı
- Pretty Stormy
- Oldukça Vahşi
- Oldukça Ateşli
- Güzel Yüzler
- Güzel Hecelendi

STANDALONLAR

- Scarlett Limerence
- Nadia'nın Kurtuluşu
- Bekleme
- Engerekler İni
- Dalgıçların Kalbi
- Babasının Meleği
- Üvey Kardeşlerin Sevgilisi

ORTAK YAZARLI PROJELER

- Sirk Kurtar Beni
- Ring Şefini Ehlileştirmek
- Dark Temptations Volume One (One Night Only ve Circus Saves Christmas'ı içerir)
- Vahşi Röportaj
- Kahraman Kompleksi
- Gemi Enkazı Ruhları
- The Horror Emporium
- Carmen'i Yakalamak
- Shiloh'u Çalmak
- Harbousing Harlow
- Gangsterler ve Silahlar

İçindekiler

[Tam Sayfa Görsel](#)

[Telif Hakkı](#)

[İçindekiler](#)

[Adanmışlık](#)

[Çalma](#)

[Listesi](#)

[Uyarısı](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)
[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz](#)

[Tetikleyici](#)

[Listesi](#)

[Yazar Hakkında](#)

[YazanAyrıca : K.A](#)

[Knight](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

